

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

1562
171
græc. 040
HESIODI ASCRAEI

POETAE VETVSTISSIMI AC SA-
pientissimi opera, quæ quidem extant,
omnia Græcè, cum interpretatione la-
tina è regione, ut conferri à græcæ
linguæ studiosis citra nego-
tium possint.

Adiectis etiam iisdem latino carmine ele-
gantiss. uersis, & Genealogiæ deorum à Py-
lade Brixiano uiro doctiss. de-
scriptæ Libris V.

ITEM,

**IOANNIS GRAMMATICI CO-
gnomento T'et'is, uiri longe doctissimi, Scholia**
*Græca in eadem omnia Hesiodi opera, nunc primum
quàm emendatissime ex manuscripto exemplari in pu-
blicum edita, Cum rerum & uerborum in iisdem
memorabilium locupletiss. Indice.*

Cum gratia & priuilegio Cæsa-
reo ad septennium.

B A S I L E A E,

1542.

BIB OT ICA
REGIA
ENSIS.

REVERENDISSIMO IN

CHRISTOPATRI D. CVTHBERTO

Tonstallo episcopo Dulmensi, Ioannes

. Birchmanꝝ bibliopola

S. D.

AEPE mihi cogitanti
 Præsul ornatissime,
 qua ratione tam mul-
 tæ bonorū autorum,
 tāqꝫ insignes reliquiæ
 in nostra usqꝫ tempo-
 ra conseruari custodiriqꝫ potuere, non
 aliud profectò mecū exputādo inuesti-
 gare ac reperire licuit, atqꝫ singularem
 Dei prouidentiam, cuius fauore sum-
 mo perpetuis ferè temporibus patroni
 defensoresqꝫ scriptoribus dati sunt, qui
 liquidò uiderent & cognoscerent, nul-
 los thesauros, nullas gazas cum monu-
 mentis talibus æquari conferriqꝫ posse.
 Nam ut horum detrimentum, uel inge-

a 2 nium

EPISTOLÆ.

nium & artes, uel fortuna facile præstat:
 ita illos ubi semel uel obſcurati fuere,
 uel in illorū manus quī uelutī Griphes
 auro, ne cui uſui poſſit eſſe, incubant,
 peruenēre, fruſtra planē deſideramus.
 At uerō animi tui liberalitas & benigni-
 tas, qua inter doctos doctiſſimus in pri-
 mis ſpectabilis exiſtis, ab inuidia, uel
 potius auaritia iſta te liberū eſſe, multis
 argumentis oſtendit atq; declarauit. Nā
 cum per frequentes legationes, quibus
 hætenus in regijs negocijs, propter ra-
 ram & eximiam doctrinam, clariſſi-
 masq; reliquas animi dotes, quibus ab
 ineunte ætate plurimum ualuiſti, funge-
 rere, nihil tibi carius & antiquius fuit,
 quàm bibliothecas paſſim omnes excu-
 tere, & in his aliquid inquirere, quod ad
 ſtudioſorū uſum aliquando à te depro-
 mi poſſet. Quapropter Britannia græ-
 cis latinisq; libris, raris quidē illis & op-
 timis

EPISTOLA.

timis, locupletasse meritò ab omnibus diceris. Etenim ne uel solus, uel cū paucis, ut plerisq; mos est, rarioribus tuis libris frui uelle existimarere, omnes pulcherrime instructos academij's scholisq; dedicauisti: ne scilicet id quod publicū aliquādo autores ipsi esse uoluerūt, priuatis usibus destinatū, aut intercideret postea, aut ut inutile contemneretur & abiiceretur. Hinc tuis opibus Cantabrigiēsis schola ornatior reddita, uti per omnē terrarū orbem clarissima ingenia à se instructa & expolita mittere consueuit: ita quoq; thesaurum istum, qui doctissimas & in primis necessarias Ioannis Tzetzi's grāmatici in Hesiodi poemata, quæ hodie extare cognouimus, omnia, explicationes continet, cunctis cōmunem esse uoluit. Quod sanè ut cōmodius fieret, uir ornatissimus Ioannes Chekus, medicinæ & literarū græ-

a 3 carum

EPISTOLA.

carū istic professor lōge eruditissimus,
 decus ornamentumq; non istius tantū
 gymnasij, sed totius propē dicā Britan-
 niæ, negotiū edendi libri mihi dedit: ne
 scilicet poëta insignis, & ubiq; haud æ-
 quē facilis, interprete suo diutius desti-
 tutus, minus bene à multis legeret. Ad
 te autem Scholiasten istū, clariss. Præ-
 sul, iā typis editū redire uoluimus, quo
 & uoluptatem tibi nō mediocrem pari-
 at, cum unicū tuum archætypum infi-
 nita propē exemplaria, quibus studiosi
 homines non minus iuuētur quā de-
 lectātur, dedisse cōspexeris: & animus
 longe tibi candidissimus cōmouetur,
 uti reliquos quoq; codices, quos rarissi-
 mos habes, nobis, ut in lucē ueniant im-
 partias. Nihil utilius, nihil sanctius, ni-
 hil magnificētius, Præsul ampliss. mi-
 hi crede, feceris unq;. Vale, studiorum
 Meccenas. Colonia, Kal. Iunijs.

An. M D XLII.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ

Τ ΣΟΥΙΔΙΑ.

Ησίοδος, λυμαῖος. νέος δὲ κομιθεὶς ὑπὸ τῷ πα-
τρὸς δίδ, κὺ μητρὸς πυκνίδης, γν' ἄσκη τῆς βοιω-
τίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τῷ δίδ τῷ ἀμπελίδι
τῷ μελανώπῳ. οὐ φασί τινες τῷ ὁμήρῳ προπάτο-
ρος εἶναι πάππον. ὡς ἀνεψιάδιω εἶναι ἡσίοδῳ τὸν
ὁμηρον. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τῷ ἀτλαντὸς καταγέσθαι.
ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα· θεογονία, ἔργα καὶ ἡμέ-
ραι, ἁσπίς, γυναικῶν ἡρώων κατὰ λόγος γν' βιβλίο-
ις ε', ἐπικηδεῖος εἰς βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐ-
τῷ, περὶ τῶν ἰσλαίων διακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά.
ἔτελεύτησε δὲ ἐπιφενωθεὶς παρ' ἀντίφω καὶ κτι-
μῶν. οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναρῆν φθορίᾳ ἀδελ-
φῆς ἐαυτῶν, ἀνείλυν τὸν ἡσίοδον ἄκοντες. ὧν δὲ
καὶ ὁμήρῳ κατὰ λῆνας πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλας
σύγχρονος. πορφύριος, ὃ ἄλλοι πλεῖστοι, νεώτερον
ἐκαστὸν γνῖανρῖς δείξουσιν. ὡς λ' ὁ μόνος γνῖαν
τῆς συμπλοτρεῖν τῆς πρώτης
ὀλυμπιάδος.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-

ΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ.

Ο ὕς αἱ πόρῃνθεν αἰοῖδ' ἔσσι
 λείουσαι,
 Δοῦτε δὲ ἐν κώπῃ τε σφίτερον
 πατέρ' ὑμνέουσαι,
 ὅν τε διὰ βροτῶν ἀνδρες ὁμῶς,
 ἀφαρίτε φατοί τε

Ρήγ' ἴτ' ἀρ' ῥήγ' ἴτε, διὸς μεγαλοῖο ἔλκτι.
 Ρέα μὲν γὰρ βεῖαί τε, ῥέα δ' ὅντα χαλὴ πῆι,
 Ρέα δ' αἰζήλου μινύθει, ὅς αἰδου ἀέξῃ,
 Ρέα δὲ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγένορα κλέψῃ,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὅς ἐπ' ἔρτατα δώματα ναίῃ.
 Κλυθὶ δὲ ἰδὼν αἶψα γένεθ', δίκη δ' ἰθύνει δέμιας
 Τύνη. ἐγὼ δέ κε πῆρσ' ἐτήτυμα μύθησά μιν.
 Οὐκ ἄρα μόνον ἐκρ' ἐρίδων γένεθ'. ἀλλ' ὠδὶ γαῖαν
 κισὶ δύω. τῶ μὲν κεν ἐπαυνοῖσιν νοήσας.
 Ἡ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἀνδρὶ χα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε λακόν κ' ὀλέειν ὀφείλλῃ, (κῆρ
 σχετλὶς. ὅς τις τήν γε φιλεῖ βροτῶν, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκῃ
 ἀθανάτων βουλῇσιν ἔειν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἐτίειν, πλοτέειν μὲν ἐγείνατο νύξ' ἐρεβενή,
 Θῆκε δὲ μιν κρονίδης ὑψίστευθ', αἰθέρι ναίειν,
 Γαῖης τ' ἐν ῥίζῃσιν, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμένειν.

ἦ τε

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

V S AE Pierides carminibus cele-
bres,

Adeste, narrate per uestrum patrem
cantantes,

Quare mortales uiri celebres sint
pariter atq; obscuri,

Gloriosi q; & inglorij. Iouis magni consilio.

Facile enim extollit, facile uero elatum deprimit:

Facile insignem minuit, & obscurum auget:

Facile quoq; corrigit prauum, & superbum attenuat,

Iupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.

Adsis uidens audiensq;, recte uero moderare leges,

Tu: ego autem Persæ uera loquar.

Non utiq; unum est contentionum genus, sed in terra

Sunt duo. alteram certe laudauerit prudens:

Alteram uero culpanda est. per diuersa autem animū trahunt.

Nam hæc quidem bellumq; malum, & litem auget,

Perniciosa. nullus hanc amat mortalis, sed necessitate

Fatali quadam contentionem colunt quamuis grauem.

Alteram uero (nam priorem genuit Nox atra)

Posuit quidem ipsam Saturnius altijugus, æthere habitans,

Terræq; in radicibus, & uiris longe meliorem:

¶

Hæc

Hæc etiam inertem, tamen ad laborem excitat.
 In alterum enim quispiam respiciens, opere uacans,
 Diuitem, qui properat arare atq; plantare,
 Domumq; bene instituire: æmulatur sanè uicinum uicinus;
 Ad opes contendente: bona certe contentio hæc mortalibus.
 Et figulus figulo succenset, et fabro faber:
 Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori:
 O Persa. Tu uero hæc tuo repone in animo,
 Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 ducat,
 Lites spectantem, foriq; audcultatorem existentem.
 Tempus namq; paruum est litiumq; foriq;
 Cui non sit uictus domi annuus repositus,
 Tempestiuus, quem Terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatus, lites ac rixam moueas
 De facultatibus alienis. Tibi uero non amplius erit iterum:
 Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
 Rectis indicijs, quæ ex Ioue sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium diuisimus, sed sanè multa
 Rapiens ferebas, ualde demulcens reges
 Doniuoros, qui hanc litem uolunt iudicasse,
 Stulti: neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neq; quam magnum in malua et asphrodello bonum.
 Occultarunt enim dis uictum hominibus:
 Facile enim alioqui uel uno die tantam operatus esses,
 Vt in annum quoq; salis haberes, ociosus etiam,

Statimq;

ἙΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

3

ἦτε καὶ ἀπάλαμνόν πορ δμῶς ἰδὼ δῖον ἐγείρει.
 εἰς ἑτόρομ γὰρ τίς τε ἰδὼν δῖοιο χατίζων,
 ἦλθ' οἶον, ὅς πο δύδ' εἰ μὴ ἀρόμμενα, ἠδὲ φυτδύειν.
 οἴκον τ' εὖ δέοιτα. ζυλοῖ δ' εἰ τε γείτονα γείτωρ,
 εἰς ἀφρονι ἀποδύδοντ', ἀγαθὴ δ' εἰς ἠδὲ βροτοῖσι.
 καὶ ἰδραμεὺς ἰδραμεῖ κατῖει, καὶ τίκτονι τίκτωρ.
 καὶ πῶχός πῶχῳ φθονέει, καὶ αἰοῖ δ' ὅς αἰοῖ δ' ὦ.
 ὦ πόρ' οἶον σὺ δὲ τοῦτα τεῶν ἡνικάτ' θεοδυμῶ.
 ἡν δ' εἰ σ' εἰς κακὸν χαρτ' ἀπ' ὄργῃ θυμὸν ὀρύκοι,
 νείκε' ὁππῇ δύνοντ' ἀγορῆς ἐπακρυόν ἰόντα.
 ὦρ' γὰρ τ' ὀλίγη πῶλεται νεκίῳ τ' ἀγορῆω τε,
 ὦρ' πινι μὴ βί' οἶον ἐπ' ηὐτανός κατὰ καίται,
 ὦρ' αἶ' οἶον γαῖα φέρει δ' ἡμῖν τε οἶον ἀκτῶν.
 τὸν λιχορεσσάμεν οἶον, νεκίῳ καὶ δ' ἡνὶν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ὅκ' ἐπ' ὀδύτορον ἔσται
 ὦ δ' ἔρδ' εἰν. ἀλλ' αὖτις δ' ἰσχυρῶν μεθ' αἶ' οἶον
 ἰθείησι δίκαις, αἶ' τ' ἐκ δίκης εἰσιν αἶ' οἶον.
 ἡδ' ἡ μὲν γὰρ ἡλῆρον ἰδ' αὐτὰ μεθ' αἶ' οἶον, ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἀρπαζῶν ἐφόρει, μέγα λυδ' αἶ' οἶον βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἶ' τῶν δὲ δίκῳ ἐθέλῃσι δικάσαι.
 Νῆπτοι, ὅδ' ἴσασι πῶς πλεον ἡμῶν πάντες,
 οὔδ' ὅσον ἡν μαλὰ χ' τε αἶ' οἶον ἀσφοδ' ἐλῶ μὲν ὄναι αἶ' οἶον.
 κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡμῶν δῖοιο γάσαιο,
 δις τε σὺ καὶ εἰς ἡν αὐτόν ἔχει καὶ ἀδύτορον ἰόντα.

α α

ἀντὶ καὶ

Αἶψα κε πηδ' ἄλιον μὲν ὑπὲρ καπνῷ κατὰ βῆσ,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμιόνων ταλαοργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενθ' φρεσὶν ἥσιρ,
 Ὅττι μὲν ὄζα πάτησε περικλυτὸς ἀγκυλομήτης.
 Τὸν κ' ἄρ' ἀνθρώποισιρ ἐμήσατο λήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ, τὸ μὲν αὖτις εὖς πάϊς ἱαπετοῖο,
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι διὸς πῦρ ἀμκτιόγνθ',
 Ἐρ κώϊλῳ νάρθηκι, λαβὼν δία τὸρ πικρὸν αἰνόν.
 Τὸρ τε χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ἱαπετιονίδῃ, πάντων πῦρ ἐμήδεα εἰδὼς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας; τί ἐμὰς φρένας ἠπρόπδυσας;
 Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιρ ἑσομμένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὥκην ἅπαντες
 Τέρεπονται ἤτ' θυμόν, ἐὼν κακόν ἀμφ' ἀγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ', ἐκ δ' ἐτίλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἠφαιστον δ' ἐκέλευσε πόδι κλυτὸν, ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδ' αἰφύρειν. οὗ δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδ' αὖ,
 Καὶ ὀτρύνθ' ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἴσκειν
 Παρθενικαῖς, καλὸν εἶδος, ἐπὶ ἥρατον. αὐτὰρ ἀθήνη
 Ἔργα διδ' ἀσκήσαι, πολυδ' αἰδ' αἶσιν ἰσὸν ὑφαίνειν.
 Καὶ χάρειν ἀμφοτέρῃσι κεφαλῇ, χρυσῷ ἀφροδίτῳ.
 Καὶ πόθεν ἀργαλίου, καὶ γυθόντος μελεδῶνας.
 Ἐν δὲ θέμεν λιγυρόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦνθ',
 Ἐρμείην λιῶγε, διάκτορον ἀργειφόντῳ.
 Ὡς ἔφατ' οἳ δ' ἐπίθοντο δ' ἱερὸν ἰωνι ἄνακτι.

Αὐτίκα

O P E R A E T D I E S.

5

Statimq; temonem quidem super fumum poneret,
 Opera uero bouum cessarent, mulorumq; laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
 Quia ipsum decepit Prometheus uersutus.
 Quocirca hominibus parauit tristitia mala.
 Abscondit uero ignem. quem rursus quidem bonus Iapeti
 . puer
 Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
 In caua serula, clàm Ioue fulminibus gaudente.
 Huncq; indignatus, affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium qui consiliorum conscius es,
 Gaudes ignem furatus? quodq; animum meum deceperis?
 Id tibiq; ipsi magnum erit malum, et posteris.
 Ipsis namq; pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitq; pater hominumq; deumq;.
 Vulcanum uero insignem iussit, quàm celerrime
 Terram aquæ miscere, hominisq; imponere uocem,
 Et robur, immortalium uero dearum faciem referre
 Virginum, pulchram formam, peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem:
 Et desiderium molestum, et membra fatigantes curas.
 Imponere uero caninamq; mentem, et furaces mores,
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.

4 3

Moxq;

Moxq; ex terra finxit inclitus utrinq; claudus
 Virgini uerecunda similem, Iouis consilijs.
 Cinxit uero, & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum uero Charitesq; deæ, & ueneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricomæ coronarunt floribus uernis.
 Omnem uero illius corpori ornatum adaptauit Pallas Mi-
 nerua.

At pectori sanè nuncius Argicida,
 Mendacia, blandosq; sermones, & dolosos mores
 Indidit, Iouis consilijs graui strepi. sed uocem utiq;
 Imposuit deorum præco, appellauit autem mulierem hancce
 Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquam dolum perniciosum & ineuitabilem absoluit,
 Ad Epimethæa misit Pater inclitum Argicidam,
 Munus streptem deorū celerem nuncium. neq; Epimethæus
 Cogitauit, ut illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Ioue Olympio. sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam hominibus fieret.
 Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.
 Prius namq; in terra uiuebant familie hominum,
 Omnino absq; malis, & sine difficili labore,
 Morbisq; molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenscunt.
 Sed mulier manibus uasis magnum operculum dimouens,
 Dispersit.

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

7.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει λυγρὸς ἀμωγυήεις
 παρθένου ἀσδοίη ἱκελόν, κρονίδεω δ' ἄρ' Βαλᾶς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμους θιά γλαυκῶπις ἀθλίω.
 Ἀμφὶ δ' εἰς οἱ χείρτες τε θιάε, καὶ πότνια πειθῶ,
 Οὐρανὸν χρυσέως ἔθεσαν χοῖ, ἀμφὶ δὲ τλήν γε
 ὤραι καλλίκομοι δέφον, ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 Πάντα δὲ οἱ χοῖ κόσμον ἐφήρμωσε παλλὰς ἀθλίω.
 Ἐν δ' ἄρ' αἱ οἱ σῆθεσι δῖ' ἄκτορ ὅτ' ἀργειφόντης
 ὤνδεα δ' ἀμυλίος τε λόγους, ὅτ' ἐπὶ κλυτοὺς ἦθος
 τούτῃ, δῖος Βαλῆσι βαρυκτύπα. ἔν δ' ἄρ' αἱ φωνῶν
 ὦκε θεῶν ἑρμῆς, ὀνόνημα δὲ τλήν δὲ γυναικα,
 Πανδ' ὤρη. ὅτι πάντες ὀλύμπια δ' ὤματ' ἔχοντες,
 Δῶρον ἑδ' ὤρεσαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῶσιν.
 Αὐτὰρ ὕδ' ὅτ' ὅλον ἀπὸν ἀμύχανον δ' ἐπέλεον,
 Εἰς ὠμυθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτοῦ ἀργειφόντι,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχυὸν ἄγγελον. ὅδ' ὠμυθεύς
 ἔφρασα δ' ὥς οἱ ἔειπε πτομυθεύς, μή ποτε δ' ὤρον
 Δέξαται παρ' ἑλῶος ὀλυμπίος, ἀλλ' ἀρετέμπερ
 ἔξοπίσω, μή πεν τι κακὸν θνητοῖσι γγύνηται.
 Αὐτὰρ ὁ δέξαμεν, ὅτε δ' ἡ κακὸν εἰχ' ἔγνοσε.
 Γεῖν μὲν γὰρ ζῶεσκον ὠμὸν χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Νόσθον ἀτὸρ κακῶν, καὶ ἀτὸρ χαλεποῖο πόνου,
 Νόσθον τ' ἀργαλίων, αἰτ' ἀνδράσι γῆρας ἑδ' ὤκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγχεράσκουσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσι πίθη μέγα πῶμ' ἀφελούσα,

Ἔσκεδ' αὖτ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο ἰκνέεσθαι λυγρὰ.
 Πόνη δ' αὐτόθι ἐλπίς ἐν ἄρ' ῥήκτοισι δόμοισι
 Ἐνδρ' ἐμμενε πίθε' ἑσπέρῃ χεῖρσι, σὺ δὲ δύραζε
 Ἐξέπῃ. πρόσθεν γάρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθιοι,
 Αἰγίοχου Βαλῆσι διὸς νεφελῇ γέρετο.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλκται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη, καὶ δ' ὑπὸ νυκτὶ,
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι,
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῶν δ' ἐλθεῖν μητιέτα ζεύς.
 Οὕτως ὅτι πονεῖ διὸς νόον δ' ἀλῆα ὁδοῖ.
 Εἰ δ' ἐθέλεις ἐτόρόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκυρύνω, ὅσῳ
 Εὖ καὶ ὑπὸ σμῖνός. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ως ὁμόθεν γεγάασιν θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦσεον μὲν πρῶτιστ' ἡρώεσσι, μόρσι δ' ἀνθρώπων
 Αἰθάνῃσι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὑπὸ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ὕρα νῶν ἐμβασιλεύον.
 Ως τε θεοὶ δ' ἐξωον ἀκνέεσθαι θυμὸν ἔχοντες,
 Νόστον ἄτορ τε πόνων καὶ οἰζύν, σὺ δ' ἐπεὶ δειλὸν
 Κῆρας ἐπὶ λῶ. αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὲν ἀπάντων.
 Θνητοὶ δ' ὥς ὕπνῳ δεδ' ἡμελῶν. ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔην. καρπὸν δ' ἐφόρε ζείδωρος ἄφθρα
 Αὐτάρ ῥα, πολλόν τε καὶ ἄφθονον. οἳ δ' ἐβλημένοι,
 Ἥσυχον ὄργανέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσιν.

Αὐτὰρ

O P E R A E T D I E S.

9

Dispersit, hominibus autem machinata est curas graues.

Sola uero illic spes infracta in pyxide

Intus mansit, dolij sub labris, neq; foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Aegiochi consilio Iouis nubicogæ.

Alia uero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumq; mare,

Morbi autem hominibus tam interdum, quàm noctis

Ultronei oberrant, mala mortalibus ferentes,

Tacitè. nam uocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem cuitare.

Cæterum si uoles, alium tibi sermonem exponam

Bellè, ac scienter: tu uero præcordijs imposito tuis.

Ut simul nati sunt dij, mortalesq; homines,

Aureum quidem primū genus diuersiloquentium hominū

Dij fecerunt, cœlestium domorum incolæ.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret.

Sed ut dij uiuebant, securo animo præditi,

Planè absq; laboribus et ærumna, neq; molesta

Senecta aderat. semper uero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona uero omnia

Illis erant. fructum autem ferebat fertile aruum,

Spontaneum, multumq; et copiosum: ipsiq; ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

¶

Verum

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Hi quidem diui facti sunt Iouis magni consilio,
 Boni, in terris uersantes, custodes mortalium hominum,
 Qui sanè obseruant & iusta & praua opera,
 Aërem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores, atq; hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt coelestium domorum incolæ,
 Aureo neq; natura simile, neq; intellectu,
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, ualde rudis, domi suæ.
 Cum uero adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum uiuebant ad tempus, dolores habentes
 Ob stultitias. iniuriam enim prauam non poterant
 A se mutuo abstinere, neq; deos colere
 Volebant, neq; sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
 Non dabant beatis dijs, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
 Hi quidem subterranei beati mortales uocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
 Iupiter uero pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, uehemens & robustum? quibus Martis

Opera

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

11

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν εὖτο γγύθη ἤϊ γαῖα κάλυψεν,
 τοὶ μὲν δ' αἰμόνες εἰσι δῖος μεγαλοῦ δῖα Βυλᾶς,
 ἑσλοὶ, ὠπλῆθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 οἳ ῥα φυλάσσοσι τε δίκας καὶ χέτλια δόγα,
 ἡεραῖοι δ' ἀμείνοι, πάντεσσι φοιτῶντόν ἐπ' αἶαν,
 πλουτοδότηι καὶ εὖτο γέρας Βασιλῆϊον ἔχον.
 Δαΐτερον αὖτε γγύθη πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 ἀργύρεον ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντόν,
 χρυσέῃ δ' τε φυλῇ ἐναλίγκιον, ὅτε νόημα.
 ἀλλ' ἑκάτομ μὲν πᾶσις ἔπειτα πρὸς κητίει λιδ' ἤ
 στρέφετ' ἀτάλλωρ μέγα νήπιον ὦ γῆνί οἴκα.
 ἀλλ' ὅταν ἤβησεν, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο,
 Γαυρίδωρ ζώοντορ ὠπλῆ χρόνον ἄλγε' ἔχοντόν,
 ἀφραδίαις. ὕβριν γάρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδωῖαντο
 ἀλλήλων ἀπέχειν, ὅσιν' ἀθανάτους θεραπύειν
 ἠθέλον, ὅσιν' ἔρδ' εἰν μακάρων ἱεροῖς ὑδὶ βωμοῖς,
 ἡ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. εὖτο μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς ἱερονίδης ἐκρυψε χολᾶ μιν, ὅνεκα τιμᾶς
 οὐκ ἐδίδωκε μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὀλύμπου ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν εὖτο γγύθη ἤϊ γαῖα κάλυψε,
 τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μακάρων θνητοὶ καλέονται,
 δαΐτεροι. ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ πόσις ὀπκηδ' εἴ.
 Ζεὺς δ' πατὴρ τρίβω ἄλλο γγύος μερόπων ἀνθρώπων,
 χαλκείον ποίησ' ἐκ ἀργυρῷ ὅδ' ἐν ὁμοίον,
 ἐκ μιλῶν, δ' ἐνέμ τε καὶ ὁμβρομον, οἷσιν ἀρῆθη
Εργ.

Εργ' ἔμελε σπνόμεντα, καὶ ὕβριδον. ἄδ' ἐπὶ σῖτον
 ἠδ' ἰοῖον, ἀλλ' ἄδ' ἄμαντος ἔχον καρτερόφρονος θυμόν,
 Ἀπλάστοι. μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρδ' ἀάπῃσι,
 Εξ ὤμων ἐπέφυκον ὡτὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 τοῖς δ' ἰὼ χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δ' ἐπεὶ οἶκος.
 Χαλκῶ δ' ὄργαζοντο, μέλας δ' ἔκ' ἔσκε σιδ' ἡρθε.
 καὶ τοῖ μὲν χεῖρεσσιν ἔσσο σφετόρῃσι δ' αμυνέμενοι,
 Βῆσαν δ' ἐν δ' ὀρώμεντα δόμον ἱερνερὸν αἰδέσθαι,
 Νώνυμοι. θάνατον δ' ἐ, καὶ ἐκπάγλως πέρ' ἔοντες,
 Εἴλε μέλας. λαμπρόν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ εὖ γὰρ ἦ καὶ γαῖα κάλυψε,
 Αὐθις ἐπ' ἄλλο τέτακτον ὡτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Ζεὺς ἱερνίδης ποίησε, δικαιοτέρου καὶ ἀφ' αἰῶνος,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἳ καλέονται
 ἡμίθεοι, πρῶτόν γ' ἦ καὶ τ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ εὖ μὲν πόλεμος τε κακός, καὶ φύλοπις ἀνὴρ,
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ θήβῃ καδ' ἐκίδη γαῖαν
 ὦλεσε, μαρναμένους μῆλων γένε' οἶδ' ἐπὶ πόδαο.
 Τὸς δ' ἐ καὶ ἐν νῆεσσιν ἔπαρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 εἰς τροίην ἀγαγών, ἐλγόνος γένε' ἠὲ νόμοιο,
 Ενδ' ἦτοι μὲν θανάτου τέλ' ἀμφεκάλυψε.
 τοῖς δ' ἐ δὴ χ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἦθε' ὅπασας
 Ζεὺς ἱερνίδης κατ' ἔγνωσε πατὴρ δ' ἐν πείρατα γαῖης.
 καὶ τοῖ μὲν ναῦσσιν ἀκκοῖα θυμόν' ἔχοντες
 Εἰς μακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδύνῳ,

OPERA ET DIES.

13

Opera curæ erant luctuosa, ac iniuriæ, neq; ullum cibum
 Edabant, sed adamante habebant duriores animunt:
 Deformes, magna uero uis, & manus inuictæ
 Ex humeris prouenerant super ualidis membris.
 His erant æneæ quidem arma, æneæq; domus:
 Aëre uero operabātur, nigrum autem nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus proprijs domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors uero tametsi stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum uero liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiam aliud quartum super terram multorum a-
 lumnam

Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius
 Virorum heroum diuinum genus, qui uocantur
 Semidei, priori generationi per immensam terram.
 Hos quoq; bellumq; malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,
 Perdidit pugnantes, propter oues Oedipi:
 Alias uero & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ,
 Vbi quidem ipsos mortis quoq; finis adobruit.
 Iis autem seorsim ab hominibus uictum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, iuxta oceanum profundum,

Felicet

Felices heroës. his dulcem fructum

Ter quatannis florentem profert fecunda tellus.

O si neq; iam quinto ego interesssem

(tum;

Hominiū generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea na-

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die

Quiescent à labore & miseria, neq; nocte:

Corrupti. graues uero dij dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.

Iupiter autem perdet etiam hoc genus uarie loquentium ho-
minum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neq; pater liberis similis, neq; liberi,

Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico.

Neq; frater amicus erit, ut antehac.

Statim uero senescentes dehonorabunt parentes,

Incusabunt autem illos molestis alloquentes uerbis,

Impij, neq; deorum oculum ueriti. neq; hi sanè

Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti. alter uero alterius ciuitatem diripiet.

Neq; ulla pij gratia erit, neq; iusti,

Neq; boni. magis uero maleficum & iniurium

Virum colent. Iustitia uero in manibus, & pudor

Non erit. Lædet autem malus meliorem uirum,

Verbis obliquis alloquens, periurium uero iurabit.

Liuior autem homines miseros omnes,

Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.

Tumq;

ΟΛΒΙΟΙ ἥρωες. τοῖσι μελινδ' ἄε καρπὸν
 Τρεῖς τοῖς ἔτους θάλλοντά φέρει ζείδωρος ἄρδρα.
 Μηνέτ' ἔπειτ' ὠφελον ἐγὼ πᾶσι μὲν ποιοῖσι μετ' ἔκαστα
 Ἀνδράσιμ. ἀλλ' ἢ πρόθεο θανείμ, ἢ ἔπειτα γηρύομαι.
 Νῦν γάρ δ' ἢ γηρύομαι ὅτι σιδήρεον. ὅδ' ἔστι ποτ' ἤμαρ
 Πάσονται καμάτου καὶ οἰζύνος, ὅδ' ἔστι νύκτωρ,
 Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζετο ἐσθλὰ κακῶισιμ.
 Ζεὺς δ' ὅλβους καὶ ἰούσας γῆρας μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' αὖ γεινόμενοι πολιορκήσονται τελέωσιμ.
 Οὐδὲ πατρὸς πάϊδες σιμ ὁμοίους, ὅδ' ἔστι πᾶσι δ' οὐ,
 Οὐδὲ ξείνοισι ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταίροισι ἑταίρῳ.
 Οὐδὲ κασίγνητοισι φίλοισι ἔσεται ὡς τοπάρσασιν.
 Αἵψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας,
 Μίμνοντο δ' ἄρα εὖ χαλεποῖς βάλλοντες ἐπέεσσιν,
 Σχέτλιοι. ὅδ' ἔστι θεῶν ὅπιν ἐσθλόν, ὅδ' ἔστι μὲν οἷον
 Γηράντες τοκοῦσιμ ἔκ' ὀφειλήσιν οὐδὲν.
 Χειροδίκαι. ἔτιροισι δ' ἑτόρθε πόλιν ὄξυαλα πᾶξαι.
 Οὐδ' ἔστι δύσρκτον χάρις ἔσεται, ὅτε δικάσῃ,
 Οὐτ' ἀγαθόν. μάλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα, καὶ ὕβριμ
 Ἀνέρας τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσίν, καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔστι. βλάψαι δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖον αὖ φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων. ἐπὶ δ' ὅρκων ὁμείται.
 Ζῆλοισι δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαστος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτήσιν συγγνώμης.

Καὶ

Καὶ τότε δ' ἡ πρὸς ὀλυμπον ἄρ' χθονὸς ὄρουσ' εἰς,
 Λοκυῶσι φάρεσσι καλυψαμένην χροά καλόν,
 θανάτων μετὰ φύλον ἴτον πελοπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδ' ὡς καὶ νέμεσις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἔκ' ἔσεται ἀλή.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλὺς δ' ὀρέω, φρονέουσι δ' αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱρὴ πρὸς εἰπὺν ἀκρόναι ποικιλόδερον,
 ὕψι μάλ' ἔννεφέεσι φέρων ὀνύχεσι μεμαρπώς.
 Ἡ δ' ἐλεὼν γναμπῆοισι πεπρωμένη ἄμφ' ὀνύχεσι,
 μιν ἔσθ'. τί μ' δ' ὅγ' ὠδὴ κρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Δαιμονίη, τί λείλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἥ σ' αὖ ἐγώ περ ἄγω, καὶ αἰοδ' οὐκ ἔδσαν.
 Δεῖπνον δ' ἄκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω.
 Αφρῶν δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφειδόμεν,
 Νίκης τε σέρεται, πρὸς τ' ἀλγεῖσι ἄλγεα πάχει.
 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρὴ, τανυσίπτερ' ὄρνις.
 Ω περση. σὺ δ' ἄκουε δίκης, μή δ' ὕβρις ὀφείλει.
 ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ, δὲ μὲν ἐδδλός
 Ρηϊδίως φερέμεν δυνάται, βαρύνει δ' ἐθ' ὑπ' αὐτ',
 Εγκύρσας ἄτησι. ὁ δ' ὅς δ' ἐτόρκατο πρὸς ἐλθεῖν
 Κρείσσων ὅν τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴχθαι,
 Ες τέλος ὄξελθῶσα. παθῶν δ' ἐπὶ νήπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γάρ τρεχεῖ ὄρνις ἅμα σχολῇσι δίκῃσι.
 Τῆς δὲ δίκης ῥόθος, ἑλκομένης ἥ κ' ἀνδρῶν ἄγῳσι
 Δωροφάγοι. σχολαῖς δὲ δίκαις κείνωσι θέμιστας.

Η δ'

OPERA ET DIES. 17

Tūmq; demum ad cœlum à terra spaciōsa,
Candidis uestibus testæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graues,
Mortalibus hominibus. mali uero non erit remedium.

Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi sapiant.
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Altè in nubibus ferens, unguibus correptam,
Illa uero misere curuis confixa unguibus,
Lugebat. eam autem imperioso ille sermone allocutus est:
Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
Hæc uadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
Cœnam uero, si quidem libet, faciam: siue dimittam.
Imprudens uero, quicumq; uelit cum potentioribus contē-
dere,

Victoriaq; priuatur, adq; pudorem dolores patitur.
Sic ait uelox accipiter, latis alis prædita auis.

O Persa. tu uero audi iustitiam, neq; iniuriam fove.
Iniuria enim perniciosa est misero homini, neq; bonus quidē
Facile ferre potest, grauaturnq; ab ipsa,
Illapsus damnis. Via uero altera perueniendi
Melior ad iusta. Iustitia autem super iniuriam ualet,
Ad finem progressa: passus uero etiam stultus sapuit.
Cito enim abit iusiurandum unâ cum prauis iudicijs.
Iustitiæ uero impetus, tractæ quocunq; homines duxerint
Donuorū, prauis autem iudicijs iudicabunt leges.

b

Hæc

Hæc uero sequitur flens urbemq; et mores populorum,
 Aërem induta, malum hominibus adferens,
 Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerunt.
 At qui iura tam hospitibus quàm popularibus dant
 Recta, neq; à iusto quicquam exorbitant,
 Iis uiget urbs, populiq; florent in ipsa,
 Pax uero per terram alma: neq; unquam ipsis
 Molestum bellum destinat Latecernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames uersatur,
 Neq; noxa: in conuiujs uero partis opibus fruuntur.
 His fert quidem terra multum uictum: in montibus uero
 quercus

Summa quidem fert glandes, media uero apes.
 Lanigræ autem oues uelleribus crusta sunt.
 Pariunt uero mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuò, neq; nauibus
 Nauigabunt fructum uero profert sæcundus ager.
 Sed quibus iniuriæq; mala curæ est, prauaq; opera,
 Iis poenam Saturnius destinat Latitonans Iupiter:
 Sæpeq; uniuersa ciuitas malum ob uirum punitur,
 Qui peccat, et iniqua machinatur.
 Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul et pestem. intereunt uero populi,
 Neq; mulieres pariunt, decrescuntq; familie,
 Iouis olympij consilio. interdum uero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,

Ant

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

19

Ἡ δ' ἔπειτα ἐλαίεσσα πόλιν τε καὶ ἡβέα λαῶν,
 Ἡέρα ἰοσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα.
 Οἳ τέ μιν ὀξελάοι, καὶ ἐκ ἰθείᾳς ὄνειμαν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδ' ἡμοισι διδοῦσι
 ἰθείας, καὶ μὴ τι πῖνεκβαίνουσι δικάειν,
 Τοῖσι τίθηλε πόλιν, λαοὶ δ' ἀνθρώποις ἐν αὐτῇ,
 Εἰρὴν δ' ἀνὰ γλῶκον τροφῆς, ὅδ' ἔποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλίου πόλεμον τεκμαίρεται ἔνδ' ὄπα Ζεὺς.
 Οὐδ' ἔποτ' ἰθυδίκαισι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπκῶει,
 Οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμνηότα ὄργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολλὴν βίον. ὄρεσι δὲ δρυὺς
 Ἀκρῇ μὲν τε φέρει βαλάντας, μέσση δὲ μελίσας.
 Εἰροπόκοι δ' οἷόν τε μαλλοῖς καταβεβείδασιν.
 Τίκτουσι δὲ γυναικὸς ἐοικότα τέκνα γονόποι.
 Θάλασσι δ' ἀγαθοῖσι δαμπόρες, ὅδ' ὡς νηῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄφρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μίμηλε κακὴ, καὶ χέτλια ὄργα,
 Τοῖς δὲ δίκῃ κρονίδης τεκμαίρεται ἔνδ' ὄπα Ζεὺς.
 Πολλάκι δ' ἐξυμπασε πόλιν κακοῦ ἀνδρός ἐπαυρεῖ,
 ὅς τις ἀλιτράινει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.
 Τοῖσι δ' ὄρανός ἐστι μέγ' ἐπήγαγε πῆμα κρονίων,
 Λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν. ἀρφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικὸς τίκτουσιν, μινύθεσι δὲ οἶκοι,
 Ζῶνός φραδ' μοσυώησι ὀλυμπία. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡτῶν γε στρατὸν ἐνδ' ὡς ἀπώλεσεν, ἢ ὅ γε τέχῃ,
 b 2 Η νέας

Η νείας ἐν πόντῳ κρονίδης ἀρτίννυται αὐτῇ,
 Ω βασιλεῖς. ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 τῷδε δίκῳ. ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισι μὲν ἔοντες
 Ἀθάνατοι λούσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν δ' ὅπῃ δὲ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ὑδὶ χθονὶ πολυβοταίῃ
 Ἀθάνατοι ζῶος, φύλακόν θνητῶν ἀνθρώπων,
 οἳ ῥα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χέτλια δῖγα,
 Ἥρα ἑσάμυλοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δ' ἐπεὶ πρῶτον ὅδε δίκη διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδ' νῆτ' αἰδοῖν τε θεοῖς, οἳ ὄλνμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπότ' ἂν τίς μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοπέζων,
 αὐτίκα παρ δὲ πατρὶ καθεζομένη κρονίῳ
 γινώσκει, ἀνθρώπων ἀδίκου νόον, ὅφρ' ἀρτίσῃ
 δῆμῳ ἀτασθαλίας βασιλῆων. οἳ λυγρὰ νοδύντες,
 ἀλλὰ παρελίνουσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.
 ταῦτα φυλασόμενοι βασιλῆες, ἰθύνετε μύθος,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δίκῶν ὑπὸ παγχυλάθεδι.
 οἳ αὐτῷ κακὰ τδύχει ἀνὴρ, ἄλλω κακὰ τδύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τρὶς βελοῦσάυτι κακίστη.
 πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας,
 καὶ νῦν τὰ δ' ἄκ' ἐθέλῃσ' ὑπὸ δ' ἔρκεται, ὅδ' ἐξέληται,
 οἷμ δ' ἢ καὶ τῷδε δίκῳ πόλις ἐν τὸς ἔργει.
 νῦν δ' ἐγὼ μὲν τ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιῳ
 εἶλω, μὲν τ' ἐμὸς ὕος. ὑδὶ κακόν, αὐδρα δίκαιον

Εμμελεια

Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

*O reges: uos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. propè enim inter homines uersantes
Dij uident, quotquot prauis iudicijs
Se mutuo atterunt, deorum animaduersionem nō curantes.
Innumeri autem sunt in terra multorum alumna
Dij Iouis, custodes mortalium hominum,
Qui sanè et iudicia obseruant, et praua opera,
Aërem induti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
Claraq; et ueneranda dijs, qui coelum habitant.
Et certè cum quis ipsam leserit obliquè iniurians,
Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur, hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui praua cogitantes
Aliò deflectunt iudicia, obliquè pronunciantes.
Hæc obseruantes ô reges, corrigite sententias,
Corrupti: obliquorum uero iudiciorum prorsus obliuiscamini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur uir, alij mala fabricans.
Malum uero consilium consulenti pessimum.
Omnia uidens Iouis oculus, omniaq; intelligens,
Et hæc certe (siquidem uult) inspicit: neq; ipsum latet,
Quidénam hoc quoq; iudicium ciuitas intus exerccat.
Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus
Esse uelim, neq; meus filius: quando malum est, iustum*

b 3

Esse:

Esse: si quidem plus iuris iniustior habebit.
Sed his nondum finem arbitror impositurum Iouem fulmine
gaudentem,

O Persa. Caterum tu hæc animo tuo repone, (prorsus.
Et iustitiæ quidem animū adijce, uolentiæ uero obliuiscere
Namq; hanc hominibus legem disposuit Saturnius,
Piscibus quidem et feris et auibus uolucris,
Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent.
Hominibus autem dedit iustitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim uelit iusta in publico dicere,
Cognoscens, ei quidem opes largitur Latetons Iupiter.
Qui uero testimonijs uolens periurium iurando
Mentietur, in ius delinquens, immedicabiliter laesus est,
Eius uero obscurior posteritas postea relicta est.
Viri autem iusti generatio posteris præstantior.

Caterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa,
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: breuis quippe uia est, adeoq; proxima.
Ante uirtutem uero sudorem dii posuerunt
Immortales, longa uero atq; ardua uia est ad ipsam,
Primumq; aspera. ubi uero ad summum uentum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipse per omnia sapit,
Cogitans quæcumq; dein et postremo sint meliora.
Rursus et ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui uero nec sibi sapit, neq; alium audiens

Animus

Ξαμύλας, εἰ μείζωνε δίκῳ ἀδικώτερόν ἔξει.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἔπω ἔολπα τελεῖν δία τόρπι κεραυνόν,
 Ω πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βέλλεσσι
 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τάρδε γάρ ἀνθρώποισι νόμον δέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 ἑοδαὶν ἀλλήλους. οὐδ' ὅς τις δίκη ὄξιν ἐπ' αὐτοῖς.
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκῳ, ἧ πολλὸν ἀρίστη
 γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐδίδα τὰ δίκαια ἀγορεύειν,
 Γινώσκων, ἴδῃ μὲν τ' ὄλβον Διδοῖ δ' ὕρυσσιν ἑδύς.
 Ὅς δ' ἐκε μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας,
 ὕδύσεται, ὅν δὲ δίκῳ βλάβας, νήκεσσι ἀάδῃ.
 Τὸ δ' ἐτ' ἀμαυροτόρῃ γῆνὴ μετόπισθε λείπειται.
 Ἀνδρὸς δ' ὀύρεσσιν γῆνὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐοδα νοέων ὀρέω μέγα νήπιε πέρση.
 Τίω μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλασθ' οὐδ' ὄξιν ἐλέσθαι,
 Ρῆϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ πεπάραιθ' ἐβηκαν,
 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιόν οἱ μὲν ἐπ' αὐτῷ,
 καὶ τραχὺς τοπρῶτον. ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρῆϊδίῃ δ' ἠπείτα πέλει, χαλεπὴ πόρ' ἔσσει.
 Οὐτὸ μὲν πάντα εἶπ' ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασάμενος, τὰ κ' ἔπειτα ὅτ' ὅν τέλος ἦσιν ἀμείνω.
 ἑοδὸς δ' αὖ κακῆνθ' ὅς εὔ ἐπόντι πίθηται.
 Ὅς δ' ἐκε μὲν αὐτῷ νόησ' ἄλλ' ἀκούων

δίσση α α
 τὰ στα α

Εἰς θυμῷ βάλληται, ὅς σι' αὐτ' ἀχρήϊ' ἀνὴρ.
 Αλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰγὴν ἐφετμῆς,
 Εργάζου πέρσῃ δ' ἴου γγύ' ὅφρα σε λιμός
 Εχθαίρῃ, Φίλῃ δ' ἐσ' εὐσεφάν' ἀνιμῆτηρ
 Αἰδοίῃ, Βίοντι δὲ τιλὴν πύμπλησι καλῶ.
 Λιμός γάρ τριπάρπαν ἀδργῷ σύμφορ' ἀνδρῶν.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρον, ὅσ' κ' ἀδργός
 Ζῶν, λιφλώεσι κῶθ' οἰς ἱκελ' ὀρμῶν,
 Οἷτε μελίσσων κάματον τρύχουσιμ ἀεργοί,
 Εἰδοντ' οὐ σοὶ σι' ὄργα Φίλ' ἔσω μέτρια κῶσμεν,
 Ως κ' οἱ ὠραίῃ Βίοντι πλήθωσι καλῶ.
 Εξ ὄργων σι' ἀνδρῶν πολὺ μῆλ' ἄφνειοί τε.
 Καὶ τ' ὄργαζόμεν' πολὺ Φίλ' ἀθανάτισιμ
 Εἰσεαί, ἡ δὲ βροτοῖς. μάλα γάρ συγέσσιμ ἀεργούς.
 Εργον σι' ὅδ' ὄνειδ' ἀεργίῃ δ' ἐτ' ὄνειδ' ὅνειδ' ὅνειδ' ὅνειδ'.
 Εἰ δ' ἐκ' ὄργαζῃ, τάχα σε ζήλώσει κῶεργός,
 Πλῶτ' οὐντα. πλῶτ' σι' ἀρετῇ καὶ λῶτ' ὀπῆδ' ὀπῆδ' ὀπῆδ'.
 Δαίμονι σι' οἷ' ἐκῶσ' ὄργαζέσθαι ἄμεινον,
 Εἰ κ' ἀπ' ἀλλοτρίων λιτάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ὄργον τρέψας, μελετᾶς βίῃ, ὡς σε λελόνω.
 Αἰδ' ὡς σι' ἐκ ἀγαθῇ λιτάνων ἀνδρῶν κομίζει.
 Αἰδ' ὡς, ἡ τ' ἀνδρῶν μέγα σίνεται, ἡ δ' ὀνίνκοι.
 Αἰδ' ὡς οἱ πῶς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πῶς ὀλβῶ.
 Χρήματα δ' ὅχ' ἀρπακτᾶ, θεός σ' οὐτα, πολλὸν ἄμεινω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβὸν ἔλκται,
ἡ δ' γ'.

Animum adiicit, rursum hic inutilis uir est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amat autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, uictuq; tuam impleat horreum.
 Fames namq; perpetuò ignauo comes est uiro.
 Atq; eundem & dij oderunt, & homines, quicumq; ociosus
 Viuat, fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes. tibi uero opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo uictu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem uiri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quàm hominibus. ualde enim oderunt ociosos.
 Labor uero nullum dedecus, sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te æmulabitur & ociosus.
 Ditescentem: diuitias uero & uirtus & gloria comi-
 tatur.

Deo autem similis fueris (Laborare quidem melius,
 Siquidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, uictus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem uirum tenet.
 Pudor, qui uiros ualde & ledit & iniuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia uero ad diuitias.
 Opes uero non raptæ, diuinitus datæ, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per uim magnas opes traxerit, . . .

*Aut lingua spoliarit (qualia multa
Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperit
Hominum, pudorem uero impudentia expulerit)
Facile et illum obscurant dii, minuuntur uero familiae
Viro illi, exiguum uero ad tempus diuitiae adsunt.
Par est delictum, si quis et supplicem et hospitem malo af-
ficiat.*

*Quiq; fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti lecti uxoris importuna patrans:
Quiq; malo cuiuspiam consilio deceperit orphanos liberos,
Quiq; parentem senem misero in senectae lumine
Probris affecerit, grauius incessens uerbis:
Huic certe Iupiter ipse irascitur, ad extremum uero
Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum:
Pro uirili autem sacra facito immortalibus dijs,
Castè et purè, splendidaq; crura adurito.
Interdum certè libaminibus atq; hostijs placa,
Et quando cubitum icris, et quando lux sacra uenerit,
Ut beneuolum erga te cor atq; animum habeant,
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad conuiuium uocato, inimicum uero finito.
Eum uero potissimum uocato, quicumq; te propè habitat.
Si enim tibi et negotium aliquod domesticum accidat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus uicinus, quantū bonus cōmodum.*

Sorti-

Ἡ δ' οὖν ἅρ' γλώσσης λκίσσεται (οἷα τε πολλά
 γίνεται, εὖ τ' αὖ δ' ἠ' κέρους νόου δ' ἀπατήσῃ,
 Ἀνθρώπων, αἰδ' ὡ δ' ἔτ' ἀναιδείη καρπάζῃ,)
 Ρεῖα τέ μιν μαυροῖσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἴκῳ
 Ἀντιεὺς ἔσθ', παῦρον δ' ἔτ' ὤλ' χρόνον ὄλβῳ ὀπκῶ εἶ.
 Ἰσσομ δ' ὅς θ' ἐκέτ' ἴω, ὅς τε ξείνον κακῶν ὄρξαι.
 Ὅς τε κασιγνήτιο ἐὼ ἀνὰ δ' ἐμνία βάνοι,
 Κρυπῆαδῆς θυγῆς ἀλόχου πῆξα καίρια ῥέζων,
 Ὅς τε τοῦ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται ὄρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ὠδὶ γήραθ' εὐδ' ὦ
 Νεικείη, χαλεποῖσι καθαρῶ μὲν ἐπέεσιν,
 Τῶ δ' ἠ' τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ὅτ' δὲ τελευτῶ
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπῶ ἐπέθηκεν ἀμοιβῶ.
 Ἀλλὰ σὺ δ' ἦ μὲν πᾶμπαν ἔειγ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καδ' δ' ὠνάμην δ' ἔρδ' εἰν ἴδρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώως καὶ καθαρῶς, ὠδὶ δ' ἄγλαα μπερία λαίειν.
 Ἀλλοτε δ' ἠ' ἀπονδ' ἦσι θυίεσι τε ἰλάσκεισθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ὀυνάξῃ, καὶ ὅταν φάθ' ἐρόν' ἔλθῃ,
 Ὡσκετοὶ ἱλαοῦ λεραδῆν καὶ θυμόν' ἔχωσιν,
 Οφρ' ἄλλων ὦν ἠ' ἐλῆρον, μὴ τὸν τὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ὠδὶ δ' αὐτὰ καλεῖν, τ' δ' ἔχθρον ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ γῆμα ἐγγώσιον ἄλλο γήμῃται,
 Γείτονος ἄζωσοι ἐκίον, ζώσαντο δὲ ποιοί.
 Γῆμα κακὸς γέτωρ, ὅσων τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

Εμμερε

Εμμορε τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γέγονθ' ἐδίου.
 Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γείτωρ κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι πρὶν γέγονθ', εὖ δ' ἀρεθουῖναι,
 Αὐτῷ θεῖ μέτρω, καὶ λώϊον ἄκε δυνάει,
 Ως αὖ χηρίζω καὶ ὅν ὕστερον ἀρκίον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν, κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτρεῖν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ θεῖ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅσῃν δ' ᾧ, καὶ μὴ δόμῳ ὅσῃν μὴ δ' ᾧ.
 Δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δ' ἔτις ἔδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάτῳ δότειραι.
 Ος μὲν γὰρ κεν αὐτὴν ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δ' ὦσ',
 Χαίρει θεῖ δ' ὦσ', καὶ τέρπεται ὅμῃ δυνάμει.
 Ος δ' ἐκεν αὐτὸς ἔλητο αἰναιδ' εἰς πενήτας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τότε ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὑπὲρ σμικρὸν καταθείη,
 Καὶ θαμὰ τοῖθ' ἔρδεις, τάχα κεν μέγα εἴ τοι γήνοιο.
 Ος δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὅσ' ἀλύξεται αἰθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τό γ' εἰς οἶκον κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 Οἶκοι βέλτορον εἶν, ἐπεὶ βλαβερόν τοι θυρήτω.
 Εδλὸν μὲν πρῶτονθ' ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηίζειν ἀπείονθ', ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Αρχομένους δὲ πίθαι καὶ λήγονθ' ἡρέσασθαι.
 Μεσοῖσι φείδεσθαι, δ' εἰνὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδ' ὦ.
 Μιδὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνύθ' ἀρκέθ' ἔστω.
 Καὶ τε κρασιγνήτω γελᾶσας ὑπὲρ μάρτυρας δέσσει.

Sortitus est præmium, quicumq; sortitus est uicinium bonum:
 Neq; sanè bos interierit, nisi uicinus malus sit.
 Recta quidè mensura à uicino mutuū accipe, rectaq; reddat.
 Eadem mensura: et amplius, si quidem possis:
 Ut indigens, et in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
 Amantem te ama, et iuuantem te iuuat.
 Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.
 Datori namq; est qui dat, non danti uero nemo dat.
 Donatio bona, rapina uero mala atq; letifera.
 Quisquis etenim liberalis uir est, etsi multum dederit
 Gaudet donando, et delectatur suo in animo.
 Qui uero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamuis id sit exiguum, tamen uexat eius animum.
 Siquidem enim et paruum paruo addideris,
 Et frequenter istuc feceris, mox quidè magnū et hoc euaserit.
 Qui uero partis adiicit, is uitabit atram famem.
 Neq; uero quod domi repositum est, uirum ledit.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere, noxa uero animo
 Egere absentibus: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente uero dolio, et desinente saturato te,
 Medio parce. molesta enim in fundo parsimonia.
 Merces autem uiro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

Credulitas

Credulitas pariter ac diffidentia perdidit homines;
 Ne uero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blanda garriens, tuam inquirens tugurium.
 Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furibus.
 Vnicus uero filius seruarit paternam domum,
 Pascendo. ita enim opulentia crescet in aedibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile uero et pluribus praeuocit Iupiter ingentes opes
 Maior autem plurium cura, maior quoq; accessio.
 Tibi uero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito, operamq; opera subinde addito.

LIBER II.

Leiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem uero occidentibus.
 Haec quidem noctesq; et dies quadraginta
 Latent, rursus uero circūuolvente se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Haec utiq; aruorum est regula, quiq; mare
 Propè habitant, quiq; ualles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusq; arato,
 Nudus quoq; metito: si quidem tempestiua omnia uoles

Opera

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

31

Γίσεις δ' ἄρ' αὖθις καὶ ἀπισίαε ὤλεσαν αὐδρίας.
 Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγυρόλ' ὄξαπατάτω,
 Αἰμυλία κωτίλλεσσα, τίλῳ διφῶσα καλιώ.
 Ος δὲ γυναικί πέποιθε, πέποιδ' ὅγε Φιλότησι.
 Μυνογυγής δὲ παῖς σῶζοι πατρώϊον οἶκον,
 Φερβέμεν. ὥς γὰρ πλῶτ' ἀέξεται ἐν μεγάροισι,
 Τυρραῖος δὲ θάνοις ἔτορον πᾶσι' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δ' ἔκην πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἅπατον ὄλβον,
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὑδιθήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλῆτον θυμός ἐέλδετο ἐν φρεσὶν ἦσι,
 Ως δ' ἔρδ' ἐν. ὄργον δ' ἐτ' ἐπ' ὄργῳ ὄργάζεσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Πηκιάδων ἀτλαγμῶν ὑδιτelloμε
 νάων
 Αρχεὺδ' ἀμνητοῖ, ἀρότιο δὲ διυσομε
 νάων,

Αἱ δ' ἡ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας πεσάρκοντα
 Κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ πόδι πλομλίν' ἐνὶ αὐτῇ
 Φάινοντα, ταπρῶτα χαραιομελύνιο σιδ' ἡρσ.
 Οὐτ' τοι πεδίῳ πελετο νόμ' οἷτε θαλάσσης
 Εγγύθι ναιετάουσ', οἷτ' ἄγκυα βροσέσονται
 Γόντου λυμαίνοντ' ἀποπλεθεῖ πύονα χῶρον
 Κάισοι. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶρτα. εἰ χ' ὥρεια πάντ' ἐβέλθεα

Εργα

Εργα ἰομίζεσθαι δὴ μὴτόρῃ, ὥς τι ἕκαστα
 Ωρί ἀέξῃται, μή πως τὰ μετὰ ξὺ χατίζωρ
 Ἐτώσῃς ἄλλοτρίους οἴκους, καὶ μὴδ' ἐν αὐνύσῃς.
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθον, ἐγὼ δ' ἐτι οὐκ ὤπιδ' ὤσω,
 Οὐδ' ὠδιμετρήσω. ὅρ' γὰρ ζῶν ἤπιε πῆρσιν
 Εργα, τίτ' ἀνθρώποισι θεοὶ δετεκμήσαντο.
 Μὴ ποτε σὺν πάδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχδύων,
 Ζητόνῃς βίοντορ ἢ γέγονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μ' γὰρ εἰ τρίς τάχα τεύξεαι. ἡ δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ὅ πρῆξαις, σὺ δ' ἐτώσια πόλιν ἀγορεύ-
 Αῖρεσις δ' ἔσται ἐπέων νομὸς, ἀλλὰ σ' αὖτις (σεῖς·
 Φράζεσθαι χρῆσιν τε λύσιν, λιμὸν τ' ἀλεωρῶν.
 Οἶκον μὲν πρόπιστα, γυναικί τε, βοῶν τ' ἀροτῆρα,
 Κτητῶν δ' ἡγαμετῶν, ἥ τις καὶ βασιλῆα ποιεῖτο,
 Χρῆματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἀρμύρα ποιήσασθαι.
 Ἐπὶ σὺ μὲν ἀετῆς ἄλλον, ὅ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τιτᾶ,
 Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δ' ἐτι οἳ ὅρ' γον.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ὄννητον.
 Οὐ γὰρ ἐτώσιος ἐργὸς ἀνὴρ πῖμπλησι καλιῶν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δ' ἐτι οἳ ὅρ' γον ὀφέλῃ.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτολμοι παλαίει.
 Ἡμῶ δ' ἡ λῆγαι μὲν ὅξ' ἐπὶ ἡελίοιο,
 Καύματ' ἰδὲ αἰὲς μετ' ἡρώων ὁμβρῆσαντ' ὅ
 Ζῶνός ἐριδιγέσθαι, μετὰ δὲ τρέπεται βρόττος χεῖρας,
 Παλλὸν ἐλαφρότ' ὅρ' γον. δὴ γὰρ τότε σείειτ' ἄσῃς
Βαῖον

OPERA ET DIES. 33

Opera ferre Cereris, ut tibi singula

Tempestiua crescant, ne quando interim egens

Mendices ad alienas domos, nihilq; efficias.

Sicut et nunc ad me uenisti. ego uero tibi nō amplius dabo,

Neq; amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa, *v. b. in uenit.*

Opera, quae hominibus dii destinarunt,

per.

Ne quando cum liberis, uxoreq; animo dolens

Queras uictum per uicinos, hi uero negligent.

Bis enim et ter forsitan consequeris. si uero amplius molestes,

Rem quidem non facies, tu uero inania multa dices.

Inutilis autem erit uerborum lex: Sed te iubeo

Cogitare debitiq; solutionem, finisq; cuitationem.

Domum quidem primum, uxoremq; bouemq; aratorem,

Famulam non nuptam, quae et boues sequatur,

Vtensilia uero domi omnia apta facito:

Ne tu quidem petas ab alio, illeq; recuset, tu uero careas,

Tempus autem praetereat, minuaturq; tibi opus.

Ne uero differas inq; crastinum, inq; perendum.

Non enim laboris fugitans uir implet horreum,

Neq; procrastinator. Cura uero tibi opus auget.

Semper autem dilator operum uir cum damnis luctatur.

Quum itaq; iam desinit robur acuti solis

A calore humido per autumnum pluen-
te

Ioue praepotente, mutatur humanum corpus

Multo lenius. nam tunc canicula stella

Paulisper

Paulisper supra caput sato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur,
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylua, scilicet autem humi fundit, ab ransisq; cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestius operis.
 Mortariū quidem tripedale secæ, pistillū uero tricubitalentē.
 Axemq; septempedalem: ualde enim certe conueniens sic.
 Si uero octopedalem, & malleum inde secueris,
 Trium palmorū uero curuaturam secato decem palmarum
 curui. (neris)
 Multa præterea curua ligna ferro autem dentale cum inue-
 Domum, siue in monte quærens, siue in agro,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni infigans,
 Clauis adiunctum stiue adaptauerit.
 Bina uero disponi o aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum, quoniam multo optimum sit.
 Siquidem alterum frgeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro autem, uel ulmo, firmissima stiue sunt: (neris)
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boues uero duos nouen
 Masculos cōparato (horum enim robur non imbecillū est)
 Adolescentiæ mensuram habentes: hi ad laborandū optimi,
 Non utiq; hi contendentes in sulco, laborando aratrum
 Frgerint, opus uero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur.
 Panem coenans quadrisidum octo morsuum.

Βαιὼν ὑπὲρ λεφαλῆς λικιτροφέων ἀνθρώπων
 Ερχεται ἡμάτιος, πλείον δ' ἔτε νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
 Ἡμῶ ἀδ' ἡκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρεα
 Ὑλθ, φύλλα δ' ὀράζε χεῖρα, πῶρθε αἰότ' ἀγχι,
 Τῆμ' ἄρ' ὕλορ μῆν μιν μνημύ' ὤριον ὄργον,
 Ολμοι μὲν τριπόδ' ἰω τάμνειν, ὕπ' ὅρου δὲ τρίπηχυν,
 Αἶφονα δ' ἐπὶ ἀπόδ' ἰω. μάλα γὰρ νύ τοι ἀρ' ἔμλινος ὄτω.
 Εἰ δ' ἔκ' κ' ὀκταπόδ' ἰω, ἄρ' καὶ σφύραν καὶ τάμοιο.
 Τεισσίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδ' ὥρῳ ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ὡδὶ καμπύλα καῖα. φέρεθ' ἢ γύλω, ὅτ' αὖ εὖ
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἀγροῦ, (ρεῖς,
 Πρίνινον. ὅς γάρ βροσίῳ ἀρούῳ ὀχυρώτατός ὄσιν,
 Εὖτ' αὖ ἀβλωμῆς δ' μῶ' ὅν' ἔλνυματι πῆξας,
 Σόμφοισιν πελάσας πρὸς ἀεὶ ἥρεται ἰσοβοῆι.
 Δοιὰ δ' ἐθέδω ἀρότρα πονησάμεν' ἢ οἶκον,
 Αὐτόγυναι καὶ πνεκτὸν. ἐπεὶ πολὺ λώϊον ὄτω,
 Εἴχ' ἐτόρον γ' ἄξαις, ἐτόρον γ' ὡδὶ βροσί βαλαιο.
 Δάφνης δ' ἢ πῆλένης ἀκνώτατοι ἰσοβοῆον.
 Δρυὸς ἔλνυμα, πρίν' ὅ γ' ἔννεα τέτρω
 Αἰσγνὲ λικιτῆδα. τῶν γὰρ δέν' ὅτ' ἀλαπαδίνον.
 Ἡβης μέτρον ἔχοντε, τῶ ὀργάζεσθαι ἀείσω.
 Οὐκ αὖ τω γ' εἰσαντὸν ἐν αὐλακι καμμλὴν ἀρότρον
 Αἶψαν, τόσ' ὄργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἄμα τεισαρεκονταετῆς αἰζὴς ἐποίητο,
 Αἰσγνὲ δ' αἰπνήσας τετραέτρουφον ὀκτάβλωμον,

Ος κ' ὄργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνει,
 Μικέτι παπῆάνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ὑδὶ ὄργῳ
 Ουμὸν ἔχωρ. τῷ δ' ἔτι νεώτορ' ἄλλ' ἀμεινων,
 Σπέρματα δ' ἄσκασαι, καὶ ὑπὸ πορὶν ἀλίσσασθαι.
 Κυρότορ' γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπ' οἶντοι.
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' αὖ φωνὴν γεραίης ἐπακύνει,
 Ὑψέθεν ἐκ νεφέων ἐνι αὔραι λεκκηγύης,
 Ἥτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέροι, καὶ χεῖμαρος ὄρεω
 Διφκύνει ὁμβρίῳ, λεραδίην δ' ἔδ' ἀκ' ἀνδρὸς ἀβότου,
 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας Βόας ἐνδορὶ ἰόντας.
 Ρηίδου γὰρ ἔπος εἰπεῖν, Βόε δ' ὅς καὶ ἄμαξαν. V. 1. d. 51
 Ρηίδου δ' ἀπαυλίσσασθαι. πάρα δ' ἔργα Βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρεσὶν ἀφνειὸς, πῆξασθαι ἄμαξαν.
 Νήπιος δ' ἐπὶ τὸ γ' οἶσθ', ἕκατ' δ' ἐπεδύρατ' ἀμάξης.
 Τῶν πρόδ' ἐν μελέτῳ ἐχέμεν, οἰκνῆια δέεσθαι.
 Εὖτ' αὖ δ' ἡ πρῶτις ἀρότ' ἐν δητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δ' ὁμῶς τε καὶ αὐτός,
 Αὐτὸν καὶ διεκλῖν ἀρόων ἀρότοιο κατ' ὄρεω,
 Γρωὶ μάλα σπυρίδ' ὦν, ἵνα τοι πλήθωσιν ἀρόται.
 Εἶαρι πολέην, θέρεθ' δὲ νεωμλὴν ἔσ' ἀπατήσει.
 Νειὸν δ' ἐσπείρειν ἐπὶ κρυφίῳ σταν ἀρόταν.
 Νειὸς ἀλεξιαρῆ, παίδ' ὦν ὀκυκλήτειρα.
 Εὐχεσθαι δὲ δι' ἡχονίαν, δ' ἐκμήτορι δ' ἄγνῃ,
 Ελτελῆα βεῖβαι δ' ἐκμήτορ' ἐρεὸν ἀκτῶν,
 Λεχόμεθ' ταπρῶτ' ἀρότρων, ὅταν ἄκρον ἰχίτλης
Χειρ

OPERA ET DIES.

37.

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos: sed in opere
 Animum habens. hoc uero neq; iunior alius melior
 Ad spargendum semina, et iteratam sationem euitandum.
 Iunior enim uir ad coetaneos euolat animo.

Considera uero, cum uocem gruís audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis,
 Quæ et arationis signum affert, et hyemis tempus
 Indicat pluuiæ, cor autem rodit uiri bobus carentis:
 Tunc sanè pasce curuos boues domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da et plaustrum:
 Facile autem recusare. instant uero opera bobus.
 Inquit autem uir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, cennum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul et serui et tu ipse,
 Siccam et humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere uertito, æstate uero iterata non te fallat.
 Noualem uero serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum plac-
 trix est.

Supplica uero Ioui terrestri, Cereriq; castæ,
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Arare ut primum incipis, cum extremum stius

Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. iuuenis autem **pona**
 Seruus, ligonem tenens, negotium auibz faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Hominibus est: Ignauia uero pessima.
 Sic quidem ubertate spicae nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum praeuerit.
 E uasis autem eijcies araneas. Et te spera
 Gausurum, uictu potitum, domi existente,
 Letus autem peruenies ad canum uer, neq; ad alios
 Respicias. Tui uero alius uir indigus erit.
 Si uero ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec ualde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci uero te suspicient.
 Alias uero alia Iouis mens Aegiochi,
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin autem sero araueris, hoc quidem tibi remedium fue-
 rit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neq; desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neq; relinquens;
 Ita et scrotina aratio tempestiua equalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neq; te lateat
 Neq; uer exoricens canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede

Καὶ λαβὼν ὄρεσεν βοῶν ὑπὸ νῶτον ἱκναι,
 Ενδρουοὺς ἐλκόντων μεσάβω. ὃ δὲ τυτθὸς ὀπιᾶσθαι
 Αμῶς, ἔχων μακέλιον, πόνον ὀρνίθεσι πιδεῖν,
 Σπέρματα κακκρύνπῳ. ὕβυμοσιὴ γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακθυμοσιὴ δὲ κακίστη.
 Ω δ' ἔκην ἀδρουσιὴν σάχυνον νόοισιν ὀραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιᾶσθαι ὀλύμπιος ἐδλὸν ὀπάροι.
 Εκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια. καὶ σ' ἑσπασα
 Γκνήσειν βιότιον ὀρύμνον ὀνδρὸν ὀντῶ.
 Εὐοχέων δ' ἴξεαι πολισὸν ἑαρ, ὃ δὲ πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσειας, σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δ' ἔκην ἡελίοιο τροπῆς ἀρόνης χθόνα δ' ἴαω
 Ημνος ἀμύσεις, ὀλίγον πόδε χειρὸς ἔεργων,
 Αντία δεσμύων λεκονιμένος, ὃ μάλα χείρων.
 Οἴσεις δ' ὅν φορμῶ, παῦροι δ' ἐσε θήκονται.
 Αλλοτε δ' ἄλλοιός ζῶός νόος ἀγιόχοιο,
 Αεγαλῆος δ' ἀνδρεοσι κτλ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἔκην ὃν ἀρόσεις, τόδε λέγει τοι φάρμακον εἶη.
 Ημος κῶκκυξ κῶκκύζει δρουός ἐν πετάλοις,
 Τοπρῶτεν τῶπει τε βρετλῶ ἐπ' ἀπείρενα γαῖαν,
 Τῆμος ζεύς ὅν τρίτω ἡματι, μή δ' ἀκλήγοι,
 Μήτ' ἀρ' ὑπὸ βάλων βοός ὀπλῶ, μήτ' ἀκλείπων.
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Εμ θυμῶ δ' ἐν πάντε φυλάσσεο, μή δ' ἐσε λήθῃς
 Μήτ' ἑαρ γινόμενον πελιδόν, μήδ' ὤρεος ὀμβρος.

Παρ' δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἄλεια λίσχην,
 ὧν χειμερίη, ὅπότε λέρνῃ ἀνέρας εἰργον
 Ἰχάνει. γῆθα κ' ἄσκηθ' ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφέλλει.
 Μη σε κακοῦ χειμῶνθ' ἀμνηχανίη καταμάρψῃ,
 Σὺν πονίῃ, λεπτήν δὲ παχυὴ πόδα χειρὶ πῖξοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ λυγρὴν ὕδῃ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βίοντιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ λειψομένην ἀνδρα κομίζει,
 Ἡμερον γὰρ λίσχη, τῷ μὴ βίῃ ἀρῇκι εἶθ.
 Δείκνυε δὲ δ' μῶεαςι, θέρους ἔτι μέσσω ἔοντῃ,
 Οὐκ αἰεὶ θέρῃ ἔοσέται, ποιῶδε καλίας.
 Μίῳα δὲ λῶαῶνα, κακ' ἥματα, βζέδρα πάντα,
 Τῶτον ἀλδύαδαι. καὶ πηγὰδας, αἷτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνδύσαντῃ βορέαο δ' υσιλεγέου τελέθωσι,
 ὅς τε δ' ἄθρηκτες ἱπποτρόφος θυρεῖ πόντων
 Εμπνδύσας ὦρινε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη,
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψιμόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρεθ' ἐν βήσκει πλυνᾶ, χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Εμπίπλων. καὶ πᾶσα βοᾶ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρδ' δὲ φείσασθ' ὕρας δ' ἔστω μίξε' ἔθγντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δ' ὄρμα κατὰ σκιον, ἀλλὰ νυ καὶ τῶ
 Ψυχρὸς ἐὼν δίακσι δ' αουσέρονων πόρ' ἔοντων.
 Καὶ τε δ' ἄρ' ἰνῶ βοὸς ὀρχεταί, ὅδ' ἐμιν ἴχαι.
 Καὶ τε δ' ἰαῖγα ἄκσι τανύτριχα. πῶνα δ' ὅτῃ
 Οὔνεκ' ἐπνεταυὰ τρίχου αὐτῶν, ὅ δ' ἰακσι

Accede autem aneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines uehemens
 Detinet. tunc sanè impiger uir ualde domum auget.
 Ne te male hyemis difficultas opprimat
 Cum paupertate, macilenta uero crassum pedem manu
 premas.

Multa uero ignauus uir uanam ob spem expectans,
 Egens uictus mala intra animum uersat.
 Spes uero non bona indigentem uirum fert,
 Sedentem in taberna, cui uictus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, æstate adhuc media existente:
 Non semper æstas erit, parate nidos.
 Mensem uero Ianuariū, malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc uitate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molestæ existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua,
 Multas uero quercus alticomas, abietesq; densas
 Montis in uallibus deiicit, terræ multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua:
 Ferae autem horrent, caudasq; sub pudenda ponunt,
 Et etiam quarum uellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bouis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamq; per capræ flat hirsutam. ouium aut greges nō item,
 Eo quod annui ipsarum uilli sunt, non perflat

Vis uenti boreæ inciruum uero senem facit.
 Et per tenelli corporis uirginem non perflat,
 Quæ ædes intra charam apud matrem manet,
 Nondum opera experta auræ Veneris,
 Beneq; lota tenerum corpus, et pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 arrodit,
 Inq; frigida domo, et in habitaculis tristibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populumq; et urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Græcis lucet.
 Et tunc sanæ cornute bestię et inornate syluicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum uallosum
 Fugiant, et passim omnibus idipsum curæ est:
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utiq; tripedi homini similes,
 Cuius et ad humeros incuruatū est caput, et pauimentū spo
 Huic similes incedunt, uitantes niuem albam. (stat)
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlenamq; mollem, et talarem tunicam.
 Stamine uero in paucis multam tramam intexe,
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neq; erecti horreant, leuati per corpus.
 Circum uero pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.

Ἰς ἀνέμῳ βορέαο, τροχάλοῦ δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ δ' ἄρα πύθνηνικῆς ἀπαλόχρους ἔδ' ἀκασιν,
 Ἡτ' ἰδόμεν ἔν τ' ὅδ' ἑλκ' ἡδ' ἀμκτίει μίμνει,
 Οὐπω δ' ἔγ' εἰδ' ἦα πολυχρύσου ἀφροδίτης,
 Εὐτε λοισσαμένη τέρψινά χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χεῖσα μὲν, νυχίη καταλεξέται ἔνδον οἴκου,
 Ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςσεος ὅρ' πόδα τέρπει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἔν ἡβῇσι λούγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥελιος δ' εἰκνυ νομόν ὀρμηθλεύει,
 Ἀλλ' ὕδ' ἱωανέων ἀνδρῶν δ' ἡμόν τε πόλιν τε
 Στρωφάται, βράδιον δὲ πανελλώεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δ' ἡ ἑσπέραι καὶ νήκεροι ὑλκνυῖται,
 Λυγρὸν μυλίοωντες ἀνὰ δρῦα βροσθήεντα
 Φόβουσι, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ γῶν μέμνηται,
 Οἱ σκέπα μαϊόμενοι πυκινὸς λούθμωνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆην, τότε δ' ἡ τρίποδι βροτῶ ἴσι,
 Οὐτ' ὤν νῶτα ἔαγε χάριν δ' εἰς ἔδ' ας ὀρέαται.
 Τῶ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλδύόμνοι νίφα λούκλῳ.
 Καὶ τότε ἔοσα δαὶ δρῦμα χροῖς, ὥς σε κελδύω,
 Χλαυνάντε μαλακίῳ, καὶ τέρμύοντα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἔν πᾶν πολὺν ἑρόκα μινύσασατα.
 Τῶ πάλαι σάδα, ἵνα τοι τρίχον ἀτρεμίωσι,
 Μὴ δ' ὀρεθῇ φείσωσιν ἀειρόμεναι ἤτ' ἰσῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ πρὸς πῆδιλα βοὸς ἰθὺς ἑταμένοιο
 Ἀρμυλὰ δ' ἡσκάδα, πῆλιν ἐν τῷ πύκνῳ.

Πρωτογόνων δ' εἰφωρ, ὅποτα κρύος ὤρου ἔλθαι
 Δέρματα συρράπην νόρυφ βοός, ὅφρ' ὕδ' ἴσται
 Υἱὸν ἀμυβάλῃ ἀλιῶν, κεφαλῇ δ' ὑπὸρθον,
 Πῖλον ἔχειν ἄσκητόν, ἵν' ἕαται μὴ καταδύει.
 Ψυχὴ γάρ τ' ἠὲς πέλεται, βορέας πεσόντῳ.
 Ἡὼς δ' ὕδ' ἰαῖαν ἀπ' ἔραν ἄσδρόντῳ,
 Ἄνρ πυροφόρῳ, τέταται μακάρων ὡτ' ὄροις,
 Ος τε ἀρυσάμενῳ παταμῶν ἀπ' αἰγὴν νάοντων,
 Υψὺ ὑπὲρ γαίης ἀρβύς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἀματε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἑσπέρου, ἄλλοτ' ἄνοι,
 Πυκνὰ θεοκίε βορέα νέφια λονέαντῳ.
 Τὸν φθάμενῳ, ὄργα τελέσας, οἶκον δὲ νέεσθαι,
 Μὴ ποτὶ σ' ἔρανόθεν σκοτόν νεφος ἀμυκαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδ' αἰὼν θέῃ, ἤν' δ' εἴματα δ' οὐσιν.
 Ἀλλ' ὑπαλδύαδ'· μείζων χαλεπώτατος ἔως (ποιε.
 Χαμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ.
 Τῆμῳ δ' ὤμισον βοσίην, ὕδ' δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη,
 Ἀρκαλιῆς μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥέθοι θυφρόναι εἰσι.
 Ταῦτα φυλασόμενος τετελεσμένον εἰς ἑναιτόν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέατα, εἰσόκην αὖθις
 Γῆ πάντων μῆτης καρπὸν σύμμικτον ἑνείκῃ.
 Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 Χαμέρι' ἐκτελέσῃ ζεὺς ἡμέατα, δὴν ῥα τὸτ' ἄσπρ
 Ἀρκτοῦρῳ πωλιπῶν ἱερὸν ῥόον ὠκεανοῖο
 Εὐώτορ παμφάνων, ὡτ' ἐλέται ἀκροκνέφαλος.

Τὸν δὲ

Primogenitorum uero hædorum, cum frigus tempestiuum
uenerit,

Pelles consuito neruo bouis, ut super humerum

Pluuia arceas teporem. supra caput uero

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:

Frigida enim aurora est, borea cadente:

Matutinus uero super terram à cælo stellifero

Aër frugifer, extensus est beatorum super opera.

Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,

Alte supra terram leuatus uenti procella

Interdum quidem pluit ad uesperam, interdum flat.

Densas Thracio borea nubes excitante.

Hunc anteuertens, opere perfecto domumredi,

Ne quando te cœlitus tenebrofa nubes circumteget.

Corpusq; madidum faciat, uestesq; humectet:

Sed cuitato. Mensis enim difficillimus hic

Hybernus: difficilis ouibus, difficilisq; hominibus.

Tunc medium bobus, homini uero amplius adsit

Alimonia, longæ enim ualidaq; noctes sunt.

Hæc obseruans perfectum in annum

Aequato noctesq; et dies, donec rursus

Terra omnium mater fructum omnigenum prostrat.

Quum sexaginta post uersiones solis

Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc sanè stella

Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,

Primus totus apparens exoritur uespertinus.

Post

Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, uere nuper coepto.
 Hanc praeuertens, uites incidito. sic enim utile.
 At quum domi porta à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiende uites,
 Sed falcesq; acuito, seruosq; excitato.
 Fugito uero umbrosas tabernas, et ad auroram cubile,
 Tempore mæsis, quando sol corpus exiccat.
 Tunc festina, et domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi uictus sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidem uiam, promouetq; laborem
 Aurora, quæ apparens multos ingredi fecit uiam
 Homines, pluribus uero iuga bobus imponit.
 Quum uero carduusq; floret, et canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laboriosæ tempore,
 Tunc pinguesq; capræ, et uinum optimum,
 Salacissimæ uero mulieres, et uiri imbecillimi
 Sunt, quoniam caput et genua Sirius exiccat.
 Siccum uero etiam corpus ob æstum. Sed tunc iam
 Sit petrosaq; umbra, et Biblinum uinum,
 Libumq; lacteum, lacq; caprarum non amplius lactan-
 tium,
 Et bouis arboriuoræ caro, nondum enixæ,
 Tencrorumq; hædorum præterea nigrum bibito uinum,

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόνῃ πανδοτονίῃ ὤρετο χελιδὼν,
 Ες φάθ' ἀνθρώποις ἔαρθ' νέου ἱσαμύοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας πόδι ταμνέμεν. ὥς γὰρ ἄμφορ.
 Ἀλλ' ὅπτεται φερέοικ' ἀπ' χθονὸς αὖ φυτὰ βαίνει,
 Πληκτάδας φεύγων, τίτε δ' ἡ σκάφος ὑκέτι οἰνέωρ,
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασέμεναι, καὶ δ' μῶας ἐγείρει.
 Φεύγει δὲ σκιερὸς θῶκος, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτομ,
 Ωρεν ἔν' ἀμνητοῖ, ὅτε τ' ἡέλι' ἔρξα κέρφῃ.
 Τημεῖτ' αὐδύσειν, καὶ οἶκα δὲ καρπὸν ἀγείρει,
 Ορεθρὸς ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκι' εἴη.
 Ἡὼς γὰρ τ' ὄρῳιο τρίτῳ ἀρμειρεται αἴσαν.
 Ἡὼς τοι πωφέρει μὲν ὁδοῦ, πωφέρει δὲ καὶ ὄρῳον.
 Ἡὼς, ἥτε φανείσα πολέας ἐπέβησε λιελδύθῃ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ὡτὶ ζυγὰ βροτὶ τίθησι.
 Ἡμεῖ δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ
 Δρυδρέω ἐφεζόμενος, λιγυρὴν καταχένετ' αἰοδ' αὖ
 Πυκνὸν ὑπὸ πῆδρ' ὕγων, δέρεθ' καματώδεθ' ὤρεν,
 Τῆμεθ' πόταταί τ' αἰγόν, καὶ οἶν' ἄεισθ',
 Μαχλότα δ' ἡ γυναικὸν, ἀφαιρότα δ' ἔτε ἀνδρῶν
 Εἰσίη, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα στείρει ἄξει.
 Αὐαλέος δ' ἔτε χρῶς ὑπὸ λαύματος. ἀλλὰ τό τ' ἡδ' ἔμ
 Εἴη πετραῖα τε σκιή, καὶ βίβλιν' οἶνος,
 Μάλα τ' ἀμολγαῖα, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμέναων.
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγιο κρέας, μήπω τετοκῆς.
 Πρωτογόνων τ' εἰς φαν, ὡτὶ δ' ἀμφοπα πινέμεν οἶν',

Ξυσκίῃ ἰζομένον, λιχωρημένον ἥτορ ἐδ' αὖδ' ἤς,
 Ἀντίον δ' ὑκράειθ' ἀνέμα τρέψαντα πρόσωπον.
 Κελύκῃς τ' ἀγνάα καὶ ἀκρόν' ἔχου, ἥτ' ἀθόλωτθ',
 Τεῖς ὕδατθ' ὑπὸ χέειν, τὸ δὲ τίταρτον ἱέμεν οἶνον.
 Διωσίει' ἐποτρύνειν, δ' ἡμῆτορθ' ἱερὸν ἀκτῶν
 Δινέμεν. εὖτ' αὖ πρῶτα φανῆσθ' ὠρίωνθ',
 Χώρῳ ὅν' ὕδαίει καὶ ὕψιστάλα ὅν' ἄλων,
 Μίτρον δ' ὕκομίσειαδ' ὅν' ἄγχι σμ. αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δ' ἡ
 Πάντα βίον κατὰ θναί ἐπ' ἀρμόδιον ὅν' ὀδοῖν οἶκον,
 Θῆτ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτκνον ἱελοῖν
 Δίξεσθαι λείλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔειθ' .
 Καὶ λῶα καρχαρόδοντα κομῆν. μὴ φείδεο σίτου,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτθ' ἀνὴρ ἄρ' ἡμέκθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ὕκομίσεια, καὶ σὺφρόν' ὅν' ὄφρα ται εἴη
 Βασί καὶ ἡμόνοισιν ἐπ' ἡταυόν. αὐτὰρ ἐπειτα,
 Διῶας ἀναψύξαι, φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὖτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείειθ' ὅν' μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, ἀρ' κτῆροισιν δ' ἐσὶ δ' ἡ ῥοδόδ' ἀκτυλθ' ἡώς,
 Ω πέρσῃ, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκα δὲ βότρυν.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δ' ἔκα ἡμάτα καὶ δ' ἔκα νύκτας,
 Πόντε δὲ συσκιᾶσαι, ἔκτα δ' εἰς ἄγχι ἀφῦσαι,
 Δῶρα δ' ἰωνύσου πολυγυθέος. αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δ' ἡ
 Πληκίᾳ δ' ὅν' ὕδαίει τε τὸ, τε αὖθ' ὠρίωνθ'
 Διῶσιν, τίτ' ἐπειτ' ἀρότρων μεμνημένθ' εἴη,
 Ωγαίη. πλην δ' ἡ γ' ἡ χθονὸς ἀρ' ἡμῶν εἴη.

εχρῆν
 αὐτῷ
 μίτρον

{ αὐτῷ
 αὐτῷ
 αὐτῷ

/ αὐτῷ ἐν αὐτῷ πληκίᾳ καὶ ἡ γ' ἡ χθονὸς ἀρ' ἡμῶν εἴη
 ὅν' ὕδαίει τε τὸ, τε αὖθ' ὠρίωνθ'
 Διῶσιν, τίτ' ἐπειτ' ἀρότρων μεμνημένθ' εἴη,

O P E R A E T D I E S. 49

In umbra sedens, saturatus cibo,
 Contra temperatum uentum obuerso uultu.
 Fontisq; perennis, ac deflui, quiq; illimis sit,
 Tertiam aquæ partem infunde, quartam uero uini misce.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Vertere, quando primum apparuerit uis Orionis,
 Loco in uentoso, et bene planata in area.
 Mensura uero diligenter recondito in uasis. sed postquam
 Omnem uictum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem conducere, et sine liberis ancillam
 Inquirere iubeo, molesta est autem quæ liberos habet an-
 cilla.

Et canem dentibus asperum nutrito, nec parcas cibo,
 Ne quando tibi interdiu dormuens uir facultates auferat.
 Fœnum autem importato, et paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Seruos refocillato, chara genua, et boues solue.

Quum uero Orion et Sirius in medium uenerit
 Coelum, arcturum autem inspexerit rosea digitis, Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uuas:
 Exponito uero soli decem dies, totidemq; noctes.
 Quinq; autem adumbrato, sexto in uasa haurito
 Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utiq;
 Pleiadesq; hyadesq; ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiuæ, annus uero per terram accommodus sit.

d

Quod

Quod si te nauigationis periculose desiderium arserit,
 Quando utiq; Pleiades robur ualidum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe uariorum uentorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te iubeo.
 Nauem uero in continemem trahito, munitoq; lapidibus
 Undiquaq; ut arceant uentorum robur humidè flancium,
 Sentinam exhauriens, ut ne putrefaciat Iouis imber.
 Instrumenta uero congrua omnia domi tuæ reponæ,
 Ornatè conseruans nauis alas pontigrada.
 Clauum uero fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem, dum ue-
 niat.

Tuncq; nauem celerem ad mare trahito. intus uero onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,
 Quemadmodum meusq; pater, & tuus, stultissime Persæ,
 Nauigabat nauibus, uictus indiguus boni.
 Qui olim & huc uenit, immensam pontum emensus,
 Cumæ Aeolide relictæ, in naui nigra,
 Non reditus fugiens, neq; opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.
 Consedit autem prope Heliconem misero in uico
 Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
 Tu uero ô Persæ operum memor esto
 Tempestiuorum omnium: de nauigatione uero maxime

Nauem

ἄμει φλο. ῥῥ. βασι. αἰν, ἴδαν ἐν γ' α' τήσων. ὁ κίτ.
 κύων ὕσικω ῥῥ. αἰ.

Β Ρ Γ Α Κ Α Ι Η Μ Ε Ρ Α Ι.

51

Βιθ' ἐσεναντιλίνης δ' υἱάσμεφ' ἐλου ἱμόρος αἰρῆ,
 Εὐτ' αὖ πληϊάδες ὀδύνῃ ὄμβρομον ὠρίων
 Φόβουσαι, πίπῃωσι δ' ἡρόρειδ' ἐα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίωρ ἀνέμων θύουσι ἅηται.
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. ἢ μέλαινα
 Γλυῖ δ' ὀργάζεσθαι μεμνημένῃ, ὡς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου δρύσαι, πονέσσαι τε λίθοισι
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴχῳσ' ἀνέμων μῆκος ὑγρὸν ἀγνῶν,
 Χείμαρον δ' ὀδύνσας, ἵνα μὴ πύθῃ διὸς ὄμβρος.
 Οπλα δ' ἐπ' ἀρμύνα πάντα τεῶν ἐνὶ κᾶτθεο οἴκῳ,
 Εὐχόμεως σολίσας νηὸς πῆρ' ἀπὸ ποντοπόροιο.
 Γηθ' ἄλιον δ' ὕεργες ὑπὲρ καπνὸν κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠρεῖορ μίμνειρ πλόον εἰσὺκην ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοῶν ἄλα δ' ἐλκόμεν. ἐν δ' ἐτε φόρῳ
 Αρμύνον ἐνταῦκα δαι, ἵν' οἴκαδε κέρδ' ὀφθαί.
 Ως πόρ' ἐμός τε πατήρ, καὶ σός, μέγα νήπιε πέρσῃ,
 Πλωίξεσκε νηῦσιν, βίβ' ἐκχευμένῃ ἐοδῶν.
 Ος ποτε καὶ τῇ δ' ἦλθε πολὺν δῖα πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ αἰολίδ' ἀπὸ λιπῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Οὐκ ἄφην' ὀδύνῳ, ὅδ' ἐπλῆτόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακίῳ πονίῳ. τίω Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσασατο δ' ἄγχ' ἐλκῶν ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
 Ασκήν, χεῖμα κακῇ, θέρει δ' ἀργαλῆν, οὐδ' ἐποτ'
 Τύω δ' ὡ πέρσῃ ὀργῶν μεμνημένος εἶν, (ἐοδῶν.
 Ωρεῖορ πάντων. πόσι ναυτιλίας δ' ἐμάλισα.

d 2

Νῆ'

52

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Νῆ' ὀλίγῳ ἀνείν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία δίδωται.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ὕψος δειλὴ δ' ἔσται.
 Εὐσετοί, εἴπ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέχουσιρ ἀήτας.
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμόν,
 Βάλλει δὲ χεῖρα τε πτοφυγεῖν, καὶ λιμόν ἀτόρπῃ,
 Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένον, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ἔνδρα πόντον,
 Εἰ μὴ εἰς οὐραίου δ' αὐλίδ' ἔσται. ἢ ποτ' ἀχαιοὶ
 Μείναντο χερσὶν ἀνέμων, πολὺν σιμῶν ἀγείραν //
 ἑλάνθ' ὅς τις ἐρεῖς, τροίην δ' ἀκαλλιγῶσαι.
 Ενθά δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δ' αἰφρόνος ἀμειβόμενος,
 Χαλκίδ' αὖτ' εἰσεπέριξα. τὰ δ' ἔπειτα φραδ' ὀλῖα πολ
 ἄλλ' ἔθεσαν παῖδες μεγάλῃ τορῇ. ἐνθά με φημί (λα
 ὕμῳ νικήσαντα, φέρειν τρίπῃ δ' ὠτῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μέσσοι' ἐλκωνιάδεος ἀνέβηκα,
 Ενθα με τοπρῶτον λεγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς δρέω ζῆλον νόον ἀγίοχοιο.
 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀβέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
 Ἡματὰ πρὸς τήκοντα μετὰ τροπῆς ἡελίοιο,
 Ες τέλος ἐλθόντες δέρεσθαι καματώδεος ὥρης,
 Ωραῖον τέλει τοι θνητοῖς πλόος, ὅτε κε νῆα
 Κανάρξαις, ὅτ' ἀνδρας ἀρφδίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δ' ἡ πρόσφρων γε πεισὶ δ' ἄκωρ ἐνοσίχθων,

Η Ζεύς

Nauem parua laudato, magnæ uero onera imposito.
 Maius quidem onus, maius uero lucrum ad lucrum
 Erit, siquidem uenti malos abstineant flatus.
 Quando ad mercaturam uerso imprudente animo,
 Volueris et debita effugere, et famem inamoenam,
 Ostendam tibi modos multifoni maris,
 Esi nunquam nauigandi peritus, neq; nauium.
 Neq; enim unquam nauis profectus sum ad latum mare,
 Nisi in Euboiâ ex Aulide, ubi quondam Græci
 Expectantes tempestatem, magnum collegerunt exerci-
 tum,

Græcia è sacra ad Troiam pulchris puellis præditam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidemq; intraui. prædeliberata uero multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi. ubi me fateor
 Carminè uincentem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicaui,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed et sic dico Iouis consilium Aegiochi.
 Musæ enim me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post uersiones solis
 Ad finem ueniente æstate, laborioso tempore,
 Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe nauem
 Fregeris, neq; homines perdidit mare,
 Nisi prouidens Neptunus terræ quassator,

d 3 Aut

Aut Iupiter immortalium rex uelit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumq; malorumq;
 Tunc uero facilesq; aerae, et mare innocuum,
 Tranquillum, tunc nauem celerem uentis fretus
 Trahit in pontum. onus uero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neq; uero expectato uinumq; nouum, et autumnalem im-
 brem,
 Et hyemem accedentem, notiq; molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus coelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem uero et pontum facit.
 Sed alia uerna est nauigatio hominibus:
 Nempe cum primum, quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu, tum sanè imperuium est mare,
 Verna autem haec est nauigatio. non ipsam ego tamen
 Probo. neq; enim meo animo grata est,
 Quia rapax. aegrè quidē effugeris damnum. sed tamen et haec
 Homines faciunt, stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum uero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare haec omnia in animo, ut tibi consulo.
 Ne uero cauas intra naues omnem substantiam pone,
 Sed plura domi relinquito, pauciora uero imposito.
 Miserum enim, ponti in fluctibus periculum incidere.
 Miserum etiam, siquidē in curru prae grande onus imponent

ASCUS

Ἡ δὲ ἄθανάτων βασιλεὺς ἐβέλυσεν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλες ὅστις ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ὅν κενέειν τ' αἶψαι, ὅτι πόντος ἀπ' ἡμῶν,
 Εὐκλῆος. τότε νῆα θολὴν ἀνέμοισι πιθήσας,
 Ἐλκέμεν ὅν πόντον. φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
 Σπένδ' αἶμα δ' ὅπῃ τάχιστα πάλιν οἶκον δε νέεσθαι.
 Μὴ δὲ μλύνειν οἶνόν τε νέον, καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν ὑπλόντα, νότιόν τε δ' εἰνὰς ἐκίτας,
 Ὅς τ' ὥρῃ θάλασσαν ὁμαρτήσας διὸς ὄμβρον,
 Πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δ' ἐπε πόντον ἔθηκεν.
 Ἀλλ' ὅτι εἰαρινὸς πέλεται πλοῖος ἀνθρώποισι.
 Ἡμῶ δ' ἡ πρώτητον, ὅσον τ' ὑπὸ βᾶσαι κερῶν,
 Ἰχθυῶν ἐποίησεν, τόσον πῶτα λ' ἀνδρὶ φανείη,
 Ἐν κρᾷ δ' ἡ ἀκροτάτη, τότε δ' ἄμβροτος ὅστις θάλασσαν,
 Εἰαρινὸς δ' ὅστις πέλεται πλοῖος. ὅ μιν ἐγὼ γε
 Αἶνῃ μ' ὅτι γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένῳ δῶν,
 Ἀρπακτὸς. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλὰ νῦν καὶ
 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο. (τὰ
 Χρήματα γὰρ ψυχὴν πέλεται δ' εἰσὶν Βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅστις θανεῖν μετὰ λύμασι. ἀλλὰ σ' ἄνωγα,
 Φράζεσθαι τὰ δὲ πάντα μετὰ φρεσίν, ὅς σ' ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι.
 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντον μετὰ λύμασι πῶματι λῦσαι.
 Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπερβίον ἄχθος αἶρας,

Τέτρε, Τέσαρα, Τέτρων έτέων Τη.
 ὡς ἡ δειπνολόχοι, κλειπτοσόφοι,

56.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Αξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
 Μέτρα φυλάσσειν. καιρός δ' ὡπὶ πᾶσιμ ἄρεις Θ.
 Ωραῖ Θ δὲ γυναικα πέον ποτὶ οἶνον ἄγειναι,
 Μήτε τρικλήντων ἐτέρω μάλα πόλλ' ἀκλείπων,
 Μήτ' ὠπθίς μάλα πολλά. γάμος δ' ἐπεὶ ὥριος ἔσται.
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτρε ἡβώη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
 Παρθενικῶν δὲ γαμεῖν, ὥσπερ ἡβεία κεινὰ δίδ' ἄξιος.
 Τῶν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἢ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' αὖ γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ τοι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἄμεινον κλέπτει
 τῆς ἀγαθῆς. ἔτι δ' αὖτε κακῆς ὀρίγιον ἄλλο,
 Δειπνολόχης, ἢ τ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν πορ' εἶοντα
 Εὔει ἄτορ δ' αὖτοῦ, καὶ ὡμῶ γήραϊ δ' ὠκυν.
 Εὔδ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένους εἶν.
 Μὴ δὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖναι ἑταῖρον.
 Εἰ δ' ἐκε ποίησιν, μὴ μὲν πρότορ Θ κακὸν ἔρξῃς.
 Μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δ' ἐκιν ἀρχή
 Ἡ πεῖπθ' εἰπὼν ἀκρόθυμον, ἢ ἐκείνῳ ἔρξας,
 Δίς τόσα τίνυνται μεμνημένῳ Θ. εἰ δ' ἐκιν αὖθις
 Ἡ γῆτ' ὅν φιλόπτητα, δίκῳ δ' ἐθέλῃσι πῖρα χῶν,
 Δεξαδά. δειλὸς τε ἀνὴρ φίλον ἄλλοι αὖ ἄλλον
 Ποιεῖται. σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἰδ' Θ.
 Μὴ δὲ πολύφεινον, μὴ δ' ἄφεινον καλέεσθαι.
 Μὴ δὲ κακῶν ἑταῖρον, μὴ δ' ἐδλῶν νεκροῦ.
 Μὴ δ' ἐποτ' ὀλομένῳ πατρὶν θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τέτλαθ'

λαλεκώτις

Axem frageris, onera uero intereant.

Mediocritatem observa. occasio uero in omnibus optima.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,

Neq; triginta annis ualde multum deficiens,

Neq; superans multum: nuptiæ uero tempestiue hæ.

Mulier autem quarto supra decimum anno pubescat, quinto nubat.

Virginem uero ducito, ut mores castos doceas.

Eam uero potissimum ducito, quæ te prope habitat, (cas.

Omnia diligenter circû cõttemplatus, ne uicinis ludibria du-

Neq; enim muliere quicquam uir sortitur melius

Bona: rursus uero mala non durius aliud,

Commessatrice: quæ uirum tametsi fortem

Torret sine face, & crude senectæ tradit.

Bene uero animaduersione immortalium deorû observato.

Neq; fratri æqualem facito amicam.

Quod si feceris, ne ipsam prior malo afficias.

Ne uero mentiaris lingue gratiam. Sin autem coeperis

Aut uerbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum puniri memineris. Sin uero rursus

Redeat ad amicitiam, poenam autem uelit præstare,

Suscipe. miser namq; uir amicum aliàs alium

Facit. te uero ne quid animo coarguat uultus.

Ne uero multorum hospes, ne uel nullius hospes dicaris:

Ne uel malorum socius, neq; bonorum conuiciator.

Neq; unquã miserã pauperiem, animi cõsumptricẽ, homini

d s

Sustineas

Sustineat exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Linguae certe thesaurus inter homines optimus
 Parca: plurima uero gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris, forsitan et ipse maius audies.
 Neq; publici conuiuij grauis accessor esto.
 Nam ex publico plurima gratia, sumptuiq; minimus.
 Neq; unquam de mane Ioui libato nigrum uinum,
 Manibus illotis, neq; alijs immortalibus:
 Neq; enim illi exaudiunt, respuunt uero etiam preces.
 Neq; contra solem uersus erectus me iusto.
 Sed postquam occiderit, memor usq; ad orientem.
 Neq; in uia, neq; extra uiam progrediendo mingas,
 Neq; denudatus, deorum quippe noctes sunt.
 Sedens uero diuinus, uir et prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septae domus,
 Neq; pudenda semine pollutus intra domum
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neq; ab infami sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuiio.]
 Nec unquam perennium fluminiū limpidam aquam
 Pedibus transito priusquam ora ueris, aspiciens pulchra fluenta,
 Manus lotus ancena aqua limpida.
 Qui fluiuium transierit, malitia uero manus illotus,
 Ei succensent dii, et damna dant in posterum.
 Ne uero à manu deorum in celebri conuiuiio

Siccum

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. 39

Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰγν' εἶντων.
 Γλώσσης τοι θεσσαυρὸς ἐν ἀνθρώποισι μῆτις,
 Φειδωλῆς. πλείεσσ' ἔχεις ἢ μέτρον ἰσότητος.
 Εἰ δὲ κακὸν εἶπεις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκρόσαιο.
 Μὴ δὲ πολυξείνῳ δ' αὐτὸς δ' υἱάπ' ἐμφίλος εἶν.
 Ἐκ κοινῷ πλείεσσ' ἔχεις, δ' ἀπάνευθε ὀλιγίεσσ'.
 Μὴ δ' ἐποτρύνῃς ἥδ' ἄρ' ἀλλ' εὖ λείβειν ἄλοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνιπῆσι, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γάρ τοί γε κλύουσιν, ἀκρηΐνυσι δ' ἐπ' ἀράς.
 Μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένῳ ὀρθὸς ὁμιχέην.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δ' ἔκ' ἐμνημένῳ ἔστ' ἀνιόντα,
 Μὴ τ' ἐν ὁδῷ, μὴ τ' ἐκτὸς ὁδοῦ πρὸ βᾶδ' ἴω ὕψηλος.
 Μὴ δ' ἀργυμνωθεὶς, μακάρων τοι νύκτ' ἐάσῃ.
 Εἰς ὅμην δ' ὅ γε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας ὀυερκίης αὐλῆς.
 Μὴ δ' ἀεδοῖα γονῇ πεπαλαγμένῳ γ' ὀδοῖεν οἶκον,
 Ἐσίη ἐμπελαδ' ὅρ' πρὸ φαεινέμεν, ἀλλ' ἀλέαοτα.
 Μὴ δ' ἀπὸ δ' υἱοφύμοιο τάφῳ ἀκροσέσσαντα
 Σπορμαίνειν γῆνι, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιμόνων.
 Μὴ δ' ἐποτρύνῃς ἀγνώων ποταμῶν καλλιέρροον ὕδαρ
 Προσὶ πόρῃν, πρὶν γ' ὄψεαι ἰδὼν ὅτε καλὰ ῥέεινθρα,
 Χεῖρας νεφ' ἄμην πολυκράτ' ὕδατι λουκῶ.
 Ὅς ποταμὸν δ' ἔλαβ' ἡ, κακώτερι δὲ χεῖρας ἀνιπῆσιν,
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δ' ὤκαν ὀπίσσω.
 Μὴ δ' ἀπὸ πρὸς τὸ ζοιο θεῶν ἐνὶ στατὶ θαλάμῳ

Αὐτοῦ

Αὐτοῦ ἄρ' χλωρῶ τὰ μινερ αἰθωνι σιδ' ἤρω.
 Μικδ' ἐποτ' οἰνοχόῳ πιδέμιν κρητῆρ' ὅ' ὑπόρθεον
 Γινόντων. ὅλῳ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τίτυκται.
 Μὴ δὲ δόμοι ποιῶν ἀνεπίξετον καταλείπειν,
 Μὴ τι ἐφειζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη. ῥ κελάρυζ.
 Μὴ δ' ἄρ' χυτροπόδ' ὡρ ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνελόντα
 Εἶδεν, μὴ δὲ λόμεσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς γνὶ ποινῇ.
 Μὴ δ' ἐπ' ἀκινῆτοισι καθίζειν, ὅ γὰρ ἄμεινον,
 Γαῖδ' αὖ δ' ὠδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνλώρεα ποιεῖ.
 Μὴ δὲ δ' ὠδεκάμωρον. ἴσον καὶ ἴσ' τίτυκται.
 Μὴ δὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρουμένησθαι
 Ἀνέρα. λούγαλιν γὰρ ὑπὶ χρόνον ἔστ' ὑπὶ καὶ ἔρ'
 Ποινῇ. μὴ δ' ἐροῖσιν ἐπ' αἰθομένησιν λινυήσας
 Μωμόναι ἀΐδουλα. θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσᾷ.
 Μικδ' ἐποτ' ὅν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε πωρεόντων,
 Μὴ δ' ὕδ' κρῖν' ἄωρ ἄρειν, μάλα δ' ὄζα λείασθαι,
 Μὴ δ' ἔναποψύχειν. τὸ γὰρ ὅτι λώϊόν ὄσιν.
 Ω δ' ἔρδ' εἰν. δ' εἰνὼ δὲ βροτῶν ἱσαλδύεο φήμι.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πείλεται, κούφη μὲν αἰῖραι
 Ρεῖα μάλ', ἀργαλὴν δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀκθίεσθαι.
 Φήμη δ' ὅτις πᾶμπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι, θεὸς νῦν τις ὄσιν καὶ αὐτῇ.

Ἡσιόδου

ἀναδύπ
 λωοῖς

synes. ef.
 ††

καλαρυνω νεκρο, & πριε da ags
 ε λοιπς, & μιν, & γιν, & λευα λας

OPERA ET DIES.

61

Siccum à uiridi refeca nigro ferro.

Neq; unquam patinam libatoriam pone super craterem

Bibentium. perniciosum enim in ipso fatum est situm.

Neq; domum faciens imperfectam relinquito,

Ne quo pacto insidens crocitet stridula cornix.

Neq; à pedatis ollis nondum initiatis rapiens *Erasm. ubi non sacrifici-
catum*

Comedito, neq; lauator: quia & hisce noxa inest.

Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem: quia uirum inertem facit.

Neq; duodecim mensium: equale & hoc est.

Neq; muliebri in balneo corpus abluito

Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc ipso

Pœna. neq; in sacrificia accensa incidens,

Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.

Nec unquam in aluco fluuiorum mare influentium,

Neq; in fontium, meijto: ualde autem cuitato.

Neq; incacato: id enim nihilo est melius.

Sic facito. grauem uero mortalium cuitato famam.

Fama enim mala est, leuis quidem leuatu

Facillimè, molesta uero portatu, difficilisq; depositu.

Fama uero nulla prorsus perit: quam quidem multi

Populi diuulgant. quippe dea quædam est & ipsa.

Hesiodi

HESIODI DIES.

les uero ex Ioue obseruans bene, secundam
sortem

Præcipe seruis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, dimensumq; diui-
dendum,

Nempe cum ueritatem populi indicantes agant.

Hæ enim dies sunt Ioue à prudente

Primum: nouilunium, quartaq; et septima sacra dies.

Hæc enim Apollinem auriensem genuit Latona.

Octauaq; et nona ambæ dies mensis

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.

Vndecima uero, duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæc quidem tondendis ouibus, illa letis segetibus metendis.

Duodecima tamen undecima multo melior:

Hæc enim net fila in aëre suspensus araneus,

Die expleta, quum et prudens formica aceruum colligit.

Hæc telum ordiatur mulier, proponatq; opus.

Mensis autem inchoati decimatertia cauet

Sementem incipere, plantis uero inferendis optima est.

Sexta uero media ualde incommoda est plauis.

Viripara bona, puelle uero non utilis est

Neq; gignendæ primum, nec nuptijs tradendæ.

Nec prima quidem sexta puelle gignendæ

Apta est, sed hædis castrandis, et gregibus ouium,

Stabuloq;

Η ΣΙΟΔΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

Ματα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένῃ
 εὔ, ἤ μοῖραν
 Γεφραδ' ἐμν δ' μώεσι, τρικκὰ δ' αμ
 νὸς ἀείσω

Εργατ' ἐπιπνέειν, ἥ δ' ἄρμαλιῶ διατρίασαι,
 Εὐτ' αὖ ἀληθείῳ λαοὶ λείνοντο ἄγῳσι.
 Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ διὸς πρὸς μητιόγνῃ,
 Πρῶτον γὰρ, τετράς τε, ὅτε ἐβδόμη ἱερὸν ἡμερ,
 Τῇ γὰρ ἀπόλλωνα χρυσάρεα γείνατο λητῶ.
 Οὐδ' ἀτὴ τ' ἐνάτη τε, δ' ὕωγε μὲν ἡματα μινὸς
 Εξοχ' ἀεζομνίοιο, βροτήσια δ' ὄγα πρὸς ἡμέρας.
 Ενδεκάτη δὲ, δ' ὕωδεκάτη τ', ἀμφωγε μὲν ἱδλάει
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἥ δ' ὕφρονα καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δ' ὕωδεκάτη ὅτε ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖν ἡματ' ἀεριοπότητ' ἀξάχνης,
 Ἡματ' ἐκ πλείσ, ὅτε τ' ἱδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἱδρὸν εἰσάειν γυνή, πρὸς ἀλοιτὸν τε δ' ὄγα.
 Μινὸς δ' ἱσαμνὶς τρισκαιδεκάτῃ ἀλέασαι,
 Σπέρματος ἀρξάδης. φυτὰ δ' ἐνθρέψαδ' ἀρίσκη.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μέση μάλ' ἀσύμφορος ὅτι φυτοῖσι,
 Ανδρογόνος τ' ἀγαθή. κούρη δ' ἀσύμφορος ὅτι,
 Οὔτε γυνέειναι πρῶτ' ὅτ' ἀε γάμος ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδ' ἐμν ἡ πρῶτη ἑκτὴ, κούρη τε γυνέειναι
 Αεμνῇ. ἀλλ' εἰφὺς τᾶμναι, καὶ πάντα μῆλων.

Σκρόμτ'

Σκρόντ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ.
 Εὐδλή δ' ἀνδρογόνος. Φιλίει δ' ἐτελείτομα βάζην,
 ὕδρεα δ' ἀμυλίας τε λόγους, ἱερύχους τ' ὀρεισμούς.
 Μίωός δ' ὀγδοάτη κἄπθον καὶ βῶν εἰμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δὲ δ' υἱοδεκάτη ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέω ἥματι ἴσους φῶτα
 Γείνασθαι. μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένον ὄειν.
 Εὐδλή δ' ἀνδρογόνου δέκατη. κούρη δ' ἐτετράς
 μέσση. τῇ δ' ἐτεμῆλα καὶ εἰλίποδ' αἰλικας βῶς,
 καὶ κυῖα καρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας ταλαεργούς
 • Γρηῦναι, ὕδ' ἡ χεῖρα πηθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῶν
 Τετράδι δ' ἀλεύαδαι φθίνοντ' ὅθ' ἰσαμένον τε,
 Αλγυα θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἥμαρ.
 Εἰ δὲ τετάρτη μίωός ἄγεσθαι δ' ὄνοϊνον ἀκοίτην,
 Οἰωνὸς λεύκας, οἳ ἐπ' ὄργματα τούτω ἀρίστοι.
 Γέμψας δ' ἔξαλέαδαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε αἰωνά.
 Εἰ πεμπῇ γὰρ φασιν εἰμυνίας ἀμφιπολόειν,
 Ορηκον πινυμνίας, τὸν εἰς τέκε πῆμα ὑδιόρηκας.
 Μίεσση δ' ἐβδομάτη δ' ημίτορον ἱερὸν ἀκτιῶ
 Εὐ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐοχάλας ἐν ἄλῳ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμείν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρῆματα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἀρχεὶς νῆας πῆγνυαδ' ἀραιάς.
 Εἰνάς δ' ἡ μέσση ὑδιδ' εἰλα λωῖον ἥμαρ.
 Γρωτίση δ' εἰνάς παναπήμων ἀνθρώποισιν.

Εὐδλή

OPERA ET DIES.

63

Stabuloq; circum sepiendo pastoralis benigna dies est,
 Bona uero uiripara, amatq; conuicia loqui,
 Mendaciaq;, et blandos sermones, et occulta colloquia.
 Mensis uero octaua caprum, et bouem mugientem
 Occidito, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima uero in magna, plena die, prudentem uirum
 Generato: ualde enim bonæ est indolis.
 Bona autem uiripara decima, puellæ uero et quarta
 Media. hac uero et oues, et curuipedes boues,
 Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos
 Cicurato, sub manum ponens. cautus uero est animo,
 Ut quartam uites desinentis et inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo ualde hæc accommoda est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis auib; quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas uero euitato: quia difficiles sunt, et graues.
 In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium uindicantes: quod malum Contentio genuit per-
 iuris.
 Media uero septima Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens, bene æquata in area
 Ventilato, roborumq; sector incidito cubicularia ligna,
 Naualiaq; ligna multa, et quæ nauibus congrua sunt.
 Quarta uero incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima uero nona prorsus innoxia hominibus.

6

Bona

Bona siquidem est & ad plantandum, & ad generandum,
Tam uiro quàm mulieri, nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
Bobus & mulis & equis celeribus.
Nauem bene clauatam celerem in nigrum portum
Trahito sed pauci uera intelligunt.
Quarta uero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media. pauci uero rursus post uicesimam mensis optimam,
Aurora uigente, pomeridiana uero est deterior.
Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Ceteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci uero norunt.
Interdum nouerca est dies, interdum mater.
Hæc beatusq; & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
Auguria obseruans, & præuaricationes euitans.

FINIS HESIODI

· Operum & Dierum.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. 67

Εὖλὴ μὲν γὰρ τ' ἠδὲ φυτεύειν, ἠδὲ γηρύσσει,
 Ἀνείη τ' ἠδὲ γυναικί. καὶ ὅποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισηνὰ δ' αὖ μύωδες ἀρίστῳ,
 Ἀρξάδαί τε πίθου, καὶ ὑδὶ ζυγὸν αὐχὴνα θείναι
 Βασί καὶ ἡμόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκληῖδ' αὖ βολὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμλαι. παῦροι δ' ἐτ' ἀληθεὶς λικλήσκουσιν.
 Τετράδι δ' οἷ γε πίθου. πόδι πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 Μῆοσιν. παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδ' αὖ μύωδες ἀρίστῳ
 Ἡὲς γινομένης, ὑδιδ' εἶλα δ' ὅδ' ἡ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὑδιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δούποι, ἀκήριοι, ὅτι φέρουσιν.
 ΑΛΛ' δ' ἄλλοί μιν ἀνεί, παῦροι δ' ἐτ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὸν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων ὕδαίμωρ τε καὶ ὄλβι', ὅς τ' αὖτε πάντα.
 Εἰδὼς, ὅρ' ἀζήτα ἀνεί τι' ἀθανάτοισιν,
 Ορνίθας κείνων, καὶ ὑπορβασίας ἀλείνων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟ

δι' ἔργων καὶ ἡμερῶν.

ε 2

ὑπόθεσις

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΙ-
ΔΟΣ.

ΑΩλοι στρατεύσαντες ὑπὸ τὰς Ἀλεκ-
τρύων Θ. Βῆς, ἀνείλοντο εἰς τὴν Ἀλκμή-
νης ἀδελφὸς, τῶν θεμιμάτων ὑποδρα-
γωνιζομένης. τοὶ δὲ Ἀμφίτρυων Θ. Βῆ
λομνὴς αὐτῇ συνηλθεῖν, ὃ πρότερον αὐτῷ ὑπέσχετο,
πρινὴ πῶς τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξεται τιμω-
ρίαν. ὁ δὲ ὑπὸ στρατεύσας, ἀνείλετο αὐτὸς. ἤτις δὲ τῶν
αὐτῶν νύκτα συωδῶνται αὐτῇ Ἀμφότοροι, ὃ, τε
Ζεὺς καὶ ὁ Ἀμφίτρυων. ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέ-
ψας, Ζεὺς δὲ βοηθήσας τοῖς ἀνθρώποις βοηθὸν γέννη-
σαι. ἡ δὲ Λύει, ἐκ μὲν Ἀμφίτρυων Θ. Ἰφικλῆα, ἐκ δὲ
Διὸς Ἡρακλῆα. ὅς καὶ ὑπὸ Λύκνον ἄριστος ἦν, ἡνίοχον
ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται. ὅς εἰς τὰς δεκάδας ἄγον-
τας εἰς πυθῶν, πόλει σῶν. σκιπαδίς ὃν ἡφαιστο-
πόλει ἀσπίδι, πρόσεισις εἰς τραχίνα πρὸς Ἀθήνας.
συμβαλὼν δὲ τῶν Λύκνων, αὐτὸν μὲν ἀναίρει. τὸν δὲ
ἀφ' ὧν ὑποδρασκίζοντα τοὶ ἦν, ἤτις μηδὲν τιτρώσκει.
καὶ ὅπως ὀρχετο πρὸς Ἀθήνας. ὧν δὲ ὁ Λύκνος, γαμ-
βρὸς Ἀθήνων, ὧν θυγατρί θεμισονόμη.

Ἡσιόδου

ARGVMENTVM SCVTI

I Aphij militantes ad Electryonis boues, interfecerunt Alcmena fratres, iumentorum defensores. Amphitryone autē uolente ipsi coire, non prius ei promisit, quā fratricidarum faceret uindictam. Ille autem immilitās, interfecit eos. Sed in eadem nocte coeunt ipsi, utriq; Iupiter & Amphitryon: hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem uolens hominibus auxiliatorem generare. Illa uero parit ex Amphitryone quidem Iphicleū, ex Ioue autem Herculem. qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depredatur. Protectus igitur per Vulcanum facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusq; cum Cygno, ipsum quidem interemit, Martem uero scuto defendentem filium, in crure uulnerat. Atq; ita uenit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themisto-

nomen.

e 3

Hesiodi

HESIODI SCVTVM

HERCVLIS.

bat feminearum,

(debat

Et pulchritudine et magnitudine. animi aut nulla conten-
Earum, quas mortales mortalibus pepererunt concubentes.

Huius et ab capite, et palpebris nigris,

Tale spirabat, quale et aureae Veneris.

Quae et tantum in animo suum honorabat maritum

Quantum nondum aliqua honorauit mulierum feminearum,

Attamen patrem bonum interfecit, ui domans,

Iratius pro bobus, relinquens autem ille patriam terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Scorsum sine desiderato amore, non enim sibi licuit

Prius lectum cōscendere pulchras suras habētis Electryonū,

Quam cecidit ultus est fratrum magnanimorum

Suae uxoris. nullificante autem combussit igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum et Telchoarum.

Sic

Η ΣΙΟΔΟΥ ΠΟΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΡΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

οἷν πῶλι πῶσα δόμους, καὶ πατρίδ' α
γαῖαν,
ἤλυθον δ' ἔθνης, μετ' ἀρήϊον ἄμφω
τρύωνα,

Ἀλκμήνῃ θυγάτηρ Λαοσάος ἡλεκτρύωνος,
Ἡρὰ μωαικῶν φύλον ἐκείνῳ θηλυτόρῳ,
εἰδείτε μεγέθει νόον γέ μιν ὅστις εἰρε
τάων, ἄς θνητοῖς θνητοῖς τέκον δύνηθῆσαι.
τῆς, καὶ ἄρ' ἐκρήθην, βλεφάρων τ' ἄρ' ἑυανέων,
τοῖον ἄνδ' οἶόν τε πολυχρύσου ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὥς ἤν' ἑυμόν' ἐόν τίσκεν ἀκροίτῳ,
ὡς ἔπειτα ἔτισε μωαικῶν θηλυτόρῳ.
Ἡ μὲν πατὴρ' ἐδλόν ἀπέκτανεν ἰοιδ' ἀμάσκει,
Χωσάμενος πόδι βροσί. λιπὼν δ' ὅτε πατρίδ' α
Ες θῆβας ἰκέτο δύσε φερεισάκειας καδ' αἰεας, (γαῖαν,
Ενδ' ὅγε δ' ὅματ' ὄναι σὺν αἰσθίῃ πῶρα καὶ τι,
κόσῳ ἀτὸρ φιλότῳ ἐφ' αἰεας. ὅ γὰρ οἱ ἦεν
Πεῖρ' ἀχέων ὑπὸ βίῳ εὐσφύρεσ ἡλεκτρυόνες,
Πεῖρ' γὰρ φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἡς ἀλόχον. καλεῖται δὲ καταφλέξει πυρὶ κόμας
Ἀνδρῶν ἡρώων ταφίῳ, ἰδὲ τηλεβοῶν.

Ως γὰρ οἱ δῖοι κτεῖνοι δὴ ὑδημαρτύροι ἦσαν.
 Τῶν δ' ὅ γ' ἐπὶ ζῶντων ἐπείγεται ὅττι τάχιστα,
 Εκτελεσαι μέγα ὄργον, ὃ οἱ δῖοιθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἱεῖς πολέμοιό τε φιλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήθει πποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀγχιμαχοὶ, καὶ φωκῆδον μεγάθυμοι,
 Ἔσποντ' ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς ἀλκαῖοιο,
 Κυδιδόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μητὴρ ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 Ωρτο δ' ἀπ' ὑλῦμποιο δόλον φρεσὶ βουσσόμδύων,
 Ἰμείρων φιλότητο· εὐζώνοιο γυναικός,
 Εννύχιος. τάχα δ' ἴξε τυφάονιον. τότε δ' αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον πρῶσεβησατο μητιέτα ζόνς.
 Ενθα καθεζόμετο, φρεσὶ μὲν ἔρ δέσκελα ὄργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυνοσφύρεσ ἠλεκτρούωνες,
 Εὐνὴ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμφίτρούων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἦρως,
 Εκτελέσας μέγα ὄργον, ἀΐκατο ὄρδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅ γ' ὑπὸ δ' μῶας καὶ ποιμνίας ἀγροιώτας
 Ωρτ' ἰγναί, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ὑπὲρ βῆμεναι θυῆς.
 Τοῖος γὰρ κραδίῳ πόθῳ ἄενυτο ποιμνία λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπὸ κτεφύγοι κακότητα,
 Νόσου ὑπὸ ἀργαλίας, ἢ καὶ κρατορὸς ὑπὸ δέσμῃ,
 Ως γὰρ τότε ἀμφίτρούων χαλεπὸν πόνον ἐκτολμήσας,
Λαοκ.

SCVTVM HERCVLIS. 73

Sic enim sibi constitutum erat. dii autem testes erant,
 Quorum ille curabat iram. et festinabat quàm celerrime
 Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul, cupientes et belli et persecutionis
 Boeoti, percussores equorum, super scuta spirantes,
 Et Locri breuib; armis pugnatores, et Phocenses magnani
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcei, (mi,
 lætābundus populis. pater autem hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs (raret.
 Et hominibus artū inuentoribus nocuenti expulsoꝛe gens
 Statim uero descendit ab olympo dolum mentibus struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris,
 Nocturnus. cito autem uenit Typhaonium. Tunc aut̃ rursus
 Phicium summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedens mentibus cogitauit stupida opera.
 Eadem quidem enim nocte extensum pedē habentis Alcme-
 næ filie Electrionis,
 Lecto et amore nūstus est, et perfecit desiderium.
 Eadem autem et Amphitryon populorum defensor, incli-
 tus heros,
 Perficiens magnum opus, uenit suam domum,
 Neq; ille ad famulos et pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquam suæ uxoris conscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastorem populorum.
 Vt autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Egritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon grauem laborem finiēns,

Libenterq; & amice suam domum peruenit.
 Nocturnus autem concubuit sua cum ueneranda uxore;
 Delectatus donis ualde pulchræ Veneris.
 Illa autem deo domita, & uiro ualde præstantissimo,
 Thebis septem portas habentibus gemellos generauit filios:
 Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:
 Hunc quidem peiorem, illum autem rursus ualde meliorem
 uirum,
 Grauemq; fortemq;, uim Herculeam:
 Hunc quidē subdomita nigras facienti nubes Ioui Saturnio,
 Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,
 Distinctam prolem. hunc quidem mortali uiro admista,
 Illum autem Ioui Saturnio, deorum significatori omnium:
 Qui & Cygnum interfecit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longè sagittantis Apollinis,
 Ipsum, & patrem suum Martem insatiabilem bello,
 Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram uero uerberabant ueloces equi,
 Pungentes ungulis. puluis autem circa ipsos utrinq; sparge
 batur,
 Trita plicatis curribus, & pedibus equorum.
 Currus autem bene facti & orbitæ circumstrepabant,
 Equis currere cupientibus. letatus autē est Cygnus irreprehē
 Sperans Iouis filium bellicosum, & aurigatorem, (sibi),
 Ferro scindere, & inclyta arma spoliare.
 Sed sibi factas supplicationes nō exaudiuit Phœbus Apollo.
 Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam.

Omne

Ασπασίως τε Θλίως τε ἔορ δόμον εἰσαΐκανε.
 Γαυύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν ἀνδρὶν πῆλ' ἀκοίτη,
 Τόρ πόμηνθ' δ' ὥροισι πολυχρύσου ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν διμυθεῖσα, καὶ ἀνείη πολλὸν αἰεῖω,
 Θήβη ὅν' ἐπ' ἁπ' ὕλῳ διδρυμάονε γείνατο πῶδε,
 Οὐκ ἔδ' ὁ μὰ φρονέοντε κασιγνήτῳ γέμῳ ἦενω,
 Τὸν μὲν χειρότορον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινόν τε κρατόρον τε, βίῳ ἥρα κληείῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδ'ιμυθεῖσα λελαινεφείη κρονίωνι,
 Αὐτὰρ ἰθι κληῖά γε δοιδασόω ἀμυδιτρύωνι,
 Κεχειμένῳ γηρεῖω. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μεγεῖσα,
 Τὸν δὲ δι' ἱκρονίωνι, θεῶν σιμαύντορι πάντων.
 Ὅς καὶ λύνκνον ἐπεφνεσεν ἀρητιάσῳ μεγάλθυμον.
 Εὗρε γὰρ ὅν' τεμνέει ἑκατηβόλου ἀπόλλωνθ',
 Αὐτόν, καὶ πατήρ ὃν ἀρκυ, ἄτον πολέμοιο,
 Τόλχεσι λαμπομνύχες σέλας ὥς πυρὸς ἀεθομνύνιο,
 Εξαότ' ὅν' δίδρω. χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέος ἵπποι,
 Κύνσοντόν χηλῆσι. κόνις δ' ἐσφ' ἀμυδιδεδίη,
 Κοπήομνύνη πλεκῶϊσιρ ὕφ' ἄρμασι, πῶσιν ἵππων.
 Ἀρματα δ' ὄυ ποίητα καὶ ἀντυγὸς ἀμφαρέδιζον,
 Ἰππων ἱεμνύων. λεχάρετο δὲ λύνκνθ' ἀμύνων,
 Ελπόμηνθ' διὸς ἔορ ἀρήϊου ἠνίοχόν τε,
 Χαλκῶ δ' αἰῶσειρ, καὶ ἄρ' ἑλυτὰ τόλχεα δύσειρ.
 Ἀλλὰ οἱ δύχολέων ἔκ' ἐκλυε φοῖβθ' ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπ' ὤρεσσι βίην ἥρα κληείῳ.

Γαῦ

Γαῦ δ' ἄλσθ' καὶ βωμός ἀπόλωνθ' παγασαῖς,
 λάμπειν ἔπει δ' εἰνοῖο θεῶ τδ' ὕχων τε καὶ αὐτῶ.
 Γυρ δ' ὥς, ὁφθαλμῶν ἀπελάμπει. τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἔων κατ' ἄνθρωπον ὁρμηθῆναι,
 Πλὴν ἥρα κλῆθ' καὶ λυδ' ἀλίμῃ ἰολάει;
 Κείνων γάρ μεγίστη βίη, καὶ χεῖρδ' ἀαπῆαι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὥλ' σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Ος ῥὰ τὸδ' ἠνίοχον πρὸς ἑμὲ λρατόρην ἰόλαον,
 Ἡρως ὦ ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ π μετ' ἀθανάτους μάκρας, τοῖ ὄλνμπον ἔχουσι,
 Ἡ λυγρὴ ἀμειβνύων. ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ θῆβιν
 Ἡλθε, λιπῶν τίρωτον ἐϋκτίμενον πηολίεθρον,
 Κτείνας ἠλεκτρύωνα βοῶν γνέκ' ὄρυμντόπων.
 Ἰκερ δ' εἰς λρείοντα, καὶ ἠνιόχῳ τανύπεπλον.
 Οἱ ῥὰ μιν ἠσπάζοντο, καὶ ἄρμυα πάντα πρῶτον,
 Ἡ δὲ κηῖδ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρ' τηλόθι μάλλον.
 Ζῶν δ' ἀγαλλόμενθ' σὺν εὐσφύρῃ ἠλεκτρούωνι,
 Ἡ δ' ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄμμοδ' ὥλ' πλομῶν γνισαυτῶν,
 Γανόμεθ' ὅτε φρένας ἐναλίγκιον, ὅτε νόημα,
 Σὺς τε πατὴρ ἐῖ γὰρ. τῶ μὲν φρένας ὀξέλας Ζεὺς.
 Ος πρὸ λιπῶν σφετόρην τε δῖωμα, σφετόρως τε τῶ.
 Ωἶχθ' τομήσων ἀλιτυμῶν ὄρυμνθῆα. (κῆας
 Σχετλιθ' ἥ που μάλα μετεσυναχίζετ' ὀπίσσω
 Ἡ μ' ἄτλῳ ἀχέων. ἥ δ' ὅτ' ἀπαινὰ γρετός ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους,
 Ωπεί.

SCVTVM HERCVLIA 77

Omnem autem nemus et templum Apollinis Pagasæ
 Splendebat ab grauis dei armisq; et ipsius.
 Ignis autem tanquam ab oculis splendebat. Quis autem illi
 Tolerauit mortalis existens obuiam moueri,
 Præter Herculem, et inclitum Iolaum?
 Illorum enim magnaq; uis, et manus intangibiles
 Ex humeris extendebantur in fortissimis membris.
 Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:
 O heros Iolæ, mortalium longe amantissime omnium,
 Certe contra immortales beatos, qui cælum habitant,
 Peccauit Amphitryon, quãdobene coronatâ muris Theben
 Venit, relinquens Tirynthum bene ædificatum oppidum,
 Cum interfecisset Electryona, bouum causa latas frontes ha-
 bentium.
 Venit autem ad Creontem, et Heniocham extensum peplos
 habentem.
 Qui ipsum amabant, et sufficientia omnia præbebant,
 Ut fas est supplicibus. honorabant autem ex corde ualde.
 Viuebat autem letus, cū pulchros pedes habente Alcmena,
 Sua uxore. Celeriter autem nos uertentibus annis
 Nati fuimus, neq; mentibus similes, neq; intellectu,
 Et tuus pater et ego. huius quidem mentes eripuit Iupiter
 Qui relinquens et suam domum, et suos parentes,
 Venit honorans iniquum Eurystheum.
 Miser. profecto ualde suspirabat, in futurum
 Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.
 Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,

O Chære.

O chare. sed tu citius cape habenas purpureas,
 Equorum pedibus uelocium. ualde autē mentibus audaciam
 augens,
 Recte habeto uelocem currum, et pedibus uelocium robur
 equorum,
 Nihil sublimens fragorem Martis, hominum interfectoris,
 Qui nunc uociferans circumferit sacrum nemus
 Phœbi Appollinis longē sagittantis regis.
 Attamen quamuis fortis existens, satiabitur bello.
 Hunc autem uicissim allocutus est irreprehensibilis Iolani.
 O patruē, certe ualde iam pater hominumq; deumq;
 Honorat tuum caput, et taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, et conseruat urbem:
 Qualemnam et istum mortalem fortemq; magnumq;
 Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam indue arma bellicosa, ut celerrimē
 Curribus appropinquantēs, et Martis et nostro,
 Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timet. sed ipsum puto
 Fugituum statim duos filios irreprehensibilis Alcide,
 Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli
 Cædem statuere, quæ ipsis multo præstantiora dapibus.
 Sic dixit, subrisit autem strenuitas Herculana,
 Animo gaudens. ualde enim sibi sufficientia dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est.
 Heros ô Iolaë diuine, non amplius procul
 Pugna aspera. tu autem ut prius eras bellicosus,

ΠΩΛΘ'· ἀλλὰ σὺ θάσσοιμ' ἔχ' ἡνίκα φοινικῶν τε,
 ἱππῶν ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσθ' αἰξῶν,
 ἰθὺς ἔχον θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων ὀδῶνος ἱππῶν,
 ἔμχον ἔσποδ' εἰσας κτύπον ἄρ' αὖ ἀνδροφόνοιο,
 ὅς νῦν κεκληγὼς πόλιν αἰνέται ἱερὸν ἄλσθ'.
 Φοῖβος ἀπὸ λῶνθ' ἐκατηδέλετο ἀνακτ'.
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός πορ' ἐὼν, ἄατοι πολέμοιο.
 Τοῦ δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμυτ' ἰόλαος.
 Ἥβη δ' ἤ μάλα δ' ἦτι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶ σὺν Λιφαλῶν, καὶ ταύρεθ' ὄννοσίγαυθ',
 ὅς θήκης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν. ✓
 Οἷον δ' ἠ καὶ τόμδε βροτῶν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ὅν χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέθ' ἐσθλὸν ἄρ' ἔαι.
 Ἀλλά γε δ' ὕσσεο τδ' ἔχ' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 Δίφρος ἐμπελάσας τδ' ἀρ' ἦός θ' ἡμέτερόν τε,
 μαρνώμεσθ' ἐπεὶ ὅ τοι ἀτάρβητον δῖος ἕορ,
 οὐδ' ἰφικλείδῳ δ' ἰδιδίξετα· ἀλλὰ μὴ οἷο
 φούξεσθαι δ' ὅο πᾶσδ' αὖς ἀμύνμονθ' ἀλκείδ' αὖ,
 οἳ δ' ἠ σφ' ἰχιδ' ὄν εἰσι, λιλαιομένοισι πολέμοιο
 φυλόπιδ' αἰήσειν, τά σφ' ἰν πολὺ φόρτερα βοῖνης.
 Ὡς φάτο· μείδ' εἰσεν δὲ βίη ἤρα κληῖν,
 θυμῷ γαθήσας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἀρ' ἔμχον.
 καὶ μὴν ἀμειβάμενθ' ἔπεια πῆρ' ὄντα πρὸς ἡνδ' αἶ.
 Ἡρώς ὦ ἰόλαε διοτρεφὲς, ὅκετι τηλοῦ
 ὕσμινε τραχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρεθ' ἡδ' αὖ δ' αἰφρῶν, :
 Ὡς

Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρείονα λιανοχάτῳ,
 Πάντη ἀναστροφῶν, καὶ ἀργύρεον ὥς κε διώκει.
 Ως εἰπὼν, ἕνθε μίας ὀρειχάλκειο φαιινῶ,
 ἠφαίστου ἑλυτὰ δ' ὦρα, πόδι ἑνὴ μῆσιρ ἔθηκε.
 Δούτορον αὖ θώρηκα πόδι σήθιοσιρ ἔδωκε,
 Καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅρ ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηνᾶ, κούρη δῖος, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον συνόχοντας ἐφορμήσασθαι ἄεθλους.
 Θῆκετο δ' ἄμφ' ὤμοισιρ ἀρής Ἀλκτῆρα σιδ' ἡερῶ,
 Δεινὸς αὐτῆς. κοίλῳ δὲ πόδι σήθιοσι φαρέτρῳ
 Κάββαλα τ' ὄζόπιθον, πολλοὶ δ' ὄππῳ οἷσι
 Ρίγηλοι θανάτοιο λαβηφθόχοιο δούτῃσιν.
 Γρόδον μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρυσὶ μῦρον.
 Μίεσσι δὲ ξιστοὶ ποδὶ μήκειον. αὐτὰρ ὅππῳ
 Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πῆρύγεσιρ
 ἦσαν. ὃ δ' ὄβεμον ἔγχετο, ἀναχμῶν ἀνδοπι χαλκῶ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κοίλῳ δούτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδάλειον, ἀδ' ἀμαντῶ, ὑπὸ κρατάφοις ἀραρυῖαν.
 ἦ τ' εἶεντο κάρη ἠρακλῆος θείοιο.

Χορσί γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, ὃ δὲ τις αὐτὸ
 Οὐτ' ἐρρήξει βαλὼν, ὅτ' ἔβλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Γαῦ μὲν γάρ κύνων πιτάνῳ λούκῳ τ' ἐλέφαντι,
 ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπὶς ἔειν, χρυσῶ τε φαιῶ
 Λαμπρόμενον. ἑαυτὸν δὲ διαπύχεον ἠλῆλαντο.
 Ἐν μέσῳ δὲ δρᾶσκοντο ἔειν φόβος, ὅτι φατῶς,

Ἐμπάλιν

SCVTVM HERCULIS. Si

Sic & nunc magnum equū Arionem nigras setas habentem
Quacunq; conuerte, & auxiliare quantisper potes.

Sic dicens, ocreas aeris splendentis,

Vulcani inclita dona, circa crura posuit.

Secundo rursus thoracem circa pectora ingressus est,

Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit

Pallas Minerva filia Iouis, quando debebat

Primitus suspiriosa irruere certamina.

Posuit autem circa humeros nocumenti propulsorem ferrū,

Terribilis uir, & caua circa pectora pharetram

Coniecit retro, multæ autem intus sagittæ,

Rigide, leti obliuisci uocem faciemus datrices.

Antrosum quidem mortem habebant, & lachrymis luctū,

Mediæ autem rāsiles longe, sed retro

Coloratæ aquilæ occultatæ pennis

Erant. ille autem terribilem lanceam, acutam, ardenti ferro:

Capiti autem potenti galeam benefactum imposuit,

Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,

Quæ seruabat caput Herculis diuini.

Manibus autem scutum cepit undiq; uarium, neq; aliquis
ipsum

Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, miraculum ad uiden
dum.

Totum quidem in circulo gypso albo, & ebore,

Et electro sub splendidum erat, & auro lucenti

Splendens. nigro autem circuli disciorrebant.

In medio autem draconis erat terror non narrabilis.

f

Betro

Retro oculis igne splendentibus aspiciens.

Cuius et dentibus quidem implebatur ibucca albiter discursantibus,

Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu

Grauis Lis uolabat, galeata perturbatione hominum.

Infelix, quæ et intellectum et mentem capiebat hominum,

Quicumque obuiam bellum Iouis filio ferrent. (num,

Quorum et animæ quidem terram ingrediuntur, intra infer-

Ipsum. ossa uero ipsis, carne corrupta,

Sirio sub arido in nigra putrescunt terra.

Ibi expulsatioque, retroque, fugatio picta erat,

Ibi et tumultus et terror, et hominum cedes ardebat,

Ibi discordia, ibi fragor discurrebat. ibi perniciose Parca

Alium uiuum habens, nouiter sauciatum, alium non sauciatum

Alium mortuum in conflictu, trahebat per pedes.

Pallium autem habebat circa humeros ualde funestum sanguine hominum,

Terribiliter aspiciens, strepituque grauata.

Ibi serpentum capita terribilium erant, non enarrabilium,

Dioctæon, quæ torrebant in terra nationes hominum,

Quicumque bellum obuiam Iouis filio ferrent.

Morum et dentium quidem crepitatio erat, quando pugnaret

Filius Amphitryonis. et ista lucebant miranda opera.

Purcta aut ueluti quædam uidebantur uidere horribilibus drac-

Nigra, super iugora. nigrescebant autem barbae. (conibus,

Ibi porcorum greges masculorum eram, et leonam,

Inter se aspicientium, inscipientium, et mordere cupientium.

6E. H

Horum

Ἐμπαλιν ὅσοισιν πνεῖ λαμπομύνοισι δεδρεκώς.
 Τὸ καὶ ὀδόντων μὲν πλᾶτο σόμα λυκαὶ θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ὡδὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῳ,
 Δεινὴ ὄρις πεπότητο, κρύσσασα κλόνον ἀνδρῶν.
 Σχετλίκῃ, ἥ ῥα νόουτε καὶ ἐκ φρενῆας εἴλετο φωτῶν,
 Οἳ πινδὺ ἀντιβίω πόλεμον διὸς ὑἱὸ φέροιγν.
 Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα διώσῃ ἄισθς εἴσω
 Αὐτῶν. ὅς τ' αὖ σφιν πόδι ῥινοῖο σαπίσης,
 Σειρὶς ἀζαλέοιο καλαινὴ πύθεται ἄλκ.
 Ἐρ δὲ προΐωξίς τε παλίοξίς τε τίτυκτο,
 Ἐρ δ' ὅμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίη τε δεδ' ηἱ,
 Ἐρ δ' ὄρις, ἣν δὲ κυδοιμὸς ἐθιμύεον. ἣν δ' ὀλὴν ἑλῆς
 Ἄλλου ζωὴν ἔχουσα νεάτατον, ἄλλου ἄστυν,
 Ἄλλου τεθνεῶτα ἤϊ μόθον ἔλκε ποδῶν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοισι δ' αἰφρίνοιο αἵματι φωτῶν,
 Δεινὸν δερκομυλὴν, καναχῆσιν τε βεβριβῆα.
 Ἐρ δ' ὀφίων ἑφάλαϊ δεινῶν ἔσαν, ὅτι φατειῶν,
 Δώδεκα. τὰ, φοβέεισιν ὡς χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἳ πινδὺ ἀντιβίω πόλεμον διὸς ὑἱὸ φέροιγν.
 Τῶν, καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴν πέλγν, εὔτε μάχοιτο
 Ἀμφιτρωνιάδης. τὰ δὲ δ' αἴετο θωυτὰ ὄργα.
 Στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδ' εἰρ δ' εἰνοῖσι δ' ἀκροῖ
 Κυάνοι ἤϊ νῶτα. μελάνθισαν δὲ γῆναια.
 Ἐρ δὲ συνῶν ἀγέλας χλωύων ἔσαν, ἥ δὲ λεόντων,
 Ἐς σφίεας δερκομυλῶν, κατιγνῶν δ' ἱερῶν τε.

Τῶν καὶ ὁμιλῶν δὲν εἶχον ἥϊσαν, ὅδ' ἐνυ τοί γε
 Οὐδ' ἐτόροι φρέσιν. φείσόμεν γε ἢ αὐχένας ἄμφω.
 Ἡδ' ἡ γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς. ἄμφι δὲ κἄπλοι
 Δοιοὶ ἀρυγὰ μιν οἱ ψυχὰς. ἤν' δ' ἐσφιν λελαυνόν
 Αἰμ' ἀπελείβαντ' ὄραζ'. οἱ δ' αὐχένας ὄζει πόντον,
 Κεῖατο πενθειῶν τόν ὑπὸ βλοσυροῖσι λείεσι.
 Τοί δ' ἐπὶ μάλλον ἐγείρεδ' ἰδὼν, κοτίοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότ' ὅροι, χλοῦναι τε σύδ' ὄν, χαροποιέτε λείοντον.
 Ἐν δ' ἰὼ ὑσμίνῃ λαπίθων ἀεχμητῶν,
 Καίνεα τ' ἄμφι ἄνακτα, δρύναντά τε, πειριβοόμ τε,
 Οπλ' αὖτ' ὄζ' ἀδύον τε, φάληκρόν τε, πρόσχρόν τε,
 Μόψον τ' ἀμπυκίδ' ἰδὼν, τιταρήσιον, ὅζον ἀρήθ'.
 Θησέα τ' αἰγείδ' ἰδὼν, ὑπ' αἰκέλον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύριοι, χρύσεια πόδε γροῖ τινέχ' ἔχοντον.
 Κύνταυροί δ' ἐτόρ' ὠθεν ἐναντίοι ἠγέρεοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν πετραῖον, ἥ δ' ἄσβολον οἰωνιστῶ.
 Ἀρκυν δ' ὄρειόν τε μελαγχροῖσιν τε μίμναινα,
 Καὶ δ' ὅσ' ὠκυκίδ' αὖ πόδε μιν δέα τε δρύνάλομ τε,
 Ἀργύριοι, χρύσειας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντον.
 Καί τε σιναΐκτιν ὥσ' εἰ ζωὴ πόρ' ἔόντον,
 Ἐγχεσιν ἥ δ' ἐλάτης αὐτοχέδ' ὄν ὠρεγνῶντο.
 Ἐν δ' ἀρήθ' βλοσυροῖο ποδ' ὠκεδ' ἐσπασαν ἵπποι,
 Χρύσειοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρ' ὄλ' ἀρήθ',
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλῆεσι κελεύων,
 Ἀματι φοινιῶεις ὥσ' εἰ ζωὴς ἐναείζων,

Δίφρων

Horum & congregatim acies ibant. neq; isti
 Neq; alij tremebant. Horrebant siquidem collis ambæ.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem hirci .
 Bini, priuati animas. & apud ipsos niger
 Sanguis stillabat in terram. aliqui autem depressis ceruici-
 bus cadentes

Iacebant mortui à crudelissimis draconibus.

Qui adhuc magis incitabantur, & irascebantur ad pugnan-
 dum

Vtring; masculiq; sues, alacresq; leones.

Ibi erat pugna Lapitharum pugnantium,

Et Ceneæ circa regem, & Dryanta, Perithoumq;

Hopleumq;, Exadiumq;, Phalerumq;, Prolochumq;.

Mopsuq; Ampyci filium, Titaresium, florem Martis:

Theseaq; Aegæi filium, similem Dijs immortalibus:

Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,

Circa magnum Petreum, & Asbolum augurem,

Arctumq;, Vriumq;, nigrasq; setas habentem Mimanta.

Et duos Peruci filios, Perimedæaq;, Dryalumq;:

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Et irruerant tanquam uiui existentes,

Lanceis & abietibus propè porrigebantur.

Ibi Martis terribilis uelociprædes stabant equi,

Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,

Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,

Sanguine purpurisatus, tanquam uiuos spolians,

f 1

Currum

Curram ascendens. iuxta autem Demosq; Phobusq;
Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.

Ibi Iouis filia prædatrix Minerva,
Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,
Lanceam habens in manibus, aureamq; galeam,
Et thoracem circa humeros. et ibat ad pugnam grauem.
Ibi erat immortalium deorum sacer chorus. Et ibi in medio
Desiderabile quiddam personabat Latonæ et Iouis filius,
Aurea cithara. Deorum autem pauimentum, purus Olym-
pus.

Ibi Senatus, et foelicitas infinita in circuitu erat,
Immortalium in certamine. deæ autem duces erant cantilenæ,
Musæ Pierides, stridulæ canentibus similes.

Ibi uero portus tutus indomiti maris,
Circulari forma factus erat ex toto solido stagno,
Inundati similis. multi tamen in medio ipsius
Delphines, hac et illac discurrebant, pisces capientes,
Natantibus similes. duo autem supra instantes aquas
Argentei delphines inuadebant mutos pisces.

A quibus ærei tremebant pisces. sed in littoribus
Sedebat uir piscator apparens. habebat autem in manibus
Piscibus rete abiecturo similis.

Ibi erat bene comatæ Danaes eques Perseus,
Neq; utiq; attingens scutum pedibus, neq; longe ab ipso.
Mirum magnū cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat.
Sic enim manibus ipsum fecit inclytus utroq; crure claudus
Vulcanus,

Aurum.

Δίφρων ἐπεμβεβαώς. πῖζ' αὖ δὲ δ' αἶμός τε φόβος τε
 ἔσασσαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ διὸς θυγάτηρ ἀγελείη τριτογῆύεια,
 Τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχῳ ἐδέλευσα κρούσειν,
 Ἐγχεῖ ἔχουσ' ἐν χορσί, χρυσέῳ τε τρυφάλεια,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ὠδὶ δ' ὦχερ φύλοπι ἀνλῷ.
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς. ἐν δ' ἄρ' αἶψά μέσσω,
 ἱμερόεν λιθάριζε λικτὸς καὶ διὸς υἱός,
 Χρυσεὴν φόρμιγγι. θεῶν δ' ἔδ' ὅ, ἄγνός Ὀλυμπός.
 Ἐν δ' ἄγορῃ. πῶδ' δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐσεφάνωτο,
 Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεαὶ δ' ὄζῃερον αἰοιδῆς,
 Μῦσαι περὶ δ' οὐ λυγρὸν μελπομένας εἰκῆαι.

Ἐν δὲ λιμῷ δ' ὄρμεθ' ἀμαιμακέρῳ θαλάσσης
 Κυκλοτόρης ἐτέτυκτο πανέφθον κρασιτέρῳ,
 Κλυζομῶν ἱκελός. πολλοὶ γέ μιν ἀμμέσων αὐτῶ
 Δελφῖνόν, τῇ καὶ τῇ ἐθύνον ἰχθυάοντόν,
 Πηχομύοις ἱκελοι. δδιοὶ δ' ἀναφυσιόωντόν,
 Αργύρεοι δελφῖνόν, ἐφοίτῳ ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκεοι τρεῖς ἰχθύον. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς,
 Ἦσαν ἀνὴρ ἄλκιυς δεσποκηνώθ'. εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσι μὲν ἀμώβληστρον ἀκρὲρ ἴφοντι τοικῶς.
 Ἐν δ' ἰὼ ἡνιόμοιο δ' ἀνάκτας ἱππότεα πόρσεύς,
 Οὗτ' ἄρ' ὑπὸ φάυνον σάκεος ποσίμ, ὅθ' ἐκάς αὐτῶ.
 Θαῦμα μέγα φράσσαδ' ἐπεὶ ὅδ' αμὴ ἐσήμερον.
 Τὼς γάρ μιν παλάμας τόλῃε κλυτὸς ἀμώβληστρον;

Χρῦσεον. ἀμφὶ δὲ προσίη ἔχε πῆρ' ὄντα πείδιλα,
 ὁμοισι δ' ἔμιν ἀμειβελάδ' ἐπὶ ἄσπερον ἔκειτο,
 Χάλκειον ἐκ τελαμών θ', ὃ δ' ὡς τε νόμ' ἐποτρύνει,
 Παῦ δὲ μετὰ φρεσὶν ἔχε κάρη δ' εἰνοῖο πελώρη,
 Γοργούης. ἀμφὶ δ' ἔμιν λυβίσις θείη, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Αργυρέη. θύσανοι δὲ κατηρώδυντο φαεινοί,
 Χρῦσαι. δ' εἰνὴ δὲ πόδι λευτάφοισιν ἀνάκτορ,
 Κεῖτ' ἄϊδ' ἔκ κωίῃ, νυκτὸς ῥοφὸν αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπύδοντι, καὶ ἐρρίγοντι ἰοικώς,
 Γερσεύς δ' ἀναΐδ' ἡς ἐπιταίν' ἔρ. τοῖ δὲ μετ' αὐτόν,
 Γοργόνδ' ἀπλητοί τε καὶ ὅ φατοῖ ἐρρίωντο,
 Ἰέμελαι μαπείη. ὡὲρ δὲ χλωρὸν ἀδ' ἀμαντ' ἔρ
 Βαιουσίωρ, ἰάχεσκε σάκθ' μεγάλῳ ὄρυσμα γδ' ὦ,
 Οἶα καὶ λεγέως. ὡὲρ δὲ ζώνησι δ' ὀρέοντο
 Δοιοὶ ἀπ' ἡρώδυντ', ὡὲρ κυρτώωτε κάρηλα.
 Λίχμασόν δ' ἄρα τώ γε, μάλ' ἔχ' ἡράσσοι ὀδόν.
 Αἰχρὰ δ' ἐρριμύω. ὡὲρ δ' εἰνοῖσι δὲ καρλίωσι (τας,
 Γοργείης, ἰδὼν ἔτο μέγας φόβος. οἱ δ' ἔπ' ἐπ' αὐτίωρ
 Ἀνδρὸν ἐμαρνάδω, πολέμῃα τδύχ' ἔχοντο,
 Τοί μ' ἔπ' σφετόρης πόλιος, σφετόρων τε τοκῶν
 Λαιγὸν ἀμύνοντο. τοί δὲ, πλοθέειν μεμαῶτο
 Πολλοὶ μὲν κίετο, πλείονδ' ἔπ' ἐπ' ἡλ' ἔχοντο,
 Μαρνανδ'. αἰ δὲ γυναικὸν ἐϋδ' μήτων ὡὲρ πύργων
 Χάλκειον ὄξ' ὅ βόων, κατὰ δ' ἔδ' ὀρύνοντο πῆρες,
 Ζωῆσιν ἰκελ' ὄργα κλυτὰ ἡφαίστιοι.

Ἀνδρὸν

SCUTVM HERCVLIS. 89

Aureum. circa autem pedes habebat alata calciamenta.
 Humeris aut ipsum circa se nigra uagina inclusus ensis iace-
 Ferreus, ex loro. ille autem uelut imaginatio uolabat. (bat,
 Omnis aut pars inter humeros habebat caput grauis monstri
 Gorgoos. circa autem ipsum speculum discurrebat, mirabi-
 le uisu,

Argenteum. uilli autem suspensi erant lucidi,
 Aurei. grauis autem circa tempora regis
 Iacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens,
 Ipse autem festinanti et rigenti similis,
 Perseus Danaes filius extendebatur. illae autem post ipsum
 Gorgonesq; inapplicabilesq; et inenarrabiles promptae sta-
 bant,

Cupientes capere. et in uiridi adamante
 Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu,
 Acute et stridule. et in zonis dracones
 Bini dependebant, et attollebant capita.
 Lingebant autem utiq; illi, et impetu imprimebant dentes,
 Aspere aspicientes. et in grauib; capitibus
 Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero contra ipsos
 Homines pugnarent, bellica arma habentes,
 Aliqui quidem contra suam urbem, suosq; parentes,
 Pestem iuuantes: aliqui autem populari prompti,
 Multi quidem iacebant, plures etiam cotentionem habentes
 Pugnabant, et mulieres bene factis in turribus
 Ferreè acute clamabant, et dilacerabant unguibus genas,
 Viuis similiter, opera inclyta Vulcani.

f s Viri

Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, et dijs
 Manus extendebant beatis, pro suis filijs
 Timentes. rursus uero aliqui alij pugnam habebant, ipsæ au-
 tem ad ipsos
 Parcæ nigrae albos concutientes dentes,
 Graues uoce, et terribiles aspectu, et funestæ, et insatiabiles,
 Contentionem habebant de cadentibus. omnes aut cupiebant
 Sanguinem nigrum bibere. et quem primum rapuissent
 Mortuum, uel cadentem nuper saucium, circa quidem ipsum
 Laciebant ungues magnas, animam in infernū ut dimitterent
 Tartarum ad frigidū. illæ autem mentes statim ut placassent
 Sanguine humano, hoc cadaver proiecebant retro.
 Retro autem ad clamorem et conflictū discurrebant iterum
 euntes, (nor
 Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, et quidem aliquāto mi-
 Atropos: neq; erat magna dea, sed certe illa
 Istarum quidem aliarum præstantior erat, et antiquior.
 Omnes aut circa unū hominem pugnam acerbam faciebant,
 Grauius autem ad inuicem aspiciebant oculis iratæ.
 Ibi ungues manusq; audaces æquabant.
 Et iuxta Achlys adstabat, inuisaq; et grauis,
 Viridis, sicca, fame cadens,
 Genua pinguis. longæ uero ungues manibus suberant.
 Cuius quidē ex naribus mucores fluebant, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum. illa autem immensē ridens,
 Stabat. multus autem puluis superflorebat humeros,

Lachry-

Ἄνδρ' οἳ οἱ προὔβηδ' ἔσαν, γῆρας τ' ἐμέμαρπτον,
 Ἀβροὶ ἐκποδὸν πυλίων ἔσαν, ἀν δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πόδ' σφετόροις τέκεσσιν
 Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον. αἰ δὲ μετ' αὐτοῖς,
 Κῆρ' οὐ λυάνεαι λυκῶνς ἀγὰρ βούσαι ὀδόντας,
 Δεινωτοί, βλοσυροὶ τε, δ' ἀφοινοῖτ' ἀπλησοὶ τε,
 Δῆεμ' ἔχον πόδ' πίπτοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴγντο,
 Αἵμα μέλας πίειμ'. ὅμ δὲ πρῶτον μεμῆποιον
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεότατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὰν δ' αἰδοῖς δεκακείων
 Τάρταρον ὅν κρύονθ'. αἰ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 Αἵματος ἀνδρομέεσ, τὸν μὲν ῥίπτασθον ὀπίσσω.
 Ἀψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐβώκεον αὐτίς ἰῶσαι
 Κλωθῶ καὶ λάχεσις σφιν ἐφέτασαν. ἢ ᾗ ὑφ' ἡστων
 Ἀτροπος, ὅπ' πέλει μεγάλη θεός, ἀλλ' ἀρὰ ἦγε
 Τῶν γε ᾗ ἀλλάων προφερέστ' ἔω, πρεσβυτάτη τε.
 Γᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῃ δριμύειαν ἔβηντο,
 Δεινά δ' ὅν ἀλλήλας δρόκον ὄμμασι θυμύνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Γάρ δ' ἀχλὺς εἰσέκει ὑπὸ σφυγερῇ τε καὶ ἀνῇ,
 Χλῶρον, αὔσαλέην, λιμῶν καταπεπληγῆα,
 Γυνοπαχῆς. μακροὶ δ' ὄνυχ' οὐ χεῖρας ἱπῆσαν.
 Τῆς, ἐπ' μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἵμ' ἀπελείβετ' ὄραζε. ἢ δ' ἀπλητορ σεσαρῆα,
 Εἰσέκει, πολλὰ δὲ κόνις κατ' ἐνὶ νότον ὄμους,

Δάκρυσι

Δάκρυσι μὲν δ' ἀλέκ. πρὸ δ' οὐ πυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρῦσαι δ' ἐμὲν εἶχον ὑπὸ ρθυείοις ἀραρυῖαι,
 Ἐπὶ δ' αὖ πύλαι. τοῖ δ' ἀνδρῶν ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοί μιν γὰρ ἐϋσώτρως ἐπ' ἀτλῆς,
 Ἡγόντ' ἀνδρὶ γυναικα. πολὺς δ' ὑμνῖαιος ὀρώρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένην δ' αἰδῶν σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δ' μῶων. τοῖ δ' ἀγλαΐαις τε θαλῆαι
 Γρόδ' ἔκιον. τοῖσι δὲ χοροὶ παίζοντο ἐποντο.
 Τοί μιν ὑπὸ λιγυρῶν συνείγων ἴσαν αὐδῶ,
 Ἐξ ἀπαλῶν σμάτων. πόδι δ' ἐσφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγων ἀναγορ χορὸν ἱμερόεντα.
 Ενθον δ' αὖ ἐτόρωθε νέοι λῶμαζον ὑπὸ αὐλοῦ.
 Τοί γε μὲν αὖ πᾶζοντο ὑπὸ ὄρχηθμῳ καὶ αἰοδῇ,
 Τοί γε μὲν αὖ γελῶντο ὑπὸ αὐλητῆρι ἕκασθ.
 Γρόδ' ἔκιον. πᾶσαν δὲ πόλιν θάλαα τε χοροί τε,
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοῖ δ' αὖ περπαροῖθε πόληθ.
 Νῶθ' ἵππων ὑπὸ βάντο, ἐβώκοι. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἡρεον χθόνα δ' ἴαν. ὡς τολὰ δ' ἰω δὲ χιτῆρας
 Ἐσαλτ' αὐτὰρ ἔκρ βαθὺ λήϊον. οἱ γε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνίσοντα πέτελα,
 Βειθόμηναι σιγῶν, ὥς εἰ δ' ἡμῖν τὸρ ἀκτῶ.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δ' εἰον, καὶ ἐπιπλοῦ ἀλωῶ.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ὅτ' ἀλάρεος ἐφόροιν ὑπὸ τρυγητήρων
 Λαυνοῦς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπ' ὄρχων
 Βειθε-

SCVTVM HERCVLIS. 93

Lachrymis humida. iuxta aut bene turrata urbs uirorum.
 Aureæ autem ipsam habebant super foribus adaptatæ
 Septem portæ. illi autem uiri in conuiujs & choreis
 Delectationem habebant. qui quidem in bene seruante currū
 Ducebant uiro mulierem. multus autem Hymenæus orie-
 batur.

Longe autem ab ardentibus facibus lumen inuoluebatur,
 Manibus in ancillarum. quæ & splendoribus floridæ
 Ante ibant. quas & choreæ ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem,
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uero sub citharis reducebant chorum dulcem. (bia,
 Inde aut rursus ex altera parte iuuenes lasciuiebant sub ti-
 Alij quidem rursus lasciuientes sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes sub tibicine unusquisq;
 Anteibant. omnem autem urbem & conuiuia, & tripudia,
 Et splendores habebant. alij autem rursus ante urbem
 Tergora equorū inscendentes, discurrebant. alij aut arato-
 Rumpebant terram diuam, ornateq; uestes (res
 Gerebant succinctas: sed erat profunda seges. alij quidem
 metebant

Cuspidibus acutis rostrata folia,
 Grauiata spicis, tanquam Cereris fructum.
 Alij autem in manipulis ligabant, & implebant aream.
 Alij autem uindemiabant uites, fulces in manibus habentes.
 Alij autem rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus
 Albos et nigros racemos, magnis à prædijs,

One-

Oneratis folijs & argenteis pampinis.

Aliqui autem rursus in cistas ferebāt. iuxta aut ipsos hortus
Aureus erat (incluta opera prudentissimi Vulcani)

Concussus folijs, & argenteis palis.

Alij quidem igitur ludentes sub tibicine quilibet,

Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem istæ.

Alij quidem uertebant, & hij hauriebant, & illi pugnabāt

Pugiliterq; & ludendo. alij autem pedibus ueloces lepores
uenabantur,

Viri uenatores, & duo asperis dentibus canes iuxta

Cupientes capere, illi uero cupientes aufugere.

Apud ipsos autem equites habebant laborem. circa uero cer-
tamen

(currus

Cōtentionem habebāt, & laborem. bene uero cōplicatos in

Aurigæ ascendentes, immittebant ueloces equos,

Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,

Curus compacti, feramina uero rotarum ualde resonabant.

Alij quidem immensum habebant laborem, neq; unquā ipsis

Victoria expediebatur, sed nō declinans habebant certamē.

Istis aut & propositus erat magnus tripas intra certamen,

Aureus, incluta opera prudentissimi Vulcani. (milis:

Circa aut maiorem circulum fluctat Oceanus, crescenti si-

Omne autem continebat scutum, ualde uarium. & in ipso

Cygni aëri uoli ualde clamabant, qui certe multi

Natabant in summa aqua. & iuxta pisces gestiebant,

Mirabile uisu etiā loui graui strepenti. cuius propter cōsilia

Vulcanus fecit scutum, et magnum et solidum.

Apla-

Αρσάμε,

Αρσάμενθ' πᾶλ' ἄμμοι. τὸ μὲν δῖος ἄλκιμος υἱός,
 Γάλλον ὑδικρατέως. ὑδὶ δ' ἱππεὺς θόρε δῖφρος,
 Ἰκελός ἀεεροπῆ πετρὸς δῖος ἀεγίοχοιο,
 Κῶφα Βιβᾶς. ἴσθ', ἡνίοχος κρατερὸς ἰόλαος
 Δῖφρος ἐπιμβεβαὺς, ἰθὺς καμπύλον ἄρμα.
 Αγχίμολον δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Καὶ σφείας φωνήσας' ἐπεὰ πῆρόσγντα προσήυδα·

Χαίρετε λυγρῇθ' ἡγεὲς τηλεκλειτῶ. (σωρ,
 Νῦν δ' ἡ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσ-
 κύνου τ' ὄξναρεῖν, εἰ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύσασαι.
 Ἄλλο δ' ἐσοι τί ἐπ' ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὐτ' αὖ δ' ἡ κύκνον γλυκερῆς αἰὼνθ' ἀμέρσῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὸν λιπέειν, καὶ τεύχεα τοῖο.
 Αὐτὸς δ' ἐβροτολογὸν ἄρ' ἔω ὑδὶ νῶτα δοκδύσας,
 Ενθα γυμνωθέντα σάκδους ὑπὸ δ' αἰσθαλίοιο
 Οφθαλμοῖσιν ἴσθης, ὅθ' ὅτ' ἄμ' ὄφει χαλκῶ,
 Αψ' δ' ἀναχωρήσασθαι. ἐπεὶ ἐνύτοι αἰσιμόν' ὄδιν,
 Οὐδ' ἱππὺς ἔλειν, ὅτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ως εἰποῦσ' ὅν δῖφρον ἐπιβήσετο δῖα θεᾶων,
 Νίκῃ ἀθανάτησι χερσὶν καὶ κύδιθ' ἔχουσα,
 Εὐσυνμύως. τότε δὴ γὰρ δόγνητ' ἰόλαθ' (κλῆς
 Σμερδαλίου δ' ἱπποῖσιν ἐκέκλητο. τί δ' ἔσ' ὁμο-
 ρῖμφ' ἔφερον βοὸν ἄρμα, κενόν τ' ὅν πεδίοιο.
 Εὐ γάρ σ' ὦν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Αἴγι' ἀνασείσασα. πόλιν σφ' ἠγάχκε δὲ γαῖα.

τοῖ δ'

Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
Vibrabat tenaciter, & in equestrem saliebat, currum
Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
Leuiter uadens. cui auriga fortis Iolaus
Bigas inascendens, direxit flexibilem currum.
Propè autē ipsis uenit dea faciem glaucam habēs Minerva,
Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est.

Salute Lyngei prosapia Telecleti.

Nunc iam Iupiter fortis uobis tribuat beatis imperans,
Et Cygnum interficere, & inclyta arma spoliare.
Aliud autem tibi quoddam uerbum dicam, ualde præstan-
tissime populorum.

Quando iam Cygnum dulci sæculo priuaueris,
Hunc quidem postmodum ibi relinquere, & arma illius.
Ipse autem hominū corruptorem Martē post terga seruans,
Quando denudatum scuto ab ingenioso
Oculis uideas, tum sauciato acuto ferro.
Statim autem recedito: Quoniam tibi non fatale est,
Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
Sic dicens, in bigas ascendit diua dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam habens,
Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
Terribiliterq; equis acclamauit. illi autē ab minitationibus
Faciliter ferebant celerem currum, puluerem facientes cam-
po.

Quoniā ipsis uires immisit casios oculos habens Minerva,
Scutum reconcutiens, circumgenuit autem terra.

Uti autem simul procedebant, similes igni, uel procelle,
 Cygnus equorum domitor, Marsq; insatiabilis clamore,
 Istorum autem equi quidem posteaquam obuiantes ad inui-
 cem

Stridulè binniuerunt, et circa ipsos frangebatur uox,
 Istum prior affata est fortitudo Herculeæ:

O Cygne pepo, quid nobis inhibes ueloces equos,
 Hominibus, qui et laboris et erumnarum periti sumus
 Sed extra habe bigas bene ornatas, et à uia

Cede extrà eundo. Trachinam autem tibi aurigor,
 Ad Ceycem regem. Ille enim et potestate et uerecundia
 Trachinis præcellit. tu enim ualde bene scis et ipse.

Huius enim uxorem habes natam, Themistoclen nigros oculos
 habentem,

O pepo. non quidem enim tibi Mars mortis finem
 Arcebit, si iam nos concursabimus in conflictu.

Iam equidem et ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa

Contrarius fuit mihi in pugna insatiabiliter furens.

Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terre,

Vulnerato scuto quartò autem percussi crus,

Omni robore inurgens, et magnum scutum disrupi.

Pronus autem in pulueribus humi cecidit, lancea impetu.

Tunc iam uituperabilis inter immortales factus est,

Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta.

Sic dicebat. neq; sibi Cygnus, bene peritus bastæ, cedebat,

Huic persuasus, habere bigam trahentes equos.

τοί δ' ἄμυδ' ἐπεγρόνδ' ἱκελοι πυνείη ἐβύελλα,
 Κύνεθ' ὅδ' ἱππόδαμοθ', καὶ ἀρῆς ἀκρόστατος αὐτοῖ.
 τῶν δ' ἱπποὶ μὲν ἔπειθ' ὑπερναντίοι ἀλλήλοισιν,
 οὔρεα χεῖμισαν, πόδι δ' ἐσφιν ἄγνυτο ἡχώ,
 τὸν πρότορθ' πρῶσεπε βίη ἥρακληείη.
 Κύνε πέπορ, τί νυ νῶϊρ ἐπίχθον ὠκέας ἱπποσ,
 ἀνδράσιν, οἳ τε πόνε καὶ οἰζύν' ἰδρῖον εἰμυί;
 ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἔυξορ, ἡ δὲ κελόνθε
 εἴκε πάρεξ ἰγναί, τρηχίνα δ' ἐτοὶ πρὸ λαύνω,
 ἐς ληνὴν ἀνάκτα. ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ,
 τρηχίνος προβέβηκε. σὺ δ' αὖ μάλα οἶδα ὅτι αὐτός.
 τὸ γὰρ ὁπύεις πᾶσι δα, θεμισονόω κυανώπιν.
 ὦ πέπορ. ὅ μιν γὰρ τοὶ ἀρῆς θανάτοιο τελευτῶ
 ἀρκέσει, εἰ δ' ἡ νῶϊ σιωοισόμεθα πολέμίζειν.
 ἡ δ' ἡ μὲν τέ ἐφ' ἡμῖ καὶ ἄλλοτε περὶ βλῶαι
 ἐγχεθ' ἡμετέρῳ, ὅθ' ὑπὲρ πύλου ἡμαδόοντ'
 ἀντίος ἔσθ' ἐμῶ μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τεῖς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπαῖς, ἡρείσασθαι γαίη,
 οὐτα μὲν σάκεος. τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
 παντὶ μὲν ἐσθ' ὡδ' ὡν. ὅθ' αὖ δὲ μέγα σάκ' ἀρῆα.
 ἐρῶν δ' ἐν κόνει χαμαὶ πέσεν, ἐγχεθ' ὁρμή.
 ἐνθά κε δ' ἡ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 χόρσιν ἐφ' ἡμετέρῳ, λιπὼν γῆα βροτόντα.
 ὡς ἔφατ' ὅθ' ἀρῆα οἱ Κύνεθ' ἐυμελὴς ἐμενοίνα,
 τῶ ὡπαιθόμην' ἐχέμεν ὄρυσάρεματ' ἱπποσ.

Δὴ τότε ἅπ' ὀυπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ὕψι γαῖ-
 ραῖς τε διὸς μεγάλα, καὶ ἔνναλίοιο ἄνακτος. (αυ,
 κνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλίτριχας ἵππους.
 τῶν δ' ὑποσδυομένων κανάχιζε πρὸς ὀυρεῖα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλιο
 γέτραι ἀκθρώσκειουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσσωσι,
 Πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψίνομοι, πολλὰ δ' ἐπεπύκται,
 Αἰγυροὶ τε τανύρροιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
 Ρῖμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίου δ' ἀφίκονται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον, μέγα κεκλήγοντες.
 Γᾶσα δὲ μυρμιδόνων τε πόλεις, κλειτὴ τ' ἰαωλὴς,
 Ἄρνη τ' ἠδ' ἐλίκη, ἀνθεία τε ποίηεσσα,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἳ δ' ἀλαλητῶ
 θωπεσίῳ σῴεσαν. μέγα δ' ἐκτυπε μητίετα Ζεύς.
 Καδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵμαρές.
 Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἔῳ μέγα θάρσει παῖδι. (σας,
 Οἷος δ' ἐν βήσῃς ὄρεος χαλεπὸς πρῶτόδ' ἔδωκε
 Κάπῳ χαυλιδόων, φρονέει δὲ θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θερδύτῃς, θήγει δ' ἐπελόνῃον ὀδόντα
 Δοχμοθεῖς, ἀφρός δ' ἐπὶ πόδι σόμα μασιχόντι
 Λείβετα, ὅσπερ δ' οἱ πνερὶ λαμπετόωντι εἵκτιλιν,
 Ορθαὶ δ' ἐν λῶμιν φείσσει τρίχας, ἀμώ τε δ' αἰρῶν.
 Τῶ ἵκελος διὸς υἱός, ἀφ' ἱππείας θόρε δίφρου.
 Ἡμῶ δὲ χλερῶ κυανόπηρος ἔχεπε τέτληξ,
 Ὄζω ἐφείζομνος θέρος ἀνθρώποισιν αἰείδειν

Ἀρχι-

SCVTVM HERCVLIS. 101

Actunc sanè ab bene implicatis bigis defiliit statim in terrā.
Natusq; Iouis magni, et Martis regis.

Aurige autem iuxta impulcrunt pulchras iugas habentes
equos.

Horum autem irruentium pedibus substrepebat lata terra,
Quemadmodum quando ab alto uertice montis magni
Saxa defiliunt, et inuicem cadunt,

Et multæ quercus alticomæ, multæ autem et abietes,
Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,
Facile conuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt.

Sic sibi ad inuicem ceciderunt, uehementer clamantes.
Omnis autem et Myrmidonum ciuitas, et inclyta Iolcus,
Et Arne, et Helice, et Anthea herbosa,
Clamore ab utrisq; ualde resonabant. illi autē cum tumultu
Mirando concurrerunt. Valde autem resonuit consultor Iu-
piter.

Et ab cælo guttas deiecit eryentas,
Signum faciens belli suo magnum audaci filio.
Qualis autem in conuallibus montis asper ad uidendum,
Aper curuos dentes habens, furit autem animo ad pugnandū,
Cum uiris uenatoribus, acuit autem et album dentem
Curuatus, spuma autem circa os masticanti
Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimulantur,
Erectas autem in dorso riget setas, et circa collum:
Huic similis Iouis filius, ab equestri defiluit curru.
Quando autem uiridi nigras alas habens sonora cicada
Ramo insidens æstatem hominibus cantare

Incipit, cui & potus & cibus tener ros,
 Etiam toto die & ab aurora fundit cantilenam,
 Calore in grauissimo, quando corpus Sirius siccatur,
 Tunc sanè in milijs cuspidulosa folia fiunt,
 Quod & æstate seminant, uix cum subrubescunt,
 Cuiusmodi & Bacchus dedit hominibus leticiam & dolor-
 rem.

Tali tēpore pugnabant. uehemēs autē tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo circa interfectam ceruam
 Ad inuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autem ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentium.
 Isti autē ut uultures curuos unguēs habentes, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Capræ in montibus pascentis gratia, uel syluestris ceruæ
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo. ipse uero uagatus est aliò,
 Loci imperitus existens. illi autem quā primum cogno-
 uerunt,

Celeriter autem sibi pugnam acerbam pro ea susceperunt.
 Sic isti uociferantes ad inuicem irrucrunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem potentissimi Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neq; fregit æs, liberabant autem dona dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeæ,
 In medio & galeæ & scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbam
 Vulnecruit potenter, & ambos incidit neruos colli

Homi-

Ἀρχεται, ὦ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἔερσι,
 Καὶ τε πανκμείριός τε καὶ ἠῶος χεῖρ ἀοιδίω,
 Ἰδ' εἰ ἦν ἀνοτάτω, ὅπότε χροῶσ' αἰετος ἄζει,
 Τῆμ' ὁ δ' ἢ κ' ἐγγυχοῖσι πόδι γλῶχον τελέθωσι,
 Τὸς τε θέρει σπείρουσι, ὅτ' ὄμφακες αἰόλονται,
 Οἷα θῶννας' ὁ δ' ὦκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθ',
 Τίω ὦρ' ἰω μαρναντο. πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
 Ως δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ ἑταμύνης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλους κοτέοντε, ὡδ' ἰσφείας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δ' ἐσφ' ἰαχὴ, ἀγ' αὖθις δ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων,
 Οἷ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχον ἀγκυλοχεῖλαι
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθω,
 Αἰγὸς ὀρεασινόμῃ, ἢ ἀγροτόρης ἐλάφοιο
 Γίον', ἢ μ' τ' ἐδ' ἅμα σσε βαλὼν ἀεξήϊ' ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀπ' ἐνδύρης. αὐτὸς δ' ἀπαλλήσεται ἄλλη,
 Χώρῃ ἀΐδρις ἐὼν. οἷ δ' ὀτραλῆως ἐνόησαν,
 Εὐσυμύως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχῃω δριμύαν ἐθύντο.
 Ως οἱ ἐκκληγόντων ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ενθ' ἦτορ κύκν' ἔμν' ὑποδρμύει' ὁ δὲ ὑὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκε' ἐμβαλε χάλκιοι' ἐγχ'.
 Οὐδ' ἐρρήξεν χάλκον. ὄρυτο δὲ δ' ἄρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, Βίη ἦρα κληῖη,
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχε' μακρῶ
 Λύχνα γυμνωθέντα θοῶς ὑπὸ γέρεθε γρηῖς,
 Ἠλασ' ὑπὸ κρατίως, ἀπ' οἷ δ' ἀμφω κέρσε τήνιντο

Ανδροφόνῳ μελίη. μέγα γάρ ὀδύνης ἔμπεισε φωνῆς.
 Ηἵπε δ' ὥς ὅτε τις θρύς κειπνῇ, ἢ ὅτε πῆτρον
 Ηλίβατῳ, πλκγῆσα διὸς ψολόσντι κεραυνῷ.
 Ως εἶπ'· ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τούχαι ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε διὸς ταλακάρδιος υἱός.
 Αὐτὸς δὲ βροτολογὸν ἀρῆα πρῶσιγντα δοκλύσας,
 Δεινὸν ὄρῳ ὅσοισι, λῆω ὥς, σῶμα τι λύρσας,
 Ος τε μάλ' ἐνδ' υκέως ῥινόν κρατῶρῆς ὀνύχιασε
 Σχίσας, ὅπῃ τάχιστα μελίφρονι θυμὸν ἀπῆνυσα.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελαυνὸν πῖμπλατ' ἦτορ.
 Γλαυκιάωρ δ' ὅσοις δεινὸν, πλόνυράς τε βῶμους
 Οὐρῇ μασιχῶν, προσέγλαφει, ὅδ' ἐτις αὐτὸν
 Ἐτλη δὲ αὐτὰ ἰδὼν χεδ' ὀν ἔλθειν, ὅδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' ἀμολιτρυνωνιάδης, ἀνῶρητῳ ἀυφί,
 Αντίος ἔση ἀρῆῳ, ἐνὶ φρεσὶ θράσος ἀέφων,
 Εοσυμνέως. ὃ δ' ἐοἶ χεδ' ὀν ἦλυθην, ἀχνύμενῳ κῆρ.
 Ἀμφότροι δ' ἰάχοντόν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρηνῶνος ὄρῳσε,
 Μακρὰ δ' ὑπὲρ θάσσηνυσε κυλίνδετα, ἢ δ' ἐτε ἦχῃ
 Ερχετο ἐμμεμαῖα, πάγος δ' ἐοἶ ἀντιβόλησεν
 Υψηλός, βῆ δ' ἠ σιωπνέκεται, ἐνθά μιν ἴχει.
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βεισάρεματῳ ἔλιθ' ἀρῆς,
 Κεκληγώς ἐπὶ ὄρεσεν. ὃ δ' ἐμμεπείως ὑπεδέκτο.
 Αὐτὰρ ἀθλωαῖα κῆρ δ' ἰὸς ἀγυίοχοιο,
 Αντίῃ ἦλθην ἀρῆος, ὄρεμνὺν ἀγυῖδ' ἔχουσα.

SCUTVM HERCVLIS. 105

Homicida fraxinus, magnum enim robur incidit viri.
 Cecidit autem, ueluti quando aliqua quercus corruit, uel
 quando saxum
 Altum, percussum Iouis ardenti fulmine,
 Sic cecidit, eiq; circum sonuerunt arma uariegata ferro.
 Illum quidem postea dimisit Iouis magnanimus filius.
 Ipse aut hominū corruptorē Martē progrediēte obseruās,
 Terribiliter intues oculis, leo tanquam, corpus consecutus,
 Qui et ualde accurate pellem tenacibus unguibus
 Scindens, quā celerrime dulcem animam abstulit.
 Constanter autem utiq; nigrum ipsius impletur cor.
 Ignitis aut intuens oculis terribiliter, et latus et humeros
 Cum cauda uerberans, pedibus fodit: neq; aliquis ipsum
 Toleraret contrā aspiciens prope ire, neq; pugnare.
 Talis utiq; Amphitryoniadis, insatiabilis clamore,
 Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
 Celeriter, ille autem ipsi propē uenit, dolens corde.
 Ambo autem uociferantes, ad inuicem irruerunt.
 Quemadmodum autem, quando ab magno saxum cacumine
 corruens,
 Longe autem desiliens uoluitur, et fragor
 Venit subito ingens, rupes autem sibi obuiam
 Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet:
 Tanto quidem ille sonitu grauans currum perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille autem ineffabiliter excepit.
 Sed Minerva filia Iouis caprigeri,
 Obuia uenit Marti, tenebrosū scutum habens.

Grauit̃ autē ac toruē aspiciens, uerbis uolucris alloquit̃
 O Mars, retine impetum fortē, & manus intangibiles. (est
 Non enim tibi fas est inclyta arma spoliare,
 Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.
 Sed cia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.
 Sic dicebat, sed non persuasit Martis magnanimum animū.
 Sed ualde clamans, flammæ similiâ arma uibrans,
 Celer irruit fortitudini Herculanae,
 Interficere conatus, & iaculatus est ferream lanceam,
 Celerem, filio suo iratus pro mortuo,
 In scutum magnum, sed oculos glaucos habens Pallas
 Hostilis impetum auertit, deflectens à biga.
 Acerbus autem Martem dolor cepit, extrahens autem en-
 sem acutum
 Irruit contra Hercule, animo fortissimū. at illū aduenientem
 Amphitryoniades, graui insatiabilis clamore
 Femur denudatum scuto ab ingeniose facto
 Vulnerauit fortiter, & magnum scutum perfregit
 Lancea diuisum, & in terram deiecit mediam.
 Illi autem Phobus & Demos bonas rotas habentem currū
 & equos
 Impulcrunt statim prope, & ab terra latas uias habente
 In currum posuerunt sabrefactum, statimq; postea
 Equos flagellauerunt, & peruenierunt in longū Olympum.
 Filius autem Alcmena, & inclytus Iolaus,
 Cygnum spoliantes ab humeris arma pulchra,
 Recesserūt. statim aut postea urbē ad Trachinā perueniūt
 Equis

Δὴνὰ δ' ὑπὸ δ'ρα ἰδ' ὅσ' ἐπ' εἰα πῆδ' ὀφνῆα πλοσῆνυδ' αὖ
 Ἀρόν, ἐπίχ' ἑ μὲν ὅ κ'ρατόρομ, καὶ χεῖρας ἀάπῆς.
 Οὐ γὰρ τοι θέμις ὅστιμ' ἀπ' ἑλυτὰ τδύχεα δ' ὕσαι,
 Ἡρακλῆα κτείναντα, δῖος θρασυηέροιο υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχῃ, μὴ δ' αὐτίος ἴσας' ἐμῆο.
 Ως ἔφατ'. ἀλλ' ὅ π' εἶθ' ἄρ' ἔσ' μεγάλην τραθυμόν.
 Ἀλλὰ μὲν γ' ἰάχων, φλογὶ ἱκέλα τδύχεα πάλλων,
 Καρπάλυμ' ἐπὶ ὅρσε βίη Ἡρακλῆει.
 Κακτάμλσαι μεμαώς, ὅ ῥ' ἔμβαλε χάλκιον ἔγχ' ὅ
 Σπόρχνόν παιδ' ὅς ἐδ' ἑστέων πῆρι τιθνεῖται.
 Εἰ σάκει μεγάλα. ἀπ' δ' ἑ γλαυκῶπις ἀβλήει.
 Εὔχεος ὀρμῇ ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπ' δίφρου.
 Δειμύ δ' ἄρ' ἡ ἄχ' ἑ ἔλγν. ὀρυσάμεν' ὅ δ' ἄος ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆι κρατόροφρονι. τὸν δ' ὕδιόν τε
 Ἀμφίτρυωνιάδης δ' εἰνῆς ἀκρόστος αὐτῇ,
 Μήρόν γυμνωθέντα σάκεος ὑπὸ δ' αἰδ' αἰέοιο,
 Οὔτασ' ὕδι κρατέως. ὅ δ' ἑ μέγα σάκος ὀρᾷζε,
 Ἀδρατι νωμήσαν. ὕδι δ' ἑ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δ' ἑ φόβ' ὅ καὶ δ' εἴμ' ἑ ὑττοχον ἄρμα ὅ ἑ ἵππος
 Ἡλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπ' ἑ χθονὸς ὀρυνοδ' εἰς
 Ες δίφρου θῆκαν πολυδ' αἰδ' αἰόλου. αἶψα δ' ἑ πειτα
 Ἴππος μασιέτιν, ἱκόντο δ' ἑ μακρόν ὀλυμπον.
 Υἱός δ' ἑ ἀλκμῶνς, καὶ λυδ' ἀλιμ' ἑ ἰόλα',
 Κύκνον συλήσαντο δ' ἑ ἀπ' ὤμων τδύχεα καλὰ,
 Νίοντο αἶψα δ' ἑ πειτα πόλιν τραχῆνον ἱκόντο.

Ἴπποις

Ἰπποῖς ὠκυπόδεσι. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἄθλων
 Εἰκίετ' ἄλυστόν τε μέγαν, καὶ δ' ὤματα πατρός,
 Κύκνον δ' αὖ λίνεθ' ἀπῆν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐγγὺς νείων πόλιν αἰετὸ βασιλῆος,
 Ἀνθλῶ, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' ἰασηνῶν,
 Ἀρνῶν τ' ἠδ' ἐλίπιν, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντόν κ' ἦεν, φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τῷ δὲ τάφῳ καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν ἄναυρος,
 Ομβρῶ χεμερίῳ πλήθων. τὼς γὰρ μιν ἀπόλων,
 Λητοῖδ' ἦς ὡς ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Οὐκ ἔστιν ἄγοι πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκδύων.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Λ Σ Π Ι Δ Ο Σ.

Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι εἰχῶν ὦ καὶ σ'. ὑπὸ πηδύκε δὲ Λεϊσοφάνης, ὅχι
 ὁ κωμικός, ἀλλὰ ὡς ἑτοῖος γραμματικός, ὡς οὐκ ἔσαν
 αὐτῷ Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτοῖος τινὸς τῆς ὁμηρικῆς ἀσπὶς
 δ' αὖ μιμήσεσθαι πρᾶξι μὲν. Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος
 γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως δὲ ὡς τιμᾶ τῷ
 Ἡσιόδῳ. ἄλλοι γὰρ φησὶ, ποιεῖν ἠφαιστον τοῖς τῆς
 μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα πρᾶξοντα. ἀρλάνιος δὲ ὁ ῥόδιος
 ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτῷ εἶναι, ἐκ τῆς τοῦ χαρὰκτῆρος,
 ἐκ τοῦ τοῦ ἰόλαου ἐν τῷ καταλόγῳ εὐείσκειν ἠνιο-
 χουῦντα τῷ ἠρακλεῖ. ὡς αὐτῶς δὲ ὁ Σησίχορος φη-
 σιν, Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Equis uelocibus. sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum autem rursus Ceyx sepeliuit, & populus infinitus,
 Qui propè habitabant urbes inclyti regis,
 Anthen, Myrmidonumq; urbem, & inclytam Iolcum,
 Arnenq; atq; Elicen. multus autem cōgregatus est populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.
 Illius autem sepulchrum & monumentum inuisibile fecit
 Anaxrus torrens,
 Umbre hyemali crescens. sic enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicumq; duceret ad Pitho, ui spoliabat, insidians.

FINIS ASPIDIS HE-
SIODI.

Huius Aspidis principiū in 4. Catalogo dicitur usq; ad uer-
 sum quinquagesimum et ducentissimū. Suspiciatur aut Ari-
 stophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus,
 non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
 cum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Athe-
 niensis, legitimū quidē esse istud poēma agnoscit: sed ali-
 ter reprehendit Hesiodum. absurde enim dicit facere, Vul-
 canum matris hostibus arma præbentem. Apollonius au-
 tem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, et ex stilo, et quod Iolcus
 in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Pariter
 uero & Stesichorus dicit, Hesiodi esse
 hoc poēma.

F I N I S.

Hesiodi

HESIODIDEORVM GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipimus canere,
re,

Que Heliconem tenent, montē magnūq; diuinūq;:

Et circa fontem nigrum, pedibus teneris

Saltant, aramq; præpotentis Iouis.

Atq; abluta tenero corpore Termesi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiter tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata aëre multo

Noctu incedebant, perpulchram uocem emittentes:

Qua celebrent Iouemq; ægida tenentem, et uenerandam Iunonem,

Argiuam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamq; Argiochi Iouis, ceruleos oculos habentē Minervā:

Auguremq; Apollinem, et Dianam sagittis gaudentem.

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorcm:

Et Themis uenerandā, et obtortas palpebras habentē Ve-

Hebenq; aurea corona decorā, formosamq; Dionē, (nerem,

Auroramq;, Solemq; magnum, splendidamq; Lunam,

Latnamq;, Iapetumq;, ac Saturnum uersipellem.

Ter-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΥ

Γ Ο Ν Ι Α.

ΟΥ Σ Α Ω Ν ἑλικωνιάδων ἀγ
 χῶμεδ' αἰδέειν,
 Αἰδ' ἑλικῶνθ' ἔχουσι μῦθον
 γατε, ζαθεόν τε.
 Καὶ τε πόδι κελύην ἰοειδέα,
 πῶς' ἀπαλοῖσι

Ορχοῦνται, καὶ βωμόν ἐριδένεος ἱερνίωνθ'.
 Καὶ τε λαισάμηναι τέρψινά χροῖα τερμκοῖο,
 Ἡ ἵππο κελύης, ἥ ὀλμειῶ ζαθεοιο,
 Ακροτάτῳ ἑλικῶνι χορὸς ἐνιπυῖσάν το,
 Καλοῦς, ἡμερόεντας. ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Ενθον ἀκρυνύμηναι κεκαλυμμένα ἡέρι πολλῶ,
 Εννύχαι εἶχον, πόδι καλλέα ὅσαν ἰεῖσαι,
 Ὑμνοῦσαι διὰ τ' αἰγίοχον καὶ πότνια ἡῆλω
 Αργείῳ, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κερῶν τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπι ἀθήνῳ,
 Φοῖβον τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ ποσειδάονα γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
 Καὶ δέμιν αἰεθίην, ἑλικὸβλέφαρον τ' ἀφροδίτην,
 Ἡβῶν τε χρυσοῖφανον, καλλίω τε διώνῳ,
 Ἡὼτ', ἡελίον τε μέγαν, λαμπρῶν τε σελήνῳ,
 Λητώ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτην,

Γαῖαν

Γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτ' αἰλαινεκὴν
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆϋ, αἰγὴν ἑόντων.
 Αἶνυ ποδ' ἠσιόσδ' ἡ καλὴν ἐδίδ' αἶσαν ἀοιδῶν,
 ἄρνας ποιμαίνονθ' ἐλκεῶνθ' ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τὸν τε δ' ἐμὲ πρῶτιστ' ἀεὶ πρὸς μῦθον ἔειπε,
 Μῦσαι Ὀλύμπιάδες κῆραι διὸς ἀγχιόχοιο.
 Γοιμῶνδ' ἄγρ' αὐλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέροιοιο,
 ἰδ' ἔμην ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἰδ' ἔμην δ' ἐντ' ἐδέλωμην ἀλήθεια μυθήσεσθαι.
 ὧς ἔφασαν κῆραι μεγάλου διὸς, ἀρτίεπαι.
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδωκε, δ' ἀφ' ἧς ἐρεθιλέος ὄζον,
 Δρέψασθαι θεϊκόν. ὅν' ἐπνύσαν δ' ἐμοὶ αὐδῶν,
 Θείῳ, ἵνα λυέοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἑόντα.
 Καί με κέλετο ὑμνεῖν μακάρων γῆϋος αἰγὴν ἑόντων.
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὑστερον αἰγὴν ἀοιδῶν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πόδ' ἰδοῦν ἢ πόδ' ἰπέτρων;
 Τίμῃ μεσάωμ' ἀρχώμεθα, τοῖσι δὲ πατρὶ
 ὕμνῳ δῦσαι, τὸρ' που σὶ μέγαν νόον ἔντος Ὀλύμπου,
 Εἰρδῦσαι τὰ τ' ἑόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἑόντα,
 Φωνῇ ὁμῶς δῦσαι, τῶν δ' ἀκάρ' αἶματ' ὅρ' αἰδ' ἡ
 ἔκτοματ' ἑδ' εἶα. γέλα δ' ἐτε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐρεγδύπιοιο, θεῶν ὅπ' ἐλεεινέος.
 Σκιδ' ἡμελὴν. ἢ χεῖ δ' ἐκάρη νιφόεντ' Ὀλύμπου,
 Δώματ' ἀθανάτων. αἶ δ' ἄμβροτον ὅσων εἴσαι,
 Οἶων γῆϋ αἰσδῖον πρῶτον κλέεσθ' ἀοιδῶν.

Terramq; Oceanumq; vastum, & Noctem atram.
 Aliorumq; immortalium sacrum genus semper existentium.
 Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem, Helicone sub sacro.
 Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filię Iouis Aegiochi:
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres ueluti,
 Scimus mendacia multa dicere ueris similia,
 Scimus etiam si uoluerimus uera loqui.
 Sic dixerunt filię Iouis magni, integra senuq; loquentes.
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri per uiridis ramum,
 Decerpendum mortali. inspirarunt insuper mihi uocem
 Diuinam, ita ut audirem tam futura, quàm præterita:
 Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiterno-
 rum,
 Se uero primo ac ultimo semper decantare.
 Sed quò mihi hæc circa quercum, aut apud petram?
 Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri
 Canendo hymnos, oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
 Voce concinentes. illarum uero indefessa fluit uox,
 Ab ore suauis. rident autem domus patris
 Iouis ualde tonantis, dearum uoce florida
 Dispersa: resonant uero uertices niuosi Olympi,
 Palatia coelitem. hæc uero immortalem uocem emittentes,
 Decorum genus uenerandum in primis celebrant cantilena,
h Ab

Ab exordio, quos Tellus & Coelum latum genuerunt,
 Quiq; ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
 Secundo rursus Iouem, deorum patrem, atq; etiam uirore
 Incipientesq; laudant deæ, & finiunt carmen,
 Quanto est præstantissimus deorum, & imperio maxima.
 Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
 Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musæ Olympiades, filia Iouis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemq; malorum, & solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes miscebatur prudens Iupiter,
 Seorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta uero essent tempora
 Mensium decrescientium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summa uertice niuosi cœli:
 Vbi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
 Iuxta uero eas Gratiæ & Desiderium domos habitant.
 In conuiujs celebribus uero gratam per os uocē emittentes,
 Canunt omniumq; leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum, læta uoce bona,
 Immortali cantilena, undiq; uero resonabat terra atra
 Cancinibus

Ἐξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ἔρανος ἑρῆς ἐπικτῆν,
 οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγγύοντο θεοί, δοτῆρόν ἑάων.
 Δοῦτόρου αὖτε Ζεῦα, θεῶν πατόρα, ἡ δὲ ἑὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμενα θ' ὑμνοῦσι θεῶν, λήγουσιν τ' ἀοιδῆς,
 ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτιστα μέγιστον.
 Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γῆρος, κρατῶν τε γιγάντων
 ὑμνοῦσαι, τῶν περὶ διὸς νόον ἔντες ὀλύμπου,
 μέσαι ὀλυμπιάδων, κῆραι διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς, ἔν περὶ κρονιδῆ τέκε πατρί μιν γῆσα
 κρημνομένη, γουνοῖσιν ἐλδύθητον μετέεσσα,
 ἀκροσώων τε κακῶν, ἅμπαν μὰ τε μὲρ κρηάων.
 Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγεται κτεπέτα Ζεὺς,
 νόστον ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἡ ῥ' ἐν ἑαυτὸς ἔλω, πόδι δ' ἔτραπον ὦρα
 μένων φθινόντων, πόδι δ' ἡματα πολλὰ ἐτελέσθην,
 ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν ἀοιδῆ
 μέλλεται, ἔν σῆθεσιν ἀκκιδ' ἑα θυμὸν ἐχούσας,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος ὀλύμπου,
 ἐνθά σθον λιπῶν τε χοροί, καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς χάρειτε, καὶ ἡμερος, οἰκί' ἔχουσιν.
 Ἐν θαλίῃς δ' αὖτις δὲ δ' αὖ σόμα ὅσων εἶσαι,
 μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἥθια μεδ' ἑὸν
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπ' ἡρώων ὅσων εἶσαι.
 Αἰ τότε ἴσαν πρὸς ὀλυμπὶ ἀγαλλόμενα ὅτι καλῶ,
 ἀμβροσίῃ μολπήν, πόδι δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα,

ὕμνοῖσιν· ἱερὰ δὲ ποδῶν ὑπὸ δ' ὕπτις ὀρώρει,
 κλισομῶν πατὴρ εἰς οὐρ, ὃ δ' ἔρανος ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντῶν, ἥ δ' αἰθαλόεντα λεραυνόν,
 κάρτεϊ νικήσας πατέρα κρόνον· εὐ δὲ ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πᾶς.
 ταῦτ' ἄρ' αἰετὸς ἀφ' οὐρ, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 ἑννέα θυγατράων μεγάλων διὸς ἐκγεγαῖαι.
 κλειώτ', ὕπερπετε, θάλειά τε, μελπομένη τε,
 τὸρ ψυχρόν τε, δαίτω τε, πολύμνιά τε, ἔρανία τε,
 καλλιόπη δ', ἥ δὲ προφειρεσάτη δῖον Ἀπασάων.
 ἡ γάρ καὶ βασιλεύουσιν ἅμ' ἀνδράσι οὐκ ἄνδ' αἰ,
 οὐ πῖνα πμήσουσι διὸς ἑσθλὰι μεγάλοισι,
 γεινόμενον τ' ἐσιδῶσι διοτρεφέων βασιλῆων.
 τῷ μὲν ὑπὲρ γλώσσῃ γλυκερῶν χείρσιν ἀοιδῶν,
 τῷ δ' ἐπ' ἐκ σώματ' ὅρ' αἰ μέλιχα· οἳ δ' ἐν λαοῖ
 πάντων οὐκ αὐτὸν ὀρώσι, σφακύνοντα δέμιστας
 ἰθείησι δίκῃσιν· ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων,
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκε· ὡς αἰμῶνως κατέπαινε·
 τῶν καὶ γὰρ βασιλῆων ἐχέφρονες, ὅν καὶ λαοῖσι
 βλαπτομένοις ἀγορεύει μετὰ τροπῇ δῖγα τελευτῇ·
 ρῆϊδ' ὡς μαλακῶσι πᾶσιν ἀμύμονι ἐπίεσιν.
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς, ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μελιχίην, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 οἷά τε μυσάων ἱερὴ δόσις κύνεωποισιν.
 ἐκ γὰρ μυσάων, καὶ ἐκ βοῶν ἀπὸ πᾶντων,

Ανδρῶν

T H E O G O N I A.

117

Canentibus hymnos, iucundus uero à pedibus strepitus excitabatur

Proficiscentium ad patrem suum, qui coelo imperitat,
 Ipse habens tonitru, atq; candens fulmen,
 Strenue uicto patre Saturno: bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, et indixit honores.
 Hæc sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes,
 Nouem filiæ, magno è Ioue progeneratæ:
 Clioq; Euterpeq; Thaliaq; Melpomeneq;
 Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Uraniaq;
 Calliopeq; hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim et reges uenerandos comitatur,
 Quemcunq; honoraturæ sunt Iouis filiæ magni,
 In lucem editum, et aspexerint à Ioue nutritorum regum.
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
 Huius uerba ex ore fluunt blanda, cæterum populi
 Omnes ad ipsam respiciunt, discernentem ius fasq;
 Rectis iudicijs. hic autem tutò cauteq; loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 In hoc enim reges prudentes, quod populis
 Damnum inferentibus in foro uicissitudinem rerum faciunt,
 Facile mollibus appellantes uerbis.
 Incedentem uero per cœtum populi deum ueluti, placant
 Reuerentia blanda. eminet uero inter ipsos congregatos
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A Musis etenim, et cœuius friciente Apolline,

Viri

Viri cantores sunt super terram, & citharædi:
 Et Ioue uero reges. ille uero beatus, quemcunq; Musæ
 Amant, suauis ei ab ore fluit uox.
 Quod si enim quis luctū habēs, recēti dolore saucio animo
 Tristetur, anima dolens, cæterum poëta
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus uexerit, beatosq; deos qui Olympum incolunt,
 Statim hic rerū animū eius molestantiū obliuiscitur, nec do-
 Meminit, quin cito deflexerunt eum aliò dona dearū. (loriæ
 Saluete liberi Iouis, date uero anabilem cantilenam:
 Celebrate quoq; immortalium diuinū genus, semper existen-
 Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato, (tiumq;
 Noctēq; caliginosa, quos item saluus nutriuit Pontus,
 Dicite insuper, ut primum dii, & terra, fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, æstus feruens,
 Astraq; fulgentia, & cælum latum superne:
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, & quomodo honores distinxerint.
 Atq; etiam quomodo primum multis implicatum sphaeris te-
 nuerint cælum.

Hec mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes,
 Ab initio. & dicite, quòdnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentū solidū sem-
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi, (per
 Tartaraq; tenebrosa in recessu terræ spaciose:

Atq;

Ἀνδρῶν ἀοιδὸί ἔασιν ὑπὲρ χθόνα, καὶ κισθαίρειαι.
 Ἐκ δὲ δῖος, βασιλῆος. ὃ δ' ὄλβιόν, ὅρ τινα μῦσαι
 Φιλδύνται. γλυκερὴ οἱ ἅρ' εἶσ' ἄνθρωποι ῥέει αὐδ' ἡ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πρὶν θῆν' ἔχωρ, νεοκτ' εἰ θνητῷ
 Ἀλκταίῳ ἱερὰ δῖον ἀκαχημίδι, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μυσαίων θεράπων κλεία πρὸ τέρων ἀνθρώπων
 ὕμνησεν, μακράς τε θεῶς, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσι,
 Αἰψ' ὅ γε δυσφρονέων ὑπὸ λήβεται, ὃ δ' ἐπὶ κηδέων
 Μένονται. ταχέως δὲ πρὶν τραπεδ' ὦρα θεῶων.

Χαίρετε τέκνα δῖος, δότ' εἰς ἐμὸν ὄσσαν ἀοιδ' ἡμ.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆν, αἰγὴν ἰόντων,
 Οἳ γῆς ὄξε γῆγοντο, καὶ ἔσαν ἄσπερόντων,
 Νυκτὸς δὲ δνοφερῆς, ὅς δ' ἄλμυρός ἐτρεφε πόντος.
 Εἶπατε δ' ὥς τὰ πρῶτα θεοί, καὶ γαῖα γῆγοντο,
 Καὶ ποταμοί, καὶ πόντος ἀπείρετος, οἷσ' ἰματι θύων,
 Ἀστρά τε λαμπετόωντα, καὶ ἔσαν ὄρυς ὑπὸ βροχῶν.
 Οἳ τ' ἐκ γῆς ἐγῆγοντο θεοί, δ' ὠτῆρ δ' ἔσαν.
 Ὡς τ' ἄφινος δ' ἄσαντο, καὶ ὥς τιμὰς δῖον ἔλκοντο,
 Ἡ δὲ καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολὺ πῆυχον ἔχον Ὀλύμπῳ.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε μῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ εἶπα δ' ὅ, τι πρῶτον γῆν' ἐκ γῆς.

Ἡ τοι μὲν πρῶτιστ' αἰὲς γῆν' ἐκ γῆς, αὐτὰρ ἐπειτὰ
 Γαῖ' ὄρυς ἐγενόθη, πάντων ἑσθλὸς ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντα Ὀλύμπῳ,
 Τάρταρον τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς ῥυρυοδείης.

Η δ' ὄρος, ὃς κάλλισ' ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελής πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Δάμναται ἐν σήθεσι νόου καὶ ἐπίφρονα Βυλλίη.
 Εκχάεος δ' ὄρεός τε, μέλαινά τε νύξ' ὀξεγγύοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ὀξεγγύοντο,
 Οὓς τέκε κισσαμένη ὄρεβει Φιλότητι μυγίσσας.
 Γαῖα δ' ἔπει πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσος ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενδ' ἵνα μὴ πόδι πάντα καλύπτῃ,
 Ὀφρ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' ἔπειτα μακρὰ, θεῶν χεῖρσιν ἐναύλους
 Νυμφάων, αἱ ναῖουσιν αὖ ἔπειτα βροσθήντα.
 Ηδὲ καὶ ἀτρύγεον πέλεια γος τέκεν, οἷδ' ἄμα τι θυῖον
 Γόντῃ, ἅτερ Φιλότητος ἐφ' ἡμέρη. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ δυνκθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδύνῳ,
 Κοῖον τε, κρεῖον θ', ὑπερίονά τ', ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε, ῥείαν τε, θέμιρ τε, μνημοσύνην τε,
 Φοῖβῳ τε χρυσοσέφανον, τιθύν τ' ὄρατεινῷ.
 Τὸς δὲ μετ' ὀπλότατος γγύγε κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων. θαλερόν δ' ἤχθηρ τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ κύκλωπας, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντῳ τε, σερόπῳ τε, ἔαργ' ἰὺ ὀβριμόθυμον.
 Οἱ ζῶνι βρόντῳ τ' ἔδρσαν, τούξαντε κεραυνόν.
 Οἱ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆνος δ' ὀφθαλμός μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπός δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπ' ὠνυμ), ὅνεκ' ἄρ' αὖ σφίωρ
Κυκλῶ.

Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas et omnium deorum, et omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, et prudens consilium.
 Ex Chao uero Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Noctē porro tam Aether quàm Dies prognati sunt:
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uero primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, dearum gratæ speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes concauos.
 Atq; etiam infrugiferum Pelagus peperit, unda concitatum
 Pontum, absq; amore desiderabili. cæterum deinde
 Cælo cōcumbens, peperit Oceanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Coeumq;, Creumq;, Hyperionemq;, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheamq;, Theminq;, Mnemosynenq;,
 Phœbenq; aurea corona insignem, Tethynq; amabilem.
 Hos uero post natum minimus natus est Saturnus uāser,
 Acerrimus inter liberos. floridū aut odio prosequēbatur pater.
 Porro genuit et Cyclopes, magnū cor habentes: (renem.
 Bromemq;, Astropenq;, et Argen forti animo præditum:
 Qui Ioui et tonitru dederunt, et fabricarunt fulmen.
 Hi sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus uero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes uero cognomento erant, eo quod ipsorum

h

s

Circu-

Circularis oculus inerat fronti.

Roburq; & uires, & molimina erant in operibus.

Alij deinde è Tellure & Cælo progenerati sunt

Tres filij magni & præualidi, non nominandi,

Cottus, Briareusq;, Gygesq;, superba proles.

Quorum centum quidem manus ab humeris prominebant,

Inaccessæ, capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris procreuerant, super robustos artus.

Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.

Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,

Vehementissimi filiorum, suo uero infensi erant parenti

Ab initio, & hos quidem ut quisq; primum nascebatur,

Omnes occultauit, & ad lucem non submisit,

Terræ in latebris. malo autem oblectabatur opere

Cælum. ipsa uero intus ingemiscebat Terra uasta,

Artata: dolosam uero malamq; excogitauit artem.

Statim uero cum edidisset foetum, ex cano adamante

Fabricauit magnam falcem, edixit uero charis liberis.

Dixit autem, sumpta fiducia, caro mœrens corde:

Filij mei, & patris nefarij, si uolueritis

Parere, patris malam ulciscemur contumeliam

Nostri. prior enim indecentia machinatus est opera.

Sic dixit. illos uero omnes inuasit metus, neque quisquam il-

lorum

(sulus

Locutus est. cōfirmato animo tandem magnus Saturnus uer-

B' contrā uerbis compellauit matrem castam.

Omg-

Κυκλοτόρης ὀφθαλμός ἐν ὀνείκει μετώπῳ.
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὀργαῖς.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ὄζε γήμονοι,
 Τρεῖς παῖδες οὐ μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόπρος τε, Βελάρεός τε, γύγης δ' ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν, ἑκάτομ μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰίσαντο.
 Ἀπλάστοι, κεφαλὰς δὲ ἐκείσῳ ποντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὑδὶ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' ἄπλαστον, κρατορὴν, μεγάλῳ ὑδὶ εἶδει.
 Οὔσοι γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ὄζε γήμονοι,
 Δεινότατοι παῖδες οὐ, σφετόρῳ δ' ἤχθοντο τόκῳ
 ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῷ μὲν ὅπως τις πρῶτα γήοιοιτο,
 Πάντας ἀρκερύνῃσκει, καὶ οὐ φάος οὐκ ἀνίσκει,
 Γαίης ἐν λιδοθυμῶνι. κακῷ δ' ἐπετόρπετο ὄργῳ
 Οὐρανός, ἦ δ' ἐν τῷ σοναχίζετο γαῖα πελώρη,
 Στεινομένη. δολίην δὲ κακίῳ ἐπεφρέσασα τέχνην.
 Αἰψὰ δὲ ποίησασα γῆν πολὺν ἀδ' ἀμαντῶν,
 Τόλφε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοι
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμμένη ἦτορ. (σιγ.
 Παῖδες ἐμοί, καὶ πατρός ἀταδάλου, αἴκ' ἐθέλητε
 Πάθειναι, πατρός γε κακίῳ πισάμεθα λώβῳ
 Ὑμετόρῳ. πρότορ' γὰρ αἰκία μήσατο ὄργα.
 Ως φάτο, σῶς δ' ἄρα πάντας ἔλγν' ἑός, οὐδ' ἐπὶ αὐτῷ
 φθέγγετο. θαρσήσας δὲ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Ἀψ' αὐτὴς μύθοισι πῶσιν δ' αὖ μνητόρ' αὖ κεκινῶ.

αἰήτης,

αὐτόρ, ἐγὼ κ' ἐγὼ γ' ὑποχόμεσθ' ἔλεσσε με
 ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε διωσανύμεν δὲ ἀλεγίζω
 ἡμετέρῃ. πρότορ θ' γὰρ αἰκία μήσετο ὄργα.
 ὣς φάτο, γήθησε δὲ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη.
 εἶσε δ' ἑμὶ κρύψασα λόχῳ. ἔνιθ' ἦκε δὲ χεῖρ
 ἀρπύην κερχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεβήκατο πάντα.
 ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπ' ἄγων μέγας ὕρανος. ἀμφὶ δὲ γαίῃ
 ἡμείρων φιλόπτηθ' ἐπέχθ'· ἐρ' ἔταυύθη
 πάντα, ὃ δ' ἐκ λοχεῖοι παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαιῆ, δεξιότῃ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπυην,
 ἡλακέρην, κερχαρόδοντα. φίλον δ' ἄρ' ἡμῖνα πατρός
 Εὐσυνδύως ἤμισε. πάλιν δ' ὄρριψε φέροντα
 ἔξοπίσω. τὰ μὲν ὅτι ἐτάωσα ἔκφυγε χεῖρός.
 ὅσσαι γὰρ ῥαδάμιγγες ἀπέσυνθεν αἵματόεσσαι,
 Γάσας δ' ἔφατο γαῖα. πόδι πλομνίῳ δ' ἔνιαιυτῶν,
 Γαῖα τ' ἐλευνὺς τε κρατοράς, μεγάλας τε γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομόους, δόλιχ' ἔγχια χερσὶν ἔχοντας.
 Νύμφας δ', ἃς μελίας καλεῖσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεά δ' ὥς το πρῶτον ἀρτμήξας ἀδ' ἀμαντορ
 Κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύνεω ἔνι πόντῳ.
 ὣς φέρετ' ἀμπέλαγος πηλυὸν χόον, ἀμφὶ δὲ λόνκος
 Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτοιο χροός ὤρνυτο. τοῖ δ' ἔνι κούρῃ
 Εὐρέφῃ. πρῶτον δὲ λυθήροισι θεοῖσι
 ἔπληθον. ἔνθ' ἔπειτα πόριρρυντορ ἱκθονόων.
 ἔκ δ' ἔβη αὐδὸν καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ πῖναι

Γρασίμ

O mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo,
 Nostrum: prior enim indigna meditatus est opera.

Sic dixit, gaudisa est autem ualde animo Tellus ingens.
 Collocauit autē ipsum celans in insidijs. indidit uero manū
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit aut noctem adducens magnū Caelū, undiq; uero terræ
 Cupiens amorem imminebat, et sanè extentum est
 Passim: cum ex insidijs filius prahendit manu
 Sinistra, dextra uero immanem cepit falcem
 Longam, asperos dentes habentem, chariq; genitalia patris
 Festinanter demessuit. rursumq; abiecit, ut ferretur
 Ponē, illa quidem non incassum glapfa sunt manu.
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra. circumuolutis autem annis,
 Produxit Erinnyes ualidas, magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias uocant, super immensam terram
 Testiculosq; ut prius resectos, adamantem
 Deiecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circum circa ue-
 ro alba

Spuma ab immortali corpore ferebatur, in quo puella
 Innutrita est. primum uero ad Cytheras diuinas
 Vehabatur, inde tum circumflum peruenit ad Cyprium.
 Prodiit uero ueneranda formosa dea. circum uero

Pedibus

Pedibus sub mollibus herba crescebat: Aphroditē aut ipsam
 Spuma progeneratā deam, et decorā pulchris fertis Cythereā,
 Nominant tam dii quā homines: eo quod in spuma
 Nutrita est. sed Cytheream, quod appulit Cytheris.
 Cyprigenam uero, quod nata est undosa in Cypro.
 Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hic Amor comitatus est, et Desideriū sequebatur pulchrū,
 Natam primū, et deorum ad coetum euntem.
 Hunc uero ab initio honorem habet, atque sortita est
 Partem inter homines et immortales deos,
 Virgineas confabulationes, et risus, et deceptiones,
 Oblectationemque suauem, et amicitiam, blanditiasque.
 Pater uero Titanes cognomento uocabat,
 Filios arguens, magnum Cælum, quos genuit ipse,
 Dictitabat porro, nocentes ex proterua magnum patrassē
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Dolorē, et Parcam atram,
 Et Mortem. peperit etiam Somnum, peperit uero agmen
 Somniorum,
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Bellum, et Acumnam dolore plenam,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclitum Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, strenuesque arbores fructus
 Et fatales deas, et Parcas genuit immites,
 Clothoque, Lachesinque, et Atropon. quæ mortalibus
 Editis impertiunt quod habent boniue maliue,

Quæque

Πῶς ἰν' ἰσθ' ῥαδινοῖσιν αἶψ' ἔσσω. τί μ' δ' ἀφροδίτῳ,
 Αφρογυγείῳ τε θεῶν, καὶ εὐσεφάνου κυβέριαν,
 Κικλίσκονσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι. ὅν κ' ἔν' ἀφρῶ
 ὄρεφθῃ. αὐτὰρ κυβέριαν, ὅτι πρῶς ἐκυσσε λυθῆροις.
 Κυπρωγυγείαν δ' ὅτε γυγείῳ πλανκλύσῳ ἐνὶ κύπρῳ.
 Ἡδὲ Φιλομμειδ' ἔα, ὅτι μειδ' ἔωρ ὄζεφα αὐθιγῇ.
 Τῇ δ' ὄρος ὠμάετρε, καὶ ἦμερος ἔσσω ἔσσω καλὸς
 Γινομένη τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ὅν φῶλον ἴσσοι.
 Ταύτῳ δ' ὄζ' ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡδὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἔν' ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Παρθενίης τ' ὀάρης, μειδ' ἡματὰ τ', ὄζ' ἀπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίῳ, Φιλότητά τε, μελιχίην τε.
 Τὸς πατὴρ πτῶας ἐπὶ κλησιν καλέσκειν,
 Παῖδας νεκείωρ μέγας ὄρανός, ὅς τέκον αὐτός.
 Φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 ἔργον. τοῖο δ' ἔπειτα τίσι μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγρόν τε μόρον, καὶ λῆρα μέλαινα.
 Καὶ θάνατον. τέκε δ' ὕπνον, ἔτεκε δὲ φῶλον ὀνεί-
 οῦ πινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε νύξ ὄρεβγνῆν. (ῥωμ.
 Δούτερον αὐ μῶμον, καὶ οὐζὴν ἀλγινόεσαν,
 Ἐσπερίδας δ' αἶς μῆλα πέρῳ κλυτῷ ὠκεανοῖο
 Χρύσεια καλὰ μέλῃσι, φέροντά τε δ' ἄνδρα καρπύρ.
 Καὶ μοῖρας, καὶ λῆρας ἐγείνατο νηλεοποιίνης,
 Κλωθῶ τε, λάχσιρ τε, ὧ ἄτροπον. αἶ τε βροτοῖσι
 Γαινομελίοισι διδοῦσιν ἔχει ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Αἶτ'

Αἰ τ' ἀνδρῶν τε διῶν τε πῆραιβασίας ἐφίπνυσαι.
 Οὐδέ ποτε λήγουσι θεὰ δ' εἰνοῖο χόλοιο,
 Γέρμ γ' ἄρ' ἔσθ', δ' αἴωσι κακῶν ὅπιν, ὅς τις ἀμάρτυς.
 Τίχτε δὲ καὶ νέμισιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλη, μετὰ τ' ὅλ' ἀπάτλῳ τέκε, ὣς φιλόπητα,
 Γῆρας τ' ἐλόμνον, καὶ εἰν τέκε καρτορόθυμον.
 Αὐτὰρ ὅρις συγερὴ τέκε μὲν πόνον ἀλγινόγοντα.
 Λήθῳ τε, λιμῶν τε, καὶ ἄλγεα δ' ακροόγοντα.
 Υσμίνας τε, φόνους τε, μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε.
 Δυσνομίην, ἄτλῳ τε, συωήθειας ἀλλήλοισιν.
 Ορηρὸν δ', ὅς δ' ἂν πλείστον ὤπληχθονίης ἀνθρώπους
 Γημαίνει, ὅτε ἕξῃ τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόοιεν.
 Νηρέα τ' ἀψιδυλίᾳ καὶ ἀληθείᾳ γείνατο πόντος,
 Πρῶτον δ' ἔτατο παίδων. αὐτὰρ καλέεσσι γέροντα,
 Οὔνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος, ὃδ' ἐθεμισέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δ' ἰνύεα οἶδ' ἔν.
 Αὐτὸς δ' αὖ θάνατον μέγα, ὣς ἀγνώσκει φόρκυν,
 Καίης μισγόμενος, καὶ κητῶ καλλιπάρην,
 Εὐρυβίλῳ τ' ἀδ' ἀμάντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρῆος δ' ἐγγόνων μεγάλαι τέκνα διὰ ῥῶν,
 Πόντος ἐν ἀτρυγέτω καὶ δ' ὠεῖδος ἠὲ κῆμοιο,
 Κέρης ὠκίανοιο τελέγοντος ποταμοῖο.
 Πρωτόν τ', ὀυκράτη τε, σαώ τ', ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδῶρη τε, θέτις τε, γαλιώνη τε, γλαύκη τε,

Κυμο.

T H E O G O N I A.

129

Quæq; hominumq; & deorū transgressiones insequuntur:
Nec unquam desinunt deæ à uehementi ira,
Priusquā rependerint alicui malam iram, quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemesis, nocumentum mortalibus ho-
minibus,

Nox perniciofa. post hæcq;, Fraudē enixa est, & Amicitia,
Seniumq; noxium, & Contentionem peperit pertinacem.

Ceterum Cōtentio odiosa peperit quidem Laborē molestū,
Obliuionemq;, Pestemq;, & Dolores lachrymabiles,

Pugnaq;, cædesq;, præliaq;, stragesq; uirorum,

Iurgiaq;, mendacesq; sermones, disceptationesq;.

Licentiam, Noxamq;, familiares inter sese.

Iuramentumq;, quod plurimum terrestres homines

Ledit, quando quispiam uolens perierauit.

Nereumq; alienum à mendacio, et ueracem, genuit Pontus:

Maximum natu suorum filiorum. sed uocant grandæum,

Eo quod uerus atq; placidus, nec iuris & equi

Obliuiscitur, sed iusta & mansucta consilia nouit.

Deinde rursus Thaumantē insignem, & fortem Phorcin,

Terre commistus, & Ceto pulchris genis præditam:

Eurybiamq;, adamantis in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro prognati sunt perquàm amabilis soboles

Ponto in infructuoso, & Doride pulchricoma, (dearum

Filia Oceani, perfecti exupcrantisq; fluuij:

Protoq;, Eucrateq;, Sæoq;, Amphitriteq;.

Eudoraq;, Thetisq;, Galeneq;, Glaucēq;.

i

Cymo

Cymothoë, Spioq;, Thoë, Thaliaq; iucunda.
 Et Melita amabilis, et Eulimene, et Agaue,
 Pasitheaq;, Eratoq;, et Eunice roscis cubilis nitida.
 Dotoq;, Protoq;, Pherusaq;, Dynameneq;,
 Nesaeaq;, et Actaea, et Protomedia.
 Doris, et Panope, et speciosa Galatea.
 Hippothoëq; lepida, et Hipponoë roscis ulnis præ-
 dita.

Cymodoceq;, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum uentorum, unâ cum Cymatolege.
 Facile mitigat, et pulchros talos habente Amphitrite.
 Cymoq;, Eioneq;, pulchreq; coronata Halimede.
 Glauconomeq; renidens, et Pontoporia,
 Liagoreq;, et Euagore, et Laomedia.
 Polynomeq;, et Autonome, et Lysianassa,
 Euarneq;, tam indolis gratæ, quàm inculpata formæ.
 Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe.
 Nesoq;, Eupompeq;, Themistoq;, Pronoeq;:
 Nemertesq;, quæ patris habet antmum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt,
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumias uero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Irim.
 Pulchricomasq; Harpyas, Aelloq;, Ocypetenq;
 Quæ uentorum flamina, et aues assequuntur.
 Pernicibus alis, in cælo enim degenēs uolitant.

Κυμοβόη, πειρώ τε βοή, θαλίη τ' ὀρέεσσα.
 Καί μελίτη χαίρεσσα, καὶ δυλιμνίη, καὶ ἀγανή.
 Γασθρίη τ', ὀρατίω τε, καὶ δυνεικὴ ροδόπκηυς.
 Δωτώ τε, πρωτώ τε, φέροσά τε, διναμνίη τε,
 Νησαίη τε καὶ ἀκταίη, καὶ πρωτομέδεια.
 Δωρίς, καὶ πανόπη, καὶ δυειδ' ἥς γαλάτεια.
 Ἰπποβόη τ' ὀρέεσσα, καὶ ἱππονέη ροδόπκηυς.
 Κυμοσδίκη θ', ἢ λύματ' ἐν ἡεροειδ' εἰ πόντω,
 Γνοιᾶς τε ζαθέων ἀνέμων σιὺ κυματολήγη,
 Ρεῖα περὺναι. καὶ εὐσφύρω ἀμφιτρίτη.
 Κυμώ τ', ἠϊόνη τε, εὐσεφανός θ' ἄλιμνδ' κ.
 Γλαυκονόμη τε Φλομφδ' ἥς, καὶ ποντοπόρεια.
 Λειαγόρη τε, καὶ δυαγόρη, καὶ λαομέδεια.
 Γαλιωόμη τε, καὶ αὐρονόμη, καὶ λυσιάνασσα,
 Εὐάρνη τε φυλώ τ' ὀρατή, καὶ εἶδ' ὅτ' ἄμωμ' ὅτ'.
 Καὶ ψαμάθη χαίρεσσα δέμας, δίη τε μνίπη.
 Νησώ τ', δυπόμπη τε, δεμισώ τε, περόνη τε,
 Νημορτής θ', ἢ πατρός ἔχει νόον ἠθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν νηρῆ' ὅτ' ἀμύμον' ὅτ' ἐξεγλύοντο,
 Κῆραι ποντήκοντα, ἀμύμονα δ' ὅτ' εἶδ' ὅτ' αἰ.
 Θαῦμας δ' ὅτ' ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταις θύγατρας
 Ηγαγέ τ' ἠλεκτρίω. ἢ δ' ὅτ' ὠκεῖαν τέκνη ἱερῶ,
 Ηῡνόμας δ' ἄρπυιας, αἰλλώ τ', ὠκυπέτλω τέ,
 Αῖ ἄνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἐπονται,
 Οκέης πῆγ' ὅτ' ἐστι μεταχρόνια γὰρ ἱαλλοῦ.

Φόρκυϊ δ' αὖ κητὸν γράϊας τέκε καλλιπῆρες,
 Εκ γηρεπῆς πολιᾶς, τὰς δ' ἡ γράϊας καλέεσσι
 Αθάνατοί τε θεοί, καμὰ τ' ὀρχόμενοι ἄνθρωποι.
 Γεφρηδ' αὖ τ' ἐϋπεπλον, ἑννώτε κρονόπεπλον,
 Γοργούς δ', αἰνέουσι πῆρ' ἰω κλυτὸν ὠκεανοῖο,
 Εχαπῇ πῶς νυκτὶς, ἵν' ἱσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθγνώτ', ὄρυγ' ἀλκτε, μέδουσά τε, λυγρὰ παθῶσα,
 Ἡ μὲν ἔκρη θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγῆρας
 Αἱ δ' ὕο. τῇ δὲ μὴ πῆρ' ἐλέξατο κυανοχαίτης,
 Ερμαλακῶ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσσι εἰαρινοῖσι,
 Μιχθεῖς καλλιρόη κέρη κλυτὸν ὠκεανοῖο.
 Τῆς δ' ὅτε δ' ἡ πόρσευς κεφαλῶν ἀπιδ' ἄροτόμησεν,
 Εξέθορε χρυσάορ τε μέγας, καὶ πῆγασος ἱππῶ.
 Τῶ μὲν ἐπ' ὠνυμον ἰώ, ὅτ' αὖ ὠκεανὸς πῶνι πηγὰς
 Γαίνεδ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλμοι.
 Χ' ὡ μὲν ἄρ' ἡπ' ἀμυγῶν πολυπῶν χθόνα μητόρα μὴ
 Ἰκετ' ὅτ' ἀθανάτους, ζῆλος δ' ἑν δ' ὡμασι ναίει, (λων,
 Βροντῶν τε, σεροπῶν τε φέρων δι' ἡμπόσσην.
 Χρυσάορ δ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῆα.
 Τὸν μὲν ἄρ' ὄξενάριξε βίη ἡρακλείη,
 Εὐσὶ παρ' ἐλιπόδεσσι πῶνι ῥύντω εἰν δρυβαῖη
 Ἡματι τῶν, ὅτ' ἡ πόρ βὸς ἥλασεν ὄρυμετώπους
 Τίρμωδ' εἰς ἱερῶν, δ' αἰὲς πόρρον ὠκεανοῖο,
 Ορθόν τε κτείνας, καὶ βυκόλον ὄρυγ' ὀνίωνα,
 Σταθμῶν ἑν ἡερόσσην, πῆρ' ἰω κλυτὸν ὠκεανοῖο.

Η δ' ε

THE OGONIA.

133

Phorcyi post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis prædi
 A partu canas, quas ob id Græas uocant

(145,

Immortalesq; dij, humiq; incedentes homines.

Pephredoq; pulchro peplo indutâ, Enyoq; croceo peplo in-
 signem,

Gorgonesq; quæ habitant ultra celebrem Oceanum,

In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,

Sihenoq; Euryalcq; Medusâq; grauiâ perpeffa.

Ipsa quidem erat mortalis, ast aliæ immortales, et senio non
 obnoxie,

Duc. cū una concubuit cæruleâ cesariem gestans Neptunus

In molli prato et floribus uernis,

Mixtus Callirhoæ filia nobilis Oceani.

Eius cum Perseus caput amputasset,

Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.

Huic quidem cognomentum erat, quod Occani apud fontes

Natus esset: cæterum hic ensẽ aureũ tenebat manibus cha

Et ille quidẽ cū auolasset, relicta terra matre malorum, (ris.

Peruenit ad immortales, Iouis uero in domibus habitat,

Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.

Chrysaor porrò genuit tricipitem Geryonem.

Ullum quidem armis exuit uis Herculana,

Boues apud flexipedes circumflua in Erythia,

Die illo, cum boues egit latas frontes habentes

Tirynthum in sacra, emensus iter Oceani,

Orthoq; interfecto, et bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.

i s

Ipsa

*Ipsa insuper peperit aliud quid ingens, perplexū, nihil simile
Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam,
Dimidia parte quidem Nympham, oculos torquentem in o-
mnes partes, pulchris genis spectabilem:*

*Dimidia item parte ingenē serpentē, horrendūq; magnūq;
Varium, crudis uescentem, diuinæ sub cauernis terræ:*

*Illic uero ei specus est in imo, caua sub petra,
Procul ab immortalibusq; dijs mortalibusq; hominibus.
Ibi sanē ei destinarunt dij inclitas domos incolere.*

*Atq; coërecebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis Nympha, et senio illæsa perpetuo.*

*Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementē et uiolentū uentū limis oculis cōtuenti puellæ.*

*Illæ uero grauida facta, peperit fortes filios,
Orthum quidem primo canem peperit Geryoni. ,
Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
Cerberum cruda deglutientem, Plutonis canem, æream uo-
cem emittentem,*

Quinquaginta capitum, impudentemq; fortemq;.

Tertiō, Hydram genuit, odiosa edoctam,

Lernæam, quam enutriuit dea albis ulnis prædita Iuno,

Insatiabiliter indignans uirtuti Herculanæ,

Ac illam quidem Iouis filius occiderat suo ferro. ,

Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,

Hercules ex consilijs Minervæ prædatrixis.

Tum ipsa Chæneram peperit, spirantem terribilem ignem,
Tru-

ΤΗΕΟΓΟΝΙΑ.

135

Η δ' ἔτεκεν ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ὅστις ἰοικὺς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅσ' ἄθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῳ κρατόροφρον ἔχιδ' ναυ,
 Ἡμῶν μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδ' α, καλλιπάρηον.
 Ἡμῶν δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Γαικίλον, ὠμκλῶν, ζαθέης ὑπὸ λούθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ αὐτὸ ὄξ' ἵκ' ἄνω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὺ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ἐν δ' ἄρ' αὖ οἱ δ' ἄσαντο θεοὶ κλυτὰ δῶματα ναίειν.
 Ἡ δ' ὄρνυτ' εἰς ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ ἔχιδ' ναυ,
 Ἀθάνκτ' ὀνύμφῃ, καὶ ἀγῆρατ' ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ τυφάωνα φασὶ μὴ γήμναι ἐν φιλότῃτι,
 Δεινόν δ' ὑβρισιῶν ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη, τέκετ' κρατόροφρονά τέκετ'.
 Ορεθον μὲν πρῶτον λιύνα γένετο γηρυονή.
 Δολύτορον αὖτις ἔπικτεν ἀμήχανον ἔπ' αἰφαιδῶν
 Κίεβερον, ὠμκλῶν, αἰδέω λιύνα χαλκείοφνον,
 Ποντικόν τε κέφαλον, ἀναιδέα τε κρατόρον τε.
 Τὸ τρίτον, ὕδρῳ αὖτις ἐγένετο, λυγρὸν εἰδ' ὕκον,
 Λοβναίῳ, ὡς θρέψε θεὰ Λογκώλῃσι κρη,
 Ἀπλητόν κότεσσα Βίη ἥρα κλέη.
 Καὶ τὴν μὲν δῖος ἦος ἐνήρατο νηλεὲς χαλκῶ,
 Ἀμφιτρωνιάδης, σὺν ἀρήϊόν τε ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆος, Βελήϊον ἀθλιώτης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ χίμαιρα ἔπικτε, πένεσσα ἀμαμάχῃσι πύρ,

Δαινὼ τε μεγάλῳ τε, ποδῶν κ' αὖ τε κρατὶρ ἰώ τε.
 Τῆς δ' ὡς ἦν κεφαλᾷ. μία ἦ χαρποῖο λέοντος,
 Ἡ δὲ χιμαίρης, ἥ δ' ὄψος κρατὶροῖο δρᾶκοντος.
 Πρὸς θελέων, ὅππῃ δὲ δρᾶκων, μέσση δὲ χιμαίρα.
 Δαινὸν ἀρπνείσσει πυρὸς μὲν αὖ αἰθομένοιο.
 Τὼ μὲν πῆγασθ' εἶλε, εἰ δὲ λὸς βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα σφίγ' ὀλοὴν τέκε, καὶ δ' μείοισιν ὀλεβρον,
 Ορθῶ ὑποδ' μιν θέισα. νεμειᾶν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' ἦρη θρέψασα, διὸς κυδ' νὴ πρᾶκτοίς,
 Γουνοῖσιν κατ' ἔγασσε νεμείης πῆ μ' ἀνθρώποις.
 Ενδ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρεσσι φύλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο νεμείης ἥ δ' ἀπέσαντο.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδ' ἄμασσε βίης ἥρα κληείης.
 Κετῶ δ' ὀπλότατον, φόρκωϊ φιλότητι μιγείσσει,
 Γένετο, δ' εἰνὸν ὄψιν, ὅς δ' ἔμνην ἑδύθεισι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τὸ το μὲν ἐκ κητῶς καὶ φόρκωθ' ἔχ' ὅσι.
 Τηβύς δ' ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νείλομ τ', ἀλφειόν τε, καὶ ἠελ' αὐδὸν βαθυδίνην,
 Στρουμόνα, μάινδρον τε, καὶ ἴστρον καλλιρρέετρον,
 Φάσιν τε, ῥήσομ τ', ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέασον τε, ῥόδιόν θ', ἀλιάκμονά θ', ἐπ' ἄπορόν τε,
 Γελωϊκόν τε, καὶ αἰσκιον, θεῖον τε σιμουῖντα,
 Πλωϊόν τε, καὶ ἔρμον, εὐρείτῳ τε καΐκον,
 Σαγγαείον τε μέγαν, λάδωνά τε, πρὸ βήϊόν τε,
 Εὐκνόν τε,

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ, tertium uero serpentis robusti draconis.
 A fronte leo, ponè uero serpens, media uero capra:
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus coepit, et strenuus Bellerophontes.
 Illa sanè Sphingem exitialem peperit, Thebanis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeæumq; leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilibus collocauit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosæ Nemeæ, atq; Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uero minimum natus cum Phorco amor indulgens
 Peperit, grauem serpentem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto et Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit uorticosa,
 Nilumq;, Alphæumq;, et Eridanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Strymonem, Meandrumq;, et Istrum pulchrisfluum.
 Phasinq;, Rhesumq;, Acheloiū limpidum.
 Nessumq;, Rhodiumq;, Haliacmonemq;, Heptaporumq;
 Granicumq;, et Acesapum, diuinumq; Simoënta.
 Peneumq;, et Hermum, amœnèq; fluentem Caicum.
 Sangariumq; magnū, Ladonemq;, Partheniumq;,

Euenumq; & Ardescum, diuinumq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus, hanc uero à Ioue sortem habent.
 Pithoq;, Admete q;, Ianthe q;, Electra q;
 Doris q;, Prymno q;, & Vrania forma deam referens,
 Hippo q;, Clymene q;, Rhodia q;, Calliroe q;,
 Zeuxo q;, Clytie q;, Idyia q;, Pasithoe q;.
 Plexaure q;, & Galaxaure, amabilis q; Dione.
 Melobosis q;, Thoë q;, & uenusta Polydora.
 Cerceis q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis prædita.
 Perseis q;, Lanra q;, Acaste q;, Xanthe q;,
 Petrea q; lepida, Mcnestho q;, Europa q;.
 Metis q; & Eurynome, Telestho q; purpureo peplo induta.
 Criseis q;, Asia q;, & blanda Calypso.
 Eudore q;, Tyche q;, & Amphiro, Ocyroë q;.
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atq; hæ Oceano & Tethyde progenerate sunt,
 Grandiores natu filia multe quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates, lacu
 Passim pariter incolunt, deorum splendida proles.
 Tot rursus alij fluij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalem uirum pro-
 loqui:

sed

Εὐλώϊν τε, καὶ ἀρδ' ἡσυχον, θεῖον τε σκάμανδρον
 Τίκτη δὲ θυγατὸρων ἱερὸν γένος, αἰετὶ γαῖαν
 Ἄνδρας κονεῖξαι, σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς. ταῦτ' ἰδὲ διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.
 Γειθὼν τ', ἀδ' ἄμνην τε, ἰάνθη τ', ἠλέκτρον τε,
 Δωρὶς τε, πρυμνὴν τε, καὶ ὕραν ἡ θεοειδ' ἦς.
 Ἰππὼν τε, ἐλυμνὴν τε, ῥοδίαν τε, καλλιρρόον τε.
 Ζούξω τε, κλυτὴν τε, ἰδ' ἤϊαν τε, πασιθόαν τε.
 Πληξαύρην τε, γαλαξαύρην τ', ὄρατ' ἡ τε διώνη.
 Μυλόβοοις τε, δοῖν τε, καὶ ὄνειδ' ἦς πολυδ' ὄρη.
 Κερκνὴς τε φυλὴν ὄρατ' ἰδὲ, πλωτὴν τε βοῶπις.
 Περσὶς τ', ἰάνειρά τ', ἀκᾶσιν τε, ξαύθη τε,
 Πετραῖαν τ' ὄρατ' ἰδὲ, μενιδῶν τ', ὄνυχα τε.
 Μᾶτις τ', ὄνυχα τε, τελεδῶν τε προσηπείπλη.
 Κελσὶν τ', ἄσιν τε, καὶ ἱμερόεσσα καλυψῶ.
 Εὐδῶρην τε, τύχην τε, καὶ ἀμειβῶν, ὠκυρόν τε.
 Καὶ εὐφ' ἡ δ' ἡ σφίον προφειρεσάτη ὄνυχα ἀπασίων.
 Αὐτοὶ δ' ὠκεανὸς καὶ τηθύς ὄνυχα γένοντο,
 Προβύταται ἱέραι. πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανίνας,
 Αἱ ῥα πολυαπερέδον γαῖαν καὶ βένθια λίμνης,
 Πάντα ὁμῶς ἐφ' ἑποῦσι θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖ θ' ἑτέροι ποταμοὶ καναχιδ' ἀρ' ἔχοντες,
 Υἱὸν ὠκεανὸς, ὅς γ' εἶνατο πότνια τηθύς,
 Τῶν ὄνομα' ἀργαλῆον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἡνίασεν.

Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἱ αὖ πόδιναι τάωσι.
 Θεία δ' ἠελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,
 Ἡὼ δ' ἢ πάνταςιν ὑπὸ χθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτους τε θεοῖς, τοὶ ἔσαν δὲ θυρῶν ἔχουσι,
 Γαῖαν δ' ὑπὸ δυνηθεῖσ' ὑπερίονθ' ἐν φιλότῃτι.
 Κεῖω δ' ὄνρυβίη τίκτῃ φιλότῃτι μιγῆσαι,
 Ἀστράϊον τε μέγαν, πάλαν τὰ τε δ' ἰα θεάων.
 Γέροισι δ' ὅς κ' αἰ παῖσι μετέπρεπῃ ἰδ' μοσιῶνται.

Σιμ. Α. 1
 208.

Ἀστράϊω δ' ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτόροβύμους,
 Ἀργέσιω, Ζεφυροῦ, βορέω λαμψήρο κέλευθον,
 Καὶ νότον, ἐν φιλότῃτι θεῶν διὰ δυνηθεῖσα.
 Τὸς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτῃ ἑσφόρον κελυγῆσαι,
 Ἀστρά τε λαμπροτόωντα, τὰτ' ἔσαν δὲ ἐσεφάνωτα.
 Στύξ δὲ τέκε ὠκεανῶ θυγάτηρ, πάλαν τι μιγῆσαι,
 Ζῆλόν, κ' ἐν νίκῃω καλλισφυροῦ, ἐν μεγαθύοισι.
 Καὶ Κράτθ', ἠδὲ Βίην, ἀρισλείκεται γαῖνατο τέκε.
 Τῶν, ἔκ' ἐς' ἀπάνδυθε διὸς δόμοθ', ἔδ' ἐ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὅδ' ὅς, ὅππῃ μὴ κείνοισι θεὸς ἠγεμονοῦει,
 Ἀλλ' αἰεὶ πᾶς ζῶν βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ως γὰρ ἐδύλδυσεν ὅτ' ἀφθιτθ' ὠκεανίνῃ,
 Ἡματι τῷ, ὅτε πάντας ὀλύμπιοι ἀσεροπκτῆς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσε θεὸς ὁ μακρὸν ὀλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μετὰ εἰοθεῶν τιτῆσι μάχοιτο,
 Μὴ πιν' ἀρξάισιν γεγάων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Εξέμελλε, ἢν τοπάρθ' γε μετ' ἀθανάτοισι θωῖσι.

Τὸν δ'

Sed singulatim nouerunt quotquot circum habitant.
 Thia præterea Solemq; magnum, lucentemq; Lunam,
 Auroramq;, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusq; dijs, qui cælum latum tenent,
 Genuit, cubile iungens Hyperioni in amore.
 Crioq; Eurybiæ peperit, per amorē consuetudinem habens,
 Astræumq; magnum, Pallantemq; præstantissima dearum:
 Persenq;, qui omnes præcellebat peritia.
 Astræo uero aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo dormiens.
 Post hos stellam genuit Luciferum mane genita,
 Astraq; fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx uero peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum et Nicen pulchros talos habentem, in ædibus,
 Et Robur, atq; Vim, præclaros genuit filios:
 Quibus non est scorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neq; uia, qua non illis deus præstat tanquam dux:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis,
 Die illo, quando omnes Olympius fulminator
 Immortales uocauit deos ad altum cælum. (pugnet,
 Dixit autem, quod quisquis unà secū deorū contrà Titanes
 Non cariturus sit muneribus honorarijs, sed honorem quem
 libet
 Habiturum, quem antea quoq; inter immortales deos.

Illum

Ilum etiā dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
immunis,

Ad honores atq; præmia ascensurum, ut fas est.

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum,

Cum suis filijs, chari per consilia patris.

Ipsam uero Iupiter honorauit, eximia quoq; dona dedit.

Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum.

Filios autem, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus perpetuò, sicuti pollicitus est,

Perfecit, ipse autem præpotens est atq; regem agit.

Phæbe porrò Cœi genialem uenit ad lectum.

Grauida uero facta deinde dea dei amore,

Latonam cæruleo peplo utentem peperit, blandam semper,

Mitem hominibus atq; immortalibus dijs,

Suauem ab initio, imprimis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus

Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.

Ille uterum ferens, Hecaten peperit, quam super omnes

Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uero ei splēdida do-

Partem ut habeat terræq; et infrugiferi maris. (na,

Imò etiam stelligero in cœlo sortita est honorem,

Immortalibusq; dijs ueneranda est maxime.

Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,

Faciens sacra honesta pro lege expiarit,

Inuocat Hecatem. ingens uero cum sequitur honor

Facilime, cuius beneuola dea susceperit preces,

Τὸν δ' ἔφατ' ὅς τις ἄπιμ' ὑπὸ λρόνῃ, ἢ δ' ἀγέρας
τιμῆς ἐγερᾶν ὠλκισέμεν, ἢ θέμῃς ὀδί. (505,

ἦλθε δ' ἄρ' αὖ πρώτῃ σὺν ἄφθιτος ὕλμπόν τε,
Σαῖν σφίσι παίδεσσι, φίλον δ' ἄ μῆδεα πατρός.

Τὼ δ' ἐξὺς τίμησε, πόδας δ' ἐδῶρα ἔδωκεν.

Αὐτὼ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμελαι ὄρκον,

Γαῖδας δ' ἡμάτα πάντα εἰς μεταναίετας εἶν.

Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι δ' ἄμπερες, ὥσπερ ὑπέρθε,

ἔξετέλεσ'. αὐτὸς δ' ἐμὲγα κρατεῖ, ἢ δ' ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ κοῖς πολυήρατον ἦλθεν ὄνδυνίω.

Κυοσαμλὴν δ' ἠπειτα θεὰ θεῶν φίλοτῃτι,

Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μέλιχρον αἰεί,

Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Μέλιχρον δ' ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐν τῷ ὀλύμπῳ.

Γείνατο δ' ἄσερίην ὀνώνυμον, ἥν ποτε πέρις

Ἠγάγετ' ὄνδ' ἐμὲγα δῶμα, φίλῳ κεκληῖσθαι ἀκοίῳ.

Ἡ δ' ὑπὸ κυοσαμλῇ, ἐκάτῳ τέκετ' ὅνδ' ἐπὶ πάντων

Ζεὺς Ἰσονίδης τίμησε. πόρρον δ' ἐοίκατο ἀγλαὰ δῶρα,

Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δ' ἐκ ἀσερόντ' ὑπὸ δ' ἄρ' ἄνδ' ἔμμορε τιμῆς,

Αθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμλὴν ὀδὶ μάλιστα.

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πεῦ τις ὠλκισθόντων ἀνθρώπων,

ἔρδων ἱερὰ καλὰ ἤν' ἰ νόμον ἰλάσκηται,

Κιχλῖσκει ἐκάτῳ. πολλὰ τέ οἱ ἔσσοτο τιμῆ,

Ρεῖα μάλ' ὅσ' ἀφ' ὧν γενεὰ ὑποδέξεται ὀυχαῖς,

Καί

καὶ οἱ ὄλβου ὁπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεστιν·
 ὅσοι γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ὄζει γήμοντο,
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τότῳ ἔχει αἶσαν ἀπάντων·
 οὐδ' ἐπὶ μὲν ἱερὸν ἴδ' ἐβίησεν, ὅδ' ἐπ' ἀπ' ἡνέρα,
 ὅσ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ πετοτόροισι θεοῖσιν·
 ἀλλ' ἔχει, ὥς τ' ἑρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλήρω δ' ασμός·
 οὐδ' ὅτι μνηστῆρες, ἥσσοι θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ὕδατι, ἥδ' ἐσθαλάσσῃ·
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ ζεὺς τίεται αὐτῶν·
 ὦ δ' ἐθέλει μεγάλως πῖσιν γίνεσθαι, ἥδ' ὀνίνησιν·
 ἐνδ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅρ' κ' ἐθέλησιν·
 ἦ δ' ὅπότ' ὅν πόλεμον φθισίνορα θωρήσονται
 ἀνέροισιν, ὅντα θεὰ πῖσιν γίνεσθαι οἷς κ' ἐθέλησιν,
 Νίκῃν προφρονέως ὁπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐντὶ δίκῃ βασιλεύσει παρ' ἀνδράσι καδίζει·
 ἐδλή δ' αὖδ' ὅπότ' ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλούωσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖσι πῖσιν γίνεσθαι, ἥδ' ὀνίνησι·
 νικήσας δὲ βίῃ καὶ κέρτει, καλὸν ἄεθλον
 ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκοῦσί τε κῦδ' ὅπαζει·
 ἐδλή δ' ἱππῆεσσι πῖσιν γίνεσθαι, οἷς κ' ἐθέλησιν·
 καὶ τοῖς, οἳ γλαυκῶν δ' υἱὰ μέμφου δργάζονται,
 εὐχονται δ' ἐκάτῃ, καὶ ἐκ τῷ πᾶσι γήνοσι γαίῃ·
 ρῆιδίως δ' ἀγρῶν κυδὼν ἢ θεὸς ὥπασε πολλῶν,
 ρεῖα δ' ἀφείλω φαινομένῳ, ἐθέλουσά γε θυμῷ·
 ἐδλή δ' ἐν σκαυμοῖσι σὺν ἐρμῇ λήϊ δ' ἀέξειν,

Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortē omnium.
 Neq; quicquā ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
 Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
 Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
 Et præmium tam in terra ac cœlo, quàm in mari,
 Sed insuper etiam multo maius, quando Iupiter colit ipsam.
 Cui uero uoluerit magnifice præstò est, atq; iuuat.
 Ibi tum in foro inter homines eminet, quem ipsa uoluerit.
 Quando uero ad bellum perdens uiros armantur
 Viri, tum dea adest quibus uoluerit,
 Victoriæ ex propenso animo ut præbeat, & laudem por-
 rigit.
 Inq; iudicio regibus uenerandis assidet.
 Bona insuper, quando uiri in certamine colluctati fuerint,
 Ibi dea & illis præstò est, atq; iuuat.
 Qui uero uicerit uirtute & robore, pulchrum præmium ui-
 ctoriæ
 Facile fert, letusq; progenitoribus g'oriam dat.
 Cūmoda item equitibus quæ adest, quibus saltem uoluerit.
 Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Vota fecerint autem Hecata, & ualde fr' emui Neptuno.
 Facile etiam prædam inclita dea dedit copiosam.
 Facile uero abstulit apparentem, uolens animo,
 Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere.

Armentaꝫ bouum, gregesꝫ latos caprarum,
 Gregesꝫ lanigerarum ouium, animo uolens.
 Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit.
 Adeò sanè licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit insuper ipsam Saturnius alumnam iuuenum, qui post
 ipsam

Oculis aspexerunt lumen omnia contuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios. Atq; hi sunt honores.
 Facile uero domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererè, & Iunonem aureis calceamentis gaudenē,
 Fortemꝫ Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, & ualde sonantem terræ concussorem,
 Iouemꝫ consiliarium deorum patrem atq; hominum.
 Illius à tonitru concutitur lata terra.

Atq; istos quidem deglutiuit Saturnus magnus, quicumꝫ
 Ex utero sacro matris ad genua deuenerunt.

Hec animo uolens, ne ullus clarorum filiorum Cæli
 Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim, ex Terra & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale sit proprio à filio domari.
 Quantumuis robusto existenti, Iouis magni per consilia.
 Ideoꝫ hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias
 --struens

Filios suos deuorauit. Rhea autem habebat lucrum grauem.
 Sed quando iam Iouem erat deorum patrem atq; uirorum
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus

Suit,

Βυβλίας τ' ἀγέλας τε, καὶ ἀπὸ λια πλατὺ αἰγῶν,
 Κοίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε δέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βελάει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηογμῆς ἐκ μητρὸς ἔδσα,
 Γᾶσι μεθ' ἀθανάτοισι τιτίμνται γεράεσσι.
 Θῆκε δ' ἔμιν κρονίδης κουροτρόφον, οἷ μιντ' ἐκείνῳ
 Οφθαλμοῖσιν ἴδοντο φᾶος πολυδερκέθ' ἥδ' ἔς,
 Οὕτως δ' ἄρ' ἤς κουροτρόφθ'· αἰ δ' ἔτε τιμαί.
 Ρῆιν δ' ἄσδ' μεθεῖσε κρόνῳ, τέκε φάιδιμα τέκνα,
 Ἰστίῳ, δ' ἠμκτρα, καὶ ἦρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμον τ' αἰδῶ, ὅς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρέκτυπον ἑννοσίγαιον,
 Ζῴῳα τε κηπτόντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται ὄρεϊα χθών.
 Καὶ εὖ μὲν κατέπινε κρόνθ' μέγας, ὅς τις ἔκασθ'
 Κηδ' ὕος δ' ἱερῆς μητρὸς πῶς γούναθ' ἵκοιτο.

Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ὕρανιῶνων
 Ἀλλ' ὅν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιληΐδα τιμῶ.
 Πούθ' γὰρ, γαίης τε καὶ ὕραν' ἀστερόεντθ',
 Οὔνεκά οἱ πῖπρωτο ἔω ὑπὸ παίδ' ἰδαμῶνα,
 Καὶ κρατορῶντορ ἰόντι, διὸς μεγάλου δῖα βελάς.
 Τῷ, ὅγε ὑπ' ἀλαοσκηπίῳ ἔχον, ἀλλὰ δοκδύων
 Γαῖδας ἔς κατέπινε. ρῆιν δ' ἔχε πρὸνθ' ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἠδ' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξινθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιταύνει τοκῆας

Τὴς αὐτῇ, γαῖαν τε, καὶ ὕραν ὀρεόεντα,
 μήτηρ συμφρέσασα, ὅπως λιλάθοιτο τέκῃσα.
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ὄριννός πατρός ἰοῖο
 Παῖδ' ὦν, ὅς κατέπινε μέγας κρόνον ἄγκυλσμήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν ἑλύνον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Καὶ οἱ πεφραδ' ἐτίλιν ὅσα πόρ πέπρωτο γημῖδα
 Ἀμφὶ κρόνον βασιλῆι, καὶ ὑεῖ καρτοροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ὅν λύνον κρήτης ὅν πῖονα δ' ἦμον,
 Ὅππ' ἄρ' ὀπλότατον παῖδ' ὦν ἤμελλε τέκ' ἔδ' α,
 Ζεῦα μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη
 Κρήτη θυρεῖν, τραφέμεν, ἅπταλλέμεναί τε.
 Ενθα μὲν ἴκτο φέρουσα θοῶν δ' ἄνύκτα μέλαινα,
 Πρῶτον ὅν αὐτῷ λύνον κρόνον, κρύψε δ' ἐν χερσὶ λαβῶσα
 Ἀντρω γ' ἠλιβάτω, ζαθέης ὑπὸ κούθεσι γαίης,
 Λεγαίῳ γ' ὅρει πεπνεκσμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ παργανίσασα μέγαν λίθον ἐγχευάλιξεν,
 Οὐρανὶ δ' ἡ μέγ' ἀνακτι θεῶν πετοδῶ βασιλῆι.
 Τὸν, τὶ δ' ἐλὼν χείρεσιν, ἐλὼ ἐγκάτ' ἔρηνδ' ἰώ,
 Σχέτλιθ' ὅδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν, ὥς οἱ ὀπίσω
 Ἀντὶ λίθου ἑὸς ἑὸς ἀνίκητ' ὅν καὶ ἀκνοδ' ἦς,
 Λείπεδ', ὅμιρ τὰ χ' ἤμελλε βίη καὶ χερσὶ δ' αμάσας,
 Τιμῆς δ' ἐλάαν, ὅ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μλῖος ἔφαιδιμα γῆς
 Ἠνέε' τοῖο ἀνακτ' ὅν, ὡπλομένης ἑν' αὐτῇ
 Γαίης ἐννεσίμοι πολυφραδ' ἔεσι δολωθεῖς,

Sub, Terraq; & Cælo stellis aptato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto latèret pariendo
 Filium charum, possit autem ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos deuorauit ingens Saturnus uersipellis.
 At illi filie dilectæ auscultabant, atq; morem gerebant.
 Et ei commemorarunt quæcunq; satis cōstitutum esset fieri,¹
 Circa Saturnum regem & filium magnanimum.
 Miserrunt autem Lyctum Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paruura,
 Iouem magnum, hunc quidem ipsi suscepit terra uasta
 Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit autem ipsum manibus
 præhensum
 Antro in excelso, diuinæ sub latebris terræ.
 Argæo in monte denso syluoso.
 Huic autem fascijs inuolutum magnū lapidem in manus de-
 dit,
 Cæli filio, præpotenti deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suum condidit in aluum,
 Miser. nec cogitauit animo, quod sibi in posterum
 Pro lapide filius inuictus & insepultus
 Superesset, qui ipsum mox ui & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseq; immortalibus imperaturus sit.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis. reuoluto anno,
 Terræ consilio astuto circumuentus,

Suam sobolem iterum submisit magnus Saturnus uersutus.
 Victus artibus ac ui filij sui.

Primum uero euomuit lapidem ultimo decoratum.

Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam.

Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,

Monimentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-
 minibus.

Soluit uero fratres ex patre noxijs à uinculis,

Cœligenas, quos uinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederunt autem tonitrum, atq; candens fulmen,

Et fulgur, quod antè immanis terra occultabat:

Quibus confusus, mortalibus atq; immortalibus imperat.

Filiã porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenen, et eundem lectum conscendit.

Ipsa uero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atq; Prometheus
 Varium, uersipellem: stultumq; Epimetheum, (theum

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuētoribus rerū.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,

Virginem, iniurias uero inferentem Menœtium late uidens
 Iupiter

In Erebum detrusit, feriens candenti fulmine,

Propter stultitiam et fortitudinem immensam.

Atlas uero Cœlum latum sustinet dura ex necessitate,

Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum

Stans, capiteq; et indefessis manibus.

Hanc

Ὅρ γόνον ἄψ' ἀνέκε μέγας κρόνθ' ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηθι τε παιδ' ὅς ἐοῖο.

Γρῶτον δ' ὄζ' ἤμκεσι λίθον πύματον καταπίνωμ.

Τὸν μὲν Ζεὺς σπείρει κτλ χθονὸς ἔβρυο δ' εἰς,

πυθοῖ γ' ἠγαθέη, γυάλοισι ἔσθ' πρηνεσσοῖο,

Σὺ μ' ἔμελ' ὄζοπίσσω βαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λύσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἔσθ' δεσμῶν,

Οὐρανίδας, ὅς δ' ἦσε πατὴρ ἀειφροσυνήσιμ.

Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χεῖρ' ὀνυγμοσάων,

Δῶκαν δὲ βροντῶν, ἠδ' αἰθαλόεντα κόραυνόν,

Καὶ στεροπῶν, τὸ πρῶν δὲ πελώρη γαῖα κεκλύθει.

Τοῖς πίσσωθ', θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κέρει δ' ἱαπετός καλλίσφυρον ὤκτανόινω,

Ἠγάγθ' ἑλυμνύω, καὶ ὁμόν λῆχος εἰσανέβαινε.

Ἡ δ' εἰ οἱ ἄτλαντα κρατορόφρονα γείνατο πῶλιδι.

Τί τε δ' ὑπερκύδ' αὐτὰ μνηοίποιν, ἠδὲ προμηθεῖα

Ποικίλον, ἀελομήτην, ἀμαρτινόοντ' ὤλμηθεα,

Ὅς κακὸν ὄζ' ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιμ ἀλφευῆσι.

Γρῶτθ' γὰρ ῥά διός πλασιώ ὑπέρδεκτο γυναικῶ,

Γαρβύον. ὕβρισι δὲ μνηοίποιν ἔβρυο παρδύς

Εἰς ὄρεθθ' κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κόραυνῶ,

Εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε, καὶ ἠνορέης ὑπερόπλε.

Ἀτλας δ' ὄρανόν ὀνυγῶν ἔχει κρατορῆς ὑπ' ἀνάγκης,

Γείρασιμ γ' ἠγάκας, πρόπθ' ἐσπερίδων λυγυφώνων

Εσπῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χεῖρεσι.

ταύτῳ γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
 Δῆσε δ' ἄλνκτοπέδῃσι προμηθεά πικιλόβουλον,
 Δδυμοῖς ἀργαλίοισι μέσου δ' ἄκιν' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὴν ὤρεσε τανύπτερον. αὐτὰρ ὃ γ' ἤπθῃ
 ἠδιστὸν ἀθάνατον, τό δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 νυκτός, ὅθῳ πρόπαν ἤμαρ ἐδ' ἐτανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀλκμήωνος καλλισφύρος ἄλκιμος υἱός,
 Ἡρακλῆος ἐκτείνει. κακῶ δ' ἄρ' ἐνέσσυ ἀλαλκῶ
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δ' υσφροσυάων,
 οὐκ ἄεκητι ζῶος ὀλυμπίῳ ὑψιμέδοντι,
 οφρ' ἠρακλῆος θεῖα γένετο κλέετο εἴη
 γλείων ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν, ὡδὶ χθόνα πουλυβότφραν.
 ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενον τίμα ἀριδ' εἰκέρω υἱόν.
 καὶ πόρ' χωόμενον, παῦθε χόλῳ, ὅν περ ἔχεσκον,
 οὔνεκ' ἐείξετο βυλὰ ὑπὸρμυλὲϊ κρονίωνι.
 καὶ γὰρ ὅ τ' ἐκείνον το θεοὶ θνητοὶ τε αἰθρώποι,
 μηκῶν, τό τ' ἔπειτα μέγαν βῆν πρόφρονι θυμῷ
 δασυάμενον προῖθκε, ζῶος νόον δ' ἀπατίσκων.
 τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πιονίδη μῶ
 ἐν βινῶ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 τῷ δ' αὐτ' ὅς ἐα λόνκα βοός δολίῃ ὡδὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας, κατέθηκε καλύψας ἀργίτι δ' ἡμῶ.
 ἀνὸς τότε μὲν πρόσειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδην, πάντων ἀριδ' εἰκετ' ἀνάκτωρ,
 ὦ πέπρ, ὥς ἐτόροζήλως διεδάσσατο μοῖραν

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligavit uero insolubilibus compedibus Promethea uersa-
 tum,
 Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hic epar
 Comme debat mori nescium, quin ipsum crescebat par ubiq;
 Noctu, quantum toto die edebat extentas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum uero morbum profligauit
 Iapetionida, & liberauit ab ægritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea, super terram multos pascentem.
 Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium,
 Quamuis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant dii mortalesq; homines,
 Meconæ, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Hac enim carnesq; & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens uentre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte
 Rite disponens, deposuit tegens candida aruina.
 Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominumq; deumq;.
 Iapetionida, omnium celeberrime regum,
 O mollis, quàm inique diuisti partem.

h s Sic

Sic dixit, conuicijs proscindēs Iupiter perpetua consilia.
 Hunc rursus alloquutus est Prometheus uaser, (sciens.
 Dixit, & aridens dolose non obliuiscetur artis.
 Iupiter, gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utram te in pectoribus animus iubet.
 Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter autem perennia consilia
 sciens,

Cognouit, nec ignorauit doli, mala aut prospiciebat animo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus uero hic utrisq; sustulit album unguentum.
 Irascebatur autem mente, ira uero eius occupauit animum.
 Ut uidit ossa alba bouis dolosa in arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc ualde contristatus allocutus est nubicoqus Iupiter.
 Ipetionida, omnes super consilia edoctus,
 O mollis, nondum dolose oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter prudentissimus.
 Ex illo tempore doli memor semper,
 Non dabat Melijs ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
 In concava scrula. momordit uero imo animo
 Iouē in alto tonantem, ad iramq; cōmouit ipsam caro corde.
 Ut uidit inter homines ignis procul luccentem splendorem.

Proti-

Ως φάτο, ἑρτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδ' ὤς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πτομηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἢ κ' ὑπὸ μαιδ' ἴσας δολίης δ' ἔλθ' ἄλκ' ἔρ τέχνης.
 Ζεὺς, ἐν δίστῃ μέγιστ' ἀειγχευετάρων,
 τῶν δ' ἔλθ' ὅπποτόρ' ἴω σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ γὰρ δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδ' ὤς,
 ἔνθ' ῥ', ἔδ' ἠγνοίκοι δόλον, κακὰ δ' ὅσσ' ἔρ θυμῷ
 ὄνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χόρσι δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιρ ἀνείλ' ἔρ λονκὸν ἄλ' ἴφας.
 Χάσασθ' ἔρ φρεσὶν, ἀμφὶ χόλος δ' ἔμιν ἴκ' ἔρ θυμῷ,
 ὡς ἴδ' ἔνθ' ὅς ἔα λονκὰ βοὸς δολίη ὤλ' τέχνη.
 Ἐκ τοῖδ' ἄθανάτοισιρ ὑπὸ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Κάισσ' ὅς ἔα λονκὰ θυκύντων ὑπὸ βομμῷ.
 Τὸν δ' ἔμιν' ὅχθ' ἴσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδ' ἦ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδ' ὤς,
 ὦ π' ἔπομ, ἔκ' ἄρ' αὖ πω δολίης ὑπὸ λήθεο τέχνης.
 Ως φάτο χαόμλν' ὃ Ζεὺς, ἄφθιτα μῆδεα εἰδ' ὤς.
 Ἐκ τούτου δ' ἠπειτα δόλου μεμνημλν' ὃ αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μλν' ὃ ἀκαμάτοιο
 ὄνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ὤλ' χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ὄζα πάτησεν ἔϋς πάϊς Ἰαπετιοῖο,
 κλίψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλίσκοπον αἰγλῷ,
 ἔρ κδίλ' αὖ νάρθηκε. δ' ἄκ' ἔνθ' ἄρ' αὖ νειόβι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλωσε δ' ἔμιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἴδ' ἔνθ' ἀνθρώποισι, πυρὸς τηλίσκοπον αἰγλῷ.

ἀντί-

Αὐτίκα δ' ἀντί πυρός τούτῃ κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαῖης γάρ σὺμπλασε πόδικλυτὸς ἀμολγυήεις,
 Παρθέναι ἀνδρίη ἱκελον, λεονίδεω δ' ἄβυλός.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη,
 Αργυφεῖ ἑοδῆτι. κῆρ κῆρ δὲ καλὴ πῆρ
 Δαίδαλίην χεῖραςι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δ' εἰ σφάντες νεοηλέας αἴθεσι ποίης
 Ἰμερσὺς πῆρθηκε καρήατι παλλὰς Ἀθλίη,
 Ἀμφὶ οἱ σφάντων χρυσέω κεφαλῇ πῆρθηκε,
 Τῶν, αὖ τὸς ποίησε πόδικλυτὸς ἀμολγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χερσὶ μὲν δ' ἰὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τε τούχασθαι, θαῦμα ἰδέ-
 κνῶσθαι ὅσ' ἠπειρῶ τρέφει, ἡ δὲ θάλασσα. (ὦδ'),
 Τῶν, ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε. χεῖρας δ' ἀπελάμπῃ πολ-
 θαυμασίη, ζωῶσιν ἰοιῶτα φωνήεσσι. (λῆ,

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τούτῃ καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Εξάγαγ' ἐνθάδε ἄλλοι ἴσαν θωὴ ἡδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμος ἀγαλλομένῳ γλαυκῶπιδος ὀβριμοπατρὸς.
 Θαῦμα δ' εἶχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὰς τ' ἀνθρώπους,
 Ως εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισι.
 Επεὶ γὰρ γῆρ' ὅτι γυναικῶν θηλυτόρων.
 Τῆς γὰρ ὀλώϊον ὅτι γῆρ', καὶ φύλα γυναικῶν
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσι
 Οὐλομένης πατρὸς ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο.
 Ως δ' ὅπου τ' ἐν σμῶνι κατηρεφέεσσιν ἐμείλιναι

Κηφῆ

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E' terra enim cōformauit perquam celebris utroq; pede claudicans

Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio.

Cinxit uero et adornauit dea cæsijs oculis Minerva

Candida ueste. à capite uero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.

Circum uero eiserta florensis è floribus herba,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumq; ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.

In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,

Animantia quæcunq; continens alit, atq; mare.

Ex illis, hic multa indidit. gratia uero resplendebat magna

Mirabilis, animantibus similia uocalibus.

Cæterum postquàm effecit pulchrum malum pro bono,

Eduxit eò ubi alij erant dij atq; homines,

Ob ornatū gesticentem cæsiæ Palladis forti patre prognatæ,

Admiratio aut cepit immortalesq; deos, mortalesq; homines,

Vbi uiderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.

Ex illa enim genus est mulierum pronarum ad uenerem.

Illius enim perniciosum est genus, et si xus mulier

Nocumenum ingens mortales inter uiros habitant,

Pernitiose paupertati non accommoda, sed sacietati.

Veluti cum in alucarijs tectis apes,

Fucos

Fucos pascunt, malorum participes operum.

Ille quidem per totum diem ad solem occidentem

Diurnæ festinant, et faciunt fauos albos.

At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,

Alienum laborem suum in uentrem metunt.

Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres

Iupiter altitonans dedit, participes operum

Difficilium, aliud uero præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, et sollicita opera mulierum,

Non uxorem ducere uelit, nociuam uero attigerit senectam,

In penuria eius quæ senem foueat, hic etiam non uictus indi-
gus

Viuit, mortui uero possessionem inter se diuidunt

Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,

Pudicam uero habuit coniugem, conuenientem præcordijs,

Huic ab æuo malum bono equiparat,

Esse, qui uero adeptus fuerit nocentis natiuitatis,

Viuit in pectoribus habens indefinentem mœsticiam

Animo et corde, et immedicabile malum est.

Quoniam non licet Iouis fallere mentem, neque præterire.

Neque enim Iapetionides Acacesius Prometheus

Illius euitauit grauem iram, sed necessario,

Quamuis multis scium existentem, magnū uinculū cœrcet.

Briareo uero ubi primum pater iratus est animo,

Cottoque atque Gyge, ligauit forti uinculo,

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

Et

Καφίῳας βόσκουσι, κακῶν ξυνήκοντας δῖον.
 Οἳ μάλιστα πρόπαν ἤμαρ ἐν ἡέλιον καταδύντα
 ἐμάπαισιν αὐδύδουσι, τιθείσι τε ληεῖα λόνκᾳ.
 Οἳ δ' ἔντοδι μέλοντο ὑπερφίας κ' ἰσιμβλυντες,
 Ἀλλότριον κάματον σφετορίῳ ἐν γαστέρι ἁμῶνται.
 Ως δ' αὐτῶς ἀνδρείας κακὸν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήκοντας δῖον
 Λεγαλίων. ἔτορρον δὲ πόρρον κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ος ἐν γάμον φεύγων, καὶ μέμερα δῖον γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοοῖ δ' ὑδὶ γῆρας ἵκηται,
 Χάντει γηροκόμοιο, ὃ δ' ἔβιοντο ὑδὶ δολύνης
 Ζῶει. ἀρροφθιμὸν δὲ δὴα ἐκτῆσιν διατίονται,
 Χερσασί. ὧ δ' αὐτὲ γάμος μετὰ μοῖρα γήνηται,
 Κισινύ δ' ἔχει ἄκροτιν, ἀρρεῖαν παπίδεσι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνθ' κακὸν ἐδλῶ ἀντιφείζει,
 Εμμελνα. ὅρ δ' ἐκ τέτμη ἀταρτηροῖο γυῖθλῆς,
 Ζῶει ἐνὶ σῆθεσιρ ἔχων ἀλίαςον ἀνίλῳ
 Θυμῷ καὶ ἱραδίῃ, καὶ ἀνῆκετον κακὸν ὄσιν.
 Ως ἔκ' ἐσι δίδος ἐλέψαι νόον, ὃ δὲ πῦελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ ἰαπετιονίδης ἀκάκητα πτομηβεύς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκῃ
 Καὶ πολὺῖδριν ἰόντα μέγας καταδεσμός δῖον.
 Βελαφίω δ' ὥς ταπρῶτα πατὴρ ὀδύσασατο θυμῷ,
 Κότῃωτ' ἠδὲ γύγῃ, δῖον ἱρατόρῳ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἡνορέῳ ὑπερῶπλον ἀγώμῳ, ὃ δὲ καὶ ἔσθλῳ,
 Καὶ

Καὶ μέγας, πατῆρας δ' ὑπὸ χθονὸς οὐρυοδῆης,
 ἔρθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντο ὑπὸ χθονὶ ναετᾶοντο,
 εἴα τ' ἐπ' ἔχατι μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 Διὸς μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας ἱερνίδης τε ἰδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκον ἠΰνομ' ῥεῖν κρόνον ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φρεσὶ μοσιῶσιν ἀνὴγαγον δὲ φᾶος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γάρ σφι ἅπαντα διωκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοισι, νίκῃ τε καὶ ἀγλαῶν εὖχος ἀρεῶν.
 Ἄνδρ' γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Τιτλῶν τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ὀξεγγύοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι δ' ἄκρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ μὲν, ἀφ' ὑψέλης ὀδρῦ' τιτλῶν ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δ' ὠπῆρον ἑκάω,
 οὓς τέκον ἠΰνομ' ῥεῖν κρόνον οὐκ ἐθέσσε.
 οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχῃ θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Συμχεῖως ἐμάχοντο δ' ἑκα πλείους ἦναι αὐτοὺς.
 οὐδέ τις εἰδὼς χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδέ τόρρις, ἴσθι δὲ τέλος τίτατο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι πῆξε χεῖρον ἄρ' ἔμνεα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίῳ τε, τὰ πόρ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 πάντων ἐν σῆθεσιν ἀέξεο θυμὸς ἀγλῶος,
 ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίῳ ἑρατεινῷ.
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Κέκλυτέ μοι γαίης τε καὶ ὕδατος ἀγλαὰ τέκνα,

Et magnitudinem, collocavit sub terram latam,
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magnæ in finibus terræ,
 Vsq; ualde moerentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dij alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis uictoriamq; & splendidam gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes,

Titanesq; dij, & quotquot è Saturno nati sunt.
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uero dij, datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iungens.
 Illi sanè tum inter se pugnam animū excruciantem habentes
 Continuè pugnabant decem plus annis.
 Neq; ulla contentionis molestæ compositio, neq; finis
 Alterutris, æqualiter autem finis extensus erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Nectarq;, ambrosiamq;, quibus dij ipsi uestuntur:
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
 Vbi nectar comederunt & ambrosiam amabilem.
 Iam tum ipsis interlocutus est pater hominumq; deorumq;.
 Audite me Terræq; & Cæli incliti filij,

Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet:
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo
 Victoria et imperio propugnauimus dies omnes,
 Titanesque dii et quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos uero magnamque uim et manus innoxias
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitiae placidae, quibus perpassis
 Ad lucem redieritis molesto à uinculo,
 Nostra per consilia, à caligine obscura.
 Sic dixit, illū uero rursum excepit Cottus irreprehensibilis.
 Venerande, non indocta loqueris: sed et nos
 Scimus, quod excellunt quidem præcordia, excellens uero
 est intellectus,
 Auxiliator uero immortalibus execrationis fuisti horreda.
 Tua uero prudentia ab caligine opaca,
 Retrograde iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoque nunc intento animo et prudenti consilio,
 Vindicabimus uestrum imperium graui conflictu,
 Pugnantestum. Titanibus per acra praelia.
 Sic dixit, collaudarunt uero dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea. pugnam uero arduam excitauit
 Omnes feminaeque et mares die illo,
 Titanesque dii, et quotquot Saturno procreati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,

Acres

Οφρ' ἔπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι λιλάσει.
 Ἡδ' ἢ γὰρ μάλα δ' ἡρώων ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ ἱεράτεο πόδε μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα,
 Τιτλῶές τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ἐκ γυμνόμεθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ χεῖρας ἀάπτως
 φαίνετε τιτλῶεσιν ἐναντίοι ἐν δ' αἰ λυγρῇ,
 Μιν κσάμενοι φιλότῃ τε ἐνέεος, ὅσας παθόντες
 ἐς φάτο' ἀΨ ἀφίκεσθε δ' υσηλεγέος ὑπὸ δεσμῷ,
 Ἡμετέρους δ' ἔα βελάς ὑπὸ ζῶφω ἡρόοντες.
 Ως φάτο. τότε δ' ὅζ' αὖτις ἀμείβετο κήπητο' ἀμύνων.
 Δαιμόνι' ἐκ ἀδ' ἄκτα πιφάσκειαι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἰδ' μιν, ὅτι πόδι μιν πρᾶπίδες, πόδι δ' ἔστι νόημα,
 Αλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ἀρής γυμνοῖεν κρυεροῖα.
 Σῆσι δ' ὤψφροσιώησιν ὑπὸ ζῶφω ἡρόοντες,
 ΑΨορρόον δ' ὅζ' αὖτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
 Ἡλνθομιν, κρόνον ἢ ἀναξ, ἀνὰ κελπῆα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτγνῆτε νόω, καὶ ἐπίφρονι βελῇ,
 Ρύσόμεθα κράτ' ὕμιν ἐν αἰνῇ δ' ἡϊότητι,
 Μαρνάμενοι τιτῆσιν ἀνὰ ἱερατέρους ὕσμίνας.
 Ως φάτ', ἐπ' ὤκησαν δὲ θεοὶ δ' ὠπῆρόν ἐάων,
 Μῦθον ἀκῶσαντες. πόλεμος δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
 Μάλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε. μάχῃ δ' ἀμέγαρτον ἔγει-
 ράντες, θέλειαι τε καὶ ἄρσενος, ἡματι λείνω, (ραν
 Τιτῆνός τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ὅζε γυμνόντο.
 Οὗς τε ζεὺς ὀρέβουσ' ὦψ ὑπὸ χθονὸς ἦκε φάως δέ,

Δεινοί τε κρατοροί τε Βίλῳ ὑπέρσπλον ἔχοντο.
 Τῶν, ἐκαστὸν μὲν χεῖρσιν ἀπ' ὤμων αἰέσσοντο
 Γᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐκείσῃ πρηνήκοντα
 Εξ ὤμων ἐπέφυκον ὡδὶ σιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἱ τότε πτλίωσι κατέσθην ἐν διαίλυγῃ,
 Πέτρας ἠλιβάτους σιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντο.
 Τιτῆνός δ' ἐτόρῳθην ἐκαρτυῶντο φάλαγγας.
 Γροφρονέως χειρῶν τε Βίης δ' ἅμα ὄργον ἔφαινον
 Ἀμφοτόροι. δεινὸν δὲ πόρῖαχε πόντος ἀπείρων.
 Ἡ δὲ μέγ' ὄυμαρ' ἀγνοσθῆν, ἐπέσθην δ' ὄρανός ὄνους
 Σείομεν, πεδὸθ' ἐπὶ πνάσῃ μακρὸς ὀλυμπος
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, γήσις δ' ἴκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόντα, ποδῶν δ' ἀπεία τ' ἰωὴ
 Ἀσπέρου ἰωχοῖο, Βολάων τε κρατοράων.

Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεια σονόντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτόρων δ' ἴκετ' ὄρανόν ἄσερόντα,
 Κεκλομένηων. οἱ δὲ ξυνίσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴχην ἐὼν μὲν. ἀλλὰ νῦν τοι γὰρ
 Εἶδαρ μὲν μῦθε πλῶν φρένδ', ἐκ δ' ἐτε πᾶσαν
 Φαῖνε Βίλῳ. ἅμυδὺς δ' ἄρ' ἀπ' ὄρανός ἡ δ' ἀπ' ὀλύμ-
 Ἀστράπῃων ἔσειχε στυγχαδύρ. οἱ δὲ κόραυνοί (πῶ
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἄσεροπῇ εὖ ποτίοντο
 Χειρὸς ἀπ' σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφόωντο
 Ταρφέον. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιθ' ὄυμαρ' ἀγίζην,
 Καὶ δολύμ. λάκε δ' ἀμφὶ πονεῖ μεγάλ' ἄσπερος ὕλη.
 Εἰς

Acres robustiq; uires immensas habentes.

Horum centum quidem manus ab humeris concitabantur,

Omnibus simul: capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,

Saxa prærupta ualidis in manibus gestantes.

Titanes uero ab altera parte confortarunt phalanges,

Alacriter manuumq; uiriumq; simul opus ostentabant,

Vtriq; horrendè uero insonuit pontus immensus.

Terra uero stridebat, ingemiscebat uero latum coelum

Quassatum, è fundo uero concutiebatur amplus Olympus

Impetu à deorum. motus uero uenit grauis

Ad Tartarum tenebricosum, pedum & alta uociferatio

Inmodici tumultus, ictuumq; fortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gemebunda.

Vox autem utrorumq; peruenit ad coelum stellatum,

Adhortantium. at illi congredebantur magno cum clamore.

Neq; sanè amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius

Statim robore implebantur animi, & omnem

Exeruit uim. si mul etiam à coelo atq; ab Olympo

Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem

Celerrimè unà cum tonitru & fulgure scite uolabant,

Manu à robusta, sacram flammam rutilantes

Crebra. circum uero terra alina reboabat,

Ardens. crepitabat uero undiq; igne ualde magna sylua.

Feruebat uero terra tota, & Oceani fluente,
 Pontusq; immensus. circumdedit autem calidus uapor
 Titanes terrestres, flamma uero ad aërem diuinum peruenit
 Magna. oculos uero uisu priuabat quantumuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;.

Incendium autem immensum occupauit Chaos. uidebatur
 autem coram

Oculis aspicere, ac auribus uocem audire,
 Itidem ut cum olim terra & coelum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur
 Hac quidem diruta, illo autem ex alto diruente.
 Tantis fragor erat dijs confligentibus.

Simul quoq; uenti motūq; puluerēq; cū strepitu excitabant,
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen,

Ardentia tela Iouis magni. ferebant autē fremitū clamoremq;
 In medium utrorumq; . strepitus autem ingens excitabatur.
 Stupendæ pugnae robur autem exerebatur operum.

Inclinata uero est pugna. prius uero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio.

Illi uero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.

Hi sanē trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:

Tan-

Εἴξει δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 γόνυ δ' ἄρ' ὕγετος, οὗ δ' ἀμφέπρω θερμός αὐτμὴ
 τιτλιῶας χθονίης. φλόξ δ' ἠέρα δ' ἴαν ἱκαυεν,
 ἄσπερος. ὅσσι δ' ἄμειρε καὶ ἰφθίμων πόρ' ἐόντων,
 αὐτὴ μαρμαίρουσα κεραυνῷ τε σεροπῆς τε.
 Καῦμα οὐ θεασέσιν κατέχεν χάος. εἶσατο δ' αὖτε
 οφθαλμοῖσιν ἰδέειν, ἠδ' ἔασιν ὅσων ἀκοῦσαι,
 αὐτῶς, ὥς ὅτε γαῖα καὶ ὕρανος ὀβρυς ὑπὸρθεν
 Πίλνατο. τοῖος γὰρ κε μέγιστον δοῦπος ὀρώρει,
 τῆς μὲν δρειπομένης, τοῖ δ' ὑψόθεν ὄζει πέντος.
 Τόσος δοῦπος ἐπλετο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' αἶετοι γῆσιν τε κόνιν τ' ὀυφάρ' ἀγίζον,
 βροντῶν τε σεροπῶν τε καὶ ἀεθιλόωντα κεραυνόν,
 κῆλα δὲος μεγάλοιο. φέρον δ' ἰχθῦν τ' ἔνοπλόν τε,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων. ὅτοβ' δ' ἀπλητ' ὀρώρει
 σμερδαλέης ἑριδος. κάρτε' δ' ἀνεφαίνετο δῖον.
 Εκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντο,
 ἐμμενέως ἐμάχοντο δῖα κρατῶρας ὕσμινας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχῃσι δριμύτιον ἔγειραν,
 Κόφρος τε, Βειάρεώς τε, γυγης τ' ἄα τ' πολέμοιο.
 Οἱ ῥὰ τρικηυσίας πέτρης σιβαρῶν ἀπ' χειρῶν
 πέμπον ἐπ' αὐτοδράας. κατὰ δ' ὀυκίασαν βυλίοισι
 τιτλιῶας. καὶ οὗ μὲν ὑπὸ χθονὸς ὀβρυοδείης
 πέμψαν, καὶ δειμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερλύμενος πόρ' ἐόντας.

Τόσσοι γ' ὄντ' ὑπὸ γῆς, ὅσοι ὕραυός ἐς' ἀπ' γαίης.
 Ἰσοὺ γάρ τ' ἀπ' γῆς ὄντ' ἀρταρον κερύοντα.
 Εννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἥματα χάλκεοι ἄκμων
 Οὐρανοθεν κατιών, δεκάτη δ' ὄντ' ἄκμων ἵκοιτο.
 Εννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἥματα χάλκεος ἄκμων
 Εκ γαίης κατιών, δεκάτη δ' ὄντ' ἀρταρον ἵκοιτο.
 Τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλα', ἀμφὶ δ' ἐμιν νύξ,
 Τεισοιχεῖ κέχυται πόδι δ' εἰρῶ, αὐτὰρ ὑπὸρθεν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασι, καὶ ἀτρυγέτιο θαλάσσης.
 Ενθα θεοὶ πτῖν' ὄντ' ὑπὸ ζοφῷ κερύοντι
 Κεκρύφαται, Βελήσι δὲός νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ γ' ὄντ' ὄντ' ὄντ', πελώρης ἔχατα γαίης.
 Τοῖς, ὅκ' ὄντ' ὄντ' ὄντ', πύλας δ' ἐπέθηκε ποσειδῶν
 Χαλκείας. τείχε' δ' ἐπ' οἴκεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ενθα γύγης, κόπῃος τε, καὶ ὁ Βελέριος μέγας θυμος,
 Νάισιν, φύλακός πῖσος δὲός ἀγίοχοιο.
 Ενθάδε γῆς δ' νοφερῆς, καὶ ταρτάρῳ κερύοντ' ὄντ',
 Γόντου τ' ἀτρυγέτιο, καὶ ὕραυ' ἀσερόντ' ὄντ',
 Εξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασιρ,
 Αἰγαλὲ', ὄντ' ὄντ' ὄντ', τὰ τε συγέεισι θεοί περ,
 Χάσμα μέγ'. ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ'
 Οὐδ' ἄς ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλίων γ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ'
 Αλλὰ κεν γ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ' ὄντ'
 Αἰγαλὲν. δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Τὸτο τέρας. καὶ νυκτὸς δριμυτὸς οἰκία δ' ἐνᾶ
 Ἐσηκον,

Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum,
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Cœlitus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies æreus Acmon
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
 Quem circa ferreum septum ductum est, circum uero ipsum
 nox,

Triplici ordine fuscum est circa collum, sed superne
 Terræ radices creuerunt, & infructuosi maris.
 Vbi dii Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Regione in squalida, uastæ ultima terræ.
 His non exeundum est, portas uero imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
 Illic Gyges, Cottusq;, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebriose, & Tartari opaci,
 Ponti q; infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt:
 Molesti, squalidi, quos oderunt dii,
 Hiatus ingens. nec uero integro anno
 Solum attinget, ubi primum portas intra uenerit:
 Sed sanè huc & illuc fert impetuosâ procella,
 Molesta. horrendumq; etiam immortalibus dijs
 Hoc monstrum. & noctis obscuræ domus horrendæ

Stant, nubibus oblectæ nigris.
 Has iuxta lapeti filius sustinebat coelum latum,
 Stans, capiteq; et indefessis manibus
 Firmiter, quia tam nox quam dies celeriter euntes
 Sese compellabant per uices, mutantem magnum limen,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa uero foras
 Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,
 Sed semper altera domos extra existens,
 Terram circa mouetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat horam itineris, donec ueniat.
 Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa uero somnum in manibus, fratrem mortis,
 Nox noxia, nube tecla atra.
 Vbi autem Noctis filij obscuræ domos habent,
 Somnus et Mors, graues dii: neq; unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cælum scandens, nec cœlitus descendens.
 Horum alter quidem terramq; et lata dorsa maris,
 Quietus percurrit, et placidus hominibus.
 Alterius uero ferreum quidem cor, æreum uero ei pectus
 Crudele in præcordijs. habet autem, quem semel arripue-
 rit
 Hominum: hostis uero etiam immortalibus dijs.
 Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
 Fortisq; Plutonis, et grauis Proserpine,
 Stant. asper autem canis pro foribus custodit,

Ἐσπερὺν, νεφέλης λεκαλυμμένηα λυανέησι.
 τῶν πρόστ' ἰαπετοῖο πάϊς ἔχετ' ὕρανον ὄρυζῶν,
 Ἐσθλῶς, λεφαλήν τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 Ἀσμεφείως. ὅπῃ νύξ τε καὶ ἡμέραι τάσσοι ἴσσαι,
 Ἀλλήλας πρῶσέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν ὄδον,
 Χάλκεον. ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζον
 ἔρχεται. ὃδ' ἔποτ' ἀμφοτέρως δῶμος ἑνὸς ἔεργει,
 Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρωγε δόμων ἐκτοδὺν ἔδου,
 ταῦτα ἄνδρ' ἔφετο. ἢ δ' αὖ δόμος ἑνὸς ἔδου,
 μίμνει τὴν αὖ φησὶ ὄδον ὄδον, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν ὠδὴ χθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα.
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον θανάτοιο,
 κύβητόν, νεφέλη λεκαλυμμένη ἠεροειδέει.
 Ἐνθα δὲ νυκτὸς παῖδες δρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνὸς καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοί, ὃδ' ἔπειτ' αὐτοῦς
 Ἥλιος φαέθων ὠδὴ δ' ἔρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ὃδ' ὕραν ὄθον καταβαίνων.
 τῶν ἑτέρως μὲν γλῶττι καὶ ὕρεια νῶτα θαλάσσης,
 Ἡσυχὸς ἀνδρ' ἔφετο καὶ μέλιχθ' ἀνθρώποισι.
 τὸ δὲ, σιδ' ἤρη μὲν κραδίη, χάλκεον δ' ἐοίητο
 Νηλεὺς ἑνὸς σῆθεσσιν. ἔχει δ' ὅρ' πρῶτα λάβησιν
 ἀνθρώπων. ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεὸς χθονίος πρόσθον δόμοι ἠχέοντο,
 Ἰφθίμωτ' αἰδέω, καὶ ἑπαινῆς πόρσε φονεῖς
 Ἐσθλῶσι. δεινὸς δὲ λύνων πρῶτ' ἔροισι φυλάσσει,

Νηλεὺς.

Νηλεΐδης. τέχνῳ δὲ κακῶ ἔχει. ὅν μιν ἰόντας
 Σάινει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιρ ἀμφοτέρωσιγ,
 Εξελθεῖν δ' ἔκ αὐτῆς ἔχ' πάλιν. ἀλλὰ δοκῶν,
 Εοδίει, ὅν κε λάβῃσι πυλῆων ἐκτοδὴν ἰόντα,
 Ἰφθίμῃ τ' αἰδ' αὖ καὶ ἐπαινῆς πόρσε φονείης.
 Ενθάδε ναιεταίει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ σύξ, θυγάτηρ ἀΨορῶος ὠκεανοῖο
 Πρὸς βυτιάτη. νόσφι δὲ θεῶν κλυτὰ δ' ὠμαῖα ναίει,
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατρεφέ'. ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίσοισι ἀργυρέοισι πρὸς ἔρανον ἐσκήκτου.
 Γαῦρα δὲ θαύμαντ' ὅθι θυγάτηρ πόδας ὠκεία ἱεῖς,
 Ἀγγελίης πωλείται ἐπ' ὕρεια νῶτα θαλάσσης,
 Οππότε' ἔεις καὶ νεῖκ' ὅθι ἀθανάτοισι ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδ' ἔκτα ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δ' ἔτε ἱερὸν ἔπειμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἡνείκα
 Τηλόθεν ὅν χρυσὸν πλοχῶ πολυώνυμον ὕδωρ
 Ψυχρόν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτριο
 Ὑψιλῆς, πολλόν δ' ὑπὸ χθονὸς ὕρυσσ' εἰς
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει δ' ἄνύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' αὖ μοῖρα δ' ἐδάσται.
 Εννία μιν πόδι γλῶττι καὶ ὕρεια νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμῶν' εἰς ἅλα πίπτει.
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης πλοῖε μέγα πῆμα θεοῖσιγ.
 Οσκήν τιν' ἐπίορκον ἀρλείψας ἐπομόσθη
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' ὀλύμπου,
Καὶ τὰ

*Sæuis. artem autem malam habet: ad introëuntē quidē
 Adulatur pariter caudāq; & auribus ambabus,
 Exire uero non iterum permittit denuō, sed obseruans
 Deuorat, quencūq; prederit portas extra existentem,
 Fortisq; Plutonis & grauis Proserpinæ.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. Scorsim uero à dijs inclitas edes incolit,
 Ingentibus saxis superne tecta: circum uero quaq;
 Columnis molestis ad cœlum firmata est.
 Raro uero Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
 Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Iupiter tum irim mittit, deorum magnum iusiurandum ut
 ferat,
 Longe in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa: multum uero subtus terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima uero pars attributa est.
 Nouem quidē circa terramq;, & lata dorsa maris,
 Vorticibus argenteis intortus in mare exit.
 Vna uero ex petra profluit, magnum damnum dijs.
 Quisquis periurium relictis iurauerit
 Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,*

Iacet

Iacet exors integrum per annum.

Neq; ambrosiæ & nectaris accedit propius

Cibum, sed iacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Aliud ex alio excipit difficilimum certamen.

Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis,

Neq; unquã ad consiliũ incundũ cõmiscetur, neq; ad epulas

Nouem totis annis. decimo tandem commiscetur iterum

Cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.

Tale enim iuramentum constituerunt dij Stygis perennans
aquam,

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum,

Vbi terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,

Ponti; infructuosi, & cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt

Molesti, squalidi. quos oderunt dij licet,

Illic splendideq; portæ, & lapideum limen,

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua spon:æ enatum. ante illud uero, extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Ceterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,

Domos incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existentem

Generum suum fecit grauius fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiã suam.

Ast

Κεῖται νηπότημ' τετελειωμένον εἰς ἑνιαυτόν.
 Οὐδ' ἔποτ' ἀμβροσίης καὶ νίκταρ' ὄρχεται ἄσπορ
 Βρώσις, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνους, ὅ' ἀναυδ',
 Στρωθεῖς ἐν λεχέεσσι. καὶ δ' ὑδὶ ἑῷμα καλὴ πῆδ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσόν τε τέσση μέγαν εἰς ἑνιαυτόν,
 Ἀλλ' ὅτ' ἄλλος δέχεται χαλεπώτατ' ἄθλος.
 Εὐνάϊδον δὲ θεῶν ἀρμείρεται αἰγυῖόντων,
 Οὐδ' ἔποτ' ὅτ' Βυλλῶν ὠμίσγεται, ὅτ' ὑδὶ δ' αἶτας
 Εὐνεία πάντ' ἔτα. δέκ' αὖτ' ὠμίσγεται αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ δ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὅρνον ἔθνητο θεοὶ συγὸς ἄφθιτον ὕδαρ,
 Ωγύγιον, τότ' ἴησι κατασφύλου δ' ἄχ' ὥρῃ,
 Ενθάδε γῆς δ' νοφερῆς καὶ τερτάρου κερύοντ',
 Γόντου τ' ἀτρυγέτιο καὶ ὕραυ' ἀσερόντ',
 Εξείης πάντων πηγὰς καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Λαγαλὲ' ὀυρώοντα. τά τε συγέουσι θεοὶ πόρ,
 Ενθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λάϊν' ὅδ' ὅς,
 Λαεμφῆς, ῥίησι δ' ἰωκεῖεσσιν ἀρῆρως
 Αὐτοφύης. πρόσθεν δὲ, θεῶν ἐκτοδὸν ἀπάντων,
 Τιτλῶν νάισσι, πέρην χάρος ῥοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐλσ' μαράγοιο δῖος κλειρότ' ἐπίκονροι,
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόη' τ' ἠδὲ γύγης. βειαρέων γέμεν ἡνὲρ ἰόντα,
 Γαμβρόν ἰὸν ποίησε βαρύκτυπ' ἑννοσίγαι'.
 Δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὅπ' ἔειν θυγατὸρα ἦν.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πτῶας ἀπ' ὕραυδ' ὄξυλασε ζεύς,
 Οπλότατον τέκε πᾶσι δα τυφώϊα γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν Φιλότῃ, δῖα χρυσὴν ἀφροδίτῳ.
 Οὐ χεῖρδ' μὲν ἔασιν ἐπ' ἰχθυὶ δῖγματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι βρατόρ' θεῶ. ἐκ δὲ οἱ ὦμων,
 Ἡμ' ἐκὰς κεφαλᾷ ὄφλιθ', δεινοῖο δρᾶκοντ'·
 Γλώσσοι σινοφερεῖσι λελεγχμότδ'. ἐκ δὲ οἱ ὄσσω
 Θιαπεσίης κεφαλῇσι πῶ' ὀφρύσι τῶν ἀμάρυσσι.
 Πρασῶν δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καί τ' εὐρηνομήνοισι.
 Φωνᾷ δ' ἐν πάσῃσι ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοίη δ' ἐῖσαι, ἀβέσφατ'· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι σιωπῇ μιν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρ' εὐβρόχεω μῦθ' ἄχθ' ὄσαν, ἀγᾶντες.
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λείοντ'· ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκῶσαι.
 Ἄλλοτε δ' αὖ ροῖζας, χ' ὑπὸ δ' ἤχευ ἔρια μακρὰ.
 Καὶ νῦν κ' ἐπλ' ὄργου ἀμήχανου ἥματι κένω.
 Καὶ κ' ὅ γε θυητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξιν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξ' ὅκ' ὀνόσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Σκληρόν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμόρδ' ἀλίου κονάβησε, καὶ ὕραυδ' ὄβρις ὑπὸρθεν,
 Πόντ' ἔτ', ὠκεανὸς τε ροαί, καὶ τάρταρα γαίης.
 Πρὸς δ' ὑπὸ ἀβανάδοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπος,
 Ορνυμῆνοιο ἀνακτ'· ἐπεσγνάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπὸ ἀμφοτέρω κᾶτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βρον-

Ast ubi Titanes è cœlo expulit Iupiter,
 Minimum natus peperit filium Typhocum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei, ex humeris uero ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admiranda dorum capitum sub supercilijs ignis micat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat serpentis.
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum enim
 Sonabant ut dijs intelligere liceret, interdum rursus
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocem, ferocis.
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis.
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu.
 Interdum uero stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sanè erat opus perplexum die illo.
 Atque certe iste mortalibus et immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque.
 Grauitè autem intonuit atque fortiter, undique uero terra
 Horrendè edidit fragorem, et cœlum latum superne,
 Pontusque, et Oceani fluxus, et infima loca terræ.
 Pedibus uero sub immortalibus magnus contremuit Olym-
 pus,
 Excitato rege, ingemiscebat autem tellus.
 Calor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,

Tonitruq; & fulguris igne ab isto immarū,
 Valde spirantium uentorumq; & fulminis ardentis.
 Feruebat autem terra omnis, & cælum, atq; mare
 Furebat circum littora, circumquaq; & fluctus magni
 Impetu à deorum, commotio uero difficilis sedatu coorice-
 batur.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno scorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflictum.
 Iupiter uero postquā accumulauit suum robur, sumpsit uero
 Tonitruq; fulgurq; & coruscans fulmen, (arma
 Percussit ab Olympo insiliens. circum uero omnia
 Combussit ingenia capita seui portentū.
 Ceterum ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra uasta.
 Flamma autem fulmine icti cū impetu ferebatur, illius regis,
 Monis in concauitates opacas asperas,
 Percussi. multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, & liquefcebat stannum uelutū
 Arte ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum, atq; ferrum quod solidissimum est,
 Monis in concauitatibus, uictum igne combustiū
 Liquefcit in terra diuina, à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquefcebat terra iubare ignis ardentis.

Abiecit autem ipsum animo tristatus, in Tartarum latum.

Ex Typhoëo autem est uentorum uis humide flantium.

-2. . .

Excepto

Βροκτῆς τε σδροπῆς τε πυρρός ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 Πρηκτέρων ἀνέμων τε βορρῶν τε φλεγέθοντο.
 Ἐξε δὲ χθών πάσα, καὶ ἔρανος, ἠδὲ θάλασσα
 οὐδ' ἀεὶ ἀμφ' ἀκτῆς, πρὶ τ' ἀμφὶ κύματα μακρὰ
 ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων. γῆσι δ' ἄσβεστο δρόρει.
 Τρέσσει δὲ ἄδης γένεροισι καταφθιμύνοισιν ἀνάσων,
 Τιτλῶν δ' ὑποταγτάριοι, κρόνον ἀμφὶς ἰόντων,
 Ασβέσου λελάσδιο καὶ ἀνῆς δ' ἡϊστοῖτο.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ὃν κέρθυεν ἰὸν μῆνος, εἴλετο δ' ὅπλα,
 Βροντῶν τε σδροπῶν τε ἑλδαλόγητα βορρῶν,
 Πληξεν ἀπ' ἑλύμποιο ἐπάλμην. ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεε θεαπεισίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἦ μιν δ' ἄμασε πληγῇσιν ἱμάσας,
 Ηεπτε γήωθεις, σφάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
 Οὔρετο γὰρ βήσῃσιν αἰδ' ὕλης παμπάλοισι,
 Πληγύτο. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα,
 Αὐτμῇ θεαπεισίῃ, καὶ ἐτήκετο κασιτόρο ὥς
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' ὀτρύνοντο χράνιοι
 θαλφθεῖς, ἠδὲ σίδ' ἤροτο ὅπου κρατοράτα τὸς ὄσιν,
 Οὔρετο γὰρ βήσῃσι, δαμαζόμενοι πυρὶ κηλῇ,
 Τήκεται γὰρ χθονὶ δῖῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Ως ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ρίψε δ' ἔμιν θυμῷ ἀκάχωρ, ὅν τ' ἀρταρον ὀυρῶν.
 Ἐκ δὲ τυφώος ἔς ἀνέμων μῆνι ὕγρον ἀγίντωμ,

Νόσφι νόστου, βορέω τε, καὶ ἀργίσειω ζεφύροιο.
 Οἱ γέ μιν ἐκθίομεν γῆνῃ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλαι μαψαύραι ὑπὸ πνέουσι θάλασσαν.
 Αἰ δ' ἤ τι πίπῃσαι ὅν κ' ἡροειδέα πόντον,
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσι ἄελλῃ.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, δίσκος κιδ' ἄσιν τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι. κακῇ δ' ὅ γ' γίνεται ἄλκῃ
 Ἀνδράσι, οἳ κείνοισι στυγαντῶν τε καὶ πόντον.
 Αἰ δ' αὖτε καὶ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσαν,
 Εργ' ὄρα τὰ φθείρουσι χαμαιγυρίων ἀνθρώπων,
 Γεμπλήσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλὲς κολοσυρτό.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥά πόνον μάκαρος θεοὶ ὄζετέλεσαν,
 Τετλίωσι δὲ τιμῶν κείναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλεύμεν ἡδ' ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδ' μοσιυῆσι, ὀλύμπιον ὀυρένοπα ζῆν'
 Ἀθανάτων. ὃ δὲ, τοῖσι μὲν δίδεδ' ἄσαστο τιμὰς.
 Ζεὺς ἰ θεῶν βασιλεὺς πρώτῳ ἄλοχον θέτο μῆτιρ,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδ' ἦεν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἦ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιρ Ἀθήνη
 Τέξασθαι, τότε ἔπειτα δολοφρένας ὄξαπατήσας,
 Αἴμυλίοισι λόγοισιν, ἐλὼν ὅν κατ' ἔβρε νηδυνί,
 Γαίης φραδ' μοσιυῆσι, καὶ ὄραν ὅν ἀσερόεντο.
 Τὼς γὰρ οἱ φρασάτω, ἵνα μὴ βασιλήϊδ' ἀπιμῶ
 Ἀλλ' ἔνῃ, δῖός αὐτῇ, θεῶν ἀειγχετάων.
 Ἐκ γὰρ ὧν, εἴμαρτο πόριφρονά τέκνα γῆνέσθαι.

πρώτῳ

THEOGONIA.

181

v. 6. - 870 p. 1.

Excepto Noto, Boreaꝑ; & celeri Zephyro.

Qui sanè ex dijs sua natiuitate, hominibus magna utilitas.

Ast alie leues aures inspirant mare,

Quæ utiq; incidentes in nigrum pontum,

Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine,

Nunc hæ nunc illæ flant, dissipantq; naues,

Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium

Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Eadem rursum per terram immensam floribus ornatam,

Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
num

Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dii beati perfecerunt,

Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,

Longum impellebant regnare atq; imperare,

Ex Terræ consilio, Olympium latecernentem Iouem

Immortalibus. hic uero inter illos rite distribuit munia.

Iupiter autem rex primam uxorem suam fecit Prudentiam,

Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.

Sed cum iam esset decem cæsijs oculis Mineruam

Paritura, ibi tum dolis animo decepto,

Blandis sermonibus, suam in condidit aluum,

Telluris consilijs & Cæli stellati.

Illæ duo enim ei dixerunt, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.

Ex hac enim in satis erat prudentes liberos nasci.

III 3

Pri-

Primam quidem, uirginem caesijs oculis praeditam in Triton
ne genitam,

Par habentem patri robur, et prudens consilium.

Ceterum deinde sanè filium decorum regem et uirorum

Erat paritura, magnum animum habentem,

Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.

Sic ei consulbat dea bonumq; malumq;.

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunomiaq;, Dicensq;, et Irenen florentem.

Quæq; opera matura faciunt apud mortales homines:

Parcasq;, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,

Clothoq;, Lachesisq;, et Atropon, quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.

Tres uero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas ha-

Oceani filia, à multis optatam formam habens, (benes,

Aglaiam, et Euphrosynen, Thaliāmq; amabilem.

Quarum et à palpebris amor destillat contuentium,

Soluens membra, iucundum uero sub supercilijs aspiciunt.

Porrò hic Cereris multos pascens ad lectum uenit,

Quæ peperit Proserpinā pulchras ulnas habentē, quā Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynen uero deinceps amauit pulchricomam,

Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt,

Novem: quarum labor conuiuia sunt, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis gaudentem,

Amabilem prolem supra omnes cœlites,

1

Genuit

Πρώτῳ μὲν γὰρ κούρῳ γλαυκὸπιδ' ἀτρυγέην
 ἰσορῆχουσαν πατρὶ μὲν ὄφρ', καὶ ἐπίφρονα Βυλῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἄρ' ἔπειδ' ἀβυλὸν θεῶν βασιλῆα ὦνδρῶν
 ἠμελλόν τέξιδεα, ὑπερβίον ἥτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρ' αὖ μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐνὶ ἐγκάτῳ νοδῶν,
 ὣς δ' ἢ οἱ φράσσει το θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δούτορ μιν ἠγάγετο λιπαρῶν θέμιν, ἥ τέκον ὤρας,
 Εὐνομίῳ τε, Δίκῃ τε, καὶ εἰρήνῳ τε θαλῶν.
 Αἵ τ' ὄρ' γ' ὠραῖοι κτλ θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Μοίρας θ', ἥς πλείῳ τιμῶν πόρε μητιέτα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ ἄτροπον. αἳ τε δίδουσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δ' ἐοὶ θυρωρόμη χεῖρας τέκε καλλιπῆδες,
 Ωκεανὸς κούρην, πολυηρατορ εἶδος ἔχουσα,
 Αὐλαίην, καὶ θυφροσιῶν, θαλίῳ τ' ὄρατεινῶν.
 Τῶν, καὶ ἄρ' Βλεφαρών ὄφρ' εἶβ' ὀδερκομέναων,
 Λυσιμελῆς, καλὸν δ' ἐθ' ὑπὸ φρεσὶ δερκιδόωνται.
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἠμκτρετο πολυφόρεθς ὄν λέχος ἥλθον,
 ἠ τέκε πόρσεφόνῳ λούκῳ ληνον, ἥμ' αἰδ' ὠνδύς
 ἠεπασσεν ἥς πῆρ' ἀμητρός. ἔδωκε δὲ μητιέτα Ζεὺς.
 Μινκμοσιώης δ' ὅζ' αὐτῆς ὄρασσετο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἰ μῦσαι χρυσάμπυκες ὄζεγγόντο,
 Ἐννέα. τῆσιν ἄσδον θαλίαι, καὶ τόρψις αἰοιδ' ἥς.
 Λητώ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρ' ἑμν ἰοχέαιραν,
 Μερόσσην τε γόνον πόδ' ἅπ' ἅντων ὕρασιώνων,

Γίνατ' ἄρ, ἀγίοχοιο διὸς Φιλόπητι μιγείσα.
 Λοιδοτάτ' ἴω δ' ἥρω θαλερῶ ποίησατ' ἄκροισιν.
 Ἡ δ' ἥβ' ἴω, ἀρῆα, καὶ εἰλείψαν' ἔπικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδ' ἀτρίτο γήρεια,
 Δεινῶ, ἀγροκύνδομον, ἀγέσρατον, ἀτρυτώνω,
 Γότνιαν, καὶ ἑλασδί τε ἄσδον, πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Ἡρ' ἡ φαισιν ἑλυτὸν ἐν Φιλόπητι μιγείσα
 Γάνατο. καὶ ζαμύνεσε, καὶ ἥεισεν ὧ παρακροίτη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λεκασμῶν οὐρανόων.
 Ἐκ δ' ἀμφοτρίτης καὶ εἰκτύπου ἐννοσιγαῖα,
 Τείτων θυρυβίης γήρ' ἔμεγας. ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμεν' ἔχωρ, πρὶν μὲν τὴν Φίλην καὶ πατρὶ ἀνάκτι
 Νάει χεύσας δ' ὧ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ ἀρῆ
 Ρίνοτόρῳ λυθέρεια φόβον καὶ δ' εἶμον' ἔπικτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἑλόνεσσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ λυρόεντι, σὺν ἀρῇ πόλι πορθῶ.
 Ἀρμονίην δ', ἴω καὶ δ' μὲν ὑπὲρ θυμῷ δέ τ' ἄκροισιν.
 Ζίω δ' ἄρ' ἀτλαντίς μάλιν τέκε λύνδομον ἐρμῶ
 Κήρυκ' ἀδανάτων, ἱερὸν λέχθ' εἰσαναβάσας.
 Καδ' μάλιν δ' ἀρ' αἰ σμέλῃ τέκε φαίδιμον ὕον,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι, δῖον νοστον πολυγυθία,
 Ἀθάνατον θνητῶν. νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε Βίω ἥρα κλειῶ,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι διὸς νεφεληγερέτοιο.

Αυλαίῳ

Genuit sanè, Aegiochi Iouis amori mixta.
 Postremam uero Iunonem floridam fecit uxorem,
 Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse uero ex capite, cæsijs oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, in agris tumultuantem, ducem exercitus, indomi-
 tam,
 Venerandam: cui clamor, labor, bellaq; pugnaq;
 Iuno autem Vulcanum inclitum, amori indulgens,
 Genuit: & uires intendit, & contendit cum suo marito,
 Præ omnibus artibus ornatum cœlitibus.
 Ex Amphitrite autem & grauiſſimo Neptuno,
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
 Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti
 Clypeos dissecanti Venus Timorem & Metum peperit,
 Graues, quiq; uirorum densas turbant phalanges,
 In bello horrido, unâ cum Marte urbes deuastante.
 Et Harmoniam: quã Cadmus magnanimus duxit uxorem,
 Ioui uero Atlantis filia Mæa peperit gloriosum Mercuriũ,
 Præconem deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia uero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Dionysum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uero ambo dii sunt.
 Alcmenæ uero peperit uim Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicoq;.

m s

Aglaiam

Aglajam uero Vulcanus ualde inclitus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aurco crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem, fecit coniugem.
 Hanc uero ei immortalē expertemq; senij fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Iouis Magni, et Iunonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo nūoso.
 Fœlix, qui magno facinore inter deos confectus,
 Habitat illesus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclita Oceanis
 Perseis, Circemq; et Aecten regem.
 Acetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij
 Duxit, decorū ex uoluntate, Idyā, pulchris genis præditam.
 Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem amorī in-
 dulgens

Peperit, succumbens per auream Venerem.

Vos quidem nunc Valetæ cœlestes domos tenentes,
 Insulæq; et continentiæ terra, et salsus intus pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloque,
 Musæ Olympiades filia Iouis Aegiochi,
 Quæcunq; mortales apud uiros cubantes,
 Deæ, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutū genuit, præstantissima dearum,

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δ' ἅματ' ἔχοντες,
 Νῆσοι τ' ἤπειροι τε, καὶ ἄλμυρός γ' ὅσοι πόντος.
 Νῦν δὲ θεῶν φύλον αἰεῖσατε ἠδ' ἐπέαι,
 Μῦσαι ὀλυμπιάδες ἱδρᾶς διὸς αἰγιόχοιο,
 Οὔσαι δ' ἠδ' Ἰννοτοῖσι παρ' ἀνδράσι βυνηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γένοντο θεοῖς ὑπὲρ κέλα τέκνα.
 Ἀκμήτης μὲν πλῆτορ ἐγένετο, δ' ἴα θεῶν,
 Ἰασιῶν ἥρωϊ μιγῆσ' ὄρατη φιλότῃτι,

Νειῶ ἔνι τριπόλῳ, κρήτης ἔνι πίοι δ' ἡμῶ,
 Εὐδλόμ. ὅς εἰς' ὤλ' γλῶ, καὶ δὴ ῥέα νῶτα θαλάσσης,
 Γᾶσαν. Τρῶ δ' εὐτυχόντι καὶ δ' κ' ὄν χεῖρας ἱκνται,
 Τὸν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 Κᾶδ' μῶ δ' ἄρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς ἄφροδίτης,
 Ἰνὸ καὶ σεμέλιον, καὶ ἀγαυὸν καλλιπάρημον,
 Αὐτόνολον δ', ὡ γῆμεν ἀφισαῖθ' βαθυχάϊτης,
 Γέννατο, καὶ πολὺ δ' ὥρον εὐσεφάνῳ ἔνι θύβη.
 Κόρη δ' ὠκυανοῖο χρυσάορι καρτερόθυμον
 Μεχθεῖσ' ἔνι Φιλότῃ, πολυχρυσῶ ἄφροδίτῃ,
 Καλλιρόῃ, τέκε πᾶσι δ' αὖ βροτῶν κάλλιστον ἀπάντων,
 Γερῦονῆα. τὸν, ἱεῖνε Βίη ἥρα κλειήν,
 Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμΦιρρύτῳ δὺρυθείη.
 Τιθωνῶ δ' ἕως τέκε μέμνονα χαλκοκρυσεῖν,
 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι λεφάλλῳ φυτῆσατο φαίδιμον ἕδον,
 Ἰφθιμου φαέθοντα, θεοῖς ὤλ' εἰκελον ἀνδρα.
 Τὸν ῥὰ νεον τέρῃν αὐθ' ἔχοντ' εἰκυδέος ἥβης
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα Φιλομειδ' ἥς ἄφροδίτῃ,
 Ωρτ' ἀναρρῆψαμλύν. καὶ μιν Ζεθεοῖς ἔνι νηοῖς,
 Νηοπόλον νύχιον ποίησατο, δ' αἶμονα δ' ἴον.
 Κόρην δ' ἀλεπταο διοτρεφέθ' βασιλῆθ',
 Αἰσονίδης, Βελῆσι θεῶν ἀεαγμετάων
 Ηγε παρ' αἰήτῳ, τελείας συνόγντας αἰέθλους,
 Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς, ὑπερλώως,
 Ὑβριδὴς πελίδης, καὶ ἀτκάδαλος ὀβριμοδργός.

Mixto heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui uadit super terram & lata dorsa maris
 Omnem. Ei uero qui adipiscitur, et cuius ad manus uenerit,
 illum locupletem fecit, multamq; ei praeuit felicitatem.
 Cadmo praeterea Harmonia filia aureae Veneris,
 Mo & Semelen, & Agauen pulchras genas habentem,
 Autonoeq; quam duxit uxore Aristaeus densa caesarie praeditus,

Genuit, & Polydorum moenij pulchre cinclis in Thebis.
 Filia uero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore, abundantis auro Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium pulcherrimū omnium,
 Geryonem. quem interfecit uis Herculana,
 Boues propter flexipedes circumflua in Eurythea.
 Tithono uero Aurora peperit Menona area galea munita,
 Aethiopum regem: & Emathionem regem.
 Ceterum Cephalo plantauit inclitum filium,
 Fortem Phaëthontem, dijs similem uirum.
 Qui sanè iuuenē tenerū florē habentē gloriose pubertatis,
 Filium iuuenilia sapientem, renidens Venus,
 Incitauit, instituens, & ipsum in templis
 Aedituum nocturnum fecit, demonem bonum.
 Filiam uero Actae à Ioue nutriti regis
 Aesonides, uoluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Acta, praestis plenis suspirijs certaminibus,
 Quae multa imperabat magnus rex, superbus,
 Violentus Pelias, & iniquus fortium facinorum patator.
 Qui-

Quibus peractis ad Iolcum redijt, multis perpeſſis,
 Veloci in naue uehens pulchris oculis præditam puellam,
 Aefonides, & ipſam floridam fecit uxorem.
 Et ſanè hæc domita ab Iaſone paſtore populorum,
 Medeam peperit filiũ, quem in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni uero Iouis uoluntas perficiebatur.
 Cæterum Nereides filia marini ſenis,
 Sanè quidem Phocũ Pſamathe peperit, præſantiſſima dea-
 rum,

Acæci in amore, per auream Venerem.
 A Pelco autem ſubacta dea Thetis candidos pedes habens,
 Genuit Achillem prorumpentem per uiros, leonis animum
 habentem.

Acneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchife heroi mixta iucundo amore,
 Idæ in uerticibus, habentis multos anfractus, ſyluoſæ.
 Circe uero Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Ulyſſis ærumnoſi in amore,

Agrum, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;
 Qui ſanè ualde procul in reſſu inſularum ſacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.

Nauſithoum uero Ulyſſi Calypſo excellentiſſima dearum,
 Genuit, Nauſinoumq; mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.

Nunc uero ſœminarum agmen cantate, ſuaui loquæ
 Muſæ Olympiades, filia Iouis à capra nutriti.

Finis Heſiodi Theogoniæ.

Τῆς τελέσας δὲ ἰωλκὸν ἀΨίχῃ, πολλὰ μογήσας,
 Ωκέης ὑπὸ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδ' ἀκούειν,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερῶν ποίησάτ' ἄκοιτιν.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἔμνησ' ὑπὸ ἰήσωνι πειμνί λαῶν,
 Μήδειον τέκε παῖδ' αἰ. τὸν, ἔρρειν ἔτρεφε χέρων,
 Φιλυειδῆς. μεγάλου δὲ διὸς νόος ὄζετι λῆτο,
 Αὐτὰρ νεηκίδες κοῦραι ἀλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν φῶκον ψαμάβη τέκε δ' ἰα θεάων,
 Αἰακῶ ὃν φιλότῃτι, σὺ χυσιῶ ἀφροδίτῃ.
 Πηλεΐ δὲ δ' ἔμνησ' αἰ θεὰ Δέτις ἀργυρόπεζα,
 Γέναιτ' ἀχιλλῆα ῥηξλώρεα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔπικτον ἐὺσέφῃσι κοῦραι,
 Αἰχίον ἥρωϊ μεγεῖσ' ὄρατῃ φιλότῃτι,
 Ιδίνης ὃν κορυφῇσι πολυπῆνυχον, ὑλκίεσσης.
 Κίρκῃ δ' ἠελίῳ θυγάτηρ ὑπεριονίδιο,
 Γέναιτ', ὄδυσσῃσι ταλασίφρονος ὃν φιλότῃτι,
 Αἰχίον, ἠδὲ λατῖνον, ἀμύμονά τε, κρατόρο τε.
 Οἳ δ' ἦ τοι μάλα πῆλε μυχῶν νήσων ἰδράων,
 Γᾶσιν τυροσινοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄναστον.
 Ναυσίθοον δ' ὄδυσσῃσι καλυψὼ δῖα θεάων
 Γέναιτο, ναυσίνόου τε, μεγεῖσ' ἔρατῃ φιλότῃτι.
 Αὐτοὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὀνηθεῖσαι,
 Αθάνατοι γέναντο θεοῖς ὑπείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἶσατε, ἠδ' ἐπέεσσιν
 Μῦσαι ὀλυμπιάδ' αἰ, κοῦραι διὸς ἀγχιόχοιο.
 τέλος θλίψιός ὃ θεογονίης.

Suacat Aenea rerum dignissime præsul,
 Grataq; sunt animo carmina nostra tuo,
 Perlege quæ quondam dulci modulatus auena,
 In Latios ausus uertere Græca modos,
 Ascræi inspiciens ἡμετέρας καὶ ὀψ' ἄρ' ἀποῖτα ποῖτα,
 Græcia quo quondam floruit Hesiodo.
 Hæc fuerant fateor plectro meliore canenda,
 Hic opus ingenij quippe senilis erat:
 At quia nonnullos tam magna superbia uates
 Eleuat, ut nulla Græca in honore putent,
 Sum tamen hoc ausus bis septem et quatuor annis,
 Dum mea labuntur lustra trahente dea.
 Sumpsimus et tenuis Græcorum è fontibus haustus,
 Mixtaq; cum Græca lingua Latina fuit.
 Quicquid id est, ad te uatum clarissime uates
 Mittimus, es Clario non minor ipse deo.
 Suscipe, et Hesiodum placido complectere uultu,
 Hic quoq; iudicio stetq; cadatq; tuo.

HESIODI

HESIODI ASCRAEI

POETAE OPERA ET DIES,

Georgicon liber, Nicolao Valla
interprete.

lerides Musæ, quarum uiget inclyta
cantu

Fama ducū, et uestri nomen immor-
tale parentis,

Dicite, cur hominū pars hæc sine no-
mine uitam

Ducat? et illius cur fama æterna per altum
Euolet? hæc Iouis est magni diuina uoluntas.
Ille etenim altitonans summi regnator olympi,
Excitat imbelles animos, et fortia corda
Debilitat, duce quo fortuna inimica superbos
Deprimit, atq; humileis claram super æthera tollit.
Tum mala mens hominis meliorem inclinat ad usum,
Et capiunt molles crudelia pectora cultus.
Exaudi qui cuncta polo specularis ab alto,
Cui nihil ignotum est, sanctissima dirige iura
Iustitiæ, liceatq; mihi fraterna monere
Pectora, et ignotos uiuendi ostendere mores.

Sunt geminae in terris quibus altercantur in unum
Mortales causæ, uaria quoq; mente trahuntur.
Vna quidem studium laudabile sedula curat,
Altera crudeli rerum depascitur bastu,

Bella

Bella cupit, pugnaeque exercet iniqua tumultus.
 Inuisum atque atrox pestis genus: hanc tamen ipsi
 Mortales fugiunt, tandemque uolentibus hanc Dijs
 Exoptant, huius nequeunt cohibere furores.
 Illam autem prius obscura genuere tenebrae.
 Sed fato meliore pater Saturnius illam,
 Et generi humano, et terrae radicibus imis
 Imposuit: segnes artus et inertia corda
 Excitat. alter enim segnis, cui uita manebat,
 Alterius spectans cumulos, mora nulla, bouesque
 Iungit, et impresso terram diuertit aratro,
 Siue domum curat, siue inserit: alter ad artes
 Vicinum uicinus agit. laudabilis haec est
 Pugnandi ratio. fugienda sed altera, sub qua
 Inuidet aut figulus figulo, uel egenus egeno,
 Siue faber fabro, dulcisque poeta poeta.
 Haec mea dicta precor toto cape pectore Perse,
 Nec te crebra foro speculantem iurgia uulgi,
 Auocet à studijs, pugnandi inimica uoluntas.
 Nemo forum sequitur, quem non fouet annua messis,
 Et bene clausa domi Cereris gratissima dona.
 Haec quaerenda prius: dehinc si uacat, i pete uulgus,
 Et fora, in alterius rebus certamina pone.
 At non illud ages iterum germane, quod olim
 Ausus es infelix, litem hanc data iura resoluent.
 Scis, quondam inter nos patria est partita facultas.
 At tu nil iusta multum plus parte uereris
 Tecum efferre rapax: corruptus munere iudex

OPERA ET DIES.

195

He tuo est, sub quo tota hæc sententia pendet,
 Ignarus: non nouit enim quàm dulcius, aut quàm
 Sit melius toto medium, seu uiuere in alia
 Vtilius, quantum uili seu uiuere porro.
 Hos ueterum uictus occultauere superni,
 Inq; polo retinent coelestes, tempore quorum
 Sat fuit una dies tenui exercenda labore.
 Vna quiescenti tibi dehinc alimenta parabat
 Annua: tunc poteras temonis robora fumo
 Exploranda dare, et nulli iuga curua premebant
 Terga bouum, nullum muli sensere laborem.
 Hos uoluit faciles uiuendi abscondere mores
 Ira Iouis, quom se deceptum fraude Promethi
 Sensit, et illius causa mortalibus auxit
 Curarum moles, surreptumq; abdidit ignem.
 Reddidit hunc iterum terris, curuaq; latentem
 Surripuit ferula cauto puer ille Tonanti
 Iapetionides, iacto qui fulmine gaudet.
 Lusit fraude sua, subitam tamen arsit in iram.
 Hæc puer effatus nubis collector aquosæ:
 Iapetionide, cuius prudentia cunctos
 Consilio excellit, magnum spercuisset Tonantem
 Arte tua, gaudesq; dato mortalibus igne,
 Heu nociture tibi, generi nociture futuro:
 Tale mali genus excutiam, quo pectore toto
 Exultent homines, cupidi sua damna ministrent.
 Subrisit fatus diuûm pater atq; hominum rex,
 Vulcanum aspiciens, atq; illi talia mandat.

Vade celer, speciem è terra, mixtoq; liquore
 Confice, mortalem cui uocem et robor a iunge.
 Sitq; ea uirginæ coelestis imago puellæ,
 Quam sibi quisq; uelit. dea quam doctissima Pallas.
 Instruat, et uarias percurrere pectine telas.
 Adijciat capiti facilem Venus aurea formam,
 Curet ut assidua stimulata cupidine corpus.
 Fallacemq; addat mentem et fallacia uerba
 Interpretæ superum, uictor Cyllenius Argi.
 Dixerat, imperio Iouis annuit æqua uoluntas
 Cœlicolũ. extemplo fingis Vulcane puellam
 Virginis ora deæ similem, quam glauca Minerva
 Cinxit, et ex omni fulgentem parte poliuit.
 Huic etiam Charites, etiam celeberrima Pitho,
 Aurea candenti posuere monilia collo,
 Effusæq; comas ori de flore coronam
 Vernali tribuere deæ. tamen Attica Pallas
 Illam præcipuo formæ decorauit honore.
 Et superum interpretæ uictor Cyllenius Argi,
 Fallacem attribuit mentem et fallacia uerba.
 Sic pater altit onans diuino iusserat ore.
 Quandoquidem dederat sua munera quisq; deorum,
 Mercurius meritò Pandoram nomine dixit,
 Exitiale malum mortalibus et fera pestis.
 Postquam autem tantos confecit Iuppiter astus,
 Mercurium ad magnum iubet ire Epimethea, dono
 Cui ferat hanc. qui nil ueritus præcepta Promethi,
 Scilicet à magno caperet ne inuitus Olympo:

Cepit,

Cepit, et accepto nouit sua damna Prometheus.

Nam prius humano generi secura manebant

Tempora, nulla mali species, aut cura laboris

Morborumq; genus, tristem qui funeris atri

Corripuere uiam, quibus omnis frangitur ætas.

Viuerè dulce fuit quondam. sed tegmen ab urna

Dum Pandora leuat, totum exilire per orbem

Curarum infestæ effigies, spes sola remansit

Intus, et è labris ima sub parte resedit.

Obstitit impositum nam tegmen abire uolenti.

Sic qui fulmen agit, nubis collector aquosæ

Iusserat. innumeraq; etiam mortale uagantur

Per genus infandæ species, quibus æquor et omnis

Terra infecta tumet, morbi noctesq; diesq;

Sponte sua sine uoce ruunt. namq; ab Ioue summo

Ablata est illis quæcumq; potentia fandi.

Sic impune parens offenditur ille deorum.

Si uacat ô frater, si non audire recusas,

Ordine plura canam. Genus immortale creatum

Ac mortale simul credendum est. aurea primum

Secula Dij superi totum sparsere per orbem,

Tempore quo cæli imperium Saturnus habebat:

Tunc homines diuûm uiuebant more, neq; illos

Anxia curarum moles, operumq; labores

Lassabant, aberat tristi cum mente senectus,

Semper et in ualido regnabant corpore uires.

Nulla mali labes, conuiuia læta placebant.

Mors similis somno fuit, atq; uberrima tellus

Omnia liberius nullo cogente ferebat,
 In commune bonum, nec quisquam invidit habenti.
 Quàm felix ætas? erat omnibus una uoluntas,
 Et taciti lætos soluebant pectora in usus.
 Aurca postquam hominum paulatim defuit ætas,
 His pater altitonans meritos adiunxit honores,
 Sub terris habitare dedit: qui numina facti,
 Et genus humanum, sancte quoq; iura tuentur
 Iustitiæ, tenebris circumfusiq; peragrant,
 Terrarum fines & opes mortalibus augment.

Proxima successit terris argentea proles,
 Aure deterior, sensuq; & moribus impar.
 Tunc sibi quisq; suæ fecere sub ubera matris
 Ocia mortales. paulatim adoleuit in annos
 Ingenij rude principium, quo decolor ætas
 In proprijs etiam laribus rude pectus agebat.
 Aucla tamen postquam ad summos peruenerat annos,
 Viuendi breuius spacium fuit, anxius ardor
 Curarum incumbens aderat, quas improba mentis
 Gaudia fecerunt. alterna iniura nunquam
 Destitit, & nulla in superos reuerentia, nullos
 Sacrorum ritus ætas argentea uidit.
 Hanc deus extinxit, meritam flammatus in iram.
 Postquam hominum occuluit argentea secula tellus,
 Non tamen illorum sine nomine uita recessit,
 Sub terrisq; dei sedes coluere secundas.

Tertia post illam successit ænea proles,
 At nihil argento sinulis, Dryadumq; creata

Sanguine, dura quidem, robustaq; pectora tendens.

Tota feri misero Martis seruebat amore.

Nulla quies illi, nullum ius, durior etas

Ipso adamante fuit, uultu metuenda superbi

Cui nunquam inuictum robur, fortesq; lacerti

Defuerant humeris. tunc aerea tela, domusq;

Omnis in aere labor, non ferri emergerat usus.

Hæc autem proprio proles consumpta furore,

Ad gelidi loca nigra Iouis sine honore recessit.

Et quanquam extiterit inuicto robore, ab atra

Morte tamen uicta est, solis lumenq; reliquit.

Postquam autem occulta est, atq; aenea corruit etas,

Quarta fuit soboles melior, cui plurima toto

Iustitiæ hærebant animo præcepta uerendæ,

Diuinum genus Heroum, primumq; uocati

Semidei, immensos illi patuere per orbes.

Hos insanus amor Martis, belliq; nephandi

Ardor, Agnoridæ septem prope moenia Cadmi

Oedipodæ imperij causa consumpsit. Et alti

Hos maris undisoni fluctus, quom Pergama classes

Argolicæ peterent, ubi pallida mortis imago

Desuper incubuit, dum iusto ulciscitur ense

Tyndaris. hos etiam toto diuisit ab orbe

Iuppiter, et uitæ meliorem tradidit usum,

Elysiosq; dedit colles habitare profundi

Littus ad oceanum, felix et sancta propago

Hic ubi uernat humus, ubi dulcia poma quotannis

Ter gremio effundit nutrix uberrima tellus.

O utinam non me quinta cum stirpe creassent
Fata, sed antè mori, seu pòst licuisset oriri.

Ferrea nunc ætas, quam curæ & mille labores
Noctæ dicq; premunt, paulatimq; illius instans
Exitio: sic Dijs placitum. sed prospera tanto
Fata etiam uenient aliquando in turbine rerum.
Nec minus hæc infanda hominum delebitur ætas,
Cum matura annis illorum tempora cani
Inficient crimes: natis nec ut antè parentes,
Nec patribus nati similes, nec ab hospite tutus
Hospes erit, sanctum corrumpent scædus amici,
Et fureet arma ciens inter discordia fratres.
Viuat honoris inops hominum properata senectus,
Nec pudor effraçtos senio obiurgare parentes.
Infelix soboles legem & præcepta deorum
Nescit, & inualido non hæc alimenta parenti
Iusta suo reddet. quid enim, quod iniqua rapaces
Apparet usq; manus, urbesq; & mœnia narrem
Alternæ deleta manus: iurataq; fallent
Numina, Iustitiæ nulli tribuentur honores,
Pulsa gemit Bonitas: illum uenerabitur orbis,
Cui mala mens suadet fera crimina: tota iacebit,
Tota quidem orbatò tecum Reuerentia uultu.
O dea Iustitiæ soboles, en improba lædet,
Si probus ullus erit, quem contrà insurget iniqua
Voce furens factum affirmans, altrixq; malorum
Inuidia incedet fatali turbida uultu.
Protinus humanas sedes Astræa relinquet,

Diua suos pariter tendet Reuerentia cursus
 Ad superos, nitido uelatae corpus amictu.
 Mille recedentes illae mortalibus aegris,
 Non cessanda tamen rerum mala semina linquent.
 At nunc te moncam, quanquam sapias omnia, iudex
 His intende animum: sed quid iuuat ista monere?
 Stultus maiori quicumq; resistere tentat,
 Vincitur, et magno poenas subit inde pudore.
 Sic ego sum tanquam uolucris quam prenderit astur,
 Prensaq; sublimes agitur philomela per auras.
 Haec dolet infelix ungui transfixa recuruo.
 Quam contra horribili raptor sic intonat ore:
 Quid misera exclamas? te multo fortior astur
 Te premit, huc adsis quò te meus egerit ardor:
 Et quanquam bene suaue canas, mihi coena futura es
 Si lubet, aut dimissa iterum remeabis in auras.
 Si fatus, tacuit pennatus et impiger astur.

Tu modo iustitiam cole, nulla iniuria Perse
 Tecum habitet, fatale gerit secum illa, nec illam
 Vllus amat, nisi mens cui uilis et improba surgit.
 Vir bonus hanc inferre timet: quod si intulit, acti
 Poenitet, et magno contristat corda dolore.
 Est uia iustitiae melior, qua uincitur omnis,
 Omnis ad extremum ueniens iniurius ardor.
 Quid dicam? quod nunquam aliquid dementia nescit,
 Ni modo passa prius: sic qui male iura ministrat,
 Peierat, et tandem dementi panditur error.
 Eripe iustitiam, corruptus munere iudex

Ius uiolat: dolet hæc, et nulli uisa per orbem
 Tristis it, et lachrymans poenam mortalibus orat,
 Qui uiolant iura, et recti sacra foedera rumpunt.
 Verum ubi iustitiæ sancti seruantur honores,
 Iudicioq; pares et ciuis et aduena pendent,
 Vrbs uiget, augetur soboles, pax lata uagatur,
 Pax iuuenum nutrix. nunquam his fatalia bella
 Preparat altitonans, nullis in rebus egestas
 Imminet, in quenquam nulla est offensio, dulci
 Quos iuuat interdum genio alleviare labores:
 Terra quibus large fundit sua semina, et altæ
 Montibus innatæ mittunt sua munera quercus
 Glandiferae in summo: media tamen arbore mustant
 Undiq; apum ingentes acies, uestemq; ministrant
 Lanigeræ pecudes, per se magis omnia florent.
 Non his externas merces uehit ardua puppis,
 Omnia dat tellus. quid enim, quod iuncta marito,
 Et patribus similes emittit foemina partus?
 Non datur hoc, quibus illa placet uiolentia, iuris.
 Hos ad supplicium uocat alti cura Tonantis.
 Sepe subit poenas plebs tota miserrima, tantum
 Vnius ob noxam. pestis furit atra per urbem,
 Et malsuada fames: paulatim deficit omne
 Vulgus, et hic uacuos ostendunt tecta penates.
 Foemina nulli parit. Sic seuit Iuppiter erga,
 Quos malefacta iuuant: qui si modo fortè cruentum
 Militiæ exercent studium, mora nulla, sinistro
 Marte cadunt: uel si potius iuuat ire per altum,

Fluctibus

Flactibus in medijs summergeitur obruta puppis.
 Vos igitur qui iura datis, conuertite mentem
 Ad tales hominum poenas. diuina potestas
 Mortales circumuolitans, uidet, improba quorum
 Iudicia emergunt multorum in damna, deumq;
 Ignorant monitus: genus hi mortale pererrant
 Innumeri, tenebris circumfusiq; tuentur
 Iustitiae sacra iura, domant genus omne malorum.

Ille quidem uirgo est supero Ioue nata parente,
 Nomine clara suo, coetuq; uerenda deorum.
 Quam si quis uiolet, lachrymans sua fata parentis
 Et Iouis ante pedes, et lamentabile fundens
 Humanos queritur mores, ac debita poscit
 Supplicia in populos. tu iudex, causa malorum
 Qui uiolas sacra iura deae, iam dirige mentem,
 Ius cole, in alterius te nulla pecunia uertat
 Damna. nocet sibi, qui cuiquam nocet: et male suadet
 Ille sibi, in quenquam si quis male iura ministrat.
 Cuncta uidet pater omnipotens. et quod mihi tecum est,
 O iudex, modo si lubeat, speculatur ab alto.
 Nil latet hunc, aut hoc quales tribuantur honores
 Iustitiae in populo: quam non ego pectore toto,
 Nec mea progenies coleret, postquam orbe sub isto
 Spreta iacet bonitas, et ius iniuria uincit,
 Inuito Ioue ni fierent. haec accipe frater,
 Haec animo meditare. iniustum pone furorem:
 Ius quoq; frater ama, sine quo genus omne ferarum
 Credimus alterno certatim corpore pasci.

At

At nos instituit uita melioris origo:
 Iura dedit pater omnipotens, ea pectore toto
 Si quis habet, decus æternum pia præmia reddet.
 Iupiter affligit, si quis pro teste uocatus
 Peierat, ac merito pensatur culpa nocentis
 Supplicio: offendens ius, ille offenditur unâ.
 Ex quo obscura quidem, nulli quoq; cognita surget
 Posteritas. iusto de sanguine nata propago,
 Clara caput tollet, patrio seruata decore.
 Hec quoq; quæ referam stultissime concipe frater,
 Quàm facile innumeras uitiorum amplectimur artes.
 Haud procul illa habitant, breuis est uia qua sit eundum.
 Est uia uirtutis contraria, sudor anhelus
 Hanc sequitur, quæ se scopulosis ardua cliuis
 In longum prorumpit iter, riget aspera primo
 Ingressu, leuis est postquam alta cacumina tanges.
 Optimus hic sese qui nouit cuncta magistro,
 Prospiciens rerum fines meliora sequutus.
 Dignum laude uirum parentem recta monenti
 Credimus: ille tamen sibi qui non consulit, aut qui
 Alterius præcepta fugit, uir inutilis extat.

Ergo age frater ades generoso è sanguine Perse,
 Neu fuge fraternos monitus, operare laborem,
 Alma Ceres ornata caput sua dona ministret,
 Sic tibi plena domus. segnem crudelis egestas
 Opprimat, hunc homines odio superiq; sequuntur,
 Torpenti similem fucco, cui spicula surgunt
 Horrida, distensumq; fauis consumit edendo

Semen

Semen apum, piger ipse sedet, uitatq; laborem.
 Tu modo curam operi quantum potes adijce frater.
 Horrea sic rumpunt messes, sic copia rerum,
 Sic pecus augetur, sic tu mortalibus & Dijs
 Gratus eris: segnes animos & inertia corda
 Oderunt. operi laus est imponere curam,
 Turpe sed hinc prohibere manus. incumbere labori,
 Forsitan ad studium torpentia pectora uertes,
 Dum partas ostendis opes, uirtutis adeptus
 Nomen, & æternum laudis decus. utere queso
 Arte, para uictum: uiolare aliena nephandum est.
 Fac superis æquandus eas, incumbere labori,
 Nec pudeat: pudor hic multos inhonestus egentes
 Secum habet. auget opes fiducia, qua melior res
 A' superis non it. proh rerum insana cupido,
 Proh animis infusa lues, iam nulla pudoris
 Cura, iacet passim longe post terga relictus.
 Tu coleris, duce te paulatim corrui ille.
 Dijs inuisus homo, cui mens intenta rapinis
 Inuigilat: neq; enim semper felicia durant.
 Nec minus omnipotens poenis affligit eisdem,
 Qui seruum offendit, uel qui sanctissima frangit
 Fœdera amicitiae, seu qui cum coniuge fratris
 Non pauet infandos coitus fraternus adulter,
 Vel qui in pupillos audet uim ferre nephandam,
 Vel qui in longæua confectum ætate parentem
 Horribili uoce insurgit, uixq; abstinet illi
 Verbera: non impune tamen stat pœna nocenti

Post

Post obitum. Depone igitur tam falsa superbæ
Mentis consilia, et melioribus utere queso.

Thure pio uenerare deos, ijs tempore in omni
Et mundè et purè liba, cum clara nitescet
Sole dies, aut cum nox circumfusa tenebris
Abscondit terras. casto torrenda sub igne
Hostia mactetur, hymnos cane, thura ministra,
Ut tibi Dii faueant, immensaq; copia rerum
Hinc tibi nascatur: multis ut egentibus ipse
Subuenias, non ut uiuas germane rapina.
Conuiuas inter si uis discumbere amicus,
Non hostis, ueniat primum uicinia. nam si
Auersi quicquam acciderit, de more repente
Primum illa occidret: quæ si sine uestibus esset,
Nuda etiam ueniet. quod nec tibi sanguine iunctus,
Non aget: iste sibi uestes, atq; omnia ponet.
Improba damnosa est uicinia: sed proba si sit,
Vtilis. hæc igitur cupienda est pectore toto,
Tanquam laudis opus: neq; enim lamenta refundes,
Amisisse bouem, proba si uicinia tecum est.
Acceptum metire, et eodem pondere redde
Vicino tibi, ut hic iterum succurrat egenti.
Res male parta, mala est, damnosaq; semper. ab illa
Ergo caue: nec te uincant in amore sodales.
Illum adeas, qui te. fac, mutua munera reddas,
Sponte datam capias: scelus est letale rapina.
Quicumq; etsi magnum aliquid, largitur amico,
Letatur: quicumq; iacit de fronte pudorem,

Et rapit alterius quanquam infima, turbat amici
 Visceraq; & mentem, cui uis illata rapinae.
 Adde parum paruo, paruo superadde pusillum,
 Fiet & hoc magnum. infelix pelletur egestas,
 Si modo rem cumules. hominem non lædit, habere
 Cuncta domi: nocet, esse foris. quàm dulce bonumq;
 Præsens accipere, atq; absente carere molestum est.
 Tunc bene potandum, cum plena effundit ab alto
 Vina cadus: tunc parcus eris, cum parte Lycus
 Defluit è media: sed cum declinat ad imum
 Spumantes iterum cyathos & pocula sume.
 Quicquid polliceare, homini seruetur amico.
 Si quicquam cum fratre tibi est, testem adijce rebus,
 Subridens: nocuit non credere, credere semper.
 Nèue tuam alliciat meretrix caue formina mentem.
 Rem totam uorat illa, nimis dum blanda uidetur.
 Heu quàm damnosum est, mulieri fidere cuiquam.
 Rem patris acceptam melius fouet unicus hæres,
 Auget & hanc, at tu plures in morte relinque,
 Ex te ortos: nam plura pater Saturnius illis
 Attribuet. sed te si cæcus tangit habendi
 Ardor adhuc, fragilisq; placet tibi gloria rerum,
 Hæc age quæ moneam, & uarios operare labores.

H E S I O D

HESIODI ASCRAEI OPERVM
 & dierum liber II.

V M caelo emergūt sublimi ab Atlātide natæ
 Pleiades, truncanda Ceres: morientibus illis,
 Mitte in aratra boues. latitare ea sidera dicūt
 Viginti totidemq; dies, annoq; uoluto
 Apparent iterum: maturam incidere messē
 Rursus, & incipiunt dentata falce coloni.
 Hanc legem agricola atq; habitantes littora seruant,
 Aut qui pingue solum, uallosq; tecta tenerent.
 Nudus ara, nudusq; sere, & mete corpore nudo,
 Si tempestiuos agrorum ducere cultus,
 Augeriq; illos magnis successibus optas,
 Neue aliena roges interdum pauper egenus.
 Quod si ad nos supplex iterum fortasse redibis,
 Non iterum dabimus. iuuat exercere labores
 Improbe, quos inter mortales diua potestas
 Sortita est: ne tristis inops cum coniuge mœsta,
 Aut cum natorum misera comitante caterua
 Victum à uicino rogites: dare negliget iste.
 Bis uel ter fortasse dabit: dehinc si petis ultra,
 Proficies nihil: at tu plurima uerba refundes,
 Orabisq; iterum, frustra tamen. artibus, ut te
 Iampridem admonui, inuigila, atq; incumbere labori.
 Dira fames procul hinc abeat, tua debita solue.
 In primis tibi conde domum, precioq; ministram
 Dehinc eme, quam possis custodem adiungere bobus.

Pone

Pone domi quantum toto tibi sufficit anno.
 In rebus spes est alienis irrita: nam si
 Hic dare fortè neget, tu semper pauper egebis.
 Tempora labuntur, operum quoq; deficit usus.
 Ad cras rem differre nocet: nunquam horrea, nunquam
 Implet iners, aut qui tempus producit. habenda est
 Cura operi, turgescet opus. mala nulle molestant,
 Affuguntq; hominem, cui segne et inutile corpus.
 Cum bene se posuit rapidi uis ignea Phœbi,
 Ac pater omnipotens fecundis imbribus æther
 Desilit in terras, et languida membra resumunt
 Iampridem amissas æstiuo in tempore uires.
 Nam breue sol hominum supra caput astat ab alto,
 Ac de nocte magis currus exercet agendo.
 Tunc operum multo antè memor, discinde securi
 Syluam incorruptam, tunc germina desinit arbos
 Fundere, datq; suas uolitare per aëra frondes.
 In tres tende pedes mortaria, contineat tres
 Pistillus cubitos, pedibus quoq; confice septem
 Temonem: qui si fuerit protentus in octo,
 Hinc tibi malleolus crebros forme:ur in ictus.
 Palmarumq; trium rota sit, uarijsq; repone
 Ligna efficta modis, ualidamq; in montibus altis
 Quære, uel effuso campi super equore pinum
 Aestiuam. compone manum qua firmet arator,
 Temoni cuneis dentaliq; alliget imo,
 Torqueat et fortes illa durante iuuenicos.
 Binaq; præterea testis seruentur aratra.

Sic melius: nam si casu discinditur unum,
 Restat adhuc aliud ualidos agitare iuuenkos.
 Teminem ex ulmo, uiridi seu conficé lauro.
 Stiuia sit ex pino, dura dentalia quercu.
 Duc in aratra bouem, nono qui uiuat in anno.
 Aptæ ætas operi matura est: franget aratrum
 Bos iuuenis, minutans iuuenili prælia cornu,
 Et rixam exacuens opera imperfecta relinquet.
 Quære quater decies annorum ætate bubulcum,
 Quadrifidus panis, et ofellas cæsus in octo,
 Sit cibus huic: recto sulcabit uomere terram,
 Si maturus erit: studium intermittet arandi.
 Iunior, aspiciensq; pares ætate colonos
 Ibit ad hos, ludosq; ciet lasciua iuuentur.
 Ergo non melior iuuenis, neq; semina uersæ
 Spargere humi, quantum terræ mensura requirit.
 Contemplare etiam quom grus è nubibus altis
 Assiduos agitat clangores, nunciat imbrem,
 Venturamq; hyemem, tempusq; indicit arandi.
 Angit et illius mentem, cui nulla bouum spes.
 Tunc redeant fessi plena ad præsepia tauri,
 Tunc proprios operare boues, et plaustra. sed inquis,
 Non habeo, dabit hic: facile est petere, atq; negare.
 Mentis inops alius, quid enim componere curram
 Tunc uolet, ignarus non nouit quantum in illo
 Sit labor, et centum compagibus insita ligna,
 Quæ debent multo antè domi prouisa reponi.
 Præterea cum tempus adest rescindere campum,

Fortius

Fortius insistas operi, exercere ministros.
 Nam uertenda duplex tibi, sicca atq; humida tellus.
 Vere nouo ueniant celeres ad aratra iuueni,
 Fertilis ut grauida culmus procumbat aristæ.
 Neu te decipiat, cum semina colligit æstas.
 Sit noua cui studeas tellus inarata quotannis,
 Terra recens large natis alimenta parabit.
 Plutonium in primis uenerare, atq; annua sacre
 Vota refer Cereri, quom stius innixus agendo
 Incipis exercere boues, stimuloq; fatigas:
 Sic immensa tibi surgent Cerealia dona.
 Semina quom terræ committis, ponè sequatur
 Seruulus, atq; auib; rostro sata leta recondat.
 Optima crede iuuat rerum prudentia cunctos,
 Leditur aduerso qui negligit omnia fato.
 Si sit pingue solum, grauidæ inclinantur aristæ,
 Felicesq; operum successus ab Ioue summo
 Hinc capies, neq; sub testis extendat arachne
 Fila, sed immensæ replebunt horrea messes.
 Tunc gaude, et cani florentia tempora ueris
 Letus agas, quom te incassum crudelis egestas
 Aspicit, et parto turget domus, atq; aliena
 Re tibi non opus est, tua pluribus adiumentum.
 Fit sterilis tellus, medio uersata sub æstu.
 Hincq; solo residens imas falcabis aristas,
 Auersos religans culmos, tenuisq; sequetur
 Spes uite, pauci te mirabuntur ab agris
 Parua sub exiguo referentem farra canistro,

Difficile interdum mutabile noscere tempus.
 Mobilis & uaria est alti natura Tonantis.
 Ac si tardus aras, tardè tibi solus aranti
 Afferet auxilium: si largis imbribus æther
 Tris noctes totidemq; dies non cessat ab alto,
 Donec replevit ualidi uestigia tauri.
 Tempore quo querna residens super arbore coccyx
 Exululat, gaudentq; hominum mortalia corda:
 Vcre sub aprico sit tardus forsitan eques,
 Qui tempestiuo diuerit uomere terram.
 His intende animum, nec florida tempora ueris
 Te lateant. glacialis hyems tibi cognita surgat,
 In qua incumbendum est, nec te ulla taberna moretur,
 Aut narrata loco sub aprico fabula tardet.
 Dum frigent alij, uir rem tamen impiger auget.
 Surge igitur, nec te paupertas opprimat illo
 Tempore: dira fames tenues facit esse lucertos,
 Elatosq; pedes, & crura tumentia multo
 Sanguine. segnis inops, & spe suspensus inani,
 Inclinat mentem sceleri, & meditatatur iniquos
 Vnde paret uictus. hominem spes nutrit egentem
 Irrita, cui nihil est, & tota luce uagatur.
 Dum media elapsa est æstas, properate ministri,
 Condite (dic) casulas: nam semper non erit æstas.
 A Iano menssem dictum caue, nubibus ille
 Letales bobus glacies & frigora ducit.
 Thracius insurgit boreas, & turbine facto
 Disturbat maria ac campos, syluamq; sonantem,

Altico-

Alticomas quercus, annosaq; robora pinus
 Diruit ex alto, & ualles iaculatur ad imas.
 Sylvarum auditur fragor undiq; sed fera duos
 Arrigit ipsa pilos, caudamq; in cruribus angit.
 Quin etiam quibus est uillus densissima pellis,
 Perforat ille quidem, satosaq; pectora transit.
 Nec se defendunt dura sub ueste iuueni,
 Et miserae algescunt hirsuto crine capellæ.
 Vincit ouis boream instantem, fultoq; repellit
 Te græne lanarum: sed non obsistitur illi
 A' senibus, curuo facit hos incedere collo.
 Nor, tamen ad teneram penetrat boreale puellam
 Frigus, at illa domi, cui nondum nota libido,
 Matris apud charæ gremium sedet, atq; hyemales
 Non sentit glacies, & tota nocte quiescit,
 Atq; olco teneros interdum perluit artus.
 Tum polypo durum est gelidis habitare sub undis,
 Nec uidet unde sibi uenetur in æquore prædam,
 Allucietq; famem, proprios tum deniq; in artus
 Vertit atrox rabiem immensam. sic imbribus atris
 Turbatur mare, sic atra caligine cœlum.
 Sol quoq; ad Aethiopas radios & lumina fundit,
 Rarus apud Graios: fugiunt animalia curui
 More senis, ualles imas & dente trementi
 Concaua saxa petunt, nemorum tenebrosa q; tecta.
 Tunc quoq; ne noceant hyemes, tibi protegat artus
 Mollis chlæna tuos, cui tecta ex ordine recto
 Pauca, sed aduerso ducantur plurima fila,

Sitq; ea cruretenus. uetat hæc per corpora setas
 Surgere, et instanti prohibet durescere uento.
 Tegmina sint pedibus taurorum è pelle cothurni:
 Nec nocet, hos inflare pilis, ut frigora uincas.
 Hædorum teneras neruo bouis insue pelles,
 Ac dorso suspende. tegant capita alta galeri,
 Ne madeant aures. borea spirante cauendum est
 Frigoribus, tunc ros cælo diffusus ab alto
 Educat et Cererem, sacros operumq; labores.
 Ille quidem ui uentorum è fluuiialibus undis
 Tollitur in sublime, et matutinus in agros
 Desilit, interdumq; expectat tempora noctis,
 Interdum borea nubes agitante procellas
 Vertitur in uentosam hyemem. fuge prouidus illam,
 Acceleretur opus, pete tecta obstantia uentis:
 Ne fortè obscuro nebulæ infusus amictu,
 Immadeas, largosq; imbres pluat humida uestis.
 Pascua tunc carpant quamuis non pingua tauri:
 Quippe leuis labor, et longa sub nocte quiescunt,
 Nutrimentum ingens, uobis uberrima mando,
 Agricole, faciliq; dies transire labore.
 Hæc seruanda tibi, donec nox æqua diebus,
 Atq; iterum satio committit semina terræ.
 At dum sexdecies sol arduus occidit undis,
 Hybernium post solstitium, sacrosq; relinquens
 Oceani fluctus sublimi Arcturus Olympo
 Exoritur, primumq; cupit splendescere sidus,
 Tunc uites incide: noui neq; nuncia ueris,

Antiquos iterans questus precedat hirundo.
 Dum tamen immensos effundit Pleias æstus,
 Prosiliensq; umbrosa petit plantaria limax
 Tellure è sicca, tunc uinea nulla ligonem
 Sentiat, acceleremq; uncata falce ministri
 Maturam in segetem. nec te pulcherrima Tempe
 Detineant segnem, matutiniq; sopores.
 Eia age rampe moras, pelle ocia segnia, pelle,
 Dum uocat alma Ceres, robustaq; collige farra,
 Pone domi quantum toto tibi sufficit anno,
 Mane operi assurgens: operis pars tertia mane
 Conficitur. labor haud grauis est. de mane uiator
 Longum linquit iter, taurosq; exercet arator.
 Præterea sua dum scolymus florentia mittit
 Germina, & in ramis dulces resonare cicadæ
 Sole sub ardenti incipiunt trepidantibus alis,
 Fit capra tunc mollis, tunc sunt dulcissima uina,
 Fœminaq; urenti Veneris priuigine corpus
 Appetit insanos coitus: lassantur ab æstu
 Membra uirum, tantumq; potest uis ignea solis.
 Tunc licet ardores gelida releuare sub umbra,
 Fontis ad apricos latices, semperq; fluenis
 Murmur aquæ, faciles quam circum leniter auræ
 Aspirant, zephyris plerumq; agitantibus illas.
 Hic hilares letus cyathos & pocula sume.
 Biblina, ter infusa magis quæ temperet unda.
 Hic tibi ab uberibus caprarum caseus adstet,
 Quæ nullos pascant foetus: hic lactica liba,

Hic tibi sylvestris ponatur caro iuuencae,
 Quæ nondum enixa est: hic mollior bædulus adsit,
 Et taceas saturus patula sub tegminis umbra.
 Surge tamen, cœlo dum fulget Orionis astrum,
 Tempus adest, Cereri sacras terat arca fruges,
 Ad uentos posita, atq; ingeni equata cylindro.
 Nec nisi libratae ducantur ad horrea messes.
 Postquam autem satis ad uictum tibi consulit æstas,
 Continuò cui nulla domus sit quære ministrum:
 Adde etiam ancillam, quæ sit sine prole. molestum est,
 Ac graue seruitium illius, quam cura remordet
 Natorum. blandire cani, panemq; ministra:
 Peruigil ante fores sedet ille, domumq; tuctur,
 Deme rapax, furiq; altis latratibus instat.
 His propere exactis, foenum paleasq; reconde,
 Hemionos quantum satis ac nutrire iuuenecos.
 Inde laboranti requies præbenda colono
 Tempus, et exhaustis pariter iuga demere tauris.
 Dum tamen in media cœli statione resulget
 Sirius, Orionq; loco splendet eodem,
 Et rosea Arcturi cernit Pallantias astrum,
 Tunc uuas tencro abscindens de corpore matrum,
 Per bis quinq; dies tepido sub sole iacentes
 Pande: dies etiam mollescant quinq; sub umbra,
 Dehinc torque, et capiant uegetes iucunda Lyæi
 Munera. sed sidus cum deficit Orionis,
 Pleiadesq; Hyadesq; cadunt, meminisse iuuabit
 Protinus impresso subuertere uomere terram.

Stat tempestiuo cuncta exercere labore.

Si tamen infestum iuuat ire per equor, et alta
 Puppe uehi, moneo ne quando ab Atlantide natus
 Orion sequitur, totoq; excludit Olympo,
 Ut uideas illas medio submergere ponto,
 Nauigio incumbas, mare tunc tollentibus curis
 Obscurum undosos iaculatur ad aethera fluctus.
 Tunc igitur iaceant religatae ad littora puppes,
 Saxorum obnixae obijcibus, ne forte ruentes
 Discutiant uenti: pateat pars ima carinae,
 Ne pluuiam excipiens patri marcescat ab imbre.
 Instrumenta domi naualiaq; arma quiescant
 Pensa, gubernaculiq; exploret robora fumus.
 Interea Cereris sacros operare labores,
 Nec prorsus fugiendus ager, labatur in altum
 Aequeor amica ratis, dum non magis unda tumescit,
 Nec refluxum uasti sublato gurgite montes:
 Vadat onusta tamen, censu reditura superbo.

Sic meus ille quidem genitor, dum pauper egeret,
 Errabat maria alta secans, fluctuq; profundos.
 Ille olim Aeolidam, curuataq; littora linquens,
 Appulit huc, non sse lucri commotus auara,
 Durum opus exercere inuisa urgebat egestas.
 Ille uagus decumum prope Tempe Heliconia sedem
 Aescraam incoluit, coeli in regione molesta,
 Frigore nunc nimio, nunc quae intolerabilis aestu est.
 Tempore quosq; suo iuuat exercere labores,
 Nauigium ante omnes: cuius si ulla remordet

Cura, placetq; altos sulcare per æquora fluctus,
 Dum faciles spirant uenti, et furor ille quieuit,
 Ne te inuisa fames alieno uiuere parto
 Cogat, et inuitus multorum debitor extes.
 Vade nec in cymba, sed te uehat ardua puppis,
 Ingentes referant census ingentia mercis
 Pondera. Præterea quæ sint aptissima nautis
 Tempora narrandum est: quanquam mihi parua per undas
 Vita fuit, uixq; ex illa tantum Aulide cursus
 Littus ad Eubœum, sub quo omnis Græcia quondam,
 Dum pelago defecit hyems conuenit in unum,
 Et meritò infandos fatum iuratur in hostes.
 Inde mihi placuit non longe ad Chalcida cursus,
 Huc ubi magnanimum genus Amphidamantis Achiui
 Constituunt populis certamina, et inclyta quondam
 Munera defuncti ponunt in honore parentis.
 Hic ego me dulcis referentem præmia cantus
 Auratos memini tripodas, quos sponte dicaui
 Musarum ante aras, quibus antra Heliconia curæ,
 Ille ubi me primum dulcem docuere poësim.
 Tantum igitur mihi res naualis cognita surgit.
 Dicam aliquid tamen, et uarios pandam ætheris usus,
 Hec etiam nobis aspiraue re Camœnæ.

Aequora tuta legant instructo remige puppes,
 Quom decies quinque est series exacta dierum,
 Aestiuum post solstitium, et iam deficit æstas:
 Nam neq; tunc classes, medio nec nauita ponto
 Obruitur: ni fortè uelit Iouis alta potestas,

Aut

Aut deus, ipsarumq; parens Neptunus aquarum.
 Exitus omnis in his rerum manet, exitus omnis.
 At lenes spirant zephyri, tranquilla quiescunt
 Aequora, tunc celerem uentis committe carinam.
 Vadat onusta: tamen reditum properare memento,
 Quam prius ipsa novos fundant uineta liquores,
 Autumniq; imbres et hyems infauusta procellis,
 Aut Notus insurgat pluuia rorantibus alis,
 Incumbatq; mari, totumq; euoluat ab imo.
 Exercent etiam studium nauale sub ipso
 Vere nouo, quom se tam latas arbor ab alto
 Induit in frondes, quantum uestigia cornix
 Pandit humi depressa: silet tunc nabilis unda.
 Ast ego nauigium graue tunc, semperq; molestum
 Crediderim. hoc naturæ homines leuitate nephanda
 Subtraxere, agitant diuersa pericula fluctus:
 Et tamen ire placet, quanquam mors dura sub undis
 Diuitiæ sunt hominum, atq; insanus habendi
 Ardor. Ad hæc animum germane intende parumper,
 Concipe fraternos monitus. maria alta secando
 Fac tecum ne cuncta uehas, maiora reserua.
 Nec nimis est oneranda ratis, sit ponderis æqui
 Quicquid in hac. durum est, aduerso occurrere fato,
 Fluctibus in medijs. currus discinditur omnis,
 Si grauius superinstat onus: seruare memento
 Mensuram in rebus, et idonea tempora ad usus.
 Quom prope ter decies tibi uita elabitur annos,
 Connubium maturum adcrit: decimumq; puella
 Exigat,

Exigat, & quartum, sed quinto nubat: & illa
 Virgo sit, atq; habitet prope te, cui sedulus astes,
 Sedulus inspicias artemq; usumq; puellæ.
 Hæc age, ludibrio ne te uicinia canct.
 Coniuge nil melius casta, nil turpius illa
 Quæ uenerem prurit sine fine, & prostat ad omnes
 Semper, & exilio superimminet illa uirorum.
 Nemo etiam fratris in amore æquetur amicus.
 At par si quis erit, sit amandus tempore in omni.
 Nulla ex te inceptum fœdus discordia soluat.
 Memiri scelus est, præstat compescere linguam
 Infandam, si uim tibi quisquam inferret amicus
 Aut ore, aut manibus, surge, & te ulciscere, redde
 Redde uicem duplicem. quod si illum poenitet acti,
 Ac poenam implorans iterum te exoptat amicum,
 Suscipe. uile quidem est, homines noua querere semper
 Fœdera amicitiae. multos si frater amabis,
 Non laudo: nullos etiam. medium sit in isto.
 Si tibi corda tument, uultus non indicet iram.
 Turpe sequi sceleratum hominem, maledicere cui
 Difandum est, qui iam uita laudatur honesta.
 Nunquam à te nunquam misera obiurgetur egestas:
 Diuinum donum est, diuûmq; æterna uoluntas,
 Illa quidem, quæ sepe uiri sublime molesta
 Impedit ingeniumq; uetat super alta leuari.
 Qui loquitur parce, linguam nec in omnia soluit,
 Thesaurum præ se gerit ille: ea gratia magna est,
 Ut linguam moderes, pensataq; uerba loquaris.

Si quenquam uerbo lades, laderis & ipse.
 Grata in amicorum uenias conuiuia sumptu
 Communi, dato particulam, gratissima sunt hæc.
 Acre Ioui uinum, seu Dijs, de mane cauendum est
 Illa uita libare manu, tum uota precando
 Incassum fundes, nulli exaudita deorum.
 Solis ad aspectum nec quenquam mingere fas est,
 Nocte sub obscura recto neq; corpore nudo,
 Nox quid sacra deis media nec credimus illud
 Possè licere uia: si declinetur ab illa,
 Esse etiam uetitum: diuus uir, & omnia noscens,
 Hærens parietibus sedet, atq; exponit urinam
 Intus, ubi orbata tenuis latet angulus aulæ.
 Non coitu polluta sacros genitalia pandas
 Ante ignes, neq; cum dulci tibi coniuge præstet
 Concubium, ut generes, dum mœsto à funere tristi
 Mente redis, superùm sacra sed lætus ab ara.
 Credimus inuisum superis, semperq; molestum,
 Qui natat assiduo labentia flumina cursu,
 Quin sit lota manus prius, & pia uota precesq;
 Fuderit, amc ipsas supplexq; orauerit undas.
 Infandum ante aras ungues incidere, cum Dijs
 Sancta facis: scelus est cyathos imponere uasi
 In quo uina latent, sacros operare lebetas.
 Nil tibi, cum in sacris etiam hinc lauissè nefandum est,
 Perfice tecta prius, quàm cornux garrula ab alto
 Nunciet atram hyemem. ruit hæc, inimica procellis.
 Fac sedcat bis sex quibus ætas exigit annos,

Ant

Aut totidem menses natorum chara propago,
 Sede sub instabili: iuvat hoc, omnemq; repellit
 Segnitiam: facit esse agiles, & ad omnia promptos.
 Fœdum ac turpe uirum est thermis muliebribus uti,
 Hoc prorsus fugiendum etiam: stat talibus atrum
 Supplicium. ante aras superum obiurgare, nefandum est,
 Sacra ministeria ac diuinos spernere cultus.
 Nec licet in fluuio, neq; fontis mingere in unda.
 Est quoq; turpe aliud uetitum. fuge pessima fama
 Nomina. fama malum, facile in sublime leuatur:
 Est graue sustinere nimium, nimiumq; molestum,
 Difficile ut taceat. nunquam delabitur illa,
 Sedula quæ uarias populi penetrauit ad aures.
 Est dea fama quidem, sunt ipsi numina famæ.

DIES.

Sit tibi præterea series seruanda dierum.
 A Ioue natæ omnes, sunt à Ioue tempora nata:
 Ultima mensis erit nullo exercenda labore.
 At genio utendum est: illa omnes festa per urbes
 Ducitur, illa forum claudit, neq; iura resoluit.
 Prima dies sacra est, & quarta, & septima: prima
 Natus Apollo die radiantia lumina fudit.
 Luce dein quarta felix ducenda sit uxor,
 Omne captato sunt omnia prospera rebus,
 Et licet incuruam trabibus componere nauim.
 At quintas fuge: nanq; illarum pallidus Orcus,
 Tum diræ Eumenidum facies toto orbe uagantur:
 Castigant, si qua in terris periuria falsum
 Affirmant,

Affirmant, quæ lis alternè agitata creauit.
 Sexta dies tristem ostendit mulieribus ortum,
 Lata uiris: multiq; etiam nascuntur in illa,
 Quis mala mens, fallax animus, fallacia uerba,
 Et qui concubia exercent arcana per artem.
 Hac ouium foetus licitum castrare, uel boëdos,
 Et licet infixa pecudes circundare mandra.
 Scindimus oëtaua foeto genitalia tauro,
 Castramusq; sues, felix est ponere plantas.
 Nona uiros gigni, uel amica sorte puellas.
 Luce uiris decima faustos quoq; credimus ortus:
 Vnaq; post decimam felix incidere uites,
 Et tempestiuam segeti supponere falcem.
 Hoc curat bis sexta etiam, felicior illa,
 Stamina & ex alto tenuissima torquet arachne,
 Ingentem accumulans formicæ farris aceruum,
 Et iuuat arguto percurrere pectine telas.
 Tunc quoq; syluestres licitum castrare iuuenicos.
 Tertia post decimam plantaribus optima surgit,
 Spargere semen humi: pallet contraria semper.
 Quartaq; post decimam mulierum prospera natu,
 Ac prensos domitare boues, ualidosq; labori
 Hemionos, canibus faciles adiungere cultus,
 Ac lenire manu, pecudiq; imponere mores,
 Atq; aperire cados, & dulcia fundere uina.
 Sextaq; post decimam plantaribus inuida surgit,
 Opportuna uiros nasci: sed iniqua puellas
 Aut nasci, aut thalamos petere, aut herere maritis,
Septima

Septima post decimam Cereris terat hordea sacra,
 Ingentemq; licet ferro discindere syluam,
 Ac uarias aptare trabes, quibus ardua tellus
 Moliri, ac structam possis agitare carinam.
 Nonaq; post decimam felix est, cum Dea surgit
 Lutea: sed medium coeli quom uenit in orbem,
 Fit grauis: ex media ad finem letissima fulget.
 Proxima lux sapientem hominem diuina creandi
 Insigni uiget officio, nec luce dolendum est.
 Post illam quarta sacra est, ea leta trahantur
 Gaudia. quinta dies post hanc, iuga curua iuuenis
 Ponit, & hemionos & colla exercet equorum,
 Altaq; ueliuolis deducit ad equora puppes:
 Quam pauci nouere, & recto nomine dicunt.
 Sunt harum humano generi seruanda dierum
 Tempora, quippe illud magnis successibus augent.
 Sunt aliae ancipitesq; tamen sine mente, neq; ullo
 Officio excellunt, hanc alter laudat & illam,
 At paucis natura illarum cognita surgit:
 Nam nunc ipsa dies totum complectitur orbem
 More pie matris, seu e modo more noueræ:
 Nunc fulget, nunc atra latet. felixq; beatus
 Ille quidem, qui Dijs gratus, cui cognita sunt hæc,
 Omniaq; inspicies rerum se exercet ad usus.

HESIODI OPERVM
 & dierum finis.

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRA-

nekerensi Erisio interprete, ita ut uer-
sus uersui respondeat.

Mouſæ Picrides, præſtantes laude ca-
nendi,

Adſitis, patrem celebrantes dicite ue-
ſtrum:

(le,
Dicite cur homines inter ſit nobilis il-
Conſpicuusq; hic obſcurus: Iouis illa

uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,
Et clarum obſcurans, obſcuri nomen adauget,
Erigit & miſcrum facile, extinguitq; ſuperbum,
Iuppiter altiſremus, cui celſum regia cœlum.
Audi cuncta uidens, noſcensq; & dirige recte
Hæc oracula, ego ſic Perſen uera docebo.

Scilicet in terris gemina eſt contentio. uerum
Hanc animaduertens aliquis laudari, at illam
Dixerit eſſe malam: ſibi nam contraria utraq;
Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.
Hinc hominum nulli grata eſt: ſed ſæpe ſequuntur,
Atq; colunt illam, Dijs inſtigantibus ipſis.
Alteram at ipſe (etenim prior atra nocte creata eſt)
Terris impoſuit ſummi regnator Olympi,
Iuppiter, at longe mortalibus utiliorem.

P

Namq;

Namq; facit segnem quamuis meminisse laboris:
 Qui cernens alium ditescere, dum piger ipse est,
 Festinat quoq; arare, et humi defigere plantas,
 Tum curare domum: nam uicino æmulus usq;
 Vicinus ditescenti. at pugna utilis hæc est.
 Sic figulus figulum, sic et fabrum faber odit,
 Sic uates uatem male fert, sic Irus et Irum.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum,
 Lis tibi, clamosas rixasq; forumq; sequenti.
 Ille etenim lites fugere et contemnere debet,
 Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena
 Maturi fructus, Cereris quem terra dat alma.
 Huius si sat habes, age iurgia dira moueto
 Ob res alterius: mecum facere amplius istud
 Haud licet. at potius rursus causam experiamur
 Iudicijs rectis, quæ uel deus optima dicat.
 Quum fieret nostra sortis diuisio, raptâ
 Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti
 Doniuoris: hanc qui cupiunt discernere litem,
 Stulti, quos latet, ut toto sit dimidium plus,
 Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.
 Quippe occultarunt homini nunc numina uictum.
 At quondam tantum facile una luce parasses,
 Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:
 Continuò ad fumum licuisset ponere stiuam,
 Ac tibi cessarent opera mulumq; bouumq;.
 Abdidit at pater hæc, iratus pectore secum,

Imposuit

Imposuit quòd ei uersuta mente Prometheus.
 Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultauit seuus mortalibus ignem,
 Quem satus Iapeto rursus est furatus in usum
 Humanum, in serula deportans clàm Ioue summo.
 At pater offensus, uerbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Prometheus,
 Ob me deceptum ac sublatum letus es ignem:
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, proprium malum amantes.
 Sic dixit, risitq; parens hominumq; deùmq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limo plasma, huic uires hominisq; loquelam
 Inderet, ac uultu cœlestibus assimilaret
 Virginibus, forma effingens pulchra: inde Minervam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat:
 Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorem,
 Atq; comes desiderium, curasq; uoraces:
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.
 Dixit, & implebant patris omnes iussa uolentes.
 Extemplo è terra primus pede claudus utroq;
 Mulciber, effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, uarieq; ornauit cæsia Pallas.
 Vndiq; per totum Charites, Suadelaq;, corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Horæ.

Aptauit reliquum mundum Tritonia Pallas.
 Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
 Vafriam imponens, mendacia uerba, dolosos
 Mores: consilium Iouis hoc erat. indidit idem
 Præco deum nomen mulieri, nomine recto
 Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
 Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
 Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire
 Iussit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
 Inmemor ast erat hic, frater quod iusserat olim,
 Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret, à se
 Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbis:
 At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.

Ante Epimethei erratum mala cognita nulla
 Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
 Difficiles aberant morbi, senium accelerantes:
 (Nanq; statim inq; malis homines morbisq; senescunt)
 At mulier digitis dum tollit opercula nasi,
 Omne malum, ledens homines graue, sparsit in orbem.
 Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
 Pyxidis ad labrum latitans non euolat extra.
 Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
 Consilium mentemq; Iouis Pandora secuta.
 In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
 Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
 Nocte dieq; homines miseros inuadere nunquam
 Exanguēs cessant morli, mala multa frenes,

Et

Et tacitè adueniunt. nam uox est à Ioue dempta:

Sic non ulla Iouis mentem euitare potestas.

Nunc aliud referam, si non audire graueris,

Ordine quodq; suo memorans, tu mente reconde.

Postquam una nati Dij, mortalesq; fuerunt,

Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi

Qui celsas habitant ædes Dij sine carentes:

Hicq; homines, cœli Saturno sceptrâ tenente,

Viuebant, & erat Dijs uita simillima, curis

Acrumnisq; uacans, nunquam quassata senectâ,

Robore semper erant simili manuumq; pedumq;

Perpetuas epulas agitabant pectora leti,

Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,

Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat

Sponsæ sua fructus, illi sine murmure donis

Diuum uiuebant, inter se pace fruentes.

At genus hoc postquam tellus contexit in aluo,

Continuò facti sunt diui mente Tonantis,

Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,

Qui nunc quid iustè obseruant, quid fiat iniquè,

Ære uestiti, peragantes undiq; terram,

Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.

Inde genus superi fecere argenteum Olympi,

Longe deterius multis in partibus aureo,

Haud mentis probitate ualens, haud in Iole tantum.

Tempore at hoc hominum, bis quinquaginta per annos

Matris lacte domi uiuebat paruulus infans.

Sed quum pubertas iam, plenaq; contigit ætas,

Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
 Plurima uiderunt mala. namq; iniuria nunquam
 Mutua cessabat, reuerentia nulla deorum,
 Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
 Ut mos est alijs mortalibus: hinc pater altus
 Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
 Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Illi sub terris sedes habitare secundas
 Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.

Aeneum at hinc hominum genus alti rector olympi
 Iuppiter, æquandum non parte argenteo in ulla,
 Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;
 Mars erat his cordi, et uesana libido nocendi,
 Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
 Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
 Pendebant de humeris, membra omnia crassa ferebant.
 Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;
 Omnia (adhuc ferro tum ignoto) ex ære parabant.
 Vita illis proprio manuum finita furore est,
 Atraq; Plutonis nullo cum nomine regna
 Intrarunt, quamuis fortes, quamuisq; superbos:
 Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Iuppiter in terris Saturni filius inde
 Rursum aliud fecit quartum, præstantius atq;
 Iustius heroum genus, ipsis æquiparandum
 Dijs, ac scindeos hos secla priora uocabant.

Abstulit

Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
 Hos, septemgeminae Cadmeae ad moenia Thebes
 Ob tua pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
 Illos nauigio sala per spumantia ponti
 Ad Troiam uentos, te propter Tyndaris alma,
 Oppressitq; illic mors ultima linea rerum.
 Iuppiter at simul hos ad mundi extrema remouit,
 Longe à terricolis tribuens uitamq; domosq;
 Atq; quidem laeti semper uacuiq; dolore
 Calcant Elysios campos prope litora uasti
 Oceani. hic illis dulcem unoquoq; ter anno
 Effundit fructum mater gratissima Tellus.

Dij utinam quinta mihi uitam aetate negassent,
 Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
 Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
 Nunquam finis erit nocturne diuæ malorum,
 Perpetuis hominum Dij stringent pectora curis.
 Ast aliquando malis his succedent bona rursus,
 Nanq; pater genus hoc hominum quoq; morte domabit,
 Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti.
 Nec similis nato genitor, nec filius illi,
 Nec socius socio, nec fidus suscipienti
 Hospes erit, proprio nec fratri frater, ut ante
 Despicient sermo fessos sine honore parentes,
 Insuper audebunt duris incessere uerbis,
 Vtpote nec numen reuerentes. adde quod ipsi
 Dura seni patri proles alimenta negabit,
 Ius erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent,

Vir bonus aut iustus nullius ficit honoris,
 Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
 Sufficiunt, cedit ius dextrae, nec pudor ullus
 Notus erit, fallit probum et improbus, ore dolofo
 Verba obliqua loquens, periuriaq; insuper addens.
 Deniq; liuor edax, pallens, tristisq; malisq;
 Alterius gaudens, homines se sparget in omnes.
 Tum Pudor et Nemesis, duo maxima numina, cœli
 Antiquas repetent sedes, uelamine corpus
 Obtecti niueo, terramq; hominesq; superbos
 Gaudebunt liquisse, quibus tamen agra relinquent
 Tot mala, quæ nullo poterunt medicamine tolli.

Nunc age principibus referam, doctis licet ipsis,
 Fabellam. Accipiter sic paruum ad aedona dixit,
 Alta in nube ferens, conuellensq; unguibus atris,
 Hæc miserè eluxit curuo lacerata sub ungue,
 At fuit accipitri uox illi tyrannica diri,
 Quid garris demens? nunc longe fortior in te
 Ius habet, hæc tibi cantrici, qua duco, sequendum.
 Nunc mihi si placeat, tibi parcam, aut coena futura es.
 Stultus, maiori cupiens contendere contrâ,
 Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
 Sic ait accipiter, sulcans cœleri aëra penna.

Tu sequere ô Perse iustum, iniustumq; relinque,
 Nam multum petulans homines iniuria ledit,
 Quam uir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
 Cladem ullam accipiens, melior sic semita monstrans
 Iustitiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri

Succum-

Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
 Iamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
 Iustitia huc sequitur, trahitur quocumq; ab auaris
 Iudicibus, quos lege finit decernere iniqua.
 Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
 Aëre tecta, illis secum mala plurima uoluens,
 A quibus exacta est, fraudataq; partibus equis.
 Qui uero externis et ciuibus omnia iuste
 Distribuant, nil flectentes à tramite recto,
 His uiret urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
 Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
 Latiusdens illis immittit Iuppiter unquam,
 Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
 Insunt epulis in sacris parta labore:
 Terra dat immensos fructus, in montibus altum
 Quercus fert glandes caput, est apis incola uentris,
 Grex ouium lana per agros incedit onustus,
 Et similem sobolem genitrices patribus edunt.
 Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
 Non scandunt naues, tellus uictum alma ministrat.

At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
 Destinat extemplo his Saturnius æthere poenas.
 Nomine sæpe uiri scelerati urbs pleclitur omnis,
 Qui peccet, faciatq; Ioui non facta ferenda.
 Verum ut subiiciam mala quæ Deus æthere mittit,
 Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni.
 Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
 Ac stirpes percunt, supero id rectore uolente,

Agmina qui nunc sternit corum, aut moenia frangit,
Currentesq; rates disrumpit in æquore sævus.

O uos qui regitis terras, aduertite mentem
Huc ad iustitiam, quoniam superi prope nos sunt
Dij, qui cuncta uident, et eos qui per mala iura
Defraudant alios, spreta ratione deorum.

Ter numerum exuperant cœlestia numina, terram
Quæ nobiscum habitant, in tutelam data nostrum:
Illaq; quid iustè obseruant, quid fiat iniquè,
Aëre tectâ, omnem pedibus peragrantia terram.

Ipsaq; Iustitia est uirgo Ioue nata parente,
Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
Quam si quis uiolet, meritòue fraudet honore,
Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,
Humanæ exponit mentis scelera, et dare pœnas
Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.

Sed memor ô iudex horum, tua dirige recte
Iudicia, et capiant te obliuia iuris iniqui.
Noxius ipse sibi est, alij qui querit obesse,
Consiliumq; malum danti fert maxima damna.
Perspicit ac sentit sacrum Iouis omnia lumen,
Nunc uidet et nobis quid agatur, si uelit, illum
Nec latet hac quod nam ius exercetur in urbe.

Ast ego mortales inter iustus minime essem,
Filius aut itidem, si peccatum foret, esse
Iustum, aut præmia si iniustum maiora manerent:
Talia sed minime est facturus Iuppiter unquam.

Ast

'Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 'Audi iustitiæ, uimq; obliuiscere diram.
 Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
 Piscibus at, nemorumq; frutibusq;, se ut ipsi
 Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis,
 Iustitiam nobis, quæ præstantissima longe est,
 Tradidit. Et quoties audet quis dicere uerum
 Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta.
 Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
 Mentitur: lædens hic ius, magis læditur ipse.
 Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne:
 At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipue memorabo salubria Perse.
 Scilicet ex uitijis facile est uel prendere turbam:
 Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
 At regina graui uirtus sudore paratur,
 Est uia difficilis, præceps, longa, aspera ad illam
 Principio. postquam iam stas in uertice summo,
 Tum facilis, tum sit dulcis, licet antè molesta.
 Optimus ille uir est, primusq;, sibi omnia noscens
 Consulere, expendens quæ post prodesse ualebunt.
 Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.
 Qui sibi consulere ignorat, nolitq; monenti
 Auscultare alij, nullusq; et inutilis hic est.
 Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens,
 Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
 Te premat inuidia, Cereri sed amere pudicæ,
 Illa tua omnigeno sic impleat horrea uictu.

Ecce

Ecce fames comes est homini certissima pigro.
 Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
 Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
 Quorum uenter apum consumit parta labore,
 Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,
 Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
 Ditescunt homines ex sedulitate laborum,
 Quin operans fies multo mortalibus & dijs
 Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
 Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
 Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem,
 Ditescens, at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
 Dijs similis fies, melius nil ergo labore:
 Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
 Ut iubeo, proprium studeas acquirere uictum.
 Vtilis haudquaquam est homini pudor hospes egenti,
 Nunc iuuat ille uirum, nunc officit ille uicissim.
 Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.
 Nil unquam rapias, data coelitus optima dona.
 Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Siue usu lingue mendacis (qualia fiunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male Dij uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic, à quo supplex & leditur hospes,
 Patrat, & ingreditur quicumq; cubilia fratris,
 Vxorem maculans, & sancta cubilia stupro.

Peccat

Peccat & is qui ledit utroq; parente carentes,
 Quiq; senectutis supremo in limine statum
 Haud timet immitti sermone offendere patrem.
 Hunc pater ipse deum Saturnus odit, & illi
 Factis pro iniustis tandem mala digna rependit.
 Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
 At pro virili superis Dijs sacra, purè
 Mundeq;, & pingues coxas adolecto sub aris,
 Nunc uimi pateris, nunc placat thuris odore,
 Solis ad occasum facies & solis ad ortum,
 Ut tibi perpetuò fausti sint atq; fauentes,
 Utq; iuuare queas alios, non te iuuat alter.
 Hoste tuo, ad coenam tui amantem accersere, relicto:
 Hunc tamen ante omnes, paries quem separat unus
 Abs te, si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
 Discincti uicini aderunt, cingentur amici.
 Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
 Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.
 Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
 A' uicino aliquid capias si mutuò, eadem
 Mensura, ac non si possis sine fauore redde,
 Indigus ut rursus nullam patiare repulsam.
 Ne mala lucra pares, mala lucra equalia damnis.
 Sis charus charo, uisentem inuise uicissim.
 Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
 Danti aliquis dedit, ac nil danti quis dedit unquam?
 Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
 Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia praestet

Munera, letatur, facit atq; hoc corde sereno.
 Qui uero ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hinc pectore sentit.
 Nanq; super paruum si paruum apponere cures,
 Sapius et facias, citò magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, praesentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minime, quod cella penaria seruat.
 Esse domi praestat, nam damnosum foris esse.
 Dulce est de cumulo praesenti sumere, contra
 Est graue egere aliqua re absente. hinc sis memor horum.
 Dum plenum est, fermeq; uacet uas, largius hauri.
 In medio parcas, in fundo parcere serum.
 Dicta prius merces famulo detur, idq; benigne.
 Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.
 Fidere saepe nocet, nocet et diffidere saepe.
 Ne fucata tua spoliet te mente cauto
 Foemina, blanda, loquax, nudi damnosa uorago.
 Confidit furi, qui confidit meretrici.
 Hinc patrias seruet dilectus filius aedes.
 Sic tibi res crescent, procedentq; omnia dextre,
 Fac moriari senex, gemina ex te prole relicta:
 Nanq; Ioui facile est locupletes reddere plures.
 Curaq; maltorum maior, plus fertur in arcam.
 Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis
 Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Pleiadas cernens orientes, demete frugent:
 Vomere uerte solum, quum submerguntur in undas.

At bis uicenas luctant noctesq; diesq;
 Hinc iterum apparent impletiis mensibus anni,
 Tempore quo primum incipiunt splendescere falces.
 Hæc lex aruorum est cunctis seruanda colonis,
 Siue habitent illi rauci prope littora ponti,
 Pingua siue colant in uallibus arua remota
 A' ponto procul. At nudus fere, nudus arato.
 Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta
 Officia exoptes curata, ut tempore crescant
 Quæq; suor: ne quando, grauis dum uexat egestas,
 Frustra mendices aliena per ostia uictum,
 Ut qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam
 Aut dono aut usu: sed Perse stulte labora.
 Ipsi terricolis Dij constituere laborem,
 Ne cum filiolis, cum coniuge, pectora tristis
 Panem à uicinis quæras, ipsiq; repellant.
 Forsitan accipies bis terue. at si inde molestes,
 Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
 Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
 Ipse, feram unde famem places, ac debita soluas.
 Primum ædes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
 Emptam, non ductam, tua quæ iumenta sequatur.
 Hinc memor apta tuæ domui instrumenta parato,
 Ne poscas alium illa, ex co ludare negante.
 Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auxilio.
 Ne differ sub cras opus, adq; diem inde sequentem;
 Nam sua desidiâ sectans replet horrea nunquam,
 Nec cunctator incers: studium rem promouet unum.

Hinc

Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.

Cum defuerit Phœbea lampadis ignis,
Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter imbrem
Mensibus Autumni fundit, corpusq; leuatur
Humanum, ac recipit vires (quia Sirius horis
Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
Verticibus, uerum sese plus nocte fatigat)
Deniq; cum cariem contemnit secta securi
Sylua, et fundit humi frondes, cessatq; uirere,
Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
Vt mortariolum tripedale, trium cubitorum
Pistillum, atq; axem rescato septipedalem:
Octo pedum si sit, tum malleus abscindatur,
Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti.
Plurima ligna incurua seces dentale per arua
Aut montem quæres, inuentum confer ad ades
Ilignum. nam tale haud frangitur inter arandum,
Si clavis buri, Cereris qui munia tractat
Rusticus infigans, temoni adiunxerit apte.
Sed tibi sub tecto fabricans duo aratra parato,
Perfectum ac rude, nam multo praestantius est sic:
Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.
Temonēs ualidos de Luuro ulmoq; recides.
Ex quercuburis, dentale ex ilice fiat.
Sintq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
Conueniuntq; operi medio cui flore uigentes.
Non illi inter opus miscentes praelia, aratrum
Frangent, inceptumq; ita opus linquent sine fructu.

Hos

Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
 Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
 Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
 Ad socios non respiciens, sed pectore toto
 Incumbens operi: non iunior aptior illo est
 Spargere sementem, & loca semine sparsa cauere.
 Iunior ad socios crebro uaga lumina flectit.

Obserua, si quando gruis uox clangit ad aures,
 Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
 Nam fert signa soli uertendi, & tempora brumæ
 Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti.
 Inclusas stabulo uaccas tum pascito foeno.
 Dicere perfacile est, cum bobus des rogo currum:
 Et facile abnuere est. proprijs bobus labor instat.
 Vir cordatus ait, currum compinge tibi ipse.
 Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
 Sed tu cuncta domi curato negotia primum:
 Et simulac ipsum iam tempus uenit arandi,
 Tum quoq; cum famulis insistas ipse labori.
 Humidus & siccus sit ager quum scindis aratro,
 Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
 Vere solum proscinde, iteratum haud fallet in æstu.
 Esto noualis ager, cui uis committere semen.
 Diræ nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.

Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudicæ,
 Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
 Fac uota aggrediens terram sulcare, manuq;
 Corripiens stiuam, stimulas quum dorsa trahentum

Vimine taurorum: sed tunc te ponè sequatur
Rastra puer portans, quum mandas semina terræ,
Isq; auib; semen celando negocia ponat,
(Sedulitas homines iuuat, at socordia ledit)
Sic grauis in terram fructu nutabit arista.
Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
Eijce tum uasis quas fecit aranea telas,
Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
Sed tibi solstitio brumæ si terra subacta est,
Raras innitens genibus ressecabis aristas,
Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
Corbe uehes messem, paucis erit illa stupori.
Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
Ac homini illius mens perscrutabilis agrè.
Quod tibi si serò sit aratum, hæc una medela est,
Tempore quo primum coccyzat in arbore coccyx,
Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
Qui non destituat bouis aut uestigia uineat,
Primus ita æque multa metent & serus arator.
Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
Te luteant ucris, nec tempus quo cadit imber.
Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
Tempore brumali, quum frigora corpus adurunt.
Tum propriæ domui uir prospicit, omnia gnauus.
Ne te facta dies hyemis deprendat egentum,
Constrin-

O P E R A E T D I E S.

243

Constringatq; pedem manus attenuata tumentem,
 Multa iur ignavus, dum se spe pascit inani,
 Indigus interea victus, mala corde volutat:
 Nanq; potest inopem minime spes pascere, pigra
 Ocia sectantem, et tenuis cui copia rerum.
 Tu media exerce famulos æstate labore,
 Non erit usq; æstas, curate in tempore nidos.
 Excoria orem pecudumq; hominumq; Decembrem
 Euita studio summo, glaciemq; molestan,
 Quæ per humum Borea solet indurescere flante.
 Is per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
 Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;
 Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
 Deijcit in uallem, rapiens radicibus imis
 Flamine præcipiti, strepitu boat ardua sylva.
 Tumq; stræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
 Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,
 Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.
 Nec bouis hunc arcet tergus, sed ad intima perflat,
 Perflat et hirsutas capras: sinit esse bidentes
 Immunes, anno nam toto in corpore lanæ
 Perdurant: facit ille senes incedere curuos.
 At non mollicutes infestat uirginis artus,
 Quæ manet intra ædes matri coniuncta paternæ,
 Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dione,
 Vndiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
 Perlita odorifero, tectum intra nocte quiescit,
 Tempore quo polypus proprios depascitur artus,¹

In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
 Nondum etenim inuitat sua lustra reliquere Titan,
 Qui super Aethiopum populos incedit et urbes,
 Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achivæ,
 Sylvicolæq; stræ tunc undiq; quotquot inermes,
 Quotquot cornigeræ, stridentibus dentibus, altas
 Percurrunt sylvas, resq; omnibus est ea cordi,
 Quæ sitisq; diu in latebris sua corpora sternunt,
 Sed similes homini, baculus cui tertius est pes,
 Cuiq; est iam fractum dorsum, et dependet humi frons:
 Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
 Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma,
 Indue talarem tunicam, superindue chlanam,
 Staminibus raris inducas licia densa,
 Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines,
 Neue tibi horriduli restiq; in corpore surgant,
 Induc perones pedibus de tergo tauri
 Fortiter occisi, prius intus crinibus opplens.
 Et bruma aduentate, bouis tibi consue nervo
 Pelles hœdorum, ut late imponantur ad imbrem
 Pellendum dorso, crinesq; caputq; galerus
 Arte laboratus tegat, ut ne aures madesiant.
 Frigus in aurora sæuum est aquilone ruente,
 Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
 Aër fecundans segetem, super arua resedit.
 Qui primum liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
 Hinc ui uentorum è terra sublatus in altum,
 Nunc pluuiam sub noctem adfert, nunc flamina gignit,
 Undiq;

Vndiq; Treijcio nubes aquilone cientes:
 Hunc tu præueniens actio pete tecta labore,
 Ne properans cœlo te fors nebula occupet atra,
 Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
 Hinc præuitato: mensis sæuissimus hic est
 Brumalis, grauis & pecori & mortalibus ipsis.
 Pabula iumentis tum parcius obijce. uerum
 Plus homini apponas, quoniam longissima nox est.
 Hæc obseruato, dum impletis mensibus anni
 Aequa dies fuerit nocti, & dum denuò mater
 Cunctorum tellus fructus ferat alma recentes.
 Quum post solstitium brumæ regnator olympi
 Sexaginta dies confecerit, illico deinde
 Oceani Arcturus sacris releuans caput undis
 Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
 Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
 Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo.
 Huius præueniens aduentum, incidito uites.

Quum calida è terra reptat testudo per agros
 Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
 Sed falces acue, atq; in messem mittito seruos.
 Descere mane torum, & ualeat confessus in umbra
 Temporibus messis, quum Phœbus corpus adurit.
 Sed properans cura, ut fructus sub tecta uehantur.
 Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
 Conficitur facile pars terna mane laborum,
 Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
 Multi iter inceptare solent illius ad ortum,

Bobus & iniicitur tum multis pondus aratri.

Carduus in pratis quum floret, & ore cicada
Arboribus latitans dat acutum stridula canum,
Crebro alas quatitans, operosa estatis in hora,
Tunc caprae pingues, tunc & mollissima uina,
Foemina tunc coitus audissima, languidus est uir.
Nam capiti & genibus uires Canis aestifer aufert,
Corpus & exuuium iacet aestu: at saxea tum te
Umbra habeat, tumq; adsint Biblina uina, placenta
Lactea, lacq; caprae, quae non alit ubere foetum,
Nec teneri uituli nondum enixi caro desit,
Haedorumq; recens natorum: nigra sub umbris
Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis,
Spirantem leuiter faciem conuersus ad Eurus,
Et fontem aspiciens sine limo & fine fluentem:
Sed ter aquam funde, & quarta uinum uice misce.

Brachia quum primum profert robustus Orion,
Sacra iube excutiant famuli Cerealia dona,
Area in aequali, & uentis regione patente.
Excussam Cererem metire, in uasa reponens.
Quumq; tenes omnem iam structum intra horrea uictum,
Quere domo propria famulum, famulamq; carentem
Prolibus. illa solet, quae lactat, inutilis esse.
Pascere cura canem quoq; sit, ne parcito pani,
Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
Postremo moneo, ut foenum palcasq; recondas.
Vnde boues pascas, mulosq; his omnibus actis,
Tauris decime iugum, & famulis concede quietem.

Quum

Quum medio cœlo Canis, Orionq; uagantur,
 Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
 Collige tunc omnes Perse de uitis uuas,
 Et bis quinq; dies noctesq; exponito soli,
 Sint & quinq; dies sine sole, in dolia sexto
 Munera letitiam Bacchi parientia conde.
 Postquam pleiades hyadesq;, atq; amplius Orion
 Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
 Esto memor, sic quæq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
 Tempore quo cœ Atlantides Oriona
 Vitantes seuum, pelagi conduntur in undas,
 Omnigeni miscent inter se prælia uenti,
 Hinc tua nulla mihi tum currat in æquore nauis:
 Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
 Nauigium subduc in littus, & undiq; saxa
 Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
 Ejce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat,
 Arma ratis cuncta ad tua tecum culmina confer,
 Carbasa, quæ nauis sunt alæ, rite plicato,
 Suspendas fumosa super laquearia clauum.
 Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
 Tum nauem æquoreas in aquas deducito, & illam
 Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
 Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
 Perse chare, bonum uictum hinc æquumq; parabat.
 Et semel hæc tenuit cursum, emensus mare magnum,
 Acolica à Ciuis soluens cum naue picata:

Non quod diuitias amplas fugiebat, opesq;
 Sed paupertatem, mortalibus à Ioue missam,
 Haud Helicone procul, miseranda habitabat in Ascræ:
 Qui malus ac grauis est, brumaq; æstateq; uicus.
 Curandum Perse, tempestiuo omnia fiant
 Tempore, sed primam hanc curam res nautica poscit.
 Laudato exiguum nauem, at res credito magnæ.
 Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
 Si modo contineant rabiosi flamina uenti.
 Quando ad mercatum uertisti pectora, sic et
 Debita conaris uitare, famemq; molestant,
 Multifoni ostendam pelagi cursusq; modosq;
 Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
 Nam nunquam rate sum spaciosa per æquora uectus,
 Præterquam Euboeam ad uicinam ex Aulide, ubi olim
 Argiui à ducibus populi collectio facta est,
 Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
 Illuc Amphidamantis ego ad certamina ueni,
 Chalcidæq; intraui. nam plurima præmia clari
 Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
 Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
 Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
 Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
 Nunc mihi quanta fuit ratiū experientia cernis,
 Attamen Aegiochi mentem rescrabo Tonantis,
 Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.
 Quinquaginta dies post, quàm se uertit ab usto
 Sol Cancro, æstatis iam parte cadente supremæ,

Est

Est opportunum fluctus intrare marinos.
 Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,
 Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,
 Siue deum simul atq; hominum rex Iuppiter altus.
 Nanq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;
 Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,
 Tum trahere confidens uentis securus in altum
 Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.
 Ne differ reditum, citò sed properato reuerti:
 Neu pluuiam autumnì expectes, Bacchumq; recentem,
 Insanosq; Noti flatus, hyememq; sequentem.
 Nanq; autumnali pluuia comitatus abunde,
 Fluctibus horrifonis imum mare concuti auster.

Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,
 Quum primum apparent frondes in uertice fici
 Tante, quanta pedum reddit uestigia cornix
 Per terram incedens: tum fit uia per uia ponti.
 Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris.
 Sed nulli ille animo nostro ratione probatur,
 Maturus nimium, datur ægre euadere cladem.
 Attamen hac homines cæci mente omnia tentant.
 Nam miseris anima est durum mortalibus aurum.
 Sed durum oppetere ac submergi gurgite salso est.
 Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum,
 Nunquam quicquid habes totum committe carinis,
 Plura domi linquens, paucissima credito naui.
 Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,
 Vt graue si plaustrì nimio sub pondere pressi

Axis frangatur, res dispergantur & omnes.
 Hinc modum ama, bonaq; in re occasio praeualeat omni.
 Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,
 Annos quum numeras ter denos, plusue minusue,
 Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
 Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
 Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
 Vicinamq; tibi praecunctis delige sponsam.
 Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
 Nil uxore uiro melius coniungit honesta,
 Nilq; mala prius: tali, quae uiuere laute
 Clam solet. haec quamuis ualidum, sine torre maritum
 Vrit & exiecat, citiusq; senescere cogit.
 Sedulus observa curam, cultumq; deorum.
 Dilige post fratrem, socium: quod si parem amorem
 Esse uelis, socius ne ledatur prior abs te,
 Neue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
 Si dicto incipiat prior ille aut ledere facto,
 Tunc memor esto, eademq; illi cum foenore redde.
 Rursus amicitiam ueterem obseruare uolentem,
 Atq; pati poenas uiolati foederis a se,
 Suscipe, (nam miser est, crebro qui mutat amicos)
 Nec tua post unquam facies praeseferat iram.
 Ne multos, neu rursus habeas nullos tibi amicos.
 Prauos exitato, bonis noli esse molestus.
 Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
 Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
Lingua bonum eximium est homini, si pauca loquatur.

Siq; modum conseruet, inest tum magna uenustas.
 Si probris laceres, laceraberis illico prius.
 Publica quam celebrat populus conuiuia, conser
 Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto,
 Pro sumptu exiguo reddit ad te magna uoluptas.
 Mane Ioui ac reliquis superis libare cauto
 Illotis manibus, Dij sordida sacra recusant.
 Ad faciem solis conuersus micere noli,
 Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
 Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundum,
 Detectus ne caue: nam Dij sacra quoq; noctes.
 Vir pius, ac dextro donatus pectore, micet
 Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
 Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Veste
 Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
 Nec ueneri coena funebri incumbere reuersus,
 Veram epulis surgens letis lautisq; decorum.
 Ne fluuios pedibus calcaueris usq; fluentes,
 Ni prius aspiciens exores pulchra fluentia,
 Ac manuum sordes in aqua purgaueris antè.
 Qui fluuium impurus nullum calcare ueretur,
 Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit.
 Symposio in celebri, praesentes sunt ubi diui,
 Ne refeces ungues cultello à sorde repurgans,
 Nec cratera super potantum pone lagenam.
 Qui facit, eueniet mors illi cruda repente.
 Aedificansq; domum ne linquito semiparatam,
 Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.

Nem

Neu comedere ex illa quæ non benedicta patella est,
 Néue laues, quoniam factis quoq; pœna stat illis.
 Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 Seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: siquidem nil uiribus officit æque.
 Néue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uenias: nam pœna grauis quoq; tali
 Euenit, aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea, quippe Dei hinc accenditur ira.
 Præcipue hoc caueas, uel fluminum in ostia, cursu
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontes.
 Néue aluum exoneris: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestant.
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est,
 Perfertur graue, et orta semel deponitur ægrè:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam vulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Rite dies seruans, quæ sunt Ioue patre creatæ.
 Optima dic seruis quod sit tricesima mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum diuidere illis,
 Qua solet et populus tractare forensia iura.
 A' magno Ioue principium est et origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta et septima sacre,
 Nanq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, et lunæ crescentis nona, putantur
 Esse bonæ, quæuis opera atq; negocia obire.
 Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda,

Scito

Scito tamen quod sit longe hæc præstantior illa.
 Hac tonde pecudes, lætam illa demete frugem.
 Pendula & hac tenues connectit aranea telas,
 Quod sit plena dies, formicæq; rodit acceruum,
 Illa exordiri telam mihi foemina curet.
 Tertia post decimam infelix conspergere cultum
 Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
 Sexta super decimam teneris asperissima plantis,
 Aptamari gignendo, sed non apta puellæ
 Gignendæ primum, nec eam tum nubere præstat.
 Sextaq; præcedens gignendæ inimica puellæ est,
 Aptamædis ouiumq; uiris excindere testes,
 Et pecudum stabulum communire undiq; septo,
 Dandis apta uiris, & amat conuicia, falsa
 Verba loqui, clàm sermones serere inter amantes.
 Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;
 Luce duodecima mulis castratio fiat.
 Sed quum uicinus lunæ iam uoluitur orbis,
 Vir tibi nascetur prudens & ad omnia dexter.
 Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puellæ
 Blanda fauet, pecora hac curuoq; boues pede euntes,
 Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
 Imposita cicurato manu: uitare memento
 Quartam iam medijs, tum quartam deficientis
 Mensis. namq; animum tum curæ mille remordent:
 In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
 Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tædis.
 In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;

His

His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant.
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam felix Cerealia dona
 Arca in equata recte terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam nonæ mediæ pars uespertina probatur,
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert et plantis, tum foemellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu reserare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; et mulis et equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat naucem deducere in altum.
 Nanq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta. nam præ omnibus hæc est
 Sacra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala. Laudant pauci alias hinc.
 Iamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrâ aliæ ancipites, sunt et uirtute carentes.
 Et laudant alias alij, est cognitio paucis.
 Seu a nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac prosper aget, qui hæc omnia seruans,
 Sic uitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
 Auguria obseruans, nec quicquam spernere tentans,

HESIODI OPERVM

et Dicrum finis.

HESIODI

HESIODI POEMA

DE CLYPEO HER- culis,

Valis illa relictâ domo, ac patria tel-
lure,

Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,

Alcmena, filia seruatoris populorum
Electryonis. (nearum,

Quæ mulicrâ genus ornabat formæ

Formaq; & proceritate. mente utiq; nulla cum ea certabat
illarum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.

Cuius & à uertice, & à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atq; hæc talis existēs, tamen animo suum colebat coniugem

Pecinde, ut nulla unquam coluit mulicrum forminearum.

Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, ui domitum,

Ira commotus propter boues. relictâ autem ille patria tellure

Thebas uenit, supplicans bellicosæ Cadmeis,

Vbi idem habitabat cum ueneranda coniuge,

Scorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi

Ancea lectum conscendere formosæ Electryonidis,

Quam eadem ultus esset fratrum magnanimorum

Suæ coniugis, flagrantiq; combustisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum, atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti fuerant:

Quorum ille uerebatur iram. festinabatq; quàm celerime

Ex-

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.
 Hunc autem unà, cupidi belliq; prælijq;
 Boeotij equorum domitores, sub clypeis anhelantes,
 Locriq; hastati, & Phocenses magnanimi,
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcei,
 Gaudens tot populis. At pater hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat intra mentes, ut dijs pariter (ret.
 Et hominibus rerū indagatoribus Mar. is depulsorē planta-
 Profectus autem ab olympo est, dolū mentibus altis meditās,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctem. celeriterq; uenit in Typhonium, unde rursum
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iuppiter.
 Vbi residens, mentibus uersabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum proetra Electryonide
 In lecto, concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium.
 Eadē autē & Amphitryo populorū defensor, splendidus he-
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (ros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Cœpit ire antea, quàm suæ coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorū.
 Vt autē, quando quissiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam ualidis ex uinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanclato,
 Magnoq; affectu, lubentiq; animo domum suā reuersus est,
 Totaq; nocte concubuit cum ueneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem à deo pariter uicta, & ab homine longe optimo,
 Thebis septem portas habentibus, geminos peperit pueros,
Hud-

Haudquaquam eadem sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiorē, alterū autē lōge praeſtatiore uirū,
 Seuū ac ualidum, uim Herculanam:
 Hunc quidem ſubiecta nubium offuſcatori Saturnio:
 Iphiclum autem, haſtarū cōcuſſori Amphitryoni, (bens:
 Diuerſa generatione, alterū quidē, cū uiro mortali cōcum
 Alterum autem, cum Saturnio, deorū imperatore omniū.
 Qui et Cycnum occidit, Martis filium, magnanimum.
 Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis,
 Ipſum, et patrem ipſius Martem, bello inſanabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
 Stantes in curru, terram autem pulſabant uēloceſ equi,
 Ferientes ungulis, puluisq; circa ipſos diuidebatur,
 Excitatus compactis à curribus et pedibus equorum.
 Currus autē ſabrefacti, et rotarū ambitus circū reſonabāt,
 Equis feſtinantibus, gaudebat autem Cycnus inculpatus,
 Sperans ſe Iouis filium Mauortium, aurigamq;
 Ferro inuerepturum eſſe, et inclyta arma deſpoliaturū.
 Sed ipſius uota non exaudiuit Phœbus Apollo.
 Ipſe enim contra illum concitauit uim Herculeam,
 Totus uero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ uehementis dei armis, et ipſo, (illi
 Et quaſi quidam ignis ex oculis illius effulgebat. Quis autē
 Suſtinuiſſet, mortalis exiſtēs, obuiā ſub cōſpectū prodire,
 Præter Herculem, et glorioſum Iolaum?
 Illorum enim et uis magna, et manus inuiſtæ
 Ex humeris prognatæ erant, unā cum robuſtis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus eſt fortem Iolaum.

r Nempe

Nempe uere in immortales beatos, qui Olympum tenent
 Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abijt, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (bētes frōtes.
 Postquā occiderat Electryonem, propter boues latas ha-
 Venitq; ad Creōtem, & Heniochen lōgis ornatā uestibus.
 Qui ipsū ultro receperūt, et necessaria omnia præbuerūt.
 Quatenus ius est supplicibus, coluerūtq; ex animo magis.
 Viuebat autem exultabūdus, cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua. moxq; nos reuoluto anno
 Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit Iupiter.
 Qui relicta domoq; sua, & suis parentibus,
 Abijt ueneraturus sceleratum Eurystheum. (præteritorū,
 Infelix, & nunc fortassis multum ingemiscit pœnitentia
 Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
 Mihi uero deus difficiles imperauit labores,
 O amice. sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedū, magnāq; mētibus fiduciā accumulans,
 Rectā dirige celerem currū, & alipedum robur equorum.
 Nihil ueritus strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nunc cū clangore circumquaq; furit per sacrū nemus
 Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis. (tur bello.
 Enimuero etiam ualidius licet existat, tamen exaturabi-
 Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolais.
 O patre, quā multum uero pater hominū atq; deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuctur ciuitatem,
 Quemadmodum & hunc mortalem, ualidumq; magnūq;
Tunc

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mauortia, ut quàm celerrime
 Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto
 Mox fugituum duos pueros inculpati Alcide,
 Qui sibi prope sunt, cupientes belli
 Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior, q̃ cœna.
 Sic ait. arrisit autem uis Herculeæ,
 Verbo oblectatus. admodum enim sibi commoda dixerat.
 Atq; ipsum, respondens, uerbis uolucris allocutus est:
 O heros Iolæ, Iouis alumne, non procul etiam hinc (sus,
 Pugna aspera. Tu uero quemadmodū antea fuisti bellico-
 Ita & nunc magnū equū Arionē nigricātibus setis obsitū,
 Quoquouersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.
 Sic locutus, ocreas ex orichalco splendidas,
 Vulcani inclita dona, tibijs induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, uariegatum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Iouis, tunc cum coeperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit aut circa humeros nocumenti depulsorium ferrum,
 Sæuus uir. cauiam autem circa pectora pharetram,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrēdæ, mortis uocē reprimētis datrices. (lachrymarū.
 Hæ à capite quidē mortē habebant præfixæ, & unguentū
 Mediæ autem politæ erant, longæ. sed à tergo
 Nigræ aquilæ contextæ alis

† Erant

Erant. ille autem ualidam hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti uero ingenti galeam sabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tuum reddebat caput Hercules diuini.
 At manibus clypeū accepit, uariū totum, quē nemo quisq;
 Neq; perrupit iaciendo, neq; comminuit, mirum uisu.
 Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
 Et electro lucidus erat, auroq; fulgido
 Splendens, cæruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio aut, draconis erat terror, haudquaquā effabilis.
 Retro, oculis igne lucentibus, tuens.
 Cuius & dentibus quidem repletū erat os candicantibus,
 Sæuis, inaccessis. supra terribilem autem frontem (num,
 Sæua cōtentionis dea uolabat, accendens pugnas homi-
 Infelix, quæ & mentem eximebat & præcordia uiris,
 Quicumq; bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū et animæ quidem sub terram eunt, ad Orcū intrō.
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirtio sub torrido in nigra putrescunt terra.
 In eo autem & persecutio, & inclinatio fideæ erant.
 In eo tumultus, cædesq;, et homicidiū, huc illuc ferebātur.
 In eo Eris quoq;, et motus furebat. in eo perniciofa parca,
 Viuum alium tenens, recens uulneratū: aliū aut illæsum,
 Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (rum,
 Vestē aut habebat circū humeros cruentā sanguine uiro-
 Sæuum uidens, clamoribusq; ingrauescens. (fabiliū,
 In eo aut & serpentū capita sæuorū erāt, haudquaquā ef-
 Duodecim, quæ pterre faciebāt sup terrā genera hominū.
 Qui-

CLYPEVS.

261

Quicūq; bellam contra Iouis filiū mouerent. (pugnabat
 Quorū et dentiū quidē crepitus edebatur, quoties (opera.
 Amphitryoniades. Hec autē distincta mutuo erāt, mirāda
 Porro ueluti pūcta quēdā apparebāt uidēda scuis draco.
 Cærulea per terga, denigratēq; erāt illis maxillæ. (nibus,
 In eo autē et suū greges agrestium erant, atq; leonum,
 Mutuo sese aspicientium, irascentiūq; et festinantium,
 Quorū etiam turmatim ordines incedebāt. neq; uero hi,
 Neq; illi alteros timebāt. horrebāt attamen colla amborū.
 Iani enim ipsis instabat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumq; ipsis niger
 Cruor destillabat in terrā. ipsi autē ceruicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus. (dum
 At illi magis etiā excitabātur, et incendebātur ad pugnam
 Vtriq; agrestesq; sues, trucesq; leones.
 In eo autem erat et pugna Lapitharum bellatorum,
 Caneum circa regem, Dryantemq; Pirithoumq;
 Hopleumq; Hexadiumq; Phalerumq; Prolochumq;
 Mopsūmq; Ampycidem, Titaresium, nodum Martis:
 Theseumq; Aegidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autē ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petræum atq; Asbolum augurem,
 Arctumq; Hureumq; nigrumq; pilis Mimantem,
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumq;
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atq; impetu pariter facto, perinde ac si uiui essent,
 Lanceis atq; abietibus cominus certabant.

r

s

Inter

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equæ
 Aurei, & ibidem ipse quoq; spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atq; uiuos spolians,
 Currui insistens. iuxta autem Pauorq; Actusq;
 Stabant, gestientes bellum subire uirorum.
 Ibidem autem & Iouis filia, prædatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam uellet armare,
 Hastam habens in manibus, aureamq; galeam,
 Aegidēq; circū humeros. gradiebatur aut in præliū seuū.
 At erat in eo clypeo & immortalū chorus in cuius medio
 Desiderabile quiddā personabat Iouis & Latonæ filius,
 Aurea cithara. deorū aut sedes, purus olymp. (erat posita,
 In quo et forū, circū aut opulētia infinita, quasi in corona
 Immortalium in certamine. Deæ autem incipiebāt cantū,
 Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis, indomiti maris,
 Rotundus, factus erat liquido è stanno,
 Inundanti similis. multi uero per medium ipsius
 Delphines hæc atq; illac ferebantur, piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his arei trepidabant pisces. sed in ripis
 Sedebat uir piscator obseruans. habebat autem manibus
 Piscium rete, proijcienti similis.

(scus,

In eo aut erat et pulchricomæ Danaës filius eques Per.
 Neq; quidē cōtingens clypeū, neq; lōge separatus ab illo.
 Miraculum magnū dictū, quoniā nusquam insistebat illi.

C L Y P E V S.

169

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureū. circū pedes aut habebat alata talaria. (spēsus erat
 Ex humeris aut circa ipsū uagina inclusus nigra gladius sa
 Aereus, de loro. ipse autem uelut cogitatio uolabat.
 Totum autem tergum eius tenebat caput seu monstri
 Gorgonis. circum ipsum aut pera ferebatur, mirum uisu,
 Argentea, fimbriae q; dependebant lucide
 Aureæ. seu autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens.
 Ipse autem properanti et formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum uero
 Gorgones inaccessæ, et ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in uiridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu.
 Acutum et tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, attolentes capita.
 Lambebant aut et illa, ira q; infrendebant dentes,
 Crudele tuentes. supra seu autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suis q; parentibus,
 Pestem depellentes. illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem iacebāt, plures aut etiam pugna tenentes
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Aereum, acutum clamabant, lacerabantur q; genas,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri aut qui seniores erant, et senectutē apprehenderāt
 Conferti extra portas ibant, sursum q; dijs

Manus tenebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi aut cōtrā pugnā conferebāt. post ipsos aut
 Porcæ nigræ, candidis crepantes dentibus,
 Toruæ, terribilesq; cruentæq; inaccessæq; (bane.
 Certamē habebant, de ijs qui cadebant. omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere. Et quē primum forte ceperant,
 Ei iniiciebant unguēs magnos, animaq; ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. ille aut præcordia postq̄ exatassent
 Sanguine hominis, ipsum quidem abiciebant post tergū.
 Retro aut in tumultum et stragem festinabant iterum ire.
 Clotho et Lachesis ipsis astabant, atq; paulo minor
 Atropos: neq; enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem præstantiorq; erat, et æuo grandissima.
 Omnes autem circa unū uirū pugnā acerbam instituerāt.
 Sæuoq; modo seipsas mutuò aspiciebāt, oculis succēsentēs.
 Inter se autem unguēs manusq; audaces exæquabant.
 Iuxta autem et Caligo stabat, perustæ similis, et grauis,
 Pallida, aridaq; fame exhausta et compressa,
 Crassipes: longiq; unguēs e manibus prominebant.
 Huius quidē ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 Cruor destillabat in terrā, ipsa aut terribiliter dētes strin-
 Stabat, multusq; pulvis constrauerat ei humeros, (gens
 Lachrymis humida. iuxta aut turrata ciuitas hominum.
 Auræ autem ipsam tenebant, superliminaribus adaptatæ
 Septem portæ. hominesq; in uoluptatibus et choreis
 Oblectationem capiebant. Nam alij quidē agili in curra
 Ducebant uiro uxorem, multusq; hymenæus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,

In manibus famulorum. Mulieres aut uenustate florentes
Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,

Et tenero ore, circumq; ipsos repercutiebatur sonus.

Illæ autem ad modulationem ducebāt chorum amabilem:

Inde rursum ex alia parte iuuenes comestabatur ad fistula

Alij quidem contrā ludentes saltatione et cantu, (lam,

Alij autem contrā ridentes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamq; ciuitatem letitiæ, choreæq;

Voluptatesq; tenebant. Alij autem rursus extra ciuitatem .

Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornateq; tunicas

Succinctas habebāt. Sederat profunda seges, ubi alij quidē

Mucronibus acutis densa folia, (metebant

Grauidæ spicis, ueluti Cereris cibum.

Alij aut in manipulos ligabāt, et implebāt areā. (bentes.

Rursum alij uindemiabant uineas, falces in manibus ha-

Alij aut in calathis ferebant, à uindemiatoribus acceptos

Albos et nigros racemos, magnis ex uitibus,

Grauidis folijs, et argenteis capreolis.

Alij rursus in calathos portabant. iuxtaq; ipsos uitis

Argentea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, et argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem, unusquisq;

Oneratur uuis, quæ ipsæ nigræ erant. (dimicabant

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij autem

Pugnis, et luctando. alij uero alipedes lepores uenabatur,

Viri uenatores, et ferratis dentibus canes duo ante ipsos,

r s Cupie-

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos aut et equites habebant laborē, proq; praeiis
 Certamen habebant et pugnam. bene iūctis aut in currib.
 Aurigae stantes, immittebant ueloces equos.
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes uolabant, (bant.
 Currus ferruminati, rotarūq; modioli ualde ex eo resona-
 illi quidē igitur ppetuū habebāt laborē. neq; enim dū ipsis
 Victoria completa erat, sed indefinitū habebāt certamen.
 Ipsis aut etiā propositus erat magnus tripos intra agonē,
 Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (similis.
 Circū extremam aut oram manabat Oceanus, inundanti
 Totū autem continebat clypeum uariegatū. per ipsum aut
 Cygni altiuolantes magnū clangebant, qui illic multi
 Natabant in summa aqua. iuxta aut pisces mouebantur,
 Mirum uisu etiam Ioui grauitonanti. cuius consilijs
 Vulcanus fecit clypeum magnumq; ualidumq;
 Componens manibus, quem quidem Iouis fortis filius
 Iactabat facile. equestrem autem asilijs in currum
 Similis fulguri patris Iouis, egida tenentis,
 Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens, regebat curuum currum.
 Prope autem ipsis aduenit dea caesijs oculis Minerva,
 Atq; ipsos confirmans, uerbis uolucris alloquebatur.
 Saluete, Lyncei progenies longē nobilitati.
 Nunc itaq; Iupiter robur uobis dat, is qui beatis imperat,
 Cygnūq; interficere, et inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud uerbū dicā, multo praestantissime populorū.
 Postquam igitur Cygnum dulci uo spoliaueris,

Eum

Illud quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominū pestem Martem accedentem observans,
 Vbi nudatum clypeo variegato
 Oculis uideris, ibi uulnera acuto ferro,
 Retroq; te recipe. quoniam tibi fis non est
 Neq; equos capere, neq; inclyta arma illius.
 Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriā ferens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus lolaus,
 Horrendū equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leuiter ferebant celerem currum, festinantes campo.
 Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis Minerva,
 Aegide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tellus.
 Illi autem pariter procedebant, similes igni, siue procelle,
 Cygnus equū domitor, & Mars insatiabilis clamore.
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutum hinniūre, circaq; ipsos reuerberabatur sonus.
 Atq; hunc prior alloquebatur uis Hercules.
 Cygne ignaue, cur contra nos tenetis ueloces equos,
 Viros, qui laboris & ærumnæ experti sumus.
 At diuersum tene currum bene politum, atq; ē uia
 Cede cedendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & pudore
 Trachini antistat. Tu uero satis admodum scis etiam ipse.
 Eius enim cōubio tenes filiā Themislonoen, nigris oculis
 O ignaue. non enim tibi neq; Mars mortis exitiū præditā.
 Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellando. (cisse
 Siquidē tibi dico, illū iā antē quoq; aliquoties periculū fe-

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
 Aduersus stetit mihi, pugnandi insatiabilitate furens,
 Ter siquidem mea hastæ percussus, sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quartò autem transadegi femur eius,
 Totis animis festinàs, magnūq; illius clypeum perforaui.
 Pronus aut in puluerib. humi prostratus cecidit, hastæ im-
 Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit (petu.
 Manibus à nostris, relictis spolijs cruentis.
 Sic dixit. at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 Ac tūc à bene cōpactis bigis desilierunt celeriter in terrā,
 Et Iouis filius magni, et Enyalij regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis aut irruentibus, sonitu pedū concitata est lata terra.
 Ut autem ab alto uertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:
 Multæq; quercus, multæ item piceæ,
 Alniq; totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Facile delabentibus, donec in campum perueniant.
 Ita et illi in se mutuo cadebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum ciuitas, celebrisq; lolcus,
 Arneq; et Helicæ, et Anthæa herbosa, (clamore
 Præ uoce utriusq; sonitū magnum dedere. illi autem cum
 Mirādo cōgressi sunt. magnū aut intonuit et cōsiliarius Iu
 Et à cælo guttas demisit sanguinolentas, (puter,
 Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in uallibus montis acerbis aspectu (dam,
 Aper, dētes habēs prominentes, fertur impetu ad pugnan-
Cum

Cum uiris uenatoribus, acuitq; candidum dentem
 Per obliquū actus. spuma aut circa ora ipsi uelut nixgenti
 Destillat. oculiq; ipsi, igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in uertice horret setis, circaq; collum:
 Tali similis Iouis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem uiridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canendo
 Incipit, cuius & potus & cibus foemineus ros est,
 Atq; per totū diem, & mane sub auroram fundit uocem,
 Aestu in grauissimo, quando & corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum ariste nascuntur,
 Quod æstate seminant, quando uuæ adhuc immaturæ co-
 lorem uariare incipiunt, (laborem:
 Qualia Bacchus dare solet hominibus in letitiā simul &
 Eo tempore pugnabāt. multus aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo succensentes, in seipsos impetum faciunt,
 Sæuisq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentium:
 Atq; ut uultures incuruis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut fræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis uir,
 Sagitta ē neruo emissā: ipse autem uagatur alio loco
 Regionis ignarus existēs. at illi celeriter animaduertērūt,
 Certatimq; pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,

Neq;

Neq; tamen perrupit æs. defendebant enim dona Deû
 Contra autem Amphitryoniades, uis Hercules,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatam, celeriter infra mentum (lares
 Trāsadegit ualide, ambosq; detōdit nervos col- (rat uiri.
 Hominū interfecitrix fraxinus. magnū enim robur incide-
 Prostratus autem est, perinde ac si quando quercus aliqua
 prosternitur, aut quando rupes
 Excelsa, iēta Iouis fumanti fulmine. (uariiegata ære.
 Sic ille prostratus est. circum ipsum aut resonabant arma.
 Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus filius.
 Ipse aut occisorem hominū Martem accedentē obseruās;
 Scūm uidens oculis, leonis instar, qui corpus aliquod for-
 te nactus est,
 Quiq; admodum accurate pelle ualidis unguibus
 Dissecta, quā celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem cæcum expletur cor,
 Ac cæsis intuens oculis scūū quiddā, costasq; et humeros
 Cauda flagellās, pedibus fodit. neq; quisq; ipsum laceßere.
 Sustinet ex aduerso aspiciēs, propius accedere, aut pugna
 Talibus igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in præcordijs audaciam augens
 Certatim. Ille autem propē uenit affecto corde.
 Vtriq; autem cum clamore alter alterum inuaserunt.
 Ut autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans;
 Et in longum delata saltu, uoluitur, fragor
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:

CLYPEVS.

879

Et tãto itidẽ fremitu, curruũ grauator, perniciosus Mars;
 Vociferãs irruit. ille aut magno animo uenientẽ excepit.
 Porro Minerva filia Iouis, ægida tenentis,
 Ex aduerso uenit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Scua aut toruẽ intuens, uerbis uolucris allocuta est:
 Mars inhibe animos ingentes, et manus inuictas.
 Neq; enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neq; aduersus steteris mihi.
 Sic ait. sed non persuasit Martis magnanimi animo.
 Sed magno fremitu, flammæ similia arma uibrans,
 Celeriter inuasit, uim Herculeam
 Occidere festinans. et coniecit æratam hastam,
 Acriter ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva
 Hastæ impetũ auertit, manu deflectens diuersum à curru.
 Acerbius aut dolor Martẽ cœpit, manuq; uibrato gladio
 Irruit cõtra Hercule magnanimũ. at illi accedenti, (cut
 Amphitryoniades, seuo insatiabilis clamore,
 Femur, nudatum clypeo uarieгато,
 Vulnerauit ualide, magnumq; perforauit clypeum
 Hasta diuidens. in terra autem prostrauit uedia Martem.
 At Pauor et Metus, agilem currum, et equos
 Adegerunt celeriter propius, et à terra habente latas uias
 In currum posuerunt uarieгато, atq; inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, ueneruntq; in altum olympũ.
 Filius autem Alcumenæ, et gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis, ab humeris, pulchris detractis,
 Reuerte-

Reuertebantur. moxq; exinde ad ciuitatem Trachiniam
uenerunt,

Equis uelocibus. At cæsis oculis Minerva

Peruenit in olympum magnum, et domus patris.

Cygnū autem contrā Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,

Qui prope ciuitatem habitabant inclyti regis,

Anthen, Myrmidonumq; ciuitatem, celebremq; Iolcum,

Arnenq; et Helicen. multus autē congregabatur populus,

Honorantes Ceycem, charum beatis dijs. (Anaurus,

Sed illius sepulchrum, et monumentū obscurum reddidit

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

Latona filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas

Quicumq; Delphos portaret, eum ille ui despoliabat, ex
insidijs adortus.

FINIS CLYPEI.

HESIODI ASCRAEI

THEOGONIA, BONINO

Mombrido patritio Mediola-
nensi interprete.

INCIPIAM à Musis, Heliconis, car-
men, alumnis:

Quæ iuga sacra colunt montis, spacio-
saq; terga: (tem,

Nūc fontem solitæ circū saltare ngran-

Nunc Iouiam choreis ambire procacibus aram,

Et

Et uel Termeſſi, uel fluctibus Hippocrenes,
 Vel formoſa tuis Holmi diuine ſub undis
 Membra Lauant: ſummas Helicon quâ uerberat auras,
 Mobilibus per ſtagna choris, dulciq; corona
 Exultant, pedibusq; ruunt hinc inde decoris.
 Denſior has operit liquidis è fontibus aër.
 Nocte meant, pulchra nec cunt ſine uoce canentes
 Aetherumq; Iouem, cultæ & Iunonis in Argo
 Numina. congeſto ſoleis hæc utitur auro.
 Additur his Pallas, magnus cum Pallade Phœbus,
 Et quæ noctiuagis gaudet Diana ſagittis.
 Teq; canunt Neptune pater, qui numine terram
 Sæpe moues: magnamq; Themis, pulchramq; Dionem
 Quamq; Venus nigra nimium formoſa pupilla,
 Quamq; ſit auratis Hebe ſpectata coronis.
 Nocturnis memorant Lunam Solemq; diurnis
 Ignibus, Oceanumq; ſenem, Terramq; parentem.
 His ſubit Iapetus, nigra Nox, Latonaq; mater,
 Quæq; diem crocea deſert Aurora quadriga.
 Te neq; prætereunt grauior Saturne, nec ullum
 Quem genus à cœtu ſcicrunt duxiſſe deorum.
 He prius Heſiodo, tenues dum paſceret agnas,
 Monte ſacro, pulchram dederant ad carmina uocem:
 Meq; iſtis primum compellauere ſuſurris:
 Paſtores, ſtudio quibus eſt ſylueſtris auena,
 Duntaxat uentres, & carpi crimine digni:
 Scimus falſa loqui, non pauca ſimillima ueris:
 Scimus uera loqui, ſari cum uera uelimus.

Sic doctæ magni Musæ Iouis inclyta proles.
Tum sceptrum legere ex lauro, ramumq; dederunt:
Diuinamq; ambas uocem fudere per aures:
Vt iam quæ fuerint, et scire futura ualerem.
Ergo beatorum genus est dixere deorum:
Seq; ipsas primum canerem, tum si qua placerent.
Sed quid cum syluis agimus, uel (talìa) petris?
Principium à Musis igitur deducimus. ille
Laude animum patris exhilarant: plerumq; canentes,
Quæ sint, quæ fuerint, et quæ uentura trahantur.
Vox concors atq; indefessa canentibus illis.
Adde, quod aula patris solet arridere dearum
Carminibus: resonat domus alta niualis Olympi,
Cœlicolũ domus. immortalì uoce sorores
Diuorum genus extollunt, laudantq; canendo.
Principio quos terra dedit, cœlumq; rotundum,
Et diuũ quicunq; genus deduxit ab illis.
Deinde louem memorant, hominumq; deũq; parentem.
Principium finisq; sui fit carminis ille:
Sit quia maior dijs, et præstantissimus horum.
Quid quod et humanum genus, ipsorumq; Gigantum
Dum memorant, mentem cogunt gaudere paternam,
Musæ olympiades, conipti Iouis ægide natæ,
Mnemosynæ soboles, obliuio certa malorum,
Curarumq; quies. sacris has mater in oris
Pierie, magno peperit commixta Tonanti.
Mater Eleutheris præerat: cui Iupiter, ullo
Haud diuũ præsentē, nouem sub noctibus hæsit.

THEOGONIA.

275

At postquam multas annus fuit actus in horas,
 Et sua coeperunt afferre pericula menses,
 Ecce nouem ad numerum nocturni pignora furti
 Vno Mnemosyne peperit pulcherrima nixu,
 Leta puellari fortu. nam carmina Musæ
 Semper agunt, uacuaq; gerunt formidine mentem:
 Mentem, quæ niueo multum non distat Olympo.
 Sunt illis pulchræq; domus, populiq; beati.
 Quas pariter Charites, Desideriumq; frequentant.
 Voce sonant leta, labijs modulantur amœnis,
 Cœlicolũm legesq; sacras, moresq; canendo.
 Forte hilares cœlum formosa uoce petebant:
 Immortale canunt, concentu terra renidet.
 Adde pedum dulces strepitus. ibatur ad ipsum
 Nanq; Iouem. summis deus is dat iura colonis:
 Ius habet & seui tonitrus, & fulminis ille,
 Vi patrem superans Saturnum: singula diuos
 Inter agens, æquẽ meritos discernit honores.
 Talia cœlesti cantabant arce sorores:
 Clioq; Euterpeq; iuuans, & docta Thalia,
 Melpomene, Letis & Tersichorea choreis:
 His subeunt Erato, memoriq; Polymnia mente.
 Addimus Vranien, & quæ manet ultima: quanquam
 Calliope cunctas supereminet unica Musas.
 Hæc claros sequitur reges, quibus extat honori
 Cætera Musarum concordæ lege cæterua:
 Ora solet regum dulci suffundere rore.
 Quo fit, ut à linguis illorum dulcia late

Verba fluant, præstantq; fauis collata saporis.
 Hunc unum afficiunt populi, quem munere donat
 Calliope: seu fas dubium, seu iudicet æquum.
 Quin solet oblatas uerbo requiescere lites.
 Hunc igitur uoco prudentem: quod adesse bonorum
 Sæpe rei, tuto solet & punire nocentem.
 Mollibus affatur uerbis, dulciq; lepore
 Utitur, atq; suo facile impetrat omnia nutu.
 Utq; deo, stat honos illi, dum perneat urbem,
 Mellitusq; pudor: nucat inter deniq; coctus.
 Qualia sunt, homini dare quæ nouere camœnæ?
 Vos ô cantores, & qui citharædus haberis,
 Munera Musarum in terris, & Apollinis estis.
 Ab Ioue sunt uates, felix, quem deniq; Musæ
 Obseruant: huius dulcis fauus exit ab ore.
 Præterea si quem luctus, lachrymæq; frequentes
 Possideant, animamq; urant mœroribus intus,
 Dentq; illi Musæ numeros, artemq; canendi,
 Præteritos ueterum late qua promat honores,
 Cœlicolasq;: mali meminit non ille prioris,
 Quod tulerat: tantum auxilio sunt dona dearum.
 Ab Ioue saluete natæ, date carmen amœnum:
 Diuorum cantate genus, qui secula uiuunt:
 Quos genuit Tellus, & multo lumine Cœlum,
 Et nigra Nox, falsis & quos Mare pauit in undis.
 Dicite quo diui fuerint, quo munere terra,
 Quo mare, perfectis quo condita flumina ripis,
 Astraq; cum radijs, & latus desuper orbis:

Quiq;

Quiq; ex his diui fuerint, rerumq; datores.
 Quis diuis et opes, et quis diuisit honores,
 Vnde uel his olim sublimis cecidit Olympus.
 Dum licet, ista mihi cœli narrate colonæ,
 Et mundo quæcunq; prius sint edita rerum.

Principio confusa Chaos, sine imagine, moles
 Extitit, hinc uacuis Tellus apparuit aruis.
 Nam prius ipsorum pauimentum facta deorum est,
 Quondam qui cœlo sedes habuere supremo.
 Tartara dehinc unâ sunt uisa dehiscere Terra.
 Et mox pulcher Amor surgit, mediusq; deorum
 Cernitur: hic illos forma supereminet omnes.
 Membra deus latè soluit diuûmq; uirûmq;:
 Consilium, atq; ipsam domitat sub pectore mentem.
 Deq; Chao, liuens Erebus, Noxq; atra resultant.
 Aethra Nox, ipsumq; Diem misisse putatur:
 Quos Ercho coniunx peperit lasciuia marito.
 Tum quoq; sidereum Tellus grauis edidit orbem,
 Par sibi præ cunctis Cœlum quo tegmen haberet,
 Magnorum et fieret pauimentum sola deorum.
 Hinc montes, gratasq; tulit conuallibus imis
 Radices: Nymphæ sedes ubi sæpe tenetis.
 Quid mare non domutum memorem, sæuumq; procellis,
 Aspersumq; metu: stetit hoc quoq; pignore Tellus.
 Nec mora, concubiuit Cœlo: bis sena repente
 Stirps oritur. tumidis magnus prius emicat undis
 Oceanus, subit Iapetus: nec defuit ingens
 Cœus, cumq; ipso satus est Hyperione Creon:

Nataq; Mnemosyne, Themis, & Rhea, pulchraq; Tethys,
 Quiq; micas seruo Phœbe spectabilis aureo:
 Ortaq; Thea grauis. demum Saturnus: is arma
 Consiliumq; gerit tacito sub pectore uasum.
 Omnibus hic grauior natis: tenerumq; parentem
 Carpit, & hunc multa solet incusare querela.
 Addidit his animo Cyclopes Terra superbo,
 Cum Bronte Asteropen, nec uiuidus absuit Arges.
 Hi fulmen cudere Ioui, tonitrumq; dedere:
 Cetera sunt diuis similes. micat unus in ipsa
 Fronte oculus, curuusq; aurem sedet inter utranq;
 Id Cyclops, quod eis stat pro cognomine, monstrat.
 Nomine req; putes notos. fuit horrida uisus
 Effigies, & erat monstrofi luminis instar:
 Omnis ab assiduo uis est infracta labore.
 Verum alios Tellus Cœlumq; creauit alumnos:
 Tres ij sunt numero, multo stat nomine fama.
 Cum Gyge Briareum numerant, Cottumq;, superba
 Pignora: Titanas his Iuppiter usus in hostes.
 Quinquaginta comas quiuis, centumq; lacertos
 Gestat inaccessos: audet contingere nemo.
 Vis ingens, magni quam corporis æquat imago.
 Hi sunt quos Cœlum, materq; atq; illius uxor,
 Terra, satos genuere, malis grauioribus omnes
 Vicerunt, nitidumq; infestauere parentem
 Principio. uerum seric nascentibus illis
 Sub Styge damnatos, imæq; uoragine terræ
 Occuluit. Cœlum patrem mala tanta iuuabant.

Ipsa graues dederat gemitus sub pectore Terra,
 Atq; dolos animo nimium concepit iniquos.
 Tum niucum fabricans adamantæ, sagacior arma
 Molitur, curuamq; uocat cognomine falcem.
 Iamq; sui coram steterant ex ordine nati,
 Talia cum irato tandem sermone profatur:
 Pignora, si matris misere, seuq; parentis,
 Si mea sint animo, dulcissima pignora, uobis
 Verba, pater pœnas operis dabit ante patrati.
 Scilicet inuentor primus fuit ille malorum.
 Talia dum loquitur, natos tremor incutit omnes.
 Nil uerbi: labijs cohibent nam uerba sub imis.
 Haud mora, Saturnus grauior, fidensq; iuuenta,
 Surgit, & hac caram compellat uoce parentem:
 Hoc opus, ô mater, manibus peragetur ab istis.
 Polliceor: neq; enim me iam patris ulla tenebit
 Cura, quod inuentor primus fuit ille malorum.
 Dixerat. ipsa animo retinet uix gaudia mater,
 Remq; hanc non ulli credit. sedet ergo, tacetq;
 Quid moror? infandam Saturno tradidit harpem,
 Instruxitq; dolis. Cœlum dehinc attulit umbram
 Noctis, ut ingratos peteret cum coniuge somnos.
 Iamq; procax auidis nimium distenditur ulnis:
 Insidijs puer excedit, gladioq; timendus
 Sequit, & in coleos uibravit tela paternos:
 Tergaq; post (neq; enim frustra) proiecerat illos.
 Namq; quot exierant fecundo sanguine guttæ,

Terra tot ebibit: hinc longus sibi uertitur annus.
 Et mox Tartareæ coram cernuntur Erinnēs,
 Horrificisq; graues sonuere Gigantes in armis.
 Hinc et quas Melias uocitant, sit origo deabus.
 Ast ubi cæsa patris adamante uirilia Cœli,
 Aquoreasq; ea Saturnus proiecit in undas,
 Iamq; diu frustra pelago sunt uisa natare,
 Candentes circum spumæ, quibus inclyta tandem
 Virgo oritur, primumq; sacris natat orta Cytheris.
 Fluctibus argutam petit hinc Venus aurea Cypron.
 Plurimus oris honos illi, facieq; uerenda
 Ambulat, et teneris uestigia sumit ab herbis.
 Hanc homines, uarioq; uocant cognomine diui.
 Nunc Aphrodite, nunc ea dicitur Aphrogenia:
 Quod prius à spumis illi creatur origo.
 Quod sata sit Cypri, dea Cyprogenia uocatur.
 Hanc quoq; sæpe leges Cytheream: causa putatur
 Illa, quod admotis prius appulit orta Cytheris.
 Sunt et qui diuam merito Philomedea dicant,
 Quod dea testiculis quondam sit nata marinis.
 Sæpe locus matri comes it, cæcusq; Cupido.
 Illa deos coram, Maiestatemq; salutat:
 Is fuit in primis honor illi. deniq; sortem
 Dicitur hæc hominum medio sortita, deumq;
 Virgineos ea sermones, risusq;, dolosq;,
 Fert et amicitiam, nec delectatio longe
 Cernitur. assiduos apud hanc dulcedinis usus
 Inuenies, et nec sine mansuetudine uiuit.

THEOGONIA.

282

At sua Titanas Cælum cognomine dixit,
 Pignora, pignoribus crebro dum litigat ipsis,
 Quicquid agant: uocat intentos ad pœsima semper,
 Crimine pro tanto pœnam sibi iure daturus.
 Nox quoq; mox Sortem peperit, Parcamq; nigrantem,
 Et Mortem: nec uos partu puto proba reliquit.
 Nec mora, cum Somnis Insomnia parturit: atq;
 Qui culpas hominum carpit, delictaq; Momon.
 Et quas Hesperidas uocitant, quibus aurea cura
 Mala per Oceani ripas, hortosq; fuerunt.
 Et uos Fata, parens inuicto pectore semper,
 Gignit, & æternas immutia numina Parcas:
 Clothoq; & Lachesis, surdas & quæ gerit aures
 Atropos. hæc bona sunt, & pœsima tradere dictæ.
 Errores hominum obseruant, culpasq; deorum:
 Nec locus insidijs, quas hæc posuere, quiescit,
 Donec in expositos pœnæ reus incidat uncus.
 Filiæq; obscuræ fuit Indignatio Nocti.
 Nulla uiris grauior pestis magis obfuit unquam.
 Hinc & Amicitiam peperit, Fraudemq; latentem,
 Atq; Senectutem. canis adit ista capillis.
 Vltima pignoribus tumido Lis additur ore.
 Filius huic Labor est, modicaq; Oblivio mente,
 Debilibusq; Fames membris, uacuoq; palato.
 Adde graues lachrymis & tristi corde Dolores,
 Præliaq; & Pugnas, & multo sanguine Cades.
 Quid quòd et hanc uocitant caram Mendacia matrem?
 Ambages, multaq; grauis Victoria præda:

Læſioq; , & ueris Infamia nota cachinis,
 Plus alij geminae ſibi conſueuere uiciſſim.
 Quin & præſectum genuit iurantibus Horcum.
 Officit is, falſæ cum ſint periuria lingue.
 Nerea ſincerum Pontus, uerboq; ſeuerum,
 Progenuit: natis ſenior ſolet ille uocari.
 Grandæuum pleriq; uocant: quòd nullus in illo
 Sit dolus, & culpa uitam non inficit ulla:
 Quòd ſit manſuetus, quòd fas, quòd iura ſequatur,
 Conſilij quòd ſit mitis, largitor & æqui.
 Teq; creat Thaumæs Pontus, Phorcumq; ſuperbum.
 Coniunx terra fuit. tulit hac quoq; coniuge natas
 Ille duas. pulchra te Ceto fronte priorem:
 Eurybien, cui mens adamantina facta, ſecundam.
 Porrò coma laudata nimis pulcherrima Doris
 (Edidit hanc pater Oceanus ſub finibus orbis)
 Virgo ſeni nupſit Nerei. torus, æquoris unda,
 Gratus. in hoc Nymphæ natæ dicuntur aquoſæ:
 Eucrate, Thetis, & Proto, Spioq; , Saoq; ,
 Eudore, Glaucēq; procax, hilaſisq; Galene,
 Doto, Dynamene, niueis Eunica lacertis,
 Cymothoe, Thalie: quibus addimus Amphitritem,
 Paſitheen, Meliten, formoſoq; ore Pheruſan,
 Protoq; , & multos Erato quæ cepit amando:
 Eulimenen poſthac, & quam miramur Agauen,
 Dorida, Neſeen: nec te Galatea reliquit,
 Candidiorq; comas, faciēq; ſimillima lacti.
 Protomedea ſubit, Panopeq; , Actæaq; uirgo:

Gignitur Hippothoe formosior, Hipponoëq;
 Cymodoce, motas pelago quæ temperat undas,
 Ventorumq; ipsos facili premit ore tumores.
 His Amphitriten, ulnas quæ rore madescit:
 Gignit & Euagoren, & tutam Pontopoream.
 Lysianassa subit: nec decrant, Laomedea,
 Eione, Cymo, pulchraq; Halimeda corona.
 Nec te Glauconome, facili letissima risu:
 Nec te Liagore, nec te Pronœa tacemus:
 Nomen & à multis quæ legibus accipit una,
 Pollynomen peperit. subit hæc Euarna sorores.
 Aspicias, nihil est quod iure reprehendere possis.
 Aemula naturæ est studijs, & amabilis æquis:
 Egregiam pariter Psamathen, diuamq; Menippen,
 Autonomen, Nesoq; parit, iustamq; Themisten.
 Addidit Eupompea: & quæ gerit una parentis
 Aeterni mentem, sociæ Nemerteæ dicunt.
 Fallor? an hæc numero decies sunt quinque sorores?
 Oceano posthac præstanti corpore natam
 Duxerat Electram Thaumæs. his nascitur Iris,
 Harpyiæq; comis pulchræ, fœdæq; rapina.
 Ut prior Ocypete. post hanc infamis Aello:
 Scilicet hæc uentus præstant, auiбусq; uolatu,
 Tempore proq; suo clamoribus æra turbant.
 At Cetonis atrox petijt connubia Phorcus.
 Annuerat soror, & fratri commixta marito est.
 Formosæ nascuntur anus, canæq; capillos,
 Comptaq; Pephredo uestes, & tristis Enyo.

Gorgo-

Gorgones adduntur. qua soles Hesperus abdit.
 Oceanum propter campos habuere feraces.
 Dulcibus Hesperides sunt illic uocibus usæ:
 Euryale, Sthennoq; potens, multisq; Medusa
 Nota malis: mortem sola est hæc passa sororum.
 Ius alijs nec mors, nec curua senectæ duabus.
 * Dixit ad uxorem maius Neptunne Medusam:
 Pro thalamo stat aquosus ager, pro candida lecto
 Stat rosa, stant uiolæ, cuncti stant deniq; flores.
 Illius at postquam Perseus caput abstulit, idq;
 Victorem misere potuit fecisse puellæ,
 Horrendus Chrysaor, subitis et Pegasus alis,
 Exiliunt. equus Oceani sub fontibus ortus
 Dicitur: est quoniam fons dictus ab helline Pege.
 Alter ab aurato, manibus quem fulminat, ense,
 Fit Chrypsaor: sonat ensis Aor, sonat et Chrysos aurum
 Pegasus astriferum tandem petit aliger orbem,
 Incola, perq; deos et magni tectæ Tonantis
 Attulerat tonitrumq; Ioui, fulgurq; coruscum.
 Eddidit at Chrysaor sibi Geryonea trifaucem.
 Ante suas illum uis Herculaea iuuenas
 Perdidit, atq; animam claua deponere iussit.
 Senserat creptum in scælix Erythea tyrannum,
 Ditariq; sua doluit Tiryntha rapina.
 Cæsus et Eurytion, stabulis atq; Orthus opacis.
 Deq; illa est ingens atq; insuperabile monstrum
 Progenitum, nulliq; deum nulliq; uirorum
 Par erat, aspectu grauius: cui nomen Echidnæ.

THEOGONYA.

285

Pars prior egregiam forma præstante puellam,
 Ultima terribilem sæuumq; professa draconem est.
 Cruda nimis spelea colit, uarioq; colore
 Cernitur, atq; cauas habitat sæuissîma petras.
 Huic sedes olim à cœlo ierraq; remotas
 Concessere dei. iacet immortalis Echidna
 Antra per, eternam solet & duxisse iuuentam.
 Scilicet huic sæuum coijße Typhaona dicunt,
 Infandoq; procax uento commixta puella est.
 Hec quoq; Geryonea uirum sibi duxit habendum.
 Dum coeunt, infanda canem foctura priorem
 Eddidit. Orthus is est. oritur sed acerbior alter,
 Cerberus: horrendos aperit sæuosq; latratus,
 Quinquaginta quatit diris ululatibus ora.
 Ferrea uox, acerq; nimis stat, & absq; pudore.
 Lerneam perperit posthac immanior Hydram:
 Hercules labor illa fuit, magniq; decoris
 Nomina. Iunonis contra nihil obfuit ira.
 Hanc ea nutrierat pestem, comes Herculis ibas
 Ad noua uitales Iolæ pericula mortes.
 Consilij doctæ tandem ruit illa Minervæ.
 Hydra grauem uastamq; nimis genuisse Chimeram
 Dicitur: illa leues uelocior anteit auras,
 Acribus aspirat flammis, multaq; fauilla
 Aestuat, & rapidos de naribus euomit ignes.
 Huic caput est triplex monstro. pars prima leonem
 Monstrat, habet medium serpens, stat fine chimæra.
 Pegasus hanc magno rapuit sub consule tandem.

Ed:

Bellerophonteos quis non audiuerit ausus?
 Heu Cadmi domus infelix: connubia sanxit
 Orthrus, amatrici genuit qui Spinga Chimææ.
 Heu monstrum crudele tibi. congressa marito
 Est iterum ipsa Chimæra, Nemeæumq; leonem
 Edidit: ô quantam pestem. dea scilicet illum
 Nutrijt, inq; umbris impegit Iuno Nemeis.
 Sanguine frondosa multo regnabat in aula.
 Quid moror? Herculeæ fuit is quoq; gloria clauæ.
 Rursus in amplexus Phorcum notissima Ceto
 Excipit: hinc ingens multis et onustior armis
 Fit serpens. lutebrosa colit, cæcasq; cauernas.
 Malaq; non ullo seruat uigil aurea somno.
 Semina Cetonis cecini, Phorciq; superbi.
 Fluminaq; Oceano peperisse puerpera Tethys
 Dicitur: Eridanus altis hinc enata undis,
 Nilus, et Alpheus, pulchrisq; meatibus Ister.
 Strymonaq; et Rhesum genuit, Nisumq; Caycum,
 Meandrumq; uagis anfractibus, Eptaporumq;.
 Nascitur et Rhodius, magnoq; superbus Eeta
 Phasis, et aurata qui labitur Hernus arena,
 Quiq; habet argento similes Acheoius undas.
 Edidit et Nessum, pronoq; Halia mona lapsu.
 Graniconq; simul peperit, Phrygiumq; Simuntæ.
 Additur Aesapius, nigro natat ille fuento.
 Et qui tabificum purus non accipit amnem,
 Penæus, socioq; negat cum gurgite tingi.
 Sangarium Tethys, Ladonaiq; Patheniumq;

THE OGONIA.

282.

Euenum, Ardescumq; parit, diuumq; Scamandrum.
 His cum formosas mater pulcherrima nymphas
 Est enixa. uirum genus hæ, stirpemq; puellæ;
 Cum fluuijs sibi semper alunt, et Apolline rege:
 Ab Ioue naturam nascæ dicuntur eandem.
 Pithoq; Admetenq; parens, et Prymnona Tethys
 Edidit: Vranie specie subit æmula diuos.
 Electren tulit, et Clymenen, Zeuxoq; Thoenq;
 Te quoq; Callirhoe: leuior nec defuit Hippo.
 Pasithoen, Asiemq; parit, malisq; Rhodeam
 Leuibus: has Pluto sequitur formosa sorores.
 Plexaure deinceps, Polydoraq; Melobosisq;
 Atq; Galaxaure, facieq; Petrea decora.
 Metis, et Eurynome, flauis et Xantha capillis.
 Addidit Europen, croceoq; Telesthoa peplo:
 Quas Ianira procax sequitur, pulchroq; Diona
 Pectore: cumq; Tyche pulchram Cerceida uinxit.
 Quid quod Eudore, nucis et Acastalacertis,
 Nascentur. Perseis adest, et prompta Menestho.
 Gignit et Idyiam: quibus Amphiro, Ocyroamq;
 Iunxit: Ianthæi nec gratia defuit oris.
 At neq; præterijt Clytien, dulcemue Calypso:
 Et Crescis adest, et cum Creseide Doris.
 Ultima Styx oritur: cunctis Styx præstitit una,
 Omnibus Oceanus senior, grandæuq; Tethys,
 Austores. patrio chorus hic excellit honore.
 Dehinc alias pater Oceanus, uenerandaq; coniunx
 Ediderant: numero tribus extant millibus ille.

Vesti-

Vestigantq; solum, pressisq; paludibus errant.
Totq; alia Oceano sunt edita flumina, terras
Quæq; rigant, & quæ Tethyn dixere parentem:
Omnibus his neq; enim poterit sua reddere quisquam
Nomina. quid quicumq; suo nascatur in orbe
Novit, & ignotos alijs sibi nominat amnes.
Magnum præterea Solem, Lunamq; uagantem,
Thea, nimis caros peperit sub Hyperione natos.
Tertia fit soboles croceis Aurora quadrigis
Quæ micat, atq; diem cælo terræq; ministrat.
Haud secus Eurybiæ peperit tria pignora Crio,
Maiorem Astræum natu, Pallanta minorem,
Ultima sortitur partus uestigia Persees.
Primus erat tamen ingenio, pinguiq; Mimera,
Inter mortales multo præstantior omnis.
Adde quod indomitos Eoa puerpera uentos
Mixa deo, nostrum diffuderat usq; per orbem,
Argesten, Boreamq; grauem: Notus additur illis,
Quiq; nouas Zephyrus flando leue parturit herbas:
Lucida dein tremulis produxit sidera flammis,
Quæ data sunt Cælo pro lumine. fungitur illis,
Proq; caput merita solet insignire corona.
Tum demum multa Styx atra libidine mota est.
Nupserat, eq; uiro natos Pallante creauit.
Æmulus hinc oritur Zelus, Contentio fratri
Addita: formosis solet hæc incedere suris.
Et quæ sublimi Iouis assidere cathedræ,
Nomine dicta uiris Vis prima, Potentia dicta est

THEOGONIA.

189

Altera:regali comes utraq; facta Tonanti.
 His sine non callem, non ullam Iuppiter aulam,
 Non urbes, summum non his sine permeat orbem.
 Ab Ioue Styx gratis hoc impetrasse putatur,
 Cœlicolas unâ coram cum cogeret ille:
 Indixitq; graues pugnas, preciumq; laboris
 Obtulit, auxilio Titanas si quis in hostes
 Iret, & inuasum Iouis instauraret honorem.
 Præmia necdum (inquit) quisquam fasces ue priores,
 Sub patre Saturno quibus est is functus abundè,
 Non perdet: uerùm quem non genitoris habebant
 Munera, sœcundis ego donem fascibus illum.
 Consilio primum cari Styx mota parentis,
 Duxit opem, & trepido cum natis affuit orbi.
 Quid tantis igitur meritis par redderet ille,
 Pensabat. tacitam subit hæc sententia mentem,
 Per Styga cœlestes iurent, nec fallere quisquam
 Audeat. at duo uos, Vis, atque Potentia, mecum
 Viuite. sic situs, diuis impertit honores
 Omnibus. ipse sua regnat sublimis in aula.

Nubit amatori Phœbe pulcherrima Cœo:
 E quibus exoritur pignus mirabile tædis.
 Gravior in primis medio Latona deorum
 Visa fuit, coetuq; uirum nil dulcius illa.
 Quinetiam Asterien Persi genuere maritam.
 Nascitur ex istis Hecate, præclara duobus
 Muneribus, multoq; palàm Iouis erat honore.
 Namque cæius terræ, superi sortitur & orbis:

t

Subq;

Subq; eius uastum cohibet ditione profundum:
 Perq; deum superas graditur spectabilis edes.
 Hanc quoque mortales uotis uenerantur opimis.
 Sacra deæ leti faciunt, Hecatenq; uocantes
 Quæ sit maiestas, eiusq; potentia, monstrant.
 Illa preces et uota libens assumit, et illis
 Carpere fecundas dat opes, et honoribus uti.
 Ergo mortales inter, cœliq; colonos,
 Cunctorum decus et partem sortita bonorum est.
 Ab Ioue uis illi non fit, quoscunque recepit,
 Munera cum uobis olim diuisa darentur
 Titanes, ni fallor, adhuc ea seruat honores.
 Ne ue quod Asteriæ proles fuit unica tantum,
 Concessos olim fasces depulsa reliquit.
 Arbitrio micat illa potens: nimis utilis illa
 Consilijs, et quem cœtu uult præficit omni.
 Stant acies, strictoq; micant densa agmina ferro:
 Nemo tamen uictor, nisi cui fauet illa, recedit.
 Regibus assidet, atque illis dat regna tueri,
 Iustitia, quod si pugiles in agone frequentes
 Emincant, multoq; petant sudore coronam,
 Hæc dabit ad nutum uires, palmamq; uocata.
 An memorem, quid equum præstet domitoribus, atque
 His qui ceruleum tumidis mare nauibus errant?
 Illi sæpe preces Hecate, plerunque potenti
 Neptunmo fudere: colunt hæc numina nautæ.
 Hac duce sæpe redit præda uenator optima.
 Sæpe dolet longo cum illuserit illa labori.

Quid

THEOGONIA.

292

Quid quòd Mercurio comes it, stabulisq; capellis,
 Armentumq; ferax & oues augere putantur?
 Ex modico multum, ex multo facit illa pusillum.
 Sic ea, sit tantum proles licet una parenti,
 Ingenti diuos inter tamen extat honore.
 Iuppiter huic homines etiam concessit alendos,
 Degere qui uitam possint, lucemq; tueri.
 Scilicet his Hecate narratur honoribus usa.
 At Rheæ Saturno numero sex inclyta partu
 Pignora contulerat, Vestam Cereremq; feracem,
 His subit auratis Iuno pulcherrima plantis,
 Et tu qui Stygis colis improbe Pluto paludes,
 Quiq; maris geris imperium Neptunæ profundi.
 Addidit illa Iouem, diuûmq; hominumq; parentem,
 Fulminibus terram crebro qui oppugnat acutis.
 Horum crudelis pater unumquemque uorabat
 Nascendo, patrium ne post quis obiret honorem.
 Illi namque prius Cælum Tellusq; parentes
 Prædixere, suo quòd erat fatale domari
 Pignore Saturnum: licet is fortissimus esset.

Hoc idco metuens, sæuit nascentibus ore
 Pignoribus, miseras mater dabat ægra querelas.
 Propterea Rheæ fulmineum paritura Tonantem,
 Dicitur his caros tandem implorasse parentes:
 Consilio misere precor en succurrite natæ.
 Dicite, præsentem sortum quò tuta locorum
 Enitar, quæ pœna patris sit habenda furori:
 Quòd partus uorat ille meos, mouere profuse

t i

H.

Haec Caelum Terramque preces, iustaque querela:
 Ergo Rheae, quae sine patrique Ioui que futura
 Ostendunt, et quid sit eis fatale duobus.
 Quid moror? haec Lyctum Cretae defertur opimam,
 Armatum paritura Iouem. misere parentes:
 Ut peperit natum, sibi Terra recepit alendum.
 Nox erat, atque omni Caelum tum luce carebat,
 Cum Lyctum peteret nato Ioue mater: et illum,
 Haud secura, cauo furtim contextit in anuro.
 Mome sub Idaeo syluis latet ille profundis.
 Iamque avidus fauces aperit Saturnus, ut ipsum
 Ore recens natum queat inglutire Tonantem.
 Stabat forte silex: silicem Rheae cepit, et illam
 Pro Ioue Saturno posuit festina uorandam.
 Hanc miser inglutit Genitor, uentrique recondit:
 Ignarus, post terga Iouem pro caute manere,
 Inuictum, moesti que nihil praefronte gerentem:
 Cui cito debebant scui delicta parentis
 Cedere, quem regno seruabant fata paterno.
 Nec mora, formosa concreuit imagine natus.
 Vis aderat, qualisque decet praestantia regem.
 Interea lapsus rursus Sol induit annum:
 Saturnus, monitu cui iam frustrata parentis
 Mens erat, atque dolis potuit succumbere nati,
 Stare Iouem liquit natum: Terraque procumbens
 Ora quatit, quasso lapidis ultimus exit ab ore.
 Iupiter hunc capit, inque sacra Pythone manure
 Iussit. illa cauo Parnaso moenia quondam

Extulit

THEOGONIA.

29

Extulerat: lapis in signum memorabile cessit,
 Genibus ut fieret res admiranda futuris.
 Tum demum patruos à Coeli nexibus ultro
 Soluit, agunt dignas tanto pro munere grates:
 Atque Ioui tonitrum dederant, fulmenq; trifidum,
 Et fulgur, terram prius id defodit in altam
 Iupiter, his fretus telis, toto imperat orbi.
 Duxit at Iapetum Clymene formosa maritum:
 Oceano genus hæc sibi cepit ab æquore Nympha.
 Eis duo progenuit natos: Atlanta priorem
 Edidit, elato fuit ore Menætiæ alter.
 Consilio sequitur uario curuq; Prometheus,
 Et quem non recta dicunt Epimethea mente.
 Nam prior inuentis hominem lesisse putatur,
 A Ioue plasmata quod abegerat ille puellam.
 Fertur at æreo strauisse Menætion igni
 Iuppiter, & stygijs miserum damnasse sepulchris,
 Quod malus, atque animos tumescerat ille superbos.
 Maximus Hesperidum iuxta confederat Atlas
 Prædia, qua Oceano iungit confinia tellus:
 In fractis humeris cælum (mirabile uisu)
 Sustinet, & nullo deflectit pondere collum.
 Iuppiter hanc sortem dedit illi, porro Prometheus
 Funibus ingenti fertur strinxisse columnæ.
 Fœcundo (an memorem?) quod in epate sederit ales
 Semper, & excretam nunquam satur accipit escam.
 Namque dies quod ei absomit, nox sufficit ultro.
 Vidit autem satus Alcmena, uisamq; peremit.

6 9

Iuu.

Inuito neque enim uolucrum Ioue perdidit. atqui
 Plus solito pater Herculeæ conducere laudi
 Censuit. Et quanquam grauis ille Promethea triuit,
 Quod sibi consilijs olim contendit iniquis:
 Abstulit immixtas studio tamen Herculis iras.
 Iudicium diuis fuit et mortalibus olim
 Meconæ: socium uenisse Promethea dicunt
 Ante Iouem, fertur sæctum posuisse iuuentum.
 Fraude bouem secuit: carnes et uiscera, lectam
 Is sibi constituit præpingui sumine partem:
 Ventre bouis gracili preciosa cibaria textit,
 Tergoreque inclusit sædo, mox alba secundo
 Ossa loco dedit, et molli pinguedine sepsit.
 Hæc hominum diuūmq; parens dum mente uideret:
 Iapetionide, qui mentis acumine præstas,
 Qua tibi fraude nimis partem lasciuè parasti?
 Dixit: at è contrà leue subridendo Prometheus
 (Nam neque fraudis erat cœptæ immemor) ista profatur:
 Stant geminæ coram Pater optime maxime sortes:
 Elige, si qua tuæ pars est gratissima menti.
 Dixerat ista dolis. at Iuppiter omnia cernens,
 Hæc nouit. neque enim latuit dolus improbus illum.
 Quid faciat? mox ille uiris graue lumina torquens,
 Plurima quæ possent animo librabat obesse.
 Hinc adipem ille manu candentem sumit utraque,
 Excutit exta furor, uultuque impingitur ira,
 Alba quod exerts conspexit fraudibus ossa.
 Quo fit, ut illa uiri sacras adolere per aras

Assueti,

Assueti, ueteris imitentur originis usum.
 Tum demum iratus coeli cui numina parent,
 Iapetionide, qui præstas omnibus (inquit)
 Consilio, coeptas neque enim sinis improbe fraudes.
 Talia turbato mittebat Iuppiter ore.
 Proinde doli memor, ab diderat mortalibus ignem.
 Id satus Iapeto sensit, ferulaq; fauillas
 Inijciens, tepidos terris clam detulit ignes.
 Tanta Iouem medio sub pectore cura momordit:
 Affecitq; graui neque enim mediocriter ira.
 Pro raptis igitur flammis mortalibus ingens
 Addidit ille malum. Vulcano namque pudicæ
 Iussit ut è terra formaret plasma puellæ.
 Iussa facit deus, ambiguo qui crure laborat.
 Compsit eam multo Pallas tum cæsia cultu:
 Donauit zona, nec abest argentea uestis.
 Ipsa manu dea palliolum, mirabile uisu,
 Explicat. inq; humeros à fronte reflectit eburnos.
 Fertur & hanc tenera quos ungue reuulsit ab herba
 Floribus, aurataq; caput redemisse corona.
 Lemnius hanc docta deus insigniuerat arte:
 Inq; illa longosq; dies, multumq; laborem
 Impendit: placuisse Ioui sic ille putatur:
 Sculptilibus pinxit uarijs, & imagine multa.
 Nam quæcunque mari, quæcunque animantia terris
 Apparent, in ea uiuunt. micat indita late
 Gratia: neu tantum pictas motare figuras
 Membra, sed has ueris affirmes uocibus uti.

Vt pulchrum mox ille malum (uice nanque bonorum
 Peccerat) hanc oculis hominum diuūmq; patēre
 Exhibet: allatis ea deinde superbior ibat
 Muneribus, largaq; nimis gaudere Minerva.
 Astans stupor inuasit: mortalibus inde
 Quod grauior fraus est et inexpugnabilis orta.
 Fœmuncum genus hinc ortum, sexusq; proterui
 Progenies effecta, uiros quæ ledere nata est.
 Hos puto qui rebus non consulcre, sed omni
 Tempore cum satie libito sunt uentris abusi,
 Quale fauis examen apum dulciq; liquore
 Cernimus, infames haud raro pascere fucos.
 Per thyma mane uolant, et picta per arua tepenti
 Sole uagæ, cerasq; legunt et dulcia mella.
 Prædo latet, ciruoq; uorax sub uimine uiuit,
 In suaq; abdit edax alienos exta labores.
 Talis in humanis prius ab Ioue fœmina rebus
 Est data, flagitijs hominem quæ ledat iniquis.
 Altera mortales est uisa laceffere pestis.
 Nam qui coniugium spernit, nomenq; mariti
 Triste fugit, nescitq; tori parēre querelis:
 Hic alio re licet careat, multa q; senectas
 Sit grauis, et prona prospectet fronte sepulchrum.
 Indiget laud uictu uiuens, solitaq; diata.
 At postquam uita excessit, pro quantâ relictas
 Turba est inter cœcylatas pars una nouales
 Diuidit, inuenum pars altera diripit ærum.
 At cui ducta fuit multa uirtute maris,

Sit cara, sit prudens, sit & integra moribus illa,
 Aequabunt mores secum mala nata probatos.
 Infœlix sed si fuerit, cui saxmina nequam
 Nupserit, ô quante uiuent in pectore curæ?
 Quod sit ei nulla morbus medicabilis arte.
 Sic animum transire Iouis, mentemq; latere
 Non datur. hoc in se probat haud impune Prometheus.
 Multorum licet is prudens, rerumq; peritus
 Effet, erant tamen hunc quæ ledere uincula possent.
 Quin & Eriarei fistum, Cottiq; Gygisq;
 Vranus ut uidit pater, admiratus eorum
 Corporis ingentem molem, spaciosaq; membra,
 Sicut erat, uasta terræ furia tus abyssso
 Iecit, & Infernas (ait) en habitate tenebras.
 Hic dolor æternus lugentibus, hic erit horror.
 Iuppiter haud multis post hæc labentibus annis,
 Quosq; dei Rheæ Saturno concœperat, atrum
 Vnanimes adewnt Erebum, clausosq; Gigantas
 Exoluunt. uasti ualvæ sonuere baratri,
 Consilijs auicæ rursus Telluris in alium
 Apparucere diem. caros nam Terra nepotes
 Cum tribus his docuit, palmas ex hoste futuras.
 Nec mora, bellum oritur patruis Titanibus ingens
 Cum Ioue. multa Iouem fratrum tutela leuabat,
 Quiq; recens Stygias Erebi liquere catenas.
 Pars, ea de summo labrabat spicula cœlo.
 Tela suis dedit editior Titanibus Othrys.
 Inq; Iouem & fratres uibratas fortiter hastas

Proijciunt, pulsantq; polum: tremūt ille cadenti
 Penē par. arma dei trepidant, trepidantibus arma
 Porrigit, inq; suos graue Iuppiter excitat hostes.
 Tanta fuit belli sitis, et Mauortius ardor,
 Ut plusquam denos produceret arma per annos.
 Ambrosiam interea socijs apponit in escam,
 Nectareosq; palam calices, quibus illicet haustis,
 Iucundos subiit non pauca elatio diuos.
 Vidit, et inde inquit diuūm pater atque hominum rex:
 Vos o, Terra uocat Cælo quos coniuge natos,
 Lampridem bello multos absumpsimus annos,
 Sperantes decus et palmam uirtute parare,
 Hinc nos inde nocens non paruis uiribus hostis.
 Eia agite, inuictasq; manus uiresq; potenti
 Pandite nunc animo, atque Othrym expugnate superbū.
 Haud certe immemores, loue quod ductore soluti
 Venistis, nostro Stygiam superastis abyssum
 Consilio, nexusq; graues, turpesq; tenebras.
 Hec ait. æquato respondit pectore Cottus:
 Summe parens, nobis haud ignorata profaris.
 Nam neque nos sensu, neque nos ratione caremus.
 Scimus enim quod sis diuūm tutela, paterq;
 Qui Stygios coluere sinus, infernaq; regna.
 Adsumus en reduces misero de carcere, passi
 O hominum diuūmq; parens, indigna relatu.
 Sed quid pro tantis meritis reddemus? in arma
 Ire iuuat, belloq; tuas defendere partis.
 Firurior hæc nobis mens est, certumq; sub alto

Pectore

Pectore consilium. dicentem talia Cottum,
 Ore auido exhauſere dei. Mars ergo calêre
 Incipit, & multo bellum clamore uocari.
 Vnâ dij; de æq; uocant, quos maximus olim
 Saturnus natos Rheâ parieme creauit.
 Vidiffes & quos gelido diſſoluit ab Orco
 Iuppiter, & noſtrum traxit miſeratus in orbem,
 Inſtancis ſtudio latè geſtire duelli.
 Marte graues hilarant, uafſis & uiribus arma
 Expediunt, centumq; manus & brachia centum
 Quiſque gerit, capitum ex humeris ſœcundius agmen
 Funditur: in ramos ea quinquaginta ſecantur.
 Et iam dira cohors Titanibus obuia paſſim,
 Rupibus exciſis ſaxoſa uolumina torquet.
 Titanum contra per agros fulſere phalanges,
 Viribus ingentes, & ad omnia bellica promptæ.
 Curritur, inq; uicem mixtum graue fluctuat agmen,
 Clamatur: tuſum reboat clamoribus Aequor.
 Horruerat Tellus, pulſum ſuſpiria Cœlum
 Edidit, & lachrymis fleuiſſe putatur obortis.
 Tantus erat diuûm fragor, ut conuſus Olympus
 Nutaret, crepituq; graui concideret axis.
 Ipſa nouos ſenſere pedum ſtupefaſta fragores
 Tartara: terribilis metui fuit undique clamor
 Pugnantum, & ſi qui uertiſſent terga ſequentum,
 Interea mixtis uicibus dum tæla uolarent,
 Aureaq; immanis ſtridor conunderet aſtra,
 Ipſe deûm pater haud ultra cohibere furorem

NOWIT,

Nouit, at irata iamdudum mente coactas
 Ostendat vires: rapidos de nubibus ignes
 Spargit, et à summo flammās intorquet Olympo.
 Fulgurci uolitant crines, et fulgure peius
 Fulmen ab horrissonis erumpunt nubibus ambo.
 Infrenuit passim sparsis ambusta fauillis
 Terra, nec arboreis syluis sacra flamma pepercit.
 Pontus, et horrendis efferbuit aestibus ingens
 Oceanus: uapor aduersos desinit in hostes.
 Quin lux aërium cœlo tenuis attigit orbem,
 Titanumq; oculis immersit clara tenebras:
 Néue sacro calor est uisus splendore carere.
 Haud secus hæc oculis uidisset, et aure patenti
 Hausisset, spectator ibi si fortè fuisset.
 Quod si terra graui crepitu mundusq; coirent,
 Terraq; per partes flueret, mundusq; dehiscens
 Sideret, et multa conuolueret astra ruina.
 Horrucrunt fremitu uenti, lateq; coactos
 Pulueris attollunt montes. tonet undique cœlum:
 Arma Iouis, nec fulgur abest, nec ab æthere fulmen:
 Perq; graues uolitant ualidiq; per agmina uenti.
 Fit fragor: heu quanta crebrescunt numina lite!
 Quantum quisque manu potuit, monstrauerat hostis:
 Nec prius abstinuit bello, quàm flectere cœpit
 Vnà per auersos acies turbata maniplos.
 Ante ferox nam Eriarcus Cottusq; ruebant,
 Quiq; Gyges nullam patitur cum Marte quietem,
 Ter centum torquent pugnando per aëra saxa,

THEOGONIA:

301

Marmoreumq; manu graue desuper hostibus imbrem
 Præcipitant. rapit umbra diem, densantq; sub ipsis
 Cautibus horrendæ sub lata luce tenebræ.
 Fit fuga, subq; solum Titania turba repente
 Trud. tur, & ualidis ibi cogitur esse catenis.
 Sub Styge Titanes, cæco clauduntur & Orco.
 Hinc tanto refugit spacio telluris orizon,
 Editior quanto polus à tellure recedit.
 Ferrea Tartaream sepes circundedit aulam,
 Quam circum triplicis nox atra uoluminis orbem
 Implicat, & nimias auget densata tenebras.
 Sub Styge radices Telluris, & Aequoris altum
 Educunt caput, & superas tolluntur ad auras.
 Vltimus est illic terræ locus. horrida porro
 Illuuiæ scatet, & seuos alit undique uermes.
 Talia Titanes uobis ergastula magnus
 Iuppiter indidit, & miserum uos trusit in antrum.
 Haud retrò ferre gradus licet. irreuocabile fecit
 Ex erebo Neptunus iter. duro hostia ferro
 Cudit, & admoto murum construxit in ære.
 Briareus simul accessum, Cottusq; Gygesq;
 Obseruant, multaq; fide loca septa tuentur.
 Illic sidereus polus, infernaq; paludis
 Regia, concretis & tellus atra tenebris,
 Et quod pacatis æquatur fluctibus æquor,
 Quisque sibi proprios fines & flumina seruat.
 Quis labor, heu quales ibi uiuunt denique uermes?
 Ordine cuncta carere putes. Chaos omnia miscet.

Haud

Haud breuibus Stygiae repetuntur callibus aedes.
 Esto quod in primo uegetus sit poste uiator,
 Tartareaq; citus petat interiora paludis:
 Longa diuturni prius orbita desinet anni,
 Quod medios illi sit fas intrare penates.
 Hinc quod ex hinc aditus turbo rapit, ille deorum
 Numinibus plerunque grauis seuusq; putatur.
 Scilicet hoc monstrum multa caligine noctis
 Tecta notat, densisq; tegit sub nubibus aulam.
 His coram Coelum tenuisse Promethea dicunt,
 Infractasq; manus sublataq; colla gerentem.
 Nox illic, clarusq; dies uestigia ducunt
 Mutua, perq; uices soliti sunt reddere uerba.
 Nunc is ferratos, nunc permeat altera postes:
 Cumq; dies exit, nox intrat: cumq; ea limen
 Linqvit, aperta dies tenebris adit hostia pulsus.
 Haud una manes habitant. ubi cesserit alter,
 Non nisi decretam redit altera uiderit horam:
 Lucidus is multo mortales lumine donat.
 Nubibus ista caput graditur uelata, manuq;
 Fert Somnum, Somno Mors est soror. ambo parenti
 Pignora dicuntur Nocti, Stygiamq; paludem
 Una habitant: quorum radijs nunquam attigit ora;
 Seu sol cum scandit, seu cum descendit Olympum.
 Ex his unus humi, totoq; cubilia ponto
 Somnus habet, dulcemq; homines dat habere quietem.
 Alterius cor in aere riget, praecordia duro
 Stant ferro: nihil est, pietas quod molliat intus.

Quem

Quem primum capit, haud unquam crudelis abire
 Sustinet, heu pariter superis infensior hostis.
 Quin & Tartarei latet infima numinis illic
 Regia, prædoni qua Persephonea marito
 Iungitur, inuitis & eum uix accipit ulnis.
 Infremit horrendum diris stridoribus aula:
 Ancè sedet canis immitis custodia, limen
 Fraudibus aggreditur: si quis subit aduena, cauda
 Blanditur, geminaq; procax submurmurat aure.
 Si reditum tentes, grauior non ille redire
 Te sinet, infestos sed agens ab imagine uultus
 Corripiet, uastoq; uorax te uentre recondet.
 Infernum porro diuis metuenda baratrum
 Styx habitat, canos uenerabilis ambulat annos.
 Eminus à Cœlo depressam possidet arcem.
 Grandia sunt cæcæ domui pro tegmine saxa.
 Sculpsit in argento multas circum alta columnas
 Atria, sidereo quarum caput imminet orbi.
 Hanc prope Thaumatis uersatur nata, per altæ
 Aequoris Iris aquas. Iouis est ea nuncia magni.
 Nam seu dijs oritur grauior contentio, siue
 Turpiter illorum linguam mendacia sordent,
 Aut iusiurandum præstent, uolat ocyor Iris,
 Formosamq; auro Stygijs in fluctibus urnam
 Mersat, & hinc gelidum Cœlum super euehit amnem.
 Frigidus hic amnis, saxo quia decidit alto,
 Subq; diu Tellure natat, noctuq; nigrantes
 Pundit aquas. Styx Oceanus pars æna putatur.

Aequor

Acquor & extantem reliquis circundere terram
 Dicitur, inq; ipsum spumoso uortice pontum
 Præcipit at superos tantum pars unica ledit.
 Nanque deum quisquis potuit periurus haberi,
 Deprehenso talem luit his pro crimine poenam.
 Debilior totum recubat prostratus in annum:
 Ambrosiam non ille dapem, non nectaris ille
 Fœcundo sacrum bibit è cratere liquorem.
 Vox illi non ulla, trahit uix uiuus anhelam
 Ore animam, iacet immitti sub tergore testus:
 Iamq; noui serus redit illi circulus anni,
 Peste quod ex illa fit liber, at altera maior
 Rursus adest: nam lege nouem procul exulat annos,
 Et neque sidereis mensis conuiuia uocatur,
 Consilium nec adire Iouis coetusq; beatos
 Huic licet, extremum iacet at depulsus ad orbem.
 Interea decimum sibi conuertuntur in annum
 Solis equi, mutæq; piam periuria lingue.
 Iamq; ablutus adest, uenit ad conuiuia rursus,
 Perq; choros, longam luerat qui crimine poenam.
 Mos ita iurandi diuis: tanto extat honore
 Styx canas grandæua comis, iter illa natare
 Angustum solet, & nullo corrumpitur æuo.
 Hic obscura suos Tellus, & Pontus, & ater
 Tartarus, & magni Cœli domus ordine fontes
 Quisquis habet, quid quod seuis loca uermibus illis
 Horrescunt, animosq; deum formidine terrent?
 Ferrea marmoreis durant ibi limina portis,

Conti-

THEOGONIA

808

Continuis compacta simul radicibus herent.
 Hæc loca Titanes habitant, soliꝑ; lacuna
 Demersi, socia soli caruere caterua.
 Qui parti affuerant Iouis auxiliaribus armis;
 Oceani vastas habitant sub gurgite sedes,
 Cottusꝑ; atꝑ; Gyges. generum deus æquoris altis
 Briareum Neptunus aquis selegit, & illum
 Cymopolea tuo noctu dedit esse cubili.
 Ast ubi de Cælo Titanas Iuppiter alto
 Expulerat, nuptam duxisti Tartare Terram.
 Iam tumet illa sinus, iam facta puerpera natum
 Dicitur excretæ admouisse Typhoëa mamma.
 Iam puer ingentes humeros, iam fortia tractat
 Brachia: continuoꝑ; pedes agit ille labori.
 Statꝑ; ferax capitum ceruix, uelut arboris ingens
 Innumeros truncus qui spargit ad æra ramos.
 Si numcres, centumꝑ; manent, speciemꝑ; draconum
 Ora gerunt, ductis uisæ æra lambere linguis.
 Acrior ex oculis ardebat flamma, nec unum
 Ille sonum, centum reboabant uocibus ora.
 Quin & murmur erat uarium: mirabile dictu.
 Dixisses exinde deos certissima fari,
 Nonnunquam indomitos coram mugire iuuenços,
 Nunc catulos latrasse putes, nunc sæua draconum
 Gutturæ terribiles de montibus edere uoces.
 Perꝑ; cauas ualles, perꝑ; altas murmura colles
 Spargit, & haud una se uoce Typhoëa reddit.
 Et iam res eius uoto cessisset, & ipsis

Iura

Iura deis daret, & toto regnaret Olympo:
 Ni tantum facinus procul aduertisset acuta
 Mente deum pater. ingenti namq; ille fragore
 Intonuit, sparsitq; sacros de nubibus ignes:
 Terraq; cum caelo commota, referbit æquor
 Fluctibus, Oceanusq; graues exhorruit undas.
 Nunc Ioue, nunc diuis hinc inde ruentibus, orbis
 Intremuit: dubia timuerunt astra ruina.
 Heu heu quanta parens traxit suspiria Tellus.
 Hinc tonitrus fremit, inde grauem dare fulgura lucem
 Visa, nec æfiduis cessabant fulmina talis.
 Perq; solum cecidere faces, perq; ardua cœli
 Culmina, nec liquidis sacra flamma pepercerat undis.
 Sensit & ipse minas imi regnator auerni,
 Atq; suis timuit nimium graue manibus Orcus.
 Titanum tum densa cohors sub carcere nigro,
 Saturnum multo circundedit acta fragore.
 Viribus armatur tum Iuppiter, armaq; sumpsit
 Fulgura. non tonitrus desunt, non fulminis ignes:
 Exiliensq; loco, summiq; cacumine cœli,
 Intorsit de nube faces. diuina Typhœi
 Ora micant, sacrisq; iacent exusta fauillis.
 Ingemuit nato Tellus ardente, profundi
 Fulmina senserunt montes, multumq; parentis
 Iam sit exustum: ceu plumbum sæpe frequentes,
 Aut ferrum candente fabri fornace minutis
 Excidunt frustis, feruenti liquitur igni:
 Perq; solum domitum ueluti natat unda metallum.

Iuppi-

THE OGONIA.

307.

Iuppiter hinc Stygijs trussisse Typhona cauernis
 Dicitur. infames uomit is de gutture uentos.
 Non Boream, non ille Notum, Zephyri ue tepentis
 Flamina, non nigris Argesten spirat ab Indis,
 Quos diuûm genus esse putes. quis commoda narret
 illorum erga homines? mittit quæ flabra Typhœus,
 In mare præcipitant frustra, pontumq; nigrantem,
 Turbincq; erumpunt uasto. labat ætheris omnis
 Machina, mortales passim euersura labores.
 Pulueri densant nymbi, sublataq; uento
 Sylvarum sarmenta uolant: perq; æra longum
 Errantes qua parte ruant, qua deniq; campos
 Tempestate premant, miseri didicere coloni.
 Sunt alij freta qui uersant, puppesq; procellis
 Inuoluunt, frustra oratis suffragia nautæ.
 Ast ubi cœlicolûm labor est expletus, & ipsi
 Titanes poenas Ioue iam uictore dedere,
 Imperium unanimes Terræ Cœliq; tyranno
 (Consilium Tellus dedit) ascripsere Tonanti.
 Hinc prius is meritos socijs discreuit honores.
 Et iam regali stabat sublimis in aula,
 Metida cum primum thalamo uocat. illius uxor
 Esse prius Metis meruit. nanq; una deorum
 Atq; hominum cœtus est scita reperta per omnis.
 Intumuerè sinus: parituram Iuppiter arte,
 Dulcibus & uerbis, uteros exegit ut inter
 Pallada comprimeret. genuit nam Pallada Metis.
 Consilij illam Cœli Terræq; sefellit.

8 2

Namq;

Namq; Ioui amborum nimium sollicitia cauit,
 Præter cum summo neu quis regnaret Olympo.
 Namq; erat infatis, orituram ex Metide doctam
 Pallada, cui patrias vires æquare liccret.
 Quin & cum Metis regem d. u. m. q; hominum q;
 Qui nimis elatis animis fieret, edere uellet,
 Egit ut excretam cohiberet Iuppiter aluum.
 Talia namq; Ioui persuasit Terra nepoti.
 Dein Horas Themis ediderat, Iouis a' tera coniunx:
 Iusticiam, Legemq; bonam, Pacemq; uirentem.
 Quicquid agant homines, tres obseruare putantur.
 Hac quoq; fatales genuit de coniuge Parcas,
 Iuppiter: hæc Clotho, Lachesis fuit altera, sedene
 Atropos extremam tenuit. decus omnibus ingens
 Addiderat pa. er, & multo donauit honore.
 Namq; mali uis atq; boni dicuntur habere,
 Proq; Iuo tres cuncta regunt mortalia nutu.
 Tresq; Ioui Charitas præstanti corpore, nata
 Oceano tulit Eurynome: si nomina quæris,
 Aglaie p. ior, Euphrosyne, Thalieq; sequuntur.
 Ex oculis pulchrum aspiciunt, iucundus ab harum
 Sidereis irrorat amor de more pup. illis.
 Adde, uirum sæcunda Ceres experta Tonantem,
 Persephonen parit. heu Stygio nimis illa tyranno
 Dum placet, à cara rapta est (Ioue damæ) parente.
 Quin & Mnemosynem (comptis erat illa capillis)
 Vidit ut, ô dederis mihi tu quoq; pignora, dixit.
 Ergo nouem peperit formoso corpore Musas:

Nec

THE OGONIA.

309

Nec uigor his semper, nec delectatio desit.
 Latone posthac congressus, & pollinis ingens
 Progeniuit iubar, & claram uenando Dianam.
 Ultima Iuno placet: tædæ placere sororis.
 Hac Lucina oritur, simul & spectabilis Hebe,
 Et Mars, commotis semper qui fluctuat armis.
 At cui cunctarum rerum est concessa potestas,
 Pallada secundo potuit peperisse cerebro.
 Armatas ea sæpe acies, duosq; tumultus
 Excitat, & medios grauis it nec iniqua per hostes.
 Quicquid agit, patrium seruat ueneranda decorem,
 Sic quoq; nullius commixta libidine Iuno,
 Te Vulcane tulit, sed non sine coniugis ira:
 Insign: mq; deos te reddidit arte per omnis.
 Neptunno at Triton, Amphitritiq; procaci
 Nascitur: auratus habet ille sub æquore sedes,
 Atq; unâ matri comes it, regi; parenti.
 Heu grauior nimium Triton deus: aurea Marti
 Pellito Citherea Metum, trepidumq; Timorem
 Gignit: uterq; grauis bello pugnantibus esse
 Dicitur, & densas pariter turbare phalargas.
 Nec non Harmoniam, gaudet qua coniuge Cadmus,
 Progenuere. Ioui præconem Maia deorum,
 Mercurium Atlantis peperit. Dionyse crearis
 Tu quoq; sitq; parens Semele clarissima Cadmi
 Progenies: patrem tibi uendicat illa Tonantem.
 Securum mortis genuit te Liber: at illam
 Mors rapuit. nunc esse deos polus astruit ambos.

Herculeas posthac Alcmena puerpura vires.
 Ediderat, furata tuum Latoa maritum.
 Inclytus Aglaïæ thalamo Vulcanus adhæsit,
 Vnam quæ Charitis præstat letatus habere.
 Auricomam summis Ariadem Bacchus ab astris
 Vidit ut(hanc genuit Minos)pro coniuge sumpsit.
 Hanc quoq; funereæ morti,turpiq; senectæ
 Iuppiter exemit,medijsq; locauit in astris.
 Herculis at postquam labor,et certamina tandem,
 Plu:imaq; Argoi cesserunt iussa tyranni,
 Ad sua formosam connubia uinxerat Heben
 Herculeæ uirtutis honos.ea filia magnæ.
 Iunonis,magni; Iouis.cœlestia tædas
 Atriaq;,et diuos celebrarunt tecta iugales.
 At Soli genus Oceano quæ ducit aquoso,
 Et Circen parit,et regem Perseis Eetam.
 Formosis Idyia genis subit:illa sororem
 Perseim uocat,atq; socrum.nam nupsit Eetæ,
 Medeamq; illi genuit. Vos ô,polus omnes
 Quos habet:et sedes gaudet regnare beatas,
 Saluete.tibi Terra parens,tibi dico salutem,
 Et quæcunq; uago dispergeris insula ponto.
 Nunc mihi,mortalem si qua est experta maritum,
 Et semen cœleste solo commiscuit imo,
 Dicite:uester erit labor hic quoq;,dicite Musæ.
 Iasium fœcunda Ceres heroa maritum
 Excipit.hæc ditem dederant connubia Plutum.
 Vrbs fuit Itripolis,pinguis fuit insula Crete,

THEOGONIA.

311

Prima puer quibus exoluit cunabula Plutus.
 Fortunate puer pelago terraq; iacere
 Diceris, atq; domos hinc inde locare beatas:
 Quem seu fors hominem, propria seu sponte sequeris,
 Dives erit, largosq; feret te dante maniplos.
 An loquar Harmon:en, Cadmo quæ coniuge foeta,
 Incq; & Semelen peperit: nec deerat Agaue.
 Adidit Autonoe: cuius connubia pulcher
 Legit Aristæus. multis erat ille capillis.
 A patrijs subis has Thebis Polydore sorores.
 Calliroe, neq; enim te nunc labor Oceanine
 Hic tacet: ingentem subiisse Chrysaora coniunx
 Diceris hinc cunctis melior mortalibus unus
 Geryones, nostras datus est uenire sub auras.
 Ah puer Herculeam infœlix extendere famam
 Tu quoq; debebas: nam te abstulit ille tuarum
 Forte boum. testis tantæ est Erythea rapinæ.
 Indea Tithono posthac Aurora marito,
 Pigra legitimo peperit duo foeta cubili.
 Acthopyum prior egregijs formosis in armis
 Rex Nemnon erat. at nati si forte secundi
 Scire quod est nomen cupis, Emathiona uocabant.
 Tum dnum Cephalî narratur amoribus usa,
 Quis Ithætona creat. diuis gratissimus ille,
 Flores annos uiridemq; ætate iuuentam
 Compus erat: puerum Cypris cum cepit, & illum
 Nocturnum sacras fore demona iussit ad aras.
 Nec tenuisse uacat, sibi quam præclarus Iason

Duxerat Aesonides. ea filia Phasidis Aetæ:
 Medeam dicunt. sanxere iugalia diui
 Vincula, nec frustra iuuenem certasse tulerunt.
 Namq; graues Pelia pugnas, & dura iubente
 Arma obijt, patriam tandem est regressus Iolcon:
 Caraq; nec letæ coniunx Medea carinæ
 Desuerat. tædis ortus Medæus ab istis
 Dicitur. hunc Chiron in monte recepit alendum
 Phyllyrides: quòd certa Iouis sic fata iubebant.
 Grandæuum sunt quæ patrem sibi Nereæ dicant,
 Vt Thetis, & Psamathe. mixtæ mortalibus ambæ,
 Mortales ex se foetus genuisse putantur.
 Aeace te Phoco Psamathe formosa parentem
 Effecit, Thetis albentes argentea suras
 Peleæ magnanimo patrem donauit Achilli.
 At Venus Anchisæ herois supposita cubili
 Aeneam peperit, nemorosæ in montibus Idæ.
 Edidit Agrium Circe, fortemq; Latinum,
 Quem nulla quisquam culpa carpendo momordit.
 Quis pater ambobus quæris? sacundus Vlysses.
 Omnibus imperio pariter duo iura dedere
 Tyrrhenis, longè fines extendere dicti.
 Vltima Nausithoum concepit diua Calypso,
 Nausinoumq; suo cum iam potiretur Vlysse.
 Iamq; ego, si qua uiris dea sit mortalibus usa,
 Pignoraq; ediderit, uideor satis esse profatus.
 Nunc cantate nurus harum, & genus, heroínas:
 Quæ Ioue, quæ summo Musæ gaudetis Olympo.

Quod

THEOGONIA,

873

O modò tam digno cur me Fortuna sefellit
 Codice? materia cur me priuauit honesta?
 An quo iam merito uatem fraudaret honore?
 Né ue suum decus esse suo furcata labori
 Ferret, et Ascræas ea nollet uiuere Musas?
 Nos ea Romanis an quòd conuertere uerbis
 Noluit? ah si sic, quanti? puto conscia diua es,
 Aemula Mombrinium nolis emergere nomen,
 Quæ te causa mouet? sunt quæ nos multa ualemus
 Scribere, sunt studijs accommoda plurima nostris.

THEOGONIAE HESIODI

per Boninum Mombrinium Patritium

Mediolanensem Latio donatæ.

FINIS.

A 9

Ad Lucam

AD LVCAM TERTIVM PATRI-
ciorum Brixiae splendorem, & Me-
coenatem suum, Pylades.

Tertie, cura poli, Musarum gloria, Luca,
Carmine diuorum suscipe quæso genus,
Quod Pylades nuper fictum tibi dedicat uni,
Dum sibi præsidij te satis esse putat.
Nil habuit maius, quo te lux maxima uatum
Munere deuotus posset adire cliens.
Quicquid enim inconstans homini fors addit, & aufert,
Argenti & rerum, possidet ille nihil.
Contentus casula, & modici possessor agelli:
Si modo uix tenuis suppetat ore cibus.
Hunc tu iudicio postquam grauiore libellum
Terferis, in populum (si uolet) ire iube.

DEO.

DEORVM GENEALOGIAE A BVRCARDO PY-
lade Brixiano uersibus elegiacis
conscriptæ, Liber
primus.

ARMINE concipimus gentes cantas-
re deorum,

Quos pia gentiles turba uocare solet:
Quo'nam quisque patre, et qua sit
genitrice creatus,

Forſitan et clarum ſi quid in orbe dedit.
In quibus Aſcræi pars eſt non ultima uatis:
Multa etiam, Siculus quæ Diodorus agit.
Quicquid et aggeſſit quondam Certaldus in unum,
Aut ueteres ſcriptis nos docuere ſuis.
Melpomene aſſiſtas, turba comitante ſororum.
Reſ et in hoc ſchedio ueſtra putatur agi.
Quem primum longæua deum commenta uetuſtas
Dicitur, huic nomen Gorgonis illa dedit.
Quod neq; ſas aperire foret, nec prodere cuiquam,
Hac uenerata ſuum religione deum.
Hunc ſine principio, nulloq; autore parentem,
Credidit in tenebris degere poſſe Chai.
Id Chaos (ut perhibent) rudis atq; incondita rerum
Materies, uno corpore iuncta fuit.
Cui neq; quam poſſet quiſquam dignoſcere formam,

Neo

Nec nisi pondus iners, & graue, uultus erat.
 Dicitur hanc de us is sedem tenuisse profundam.
 Hinc factum, ut nulli cogit, ille fieret.
 Qui congesta Chaos discordia ferre iumulum
 Semina concipiens, intulit hisce manum.
 Litigium eduxit primum: id sine matre profectum.
 Panæq; tum Parcae exiisse ferunt.
 Prima fuit Clotho, Lahefis subit, Atropos inde:
 He manibus uitam fataq; nostra gerunt.
 Ipse Polum digitis post hæc conclusit in orbem
 Exiguum ductis: sic uaga fama canit.
 Protulit hinc Terram, dictam quoq; nomine Vestæ
 Quæ Famam, & Noctem, Taygetemq; parit,
 Tartaron, Antæum: numero quæ pignora quinque
 Sola creat, nullo semine fulta uiri.
 Tum Terræ iunxisse latus, Phytônæq; magnum,
 Inde Erëbum fertur progenuisse Deus.
 Mox Erëbum de Nocte ferunt ter pignora septem
 Gignere. primus Amor diceris esse puer,
 Gratia dehinc patiensq; Labor, liuensq; uenenum
 Inuidiæ, Metus hinc, Frausq; Dolusq; subit:
 Humanisq; tenax nimium quæ mentibus hæret,
 Nonius Egestatem sustinuitq; locus.
 Hinc ea quæ miscros fertur sortita, Famesq;
 Cum Senio, Morbus, deinde Querela uenit.
 Pallorem, & Tenebram, ac Somnū, Mors atra sequuta est,
 Atq; Charon, penè est ultima nata Dies.
 At oriens Aether conclusit uiscera matris:

THEOGONIAE LIB. I.

17

Cui soror est natos proxima nixa duos.
 Hunc primum dixere Iouem monumenta uetusta,
 Hunc Coelum: atq; idem Coelius esse potest.
 Iuppiter è cerebro natam eduxisse Mineruam
 Dicitur, & nulla de genitrice, suo.
 Altera nata tulit nomen Proserpina matris,
 Quae (si uera canunt) illius uxor erat.
 Qua Diana simul, Tritopatreus, Ebuleusq;
 Et Dionysus item, profiliere Ioui.
 De Niobe est Apis, Lysica susceptus at Hercules,
 Hermen Cyllene protulit Arcadica.
 Sune scita, Sol primus, Liberq; ex ordine primus,
 Pignora de incertis matribus orta deo.
 Idem Epaphum genuit, siue Isis nata Promethci,
 Siue Io hunc tulerit: praestit utramq; deus.
 Teq; ex Persephone, Liber, dixere secundum
 Mercurium, uates progenuisse pij.
 Primus at ex illo, primaq; Cupido Diana
 Editus est: alijs nixibus Autolius.
 Lychione hunc illi peperit. fuit illa parente
 (Sed nondum uolucris) Dædalione sata.
 Autolius primum non nota è matre Sinonem:
 Sisyphon hic, geminos, Autoliamq; tulit.
 Dicitur hac sollers quondam prognatus Vlysses,
 Proditor hoc Troiae patre fuisse Simon.
 Ex Epapho Libya est, & coniuge Cassiopea,
 Belus inexplicitis Priscus ab uberibus.
 Ex Belo Danaus, geniti, Aegisthusq; & Agenor.

Sed

Sed quibus, haud clarum, matribus extiterint.
 Quinquaginta ortæ Danao, fera pectora, natæ
 Matribus ambiguis: quæ necuere uiros.
 Nomen Hypermeſtra eſt primæ, Bona dicta ſecunda,
 Tertia Anymone: cætera turba latet.
 Prima tamen ſcelere abſtinuit, ſponſoq; pepercit:
 Aegithi reliquæ diſſecuerunt genus.
 Quo pater his factis perituræ Iuppiter undas,
 Quas reſerant humeris, ſub Phlegethonte dedit.
 Lynceus Aegithio natus perhibetur, & una
 Quos decies fratres quinque fuiſſe patet.
 Tanta cohors dubium quibus à genitricibus ortæ:
 Deq; tot, hic nomen Lynceus unus habet.
 Iunctus Hypermeſtræ magnum produxit Abantem;
 Cuius in Argiis regna fuere diu.
 Is Proctum, Acrifiūq; è uentribus, Iaſiumq;
 Suſtulit ignotis. Proctus at ipſe Mæram.
 Cumq; Mæra geminas (ſi ſtant audita) ſorores:
 Sed non ſunt illis nomina certa ſatis.
 Antiopa has fertur, Sthenobœa, uel Antia nixæ:
 Sunt uario uatum pectora iudicio.
 Acrifio Danaë genita eſt: ſtetit abdita mater,
 E' pluuiæ Danaë Perſea nixæ Ioue.
 Iaſio Amphion, Thalaon, Atalantaq; nati:
 Hippomanem curſu quam ſuperaffe ſerunt.
 Orta tua eſt Neleu coniunx Amphione Chloris,
 Phlegæusq; fuit de Thalaone puer.
 De Thalaone uiro prodit maleſida Eriphile,

THEOGONIAE LIB. I.

39

Sæuæ tori consors Amphiaræ tui.
 Eurynome huic mater dicta est: sed cætera turba
 Partibus obscuris edita profiliit.
 Quin etiam Eurynome Thalaon tibi gignit Adrastum;
 Argiam hic natas, Deiphilenq; duas.
 Non patuit genitrix. uerum hac tu coniuge Tydeu
 Letus es: illa uiro non Polynice minus.
 Tertia sed Beli proles narratur Agenor,
 Septenum tacito uentre parasse genus.
 Europam in Cretam tauro per cæcula uectam,
 Et quæ Taygetam traxit amore Iouem.
 Quamq; canunt factam nato Lacedæmone matrem:
 Sint licet, hunc Semele qui tribuisse uelint.
 Hoc Polydorus item natus fluxisse putatur,
 Et Cadmus, Phoenix, Labdacus, atq; Cilix.
 Hermione Autonoe Cadmo, Semelenq; et Agauæ
 Edidit: Inoë filia quarta fuit.
 Datq; Philistenem Phoenix, quo deinde Sychæus:
 Te Phoenix triplici pignore Bele patrem:
 Didone, atq; Anna, diro quoq; Pygmalione.
 Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.
 Tresq; Cilix profert obscura coniuge natos,
 Non ullo illustri nomine Lampfacium:
 Pyrrhodem, è filice primus qui excussit ignem
 Et patrem antiqui Pygmaliona Paphi:
 Quem peperit dilecta prius sibi eburnea uirgo.
 Deq; Papho est Cinyras, matre latente, satus.
 At Cinyras Myrrham, et de Myrrha sumpsit Adonim:

Sed

Sed genitrix Myrrhae nomine nulla datur.
 Labdacus extrema est producta ab Agenore proles;
 Lais huic tacito filius ex utero.
 Lais Oedipodem ex Iocasta coniuge sumpsit.
 Ex matre impurius quatuor Oediopodes:
 Antigonam, Ismenen, Eteoclea cum Polynice.
 Thersandrum Argia de Polynice parit.
 Caelius aetheridæ sobolis pars altera, bis sex,
 Sed tantum è Vesta pignora sena dedit:
 Tethyn, Opim, Cererem primam, Titana, marisque
 Rectorem Oceanum, falcisferumque senem.
 Vulcanum primum tulit inde, Iouemque secundum;
 Sed quo concubitu, non tenuisse licet.
 Mercurius pariente Die quoque tertius, illi,
 Si modo uera canunt, magnaque nata Venus.
 Inuentorque domus luteæ, sine nomine matris,
 Toxius ortus ab hoc, atque secunda Venus.
 A uenio deducta Venus, quod ad omnia diuisa
 (Tullius ut cecinit) prompta uenire solet.
 Hæc eadem à spumis olim sibi nomina traxit,
 E quibus in rauco dicitur orta mari.
 Nam pelagi tumidas quum demisset in undas
 Saturnus Cælo membra resecta patri,
 Illorum è spumis contractis sanguine fuso,
 Virgo sub æquoreis orta putatur aquis.
 Aphrogenia igitur dicta est hinc, atque Aphrodite,
 Dorica quod spumam lingua uocauit aphron.
 Et quod nata sacris primum est appulsa Cytheris,

Hoc

THEOGONIAE LIB. I.

322

Hoc Cytherea sibi nomen habere solet.

Quod Cypron hinc petijt, sedes ubi plurima diuæ est,

Huic quoque cognomen Cyprogenia fuit.

Natus Eryx, structo Siculorum in uertice templo,

Fecit ut huic nomen post Erycina foret.

Sunt qui illam dicant Philomedeæ, testibus orta

Quod fuerit, risum uel dea semper amet.

Te peperisse uolunt matrem hanc formosæ Cupido,

Qui mentes hominum cœlicolumq; domas.

Mercurio fulgens peperit Venus Hermaphroditum,

Qui mulier, qui uir, neuter et unus erat.

Vulcano è primo primus fuit ortus Apollo,

Quem Iouis alterius nata Minerva creat.

Prima Ceres Acheronta parit: qui Nocte Megæram,

Tisiphonam, Alectò, tris furias genuit.

E terraq; Stygem: parit hæc Coccyton: at ille

Te Phlegethon: Lethen tu generare soles.

Utraque in obscuro est genitrix. Acheron quoq; nymphe

Turbidus ex Orne, protulit Ascalaphum.

De Styge te nata natam Victoria. sed te

Natus Honor sola est, delituitq; pater.

Se quondam leto Reuerentia iunxit Honori,

Et sacra Maestas protinus orta fuit.

Titanum è terra bis septem promere sætus

Constat, et Aurora est filia sola tamen.

Cætera turba mares, Hyperion, et ipse Lycaon,

Cœus, et Astræus, sæuius et Iapetus.

Pallenes, Pallas'ue, et Typhon siue Typhæus:

x

Quicq;

Quiq; patris nomen non habuere sibi,
 Encheladus, Priareus, Aegeon, Runcus, Aloëus,
 Falciferi ultores, Porphyreonq; dei.
 Quos pater infestos olim sibi Iuppiter igne,
 Ad Styga fulmineo trusit ab arce poli.
 Sanguine ab illorum fuso excreuisse uirorum
 Cædibus et uitijis corpora plena ferunt.
 A magno exortum memorant Hyperione Solem,
 Et Lunam: obscurus partus uterque manet.
 Aeonæ, Horasq; Chronis: sed Nerea Soli
 Lampetiam, et pariter te Phaëtusa tulit.
 De Persa Oceani prole est sublataq; Circe,
 Acetesq; deo, qui uehit altus equos.
 Medeam Acetæ coniunx Ipsæa tulisse
 Fertur, et Absyrtum, Calciopenq; uiro.
 Vxorem hanc Phryxus, Medeam duxit Iason,
 Quæ fratrem potuit dilacerare suum.
 Sol quoque Miletum non nota excepit ab aluo,
 Angitiam, Dirce, Pasiphaënq; simul.
 Candida Mileto Cyane est enixa gemellos,
 Biblida cum Cauno, quos malus ussit amor.
 Arcadis at mater de patre Lycæone nata est
 Calisto, arctoi gloria summa poli.
 Hæcursa est, Helice, Septentrio, uel Cynosura,
 Interdum Phoenix nomine dicta nouo.
 Latonam è Cero, qua tu susceptus Apollo,
 Asterienq; ferunt matre latente satas.
 Aurora Astræo peperit Titania fratri

Astræam,

THEOGONIAE. LIB. I.

223

Astræam, & uentos, qui freta longa premunt.
 Primus ab exortu consurgit Apeeliotes,
 Quem Subsolanum lingua Latina uocat.
 Huic flat ab occiduo aduersusq; Fauonius orbe,
 Græcula quem Zephyrum dicere turba solet.
 Perfurit arctoo Septentrio missus ab axe:
 Hunc Boream Graiæ constituere notæ.
 Limite quem recto mittit contraria tellus:
 Est Latijs Auster, Cecropijsq; Notus.
 Inter eum & primum celer est Vulturnus Achæis,
 Ingenti strepitu quod fluat, Eurus erit.
 Personat Argestes contra, nostroq; uocatus
 Spirat in æquoreas nomine Corus aquas.
 Austrū inter Zephyrūq; fremēs uenit Aphricus, aut Libs
 Obuius huic Aquilo turbidus ore furit.
 Quem Libs atque Notus claudunt, ab utroque uocatur,
 Compositis gemino dogmate nominibus.
 Cecian opposita dicunt de parte meantem,
 Is sibi Romanum non puto nomen habet.
 At quem Vulturnus medium comprehendit, & Auster,
 Euroaustrum appellant, Euronotumq; sinul.
 Thrascion obiciunt crepitantem à fronte poëtæ:
 Fallor, an hæc numero stirps duodena fuit?
 E' Zephyro Balium, Xanthumq; Harpyia Podarge
 Fertur Achilleis nixa tulisse iugis.
 Sed Zethum, & Calaim, Boreæ parit Orithyia:
 Ignoto Harpalicen sustulit ille toro.
 Hejperon ex Asia, atque Epimethea, teq; Prometheus
 Atlantem

Altantem ex Clymene protulit Iapetus:
 Hesperus Hesperidas, Aeglen simul, atque Erethusa,
 Tertia quam memorant Hesperethusa fuit.
 Pyrrha patrem nascens Epimethea sola uocauit,
 Cognita Pyrrha satis Deucalione uiro.
 Hesperidum & Pyrrhae matres latuere: Prometheus
 Pandoram molli fecit at ipse luto.
 Iside mox factus pater est, & Deucalione,
 Quos tulit obscura de genitrice duos.
 Deucalion Pyrrha genuit de coniuge, uersum
 Psittacon in uolucrum nominis inde sui.
 Hellanumq; Hellas quo dicta est Græcia: tectis
 Sed te Phentrates & Dionyse toris.
 Ex Atlante fuit tacito de uentre Calypso,
 Sed puer ex Aethra post generatus Hyas.
 Hic uenator erat, quem fulua leæna peremit:
 Illa diu est Itachum sed remorata uirum.
 Atlanti coniunx Hyadas quoque parturit Aethra,
 Quas numero septem fama fuisse refert.
 Pyrrhodile, Eudora, Ambrosie, Chronis, atque Thiene,
 Polyxo, & Phyto: nomina Græca manent.
 Pleione Atlantis scemori coniuncta, putata est
 Nutricis Bacchi gignere Pleiadas:
 Taygetam, Maiam, Steropen, Meropenq; Celeno,
 Electram, Alcyonen, sidera facta polo.
 Pallene, aut Pallas quintam genuisse Minervam
 Diceris: at uenter, quo generata, latet.
 Creditur illa tamen patrem occidisse. Typhæus,

Seu

THEOGONIAE LIB. II. 325

Seu Typhon, natos edidit ipse duos:
 Acon, & ignota fuit hic productus ab alio:
 Chedria te mater seu Chimæra tulit.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
 de uersibus conclusæ, LIB. II.

Nunc Iouis in sobolem laxamus uela secundi,
 Cœlius ignota est cui genitrice pater.
 Partibus huic tribuit uarijs annosa uetustas
 Sex numero foetus protinus, atque decem.
 Hunc Latona patrem Diana & Apolline fecit,
 Gratia non una est partaq; ab Autonoë:
 Pasithea, Euphrosyne, Aegiale, tres nomine diste.
 Amphion, Calais, Zethus ab Antiopa.
 Te Semele peperit Cadmi stirps cognita Bacche,
 Asterie quarto est Hercule facta parens.
 Arcade Callisto: Tityum fuisse tulerunt
 Hellaron, Orchomeno de genitore satam.
 Latonam hic stupro Tityus quum forte uocasset,
 Fixus ab Ortygio tartara n. gra subit.
 Infœlixq; nomen sparsus per iugera terræ
 Pascit inexhausto corpore semper auem.
 Taygetam nato foetam Lacedæmone, magnum
 Dardanon Electra profuisse canunt.
 Tantalon ignoto regem de uentre Corinthi,
 Bellorum inuenrix teq; Minerva ferox.
 Argeum, Autoum, Nomiumq; ab Apolline tractos
 Fertur: Aristæum iungere fama solet.

Cyrene quos nympha deo Peneia fudit:
 Si modò non uatum pondere uerba carent,
 Ortus Aristæo tacita est lolaus ab aluo,
 Autonoë Aëtæon præda futura canum.
 Matribus ignotis Lapitham produxit Apollo,
 Quo Lapithas dictos turba diserta putat:
 Eurynomen simul Adraſti Eurydiccsq; parentem,
 Et populi Aethiopes quo Garamanta sati.
 Edidit & Psyche placida deus Endelechia,
 Insignemq; modis Orphea Calliope.
 Lychione edocum citharaq; Philemona, clarum
 Inde Arabem nactus de Babylone fuit.
 E' nata Laucis, Sucronis coniuge, Branchum:
 Psammathiaq; tui prole Crotope, Linum.
 Huic Mopsum Manto peperit, uel dulcis Hymante:
 Tuq; Philistenem Cantio lata uirum.
 Hoc quoque tu Aesclepi, nymphaq; Coronide sumptus,
 Hippolyto uita qui redeunte peris.
 Teq; Machaon habet genitorem, Asclepius illum:
 Hic tamen ambiguo prodit, & ille toro.
 Dictus ab Argiuis radios quòd iactet, Apollo:
 Si modò nil ficti dogma Platonis habet.
 Chrysippus, quia non multi, uerum unicus ille est,
 Censuit id quondam nominis esse deo:
 Cuius in assensum prisci uenère Latini,
 Qui Solem, cui par non fuit ore, uocant,
 Spensippus dictum multis à uiribus ignis,
 Flammiſtero gradiens quem uehit axe, putat.

Ex alijs atque ex alijs quòd flexibus orbis
 Assurgens ortus proferat ille suos.
 Protulerat doctus magno à Zenone Cleanthes,
 Se nondum passus diriguisse fame.
 At tu Cornifici, quoniam referatur ad ortus
 Orbem inter mundi, nomen habere canis.
 Quòd perimat dixere alij, atque animantia tollat,
 Corrupto quotiens acre pestis adest.
 Vnde illum gestare arcus, & tela sinistra,
 Quae iaciat, morbos quum ferit orbe, ferunt.
 At quia tergemina est ipsius gratia dextra,
 Hunc medicaq; putant arte ualere deum:
 Quum Solis calor ipse omnes depellere morbos,
 Temperie soleat concomitante sua.
 Sunt qui illum tanquam pellentem corpore tristes
 Languores, dictum sepe referre uelint.
 Hinc & Alexicacon nobis uaga fama uetustos
 Rettulit hunc solitos dicere Cecropidas.
 Loemion hinc Lyndi finita peste uocatum,
 Hunc etiam summo prorsus honore colunt.
 Virgoq; Vestalis sacris huic rite peractis,
 Et medice, & Pæan dicere Apollo solet.
 Hunc Pæana tulit sedatis Græcia morbis,
 Vel quia dispergens noxia tela ferit.
 Ante quibus magnum telis Phytone peremit:
 Dum puer in cunis ipse sororq; iacet.
 Quo quia perpetuis celebratus laudibus ille est,
 Dum Pæan toto uictor in orbe sonat:

Hinc factum, ut Pæan Phœbi pro laude feratur,
 Et si qua est alijs sepe relata deis.
 Pythius hinc etiam dictus Phytone perempto,
 Vel quia putrescant fœda calore dei.
 Delius et fertur, claro quòd lumine monstrat
 Cuncta: uel in Delo est hunc quia nixa parens.
 Cynthius à Cyntho, Deli qui sidera monte
 Pulsat, et ipsius condita templa gerit:
 Ortygius, quoniam Delos sibi nomina multa
 Sumpsit. et Ortygiam, Pyrpileamq; uocant:
 Asteriam, Lagiam, Mydiam, Cerham, atq; Cynethum:
 Quin illi interdum Cynthia suggeritur.
 Fama cothurnicis tamen hanc de nomine dictam,
 Ortygiam, est ortyx quæ uocita, refert.
 Nam Iouis Asterie quum uim fugitaret, in illam
 Versa prius fuerat, quàm scopulosa foret.
 Inde autem quum formam aquilæ sumpsisset, eandem
 Urgeretq; deus, saxea facta fuit.
 Et latuisse diu saxo mutata sub undis
 Creditur, inuita ne poteretur amans.
 Sed tandem precibus Latonæ adiuta sororis,
 Pernussa est undis exeruisse caput.
 Vnde putant Delon posthac cognomine dictam,
 Quæ sese ostendit quum latuisset aquis.
 Hinc ergo Ortygia, Asterie est hinc insula primum
 Dicta, tot ex illo prædita nominibus.
 Latonamq; Iouis plenam, Phytonis acerbis
 Exagitata diu quum foret illa minis,

Excepit

Excepit miserata soror. tulit illa gemellos,
 Et Phœbum & Phœben, iussa quiete frui.
 A' specie Phœbum, multoq; nitore, uocarunt,
 Splendidus & pura sit quia luce deus.
 Est Clarius dictus, Clario Colophonis ab urbe,
 Qua solutum multo constat honore coli.
 Tum Nomius, non ille greges quod paucrit olim,
 Sed quod quæ Tellus omnia pascat agit.
 Et Lycius, quoniam Lycus est quoque dictus ab Argis:
 Nam similis multum creditur esse lupo.
 Utq; armenta lupi rapiunt, sic humida quæque
 Attrahit, & radijs surripit ille solo.
 Siue quod albescant ortum post omnia solis,
 A' luce exceptum nomen id esse uolunt.
 Thymbræum appellant, pluuios quod is excitet imbres:
 Quod tamen à Tymbra maxima turba refert.
 Hæc herba est Latijs populis Satureia dicta,
 Forsan & Origanum quam uocitare solent.
 Hac ager Iliacis testis uicinus abundat,
 Inde ibi Tymbræo sunt sacra templa deo.
 Grynæum nomen est, dedit urbs cui Grynia nomen,
 Quæ sedet Aetolis Ionijsq; locis:
 Id tibi Phœbe sacrum, Grynæus & inde uocaris:
 At Myrbinus, Myrhina te quod in urbe colunt.
 Phocidis à Cyrrha pariter Cyrrhæus Apollo,
 A' Pataris Lyciæ sed Pataræus adest:
 Huic in utroque loco quoniam tribuantur honores,
 Dictus ab aurata Chrysocomusq; coma.

Cecropis in uicis quia sit celebratus, Agyieus,
 Nomine quo uicos Attica terra uocat.
 Sminthius à templo, quod quondam Teucrus in oris
 Troijugenum fertur constituisse deo,
 Postquam terrigenas serrato praelia uidit
 Edere, et in clypeos loraq; dente sibi.
 Quos quoniam Sminthas appellat Gnoſſia tellus,
 Sminthion hinc Phœbum, Sminthia templa uocant.
 Quodq; arcus speciem argenti diffundit in altum,
 Exoritur quotiens, Argyrotoxus erit.
 Quotidie uerò quoniam renouatur, et ipse
 Gignitur, ac gignit splendidus ore micans,
 Argeneten Dores simul, et dixere Phœta:
 Loxiam obliquus circulus eſſe facit.
 Vlion inde, ſalus quoniam tribuatur ab ipſo,
 Meonius uates protulit ore graui.
 Eſt Libycis ſaluſ dictuſq; Libyſinus olim,
 Qua ſua Trinacrius terga Pachynus habet.
 Tum ſoror eſt Phœbi uario quoque nomine culta,
 Quod fuerit nobis parua reſerre mora.
 Diana eſt, quòd nocte diem quaſi conficit, aut quòd
 Tempus eam duplex noxq; diesq; uidet.
 Quod iuuat, eſt Iuno: Lucinaq; prodere luci
 Quòd ſoleat partus menſibus illa ſuis:
 Aut oculis luciſq; fauens, uel forſan ab illo
 Qui ſacer huic fuerat lucus in Exquilijs.
 Dogmate quin etiam dicta Ilithyia pelafgo,
 Hanc quia placaret ſcœmina parturiens.

Artemis

THEOGONIAE LIB. II.

13

Artemis hæc eadem, ceu quæ secet æra magnum,
 Fertur ab his quibus est acticus ore lepos.
 Quod triuijs præerat, Triuiam causantur: ob idq;
 Tris facies reddunt, oraq; terna deæ.
 Sed Lunam iccirco, noctu quòd luceat una,
 A' radijs uel quòd lumina Solis habet.
 Persephone est Græcis, atque hinc Proserpina nobis,
 Vel ceu proserpens credita utrinque gradi.
 Dictynnam à capto summersere retibus olim
 Corpore Minors uim fugientis agunt.
 Vnde etiam montem, quo templa fuere Dianæ
 Conditæ, Dictynnum Cretica terra uocat.
 Nata quòd in Delo est cum Phœbo, Delia, fratre
 Dicitur, at Phœbe, pura quòd ore nitet.
 Quod centena deam placaret uictima, uel quod
 Centum errare annos non tumultata daret,
 A' Græcis Hecate est: Pergæq; ab urbe uocata
 Pamphiliæ, Perga, qua sibi phana tenet.
 Bis septem Amphion Niobe temeraria coniunx
 Fœta tibi est, arcu quos dat Apollo neci.
 Semarchum, Epinitū, Archemorū, Antegorumq; uocarūt,
 Phædimon, et Sipylon, Tantalon atque, mares.
 Quattuor ast alij mutarunt nomina primis,
 Te quibus Alphenor supposuisse uolunt.
 Et simul Ismenum, Damasitona, et Illioncum:
 Sed maribus numero est sumpta puella pari.
 Nereæ, Pelopia, Cleodoxe, Chloris, Ogune,
 Cum Phytia, extrema est Astycratia soror.

Pulchræ

Pulchra Itylum Zeto, atque Thyim produxit Aedon,
Mortua quæ de te Cardue nomen habet.

Enixa è Baccho Venus est Hymenæa. Thyoneus
Est etiam Bacchi, matre latente, genus.

Fertur et è Baccho peperisse Ariadna Thoantem,
Qui tulit obscuris nixibus Hypsipylem.

At Baeten Bacchum, et Graij dixere Babacten,
Clamorem uaxim quod sua lingua notet.

Nam madidi uino magnos efferre tumultus,
Bacchantesq; solent sepe uocare deum.

Bassarea appellant, quoniam sit bassara uestis
Baccharum, ad summos usque remissa pedes:

Lydia quam mittit. locus est nam Bassara, uestes
Qua similes fiunt Lydia terra tuus.

A strepitu Bromius, quod uociferetur Iacchus:
Quod curis soluat corda, Lyæus erit.

Nec minus Alysius, latio seu nomine Liber.
Quod pius est, Eleus dicitur esse pater.

Hunc utero (ut fama est) Semeles à fulmine tactæ,
Iuppiter excepit, supposuitq; sibi,

Hinc lateri insutus quia sit Iouis, Eraphioten:
Nam suæ est raptin, lingua pelagæ refert.

Quodq; Iouem pupugit, Dionysius: ostia lucis
Quod bis adit, nomen huic Dithyrambus adest.

Seu quod ad os iterum quæ sunt admissa, redire
Cogit, et arcani non tenet ille fidem.

Quodq; duas matres est uisus habere, Bimater
Dicitur: hinc Semele, Iuppiter inde fuit.

Nyctilium perhibent, noctu quia membra resoluat,
Vel quòd nocturno tempore sacra ferat.

Nyseus fuerit, quia sit quoque pungo nyazo,
Urbs illum Aegypti uel quia Nysa colit:

Qua primum hunc referunt uinum ostendisse, uel illa
Nysa Helicon, pagus qua patet ara tuus.

At quia grassentur bacchantum membra, Thyoneus
Extiterit: ferri est impete namque thym.

Menalius, quòd turba furat: uel ab Arcade monte,
Annuo quo soliti condere sacra deo.

Dictus ab elatis bacchantum uocibus Euan,
Aut Euan Bacchum Phryx quia sermo uocet.

Quòd madidos faciat, quòd uino corpus inundet,
Dorica Bryseum dogmata sepe canunt:

Aut quia Brysea celebretur in urbe Laconis
Præcipuo cultu, nomen ab urbe gerit.

Euchion à precibus, quòd uota precesq; litantum
Susciperet, dictum nuncia fama tulit.

Euhyon à magno cæli rectore uocatum,
Id sonat in Latijs filius euge bonus.

Namque giganteo tremere quum numina bello,
Iamq; polum manibus turba teneret atrox,

Primus ibi indutus Bacchus noua membra leonis.
Horrendum subita morte giganta premit.

Quo pater exultans tunc Iuppiter, Euhye dixit,
Ingenti fassus pectore letitiam.

Montibus in summis quoniam sit cultus, Oraus
Pertur: ab Arcadiæ monte, Lyceus erit.

Ieneus

Lenæus, seu Lenobates, à uase feretur,
 Quo calcata fluens eijcit uua merum.
 Quodq; ignem inducat neruis, pariatq; calorem;
 Sæpius Ignigenam lingua Latina uocat.
 Herculis est quarti Carthago filia dicta:
 Huncq; colunt Tyrij, sætaq; nulla patet.
 Arcadis Ionius nympha est stirps orta Selene;
 Nomina quem perhibent exhibuisse fredo.
 Huius at Euandri mater Nicostrata proles,
 Fertur ab ignotis edita uisceribus.
 Sed Iouis è nato Lacedæmone prodit Amiclas:
 Argulus hoc illo est, Oebalus atque, patre.
 Oebalus, Oebalij quo sunt à rege uocati:
 Icarus, & Leda Tyndarus, unde sati.
 Icarus Erigonem tulit, & te Penelopea,
 Iphthimaq; Eumelo consociata uiro.
 Deq; tot à magno quondam Lacedæmone ductis,
 Nullius genitrix cognita uera fuit.
 Dardanus Electræ stirps & Iouis alma secundi,
 Dardana quo tellus nomina gensq; trahit,
 Gignit Erichtonium. nixa hunc Candauia partu,
 Dicitur & coniunx illius atque soror.
 Troius hoc genitus, seu Tros: quo Troia uocata est;
 Quæ regio fuerat Dardana dicta prius.
 Trosq; Ilium, Ilionem uel, altam qui condidit urbem
 Ilium: & Assaracum, cum Ganymede tulit.
 Ex illo ductum sed Laomedonta fatentur,
 Hercule periurus qui domitore perit.

THEOGONIAE LIB. II.

335

Quo simul Hesione est Telamone puerpera facta,
 Et Teucrigenitrix, Antigoneq; sata.
 Tithonus, Lampus, Clytionq;, Hicetaon, et ipse
 Rex Priamus, iuncto Bucolione simul:
 Matribus incertis ingens quæ prodita turba.
 Tithono Aurora est Memnona foeta suum.
 Nymphaq; Auaruarea Esipium, Pidasumq; tulisse
 De magno fertur Bucolione, duos.
 At Priamus quondam Troiae rex inclytus, amplam
 Progeniem uarijs partibus extulerat.
 Hoc primum atque Hecuba de coniuge, prodiit Hector,
 Thessalicis circum Pergama tractus equis.
 Cui puer Astyanax, genitor quem sæpe Camandrum
 Dixerat, uxore est sumptus ab Andromacha.
 Ex Hecuba Paris est Priamo satus, atque Polites.
 Oenone est Paridinymphaq; nixa duos:
 Daphnim, et Idæum. tacita de matre Polites
 Dat Priamum, Ascanio qui comes ire tulit.
 Phorbantem genuit Priamq; Epitesia mater,
 Obscuro Phorbas Ilionea toro.
 Denaq; progenies Hecubæ parientis ab alio
 Exiliit, Priamum quam genuisse putant:
 Ilione, Thracum regi quæ contigit uxor,
 Cassandra et uates sponsa Choræbe tibi:
 Aeneaq; sequens uestigia rapta Creusa,
 Dum patrem et patrios sustinet ille deos.
 Lacdice Thracis coniunx Helicaonis: et te,
 Thrax cui rex auro dat Polydore necem.

Deipho-

Deiphobe insidijs Helenæq; uxoris adempte,
 Et qui Pelide Troile ab ense cadis.
 His Helenum uatem, atque Epiri regna tenentem
 Addimus, Aeneas unde futura capit.
 Quæq; patris tumulo est mactata Polyxena Pyrrhæ
 Antiphus Atrida cæsus ab hoste subit.
 Testorium Priamo parit inde Perhibia regi,
 Atque Iphatem, Antilochi qui cecidere manu.
 Sustulit è nymphea Teucrum simul Anciodona:
 Vnguibus hic urfi dilaceratus obit.
 Laothoë senis Althai pariente Lycaon,
 Alter & es Priamo dein Polydore satus.
 Te quoque Castimira genitum, à Teucroq; peremptum
 Gorgition, Priami seminis esse ferunt.
 Cui fuit & mater, siue uxor Arisba, Thymoetes,
 Sumendi heu Graij iam male suasor equi.
 Huic & Alixirhoë peperit te nata Dimantis
 Aesace: de ignotis cætera sumpta cohors.
 Hippothous, Pammon simul, Antiphonusq;, & Aganus:
 Inde Agathon, Mestor, Dicomoonq; nothus:
 Quem pugnans Ithacus ferro confecit Vlysses,
 Isus & Atrida percutiente cadens.
 Quos Diomedis item uirtus subduxit, Echemon
 Et Cromenon, paribus dum ueherentur equis.
 Patrocli & saxo Cebrion prostratus ab ictu,
 Laocoonq; sacer maxime Phœbe tibi.
 Mentoride coniunx, Polypi quoque Medicastis,
 Chaon & unde Heleni nomina terra tenet.

THEOGONIAE LIB. II.

337

Et tua Polydamas coniunx formosa Lycaste,
 Aiacisq; necat quem Doridona manus.
 Asaracus Trois generosi tertia proles
 Dat Capyn, Anchises editus ipse Capy.
 Non patuere tori. Aeneam Simoentis ad undam
 E' magno Anchisa protulit alma Venus.
 Anchisen formosa patrem genitrice latente,
 Nupta tibi Alcathaon Hippodamia refert.
 Ascanium Aeneae coniunx enixa Creusa:
 Iulius Ascanio, Rhomaq; progeniti.
 Syluius à syluis, casu quibus ortus habetur:
 E' Rhomaq; urbem nomen habere putant.
 Mater in obscuro est qua sit conceptus uterq;
 Syluius Aeneae posthumus ortus item.
 Hunc patre defuncto, in syluis Lauinia coniunx
 Edidit hinc, dicta est Syluia posteritas.
 Ex illo Aeneas alter satus: inde Latinus:
 Filius hoc Alba est, hinc generatus Athis.
 Ortus Athi Capys, in Capuam quo decidit urbem
 Nomen: ab hoc genitum Capeton esse uolunt.
 Inde refert Tyberine genus, quo uortice merso
 Albula: nutato nomine dicta fuit.
 Agrippam tamen ante seris. Remulus fit ab illo,
 Qui Iouis ætherij fulmine tactus obit.
 Iulius hoc, à quo gens Iulia creditur orta:
 Hoc quoq; Auentinum patre fuisse patet.
 Ille Procam, atq; hic te genuisse putatur Amuli,
 Teq; simul Numitor, pignora seu duo.

y

Dat

Dat Numitor Lausum, patrui quem dextra peremit:
De patre Lausē tuo est Ilia nata Rhea.

Omnibus his certas nulli tribuere parentes:
Marte Rheaq; sati Romulus atq; Rhemus.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA-
de uersibus conclusæ,
LIB. III.

ceanus Vesta & Cœlo genitore creatus,
Plurima, sed uaria pignora matre, dedit.
Pleionem, quam duxit Atlas: Phlaëtonaq; nixam
Te Clymene, & Circe te quoq; Persa feram.
Hinc Aethram, Atlanti quæ dicta est altera coniunx:
Et quæ Vulcanum nutrijt Eurynomen.
Coruficen, Pallas qua inuentrix nata quadrigæ est:
Et quæ Chironem Phyllira protulerit.
Tum Solem, quo mel, quoq; est medicina reperta.
Nec satis, hos uteri qui genucre, patent.
At Dörin Oceano Thetis est, & Protea, foeta:
Et Tritona, genus qui tenet ambiguum.
Neptunno fertur nam diua Salacia coniunx
Mensibus expletis hunc peperisse deo.
Sustulit Idothcam Proteus, nigramq; Melantho;
Neptunno oppressam: mater utriq; latet.
E' terra pater Oceanus bis flumina sena
Prodidit: hæc uario fluctibus orbe ruunt.
Thessalia exoritur Peneus, amœnaq; Tempe
Alluit, & Macedum littora pulsat aquis.

THEOGONIAE LIB. III.

316

Hic Daphnen Phœbo dilectam protulit olim,
 Quæ fugiens lauri cortice tecta fuit.
 Te quoq; Aristæi Cyrenæ cognita mater,
 Quem cum melle oleum prædocuisse uolunt.
 Currit ab Aonijs Epidænum Asopus ab alto
 Fulmine iam tactus, dum mouet arma Ioui.
 Ipse qui genuit, comitarum Eteoclea bello:
 Nomen & Aeginan, insula cuius habet.
 Appenninigenam Thuscusq; Vmbrosq; secantem
 Roma capit Tyberim, dum freta longa petit.
 Ocnus ab hoc genitus proles fuit incluta, Manto
 Tyrrhesiæ uatis filia quem peperit.
 Impiger Aoniam Cephissus fluctibus ambit,
 Cui latus implicuit candida Lyriope,
 Narcissumq; tulit: qui dum se cernit in undis,
 Dicitur in florem uersus amore sui.
 E' Pindo tellus Acheloum Thessala monte
 Excipit: Actoli est terminus ille soli.
 Atq; uno tantum perfertur in æquora cornu:
 Herculeæ reliquum diminueret manus.
 Syrenas genuit (si uera est fama) puellas.
 Terpsichore has peperit, Musa uel Calliope.
 Leucosiam, Lygiam, Pisnoen, carmina dicunt:
 Quarta tribus iuncta est, Parthenopea soror:
 Vrbis noua Parthenope cuius de nomine dicta est,
 Hac quoniam moriens urbe sepulta fuit.
 Irrigat Argolicos Inachus delapsus Achæis,
 Cui stirps incerta est trina parente data.

Io prima fuit, quam Iuppiter arserat: ante
 Quam data Iunoni munere uacca foret.
 Altera Phægeus, superis quem prima sacella,
 Cumq; annis menses instituisse ferunt.
 His subit, Argiuum tenuit qui regna, Phoroneus:
 Quo satus Aegialeus dicitur, et Niobe.
 Crimnifus Siculas fluuius perlabitur oras,
 Sargeſta hunc nato fecit Aceſte patrem.
 Hanc tulit Hippotes Troiani ſanguinis unus,
 Oppreſſit fluuius, dum canis ora gerit.
 Flumina Theſſalico ducit Sperchius ab orbe:
 Pegafeumq; ſinum, Thermopylasq; premens.
 Pelleis huic genuit Polydoris Mneſthea, qui ſe
 Pellide ſocium Pergama ad alta dedit.
 Appameam Mæander habet, Phrygiasq; Celenas,
 Inq; ſuos ortus uerſus et ora rigat.
 Alluit Ioniam, Carasq; urbemq; Prienam,
 Miletumq; acſto diuidit ille ſinu.
 Eblidis et Cauni Cyaneu genuiſſe parentem
 Hunc fama eſt: dubium de genitrice tamen.
 Paphlagonum campos rutilantibus Axiu undis
 Spargit, et elatis fontibus arua tegit.
 Maxima Acheſſomeni quæ nata Perhibia dicta eſt,
 Illius amplexum ſuſtinuiſſe ferunt.
 Sub decimumq; fuit menſem Pelagonius ortus,
 Qui tulit Aſteropum: nec torus, unde, patet.
 Hellidis Alpheus claro de fonte putatur
 Editus, Arcadico flumina ſerre ſolo

Qui terras subter, pelagiq; abstrusa profundi
 Labitur, & Siculo tollit in orbe caput.
 Alpheo Orsilochus satus est, illoq; Diocles:
 Hoc pariter Criton, alter & Orsilochus,
 Ignotis uenere toris. hos, fama, gemellos
 Ad Troiam Aenae procubuisse manu.
 Nilus ab Aegypto Aethiopum determinat oram,
 Omnia fecundans quae madefecit aquis.
 Incerti est ortus, fluuiorum creditus ingens,
 Et quinum incerta matre tulisse genus.
 Herculis hic nomen sibi possidet, illa Minervæ:
 Hic Dionysius erit, Mercuriusq; subit.
 Mercurius, nobis qui fertur in ordine quartus:
 Pluribus hic Hermes, sed trimegistus adest.
 Hic genuit Daphnim, sylvis qui pastor in altis
 Primus, & egregio frontis honore fuit.
 Mercurium pariter quintum, cui Mercuriorum
 Cunctorum ascribi plurima gesta uolunt.
 Editus hoc Norax, quem protulit Oschyra nymphe,
 E' Pirenci semine progenita.
 Vulcanum quintam sobolem tibi Nile dederunt:
 Hunc Apim Aegyptius, quo duce gaudet, ait.
 Is tulit Aethiopem, populi quo autore feruntur:
 Quum primum Actantes, etherijq; forent.
 Solem etiam genuit, quo Lampethusa parente,
 Et Phaetusa fuit, Lampetieq; sata.
 Tum Phaëthon, Clymene peperit quem candida nymphe,
 Hec patrij currus qui male rexit equos,

E Phaëtonte Lygus non certa nascitur aluo;

Quo Lygures populos nomen habere putant.

Ascræus, fluuios Tethy genitrice profectos,

Oceano, uates, & genitore canit.

In quibus Eridanus grandis memoratur, & Ister,

Strymon, & Alpheus, Nilus, & Heptaporus:

Meander, Rhesus, Mysoq; sub orbe Caycus,

Ideo Rhodius uertice ad ima cadens.

Colchorum Phasis, Lydorum turbidus auro

Hermus, & in Phrygijs quem Simoenta uocant.

Argento similes qui fert Acrioius undas,

Nesus item, pronis inde Liachmon aquis:

Acsippus, Ladon, Grenicon, Partheniusq; :

Peneum his addit, Sangariumq; duos.

Euenum, Ardiscum pariter, diumq; Scamandrum:

Seq; alios uates scribere posse negat.

Enixa Oceano Tethys quoq; Nerea magna,

Qui tulit è Dori coniuge Nercidas.

Illam quidem soror & coniunx, ut Iuno Tonanti,

Nereos est olim dicta fuisse dei.

Nereides uarijs traxerunt nomina rebus,

Ingenio, uictu, corpore, uentre, locis.

Dictaq; prima Thetis, Pelidae mater Achillis:

Proxima Cymodoce, fluctibus una quies.

Cymothoë, Spio, Glauce, Neseo, Pherusa,

Amphithoë, Clio, Dynameneq; potens.

Phyllodoce, Euarne, Proto, Xanthe, Galatea

Alba comas, Drymo quercubus aëmilis.

THEOGONIAE LIB. III.

345

Actæa, Amphinome, Antonoë, & formosa Menippe:

Inde Ephyre, & Melite dulcius ore canens.

Apseudes, Panope, Nemertes, Callianira,

Opis, Dexamene, Deiopea subit.

Has Hiera, atq; Arethusa, Lycorias, Orithyia,

Cum Clymene, & Doto, Callianassa premunt.

Eucrate insequitur, Neso, Cymoq; Saoq;

Atq; Eudora nitens, Moera, Thalia, Thoë.

Pasithea, & niueis post has Eunice lacertis,

Eulimene, & curis Protomedea frequens.

Hinc Amphitrite, & pacatamene Galene,

Multorumq; Erato pignus amoris habens.

Hipbothoë, Hipponoë, Euagore, & tu Pontoporeæ,

Eione, & risu prædita Glauconome.

Laomedia sagax, Halimedaq; cura profundi,

Legibus à multis dictaq; Pollynome.

Liagore, Eupompe, Psamathe, Pronœa, Themiste,

Acterni referens pectora iusta patris.

Cydippe, & florens Ianira, et Doris, Agæe,

Mox Halia, & roseis compta Ianassa genis.

Tum quæ stagna colit Limnoria, blanda Lygea

Additur, extremo es tuq; Amathyia loco.

Insuper Occanum Heciodus, cum coniuge Tethy,

Multiplikes nymphas progenuisse refert.

Quas numero ter mille canit, pressasq; paludes,

Atq; solum varijs incoluisse locis.

Ante omnes Pytho, Vranicq; simillima diuis

Incedunt, Prymno tertia iura tenet.

Admete hinc, Clymene, Electre, et formosa Rhodæ,
 Callirhoë, Zeuxo, sedula deinde Thoe.
 Melobosis, Pluto, Polydoraq; Pasithoëq;,
 Plexaure, atq; Asie, tuq; Petrea subis.
 Xantha, Galaxaure, simul Europea, Telesto,
 Cumq; Hippo, adiuncta est his lanira procax.
 Eurynome, et pulchrum pectus sortita Dione,
 Flauaq; Cerceis, et moderata Tyche.
 Idyia, Eudore, Perseis, Acasta, Menestho:
 Quæ secum Amphirhoen, Ocyrhoenq; trahit:
 Styx, et Iantha uenit, Clytie, dulcisq; Calypso:
 Nec non Chreseis, pulchraq; Doris adest.
 Cætera quis poterit comprehendere nomina uersu,
 Sedibus, ore, cibus (fieta) uel officijs?
 Vltima Saturnus Cœli Vestæq; propago,
 Dena quidem, at septem pignora sumpsit Opi.
 Plutonem infernum, qui te Reuerentia natam
 Dicitur ignoto progenuisse toro:
 Glaucam etiam tulit, et Vestam, Cereremq; secundam,
 Persephones matrem, falcifer ille senex.
 Vos quoq; Neptune, et Iuno, et qui Iuppiter olim
 Dictus es à primo tertius esse Ioue.
 Tum Cronin, à nostris qui Serpentarius esse
 Constet, et obscura sit genitrice satus.
 Phyllira teq; seni Chiron præceptor Achillis
 Extulit, unde uocant te quoq; Phylliriden.
 Chironi Ocyrhoen rapidis (sic fama) Cayci
 Fluminis in ripis filia nympa parit.

Ausoniae regem Picum Saturnus. at ille
 Et sentam Faunam, te quo Faune tulit.
 Eurymedon Fauno, Eurymedonte Perhibia regis
 Phæacum genitrix edita Nausithoi,
 E' Fauno Satyros, Panes, Faunosq; creatos,
 Sylvanosq;, uolunt: nullaq; mater adest.
 Acis & ex illo, nymphaq; Simethide cretus,
 Sæpe suo fouit quem Galatea sinu.
 Nympha quoq; e' Fauno est enixa Marica Latinum,
 Præneste hinc, cuius urbs sibi nomen habet.
 Hinc etiam Aeneæ coniunx Launia nata est,
 Nondum auis: hanc uxor gignit Amata uiro.
 Ecce pater Neptunus adest, longa agmina secum
 Natorum uarijs matribus orta ferens.
 Ex Helope est Dorus, parit Euryma Telemon, unde
 Eurymedes dictus uatibus ille fuit.
 Ex Amphitrite Steropen, Bromem atq; Pyragmon,
 Busirimq; Epaphi sustulit ex Libya.
 Alcyone Hircæum, Phorcum pariente Thoossa,
 Qui maris e' monstro Gorgonas exhibuit.
 Euryalen, Sthenno, plenamq; decore Medusam,
 Gorgonibus frater tuq; Bathylle uenis.
 Scylla quoq; e' Phorco genita, & Critheide nympha:
 Et cui certa datur nulla, Thoossa parens.
 E' terra Harpyias gignis Neptunne, Podargen,
 Ocypetenq;, duas nomine phama refert.
 Hus præter geminas iunxere Celeno, & Ahello:
 Sic numero harpyias quatuor esse patet.

Quas tamen Electra quidam & Thaumante profectas,
 (Ut sunt diuersa pectora mente) uolunt.
 Nycteus è pelagiq; deo satus, atq; Celeno:
 Qui sibi Nyctimenen, Antiopamq; tulit.
 Mater Amalthæa est natarum dicta duarum,
 Nympha sub Idæis cognita littoribus.
 Neptunum alatus patrem genitrice Medusa
 Pegasus, haud dubia uoce referre solet.
 Hunc etiam memorant genitorem, Othus, atq; Ephialtes:
 Vxor Aloös hos Iphimedia parit.
 Te quoq; de nata Phorci Polypheme Thoossa,
 Sub liquido æquoreus protulit orbe senex.
 Incerta genitrice Taram, qui condidit urbem,
 Vnde Tarentini littora nota sinus.
 Sicanum incerta, de quo Sicania: dicta
 Collibus à ternis Trinacris ora prius.
 Incertis Siculum, Siculae quem nomina terra:
 Aonaq;, Aoniae quem tribuisse uolunt.
 Bergion, Albionem, Actorium, Meliona, Pelasgum,
 Chrysaorem dubijs edidit inde toris.
 Et Cygnum, ad Troiam qui impar congressus Achilli
 Occidit, eq; suo corpore fecit auem.
 Mesapum pariter, uates quo autore putatur
 Ennius à proauis continuasse genus.
 Addidit Onchestum, qui mœnia condidit urbi,
 Quam de se Onchestam dicier instituit.
 Hoc Megarcus, illa Hippomanes genitore cretus:
 Cui cecit cursu uirgo Atalanta pedum.

Ortus Amymone est Danaï, Neptunnia proles
 Nauplius: auditis si modo danda fides.
 Hic natum obscura Palamedem excepit ab aluo,
 Insi dijs Ithaci quem mala saxa premunt.
 Mox Amycum nymphea ex Milite Neptunne tulisti:
 Is Euthen, uterum fama sed occuluit.
 E' Buthe generatus Eryx, magnaq; Dione:
 Cuius et à templo dicta Erycina fuit.
 Aegeum maris inde pater, qui rexit Athenas,
 Sed tacito fertur progenuisse toro.
 Huic Medum Medea parit, quo Media dicta est:
 Quae tristes succos edere terra solet.
 Huic Aethra eximium bello factisq; superbum
 Thesea, qui è Phædra sustulit Antigonum.
 Deseruitq; suam qui Phyllida, Demophoonem,
 Illo quæ potuit non redeunte mori.
 Hippolytum Hippolyta Theseus quoq; Amazone gignit,
 Quem trepidi phoca dilacerastis equi:
 Virbion hinc dictum, quoniam reuocatus ab umbris
 Arte Machaonia, bis uir in orbe fuit.
 Virbius huic etiam, quem mater Aricia syluis
 Extulerit, fertur deinde fuisse puer.
 Hinc tibi Nausithoum Neptunne Perhibia fudit,
 Illo Rixinorq; Alcinousq; sati.
 Rixinorq; Aretem genuit, latuere parentes.
 Ex Arete Alcinous Laodamanta ferit,
 Clyonum, atq; Halium, et madidum quæ excepit Vlyem
 Nausicaam, et patrios uexit ad usq; lares.
 E' nymphea

E' nympha Peliam Tyro Neptunus, et altam
 Nelea qui struxit protulit inde Pylon.
 Patricidarum dubia genitrice sororum,
 Et tuus est Pelias dictus Acaste pater.
 Tum duodena senex Chlora de coniuge Neleus,
 Carmine Meonio pignora clara dedit.
 Quattuor at nobis patuerunt nomina tantum:
 Surripuit famæ cætera tempus edax.
 Inde Periclymenus, Chromius uenit inde, Biantis
 Hec Pero est coniunx, hic quoq; Nestor adest.
 Nestoris Anilochus, Pisistratus, Anthos, Echephron,
 Et Stratius, Perseus, cum Thrasimede, uiri.
 Fœmina sola fuit Polycastis nomine dicta:
 Quos omnes coniunx parturit Eurydice.
 Iuno tuum Saturne genus, sed in ordine primum,
 Si modo Nasonis carmina pondus habent:
 Lactucis Heben fertur peperisse comæsis,
 E' tactu floris belligerumq; deum:
 Iurate quem Flora deæ se posse tacere
 Nascentem in campis prodidit Olenijs.
 Sunt quoq; percussa Martem qui dicere uulua
 Exortum pergant maxima Iuno tibi.
 Marte deo belli prodit terquina propago,
 Et uarijs fœtus pastus ab uberibus.
 Aliger ex Venere est susceptus matre Cupido,
 Psyche uoluptatem protulit Aligero.
 Hermionen Martiq; Venus pulcherrima nixa est,
 Quod graue Vulcani corda tulere uiri.

Hinc fuit Hermione Cadmo quum contigit uxor,
 Infaustum claudi naſta monile dei.
 Aſtyocha Aſcalaphus tibi Mars, & Ialmenus orti.
 Aſtoris Azidæ hæc filia clara fuit.
 Ex Thebe Euadne eſt, Aſopi coniuge, nata,
 Ignibus in medijs concepitata uirum.
 Zeſius ex Hebe. tua ſed Remus Ilia proles,
 Romaniq; caput Romulus imperij.
 Biſſhonide è nymp̃ha Mars eſt quoq; Terea naſtus:
 Cui parit & Progne, deinde propinat, Itym.
 Quæ ſequitur dubijs è uentribus orta propago,
 Belligero pariter dicitur eſſe deo.
 Britona Minoem, quæ ſe non paſſa furentem,
 In mare ſeruata uirginitate, dedit.
 Cuius ab æquorea ſubducto retibus unda
 Corpore, Dictynne condita templa deæ.
 Tum iaculi inuentor, quod Plinius aſſerit: unde
 Creditur Aetolus nomina ferre ſolum.
 Occiditq; animal qui primus Hyperuius, & qui
 Helidis & Piſæ rex fuit Oenomaus.
 Oenomaus, genita eſt Pelopi quo iuncta parente
 Viſta olim rapidis Hippodamia rotis.
 Ex Merope, aut Sterope Atlantis, Parthaona gignit
 Mars deus. at fortus quattuor ille creat.
 Theſtion è nymp̃ha genitum Calydonide, matrem
 Suſtulit Altheam qui Meleagre tibi:
 Quosq; dedit letho fratres Meleagrius enſis
 (Temporis ut priſci nuncia fama refert)

Insignem Phlexippo equis, & Toxion arcu:
 Quorum opera Actolus funera sensit aper.
 Cuius ob creptum quod uirgo Atalanta gerebat
 Sorte caput, iuuenes occubuerunt duo.
 Agrius, atq; Melas, & rex Calydonius Oeneus:
 Cetera Parthaon stirps tibi nata fuit.
 Et pater Altheæ, fratrumq; puerpera nulla,
 Aut modo quam dictos tris genuisse ferant.
 Altheaq; Oeneus Meleagrum, & Tydea sumpsit,
 Prælia miscemur fulmina bina dei.
 Atlanta Meleagre seris tibi Parthenopeum,
 Tydea Deiphile dat Diomedæ patrem.
 Sunt tua de incertis proles genitricibus Oenei,
 Alcide coniunx Deianira feri.
 Quem dedit & letho Menalippum dextera Tydei,
 Cauta parum: & Gorge, non renuenda soror.
 Marte satus Phlegyas superum contemptor, & altis
 Subdere qui potuit Delphica templa focis.
 Quem deus Arcitenens calamis prostravit acutis,
 Inde animam Stygios trussit ad usq; lacus:
 Atq; sub ingenti religatam sistere saxo,
 Pendet ubi assidue uasta ruina dedit.
 Causa mali princeps, Phæbo uitiata Coronis,
 Exstitit. hinc Phlegyam perculit ira patrem.
 Ortus & Ixion Phlegya. non ille parente
 Sanctior, & poena non leuiore cadit.
 Hoc patre Pirithous, Ditis quem regna petentem
 Cerberus ægida uix superante, necat.

THEOGONIAE LIB. III.

341

Sed tulcrat fortem bello prius is Polypoeten,
 Illius hunc coniunx Hippodamia parit.
 At miser Ixion cœlo pictate receptus,
 Consciis arcam cum Ioue factus erat.
 Dumq; toros sternit molles, dum cœtera tractat,
 Iunonem est ausus sollicitare deam.
 Suppositaq; ferox genuit de nube uirorum
 Corpora, Centauros quadrupedumq; truces.
 Nomina sunt, Amycus, Rhœtus, Grinæus, Oëclus:
 Eurytus, Orneus, Mermæus, atq; Medon,
 Pisenor, Lycidas, Thaumās, Pholus, Astylus, Hyleus,
 Nesius, Abas, Menaleus, Monycus, Antimachus,
 Eurynomus, Thereus, Dorylas, Danis, Iphinousq;
 Teleboas, & cum Demoleonte Chromis,
 Dictys, Helops, Phareus, Cæneus, Petreus, Aphidas,
 Neseus, Thonius, Pyramus, & Stiphelus,
 Nedimnus, Ripheus, Phelegreus, & ipse Bianor,
 Hippasus, Hylonome, Cyllarus, inde Lycus,
 Phæocomes, Imbreus, Cænæus, Aræus, Odites,
 Iunctus Eridupo tuq; Pyrete uenis:
 Mox Helimus subit, & Latreus, Bromus, atq; Lycepes:
 Quæq; duplex retinet cœtera turba genus.
 Iamq; audax nimium Ixion Iunonis adulter,
 Sedibus ætherijs à Ioue pulsus erat.
 Venerat in terras, & se iactare potitum
 Iunonis sancto cœperat ille toro.
 Iuppiter exarsit: temeraria uerba loquentis
 Fulmine ab ætherio perculit ora polo.

Subq;

Subq; Imos pepulit manes, & tartara nigra;
Versariq; dedit noxia membra rota.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
de uersibus conclusæ, LIB. IIII.

Tertius eximium nobis parat ecce laborem
Saturno genitus Iuppiter, ortus Opi.
Edidit hic Musas, uatum pia numina, doctas:
Mnemosyne dicta est quas peperisse nouem.
Per totidem noctes socium quæ passa Tonantem,
Vertice Pierio sætibus aucta redit.
Calliopen græco primam sermone poetæ,
Quod bona uox illi fertur adesse, uocant.
Quod celebret quæ gesta canit per carmina, Clio;
Surgit & ex illa gloria, nomen habet.
Hanc inuentricem historie monumenta tulerunt,
Qua nota antiqui temporis acta forent.
Dicta fuit dulces Erato quia cantet amores:
Nam quod erim dicit Graius, amare sonat.
Illius inuentum connubia prima fuisse,
Rettulit ad nostros nuncia fama dies.
At quia multiplici cantu uiret usq; Thalia,
Inq; dies floret Palladis auctus amor.
Hac una arboribus fretos autore serendis,
Rumor ait primos edidicisse patres.
Melpomene à cantu stetit appellatio. uerum
Terpsichoræ, celeres quòd iuuat ipsa choros.
Euterpenq; uocant, quoniam delectet, & esse

Omni-

THEOGONIAE LIB. IIII.

353

Omnibus assuevit grata canore suo.
 Huic primum dulcem modulata est tibia cantum,
 Si ratus à priscis sermo refertur auis.
 Laudibus à multis, memori ue Polymnia mente,
 Aruorum cultus, notitiamq; dedit.
 A' cœlo Vranie, cœlestes promere cantus
 Fertur, & astrorum prædocuisse uias.
 Has simul à canu Latium dixisse camœnas,
 Argium Musas, dogmata, certa fides.
 Seu quod nos doceant: nam fert idioma Pelasgum;
 Nostra quod assuevit lingua docere, myin.
 Siue quod inquirant. hæ namq; fuisse putantur
 Artibus autores omnibus, atq; duces.
 Quod tuus his Helicon Bœotia mons dedit ortum,
 Inde Heliconiadum nomina sepe tenent.
 Non procul assurgit quoniam Parnassia rupes
 Phocidis aut impar uertice, uel niuibus,
 Quam simul has habitasse ferunt, Parnassidas inde
 Carminibus crebris turba diserta uocat.
 Quòd Thracum Aonia est regio, conternūna terræ
 Phocidos, Aonidas hinc uocitare solent.
 Quodq; Cytheronem saltum coluisse feruntur.
 Appellant uatum metra Cytheriadas.
 Pieridas Macedum regio celebrata uocari
 Tradidit, antiquo nomine Pieria.
 Emathiam dixere noui. si d Pieris illi
 Pierie dederat nomina sylua prius.
 Sunt qui Pieridum cantantibus agmine uictos;
 A' totidem

A' totidem Musis, nomina sumpta uelint.
 Thespia Phocæo sedet urbs, Helicone propinquo
 Littore, qua genitam Thespida in urbe uolunt.
 Extitit una nouem Musarum Thespis alumna,
 Vnde illas soliti dicere Thespiadas.
 Fons tuus est Helicon nitidis puris. imus undis,
 Pegasus impacto quem pede pressit equus.
 Hunc Hippocrenen Dores, Romanaq; fontem
 Lingua Caballinum, Pegaseumq; tulit.
 Pegasidas referunt, atq; Hippocrenidas ergo,
 Fonte sub hoc Musas quas habitare canunt.
 Libethrus Macedum latis fons ortus in oris,
 Magnetum populi qua regione sedent:
 Libethra hunc iuxta est antrum, Libethrides inde
 Nomen habent, locus his quum sit uterq; sacer.
 Pimpleo de fonte a'io, uico'ue iacente
 Sub Macedum campis, quos patet esse uagos,
 Monte uel Orchomenum, Pimpleidas appellarunt:
 Quod patet hos illas incoluisse locos.
 Nec mihi Castalius fons, in radicibus imis
 Parnassi montis prætereundus erit:
 Castalie qui nomen habet de nomine nymphe,
 Quo sacra Musarum ludere sueta cohors:
 Castalidas tali memorant à fonte poëte,
 Quarum perpetuo uerba fauore scrunt.
 Mnemosyne extremum tribuit cognomen. at illud
 Syllaba non patitur uersibus esse meus.
 Id patronymicis non multum creditur impar.

Quid

THEOGONIAE LIB. III.

355

Quid faciam? mater prodere sollicitat.
 Da ueniam lector, uult Mnemosynidas illa
 Dicere, sic nomen tollere ad astra suum.
 Ab Ioue rex olim Messenius ortus Achæus,
 Vnde suum populus nomen Achiuus habet:
 Menaq; prolatis in mensem dicta præesse
 Floribus, & Phrygia Xanthus ab urbe cadens.
 Mater abest. Ioue nata Venus, pulchraq; Dione,
 Vulcani coniunx tertia dicta Venus.
 Ex Venere est generatus Amor. Corymose Tonanti
 Myrmidonem fertur nymphea tulisse deo.
 Leda Clytemnestram fuit, hæc Agamemnonis uxor:
 Leda Helenam, nupsit quæ Menelaë tibi.
 Quam Phrygius postquam rapuit Lacedæmone pastor,
 In Troiam bello Græcia tota ruit.
 Iuppiter ex Leda Pollucem & Castora, fratres,
 Gignit: equo hic, pugnis inclutus ille fuit.
 Nata Ioui è Cerere est coniunx Proserpina Ditis,
 E' luna exortum te Dionysæ putant.
 E' Ioue, sed nymphea Garamantide, prodit Iarbas,
 Getulum tenuit qui ditione solum.
 Nymphea Ioui geminos peperitq; Thalia Paliscos,
 Hiscentem referunt nomina rursus humum.
 Europam niueo mutatus corpora tauro,
 Transtulit ad Cretæ littora nota pater.
 Hinc satus es Lyciæ rex iam Rhadamante future,
 Cuius & inferno iura sub orbe patent.
 Prodiit hinc Minos, qui post Cretensia regna,

Σ 2

Cum

Cum fratre in Stygio iudicat acta foro.
 Minoi Androgeum, Phædræ simul, atq; Ariadnam,
 Pasiphaë coniunx, edita solc, parit.
 Glaucum etiam Mimos genuit, cum Deucalione,
 Natum Deucalion Idomeneæ tulit.
 Orsilochem Idomeneus, Ithaci quem perdidit ensis:
 Hiq; omnes tacitis exiliere toris.
 Aurea Luciferum nixa est Aurora Tonanti,
 Ceycem Alcyones edidit ille uirum.
 Edidit accipitrem factum quoq; Dædaliona,
 Dictaq; Trachinna est nymphea utriusq; parens.
 Dædalion sed te latuitq; puerpera, gignit
 Pæonij coniunx credita Lichione:
 Qua cithara insignis tibi natus Apollo Philemon,
 Furq; tibi est Hermes nobilis Autolius.
 Tu quoq; sideris non ultima gloria cœli,
 Diceris Orion semen habere Iouis:
 Si modo danda fides Næsonis uersibus ulla est,
 Immiſtum corio dum bouis esse refert.
 Quod licet ediderint facinus tria numina, summum
 Fama patris dignum fecit honore Iouem.
 Neptunno Ascræus quanquam Minoida uates
 Credidit Euryalæ hunc peperisse deo.
 Sunt quoq; Trinacrio qui dicant Oenopione
 Progenitum, uel quem miserit alma Chios:
 Illius ex natam Mæropen, uel nomine dictam
 Candiopen femori supposuisse suo.
 Ex illa Hippolagum genuisse, sed ille Dryantem:

Iste

THEOGONIAE LIB. IIII.

857

Is te rex Thracum docte Lycurge tulit.
 Protulit Augeum rex Harpalicenq; Lycurgus,
 Quæ patrem è medijs abstulit ense Getis.
 Et te, quæ nimio correpta cupidine Phylli,
 Ad reditum lento Demophoonte cadis.
 Horum nulla datur genitrix. sed et Aona celsus
 Iuppiter è nymphe Mnoside progenuit.
 Aone dixerunt ignota matre Dymantem,
 Ignotaq; duos esse Dymante satos.
 Hinc Asium, tibi qui non uanus auunculus Hector,
 Atq; Hecubæ, ex alio sed patre, frater erat.
 Hinc ea, qua sumptis nondum processerat alis
 Aesacus in mergum uersus, Alixirhoë.
 E' Ioue Sarpedon, peperit quem Laodamia:
 At nothus ex illo prodijt Amphates.
 De Ioue Pylumnus, qui siercora ferre per agros,
 Et docuit populos pinsere grana rudes.
 Huic Daunum Acrisij Danaë compressa tulisse
 Creditur: à Dauno, Daunius ortus ager.
 Ex Dauno Turnum formosa Venilia gignit,
 Iuturnam Daunus matre latente serit.
 Filius ætherij Iouis est Acrisius, huius
 Laërtes, dubio partus uterq; toro.
 Laerti coniunx Antichia fudit Vlysscm,
 Et natam pulchris uultibus Echimenen.
 Sunt quibus Autolia est Antichia dicta, patremq;
 Qui Laertiadæ Sisyphon esse putent.
 Is latro notus erat, seruans angustia uiarum,

Σ 1

Et saxo

Et saxo impediens prætereuntis iter.
 Letaq; quum peteret noua nupta oracula diuum,
 Vim tulit, & seua traxit in antra manu,
 Inde grauis peperisse uiro narratur Vlysssem,
 Quem Laertiaden Sisyphiumq; uocant.
 Penelope est illi satus Icareotide, nulla
 Cui par uisa fide est, coniuge, Telemachus.
 Telegonus Circe: patrios qui noscere uultus
 Dum cupit, incautus perdidit ipse patrem,
 Ausonius tacito ex utero quoq; natus Vlyssi
 Fertur, ab hoc fluxit nomen in Ausoniam.
 Mercuriumq; Tonans eduxit Atlantide Maia
 Portantem gemini nuncia fida poli.
 Myrtilus Oenomai currus auriga, parentem
 Hunc uocat. at genitrix non satis ulla patet.
 Huic parit Eudorum soboles Polymela Philantis,
 Huic Lara dat geminos, siue Larunda, Lares.
 Esse Lares, Geniosq; uolunt, data numina bina
 Omnibus: & uitæ, funeris atq; duces.
 Sunt quoq; Penelopen qui, uix bene credita uerba,
 Mercurio natum Pana tulisse uelint:
 Non quem Pana deum uenerantur in Arcade terra,
 Sed quem de cunctis sustulit illa procis.
 Mercurio Euandrum peperit Nicostrata regem
 Arcadiæ, Euandro stirps geminata fuit.
 Hinc genitrix orta est Pallantia grata Latini,
 Vnde Palatinus nomina sumpsit apex.
 Hinc ferus à Turno confossus uulnere Pallas,

Et quibus

THEOGONIAE LIB. IIII.

39

Et quibus exierit uiscera neuter habet.
 Perseus rex superum genuit Saturnius, auro
 Quem pluuio Danaë protulit Acrisij.
 Is Persen, prima est à quo monstrata sagitta:
 Censuit ut quondam Plinius ore graui.
 Mater in obscuro est, quos uerò exinde creauit,
 Edidit hos illi quatuor Andromeda.
 Quattuor è numero surgit mihi primus Erythreus,
 Vnde putant rubro nomina facta mari.
 Consequitur Sthelenus, cui durum Eurysthea coniunx,
 Sit licet ignoti nominis illa, parit.
 Tertius accedit Bacchemon: filius illi
 Ortus Achemenides, Orchamus inde fuit.
 Non torus illuxit: sed te uocat Orchame patrem
 Leucothoë, tibi quam susulit Eurynome.
 Gorgophonem prodit quarto sed in ordine Perseus,
 Pignora quo uates bina recepta ferunt.
 Hinc Electrionem, quo sis Alcmena profecta
 Herculis atherio de Ioue facta parens.
 Alceum hinc, qui te Amphitryo produxerit, atqui
 Omnibus his uentres, qui peperere, latent.
 Sunt tamen Acmenæ qui peruenisse parentem
 Eurydicen Pelopis, Lysidicen ue putent.
 Alcmena Amphitryo de uxore Iphiclea gignit,
 Huic puer obscura matre lolæus adest.
 Aëacon Aëgina est magno connixa Tonanti,
 Qui prius Ocnopiam de genitrice uocat,
 Et scelera in Stygio cum fratribus excutit orbe.

Phocus ab hoc, Peleus, cum Telamone sati.
 Mater abest. duplex Telamone est orta propago,
 Diuerso quanquam uenerit illa toro.
 Hecfiona est Teucer nam Laomedontide cretus,
 Aiacem dubie progenuere fores.
 At Pelcus tacita Polydorum sustulit aluo,
 Insignem bello Mnesthea quæ peperit.
 E' Thetide eximium atq; inuictæ mentis Achillem,
 Scyria cui Pyrrhum Deidamia parit.
 Andromache est, aut Hermione Peripelea Pyrrho
 Fæta. Molossus at est ortus ab Andromacha.
 Hunc genuisse ferunt Polydectam, nullaq; certa est
 Mater: & ignotum, uir, mulier' ne fuit.
 Vulcanum regina Ioui tulit inclyta Iuno:
 Quem Lemni fabrum, Mulcibremq; uocant.
 Huic Prænestinæ fundator Cæculus urbis
 Filius, ambiguo contigit è thalamo.
 Cacus & Herculeis oppressus uiribus olim,
 In sua dum tractas diripit antra boues.
 Dum tua Vulcanus cupido petit ore Minerva,
 Oscula dum pugnæ, uimq; pudica fugis:
 Natus Erichthonius sparsa de semine terræ
 Dicitur. hoc Cephali Procris amica sui,
 Hoc Boreæ coniunx, matrum decus, Orithyia,
 Et rex Pandion Atticus exilijs.
 Ess: duas perhibent genitas Pandione, Progenem,
 Quæ Thracum regis Tereos uxor erat:
 Et quæ trunca fuit linguam Philomela, scelesti

De facinus

THEOGONIAE LIB. III. : 361

Ne facinus posset Tereos ore loqui.
 Nulla tamen genitrix, positis tot in ordine natis,
 Emicuit, cuius nomina fama gerat.
 Tullius inde tibi Vulcane est Servius ortus,
 Cresia cui mater Corniculana fuit.
 Contigit huic duplex, uario sed pectore, natae
 Haec maior, fuit haec Tullia dicta minor.
 Venter abest. Aruntis erat prior, altera Luci
 Vxor: Tarquinius quos pater ediderat.
 Dissimilis natura fuit: pius ille, ferocem
 Hic animum gessit: dissimilisq; torus.
 Fata animos iunxere. perit minor, et perit Aruns.
 Lucius et maior conueniuntq; duo.
 Quid moror? impulsu iam sumptae coniugis, ille
 Regalem ascendit, corrupuitq; gradum.
 Dumq; socer prodit solium capturus, ab illo
 Pellitur, et multo uulnere plangit humum.
 Audierat coniunx, regemq; iura maritum
 Profiliit, rapidis in fora uecta rotis.
 Dum redit, auriga est uiso genitore perempto
 Territus, et frenis iam retinebat equos.
 Nata uetat, patriosq; iubet proculcet ut artus
 Curribus, et scindat uerbere quadrupedes.
 Filia dura quidem, atq; omni damnabilis aeo,
 Cumq; uiro et natis funere digna graui.
 Hippote Sergesta Ioui te filia Trois,
 Aeole non ficto nixa putatur aeo.
 Non minus Hippotades igitur, quam frater Accises,
 Diceris.

Diceris. hæc natos uos tulit una duos.
 Multa sed ignotis proles tibi matribus orta:
 Primaq; Ceycis creditur Alcyone.
 Tum Canace, & Macareus: uctito quos iunxit amore,
 Que solet ignotos iungere sepe, Venus.
 Misenusq; iacens tribuit qui nomina monti
 Baiarum, præstans ære cingere uiros.
 Nec non Salmoneus, tonitrum qui imitatus Olympi,
 Fulmine sub Stygias est reuolutus aquas.
 Hoc Tyro genita est, Neptunno facta gemellos,
 Critheaq; Aeoliden postmodo nacta uirum.
 Te Cephalus, Procis coniunx, uocat Aeole patrem,
 Hesperus Aurora est cui pariente satus.
 Te uocat Iphiclus, cui pota uenena Podarcem
 Serpentis natum contribuisse uolunt.
 Rex Athamas uocat, Inoë cui facta Learchum:
 Illisit saxo quem pater inde furens.
 Et qui Portumnus, Melicerta est, siue Palemon
 Dictus, & Inous de pariente deus.
 Prima tamen coniunx Athamanti prodidit Hellen
 Neiphile, unde Helles nomina pontus habet.
 Et simul aurato uectum super æquora Phryxum
 Ariete, quum nondum lapsa natasset aquis.
 Et Phryxo, ignota fluxitq; Cytorus ab aluo,
 Paphlagonum de quo terra uocata fuit.
 Aeolus est Ephire tibi rex & conditor altæ
 Sisyphæ ab antiquis creditus, esse pater:
 Quem fama Ionis, Aegæiq; in littoris ora

Abruptum

Abruptum est olim corripuisse iugum,
 Perdere consuetum saxo de monte reuulso,
 Fors quibus illorum seua dedisset iter.
 Unde Acheronte sitis, praegrandi pondere saxum
 Voluis, et elapsum rursus ad ima petis.
 Nupta tibi Merope est Peligni carmine uatis:
 Qua Glaucum, et magnum deinde Creonta seris:
 Hunc regem accipimus defuncto patre Corinhi
 Natam unam, obscuro sed genuisse toro.
 Nata Creusa fuit. sponsam hanc non duxit Iason,
 Cum patre quod raptā est Colchidis arte focis.
 Bellerephon Glauco est ignoto uentre creatus,
 Achimene huic coniunx pignora terna dedit:
 Isandrum, Hippolochum, pulchram quoque Laodamiam:
 Quae te Sarpedon de Ioue nixa fuit.
 Hippolochus est alter Glaucus, sed ab ubere testis
 Partus, et hic Phrygijs moenibus auxit opem.
 Critheus uentorum genuit rex Aeolus. illi
 E' Tyro natos quattuor esse putant:
 Aesona, Medae redijt cui fortior aetas
 Artibus: hinc Pheritas, Alcimedonque subit.
 Hinc Amythaon adest. fratres Polymela, et Iason,
 Aesone sunt orti: nec tamen unde, patet.
 Hypsipyle Euneumque, Thoantaque gignit Iason,
 Aurato felix uellere nomen habens.
 Gignit et obscuro Philomelum corpore. Plutum
 Ille, sed hic nato fit Pareante pater.
 Hinc Paron appellant, quae sit Lunoia primum

Dicta

Dicta, quod hac sedem fixerit ille suam.
 Fudit Epitropium Alcimedon. Amythaone creti
 Sunt duo: & inde Bias, inde Melampus adest.
 Nec quibus è thalamis patuit. fueratq; Melampus
 Herbarumq; potens, augurioq; sacer.
 Theodamasq; illo satus est, non segnior augur.
 Suffectus titulis Amphiaræ tuis.
 Mantyna, Antiphatemq; Bias de coniuge Pero
 Extulit, at geminos Mantyon ipse creat:
 Formosum Clytonem, Aurora est qui raptus ab a'ma:
 Et uatem, nomen cui Polyphidis erat.
 Ille Theoclimene est factus pater augure docto:
 Nec tribus his data sunt ubera certa satis.
 Antiphate est, & mater abest, generatus Oicleus.
 Haustus ab hoc satus est Amphiaræ humo.
 Cui natum Amphilochem peperit coniunx Eriphile,
 Quiq; illam Alcmaeon perdere sustinuit.
 De genitore etiam prodit Catyllus eodem,
 Hoc triplex dubijs nixibus inde puer.
 Tyburtus simul, atq; Corax, Catyllus & alter,
 Mœnia sunt quorum Tyburis aucta manu.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
 de uersibus conclusæ, LIB. V.

T Antalus è Plote est nymphe tibi Iuppiter ortus,
 Quem natum fama est apposuisse deis.
 Ille quidem superum fertur conuiuia fuisse,
 Arcanis summi nec caruisse patris.

THEOGONIAE LIB. V.

169

Que quoniam est ausus mortalia ferre sub ora,
 Pectora sunt multo pressa dolore Iouis.
 Protinus ad Stygios pulsus fuit ille recessus,
 Pomaq; & inter aquas esurit atq; sitit.
 Taygeta huic Nioben peperit, quam prole superbam
 Teq; uiro Amphion, diriguisse canunt.
 Edidit, & Pelopem, tergo qui insignis eburno
 Fulsit, ubi infernis est reuocatus aquis.
 Quatuor inde Pelops foetus tulit Hippodamia,
 Quam uictam celeri duxerat ille rota.
 Lysidicem matrem Alcmenæ, durumq; Thyesten,
 Atreumq; ferum, Plistheniumq; simul.
 Poiuit Atrei thalamos scelerata libido
 Fratris, & Harpagigen, Plistheniumq; tulit.
 Tantalus accessit thalamo sublatu eodem,
 Sed prior & Pelope nata Thyeste fuit:
 Cui pater impurus sese commiscuit, inde
 Sanctior Aegisthus non genitore satus.
 At miser Atreus natorum epulanda Thyesti
 Membra tori obiecit fraude recepta sui.
 Quem mox Aegisthus ferro confecit, & illi
 Ereptum patri reddidit imperium.
 Filius Atreo Euiolus fuit, atq; Melampus,
 Tertius Alceon, mater & omnis abest.
 Plisthenio geniti Menelaus, & ipse Agamemnon:
 Quos Merope exortos matre fuisse uolunt.
 Hos pater Atreo fratri, quum cessit in auras,
 Tradidit: inq; suam rettulit ille fidem.

Atridas

At ridas hinc fama uocat, quos extulit Atreus
 Vt genitor primis fidus ab unguiculis.
 Ex Helena Hermionen genuit Menelaus, Oresti
 Pactam, nec Pyrrho surripiente datam.
 Quo tamen occiso, rursum hanc sibi duxit Orestes,
 Vt nos antiqui temporis acta monent.
 Te Menelaë patrem fortis uocat & Megapenthes,
 Quem tibi foetura Lydia serua dedit.
 Rege Mycenarum fluxere Agamemnone factus,
 Matre Clytemnestra, quos memorasse libet.
 Laodice, Electra, Iphianassa, aut Iphigenia,
 Pulchraq; Chrysothemis: sed nec Alesus abest.
 Altera consequitur mox Iphianassa, & Orestes
 Filius: huius habet semina Tisamenes.
 Huius item, patuit genitrix & nulla, Corinthus:
 Quo dicta est, Ephire terra uocata prius.
 Alter ab hoc patris, de nomine fertur Orestes
 Editus, hinc populos exilijsse uolunt.
 Fama Iouem magno patrem tulit Hercule factum,
 Quum latus Alcmenae subdidit ille suo:
 Et tribus edixit fieri de noctibus unam,
 Vt posset uoto commodiore frui.
 Seminis Herculei Lydus, Lamyrusq; fuerunt,
 Eurythe rex Iole quos tua nata dedit.
 E' Lydo Lanius processerat: abdita mater.
 Herculis & stirpem tu Diodore tenes.
 Teq; Sophon prodit: genitrix est neutra reperta.
 Hercule terquinum nascitur inde genus.

Deicodon

THEOGONIAE LIB. V.

367

Deicoon Megara, Teriomachusq; parente,
 Et Creontiades: quos pater ipse necat.
 Illa etiam Oxeam genuit. cum matre perenit
 Hunc quoque, dum Stygio victor ab orbe redit.
 Ex Paphia (si uera canunt) susceptus Ithoneus,
 Ilus & ex alio Deianira tuo.
 Telepolemum nixa Astyocha est: Sardumq; Cronimq;
 Atq; Agilem, & Cyrnum, cognita nulla tulit.
 Telephus ex Auge est, lactatus ab ubere ceruæ,
 Et pater Eurypylo, tum Cyparisse tibi.
 A' Pyrrho Eurypylus casus fuit, iste dolore
 Languit, arboreo stipite membra tegens.
 Thessalus Alcida, Phidippus & Antiphus illo
 Exorti certum non habuere torum.
 Fertur Auentinus diuo quoq; ab Hercule natus,
 Matre Rheæ, ut uates Andicus ore sonat.
 Inde Scythes, Scythica est regio quo dicta, Gelonum
 Addimus: hoc populos de duce rumor ait.
 Herculis Heracles dixerunt nomen Achæi,
 Quod per Iunonem præmia laudis habet:
 Viribus, infracta superans & mente labores,
 Quos audax subiit obijciente dea.
 Dictus ab altrice est idem Tyrinthus urbe,
 Quæ Tyrins Argis proxima terra fuit.
 Amphitryoniades, Alcmene matre creatus
 Quod fuerit, cui uir contigit Amphitryo.
 At quoniam Alceus pater extitit Amphitryonis,
 Alciden uatum carmina sæpe uocant.

ipse

Ipse puer geminos à cunis reppulit angues,
 Elidens tenera guttura pressa manu.
 Vastantem iuuenis Teumesia regna leonem
 Strauit, et inde humeros tergo fultus abit.
 Mox alium Nemeam iuxta, paruasq; Cleonas,
 Qui leo funestus sub regione fuit.
 Hospitio fretus pastoris forte Molorchi,
 Perculit, et claua quam dedit ille necat.
 Sunt tamen hunc illumq; putent qui prorsus eundem,
 Et uaria priscos mente fuisse patet.
 Lerneam absumpsit ferro, sed et ignibus, hydram,
 Septenum posset quum renouare caput.
 Mænalian confecit aprum, quod in Arcade terra
 Monstrum erat, infesto cuncta pauore tenens.
 Hunc alij ad durum perhibent Eurysthea tractum,
 Quum nondum letho succubuiisset aper.
 Is tamen Arcadiæ uarijs à montibus hausit
 Nomina, quos uersu non memorasse piget.
 Mænalis est, Pholoë, Cyllene, atq; inde Lyceus,
 Quo Iouis ætherij templa uetusta sedent:
 Parthenius, Lampheus, Nonacris, et ipse Erymanthus:
 Vnde Erymantheum fama uocauit aprum.
 Arthemiseus item. sed enim quia Thessalis ora,
 Mænala, et Arcadicum continet omne solum:
 Mænalian consuecta feram sunt carmina uatum,
 Et magicos uersus dicere Mænalianos.
 Acripedem ceruam, atq; auratis cornibus, olim
 Mænalian solita est quæ coluisse nemus,

Alcides

THEOGONIAE LIB. V.

369

Alcides potuit celeri comprehendere cursu,
 Et captae spoliū cornua fulua tulit.
 Stympthalidas summo percussit in aëre telis,
 Stympthalus Arcadico quas tulit orbe lacus.
 Corpore tam grandi uolucres, ut lumina possent
 So is, et obducta tollere nube diem.
 Taurum Cecropias immani corpore terras
 Vastantem, Herculeæ perdomuere manus.
 Victus et ablato cornu est Achelous ab iisdem,
 Se licet in formas uerteret ille nouas.
 Palma sequens illi uenit Diomedæ perempto,
 Threijcijs olim Bisthonijsq; duce:
 Hospitibus qui suctus equos depascere cæsis,
 His cibus Alcida subijciente fuit.
 Busirim Aegypti regem, qui proxima Nilo
 Diripiens, toto littore sæuus erat:
 Hospitis innumeri fœdans quoq; templa cruore,
 Occisum illius obtulit ipse deis.
 Antæum, Libycis cui regia Lixus in oris,
 Cui fuit immani corpore terra parens,
 Omnibus infestum, terræq; mariq; cruentum,
 Perdidit, inq; ulnis compulit ire neci.
 Tum geminis pelago fertur posuisse columnas,
 Qua sese Oceano porrigit unda minax.
 Atq; duos montes, Abilam, Calpenq; recisos,
 Perpetuum solitos continuare iugum.
 Hesperidum uigili mala asservata dracone
 Aurea, confecta sustulit inde fera.

A

Gerionem

Gerionem triplici forma Tartesia natum
 Littora, & Hispana sub ditione pecus,
 Strauit: & ablatis gregibus perduxit in ortus
 Hesperij magnum quod decus orbis erat.
 Thermodoontiacam spoliavit Amazona balteo,
 Huncq; Mycenci regis ad ora tulit.
 Nec Cacus Herculeas vires & pondera clauæ
 Fugit, ubi auersus traxit in antra boues.
 Sed iacuit, foribus linquens affixa cruentis,
 Quæ dederat letho perditus ora uirum.
 Centauros solita domitos uirtute peremit,
 Pirithoi cupidos dissociare torum.
 Amphitryoniadæ pactam quoq; Deianiram,
 Eurythus optaret quum rapuisse ferox.
 Fœdis fragum rapta fixit Calydonide Nessum,
 Eueni ut tumidas exuperauit aquas:
 Sanguine qui moriens, tibi Deianira fluentem
 Pestifero uestem tristia dona dedit.
 Neleos undenam sobolem, patriamq; domumq;
 Diruit, in Pylios dum grauiora parat.
 Unus ab it tanta Nestor subtractus ab ira,
 Posset ut in Phrygios utilis ire suis.
 Bergion, Albionemq; tibi Neptunne creatas,
 Sistere dum uellent prætereuntis iter:
 Ad Rhodanum, & lapidum campum, cessante phœtræ
 Fundere Gnosiaci noxia tela soli,
 Imbribus adiutus lapidum, Ioue pauca rogo,
 Vicit, & inceptam protulit inde uiam.

Prostrauit.

Prostravit cetum, soluit scopuloq; puellam
 Hesionam, Phrygio Laomedonte satam:
 Mercedem et tædæ natæ, tantiq; laboris
 Cum patre diuino semine pactus equos.
 Periurum posthac regem, et promissa negantem
 Vltus, in Iliacos prælia magna tulit.
 Deleuitq; urbem, et populos cum rege peremit,
 Abduxitq; illi qui puer unus erat:
 Sumere quem Priami nomen uicinia fecit,
 Hunc redimens auri pondere ab hoste graui.
 Extremam Italiae quum prædo Lacinius oram,
 Græcia quæ magna est, in scelus omne daret:
 Multaq; diripiens infestior omnibus esset,
 Concidit, Alcidae percutiente manu.
 Condita Iunoni qui templa Lacinia dixit,
 Quoq; iacent furis mons sibi nomen habet.
 Alcmenæ genito, seuorum est causa laborum,
 Dixerat Eurystheus, maxima Iuno tibi.
 Atq; hinc Alciden telo penetrare trifulco,
 Iunonis mammam non timuisse ferunt.
 Terrigenum superi tremarent quum prælia, quisq;
 Interiore poli sedere receptus erat:
 Nutabat curuum nimio sub pondere coelum,
 Casuros poterat terra timere deos:
 Protinus Alcides magno sociatus Atlante,
 Orbem humeris subiit, sustinuitq; suis.
 Aut quum fessus Atlas humerum mutare pararet,
 Herculis interea membra tulere polum.

Ductaret quum forte boues Tyrinthius olim,
 Qua Siculum cohibent littora longa fretum:
 Ecce uorax anus una pecus furata Charybdis,
 Cœperat abstrusis occuluisse locis.
 Amphitryoniades tumidas hanc misit in undas.
 Quas illa absorbens, ut pecus ante, rapit.
 Hinc Erycem Butæ, Siculas qui rexit habenas,
 Viribus, eximium castibus, ipse necat.
 Plutonem Pylis, ipso oppugnante, fluentem,
 Percussit teli cuspide tergemini.
 Quod nisi Pæonijs foret ille adiutus ab herbis,
 Omnia morte premens ipse peremptus erat.
 Erginum Orchomeni mura feritate tyrannum
 Sustulit, atq; urbi libera colla dedit.
 Ad Sagarim fluuium, qui Lydia temperat arua,
 Sæuus inauditi corporis anguis erat.
 Hic homines rapiens, & agros & cuncta terebat,
 Qui tamen Herculeo robore cæsus obit.
 Iussus ad Hesperios olim dum pergeret hortos,
 Deuius à recta cœperat ire uia.
 Caucasum ingressus, uinctumq; Promethea uidit.
 Pascentemq; iecur non pereuntis auem:
 Quem miserans, aquilam fixit. qua cæsa sagitta est.
 Dicitur hæc astris esse relata poli.
 Pirithoum Theseus Stygias comitatus ad umbras,
 Stabat in inferno carcere uinctus adhuc.
 Id postquam Alcides didicit, per operta Laconum
 Tanaron ingressus, limina Ditis edit.

Liberat Aegiden, triplici ligat inde catena
 Cerberon, abstractum donat habere uiro.
 Soluit & Alcesten Peliae, pro coniuge mortem
 Quae subit Admeto, uiuus ut ipse foret.
 Retulit hanc illi, Stygioq; ex orbe retractam
 Rursus in aërio sistere posse dedit.
 Comperit infernis quum iam rediisset ab undis,
 Nescio quem Thebis imperitare Lycum.
 Ceperat hic solium uiolento iure, subacta
 Herculis & Megara coniuge letus erat:
 Deiectum regno occidit, Thebasq; tyranno
 Soluit, & oppressa dempsit ab urbe iugum.
 Mox furijs captus, seu a Iunone magistra,
 Vxorem & natos sustulit ense suos.
 Eurytus Oechaliae natam promiserat illi
 Rex, Iolen, stabili iungere connubio.
 Fallentem Alcides, & tradere uelle negantem.
 Perdidit illius cum patriaq; domum.
 Inde Iolen raptam tanto dilexit amore,
 Illius ut iussu quodq; subiret opus.
 Senferat id coniunx, & Deianira morantem
 Allicere ad sese credula posse uirum,
 Acceptam à Neso uestem, pia dona marito
 Coniugis immemori misit habenda sua.
 Induerat missam: quae dum uenatibus instat,
 Humidus & toto corpore sudor abit,
 Ipsius occulto penetravit membra ueneno:
 Quod, nisi mors potuit dura leuare nihil.

H E S I O D I

Concidit ille igitur muliebri uictus amore,
 Qui nihi inuictum liquit in orbe ferox.

F I N I S.

H E S I O D I V I T A E X

Volaterrano.

Hesiodus poëta Cumæus, puer olim unâ cū patre Dio, & matre Pychemede ex patria migrantibus, Ascræ Bœoticiæ oppidum perductus est, cuius ipse meminit in Ergis. Scripsit poëmata, Theogoniam, Aspida, Heroidum mulierum catalogum, Epicedium in quendam Batracum, quem dicunt dilexisse: præterea Erga & hemeras. Decessit iugulatus noctu ab Antipho & Ctimeno fratribus, putantibus per errorem sororis interfectorem aggredi. Fuisse dicunt nonnulli antiquiorem Homero. Porphyrius autem, pluresq; alij, post eum annis centum, ante uidelicet primam Olympiada annis x x x i i. auctor Suidas. Ipse uero de se testatur, uictorem fuisse ex uersibus in tripode scriptis apud Heliconem. Pausanias dicit, eum in certamine musiciæ fuisse repulsum, quod non didicerat unâ cum cantu cithariçare. Primus agriculturæ præcepta tradidit, ut Plinius Lib. x i i i i. scribit. Idem, teste Augustino Libro primo de Concord. primus fabulas scripsit. Adstipulatur & Quinzilianus Lib. v. Fabula etsi ab Aesopo nomen accepit, quia uidetur primas earū auctor Hesiodus, nomine

V I T A.

domine tamen *Hesopi* maxime celebrantur. Idem
Lib. v l l l. *Hesiodus* raro adsurgit, magnaq; pars
 eius in nominibus occupata: est tamē utilis circa præ-
 cepta. Daturq; ei palma in illo mediocri genere. *Aspi-*
da Hesiodi *Aristophanes* grammaticus esse non
 putat: sed alterius, *Homericum Aspidam* imitari vo-
 lentis. *Sesichorus* tamen ipsius esse testatur. *Argu-*
mentū eius, *Hercules* cū *Iolo* auriga suo proficiscēs
 contra *Cygnum Martis* filium, eum simul cum *Cei-*
ca eius *socero* propē iam uicerat, nisi *Mars* illi *cly-*
peum obtulisset, fabulis adnotatum. *Theogo-*
nia, *deorum genealogiam* & fa-
 bulas narrat.

ΙΟΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜ-

ΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ῥήγῃσις τῶν βιβλῶν τοῦ
Ἡσιόδου,

τῶν ὄργων καὶ ἡμερῶν.

Τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἡρακλέους,

Τῆς θεογονίας.

IOANNIS GRAMMATICI

Tzetzi expositio librorum

Hesiodi,

Operum & Dierum,

Clypei Herculis,

Generationis Deorum.

*Summa nunc demum industria ad uetustissimi atq; opti-
mi exemplaris fidem castigata, inq; lucem edita, adiecto
etiam rerum et uerborum in hisce omnibus
memorabilium Indice.*

Cum gratia & priuilegio ad
septennium.

B A S I L E A E.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ³
 ΤΖΕΤΖΕ ΔΕΚΗΚΗΣ Τῶν ὀργῶν καὶ ἡμερῶν τῆ
 Βίβλου τῶ ἡσιόδου.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΚΑΙΝΟΙ.

ΕΚ τῶν προκλικῶν λεημνογράφων ῥημάτων,
 Ἡ βίβλος εἶχε λιπεῖν καὶ ζάλλω.
 Καὶ μακρὰ μικροῖς, καὶ γραφαὶς πολυσίχους.
 Τζετζης δὲ λιπῶν φιλτροκίνητρῳ πόθου,
 Τὸν πρόκλου ἀφείς, καὶ τὰ τῶ πρόκλου γράφει,
 Αδρῶς ὁμῶτε καὶ σαφῶς, καὶ σιωπῶντως,
 Τῶ ἀσκραϊκῇ ἡμερῶν ταύτῃ βίβλου
 Σχολιογράφῳ, ἐκ νοῦς καταρτδύει.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
 πρόκλου, τὸν πρὶν δεκηκασάμνον τὸν ἡσιόδου, ὃ λέ-
 γοντα τὰς μέσας ἐν τῷ ἐλικῶνι χορδύει ταῖς σφαί-
 ραις ἐννέα ὕσαις ὑδιβεδικύας. καὶ εἰς τὸ
 αὐτὸ ἐν πρὶν κομπότρον
 καὶ ἀσαφές.

ΑΦΕΙΣ ὃν πρόκλου αὐτὸν ἀρκρήμους λόγους,
 Καὶ αὐτὸ σφαιρικὸς οὗς τρέχεις ἀναδρόμους,
 Εν οἷς καὶ μέσας δεικνύεις σφαιροδρόμους,
 Κάτελθε μικρόν, καὶ ταπεινὰ μοι γράφει.

κ 2 πᾶπας

4

ΕΙΣ ΕΡΟΚΛΟΝ.

μή πως αἰ κυλίσραι σε ἐν σφαίραῳ ἥατω
 ῥίψωσιρ εἰς γλῶ, καὶ ῥαγῆς ἄδαντικά.
 Ολιωκρὸς γάρ σφαιρικὸς φύμπαρ δρόμοθ.
 Εἰ δ' ὅ θέλεις αὐθροπε πρὸσδραμεῖν ἥατω,
 Ερόκυπτε τῶ σῶν, καὶ βραχὺ σφαιρωμάτων,
 Καὶ τῶ ταπεινῶν ἡμεδ' ἀπῶν ῥημάτων,
 Τὼ ἀσκραϊκῶν βίβλων ὀζηγουμένων,
 Ακρονι μικρόν δυτίλῶν γεγραμμένων.

Τ Α Τ ΟΥ

ΤΑ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ ΓΡΟ-

λεγόμενα.

ΜΕΝ σοφὸς πρόκλος ἐπεξηγᾶ
 μιν Θ τὴν πρῶσαν βίβλον τῆν
 ὀργῶν καὶ ἡμερῶν τοῖς ἡσιόδοις,
 ὅδ' οὐ γηναῖον, καὶ ῥέκινε σο-
 φίας ἀρμόδιον, ὅτε ἄξιον ὀζηγή-
 σεως ὀζδεγὰσατο. πρῶτα μὲν γὰρ
 ἐχρὴν διαίρεσιν φαναι τῆν ποιητῆν, ὅτι τίνα τούτων
 χαρακτηρίσματα, καὶ τίνας τούτων οἱ ποιεῖσθαι.
 εἶτα τὸ γένος εἰπεῖν τοῖς περικείμενις πρὸς τὴν ἐξη-
 γησιν, καὶ τίνι συνήκμασε, καὶ πόσας βίβλους ὀζε-
 πονήσατο. ποῦ, καὶ ποίῳ τρόπῳ τὸν βίον κατέλυ-
 σεν. εἶτα τὴν βίβλον τῆς τοῦ περικειμένου, πρῶ-
 τον μὲν ἀκερῶς τὸν τούτου φαναι σκοπὸν· μετέ-
 πειτα δὲ ὅτι τὰς μυθικὰς ἱστορίας εἰς πλάτῳ, εἶτα
 καὶ ταύτας ἀλλαγῆσαι, καὶ μέτρα, καὶ ταλοιπὰς
 τῆν ἀναγκαιοτόρων, σαφερέρω καὶ διδασκαλικῶς
 τρόπῳ ἐπεξηγήσασθαι, ἀλλὰ μὴ λαβυρινθώδεις καὶ
 ἀσπεῖς, καὶ χέζοντι μάλλον αὐτῷ πλέον ἐπεξηγή-
 σεως, ἢ πρὸς τὰ περικείμενα πρὸς ὀζήγησιν. ὁ δὲ, ὅδ' οὐ
 τούτων πεποιηκώς, ἀπεδινυγῆτως ὅτι ἀκεφάλως, ὅτι
 ὅσπρ' ὀζ' ὕψι δρομῆς καὶ ἐφόδου, καὶ ταύτης συγ-

Β - ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καχυμλίης, πρὸςβάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. καὶ πῶ
 μὲν ὁ καλῶς μετεωρολογεῖ καὶ σομφάζει ἑρμηνηγ-
 ρῶν, πῶ δὲ τοῖς κειμένοις ταυτολογῶν, ὅτι πρὸς ταῦ
 τα ὁ δὲ αὐτρίδων, πολὺς εἶχον, ἀλυσιτελὲς ὅτι πονή-
 σατο συγγραμμάτιον. ἀλλὰ τὰ μὲν ἡμαρτημλίᾳ
 τοῦ σοφωτάτου πρόκλου, παρεατίου μοι. χωρητίον
 δ' ἐμοι πρὸς τὴν ὁζήγησιν. ὑμεῖς δὲ ἀμφοτέρως τὰς
 ὁζήγησεις θύγντον παράλληλα ἀφιλέχθως καὶ φι-
 λαλήθως, οὗ τοι πρόκλου, καὶ οὗ ἐμούς ἀετιδ' εἰς
 ὑδικεῖνατε, ὁπότ' ὁρὸν καθάρωτερον πρὸς τὴν ἡσιό-
 δ' ὁ ποιῶσιν, ὅτι τ' ὁ ἀληθείας * πρόγονον ἀντιβλέπτου
 σιν ἡλιον. καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ πρὸς κρυπτομλίᾳς τῶ
 λείξεων πρὸς εἶθ' ἡ πῆρεν γὰρ ἀποουδ' αἵσιον,
 ἀλλ' αὐτὸς ὁ δὲ τοι ὡς μοι τὸ ἐγχείρημα. ὡς πρὸς ἀφ' αἱ
 καὶ ἴσασιν, οἱ πινόντες ἡμᾶς εἰς τὸν ἀθλον οὗτον συνώ-
 θησαν. κείνατε γοῦν ἀφιλέχθως, καὶ τοι κελτι-
 κῶν ὅτι δὲ δικασικώτεροι γίγνεσθε, καὶ τὰ βρέφη τῶ
 λόγῳ ἀκρίβως δοκιμάσατε, ὁπότερον ἀφ' αἱ μορφῆς
 πατρικῆς φέρει ἐμφέριαν, καὶ ποῖον νότον ὅτι τῶ
 ἡσιόδ' ὁ γονῆς, ἢ ἀτελὸς φέρηται, καὶ ἀμβλυθεΐδου
 λύνμα. καὶ κατὰ τὴν χρυσόπολιν πόαν, ἢ τὴν λυ-
 δίαν λίδου τὴν βάσανον, ὅτι πῦρ τὸ δοκιμασῆριον,
 ὡς πρὸς οἱ χρυσογνώμονον, καλῶς δοκιμάσατε. καὶ
 δ' ἢ ὁ γονῆς τῶ ὑποθέσεως καταρκτίον μοι.

Γερά μὲν τῶ ποιητῶν ὁ δὲ αἰρέσεως, καὶ πρῶτον

Ξ Ξ Η Γ Η Σ Ι Σ.

Ζ

μοι ἐπιφέρειγασαι μικρὸν συγγραμμάτιον, αὐτοχρὶ-
 δόις συντιθέμενον ἰάμβοις. καὶ ἴδ' ἐμῷ δὲ ἀδελ-
 φῷ ἐκπεπότηνται λίαν κάλλιστα Ὀμιλοτιμότατα,
 ὅν τῃ τῷ λυκὸ φρονος ὀζυγῆσει. ὁμῶς καὶ πάλιν τὰ
 κατεϊώτερα τούτων ἀναληπτήριον, καὶ διαβραχέων
 λεκτίον μοι. ὃ δὲ λεπτομερέστερον εἰδ' ἔναι ταῦτα βα-
 λόμενος, ὅν τυγχάνετω αὐτοῖς, μὴ κατοκνείτω ταῦ-
 τα πρὸ πάσης πυκνίδος ποιητικῆς πωτιθῆναι. καὶ
 δ' ἢ ἀκροατίον εἴδ' ἀμερίσεως.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονωδοί, οἱ δὲ
 ἰωμικοί, ὧς ἔτεροι τραγικοί, ὧς ἔτερα μυρία ὀνόματ' α.
 κατ' ὀζυγῆσει ἢ, ὧς οἱ ἀνωνύμῳ καλῶμενοι ποιηταί.
 ὧς γνωρίσματ' α μὲν εἰσι λυρικοῦ ποιητῶν, τὸ πρὸς λυ-
 ραν τὰ τούτων ἀδελφῶν μέλη, ὡς τὰ πινδάρου, ὧς ἔκσι-
 χόρου, καὶ ἀνακρέοντος. μονωδῶν ἢ γνωρίσματα, τὸ
 μονοπρὸς ὡς ὑπόθεσιν ἐφ' ἧς οἱ αὐτοὶ ἢ ποιεῖ,
 οἷος ὅτιν ὅν τῃ ἀλεξάνδρου λυκὸ φρονος. ἰωμικῶν δὲ ὃ
 γέλως μετὰ χροῦ τῶν καὶ πρὸς ὡς. οἷος ὅτιν ἀριστοφά-
 νους, εὐπολίου, φερεκράτους. τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνω-
 ρίσματα, οἷος, καὶ συμφοραί. οἷος ὅτιν ἀλκυ-
 λῶν, σοφοκλῆς, θυειπίδης. ποιηταί δὲ ἀνωνύ-
 μως ἐκείνοι κατ' ὀζυγῆσει καλουῦνται, οὗσπερ χα-
 ρακτηρίζει ταῦτα τὰ τέσσαρα. μέτρον ἡρωϊκόν,
 μῦθος ἀλληγορικός, ἰστορία, ἢτοι παλαιὰ ἀφήγη-
 σις, καὶ ποικίλεις. ἢτοι ἡρωϊκή, καὶ ἀξιοματική,

α 4 καὶ

Σ ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καὶ ἔρ' ἡρώϊκῳ μέτρῳ ἀρμόζουσα, ἀλλὰ μὴ κατὰ τῇ
 τριμυλὴν καὶ χθαμαλήν. μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν πικρὰν
 πύτων, ὁ ἀλληγορικὸς μῦθος τὸ λυσιώτατόν ὄσι τῶν
 ποιητῶν χαρακτήρισμα. γέγονασι δὲ πύτων ἡ ποιη
 τῶν, ἀνδρῶν ὀνομαστοὶ τίοςαρδν. ὁμηροῦ ὁ πολὺς,
 εὐτίμαχος ὁ κολοφώνιος, πανύασις, πείσανδροῦ ὁ
 καμειρδύς, καὶ ὁ ἀσκραῖοῦ ὅτι ὁ ἡσιόδοτος, ὅπου ἐπε
 ξηγεῖσθαι τὴν βίβλον ἐπεβαλόμεθα.

Οὗτοῦ δὲ ὁ ἡσιόδοτος σὺν ἀδελφῷ πέρις, πᾶσι
 ἐγγόνεσι δὶς ἐπὶ πυκιμήδης. κατ' ὅπου δὲ ἐν τῇ λυ
 μν. αὐτῇ ἡ κύμη, πόδι τὴν μίτυλιν ὄσιν. καλεῖ
 ται δὲ νῦν φρικωνίς. ἡ δὲ ἐτόρα κύμη, ὅθεν ἡ ἀό
 λος καὶ ἡ σιδύλλα τῆς ἰταλίας, λυμαῖον ἀολέων
 πονήτων ἀνθρώπων. οἱ δὲ τὸ ἄπορον καὶ τὰ χρεῖα
 τὴν ἑαυτῶν πατρίδα κύμῳ φυγόντων, μετανα
 στέουσι πόδι τὴν ἄσκραν, χωρίον τῶν βιωτῶν, δ' υ
 χείμδρον τε καὶ κατοθέριον, πόδι δὲ τοῦ πρόπο
 θιας κειμένην τὴν ὄρεσιν τὴν ἐλικῶνος. κακεῖ κατοικοῦ
 σι. τοιαύτη δὲ τῶν ἀνθρώπων πονία συμμιγμένην,
 συνίδαντι τὸν ἡσιόδοτον ὄσιν, ἀρνας ἐν ἔρ' ἐλικῶνι
 ποιμαίνου. φασὶ δὲ, ὡς ἐννέα πινὲς ἐλθῶσαι μετὰ
 γυναικῶν, καὶ δρεψάμεναι κλώνας δ' ἀφνης ἐλι
 κωνίτιοι, αὐτοὶ ἐπισίτισαν. καὶ ὅτω σοφίας ἐ
 ποιητικῆς ἐπεμφορέτω. ἀλλὰ μέχρι μὲν τούτου, ἀλη
 θῆ τε καὶ ἀτρεκέστα, ὅτι πᾶσι ὁ ἡσιόδοτος πονήτων
 ἀνθρώπων.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

9

ἀνθρώπων, διὰ τὴν κυκλικὴν, ὡς ποῦ τὸν ἐλικῶ
 παρνομένη. τὰ δὲ ἐν τοῦθ' ἐμμενέμεν, καὶ ἄλλο
 ποικιλώτορον λέλεκται. καὶ γὰρ ἐν τῷ ποιμαίνειν
 ποῦ τὸν ἐλικῶνα, καθόλου δ' ὅσας ὁ ἡσίοδ' ὄναρ εἰ-
 δέν, ἐνταῦθα μὲν αἰκας δ' αἰφνας αὐτῷ ψωμιζούσας.
 ἐδήλου γὰρ πάντως τὸ ὄναρ, ὡς πικρίας καὶ πό-
 νου μεταχεικῶς τῆς παιδ' οὐσεως, ἀειθαλῆ γυνήσας
 ποιήματα. ταῦτα τῶν ἡσίοδ' ὅν ἐν ὅψι ὀνείρων
 περὶ αὐτῶν καὶ διυπνιθεῖς, καὶ τὸ ποιμαίνειν ἄ-
 φεις, καὶ πόνοις ἐκδύς ἑαυτὸν καὶ μαθήματα, τῶ
 τῶν ὀνείρων ἐπίλυσιν ὅζεπορ' αἰσιν. ἢ ποῦ τὸν ἐλικῶ
 να ποιμαίνων ἐξηγορῶς, καὶ ἄγρυπνος ὢν, σιώνας
 τε πρὸς ἑαυτὸν γεγονώς, καὶ πρεπόντα νοῦν ἐχ-
 κῶς, ἀρδιδράσκει μὲν τὸ οὐτελές, καὶ ποιμαίνον,
 καὶ σκληρόβιον. καὶ πρὸς δ' αὖτ' αὐτῶν τῆ παιδ' οὐσει,
 καὶ πόνοις πρὸς καρτέρησας, μεγάλῳ καρποῦται
 τῶ οὐκλειαν. καὶ βίβλους τσαύτας ὅζεπον ἔσας
 το, ἅς ἐγὼ μὲν τὴν καὶ γνώσεως ἐπίσταμαι ψώμι-
 σμα. ὅτι δ' αἰφνης λάλουν ἐλικωνίτιδας, ἐλαιομελῆας
 ἅπανταχῶ, καὶ θαλούσας, καὶ κερυτῆρους, τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόβιον καὶ ἀφανῆ νομέων ποιμνίων.
 νῦν δὲ ἡμίθεον, χρηματίσαντα δι' ἀρετῆς καὶ παι-
 δ' οὐσεως. ὡς πορ καὶ ὁ σωφρονίσκου σωκράτης ὁ λι-
 δοφόδ' ὅς, καὶ ὁ ἰχθυοπάλης δ' αμώδης, καὶ ὁ φίλυμ-
 πανιστρίας ἀρχαῖος, σίμων τε ὁ σκυτεὺς, καὶ ὁ λα-

30 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

χαυνὸς θυριπίδης. ἔτι καὶ ὁ σκύθης ἀνὰ χερσὶς. καὶ
 ἄμφω τὸ δούλω, ἄλωπος, καὶ ἐπίκτυτο. Ἐὖ οὖν
 ρες ῥήτωρ λακιανός, ὁ λιθαξόος τε καὶ ἡμίδ' αὐτοῦ, Ἐ
 λοιποί. ὡς περ Ἐ παρ' ἡμῶν ὁ χρυσογνώμων ἐκείνος στω
 πῆριχος. Ἐ ὁ νῦν ποδῶν ἐλνικκμήδης οἶνοπράτης
 ἀρχιερέδης, ὃς ὅδ' ἐνῶν ἐθέλει τοῖς πυθεῶν. ὁ ζῆτα δὲ,
 ἀλλ' ἔτι τὸν οἶνον μιγνύει, Ἐ μεταβάλλει τοὺς ἀμφο-
 ρεῖς. ἔνθεν τοι μή τις τῶν νέων νωχελὴς καὶ ῥάθυμος,
 Ἐ ἀμβλύς ποδὶ λόγους τελείτω, καὶ μονονυχὶ καθύ
 δ' ἔτω τοῖς ποδὶ τὸν ἡσίοδον ὅσον ἡ πατημὴ μύ
 θοις, καὶ παρ' αὐτὸν ἐπελθεῖν δ' ἀφνηφορέσας τινὰς
 παρδόντες καρδοκῶν ψωμιζέσας τὰς δ' ἀφνας, καὶ
 δεδιωκημένας ἀκαρδαίως σοφίζειν. ἀλλὰ τῇ ἀλληγο-
 ρίᾳ ταύτῃ πρὸς ἑχόν, καὶ πόνοις πρὸς κείμηντο, Ἐ
 πάντας τούτους τοὺς πρὸς κειμένους ἔχων ὡς πρὸς πῦρ
 δειγμα, αὐτοδ' αὐτοδ' ὡς ἀντεχέσθω τῶν λόγων, καὶ
 μόχθῃ τοῦ θησαυροῦ ἐλ σοφίας λαμβάνων, ταμιδιέ-
 τω ὅτι τὸ πρὸς κολπιον. παρδόντες δὲ δ' ἀφνηφορέσας
 καὶ σοφίζοντας ἀκαρδαίως, μηδεὶς ἐλπίζειτω. Ἰὰ μ
 γάρ, καὶ παρὰ τινὰς νῦν παρδόντοι καὶ δ' ἀφνηφόροι
 ἀφίξονται, γυμνόσουσι πάντων, ἀλλ' ὅσοι σοφίσουσιν.
 ἔνθεν τε πάντες νέοι πορνῆτε, καθάπερ ἡσίοδοι, καὶ
 δρῶντες μεσῶν, ὡς ἐκείνοι, καὶ δ' ἀφνας ἀμαρᾶν-
 τες ἐλικωνίτιδας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθοπλα-
 σούμενα ποδὶ τῆς τοῦ ἡσίοδου δ' ἀφνηφαγίας, καὶ
 ἐγώ γ' ἤ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

11

ἀγωγῆς ἐκείνου, καὶ τῇ παιδ' ὀύσεως. συὺν κμ κήναι
 οἱ αὐτοὶ οἱ μὲν ὁμήρου φασὶν, οἱ δὲ καὶ ὁμήρου πλο-
 γήρεστρον εἶναι δ' ἰσχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν πλογμή-
 εδρον εἶναι τῶν ὁμήρου διιχυρίζομενοι, ὅν ἀρχαῖς εἶ-
 ναί φασι τῇ ἀρξίππου ἀρχῆς. ὁμήρου δὲ ὅν τῇ τέ-
 λει. ὁ δὲ ἀρξίππου οὗτος, ὅς ἐστιν ἀκάσπου, ἀρξίας
 ἀθλῶν αἰῶν ἐτελέ. οἱ δὲ συγγρόντες αὐτῷ εἶναι λεγον-
 τόν, ὡδὶ τῇ τελευτῇ τοῖ ἀμειδίμαντος τοῖ βασι-
 λείως ὀύβοίας, φασὶν αὐτῷ ἀγωνίσασθαι, καὶ νῆνικη
 κήναι ἡσίοδον, ἀγωνισθετοῦντος καὶ κείνοντος τὰ
 μέτρα πανίδου τοῖ βασιλείως, τοῖ ἀδελφῷ ἀμειδί-
 μαντος, τῇ τῷ ὅν ἀμειδίμαντος, γανύκτορος
 τῇ λοιπῶν. ὅς κροτηκῆναι γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς
 ἀλλήλους δ' ἐπῶν αὐτοχεδίων, καὶ ἀποκείνασθαι.
 καὶ πᾶσι τὸν ὁμήρου τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. τέ-
 λος τοῖ βασιλείως πανίδου εἰπόντος αὐτοῖς, τὰ
 κάλλιστα τῷ ἑαυτῶν ἐπῶν ἀναλεξαμένοις εἰπεῖν,
 ὁμήρου μὲν ἀρχετῇ λέγειν τῶν τὸ χεῖρον, ἀπὸ πολ-
 λῶν ἐπῶν ἀρξάμεντος ὁπιδόν.

Ασπίς ἄρ' ἀσπίδ' ὅρ' ὅδε, κέρυς κέρυϊ, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.
 Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κέρυθον λαμπροῖσι φάλοισι
 Νδύοντων, ὡς πυκνοὶ ἐφίστασαν ἀλλήλοισι.

Καὶ πόρραι τῶν τούτων. ἡσίοδος δὲ, τοῖ πυλῆϊα
 δ' ὡν ἀτλαγηνάων ὡν τελλομενάων ἀπέρχεται, τῇ
 ὁμοίως ὁμήρου πλοδαίνει, μέχρι πολλῷ τῷ ἐπῶν. καὶ
 πάλιν

12 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πάλιν ὑπὸ τούτοις οἱ πῆσιωτες πάντες τ' ἐλλογίμως
 στραπῶ), τ' ὁμηρον ἐκείνους. ὁ δὲ πανίδης ἐκείνους
 λαὸν ἡσιόδου, ὡς εἰρήνην. Ἐπεὶ γεωργίαν διδ' ἀσκον-
 τα, καὶ ἔκαστά πορ' ὁμηρ' πολέμους καὶ σφαγία.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς ληρήματα τῶν νεωτέρων, καὶ
 πλάσεις τ' πρὸς ἀλλήλους ὀρωτημάτων, Ἐπεὶ δ' ὁ
 μήρ' παρὲκβεβλημένων ἐπ' ὧν, καὶ ὑπ' ἐκείνους δ' ἡθ' ὡν
 εἰρημνύων. ὁμηρ' γὰρ ὁ χρυσός, ὡς ἐγ' ὦμαι, μάλ-
 λον δὲ ἀκρεβειάτως ἐπίσταμαι, πολὺ τε παλαιότε-
 ρ' ἡσιόδου ὑπ' ἤρχε, καὶ εἰ πρὸς αὐτὸν θρυλλομένων
 ἐκείνους θεὸς ὄριμ' ἐκείνους λόγων. καὶ κατὰ τοῦτον αὖ-
 τὰ πρῶτα καὶ αὐτὸν στεφάνους ἡνέγκαστο. ἀλλ' ἴσως ὁ
 ἔτορ' ὁμηρ' ἡσ' ἡσιόδ' αὖ ἰσχύοντο, ὁ τοῦ δυ-
 φορίωντο πᾶσι ὁ φωκός, ὁ καὶ τοῦτον τὴν ὄριμ' ἐκ-
 σάμνητο. ἡμ' τὰ ἔπη τοῦ θεοῦ ἐκείνου ἀνδρός τῆς ὁ-
 μωνυμίας πεπλανημένοι, λέγ' ὡν τοῦτον ἐπλάσαντο. ὁ-
 μηροὶ γὰρ πολλοὶ γεγονάσιν ἔτοροι, ζήλω τ' παλαιῶ
 τὴν τούτου ἡλῆσιμ' λαμβάνοντες. καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 φωκίως ὁμήρ' τοῦτον ἔτορ' ὑπ' ἄρχει νεώτερ' ὁ-
 μηρ', ὁ τὴν δυρεῖα λῆσαν ποίησας. ἡμ' δὲ ἔτ' πᾶσι
 ἀνδρομάχου, ἡμ' γὰρ ἐκείνους. τὸν παλαιὸν δὲ
 ὁμηρον, διονύσι' ὁ λυκλογράφ' φησὶν, ἐπ' ἀμ-
 φιστόρων ὑπ' ἄρχει τῶν θεοῦ ἀνδρῶν στραπειῶν, καὶ τῆς
 ἐλίας ἀλώσεως. ἐκ τούτου γοῦν λογίζομαι, τοῦτον τοῦ
 ἡσιόδου εἶναι τετρακισίω ἐπ' ἡμ' πρὸ γημέσιον, ἀφ' ἡμ'

τέλης

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

13

τῆλης γὰρ ἢ ὁ φιλόσοφος, μάλλον δὲ οἶμαι ὁ αὖ πῶς
 πλους σιωπᾶς ἐν τῇ ὀρχομηνίῳ πολιτείᾳ, σκοπὴ
 χοροῦ τὸν μελοποιὸν εἶναι φησι ὅν ἡσίοδον, ἐκ τῆς
 ἐπιμνήης αὐτοῦ γημνηθῆντα ἐλὼν ἀμφιφάνους, καὶ γὰρ
 νύκτορος ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ φησέως. ὁ δὲ σκοπὴ
 χοροῦ ὅτι σὺγχρονος ἢ πυνδαγόρας ἢ φιλοσό-
 φου, καὶ ἢ ἀκραγαντίνῳ φαλάειδι. οἱ δὲ, ὁμήρου
 ὕμνοις ὅν ἐτις. καὶ φησι καὶ ἡσίοδος. ἀλλὰ
 καὶ αὖ χρόνος εἰπόντες, ἐν οἷς ἔφασαν ἡκμακύναι
 ἡσίοδον, ἐπὶ μὲν καὶ πύσας βίβλους ὅξεπενήσαστο.
 βίβλους μὲν ὅτις ἐκκαίδεκα σιωπᾶν ἔατο. ὁμοίως
 δὲ ὁ παλαιὸς ἱγ. τελοῦντα δὲ ὁ ῥηθὲς ὅτι ἡσίοδος
 ἐν λοκρίδι, τοῖς ποτρίοις. μετὰ τὴν νίκην ἢ αὐ-
 τὸν νενικηκύναι φασὶν ὡς τελοῦντῃ ἀμφιδάμαν-
 τος, εἰς δελφούς ἐπορεύθη, καὶ ἐδόθη αὐτῷ οὗτος
 σὶ ὁ χορσμός.

Ολβίος ὅτι ἀνὴρ, ὅς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολόει,
 ἡσίοδος μὲν οἱ τετιμῆται ἀθανάτησι.

Τὸ δὲ τὸ ἐλπίς ἐσαι, ὅσον ὡδὴ κίδναται ἡώς.

Ἀλλὰ δὲ πρὸς πεφύλαξο νημεῖς κάλλιστον ἄλσος.

Καὶ γὰρ τοῖς θανάτοις τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

Ὁ δὲ τὴν ἐν πελοποννήσῳ νημεῖαν φυγὴν, ἐν οἷ-
 νόῳ ἐλδοκρίδι ὡς ἀμφιφάνους ἐγανύκτορος
 τῇ φησέως παίδῳ ἀναερεῖται, καὶ ῥίπτεται εἰς
 τὴν θάλασσαν, ὡς φθέραις τῇ ἀδελφῇ ἐκένων ἐπα-
 μύβω.

14 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

μάλιν, ὅς ἦς ἐγγυμνήθης συσίχορος. ἐκαλείθ' δὲ ἢ οἶνόη,
 διὸς νυμῖς ἰδρόν. μετὰ δὲ τρίτῳ ἡμέρῳ, ὑπὸ τῷ
 δελφίνῳ πρὸς τὸν ἀγιαλὸν ὅς ἦχθη τὸ σῶμα, με-
 ταξὺ λοκείδ' ὦ καὶ ὀυβοίας. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν λο-
 κροί, ὃν νυμῖα φλοινόης. οἱ δὲ φονεῖς τούτου νηὸς ὕδι-
 βάντου, ἐπειρῶντο φυγεῖν. χειμῶν ὦ δὲ διεφθάρη-
 σαν. ὄρχομύριοι δὲ ὕστερον κατὰ χησμὸν ἐνεγκόντες
 τὰ ἡσιόδου ὁσᾶ, θάπηνουσιν ἐν μεσητῇ ἀγορᾷ, καὶ
 ἐπέγραψαν τὰδε.

Ἀσκη μὲν πατρίς πολυλήϊ' ὦ, ἀλλὰ θαυόντ' ὦ

Ὅσια πληξίππῃ, γῆς μινύης κατήχει

Ἠσιόδου, τοὶ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέ' ὄξιν,

Ἀνδρῶν λευνομύων, ἐν βασιάνοις σοφίης.

Ἐπέγραψέ δὲ καὶ πίνδαρ' ὦ.

Καὶρ' δ' ἰς ἡβήσας, καὶ δ' ἰς τὰ φθ' ἀντιβολήσας,

Ἠσιόδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων ὀφίης.

Ἀλλ' ἐπεὶ ᾧ τὰ πόδι' ἢ πικρὴ' ἅπαντα κατελέξα-
 μιν, φέρε λοιπὸν ὦ φ' ὠνέγραψ' ὦ βιβλία ἀψώμε-
 θα.

Ἠσιόδ' ὄργα ὦ ἡμέραι τὸ βιβλίον ὠνέ-
 γραπ', ἥτοι διδάσκαλία γεωργίας ὦ ἡμερῶν, καὶ
 ἄς δ' εἰ τόδε ὦ τόδε ποιεῖν. Οὕτω ὦ ὠνέγραπ' ὦ πρὸς
 ἀντιβασολίῳ τῷ ἐτόρῳ αὐτοῖ πρηντακάδεκα βι-
 βλίῳ· ἀσπίδος, θεογονίας, ἥρωογονίας, γυναικῶν κα-
 τὰ λόγῳ, ὦ λοιπῶν ἀπασῶν. ἔστι ὦ πρὸς ἀντιβασολίῳ
 τῷ ὦ μεγάλῳ ὄρφέως ὄργων καὶ ἡμερῶν. ὦ ὄργων
 ὄρφέως

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

15

ὁρφέως, ἥτοι τὸ πόδι γεωργίας, ὅτως ὅστις ἡ ἀρχή.

Εἰ δὲ γεωπονίας σε φιλομβρότου ἡμερος αἰρεῖ,

καὶ τ' ὑπὸ χυσεῖς γῆρας ἐντιύειαι ὄργα

ταῖαν ὑδὶ ζείδωρον ἄγων ὑπαμπὰς ἄροτρον,

ἢ γυροῖς ἐνὶ ἀλῆμα μεθυμένας λελίησαι

κατθεμελίαι, καὶ λαρόν ὁπώρας εἶδ' ἀρ' ἐλέσθαι,

ἡμεῖς σκαπάνη τε λαχλώαι ἄμβροτον αἶαν.

Αὐτίκα δ' ἡ τοι πᾶσαν ἐπιτυμίνην καταλέξω,

ὅπως αὖ πανδία σε λῶν πεπύθοιτο.

Ὀμπνιά σοι δ' ἡμητροῦ, ἀερσινόοιο τε βᾶκχον,

Δωρ' ἀναπεμπέμεναι, ἐπὶ ὑπὲρ τανὸν ὄλβον ὁπάζειν.

καὶ τῷ μὲν ὄργων ὁρφέως, ὅτως ὅστις ἡ ἀρχή. αἰ δὲ

ἡμέραι, ἥτοι αἰ ἐφημερίδες αὐτῶν, ἀρχονται ὅτως.

πάντ' ἐδ' ἀνεμυσσάει θεόδορα δέ, εἰ δ' ἐσ' ἀνώγει

θυμὸς ἐπωνυμίας μοῖραν μῶνς ἤν' ἢ μοῖραν ἀκῶσαι

ρεῖά τοι δ' ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσιν.

οἶνον τάξι' ἔχοντα κυρεῖ, μάλα γὰρ χέρος ὅστις

ἰδμεναι, ὡς αὐτὴ πᾶσιν κλέει αὐτυγιμῶος.

Διαταῦτα πάντα τὸ βιβλίον ὑδηγέγραπ', ἡσὶα

δ' ὄργα ἐπὶ ἡμέραι. ἔγραψεν ἡ τὸ πρὸν βιβλίου ὁ ἡσὶα

δὲ, πρὸς πέρσιν τ' ἀδελφόν, πρᾶντισιν ἡθικῶν ἐ

οἰκονομακῶν πρῆχον παντοίαν. ἐπὶ πρῶτον πρὸς

ὄργα, ἐπὶ γεωργίας διδασκαλίαν, πρὸς δὲ καὶ κερῶν,

οἷς δ' εἰ τὰς ἐργασίας ποιεῖσαι, καὶ ἡμέρας σε λῶνς

ὑποδείκνυσιν, τίνας τε αὐτῶν ἀκφράδες, καὶ τίνας

ὀνήσιμοι.

16 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ Τ-ΖΕΤΖΟΥ

ἀνῆσιμαί. μετὰ γὰρ τὴν τελευτὴν τῶν γονέων, τὴν
 ἑαυτῶν πόδισίαν ἡσίοδ' ὦ καὶ πέρσης διείλοντο.
 καὶ ἡσίοδ' ὦ μὲν σωφρόνως, πέρσης δ' ἄσώτως,
 καὶ ἀργὸν βίον διαβιόντες, τὴν τε ἰδίαν ὕσιν ἀνέ-
 λωσε, καὶ τῶν ἡσίοδου τινὰ ὑφαερὸν μὲν ὦ, καὶ αὖτε
 δικαστὰς ἐξηγούμην ὦ, ταῖς δίκαις κατέτριβε τὸν
 ἡσίοδου. ὅθεν ὅτος τ' ἀργὸν βίον, καὶ φιλοσώτου δια-
 γωγῆς αὐτὸν ἀκτρέπων, διὰ τὸ παρόντος βιβλίου
 πρὸς γεωργίαν πωτρίπεται.

Εἰ δ' ἐπὶς ἀκροίῃ, διὰ τὴν ἡμερῶν τὰ ὄργα πω-
 τίθεικε, σὺ μὲν τὰς ὑποψύχας τῶν πολλῶν πάρεδ-
 λύσεις. εἰπὲ ὅ, ὅτι κακῶς τὰ ὄργα πωσέταξεν. ἄσώ-
 τως γὰρ καὶ ἀργῶς βιῶντα τοῦ ἀδελφοῦ, εἴποι πρῶ-
 τα πωτρίψαι πρὸς τὸ ὄργαζεσθαι, καὶ πόδι ὄργων
 ἐπεῖν, εἶτα καὶ πόδι τῶν ἡμερῶν, ὅν αἰς χεὶρ τὸ καθε-
 καστοῦ τῶν ὄργων ὄργαζεσθαι. ἄλογον γὰρ ὡς, ὄργα-
 σιῶν ἡμέρας ὑποδείκνυειν, πρὸς τὸν μή κατακτείνῃ
 πρὸς ὄργα γινόμενον.

Μοῦσαι πτερίνθην.) Ἰσίου ὅτι ἀρίστη ὦ
 καὶ ἑτοῖροι, ὁβελίζουσι τὸ πωσίμιον. καὶ πρᾶ-
 ξιφάνης ὁ μαθητὴς θεωρεῖσθαι, λέγων ἀπρωιμίας
 βιβλίῳ ὅν τυχεῖν, ἀρχομύῳ ὅν τὸν ὄν, ὅκ ἄρα μόνον
 ἐκὼν ὄρίδων γένος.

Μῦσαι.) πρὸς τὸ μῶ τὸ ζητῶ. αἰ πάντα ζητῶσαι
 καὶ ἀνδρείσθηνσαι τῇ ἑαυτῶν ἀγχινοίᾳ. ἢ αἰ παρὰ
 πάν.

πάντων ζῆνυμέναι. αὐτοὶ γάρ εἰσι καὶ γνώσεις. καὶ
 αἰμαλῶσαι καὶ ἐκτρέφεσαι τοῖς παιδὶ δύμασι. ἐπεὶ
 δ' ἐπὶ τις ἤρως ἀπρῶν, τίν' ὅσον ἔνεκα φασὶν ἔννεα τὰς
 μῦσας εἶναι, καὶ ὅσον πλείονας ἢ ἐλάσσονας, φερέως οἶον
 ἡμῖν πρῶτον ἴδωμεν ὑπολυσώμεθα. εἴτα δ' εἴσομεν, καὶ
 δὲ ἔννεα μῦσας εἶναι. μετὰ δὲ τὰς δυνάμεις μυθικὰς ἰστο-
 ρίας, ἰχνῶς καὶ σαφεινότητος, καὶ λεπτοτάτως ἀληθε-
 γορήσομεν, τίς τε ὁ Ζεὺς, καὶ μῦσαι, καὶ Περσία, καὶ
 ἑλικῶν. καὶ ὑπολυσώμεθα ἔπειτα, τίν' ὅσον ἔνεκα ἐν
 τῇ θεογονίᾳ ὅσον ἑλικῶνος τὰς μῦσας καλεῖ, ἀπὸ δὲ τῇ
 Περσίας ἐνταῦθα. ἔννεα εἰσὶν αἱ μῦσαι, ὡς ἴδωμεν ζῆν, ὅ-
 τε τετραγώνος καὶ τετραγώνος ὁ γένεσθαι ὅσον ἀριθμός. το-
 αῦτα δὲ καὶ αἱ γνώσεις, διότι ὁ ἔννεα, πολλάκις πολ-
 λά ὅσον. ὁ τρία γὰρ ἀριθμός, ἀρχὴ πλήθους. ὁ δὲ ἔννεα,
 γ' γ', ἡ γὰρ πολλάκις πολλά. καὶ γινώσκω δὲ μυρία εἶσι.
 ἄλλως τε ὅσον ἔννεα μόνον εἰσὶν αἱ μυθικαὶ λεγόμε-
 ναι μοῦσαι, καθὼς σὺ τε καὶ ἑτέροι οἶον δοξάζετε.
 ἀλλ' οὐ μὴν καὶ ὁ κορινθίος, τρεῖς φασὶν εἶναι θυ-
 γατόρας ἀπόλλωνος, Λητοῖου, Ἀρτεμιδίας, Βαρ-
 σινοῖας. ἀπὸ δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἀστρονομῶν, δὲ
 λέγει, διὸς τοῦ ἀνέρος, καὶ Περσίας νύμφης ἀρχὴν,
 μελέτω, θελξινόω, καὶ ἀοιδίω. τινὲς δὲ πάντες αὐ-
 τὰς εἶναι φασί, καὶ ὀνόματα ἔχειν τῶν πάντων ἀοιδί-
 σων. ἐπίχαρμος δὲ ἐν τῷ τῷ ἡβης γάμῳ, ἐπὶ ἀλγεί,
 θυγατόρας Πέρσεως καὶ Πυμπληϊδὸς νύμφης νεῖλῳ,
 6 τριτώλῳ,

τριτάτω, ἀσώπου, ἐπὶ ἀπόλλω, ἀχελώϊδα, τιπό-
 πλου, καὶ ῥοδία. πρὸς δὲ ἡσιόδῳ ἐν θεωγονίᾳ ἐννέα
 λέγονται εἶναι· ἑλκιδῶ, θάλεια, δύτορπη, τὸρψιχόρη,
 βράτω, πολύμνια, μελπομένη, οὐράνια, καὶ καλλιό-
 πη. καὶ αἱ μὲν τρεῖς, εὐρομ εὐ μουσικὸν τρεῖς τό-
 νος· τὸν ἀδρόν, μέσον, καὶ ἰσχνόν. τὰς τρεῖς προ-
 σωδίας· ὀξείαν, βαρεῖαν, πόδιασσωμένην. εὐ τρεῖς
 χρόνους· ἐνεσῶτα, παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.
 καὶ τὰ τρία πρόσωπα· πρῶτον, διδύτορον, τρί-
 τον. καὶ εὐ τρεῖς ἀριθμούς, καὶ τὸ τρίγωνον τῷ
 ἀσδρόν, καὶ πηλὰ τοιαῦτα, ὅσα ὑπὸ τὰ τρία ἀνα-
 γωνται. αἱ δὲ τέσσαρες, τὰς τέσσαρας διαλέκτους·
 ἰάδα, ἀτθίδα, δωρίδα, αἰολίδα, καὶ πολλὰ τῷ
 ὑπὸ τὰ τέσσαρα. αἱ πέντε, εὐρομ τὰς πέντε ἀ-
 ὀδήσεις, καὶ ὁμοία. αἱ δ' ἐπεὶ, τὴν ἐπὶ ἀχορδῶν
 λύραν, καὶ τὰς ἐπὶ ζῶνας, καὶ εὐ ἐπὶ ἀεέρας,
 καὶ τὰ ἐπὶ πρὸς τούτοις φωνήεντα, καὶ ἐτόρα
 τοιαῦτά τινα. αἱ δ' ἐννέα εὐρομ, κλειῶ ἰσορεία,
 θάλεια φυπυργία, δύτορπη αὐλός, μελπο-
 μένη ὠδὴ, τὸρψιχόρη χορεία, βράτω γαμικὰ
 καὶ ὄρχησιν, πολύμνια γεωργία, οὐράνια ἀστρο-
 λογία, καλλιόπη ποίησιν. ὅθην καὶ εἰς τὰς ποι-
 αῦτας ἐνέσεις, διὰς αὐτὰς ἐμυθόδυσαντο. καὶ μά-
 σας ἀπὸ τῆς γνώσεως μούσης ἐκάλεσαν. καὶ νῦν
 δὲ πᾶς ἀνὴρ καὶ πᾶσα γυνή, ζητητικοὶ τινῶν καὶ
 ἐφθόρου

ἐφ' ὧν ἑκάστη, μουσικοὶ καὶ μῦσαι λεχθήσονται· ὥσ-
 περ καὶ πᾶς τέχνης μουσικῆς ὑπὸ μελῶν μελῶν· καὶ
 γὰρ τοῖς φιλοτέχνῳ ἐκείνῳ διονύσῳ ὁσίειδ' ὁμιλοῦ-
 ποντο πῶς γεωργίαν διδάσκοντι, αὐλητρίδ' ὅ-
 ῤυννέα μουσικὴν ἀδύνασαι, ἄς περ μούσας ἐκάλουν.
 τινὲς δὲ ἑτέροι ταύτας τὰς ῥυθμίας φασὶ πρῶτας μῦ-
 σας γεγονέναι· καλλιχόρῳ, ἐλίκῳ, ὕνικῳ, θελ-
 ξινῳ, περσιχόρῳ, ὕτορπῳ, ὕκελαδῳ, δῖ-
 αν, ῥυθμῳ· ἀγνοοῦντο, ὡς ἔοικεν, ὅπερ ταυτῶ
 μοι ἐρρέθη· ὅτι πᾶς ἐφ' ὧν ἑκάστη τέχνης τινὸς, ὁ-
 μοίως δὲ καὶ πᾶσα γυνὴ, μουσικοὶ καὶ μούσαι κα-
 λουῦνται· ὅθεν οὐ μόναι ἄς οὗτοι φασίην, ἀλλὰ καὶ
 μυρία ἑτέρα εὐρεθήσονται· καὶ τινὲς μὲν ἄς πᾶ-
 σας ἔφασαν μούσας, παρθένους εἶναι φασί· τινὲς
 δὲ τὰς λοιπὰς μόναι, χωρὶς τῶν παρ' ἡσιόδῳ ῥυθμίας.
 τούτων γὰρ λεγόντων μὲν καὶ μάγνητος, ἰάλεμος
 καὶ ὑμνῶν· ὕτορπος δὲ καὶ ἀστυμόντος, ῥη-
 στος, ἢ κατὰ τινὰς περσιχόρας· ἀπόλλωνος δὲ
 τοῦ κέρβαντος καὶ θαλείας, παλαίφατος· οὐ-
 ρανίας καὶ ἀπόλλωνος, ἢ πέρου γηγμοῦς, λῆντος·
 μελπομένης δὲ, ἢ κατὰ τινὰς περσιχόρας καὶ ἀχε-
 λῶν, σερπῶντος· τορσιχόρας δὲ, ἢ μελπομένης καὶ
 λῆντος τοῦ ἀπόλλωνος, ἢ κατὰ τινὰς λέρου, μέλ-
 πτος· ὁρατοῦς δὲ καὶ ἀεθλίου τοῦ ῥυθμίου, ἢ
 φιλάμωντος, θάμνυς· πολυμνίας δὲ καὶ κελιοῦ,
 6 2 εἴτε

20 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἔτε χειμάρρου τοῦ ἀρεῖου, τριπτόλεμου. βαλλιο-
 πης δὲ καὶ οἰάγρου, ὀρφύς. ἀλλὰ τί μακρογορεῖν
 ἀναγκάως ἡμᾶς ἀναγκάζεις; καὶ τὰς ἀκοὰς τῶν νεω-
 θολοῦ, ἀπόρριπτον λόγιαν εἰκαίαν, καὶ μισῶν κατὰ
 λόγον γράφοντας, καθάπερ εἰ μὴ τζετζης ἐτύχα-
 νοι, οἰκονομίαν εἰδὼς, καὶ σαφυνῶσαν ἀσφαζόμενος,
 καὶ χρίζων πλεῖστα γράφειν ἐκ αἰετα, βραχέσι συγ-
 γράμμασιν, ἀλλ' ὅ βραχέα καὶ φαῦλα ποδινγνωμέ-
 νοις ἐκφέρειν καὶ μακροτάτοις ῥήμασι· καθάπερ τι-
 νες οἰκματῖαι, καὶ λεγάνγασοι. ἀλλ' ἰδὲν σοι πειθόμε-
 νου ὁζυμαρτήκα, καὶ τὸν λόγον τοῖς λήροις μισῶν
 καταλόγοις, ἐκτέτυχα. νῦν δὲ ὥσπερ * νῦν ἔμελ-
 λου βραχυλογήματι τζετζικῶ, τὰ ποδὶ τῶν ψυδουδ' ο
 νύμων τούτων μισῶν, καὶ ἐτόρα πλείονα συμποδὶ
 λαβὼν, λεφалаиωδ' ἐσερον ὀρῶ, ποδὶ τῶν ἀληθῶς καὶ
 ὄντως ὁσῶν γράφω μισῶν, τότε δικαίως τὸν λό-
 γον παρεκτείναιμι. τὸ δὲ νῦν ἄκρον πολυλόγημα,
 σὸν λογίζω ἀμαρτήμα. καὶ δ' ἡ κατ' ἀνάληψιν,
 ποδὶ τῶν φαύλων τούτων μισῶν, λεφалаиωδ' ἐσε-
 ρον καὶ κυριώτερον ἄκουε.

Πολλὰς μὲν ἔν πολλοὶ καὶ διαφόρους ἔφασαν εἶναι
 τὰς μύσας, τοῖς ὀρῶσι, καὶ τοῖς ὀνίμασι. καὶ τὰς ἡ
 εἰν πῶθ' ὄντος φασί· τὰς δὲ παρ' ἡσιόδῳ ὀνία, ἐκ πᾶ-
 ρας τεκεῖν, ἃς καὶ διὸς λέγουσι θυγατέρας, ἐκ μνη-
 μοσύνης αὐτῆς γνηνθείσας ἐν πτερίᾳ, ὀνία ἡμέρας
 συγκα-

συγκαθιδόντι αὐτῇ. αἰ γυμνηθεῖσαι ἢ ἐν πείρᾳ,
 πρὶν τὸν ἐλεγκῶνα χωρεῦσαι, καὶ τὸν αὐτῇ πατόρα
 γεραίεσαι. καὶ πόδε μὲν τῇ λοιπῶν μεσῶν ὠρπὸρ
 φασίν, ἰδιωματικὰς ταῦτας εὐρετικὰς γυμνὰς τεχ
 νῶν, καὶ βιωφελειῶν τινῶν. καὶ δὲ αὐτῶν μούσας
 λεληθῶσαι, ἀπὸ τοῦ ὡς ἀληθῶς μάσης, ἐλ γνώσεως. ὁ δὲ
 καὶ μυριάσας μυρίας μάσας αὖ τις καλέσει, καὶ ὅ
 μόνας ὅσας ἐκείνοι, εἴ πορ εὐρίσκει τινὰς εὐρέτιδας
 βιωφελῶν τινῶν καὶ τεχνῶν. αἱ δὲ παρ' ἡσιόδου ἐν
 νείᾳ λεγόμεναι, οὔτε ἐννεία, ὅτε γυμνακὸν φθαρτοί,
 καὶ αὖ θεαί. ἀλλ' ὅδε παῖδας τίκτειν ἐπίσαντο. ἀλλὰ
 μεῖσα μὲν ὅστις, ἢ δὲ παῖδ' οὐσεως γνώσις, ὅχι ἢ αὐτο
 φύης καὶ ἀδιδάκτου φρόνησις. μεῖσα δὲ λέγεται,
 πρὶν τὸ ὑπὸ πάντων ἢ τῶν πλείονων ζητεῖν, ἢ πα
 ρὰ τὸ πόδε πολλῶν ζητεῖν, ὅτι πολυπραγμονεῖν. συλ
 ληπτικῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς ἢ μεῖσα, μεῖσαι ἐκλή
 θησαν. καὶ ἐννεία μὲν εἰν μυθολύονται, ὡς τρεῖς τρεῖς,
 ἢ γὰρ πολλάκις πολλά. ὁ γὰρ τρεῖς ἀριθμὸς, πλήθος
 ἀρχή. καὶ γὰρ ἢ καθόλου γνώσις μονοειδ' ἢς ὅτι, καὶ
 ἐπλη. ἀλλ' ἐν ταῖς κατὰ μέρ' πόδε γνώσεσιν τε καὶ
 ἐφ' οὐρεσίῃ, εἰς ἀπειρομ παρεκτείνετο. αἱ γὰρ ἐν
 ἀνθρώποις γνώσεις, ἀμυδραῖ τε καὶ μετρικώταται,
 καὶ ὅχι οἷα πρὶν τῷ θεῷ, ἐνιαία τε καὶ ὁλόκληρα.
 γυμνῶνται δὲ αἱ παρ' ἡμῖν αὐταὶ γνώσεις αἱ μεῖσαι,
 ἐν τῇ πείρᾳ, τῷ τοῦ διός, ἢ γὰρ τοῦ νοός οἰκηθῆναι

000 7223
Helicon, ὄρος, ^{βοιωτίας} ποταμὸς ἐν τῇ Πανασσῷ, Ἀπολλοῖο & Μουσῶν
θεῶν ἕως· ὧν ἐλισκόνια παρθενοὶ Μουσῶν. P. 1. 545.

22 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Ὡς ποδὶ τῷ κεφαλῷ ἡμῶν τόπῳ· γινῶτα τὰ πόντα
καὶ πιμελῇ, καὶ ἀγχινούσατα ῥέεσι, τοῖ διὸς γινῶτα
ἡμέρας μεγάλους τῇ μνημοσύνῃ· τοῖσι τοῖ νοὸς πολ
λάκεις ἀναπολήσαντες, καὶ μνημονόσαντες, ἃ
ἀνέγνωκε, γυμνηθεῖσαι δ' αἱ γνώσεις ἐν τῇ τοιαύτῃ
πείρᾳ, ὅτι ἐν τῷ ὄρει, χορεύουσιν ἐν τῷ ἐλικῶνι τὸν
αὐτῷ πατὴρα δία καὶ ὕμνουσῶν. τοῖσι, ἐγγρα
φεῖσαι ταῖς βίβλοις, ἐλίσσονται, καὶ ποδὶ φέ, οὔται
πανταχοῦ, δίκῃ χορείας ἐκρύπτουσαι τὸν αὐτὰς
γυμνασίῳ νοῦν. ὅτω τὸ τοῖ νοὸς οἰκητήριον, ἐγὼ
πείραν καλῶ. τὰς βίβλους δὲ, ἐλικῶνα, ἐν αἷς πε
ριχορεύουσιν αἱ μῦσαι, γνώσεις καὶ τὰ συγγραμμά
τα. οὐ γὰρ ἐλικῶνα ὅρη καλεῖν ἐνθάδε γινώσκουσι.
καὶ σφαίρας γινῶτα, ἐν αἷς αἱ μῦσαι κατὰ τὸν πρό
κλον βαδίζουσιν, ὅτι δεδιδικῆται τὸν ὀχιδον. ἀλλ' ἐπεὶ
διεξήλθομεν ποδὶ διὸς καὶ μῦσῶν καὶ πείρας καὶ
ἐλικῶν, εἰπωμεν καὶ πῶς μῦσῶν ἔφασαν παῖ
δας, αὐτὸν ὅσπερ εἰρήκαμεν. ἰάλεμον δὲ μὲν, καὶ ὕ
μναιον, ἡλεῖς μῦσης παῖδας φασί, ἡγερ ἰσορικῆς
γνώσεως· πρὸ τὸ ἐλέω, τὸ δεξάζω, λεγόμενον· ἡ
γοῦν ὁ μὲν τὰς θελυώδεις, ὁ δὲ τὰς ὑπὸ καλουμένας
εφοῦρεν αὐτάς. ῥῆσιν δὲ, ὅτι ὕποδ' ὅπως, ὅτι τῷ πρὸς
κόσμον καὶ ὠραιότητά σώματ' καὶ σολισμῶν ὅτι
παρῦφον, εὐρετῆς ἐγγόνει. ὡς τὸ κόσμον τούτου
ἐν τοῖς πολέμοις παρίσκειν ὁμοῦ, λέγων,

Ἀρμά

Αρμα δ' εοίχυσθαι καὶ ἀργύρεον εὐήσκηται.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἵνα μὴ μακρολογῶ. Θαλείας ἡ πᾶς
ὁ παλάφας λέγεται, ὡς τὰ πόδι φυτευγίαρ
συγγεγραφώς. λῖνός δὲ ὁ ὕφαντος, ὡς πόδι ὕφαντος καὶ
κόσμος παντός σωταξάμενος. μελπομένης, ἡ κα-
τάπτας περιψιχόρης καὶ ἀχελώος, σιγῶντος, ὡς μελο-
πῶν καὶ χορδῶν εύρεταί. ὀράτους θάμνους, ὡς
πρώτος ὀρωτικὰ σωταξάμενος. πολυμνίας δὲ
πᾶς ὁ τριπλόλεμος, ὡς γεωργίαρ εύρων, τῶν πολ-
λοῖς ὕμνουμένην, ἡ τῶν ποδηγέων καὶ πολυμνή-
μονα. καλλιόπης δὲ ὀρφνύς, ὡς καλλιλογίας ποιη-
τικῆς εύρετής, καὶ ὕμνων τῶν εἰς θεοὺς. ἀλλὰ καὶ
τοῦτο πάλιν τὸ μακρολόγημα, σὺν ὅσῳ. ἄνωδι γάρ
παρὰ σοῦ πρῶτραπείς ἀπάσας τὰς μύσας εἶπεν,
ἐπεὶ καὶ τούτων παῖδας κατέλιξα, πρέπον ἐ-
δόκει μοι, καὶ περὶ τούτων ἀλληγορεῖν. ἐπεὶ δὲ
καὶ πόδι τούτων ἠλληγορήσαμεν, φέρε καὶ τοῦτο
ζητήσωμεν.

Διατί ἄρ' ἐν πειρίας ἐνταῦθα τὰς μύσας καλεῖ.
οὐ μὲν γὰρ γε ἄρ' ἐν ἐλικῶντος, ὡς ἐν τῇ θεογονίᾳ
ποιεῖ, καὶ γὰρ ὁ ποιητής ὦν ἐλικῶντος, ὡς πε-
ρὶ τῶν ἄσπερων οἰκῶν. λύσις κατὰ πρόκλον· καὶ ὁ
μὲν φιλοσοφώτατος πρόκλος, παιδ' εὐπικῶν τρό-
πων τοιόφθοι ποιῆσαι τὸν ποιητὴν, ὑπογραμ-
μὴν τοῖς παιδ' ὀνομαῖσι τιθέντα, τοῦ μὴ τὰ οἰκεία

24 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἔξαιρει, ἀλλὰ καὶ τὰ παρ' ἐτόροις χρεσά πλοπμῶν
 τόρα δοκεῖν τῶν οἰκείων. καὶ πτερίαν ἐπάγει, καὶ ἐ-
 λικῶνα, καὶ σφαίρας, ὧν αἷς χορδύειν λέγει τὰς μῶ-
 σας. ἔτι ἢ ὅτι φησὶν ὁ πρόκλος, διανοότι ὀθνεῖον,
 καὶ οὐχ ἡσιόδου ὅτι τὸ προίμιον, ἐκ τε τοῦ πολλοῦς
 ἔντυχον τούτω ἔρ' βιβλίῳ ἀπλοσιμιάσω, καὶ μὴ
 ἐκ τοῦ ἔνταῦθα μὲν τὸν ποιητὴν ἐκ πτερίας τὰς μῶ-
 σας μῶσας καλεῖν. ὧν δὲ τῇ θεογονίᾳ, ἔξ ἐλικῶν θ'.
 ταῦτα μὲν ὁ πρόκλος. λύσις ἤτις τὸν τζέτζιν. ἡμεῖς
 δὲ μικρόν τι μακρολογήσαντες, ἀλαδύκάνωμεν τῇ
 ἀλήθειαν, τίν' θ' ὅνεκα ὧν ἔρ' πρῶτοντι συγγράμμα-
 τι τὰς μούσας ἐκ πτερίας καλεῖ, ὧν δὲ τῇ θεογονίᾳ
 ἔξ ἐλικῶν θ'. διπλᾶς ἐγὼ τὰς πτερίας καὶ αὐτὸ ἐλι-
 κῶνας γινώσκω, πραγματικῶς τε λεγομένης, ὅτι κα-
 τὰ τὰς ψυχικὰς ἐνεργίας. καὶ τὸ μούσης δὲ ὄνομα,
 τριχῶς οἶδ' αὖ νοῦ μινον· πραγματικῶς, ψυχικῶς, καὶ
 στοιχειακῶς. καὶ πραγματικῶς μὲν πτερία καὶ ἐλι-
 κῶν, ὄρη καὶ πόλεις βιαιωτίας. καὶ ἡ μὲν πτερία πρὸ
 τόρον ὑπὸ πτέρῃ κτηθεῖσα, ὑπὸ πτέρῃ τοῦ μεθώνης
 ἀδελφῶ, πατρὸς δὲ λίνου, πτερία ἐκέκλητο. ὕστερον
 δὲ λύνκθ' ἐκλήθη. ἥς ὅτι τῷ ἀρχλῶ ἔαχεν ἀέροπος,
 ὃ πρὸ βύτατθ' τῶν ἡμαδίωνθ' παίδων, καθὰ
 μελισσέως φησὶ ὁ τὰ ἀδελφικὰ σιωταξάμενθ'. ἐλε-
 κῶν δὲ καὶ κιθαριῶν, ἀπ' ἐλικῶνος καὶ λιθαριῶνθ'
 τῶν ἀδελφῶν ἐκλήθησαν, οἳ τινὲς πρὸς ἀλλήλους
 ἐπολέμη-

ἐπολέμησαν, καθὼς ὁ κυρίως αὐτῷ λυσίμαχῷ ἐν τῷ
 πρώτῳ ποιητῇ ἴσори, ὅτω πραγματικῶς ὄρη γινώ-
 σκω τὸν ἑλικῶνα καὶ πειρία. ἡ γὰρ τὰς ψυχικὰς δὲ
 δυνάμεις πειρία ὅτι, τὸ τῷ νοῦς διὸς οἰκητήριον, ἡ γὰρ
 τοιοῦτον, ὅς οὐ ὡς καὶ πρὶν ἐφίω τὰ πύονα καὶ
 ἀγχινοῦσατα ῥέουσιν. ἑλικῶν δὲ, τὸ τὰ νοηθέντα
 καὶ γνωσθέντα καὶ λογισθέντα γραφῶναι βιβλίοις,
 καὶ ποιεῖν ὡς πανταχοῦ. καὶ τὸ τῆς μούσης
 δὲ ὄνομα, ὡς πορὶ ἐφίω, τριχῶς οἶδα νοοῦμενον· ψυ-
 χικῶς μὲν, ἡ καθόλου γνώσις νοεῖται. σοικεακῶς
 δὲ, ἡ τῇ ἀσέριω, καὶ τῷ παντὸς κόσμῳ μουσικῶς
 τῇ καὶ ἑναρμόνιῳ λίνκοις. πραγματικῶς δὲ, οἱ εὐ-
 ρεταί τινῶν καὶ εὐρέτιδ' οὐ, μῦσαι ἡ γὰρ μέδεξιμ τού-
 των καλοῦνται. νῦν δὲ, ὅτε πορὶ τῷ μερικῶν μυσῶν
 δὲ λέγεται, ὅτε πορὶ τῇ μουσικῇ τῷ παντὸς τῇ τῇ
 ἀσέριω λινήσεως, ἀλλὰ πρὶ τῇ ψυχικῇ μύσει, ἡ γὰρ
 τῇ γνώσεως, λῶ ἀρχαιοτρόπως συλληπτικῶς ἀπὸ
 πόρου μύσεις καλεῖ. τῇ εἰνότως μὲν * αὐ μὲν αὐτὰς
 ἐκ τῇ πειρίας. ἐν δὲ τῇ τῇ θεωρίας ποιήματα, ὅς
 ἑλικῶν. ἀκούει τοιοῦτον ἑναρμόνιῳ πρόκλη, ὁ
 πολλὰ βροντῇ, καὶ μετάρσια τρέχων, ἐκ τῇ ὕ-
 ψηλῶν καὶ μεταρσίω δρόμων. νῦν μὲν πορὶ φυ-
 σιογίας καὶ γεωγίας ἡσίοδ' πρὸς τὸν ἀδελφόν
 τῷ διδασκαλίαν ποιούμεν, ἐπεὶ τὸ σύγγραμ-
 μα ταπεινὸν τυγχάνει καὶ ὀυτελές, εἰνότως ἐκ τῆς

26 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πειρίας καὶ τοῖς οἰκείοις νοῶς, τὰς μούσας, ἤγομαι τὴν
 γνώσιν καλεῖ. Ὁ οἶον εἰ ἀφ' ἑαυτοῦ λέγει τὸ σύγγραμ
 μα ἴσως ἐκτίθειται. ἔν δὲ τῇ θεογονίᾳ ποῦ δὲ τὸ παν
 τὸς θεογονίας διδασκῶν, ἐπεὶ μέγα τὸ σῶταγμα
 ἴσως καὶ φυσικώτερον, ἀρμοδίως ὅς ἐλικῶνθ' ὡς
 καλεῖται τὰς μούσας· ποντίσι, πλοκατασκοιῶν, ὅ
 λέγει, ὅτι πορίῳ ἐν τῇ θεογονίᾳ ταύτη μέλλω εἰρῆ
 * οὐδὲν ἀπ' ἑμαυτοῦ δρῶ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν μούσας καὶ
 γνώσεως, ὡς ὅς ἐλικῶνθ' καὶ βίβλων ἐτρύγησα. ὅ
 τω τὰς πειρίας, οὕτω ὡς ἐλικῶνας, οὕτω τὰς μού
 σας νοῶ. οὕτω καὶ τὴν ἡσίοδον νῦν μὲν ἐκ πειρίας
 ταύτης καλεῖν λέγω, ὅς ἐλικῶνθ' δὲ ἐκείσε. τὸ δὲ
 μούσας ἢ θεὰς πινὰς καλεῖν, πῶς τὸ λέγειν ἂν τις ἐθε
 λει, μὴθ' ἄλληγορικὸς ὄντιν· ὁ πρῶτον τυγχάνει
 ποιητικὸν χαρακτήρισμα. τὴν γὰρ ἰδίαν γνώσιν,
 καὶ ὅς ἐτόρῃν τινὰ, ὅθιαν, ὅθιαν καὶ παρακελεύε
 ται λέγειν.

Οὗτος τοῖς προσιμῖς ποιῶνθ'. ὅ μούσαι καὶ γνώ
 σεις, αἱ ἐλείψαι καὶ αἱ δοξάζουσαι τὸν σφέτερον ὅ
 ὑμέτερον πατόρα. ἐλλειπτικῶς δὲ καὶ συντόμως λέ
 γει τὸν δία, ἤγομαι τὸν νοῦν. ἰαὶν ὅς ὅτοι καὶ τὴν δία
 πθέασιν τῇ γραφῇ, ἢ τὸ δὲ γράφοντες. δ' οὕτε δ' ἡ πε
 ρίβην, ἤγομαι ἐκ τῶν πειρίας, ἤγομαι τοῖς ἐμῶ λογιστικῶ
 αἰσθητικῶς. ἐννέπετε ὅς ἔπατε ὑμῶσαι, ἐν αἰσθη
 σιν καὶ ἐπισιν καὶ ποιήμασι. δ' ἂν οὐ τινε, λείπει, τὸν
 τρόπον.

τρόπον. οἱ ὁμῶς καὶ ὁμοίως ὑπαρχόντες βροτὶ καὶ
φθαρετοὶ ἄνθρωποι, εἰσὶν ἄφατοι, καὶ ἄδοξοι, καὶ ἀνό-
μαστοι, φαρι τε καὶ ὀνόμαστοι καὶ ἐπίδοξοι. τὸ βάρ-
βαροι δὲ καὶ ἑλλήωες, πόλιος ὄν ἐπὶ προκλείου ὄσι. ὧ-
αυτὰ ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ, πῶς οἱ ὁμοίως φθαρετοὶ ἄν-
θρωποι, οἱ μὲν εἰσὶν ὀνομαστοί τε καὶ πλάσιοι, οἱ δὲ ἄ-
δοξοι. εἰτα πρὸς ὧς ποιοῖ τῇ μῦσαν, ἥ γουι τὴν γνῶ-
σιν αὐτοῦ, λέγουσαν ταῦτα ὅτω γίνεσθαι ἔκκητι, καὶ
βελῆ τὸ δῖος, ἥ γουι φιλίμαρμλίνης. ἀλλὰ πρότερον
ἐξασαφίσαντοῦ τὸ ζεὺς ὄνομα ὅσαχῶς λέγεται, εἰ-
τα καὶ τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν. τὸ θεὸς ὄνομα, καθο-
λικῶς ἐπὶ ἀρεῖς ὡς λεγόμενον, πᾶν τε σημαίνει· σοφὸς
Βασιλεὺς, τὰ σοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, καὶ τὰς
πάθη, ἐπὶ τῇ εἰμαρμλίνῃ, ἢ ἑτέροι προνοίαν ἐκάλει.
ὅτω μὲν ὃν ἀνωνύμως τὸ θεὸς πρὸς ἅχῶς λέγει. ἔκα-
στον δὲ τὸ θεῶν ὄνομα, τριχῶς· ψυχικῶς, σοιχειακῶς,
ἐπὶ πραγματικῶς. οἶον, τὸ ἥρα σημαίνει γυναικα Βασι-
λίδεα, ἀνδρεα, ἐπὶ ἀνδρείαν. τὸ ἀθλιῶ, γυναικα Βασι-
λίδεα, τὸν παχημὸν ἢ ἀέρα, ἐπὶ τῇ φρόνησιν. ἐπὶ τὰ λοι-
πὰ ὁμοίως. τινὰ δὲ τῶν θεϊκῶν ὀνομάτων ἐπὶ πλεονα-
χῶς λαμβάνοντα, ὡς πρὸς τὸ ζεὺς. σημαίνει γὰρ τινὰ
Βασιλείαν, πραγματικῶς· ψυχικῶς δὲ, τὸν νοῦν· ὅς
καὶ τὰς γνώσεις, μούσας γῆνᾳ· σοιχειακῶς δὲ πᾶν
τὸ ὀράνιον σῶμα, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ· τὸν ἀέρα, καὶ
τὸ νεφελοῦς κατὰ σῆμα, καὶ ὄμβρον τὸν ἥλιον,
τὸν

28 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τὸν ἀστέρα τὸν πλάγκτα. καὶ τὴν εἰμαρμένην κατὰ
 τοῦ σοικεύς. ὁ καὶ ἐνταῦθα ἐν ὅλῳ τῷ ποιήματι
 δ' κλοῖ, πλὴν μόνης ἐλ' ἀρχῆς. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸν νοῦν
 μεσῶν, ἢ γὰρ γνώσεως πατέρα καλεῖ. ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ
 σχεδὸν ποιήματι, τὴν εἰμαρμένην λέγει. πλὴν ἐνθα
 τυχὸν ποδὶ σοικείων, ἢ ἐτόρῳν τινῶν δ' λαμβάνει.
 καὶ σὺ δὲ τὰς σημασίας τούτων γινώσκων, συμφε-
 ρόντως καὶ ἀρμοδίως καὶ καταλλήλως τοῖς τόποις
 τοῦ ὀνόμαζον, ἐν τοῖς σοικεῖσιν ὄρανόν ἢ ἄερα, ἐν
 τοῖς ψυχικοῖς νοῦν, καὶ ἐν ἐτόροις πάλιν ἀρμοδίως
 καὶ καταλλήλως. νῦν δὲ, ὡς ἔφην, τὴν εἰμαρμένην
 δ' κλοῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ ποδὶ διὸς ἀρκούντως ἐρρέθη, καὶ
 πρὶ τῶν λοιπῶν μοι λεκτίον. Βροτοὶ ἀνδρῶν.) οἱ
 φθαρτοί. ἀπὸ τοῦ βρότῳ, ὁ σημαίνει τὸ μετὰ κόνεως
 αἶμα. Τὸ ἀνὴρ σημαίνει πέντε. τὸ ἀνδρῶν, τὸν γῆ
 μαντὰ, τὸν φύσει, τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν λαβόντα, ὅ
 τὸν ἀνθρώπου. Ρεῖα μὲν βεῖαει.) τὸ ρεῖα μὲν, συ-
 νήκησις ὅτι ἐλ' ῥεῖ μακρᾶς συλλαβῆς, ὅτι ἑλ' ἄλφα εἰς
 μίαν μακράν. Μινύθει.) φθείρει, σμικρύνει. ἀπὸ τῆς
 μινύος, ὁ μικρός. ὅθεν ὅτι μινυόειον, τὸ βραχυγρόνιον.
 ὁ δὲ νῦν τὸ ρεῖα μὲν βεῖαει, δ' ἦλθ' καὶ ἰδιώταις. ὅ-
 τι ἡ εἰμαρμένη, ὀυκόλως αὐξάνει καὶ τοῦ ἀφανείς,
 καὶ τοῦ πειδλεπῆς καταβάλλει. καὶ ὁ πρόκλῳ
 μάλλον ἐν τούτοις μακρογορεῖ. Ἰθαίνει σχολιόν.)
 τὸν ποικίλον τὸ ἦλθ' ὅτι πανουργίαν, σχολιόν ὀνο-
 μάζει.

μᾶζα. ἴσθ' ὅτι ἐν ἰθαῦνι τὸν δία, πάλιν εἰς τὸ ἀπλοῦν
 ἐπανάγοντα ἦθος, δὴ τ' ἐκλάζειν αὐτὸν ὑπὸ τῇ πα-
 νουργίᾳ. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.) ἡ εἰμαρμένη. πῶς
 δὲ ὑψιβρεμέτης ἡ εἰμαρμένη; ὅτι δὲ ὑψος, ὡς ἔστι τῶν
 ἀσέρων λευκώσεως πέμπεται ἡ ψὶ αὐτὸν ἐκ τὸς τοῖς ἀν-
 θρώποις τὰ εἰμαρμένα, αὐτὸν μὲν δοξάζοντα καὶ πρι-
 κταρῶντα, καὶ οἷον εἰ καταβροντῶντα ταῖς ὀφθα-
 μίαις καὶ ἀναρρήσει, αὐτὸν δὲ πῶς βομβῶντα συμφο-
 ραῖς καὶ τοῖς δυσκλήρημασι. Ὑπέρτατα δ' ὡμα-
 τα.) ἔστι εἰμαρμένης τῆς δὲ ἀσέρων ὁ ζωσθεὶς ἐύ-
 κλός ὅστις, δὲ τ' καταπέμπεται τὰ τε δυσκλήρημα-
 τα, ὡς ὁσημερήματα. Κλύθει ἰδῶν.) ἐπανελαβὼν
 πάλιν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής. ὡς φησὶ πρὸς
 τὸν δία, ἦ γὰρ τ' εἰμαρμένῳ· ἑλύνθ' ὡς ἄκουσον, τύ-
 νη καὶ σύ, ἰδῶν τὰ πύοντα, αἰῶν τε καὶ ἀκουστικῶς
 ἔχων, δικαίως δὲ λεόνων τὰς θεμίστας ὡς δίκας. ἐγὼ
 δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πέρση ὄρω τὰ ληθῆ. ἀλλὰ τί κατὰ
 πρόκλον τὰ μηδ' ἑνὸς λόγου ἄξια γράφομεν; Τὸ δὲ
 πρὸ ὄνομα, φίλα σημαίνον· δίκας κείων, δικαιοσύνην, ὡς
 καταδίκην. Θέμις.) ἡ γῆ, κατ' ἀρχήν. ἀπὸ γού-
 τοι δικάει ἔτι γεωργίας, καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἀ-
 πλῶς δίκη, θέμις καλεῖται. Τύνη.) διοριστὴν πρᾶγ-
 γον ἀντωνυμία. ὅτι γὰρ τὸ τύνη, αὐτὴ τὸ σὺ τύ-
 νη λέγουσι, καὶ ἐγὼν, ὡς τὰ ὅμοια. Ἐγὼ δ' ἐκε πέρ-
 σης.) ὡς τὰ ὑπὸ ῥήματ' α, ὡς οἱ πρὸς πληρωματικῶς, φω-
 νήσιν.

30 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

νήγντ' ὡς φοροῦν, ἐφέλκονσι. συμφώνου δέ,
 ἔκει. Οὐκ ἄρα μουῦον ἔλω.) ἐν τῇ θεογονίᾳ, ἐν
 γὰρ ὅτ' ἀντὶ τοῦ εἶδ' ὅτ' εἰπὼν τῷ ἐρίδωρ, ἡσίοδος ἐν-
 ταῦθα ὡς ὑποδιδοῦνται αὐτὸ λέγων, ὅτι δ' ἐν γέ-
 | οὐ μόνον ν' ὅτι τῷ ἐρίδωρ, ἀλλὰ δ' οὐ. ὅτις γὰρ ὁ ζῆλος λέ-
 γεται, ὅπου ὅτις ἡ ἀγαθὴ ὅτις. ἀλλὰ καὶ ὁ φθόνος,
 καὶ ἡ κακίη ὅτις, καὶ ἀμοχαρής. Μοῦνον, μόνον ἰω-
 νικῶς. δ' οὐ τὸ σ' μικρὸν ἢ ἰωνας. ὡς δὲ μέγ' ὁ λόγος,
 μακρὸν δ' ἔχεται ἢ κοινὸν συλλαβῶν. ἢ δ' ὡς εἰς
 δὲ καὶ ἀπικῶς, μέγα. ὅτι δ' ἐν γῇ καὶ ἐν ἄραν' αἰ-
 ὀρίδ' οὐ, δ' ἡλόν. τὸ δ' ἐν τοῖς ὕστελοις, καὶ ὁ λόγος ἀ-
 ξίοις, λόγους μεκύνει, πρόκλησιν ὅτις. ὡς ὅτ' ὡς
 μεκύνει. ὅτ' δ' αὖ δ' ἡ θυμὸν ἔχουσιν. ὁ σοφὸς πρό-
 κλος, θυμὸν τὴν ζῶν λέγει. ἡμεῖς δὲ, γλυκύτατον
 ὅτ' ἐμφυχον λόγον καλοῦμεν. τῷ γὰρ ὀρίζοντων τὸν
 θυμὸν, ἢ τοι τὴν ψυχὴν διπλῆν καὶ διαμεμερισμέ-
 νῃ ἔχοντων, ὁ ἡσίοδος ὡς ὅτ' ὀρίδ' οὐ εἶπε.
 πόλεμος.) πολυαμής τις ὢν, ὁ πολλὰς ἀμῶν καὶ θε-
 εἶων. ἢ πολυεμής, ὁ πολλὰς χέων καὶ καταβάλλων
 * τροπικώτερον. Σχετλίκ.) χαλεπὴ, κρατὶς λίαν.
 κρατὶς γὰρ ὅτ' πρᾶνομα, τὰ φαῦλα. τὰ δ' ἀγαθὰ,
 σωτόμως ἐκτρέχει. Οὐ τις τὴν γῆν φιλεῖ βροτός.)
 μὴ εἴπης ὑπερβατῶς, οὐ τις τὴν γῆν φιλεῖ βροτός ἀ-
 θανάτων βελήσιν. ἀλλ' οὕτως, ὅτις τὴν γῆν φιλεῖ
 βροτός, δ' αὖτότι ἐκὼν, ἀλλ' ὡς ἀνάγκης καὶ βίας
 ὅς

ὅτι ταῖς βελαῖς τῶν ἀθανάτων, ἥγουν τῇ εἰμαρμένῃ.
 θεοὶ γάρ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἡ εἰμαρμένη, τῇ δὲ ἄνθρωποι τῇ βα-
 ρείᾳ. εἰ δ' ἐπὶ τις δρεῖ, ἄρα οἱ θεοὶ κακοῦ ἄετοι; ναὶ καὶ
 αἰσίοδου δόξαν εἶπε. ὅς γάρ ψυχῶν λέγει εἶναι πᾶσι
 παρξιν. αἱ δὲ ψυχὰς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰς ὄσαι, οὐτε
 τροφῶν οὐτε κτημάτων ἢ χημάτων, ἢ πινὸς ἐτόρθε
 τῶν σωματικῶν τῶν ἐδ' ἔοντο, δι' ἃ γίνονται μάχαι
 καὶ δρεῖδ' αὖ. ἐπεὶ δὲ εἰμαρμένη τινὶ συνεζδύχθησαν
 σώματα, ἃ καὶ τροφῶν καὶ χημάτων καὶ τῶν ἄλ-
 λων ὑποδεδέλωται, δι' ἃ συμβαίνουσιν δρεῖδες, εἰ-
 κώτως ἀθανάτων, ἥγουν τῇ εἰμαρμένῃ βουλῇς ἐ-
 φη, πᾶσι τῶν δρεῖν οἱ ἄνθρωποι. Νύξ δρεβρνή.)
 τῶν ἀγαθῶν δρεῖν, ἥγουν τὸν ζῆλον, φησὶ πρῶ-
 ταν τῆς φαύλης, τῇ τε χόρῳ, καὶ ἀξιώματι. τὸ
 νύξ δὲ δρεβρνή, οὐκ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐγὼ λέγω.
 καὶ γὰρ καὶ ἡ ἐτόρθε, ὅς ἀφανοῦς γίνεται. ἀλλ' οὐ-
 τω φημί, ὅτι ἐν ἀρχῇ τῶν δρεβρ καὶ χάθ. εἴτα
 γέγονασιν ἄνθρωποι. σύμφυτθ οὐν καὶ σύγχρο-
 νθ τοῖς ἀνθρώποις, ἡ χηρὴ δρεῖς, ἐκ τοῦ ἐρέδους ἐ-
 πείνου καὶ τοῦ χάους ἐγγύθ. ἡ δὲ φαύλη πρῶτη γέ-
 νθ ὕστερον. πάντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ, σύμφυτα τοῖς
 ἀνθρώποις. ἐπίκτυτα δὲ, τὰ φαύλα. ἢ καὶ οὕτως.
 ἡ χηρὴ εἰς ἐκ τῆς νυκτὸς δοκεῖ γεγενῆσθαι, πρῶ-
 τιν ὅς ἀφανοῦς. ὅτι πᾶς τινθ ζῆλωτής, κρυφῇ τῶν
 τῶν ἀπομιμείτου. ὁ δὲ φθάνων, φανερώς λοιδορίας
 ἐνείρεα

ἐνείρει ἐμάχας. Ερεβννή.) ἀσολικῶς δὲ δ' ὄντ' ἡράφεται. Θῆκε δ' ἐμὴ κρονίδης.) ὁ κρόνου πᾶς ζεύς, ἢ γὰρ ἢ εἰμαρμένη, ἢ κοροπῶσα, ἐσκοτίζουσα τ' νοῦν, ἐκφανής καὶ ἀσκηθ, ἢ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ζυγοῖς ἐκαδέσθαι τοὺς ζωσθῆκος ὑκλου ἐπὶ αὐθιγείᾳ ἰδρυμένη. ἔφω γὰρ, ὡς ἐκ τῆς λινῆσεως λέγουσι τῶν ἀσέριων ἀρτυεῖσθαι τὰ εἰμαρμένα. ἔθηκε γὰρ ταύτῃ τὴν εἰρ πολλῶν ἀμείνω φιλότητος ὁ ζεύς, ὁ ναίων ἐν τῇ αὐθιγείᾳ, ὁ ναίων ἐν ταῖς ῥίζαις φιλῆς, ὁ ναίων ἐν τοῖς ἀνδράσι. δία δ' εἶπον, ὅτι τὴν εἰμαρμένην νοῦν λέγει. Ἡ τε ἐκπάλανός περ.) ἢ τις ἀγαθὴ ὄρις ἐπὶ τὸν ἀδυνῆ, ἐπὶ τὸν μὴ παλαμάσθαι καὶ ὀργάζεσθαι διωάμενον, ὅμως ὑπὸ ὀργῇ ἐγείρει. ἢ ὁμῶς, ἐν ἢ ἑλλεπῶς ὁμοίως τῇ ἐκπάλανῃ, τὸν ἀπὸ λαμνοῦ ἐγείρει. Τίς ἐτόρῃ γὰρ.) τίς γὰρ χηζῶν ὀργῇ, ἰδὼν εἰς ἐτόρῃ πλάσιον, πλάσιον ἀπ' ὀργῇ, ὅς καὶ ἔτ' ἰδὼν, σπυδ' ἀζεαροῦ καὶ φυτῶν.

Αρόμμελαι) τὸ εὖ μικρόν, ἐκτείνεται δ' ὑπὸ τοῖς ἀμεταβόλου, ἐκτείνεται κοινὴ συλλαβή. εἰ δ' ἐθελή τὸν πῶσι, καὶ ὅσο μέγα γραφέτωσαν ἀπικῶς. Ζηλοῖ δ' ἐπὶ.) ἢ ἀγαθὴ ὄρις, ἐκτείνεται λέγει. ἢ δ' ἐφάσθη, φθόνος. ὅμως ἐμπροσθεν ἐνέρεσις τὸν ἡσίοδον καὶ τακεχημῆν τῷ ζήλῳ, ἀντὶ τ' φθόνου. Εἰς ἀφγνοῦ σπυδῶντα.) ἀφγνῶ, πλετῶ, ὀλεῶ, τύνχη, ἐπὶ δὲ δαιμονία διαφέρει. ἀφγνῶ μὲν, καὶ ἀφνειός, ὁ μετέχωρ

χωρ ἀφ' ἧς λέγεται. ἀφ' ἧς δ' ὅστις, ἡ ἐπὶ σία συγ-
 νομιδ' ἢ τῶν καρπῶν. πλῆτ' ὅτι, τὰ δ' αὖ πολλῶν ἐτῶν
 σωματόμνηα. δοῦλοι, ἐκτῆσεις, ἀγροί. ὅλβ' ὅτι, τὰ ἀμ-
 φότορα. τύχη δ' ἐ, ἡ δόξα τοῦ βίου καὶ ἐπιβίωσις. οὐδ' αἰμα-
 νία δ' ἐ, ἵνα τὰ πολλὰ πρὸς αἴσω, τὸ εὖ τοῦ δαίμονος,
 ἥτοι τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν ἔχει. δαίμων γὰρ καὶ ἡ
 ψυχὴ λέγεται παρ' ὁμήρῳ, καὶ πρὸς στωκράτει.
 Καὶ κοράμενός κοράμεϊ.) μεταβαίνει δ' πρὸς τὴν φαῦ-
 λιν ὁρίν, καὶ τὰ ταύτης ἐπεξηγῆται. πῶχός, ἐκ τῆς
 πῶσσω, τὸ δ' εἰλιῶ. ἡ ὁ πεπῶκός τοῦ ἔχειν. Τεῶν ἐν
 θυμῷ.) ἐν τῷ σῷ θυμῷ, νῦν, τῇ ψυχῇ. σημαίνει ἡ καὶ
 τὰ μόρην αὐτῆς· τὸ θυμηδόν, ὑπὸ θυμητικόν, καὶ λογι-
 στικόν. ἡ γὰρ ὁμόνοια τῶν λογισμῶν ὅστις. Κακὸς χαρὸς.)
 ἡ χαίρεσσα ἐν τοῖς κακοῖς. ἡ ἐν ἡ χαίρεσσι οἱ κακοί.
 Αγορῆς ἐπακουόν.) ἀκουσιν τῶν ἐν τῇ πωλητικῇ
 λαλουμένων. σημαίνει δ' ἡ ἀγορὰ, τὸ πωλητικόν,
 τὸ βυλβυτήριον, τὰ ἐν ἀμφοτέροις πλήθη, τὰς ἐν
 ἀμφοτέροις λαλιάς. καταχρηστικῶς, καὶ πᾶσαν ἀπὸ
 τούτου λαλιάν. ἀγορὰ λέγεται, καὶ τὸ ἀγοραζόμε-
 νον πράγμα, ὅτι νόμισμα δ' ἐστὶν ἀγοράζεται. Ὡς
 γὰρ τ' ὀλίγη.) ἀντὶ τῆς, ὅτι καὶ φιλονεικῶν φροντίζειν,
 καὶ τῆς ἐν τῇ πωλητικῇ διατριβῆς, ἐκείνου τὸν
 ἄνθρωπον, ἐν ᾧ ἡ ἐπὶ σία συγνωμιδ' ἢ τῆς ζωῆς, ἡ ἐκ
 τῶν καρπῶν ἐλγῆς διδομένη, οὐκ ἔστιν ἱκανὴ δια-
 κείν πρὸς ὅλον ἐνιαυτόν. Ὡς, ἡ φροντίς. καὶ ψι-
 γ

λῶτά,

34 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

λούται. ὅθεν κηπωρὸς φαμὲν μετὰ ψυλῶ τῷ φ',
 ἢ μετὰ δ' ασίως τῷ φ'. Ολίγη.) ὅδε μικρά. Νέκρων
 τ' ἀγορίων τε.) δ' ὅσιν σιωπῆσιν εἰς τὴν εἰρήνην κίωμ τ'
 ἄγο, δ' ἀκτυλῶ. τὸ γὰρ κίωμ, ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς ὅσι.
 φέωμ τε, τροχῶς. καὶ τὸ φέωμ γ', ἀντὶ μιᾶς κείται
 μακρᾶς. Βίῳ.) τὸ Βίῳ ἔξ σημαίνει. τὴν τέχνην,
 ὡς τὸ, βίον ἐμπεικὸν ἢ φιλόσοφον ἔζη. τὸν τρόπον,
 ὡς τὸ, χρῆσθαι βίῳ ὅσι. τὸν πᾶντα κόσμον. τὸν ἐνὸς
 ἐκάστου χρόνον. Φίλοῦς τὴν πόλιν, ὡς τὸ πολὺς
 ἡ αὐτῷ ὁ Βίῳ. καὶ τὰς πᾶς τὸ ζῶν σιωπῆσιν
 προσφᾶς ὅπου τὸ ἐνταῦθα δηλοῖ κείμηνον. ἐπὶ τα-
 νός.) ὁλοχρονίως ἀρκεῖν διωάμην. ἐκ τῷ ἔτος ἐτα-
 νός, ἐετανός. καὶ ἐκτάσει, ἡετανός. Ωραῖ.) ὁ ἐκ
 πιασῶν ὥρων τῶν χρονίων γινόμεν.) εἰδὼς δὲ
 καὶ τὸ Βίῳ ὄνομα σημαίνει πολλὰ, δ' αἰώνων τέθει-
 κε τὸ ὥρα.) ἐπεὶ δὲ βιωφελῆ καὶ ὥραία οἱ δὲ καὶ
 ἔτορα, ἢ ἀπὸ γῆς δὲ, πρὸς τίθεικε τὸ, τὸν γαῖα φέρει.
 ἀκμήτερος ἀκτῶ.) Φίλῳ δ' ὥρημα δ' ἀκμήτης γ' ἢ
 γῆ, δ' ὡρεκῶς. ὅτοι γὰρ ἀντὶ τῷ γ', δ' πῖβαςι, δινοφε-
 ρὸν γνοφερόν, καὶ δ' ἡμῶν γῆμῶν λέγοντες.
 Ἀκτῶ.) ἀκτὶς, θηλυκόν, ἡ τῷ ἡλίῳ. καὶ ἀκτὴ, ὁ
 αἰγιαλὸς λέγεται. τὸ δὲ δ' ὥρημα, ὁ ἀκτὴς τῷ ἀκτῶ
 τὸν ἀκτῶ, ἐκ τῷ ἄγω τὸ φέρω. καὶ νῦν ἢ πόδι δ' ἢ
 μήτορ.) σιωπῆσιν εἰπον, τὸ σαφές τε ὅτι ἀληθῆσα-
 τον καὶ τὴν μυθικὴν δὲ ἰστορίαν λεκτίον, ἀλλὰ καὶ
 ἄλλα.

ἀλληγορητῶν μοι ἐκ λήτης, ἢ μᾶλλον ἐκ σικελίας,
 ἡδ' ἡς ἀφ' ἧς πασε τὴν δ' ἡμικτρῶ θυγατὶρα τὴν κό-
 ρην. δίοκτοσα δὲ ἡ μήτηρ, μέχρι τῶν ἀθλιωῶν καὶ τῆς
 ἐλλάδος ἀφίκετο. ὑπὸ τριπτόλεμον δὲ τοὺς λελεῶ καὶ
 μετανείρας παιδ' ὅς, τὰ πόδι τῇ παῖδα μαθῶσα, εἰς
 ἀμοιβὴν τῇ τριπτόλεμον τὰ σπέρματα δίδωσι, ἃ
 πῆδροτ' ἄρμα δρακόντων· ὥς τούτῳ πόδιεπ' ἡμέ-
 να πανταχοῦ, τὰ πόδι γεωργίαν διδάσκει. ταῦτα
 μὲν τὰ μυθώδη. τὸ δ' ἀληθὲς ὅτως ἔχει· μὴ πω τῶν
 γεωργικῶν ὑπ' ἡγεμονίᾳ πόδι τὴν σικελίαν, ἃ τῇ
 λιβύῳ, σίτῳ κύτταμα τῶν ἐγίνετο, καὶ πάλιν ἐ-
 φθείρετο, μηδ' ἐνὸς αὐτοῦ ὑπ' ἡγεμονίᾳ. λίερον δὲ,
 ἢ τις ἑτέρος, ἀργον εἰς λιβύην ἃ σικελίαν μεταπεμ-
 ψάμεντο, ἡκοῖδ' αὖ πῶς τὴν μαθῶν, ἐκείλυσσε συ-
 ναγαγεῖν σίτον ἐκ τοῦ ἐκείνου φυομένου, καὶ εἰς ἐλλάδα
 μετακομίσαι. ὃ δ' ἡ γεγονότος, τριπτόλεμον πρῶτος
 ἀρώσας, καὶ σπείρας ἢ ἐν ἀρόσῃ χωρίῳ ἀπὸ τ' πρώτης
 ἀρδ' ὀύσεως, ὃ νῦν νέαι πάτραι καλοῦνται· ἢ ἡ τῇ
 πλείῳ ἐν ἐλδυσίνι τῇ ἀπ' ἡκῆς, γεωργεῖ καὶ συγχο-
 μίζεται αὐτῇ καρπούς. εἴτα ἃ συγγραψάμεντο πε-
 ς γεωργίας, τοῖς πᾶσι ἀνθρώποις δ' ἐδίδωκε. ἃ δὲ
 μήτηρ μὲν ἡ γῆ καλεῖται, ὅτι πάντων γῆ μήτηρ. κό-
 ρη δ' νῦν ἃ πρὸς φόνον, τὰ ἐκ τ' γῆς κατ' ἕτος πρὸς τὸ
 ζῆν δίδωμεν· μᾶλλον δ' οἷος, ἃ τὰ γεωργικά· δι' αὐτὰ
 ποιοῖ φόνον ἃ πόλεμοι γίνονται, ταύτην δ' ἡ κόρην,

ἔγχευ τὸν σῖτον, ἀδ' ἡς ἀφ' ἧς παζε. φυόμεθ' ἡ γὰρ τοῦτον,
 πρότορον, συνέβαινε ἀφανίζεσθαι πάλιν δὲ τὴν ἀγ-
 νοίαν γεωργίας, ὥς ἐφημεν. ὥς δὲ ἀγ' ἔργου μετακομί-
 σαντες, πρὸς τριπλόλεμον ἐλδυσῖνι ἐσπάρη καὶ
 ἀνεφύη, καὶ πανταχοῦ ἐσίδ' ἀχθῆ, ἔφασαν τὴν δ' ἡ-
 μετραν εἰς ἀθλίωας ἐλθεῖν, ἡ γὰρ τὰ ἐλ γῆς δ' ὠρήμα-
 τα, καὶ πρὸς τριπλόλεμον μαθῶσαν εὐρεῖν τὴν κή-
 ριν, δὲ ἐλδυσῖνι ἀνερχομένη δὲ ἀδου λουκόπω-
 λον. ἐκεῖ γὰρ κρυβεῖς καὶ παρρεῖς ἐν τῇ γῇ ὁ σῖτες,
 εἰς φῶς δὲ ἦλθε. δρᾶκοντες δὲ πῆρεστοί, οἱ * πλο-
 τροικοὶ λόγοι, καὶ οἱ γραπτοί, οἱ πανταχοῦ πόδι πο-
 ρβόμενοι, ἐπὶ τὴν γεωργίαν διδ' ἀσκοντες. ταῦτα
 τὰ μυθικὰ ἐπ' ἀλληγορεῖμενα. ἔστι δὲ καὶ ἐτόρα ἰσχυρία
 πόδι φορομένη πόδι ἐλ δ' ἡμετρα. ὅσοις, ὁ καὶ διό-
 νυσος, μετὰ ἰσίδ' ἐλ αὐτοδ' ἡμετρὸς καὶ δ' ἡμε-
 τρος καλουμένης, καὶ στρατὸν πλείστον, μετὰ μου-
 σικῶν καὶ αὐλῶν πόδι ἤρχετο, τὴν γεωργίαν καὶ φυ-
 τουργίαν διδ' ἀσκων. ὅθεν αὐτὸν καὶ διόνυσον ἐκά-
 λεσαν, ὥς εὐρετὴν φυτουργίας. τὴν δὲ ἰσὶν δ' ἡμη-
 τραν, ὥς τὰ ἐλ γῆς δ' ὠρημένη, καὶ γεωργίαν διδ' ἀ-
 ξασαν. Τὸ λεκτορεσάμενος.) ὅτιν' ἐλ δ' ὠρή-
 ματες καὶ βίος τοῦ ἐλ γεωργίας κορεθεῖς, ὁφέλ-
 λους, ἀντὶ τ' ὠφέλλει καὶ αὐξεῖ τὴν ὄρην. ὁ πλοῖος τῶν
 δὲ τοῦτον φιλόνοκον εἶναι, ταῦτα φησι. ἀλλ' εἰδ' ὡς, ὅτι
 εἰ πῶς ὄργα καὶ γεωργίαν χολάσει, ὅτι τὸν τούτοις
 ἀχο

ἀρχοληθήσεται, ὅπως εἰρήκει. Κεκορεασάμενοι, ἐπὶ
 ὅσα λόγου δίχα τινὸς διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, ἀνο-
 λικὰ εἰσιν. Κτῆμας ἐπ' ἄλλοτρίοις.) οἱ ποιηταί,
 καὶ δ' ὁ γράμματα, ὡς νῦν, ἐκθλίβουσιν ἀνολικῶς, ἐπὶ
 τὰ μακρὰ κοινολύττοι. Τοῖσι δ' ὅκτι δ' ὀνόματι
 εἶται.) ὅκτι δ' ἐκ δ' ὀνόματι ὡς καὶ νῦν ἰσχυρὸν τὸν τρόπον
 σοι γνήσεται, λαμβάνειν τὰ ἐμὰ. ἀλλὰ λυθήτω
 αὐτόθι τὸ ἐμὸν ὀνόματι, ὅθεν εἰς δικαιοσύ-
 ναις, ἢ δικαίαις κρίσεις, αἱ ἅρ' τῷ θεῷ καὶ τῷ πᾶσι
 νοίας ἐπὶ τῷ ἐμῷ εἰσὶ τίμαι. Δωροφάγος.)
 ὅκτι εἶπε δ' ὁ δόκτος, ἀλλ' ὡς ταπεινῶς δωροφάγους·
 οὐδέστιν, ἐκ τῷ λαμβάνειν δ' ὡς δ' ἰσχυρῶς. οἱ δὲ
 ποιῶσι, τὴν φάσιν ὅκτι εἰς τὸ δ' ἰσχυρῶς ἔνεκα.
 δ' ὁ δόκτος δ' ἐπὶ τινὸς γίνονται, καὶ ὅλα τὸν τρόπον δι-
 χα φαυλότῳ ἀρσολαῖς εἰς δ' ἰσχυροί. ὅσοι πλέον
 ἡμῶν πάντες.) ἀντὶ τῷ γὰρ ποῖον πράγματι τὸ ἡμῶν
 συ πλέον τῷ ὅλοι κλήρῳ. τὸ ὅσον, ποσότης ὅσον ἀντὶ
 πληρότητος. τὸ πλέον δὲ τῇ ἀξίᾳ νοκτίου οἴου, οἱ ἐκ
 δικαίᾳ δ' ἐκ χρυσῶν, πλείους τῇ ἀξίᾳ τυγχάνουσι τῶν
 κ. οὐ γὰρ ἔστι ποσῶ ποτε τὸ ἡμῶν τῷ ἑαυτοῦ ὅλο-
 κλήρῳ, πλέον τις εἶπεν. Οὐδ' ὅσον γὰρ μάλα κ.) ἐλ-
 λειπῶς ἐπὶ σιωπῶντος τὸ φησὶ ἡσίοδος. εἰπὼν γὰρ, ὅτι
 ὅτι γινώσκουσιν, ὅτι πλέον τὸ ἡμῶν τὸ ὅλο κλήρῳ, ἐπὶ
 γὰρ, ὅτι γινώσκουσιν ὅσον μέγα ὄφελος γὰρ μάλα κ.)
 ἀσφοδ' ἐλαβὺν τελευτῶσι λαχάνοις ὑπαρχεῖ. λείπει τὸ,

παρὸ δ' ἀδίκων βρωμάτων πολυτελῶν.
 Γάλιν δ' * ὁ λόγος, ὅς ἀποπνύει λόγους.
 Ερδύγεται δὲ κομπασίφρονα ζάλλιν,
 Θέλων διδάσκειν φιλάλιμον τὸν τρόπον.
 Ἀλλ' ὅδ' ἐν εἰδῶς ἀφειᾶ μάτλι γράφω.
 Ἀλλ' αὐτὸς εἰπεῖν καὶ διδάσκειν καὶ γράφειν
 Ἀκωρ, πρὸν γμα τοῖς ἱεροῖς τούτου ἱερότοις.
 Σκίλλης τὸν ὄγκον, καὶ μαλάχης αὖτ' ἑλάδους
 Τεμῶν ἐν ὄλμῳ, συγκεράσας καὶ μέλι.
 Καὶ αὖτις βραχὺ πρὸς τροφίῳ τῶν τεμνμάτων,
 Οὐκ αὖ πηροῦν τὸ λιμὸν τὸ πυρεφόρον,
 Εἰ συγκεράσας ἀκραιῶς καὶ πρὸς τέχνῳ.
 Εἰ δ' ὅ, πρὸς ἀδ' ἡ βραδ' ὅς φανῇ τρέχων.
 Σκίλλα γὰρ οἶδε αὖτ' ἀτέχνους ὀλύνειν.
 Εἰ δ' αὖ τὸν ἰὸν ὅς ἐνέγκης ἐν τέχνῳ,
 Βράππων ἐν χύτραις ἱκανῶς μεδ' ὑδάτων,
 Ἐπεὶ τα τὸρσιώεις αὐγαῖς ἡλίῳ,
 Τεμῶν τε λεπτὰ συμφουράσας σιπᾶμα,
 Μέλι τε μίξας, καὶ τὸ μήκονος δ' ἀκρυ,
 Πρὸς σταθμὸν ὅν γρη, καὶ ποσόν, καὶ πρὸς μέτρον.
 Ὅπου γινώσκων, ἀκραιῶς ὅχι γράφω,
 Σμικροῖς ἐν ὄγκῳ ἱκανὸν θρεψαῖς ὄχλον.

Κρύψαντος γὰρ ἔχουσιν.) αὐτὸν λεκρύνουσι, ἀπὸ
 πῶς οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μετοχῶν αὐτῶν ῥημάτων λέγου
 σι. τινὲς ἢ παρολκῶν, ἢ γὰρ πόδισσας τιθέουσιν, ὡς

νῦν τὸ ἐλέψαντε ἀντὶ τῷ λεκρύφασι. τὸ δὲ ἔχουσι κα-
 τὰ πρὸς κλήμιν καί ται. ὁ δὲ νῦν τοῦτο, ὡς πέρι, μὴ ἀρ-
 γὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐπὶ τοῖς πωληταῖς διὰ τριβῆ.
 τοῦ γὰρ μὴ ἔχοντι τὴν ἐκ γεωργίας χρονίαν ζωὴν, ἢ
 χρεία τοῦτο. ἢς γεωργικῆς ζωῆς τῇ σὺν οἰκίαν πλη-
 ρώσας, εἴπορ σοι ἀρετὴν, ἔπειτα φιλονείκει. οἱ θεοὶ
 γὰρ, ἢ γοῦν ἢ εἰμαρμένη, ἢ ἐκ τῶν ἀσέβων γινομένη,
 ἀπέκρυψε, καὶ δὲ ἀσπίδα ἐποίησε τὸν βίον τοῖς
 ἀνθρώποις. οὐκ ὁλως γὰρ πρότερον καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ἐξ-
 τασάμενοι, εἶχον αὖ ἀρετὴν ζωὴν πρὸς ὅλην ἐν-
 αὐτὸν, καὶ ἀργός. καὶ ταχέως αὖ τὸ πηδάλιον ὑπε-
 ράνω τῷ καπνῷ κατετάθη, δὴλονότι ἀπαξ πλάσας.
 ἐπὶ ἀπόλοιτο ἐπὶ ἀπώλοντο αὖ τὰ ὄργανα τῷ βῶν, δὴ-
 λονότι ἀπαξ σὺ ὄργανα μὲν. ἀλλὰ ζεύς, ἢ γοῦν ἢ εἰ-
 μαρμένη, ἀπέκρυψε τῇ ῥαδίαν ἐπὶ οὐκ ὁλως τάντλη
 ζωὴν, ἀπαίτηθαι πρὸς τὸ πρὸς, ἐπὶ λαπαίς ὑπὸ αὐ-
 τῷ τὸ πῦρ. ἀνδ' ὅτι ἐλέμματος τῷ πυρὸς τὴν γυναικα
 ποιήσας, συμφορῶν τὸν βίον ἐπλήρωσε. ταῦτα μὲν
 μυθικά. ἐπὶ δὲ σαφέστερον, ἐπὶ ἡτὶ ἀληγορίαν μοι μαῦ-
 θαντε, ἐπὶ ἰσορροπίας ἐπὶ ἀληθῶς ἡτὶ ἑλλενας. φασίμ
 ἑλλενας, ὅσοι τὸν κόσμον γινεσκὸν εἶν λέγουσι, ὅτι
 μετὰ τὸ διαρραγῆναι τὸ ὄρεος, ἐπὶ τὸ ἀέρα συσπῶναι,
 ἐπὶ ὑποσπῶναι τῇ γλῶσσει πηλῶς καὶ παντελῶς ἀπα-
 λῶν, σπινθηρῶν δὲ καὶ πομφολυγῶν ὑμῶν ἐκ
 ταύτης ἀναδιδῶναι. ὡς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ θερμαινομένων

40 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἡμέρας, νυκτὸς δὲ τρεφαιμένων ταῖς σελήναϊαις ὑ-
 γρότησι, καὶ μετὰ τὴν αὔξησιν ἐκτραγύτων, ἀνθρώ-
 πους σιμῖβη γνῆσαι. καὶ παντοίων ζώων ἰδέας
 πρὸς τῇ στοιχειακῇ ὑπὸ κράτειαν, τὴν ὑδατῶδ' ἢ φη-
 μὶ καὶ πυρῶδ' ἢ, καὶ γῆδ' ἢ καὶ ἀερίδ' ἢ. κατεξικ-
 μαθεύσης δὲ τῇ γῆς ὑφ' ἡλίου, καὶ μηκέτι γηναῦ δ' υ-
 ναμνίης, ὅζ' ἀλληλογονίας φασὶ τὴν γνῆσιν γίνε-
 σθαι. ὅτι δὲ ζῶα γηναῦ οἶδ' ἐν ἡ γῆ, δ' ἐκνύουσι πολλὰ
 χόθην, ὧς ἐκ τῆς ἐν θηβαΐδι τῇ αὐγυπῖα γηνωμνίων
 μετὰ τὴν τοῦ νείλου ἐλάνασεως ὑποχώρησιν. οἱ
 τότε δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀπλότητες, ὄντων ἀπάσης ὧς
 ἀπειρίας ἀνάμεσοι, ὅδεμίαν ὄντε τέχνῳ, οὔτε γεωρ-
 γίαν ὑπῆσαντο, ὅτ' ἄλλο ὅδ' ἐν, οὔτε ὅ, τι ὅδε νόσθ'
 ἢ θάνατ' ἐπεγίνωσκον. ἀλλ' ὡς ὑδὶ κοῖτον ὑπὸ τῇ
 γλῶ πῖπνοντο ἀπέψυχον, ὅκ' εἰδότες ὁ πάχουσι.
 φιλαλληλίαν δὲ μόνον ἀσχοῦντο, ἀγελαῖον διέ-
 ζων τὸν βίον, δίκῳ ποιμνίῳ ὑδιμονὰς ὀζιόντο,
 καὶ τοῖς ἀκρόδρυναι κοινῶς καὶ τοῖς λαχάνοις τρεφόμε-
 νοι, καὶ ἀλλήλοισι καὶ θηρίων πρὸς βοήθειαν καὶ συ-
 νεμάχοντο, γυμνοὶ γυμναῖς ταῖς χορσί. γυμνοὶ δὲ
 ὅτω τυγχάνοντο, καὶ σκέπης καὶ χημάτων ὑδι-
 δεῖς, καὶ μηδὲ καρπὸς καὶ ἀκρόδρυναι πρὸς ἀκθή-
 κας συναγαγεῖν εἰδότες, ἀλλὰ μόνῳ ἐδιδόντο τρο-
 φὴν τὴν ἐφήμερον, χεῖμων' ἔχοντες, πολλὰ
 διεφθέροντο. λοιπὸν τῇ ἀνάγκῃ χόντες διδ' ἄσκα-
 λον,

λον, τὰ κοῖλα τῶν δένδρων, καὶ τὰ διασεία, καὶ χι-
 σμάς πετρῶν, ἃ ἀπ' ἡλαια ὑπεδ' ὕοντο, καὶ αὐτὸ τῶν
 καρπῶν διωαμλύνει φυλάττειν μάλιστα γνωρίσαν-
 τόν, καὶ ἅπασι αὐτὸν συναγείροντον, ὃν τοῖς ἀπὸ
 λαοῖς συναπετίθεντο, καὶ οὕτοις ἐτρέφοντο δι' ὅ-
 λου ἡμεῖς. τοιαῦτα συζῶντες τῇ εἰμαρμένῃ, βίον
 ἀπλουῶ καὶ ἀπέριτον καὶ ὁμιλητικόν, δίχα πυρὸς
 ὑπὸ γνώσεως. ὁ βασιλεὺς, ὁ ἀρχοντας, ὁ δεσπότης, ὁ
 στρατάρχης, ὁ βίος, ὁ ἄρπαγας, ἅλλα ὁμιλητικὰ
 μόνον καὶ τὸν ἐλδύθρον καὶ ἀπέριτον αὐτοῦ βίον
 ζῶντες. ἐπεὶ ὁ προμηθεύς γεγονότις, ἃ πρὸς
 λόγους, τὸ πῦρ ἐφύρον. ἃ θερμοτόρων, ἡ γοῦν πα-
 νουργοτόρων πραγμάτων ὡρεχθῆσαν, ἃ τὴν ἀπρί-
 του καὶ ἐλδύθρον βίον ἐκείνους μετέτρεψαν διαγωγὴν,
 καὶ εἰμαρμένῃ, ὡς εἴποι τις. ἵνα τὸ χρήσιμος τοῦ πυ-
 ρὸς αἰτέχνη πρὸς ἐφύρεθῃσαν, δι' ὧν ὁ βίος ἡσμεῖ-
 ται, καὶ τὰ ἡδύα ἡμῖν καὶ τὸ πῶν καὶ ἀβρότατα
 γίνεται, δίκην γυναικὸς ἡμᾶς καταδέλγοντα, καὶ
 τρυφεροτόρους ἀποργαζόμενα. ὁ καλεῖ πλάσιν γυ-
 ναικὸς ὁ ποιητὴς. ἐπεὶ ταῦτα ποθήσαντες ὁ δυνή-
 καμεν, καὶ ἑαυτὸν ἐκτισάμεθα τῇ πανουργίᾳ ταύ-
 τῃ, καὶ τὴν προμήθειαν, ἃ τῇ τεχνῶν πασῶν, καὶ
 τὴν ἐφύρεσιν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἀπρίτου καὶ σκληροῦ
 βίον ἐκείνους ὑπὸ τὸν ἡλυπρεπίεθρον καὶ βλακωδέστε-
 ρον μετατρέψουσιν. ἃ καὶ γυναικα παρὰ ὧρας, καὶ

42 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἰσὸν πολυσήμονα, καὶ ἑτέρω καλέσει τις μυρία. ὅ-
 τω γοῦν ἐκ τοῦ πυρὸς ἑλομένης, ἡ γοῦν τοῦ ἐφ' οὐρέσεως
 τοῦ τοῦ χηρίσεως, ἐφ' οὐρομένη νέον κακὸν * νέον ἐπίσπασ-
 σον, τὴν πρυφώτορσαν ταύτῃ βιοτήν, τὸ ὡς ἐν
 βάδων μαλακῶν τοῦ ταπῆτων καθύδιν, ὅπως ἀμ-
 φαγαπῶμεν. κακὸν δὲ ἡμέτερον, ὅτι ποθοῦντες
 τούτων τῶν λαμπρυνόντων τὸν βίον πρὸς πικτή-
 σματα, ὅς ἐστιν παυόμεθα καμάτου καὶ οἰζύν-
 ταις. καὶ τὸ πρὶν ζῶντων ἐλδύθεροι καὶ ἀβόρυβοι,
 οὗν δοῦλοι γέγοναμεν δ' ὕσλωι, βασιλεῖς καὶ ἀρχον-
 τες καὶ δεσπόταις ἡμῶν ὑποδίσσαντες, τοῖς οἰκείοις
 πονήμασι ὑπερεπουῶντες αὐτοῖς τρόμῳ πολλῷ. ὅ-
 τινος ἀνδρὸς πασῶν τε, μάχαιτε, καὶ ἀνδρὸς φόνου
 γελευδιμοί. εἰ δὲ ταύτας τὰς τέχνας οἱ ὑπὸ μνῆστεροι
 καὶ ὑπερόβουλοι μὴ ἐδέξαντο, τούτῃ οἱ μετὰ τὸ πά-
 θος τὴν γνῶσιν τούτων λαβόντες, καθάπερ αὖ εἰ πρὸ
 μνῆστεροί τινος καὶ τὸ μέλλον προβλέποντες τού-
 τας ἐκάλυσαν, οἷα εἰδότες τὰ συμβεβηκότα, ὅς ἐστιν ἐν
 τούτων τῶν δυσχερῶν τῶν ἐκ τοῦ ὅτι τυχεῖς καὶ μακα-
 ρίας τοῦ ἀβρᾶς τοῦ γλυκείας πικρᾶς συνίβαινεν αὖ ἡ-
 μῶν βιοτῆς, ἀλλ' ἐζῶμεν τὸν μακάριον βίον ἐκείνου,
 τὸν ἐλδύθερον, καὶ λιτόν καὶ ἀπείρητον καὶ φιλάλ-
 λον, καὶ τῶν νῦν κακῶν ἀνεπίδεκτον, μικροῖς π-
 σι τοῖς πονήμασι τὰ ὠραῖα τῶν ἐδωδύμων ἀκρόβουα
 καὶ πάντας λαχάνοντες πρὸς τροφὴν συνάγειντες, καὶ
 εἶτε

αἱ πῆ πονεῖν ἐτόρυν τοιοῦτότροπον καὶ τοὶ πρὸς ὕμνους
 ἀρρησίμνοι. οὗτοι γοῦν καὶ ἡσίοδος φησι πρὸς πέρσην
 τὸν ἀδελφὸν δῖα τῷ πρὸντων ἐπὶ δὲ ὡς πέρση, εἰ τοιῷ
 τῷ ὡς ὁ βίος, καὶ ἡ εἰμαρμένη ἐκείνη, ὅτι ὁ παλαιὸς
 βίος μετέτραπται, καὶ λίαν ὅστις νῦν δύσχερὲς ἔσται
 ὡς δύσπλοος, καὶ κεχρημένῳ πολλῶν, δέοι σε
 μὴ διάγειν ἀργόν, ἀλλὰ παντοίως ποιεῖν καὶ ὄργα
 ζεῶσαι. καὶ ὅτω γὰρ μόλις ἐκφύγῃς τὴν τῷ βίῳ δύ-
 σχειαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτω. φέρε δὲ καὶ τοῖς ἑπε-
 σιν αὐτὰ σαφηνίσωμεν. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) οἱ
 θεοὶ, ἢ γὰρ ἡ εἰμαρμένη κρύπτει τὸν πρὶν ὅτι ἀπλοῦν
 βίον τοῖς ἀνθρώποις. ὅτι ἐστὶ νῦν ὁδυνηρὸς καὶ ἐπίπο-
 νος. Ρῆϊδῶς γὰρ κεν.) τότε γὰρ τῷ πρὶν βίῳ μῆ-
 κότερα ὄργασάμενος, εἶχον αὖ ὁλοχρονίαίαν ζωὴν. ὅ-
 ρασίαν δὲ φησι ὁ γεωργικὴν, ὅτι ἐτόρυν τέχνῃσι πι-
 νά, ὅ γὰρ ἦσαν, ἀλλὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν.

Αἰψὰ κε πηδάλιον.) ἀντὶ τῷ, ταχέως εἰς καπνὸν
 ἔρριψας αὖ τὸ πηδάλιον, ἢ κατέκαυσας, ἢ ὡς κα-
 πνὸν καὶ οὐδ' ἐν ἡγήσω. ἀντὶ τῷ, οὐκ αὖ ὡς πρὸς
 νῦν ἐδέηθης ναυπηγίας. Απολοῖτο δὲ.) ὅτι ἀπώλλον
 τὸ αὖ καὶ αἱ ὑποκρίσεις τῶν βοῶν, καὶ τῶν ἡμιόνων.
 οὐκ αὖ γὰρ ὦμεν οὐδὲ τούτων ἐν χρεία. οἱ δὲ ὄξυ-
 γούμνοι καὶ λέγοντες, ὅτι ἅπαξ πλοῦσας, καὶ ἅ-
 παξ ὁμοίως γεωργήσας, ἔδου τὸ πηδάλιον ὑπὲρ
 καπνοῦ κατεκμάσθαι, καὶ τὰς ἐκτὴν τῶν γεω-
 γικῶν

44 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

γικῶν πόνων ἀπέλυσας, μάτλω λαβράζισιν. ἔκλω
 γὰρ τοι ὡς ἐφίλω, τότε ἔτε πλῆς, ἔτε γεωργία. ὁ καὶ
 ἡσίοδ' ὁ ἀκείβῳς ὑπὸ σάμλινος ἔτω φησίμ, ἢ ἴσως τὸν
 λόγον καὶ ἀναχωρίζει ὁ ποιικτὴς, καὶ τὰ ὑπὸ τούτου
 γηρόμλινα προάγει χρόνοις τοῖς παλαιοῖς. ἀλληγορι-
 κώτερον δὲ, οὕτως σίνονκτιον. ἀπαξ ὀργασάμενος
 τῇ συλλογῇ τῶν καρπῶν, ἐκ τῶν βίος οἷον τὸ πρίμ,
 ἐκ τῶν αὐτῶν καρπῶν καὶ τῶν βιωτικῶν φροντίδων
 τὸν κυδὸρνήτῳ νοῦν ἔβη, ὃ ἀφροντίσως διῆγδον.
 ἀπώλλοντο δ' αὐτὸ καὶ αἱ βοαὲ, καὶ αἱ μάχαι, καὶ θό-
 ρυβοι, καὶ αἱ πρὸς βάρβαρα ἔθνη ὑπὸ γαμίαι, αἱ δ' ἄ-
 τας ὑποψίας καὶ εὖς πολέμους γινόμεναί. τὰύτας
 γὰρ ἡμίονους καλεῖ. μᾶλλον δὲ εὖς ἐκ τοιούτων ὑπὸ με-
 ξιῶν γινομένης, ἢ τοι τιτρωμένης. καὶ γὰρ τὸν κύριον
 ὁ χρισμὸς ἡμίονον ἔφη, ὡς ἐκ μητροῦς* μῆδον, ἢ τῇ πα-
 τέρᾳ δὲ πέριστον. ἢ τὰς ἀπλῶς ὑδιμξίας καὶ μάχας
 καὶ συρράγας ἔθνων ἔθνεσιν, ἡμίονους καλεῖ. καὶ πα-
 λαδρῶνς, δ' ἄ τὸ πολλὰ καρτερεῖν καὶ πάχειν εὖς
 συγκροτήσαντας τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυ-
 ψεν.) ἄλλ' ἢ εἰμαρμένη τὸν ἀπλουῖ καὶ ἀπείρητον
 ἐκείν' βίον, ἀπέκρυψεν ὀργισθεῖσα. προσωποποιῶν
 δὲ τὴν εἰμαρμένην, ὀργλῇ αὐτῇ ποιεῖ τίθησιν. ἐκρυ-
 ψε δὲ ὀργισθεῖσα, ὅτι ὁ προμηθεύς, ἢ γοῦν ἢ προδολὴ
 καὶ ἢ πρόγνωσις ἡμῶν, ἢ ἀγκύλα καὶ πόριςρεπῆα
 βυλδουμένη, ὅς η' πάτησε καὶ πρὸς ἑψέμιν καὶ αὐ-
 τῷ

1 κα
 714

τῷ τῷ εἰμαρμένῳ. ἔκρυψε δὲ ὁ ποσειφύλαξ τὸ
 πῦρ. ὅπου ὁ δὲ αὖθις ὁ εὖς καὶ μέγας πᾶς τῷ ἰα-
 πετῷ, ἥγουν ἑλ λινήσεως τῷ νῦ προμηθεὺς ὁ ῥηθεὺς,
 ἥγουν ἡ ἡμῶν προβουλή καὶ πρόσκειψις ἔκλεψεν,
 ὁ κλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις πρὸ δῖος γνῶ-
 μῶν, ἥγουν ἑλ εἰμαρμένης, ἑλ μεγάλα βαλδουμένης.
 οὐ γὰρ μετατρέπεται ἡ ἑλ εἰμαρμένης βολή. κέκλε-
 φε δὲ τῷ το, ἐν κοίλῳ νάρθηκι. τὸν δὲ αὐτὸν τὸν περ-
 πικέρανον, ἥγουν τῷ ἡρ ἑφίω εἰμαρμένην εἶπε με-
 ταθεπκῶς, ὡς ῥέπουσαν ἢ καταγωνιζομένην ὅτι
 ἐναντίος, καὶ ἀτυχεὺς, δίκῳ κεραυνῶν. ἡ τῷ τῷ
 πομνίῳ ὁ χείρσσαν τοῖς ἑαυτοῖς κόραιοις, ἡ τοῖς ἐ-
 πάροισι, καὶ φαντασίαις. τίς δὲ ἡ τῷ πυρὸς ἕλσπῃ,
 μάνθανε. πρὶν μὲν ἡ τῷ πυρὸς χεῖσις ἄγνωστος ἦν
 τοῖς ἀνθρώποις. οἱ προμηθεῖς δὲ τῶν ἀνθρώπων, χε-
 μῶντος γεγονότος, καὶ κεραυνωθέντος δίκης τε
 νόος, ὡς πλησιάζαντος ἐκείσε ἑλ θέρμης ἀεθλοῦ ἔ-
 χον, μηχανῶνται φυλάξαι τὸ πῦρ. καὶ δὲ σομοῖς
 πῖσι φύλοισι, καὶ νάρθηξι, δωαμνίσις ὅτι φυλάξαι,
 κατέκρυψαν. καὶ οὐρανίου πῦρ ὑπάρχον τὸ πρὶν
 ὅτω καταχευθῇ, καὶ γεγονός ἐν χεῖσι πάντων ἡμῶν,
 ἐμβόλῃ λαπλῶσαι, παρ' εἰμαρμένης βολῇ, ἀλλὰ
 ἑλ προτόρας. πρότορον γὰρ ἡμῶν εἰμαρμένον εἶναι
 φησι, ὡς πρὶν ἑφίω ἀπλῶς, καὶ δίχα πυρὸς καὶ
 τεχνῶν. ἐτόρας δὲ εἰμαρμένης, ἡ τοῖς σύμβαια ἐτόρον,
 ἐκ

46 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐκ προβαλῆς ἡμετέρας ἐφόδρε τὸ πῦρ ἐπὶ τὰς τέχνας·
 ὅς γε μωαῖκα πανδ' ὤραν καλεῖ, ἡ δὲ παρ' ἐτόρων τι-
 νῶν ἀλληγορομελίη ἐνταῦθα ψυχικῶς ἀλληγορεῖα,
 ὡς τὸ πῦρ ἡ νοερά ζωνή, καὶ ναρβήξ τὸ σῶμα, ποδὶ τ-
 τὸν ὅσι, καὶ ὅδε μέχρι παντός συνάγεται διεξίκοιτο·
 νῦν δὲ ἡ ἀλληγορεῖα ῥητορικὴ καὶ πραγματικὴ ὅστις,
 ἡ ποδὶ τῷ ἐν χρήσει πυρὸς λέγουσα καὶ ἐπὶ τοῦτου
 εὐρέσεως, ἥσπερ ἐφ' ἧς ἐκ προμνηθείας ἡμῶν, καὶ τῶ
 εἰ ἐπὶ τῷ βίῳ διακοσμήσεως ἐπὶ ἐκ τῶν τεχνῶν ἀπα-
 σῶν, ὅς περ τὸ πῦρ συνεισήσατο. ὅς καὶ μωαῖκα παν-
 δ' ὤραν καλεῖ, καὶ ἡφάιστος λέγει πλασθῆναι. ἐν τῇ
 λεπτολογίᾳ δὲ τῶν ἐπ' ὧν, σαφέστερον εἴποιμι. νῦν δὲ
 καὶ τὰ ἐπὶ συντακτικῶν ἀλλὰ ζεὺς καὶ ἡ εἰμαρμένη
ἐκρυψε, χολωσαμένη, ὅτι μιν καὶ αὐτὸν ὅσον πάτη-
σεν ὁ προμνηθεύς. ἐκρυψε δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς προμνη-
 θεύς ὁ ἀγκυλομήτης, τὸ μὲν καὶ ὁποῦ πῦρ αὐτὸς, καὶ
 εἴη ὁ εὖς παῖς τῷ ἰαπετοῖο, ἥτοι καὶ αὐτὸς προμνη-
 θεύς ἐκρυψε, καὶ ἐλέψας κατηγαγε τοῖς ἀνθρώποις
 ἐν κοίλῳ ναρβήκει, διὸς πᾶσι πᾶσι γινώσκω τῷ διὸς τ-
 μητιόγοντος, λαδὼν αὐτὸν τὸν δία τὸν τὸρ πικέριον
 νοῦν, νῦν τὴν εἰμαρμένην. τοῦνεκα ἄρ' ἀνθρώποισι
 ἐμήσατο ἰκάνειαν λυγρὰ. ὁ προμνηθεύς νῦν, ἥτοι καὶ ἡ
 μετέρα προμνήθεια, καὶ ὁ ζεὺς, ἥτοι καὶ ἡ εἰμαρμένη.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος.) τὸν δὲ προμνηθεύσαν ἡμέ-
 τερον νοῦν ὀργισθεῖσα ἡ ὥσπερ ἀγείρουσα νεφέλαις,
 καὶ

καὶ ταύτας συγκαλυπτομένη, καὶ σκωτίζη καὶ ἀ-
 πώροτα· εἰμαρμένη, πρὸ τ' εἰς ἑκάστην ἀφικέσθαι,
 φασὶν· ὡς ἰαπετιονίδης λογισμῶν ἐκείνου πᾶσι,
 πρόβουλον καὶ προμνηστῶν φρόνημα· ἀντὶ τοῦ ὅτι ἅν-
 θρωποι προμνηστῶν, χαίρειτε τὸ πῦρ ἐφ' οὐρόν τοις,
 καὶ τὸν τοῦ πωτόρου καὶ ἀποδιδέχοντος βίον μετατρέ-
 ψαντες εἰμαρμένῳ. σημειῶσαι δὲ, ὅτι νεφελῆ γερε-
 τῶν καὶ τὸν πικέραντον διὰ τὸν εἰμαρμένῳ λέγει,
 καθὰ συντημολογοῦντος ἐφημῶν. Σοί τ' αὐτῷ,
 ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις τοῖς εὐρεταῖς, καὶ τοῖς
 ὑπεροχῇ γρηγορομένοις, γρηγόρει· ὅσον μέγα κακόν, ἀνθ'
 ὧν γὰρ τοῦ πωτόρου βίον ἐξέστητε, καὶ ὅσον τὸ πῦρ
 ἐφ' οὐρόν κατε, τέχνη δόδῃσονται, καὶ σμῆσαι μὲν τὸν
 βίον, καὶ θέλγουςαι, καὶ μαλθακῶσαι γυναικὸς δὲ
 κῶν· πλὴν ἐκ αὐτῶν συμφορῶν, ἐδὲ πῶς αἰσέων. ἀγα-
 πῆσεται δὲ ὅμως τὸ καματηρόν καὶ σκληρόν ὅσον τῷ
 διαγωγῆς, καὶ ἐπίπονον, διὰ τὸ ὅτι αὐτὸ τὸ πῦρ ἀλλο-
 πτόμενα ταῖς ἐλπίσιν. ἔγωγε μὲν ἢ εἰμαρμένην ἐφῆ, καὶ
 πῶς ἐπὶ πᾶσι. καὶ ἔπειθ' ἠφάισω πᾶσι ἢ πάντῳ ὥρα
 ἐπλάσθαι, καὶ ἐπεκρομίσθαι γυνή, ἢ γοῶν ἢ πάντῳ δια-
 γομῆν ἔπειθ' βίῳ συναγωγῇ τῶν τεχνῶν· ἢ ἢ ἐκ πάν-
 των τῶν θεῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ δ'
 αἰσίοδον συγκεκραμένην, καὶ δῶρα λαβοῦσα. ἐκ
 μὲν γὰρ πᾶσι ἠφάισον, τὰ ὑλικά καὶ ὀργανικά·
 ἐκ δὲ τῆς φρονήσεως ἀδύνατος, τὸ κατὰ σκοδαστικόν
 καὶ

καὶ ἀγχίνου. ἐκ δὲ τῆς ἀφροδίτης, ἤγοιμι τὴν συγκρά-
 σεως, τὸ ὠραῖον. τὸ δὲ ἀναιδὲς καὶ δραστήριον, καὶ
 πόδι τὰς ἐμπορίας αἰμύλον, ἐκ τοῦ ἔρμου, ἤτοι τοῦ
 πεθορικῶν λόγου. ἐπεὶ δὲ ἐκ πυρὸς καὶ φρονήσεως
 ἡ γυνή, ἤγοιμι τὸ κόσμιον ἐφάνη τῶν τεχνῶν, ὅτι πο-
 λυσήμων ἴσος, καὶ ἡ σύστασις πασῶν τῶν τεχνῶν ἐ-
 δίδ' ἀχθὴ ἡστὶ πικρὰν εἰμαρμένην, καὶ τοῖς μεταγε-
 νετέροις ἐδόθησαν. καὶ ὅπως ὁ βίβλος συμφορᾶς ἐπε-
 πλήμμενεν. ἡ ὀργὴ δὲ τοῦ διός, ἤγοιμι τὴν εἰμαρμένην,
 καὶ ὁ χόλος, καὶ αἱ λαλῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ, πρὸς πο-
 ποίᾳ εἰσί. πρὸς αὐτὴν γὰρ τὴν εἰμαρμένην, ὥς εἶπε
 ναὶ, ταῦτα δρῶσαν. ὅσοι δὲ πρὸς τοῖς ῥήτοσι, τὸ καθ'
 ὑπόθεσιν χῆμα καλεῖται. ὅτω γὰρ ὠφελὴν εἶπεν.
 εἰ μὴ ἀποδοῖς καὶ φωνὴ τῇ εἰμαρμένῃ, ἐφθέγγετο αὐ-
 καὶ ὠργίδη, ὅτι περὶ λότοιοι δὲ ἀπλάτων γεγονό-
 τες οἱ ἄνθρωποι, τὸ πῦρ κατέχου, καὶ τὰς τέχνας ἐ-
 πεχείρουσι εἰς τὸν οὐρανὸν εὐρίσκειν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
 λάσασα τὸ σαρδόνιον, ὅτι ὑμεῖς ὀφείδατε. δόσω γὰρ ὑ-
 μῖν, ὃ ποθεῖτε ἐκ τοῦ πυρὸς εὐεθλῆναι, τὰς τέχνας.
 ὑφ' ὧν ἀβρότης μὲν καὶ ὠραιότης, καὶ πᾶν τριτωνόν
 τῷ βίῳ γηθήσεται. ἀλλ' ὅπως ὁ δούλων καὶ διωκε-
 κῶν μυρίων πόνων, ὅτι πόδισάσιων. νεφεληγερέτῃ
 δὲ νῦν καὶ τριπικδράνον διὰ, ὅτι ὁρατόν, ὅτι ἀσέ-
 ρα, ὅτι τὸν μυθικὸν βασιλεῖα ἐκείνον, ὅτι ἄλλο ὅτι
 ὅτι τὸν νοῦν λέγει ὁ ποιητής, ἀλλὰ τὴν εἰμαρμένην,
 καὶ

καὶ τὸν Πλείμαρμυλίνης νοῦν. Διόπρ' ὃ νεφεληγερέ-
της καὶ τερπικέραυνος, ὅτως ἔφη ὡς εἶπον. τὰ δὲ
λοιπὰ ὡς μὴ ὄντα τῆς νῦν ὑποδείσεως, παρεῶ. ὡς
καὶ ὑμῖν καταρχὰς ὑπεβέβλω ὅτω ποιῆν, πρὸς τὰ
πρόσφορα τῶν ἐπῶν νοεῖν, καὶ δῖας καὶ ἀθλιωᾶς, καὶ
πρωμυθεῖς, καὶ τὰ ἑτέρα· καὶ μὴ ἀνόητως ἰοῦν πολυ-
σημάντων τούτων πλανᾶσθαι, καὶ συγχέειν τὰ ἔπη,
ὥς τινὲς διάνοιαν ὁρῶν ἰαγὰ αὐτῶν προκειμένῳ τοῖς
ἔπεσι σημασίαν, ταύτῳ ἐτυμολογῶ, καὶ πόδι ταύ-
της διαλαμβάνω. τὰ δὲ λοιπὰ ἐνίστη πρῶτον ἔχω, αὐτὸ
ἀκροωμυθὲς ὅποτε βλάβῃ αὐτὸ ὠφελείας ἐπίστα-
μαι, καὶ ἀχρεῖον πολὺν στίχον τὸ σύγγραμμα γίνεται.
τίς γὰρ οὐκ οἶδ' ἐν, ὡς ἀλλαχοῦ τῶν ἐπῶν, ὁ ὕψανός νε-
φεληγερέτης καὶ τερπικέραυνος λέγεται; συναγεί-
ναι γὰρ τὰς νεφέλας, καὶ παταγεῖν. καὶ τὸν ξηρὸν τῆς λι-
νῆσει ἐκθλίβειν ἄερα, αὐτὸν κεραυνοῦς ἀποργάσσει.
ἔσθ' ἔπειτα καὶ τὸν νοῦν οἶδα μὲν διακαλεῖν, καὶ ἄλ-
ληγορεῖν ἀκριβῶς, καθὰ καὶ πόδι τῶν ἐτόρων ἀπάν-
των. ἀλλ' ὅτι νῦν πόδι τούτων, πόδι δὲ Πλείμαρμυλίνης,
ὡς ἀλληγορησά τε καὶ ἐτυμολόγησα. (ἰαπετιονί-
δης.) πάλιν ὁ πρόκλ' ὅτι νῦν λαλεῖ βλασφημίας.
Καὶ τίς ὁρᾷ τὸ τινὲς ἐκείνους πονκτίδ' αἰ,
καὶ τὸν φορυτὸν εἰ θέλει συναγέτω.
Ἡμῖν δ' ἀνάγκη, πρὸς φύσιν πάντα γράφειν.
Τελήως οἶδα νοῦν μὲν τὸ πρωμυθεῖς ὄνομα·

δ'

τινὲς

50 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τὴν ἐκ κινήσεως ἔραν ὁ κοσμικὴν ἔδραν, καὶ αὐτὴς ἡ-
 ρεῖν τὸ παντός, καὶ εἰμαρμένης βαλὼν γεγονῆαι
 καὶ ἑλλῶας. ἢ καὶ τὴν βοὸς διαμοιρασίαν, καὶ τὴν
 ἀπ' αὐτῆς διὸς ἀνατίθῃμι. πόδι ἢς νῦν ἀλληγορεῖν ἔ-
 χι πρόσφορον· σοιχαικὸν γὰρ ἴδω, καὶ τῇ θεογονίᾳ
 ἀεμόδιον. οἶδ' αὖ καὶ πραγματικῶς πτωμθεῖα λεγό-
 μενον ἀνθρώπων, ὅς ἀγροικίας αὐτῶν ἀνθρώπων με-
 ταρρυθμίσαυτα· ὅν δ' αὖ ἴδω πλάσαι αὐτῶν ἀνθρώπων
 μυθόδονται. οἶδ' αὖ καὶ ψυχικῶς πτωμθεῖα, τὸ τῶν
 ἀνθρώπων πτωμθεῖα καὶ τὴν πρόγνωσιν, ἰαπε-
 τῇ καὶ κινήσεως λογισμῷ πᾶσι λεγόμενον, ὅτι κιν-
 ημένης ἢ ἔξ ακούσου φρονήσεως· ἢ γὰρ θέμις, ἢ τοῖς ἢ
 γῆ, τὸ σοιχαικὸν πτωμθεῖας μήτηρ ὅτι. τὸ πτωμ-
 θεῖας ὅν πτωμθεῖα τούτου πατήρ ὡς ἔφω, ἢ τῶν
 λογισμῷ κινήσεις, καὶ πτωμθεῖα τῆς πτωμθεῖας.
 ἰαπετὸς δὲ λέγεται, ἢ τὸ ἴδω, καὶ ὁρμαῖν ὅτι πτω-
 μεῖα πανταχοῦ, καὶ πάντα ἀνθρώπων, καὶ ζῆ-
 τεῖν πόδι πάντων. ἔσι καὶ ἔτορ ὅτι πᾶσι ἴδω ἰαπε-
 τῶ τούτω, ὁ βραδυῖας καὶ ὑπερόντης ὁ αὐτὸς μυθός, ὁ
 μὴ τὸν ἄκρον νοῦν καὶ τὴν φρόνησιν ἔχω ὡς καὶ τὰ
 μέλλοντα συμβαίνειν γινώσκων, ἀλλ' ὁ μετὰ τὸ συμ-
 βῆαι εἰδὼς. τὸ δὲ ὡς ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης λεγέσθαι ταῦ-
 τα, πτωμθεῖα ποιῖα ὅτι, ὡς ἔφω. εἰ δὲ ἐκ τῆς ἀλληγο-
 ρικῶς πτωμθεῖας ἢ τῆς φρονήσεως χῆμα τὸ καὶ ὑπόθε-
 σιν λεγόμενον ὡφείλῃν ἔξ γενεθῆαι. κινητὴν πτωμθεῖας
 ἔπορ,

I. 1019
 male

21

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

51

ἔπειτα, τὴν ἐκ Κόραυνοβόλου δ' ἄνδρα ἐκ πλομηνέως
 τῷ τότε ἀνθρώπων ἐφύρεσιν. ἡ πόρος πύσις καὶ ἀ-
 πάτη φρενῶν εἰμαρμένης, τοῖ δὲ λεγομένην νῦν,
 τὸ μετατραπῶναι ὑπὸ τῇ πλομηνίας ταύτης ἐκεί-
 νῳ τὴν πλομηνίαν τοῖ βίᾳ διαγωγῇ ὑπὸ τῇ εὐρέ-
 σεως τοῖ πυρός, ὃ καὶ τοῖς εὐρεῖσι καὶ μεταγχεύεσσι
 γέγονε βλάβη. πόσις γυναικός, ἀντὶ τῇ εὐρέσεως τοῖ
 πυρός πρὸς τῇ εἰμαρμένης, ἥτοι τοῖ συμβάματ',
 ἀλλὰ τοῖ δ' αὖτορος, τὸ ἐκ τῷ τεχνῶν ἡμῖν συμβάν
 τοῖ βίᾳ πάντος ὑπὸ νόσμημα, καὶ τὸ πρηνερόν καὶ
 ἀερόν, ὃ ὑπὸ κτήσασθαι ἀγαπῶντος καὶ αὐδύδοντες
 ἢ μικρῶς ταλαιπωροῦμεθα, καὶ κακῶς πάχομεθα. τὸ
 εὖ καλλίστως λέγεται λίαν. ἡ τοῖ πρόκλου δ' ἐμᾶλλον.
 διόρθωσις δ' ἀκρῶν δ' εἶται. Ως ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέ-
 λασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) Ἐν τῷ δ' ἐπεὶ
 ποιοῖα, Ἐν γὰρ τὸ καθ' ὑπόθεσιν ὅτι. ἀντὶ, εἰ μὴ
 αἰδοῖται τῇ εἰμαρμένῃ, ἐγέλασεν αὐτὸν τὸ σαρκῶνιον.
 πατὴρ δ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν τὴν εἰμαρμένην λέ-
 γει, ὅτι καθ' ἑλλώων πινὰς, εἰμαρμένης βελῆ οἱ τε
 θεοί, ἡ γοῦν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι γέγονασιν. ἢ
 τὰ ἐν τοῖς σοιχείοις γινόμενα, Ἐν τοῖς ἀνθρώποις συμ-
 βάματα οἷον ὄμβροι, χειμῶνες, σεισμοί, κόραυνοί,
 καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ἀνθρώπων ὕβρις καὶ δυσβ-
 λία, καὶ δυστυχία καὶ ἀτυχία. πότι δ' ἐπὶ σαρκῶ
 νίᾳ γέλωτ', εἰπεῖν δ' εἰς μοι.

δ

2

Σαρκῶ

52 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Σαρδ' ὡς ἐστὶ νῆσος ἰβηροτρόφος,
 Ἐν ἧ βοτάνῃ φθαρτικῇ γῆς ἐκτρέχει,
 Σελήνωσιδ' ἡς, σαρδ' αἰνῇ καλονυμνῇ.
 Βεβρομνῇ δὲ τοῖς ἀπείροις, αὐτίκα
 Σπασμὸς τε ποιεῖ, καὶ γελῶτων ἐμφάσεις.
 Καὶ πότμος ὀδυρῶν, καὶ γέλασμος μόρος.
 Ἄλλοι δὲ φασὶ σαρδ' ἀνέκτους βαρβαρὸς
 Ξηρῶντας αὐτῇ σὺς γῆμαρχας ἐχάτως,
 Ἀγνὸν λαβόντας εἰς ἀπόκρημνον τόπον.
 Κτείνει δὲ τοὺς τοῖς, ἐν ῥοπάλοις, καὶ λίθοις.
 Ἐπειτα ῥίπτει ἐκ πετρῶν σὺς δυσμόρους,
 Γελῶντας εἰκῇ παιδιαῖς πατροκτόνοις.
 Ἄλλοις δὲ σὺς θνήσκοντας ἀφίσκει πλέον
 Γελαῶν, ὀρῶντας τεκνικὰς πρῶινίαις,
 Καὶ τὰς λυλίστρας καὶ σροφὰς τῇ πραγματῶν.
 Οὕτω μὲν ὁ σαρδ' ὦνιτος γέλωτος ἔχων ὅστις.

Οὐ ποιητὴς φησι γελᾶσαι αὐτὴν εἰμαρμνῇ, εἰ
 πορ αὐτῇ προσκωιδουσις. λῶ καὶ πατὴρ θεῶν (εἰ
 εἰς τῶν εἰπεν, ὡς ῥόπῳ εἰρήνη μιν. ἡφαιστὸν δ' ἐκ
 λδουσε.) τὸν δ' ὅς ἀκυστον ἡφαιστὸν ἐκέλδυσεν, ὅδ' ὡρ
 καὶ γλῶμίξαι, εἰ ποιῆσαι ἀνθρώπου φωνῇ καὶ δ' ὅ
 ναμιν, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου γυναικα, καὶ ὁμοίαν θεοῖς.
 ἀλλ' ὅτω μὲν τὸ μυθῶσιδον. ἀλληγορητικόν δὲ καὶ τοῦ
 το. ἐκέλδυσεν, ἡγοῦμαι ἐπ' ἐκδυσεν ἢ εἰμαρμνῇ, ἐκ τοῦ
 ποικλυτοῦ καὶ ὅς ἀκούσθαι καὶ παντίχρῳ πνεύματι
 αἰχρῶ.

ἀεχύλον, μεγάλῃαι γλῶ καὶ ὕδωρ, ὅχι πηλόν, ὅχι γυ-
 ναῖκα γηρίωδ', ἀλλὰ τὰς τέχνας ὥς ἐφ' ἑαυτῶν. ὅφ' ὧν τεχ-
 νῶν τῶν ὅζ' εὐρέσεως τοι πυρός, ξύλα ἐκ γῆς τιμωθή-
 σετα, καὶ γημήσουνται πλοῖα, καὶ ἐμβληθήσονται τῇ
 θαλάσῃ πρὸς πλουῖν. καὶ ὅτω τοῖς ἀνθρώποις γῆ καὶ
 ὕδωρ κοινώσεται, καὶ ὕδ' ἡ γλῶ καὶ ὕδ' ὧν δὲ πύτων.
 ὑπὸ τοι θαλατῆς φόρομιν ὕδατ' ἐμποροῦμε-
 νοι ἔσονται. Ἀνθρώπου δὲ αὐδ' ἡ καὶ διγ' ὧν.) τὸ
 λευκίως τότε τὴν τῶν ἀνθρώπου λαβεῖν ἐπωνυμίαν, καὶ
 ὀνομασθεῖσθαι τὸ καθεκασον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ δ' ὅ-
 ναμιν ἢ τῶν θηρίων, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ μηχανὰς ἀπά-
 σας ἐνδ' εἶξασθαι, πρὸ τοι δὲ λευκωδ' ὡς ζῶντος, κατ'
 ἑστίαν μόνον ἐλέγοντο ἄνθρωποι, καὶ ὅτ' ἢ τὴν ἀνθρώ-
 πινῃ ἐνέργειαν. Κλειτός, ὁ ἐνδ' ὅξος κλυτός δὲ, ὁ ὅζ' ἄ-
 κους. καὶ ὁ μὲν κλειτός, πάντως καὶ κλυτός ὅστις
 ὅτ' ἑστ' ἀντιόρ. ὅζ' ἄκουςον γὰρ πῖνα καὶ ὡς κακοῖς
 ὅστις εὐρεῖν. ὅτ' πάντως δὲ οὗτ' καὶ κλειτός. (Τὸ
 καὶ καὶ τὸ ὕδατος, καὶ τὰ ὅμοια τὰ εἰς αὐτὸ ἀπολικῶς
 μετατρέπονται εἰς ὅς. ὡς ἐκ τοι ὕδατος, γέγονεν ὕ-
 δος. ὅζ' ὅτ' τὸ ὕδατος. Ἀθανάτης δὲ θεῆς.) ἀθανάτους
 δὲ θεῶς, ἡγοῦν τοῖς θελκυκῶς λεγομένοις σοιχείοις, ὅ-
 μοίαν λέγει τὴν τῶν τεχνῶν πόρην. καὶ πρὸς τοῖς
 ὅτ' ὅτ' φθαρήσονται αἱ τέχναι, ἀλλ' ἔσονται, ἔς' αὖ καὶ
 τὰ σοιχεία συμπτῶμεν. οἱ μὲν γὰρ τεχνῖται
 θνήσκουσιν, αἱ δὲ τέχναι ὡς ἀθάνατοι διαμένουσι. καὶ

54 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πῶθεν, ὅτε αἰνεῖσαι, ὅτι πρὸς φθόρον καὶ πῆ. Κα-
 λὸν δὲ εἶδος, ὅτι ὁ βίος ἐκ τῶν τεχνῶν γέγονεν ὡραῖο
 τὸν ὅ. καὶ ἐπὶ ἡρώτων, ὅτι πάντων ὁρῶμεν τῶν τοῦ
 βίου ἡδύων. Αὐτὰρ ἀβλύων ὁρῶν διδασκῆσαι.)
 ὕλην ἀετιοῦ τ' συστάσεως τῶν τεχνῶν, τὸ πῦρ γέγο-
 νεν. ποικτικὸν δὲ ἡ κατασκευαστικὴ καὶ διδασκτι-
 κὴ τούτων φρόνησις, ἡ ἀβλύων νῦν καλεῖ, καὶ δι-
 δάσκαλον τῶν ὁρῶν. ἰσὸς δὲ, ἡ συμμιγῆς καὶ πολυ-
 μιγῆς πικρῶν τ' τεχνῶν πολυπλήθεια. Καὶ χεῖρ
 ἀμολχέαι κεφαλῇ.) ἀπὸ κοινῶς τὸ ἐκείνουσιν, ἡ γὰρ
 ἐπὶ ἐκείνουσιν ἡ εἰμαρμένη ἐκ προμυθείας ἐτοῖρας εὐρε-
 θῶναι τὸ πῦρ, ὕλην ἀετιοῦ τῶν τεχνῶν. εἴτε φρο-
 νήσει πραχθῶναι τὰς τέχνας, ὕλην βεῖωσιν ἡ
 μολχέαι κεφαλῇ καὶ τὸ ἀπὸ τέλους ἐπὶ τέ-
 χνης κοσμηθῶναι ὡς θυμῷ καὶ ὡραϊότητι τῇ χρυσῇ
 καὶ ἰλαρῇ, ὡς πόθον ἡμᾶς ἔχειν ἰσοῦ προπικτῆσα-
 σθαι. καὶ φροντίδας ἐοιδύσας τὰ μέλη, ἐλθομένους
 τῇ ὡς θυμῷ ἐπὶ τούτων ὅς τεχνίας καὶ ὡραϊότητος.

Ερ δὲ δέμεν ἡμῶν τε νόον.) ἐπὶ γένεσιν δὲ ἡ εἰμαρ-
 μολχέαι καὶ τὸν προφορικὸν λόγον ἐρμῶν, ἀναδῆναι
 καὶ πολμκρὸν λογισμόν, καὶ πανουργγόν τι καὶ αἰ-
 μύλιον ἡθῶς ἐνθῶναι ταῖς τέχναις, καὶ τῆς τεχνί-
 τως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὰς τέχνας μεταχειζόμενοι.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δὲ ἐπίδοντο.) οὕτω ἐπὶ εἰμαρμένης
 ὡς ἐκείνης, ταῦτα πάντα ἐγγύς. ἀλλὰ μὴ δὲ
 ἰσοῦ

ὅταν ἐὰν σῶμιν, ὅθεν ὁ πλοφορικὸς λόγος ὁ ἐρμῆς, διὰ
 κτορος, καὶ ἀργειφόντης λέγεται· ἐκ τοῦ διακτορεῖν,
 καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν. καὶ ἀργειφόντης, ὅτε
 ἀργὸν ἀνείλεν τοῦ πανόπλιω, ὃν ἡ ἡρα φύλακα τῆς
 εὐς ἐπέεσκε, τῆς ἰνάχου παιδός. ὁ δὲ πλοφορικὸς λό-
 γος ἐρμῆς λέγεται, παρὰ τὸ ἐρμῶεντικὸς εἶναι. ὁ
 διακτορος, ὅπιν διεξάγει, καὶ ἀγγέλλει τὰ τῆς ψυ-
 χῆς καὶ τοῦ νοῦ ἐνδυμήματα. ἀργειφόντης δὲ, ὡς
 ἀργὸς καὶ καθαρός φόνος. παιδ' οὖν γὰρ καὶ ῥυθ-
 μιζει, καὶ πρᾶννει τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν
 ἀργὸν λιύνα ἀναίρει, πυτίσι τὰ λυοσώδη καὶ ἄτα-
 κτα ἐνδυμήματα. Επίθοντο.) τὸ πῖ ἰωνικῶς ἰω-
 ταγραφεῖται, ἐκ τῆς πιδῶ ἀπικῶς. ἱερνίωνα τὴν
 εἰμαρμένην λέγει, ὡς ἀφανῶς καὶ ἀδ' ἡλως ἀποτε-
 λουμένην τῶν εἰμαρμένων, ἐκ τοῦ κροῦν καὶ θολῶν
 τοῦ νοῦ. ὅδ' εἰς γὰρ νοῦς ἀνθρώπινος ἀκριβῶς οἶδε τὰ
 εἰμαρμένα ἐν συμβεβηκόμενα. ἄνακτα δὲ ἐν βασιλείᾳ
 ταύτῃ φησὶ, ὡς πάντων δεσπόζουσαν, ἐν αὐτῇ
 γινομένων ἀπάντων. Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει.)
 τῇ γυναῖκα ταύτην, τῇ τῶν τεχνῶν ἀπασῶν σύστασιν,
 ὁ ἡφαιστος, ἡγεῖν τὸ πῦρ ἐκ γῆς πλάσσει· ὅτι τὰ ἐλ-
 γῆς καὶ ἡ γεωργία, πρώτη ἐν τιμωτάτῃ τῶν ἄλλων τεχ-
 νῶν. διὰ γὰρ τὸ ζῆν πάς ἀνθρώπος τὰς τέχνας μετόρ-
 χετο. κλυτὸς ἡφαιστος, ἡγεῖν ὁ δὲ ἀκρόν τὸ πῦρ· ὅτι δὲ
 αὐτὸν πᾶσα γίνετο τεχνη, ἐπὶ πᾶσι γινώσκει. ἡφαιστος

δὲ λέγει, ἐκ τοῦ ἁπλῶ. ἀμολγῆναι, ὁ ἀμφοτέρωθεν
 σίνων καὶ βλάπτων. ἀδ' δ' ἡφαγόν γὰρ ἐκ καυστηῶν
 τὸ πῦρ. ἢ ἀμολγῆναι, ὁ ἐκατέρωθεν χολός. ἢ μᾶλλον,
 ὁ ἐπὶ τὸ μέλει χολός. ἀναφερόμενον γὰρ τὸ ἐν χήσει
 πῦρ, ὡς πῶρ ὑποχολούει, καὶ ὑποσκάζει. ὃ γὰρ πα-
 ράνομόν ὄσιν, ἀναλισκομένης τῆς ὕλης. τὸν μυθινόν
 δ' ἐφασκεῖν φαίτο, ἀμολγῆναι, ἢ ὅτι ἐνί μέλει χολ-
 ούει, καὶ ὑποσκάζει, ὡς ὑπὸ τοῦ διὸς ῥιφθέντα, καὶ
 χολωθέντα τὰ γῆα, ἢ τοὶ τὰ μέλη. Ζῶσε δὲ, καὶ
 κῆσμενον.) ἀντὶ τοῦ ἐπίσφιξε καὶ ἐπεκῆσμενον,
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ ζωννυμένῳ. ἐκ τούτου δὲ συμφω-
 τέον, ὅτι καὶ ἡσίοδ' ὁ ἀλληγορικῶς ἔγραψεν, ὡς πρὸς
 αὐτὸς νῦν ἀλληγορῶ. ἄνωθεν γὰρ εἰπὼν διδ' ἄξει τῇ
 πανδ' ὥρα ἰσόν, νῦν δὲ λέγων ζωννύειν κῆσμεν. ἐκ
 ἀντὶ ἀφροδίτης νῦν τὰς χείρας εἰπὼν, μανίακας
 χευσείας πῶρ τὸν τράχηλον ἐκείνης πιθῆναι, ἔδειξε
 τοῦτο καταφανέστερον, ὅτι γυναικαὶ τῶν ἐκ τεχνῶν τῶν
 βίβ' ἐκκῆσμενον καὶ ἀκρότητα λέγει, ὡς φρόνησις
 μὲν μετὰ τὸ πῦρ σιωπῆσαι, ὡραίου δὲ ἐκ χείρας
 εἰς τέλος ἐκκῆσμενον. αἱ ὥραι δὲ σεφηνόρου, ἀλλ'
 ἐκ ἐαρινῶν ἀνθεσι, τοῖς δὲ καλλίστοις καὶ αἰὲθ' ἀλλεῖν
 ποιῶσι τούτων δ' ὡρήμασι. ἔαρ, ὁ πῶραις αἰς ἔχει,
 καὶ μύροις, καὶ ἀνθεσι. θέρος, σίρις, καὶ τοῖς λοι-
 ποῖς. φθινόπωρον, οἶνον, ἐκ τοῖς ἐπὶ τοῖς χερσίν, ἐλαίῳ,
 καὶ ἄλλοις δ' ὡρήμασι. ἢ τοῖς αὐτῶν κατασκευάσι. ὁ

μὲν χειμῶν ὑγραίνων, καὶ γαλακτοποιῶν τὰ ἀνα-
 ργύνα. τὸ ἔαρ δὲ, φύον ταῦτα, καὶ αὔξον, καὶ πόδι-
 πνέον δὲ κράτω αἶεσι. τὸ δὲ θέρος δ' ἐκμάζων, καὶ
 στερεοῦν. ὁμοίως τούτοις καὶ τὸ φθινόπωρον. καλλικῶ
 μος δ' ἐφησι τοὺς καιροὺς, εἰς τὸ καλλίστως κομᾶν τοὺς
 ἔχοντας τὰ τούτων δ' ὠρημάτα. Πάντα δ' ἐοίχοι.)
 τὸ πᾶν δὲ τῶν τεχνῶν ἢ φρόνησις πρὸς ἁρμονίαν ἐρ-
 ρύθμισεν. ἀθλιωτὰ δὲ ἢ φρόνησις, παρὰ τὸ τὰ πάντα
 ἀθεῖν καὶ βλέπειν, καὶ πόδι πάντων νοεῖν. ἢ ἀθη-
 λάως ὄσα, ἢ μὴ θηλάζουσα, καὶ νηπιόφρων, ἀλλὰ γρη-
 ναιοτάτη καὶ ἐντραυής. καὶ τροπὴ τοῖς λάμβδ' αἰς
 ὧν δ' ὠρικῶς, ἀθλιωτὰ. ὡς τὸ ἦνθον, ἀντὶ τοῦ ἦλθον.
 Παλλὰς, ἢ παλλομένη, καὶ δυκίνη. ἢ ἐν τῷ ἐκ τῆς
 διὸς νοὸς κεφαλῆς γημνηθῶσαι, πάλλυσσα τὰ ὄπλα.
 ὀπλισμένη γὰρ ἢ φρόνησις λέγεται, εἰς τὸ καταπληκ-
 τικόν, καὶ ἐπανδρόν, καὶ τὸ σταθρόν. τὰ γὰρ γλαυ-
 κὰ τῶν ζώων, καταπληκτικὰ, εἰ θυμοδ' ἐσερα. ἢ γλαυ-
 κῶπις λέγεται μεταληπτικῶς, ἢ καθαρώς εἰ ὀρθῶς
 ὀρῶσα καὶ κρίνουσα τὰ πράγματα. ὡς τοιυαντίον, ὁ
 θυμὸς κελαινώπης. Εἰ δ' ἄρα οἱ σῆθεσι, ἐν μέσῳ
 τῶν τεχνῶν, τουτέστι πάσαις ταῖς τέχναις καὶ τοῖς
 τεχνίταις, αἰμυλίας καὶ ψεύδ' ἢ καὶ ἀναιδείας κα-
 τίωσιν. Βαρυέκτυπον τὴν εἰμαρμένην λέγει,
 εἰς τὰς βόας καὶ ἀναρρήσεις τῶν δυστυχουμένων, καὶ
 τὰ ὀνείδ' ἢ καὶ καταρρήσεις τῶν δυσκληρουμένων.

Ερ δ' ἄρα φωνῶν.) ὠνομαζέθησε δὲ τὸ παῦν ὁ πρὸ
 φοβερὸς λόγος ἐρμῆς ὁ θεῶν κήρυξ, ἢ τοῖς ὁ διαγγέλλων
 καὶ μινύων τὰ ἐν ψυχῆς λινήματα, καὶ τὰ νῦν.
 Ονόμιλλε γάρ, ὁ μικρὸν ἰωνικῶς. Γυναικα δὲ, ὅτι
 τῶν τεχνῶν σύστασις ἢ κατ' ἄρχην, τῆς γεωργικῆς.
 καὶ πανδώραν καλεῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ δυνά-
 μεις σὺν τοῖς πνεύμασι τούτων ἐτέχνησαν, καὶ ἐπέστη-
 σαν, τὸ οἰκίον ἐκάστη δωρεσάμεν, ὡς ἔφημεν. ὡν
 δὲ ἐν γεωργίας καὶ τῶν γηλοποιικῶν, ὅτι πᾶσι πάν-
 τα δωρεῖται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ ὅτι οἱ θεοὶ, ἢ τοῖς τὰ σοι-
 χεῖα καὶ αἱ ὥραι, αὐτῇ δωρῶνται τὰ οἰκίαι, ὄμβρους,
 θερμῶν, ἀνέμους· ὑφ' ὧν ἐκτρέφονται τὰ σπέρματα.
 ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὁλύμπια δώματ' ἔχοντες, δείκνυ-
 σιν ὅτι πόδι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων λέγει, τῶν κα-
 τοικουσῶν πόδι τὸν ἡμέτερον Ὀλύμπου καὶ οὐρα-
 νόν, ἢ γινώσκον τὸ λογιστικὸν ἡμῶν. ἐδῶκεσαν, ἀπὸ τῆς ἀρε-
 τῆς. ἡμῶν καὶ τοῦτο ὁ πρόκλος, ἰωνικῶν λέγει. Γῆμ'
 ἀνδράσις ἀλυσίῃσι.) βλάβειν λέγει τὰς τέχνας γε-
 νέσθαι, τοῖς ἐφ' ὧν οὖσι ἀνδράσις, διὰ πόρ' ἐφ' ἡμῶν τὸ
 πρότερον. Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον.) ἐπεὶ δὲ νόσει τῆς
 εἰμαρμένης ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αἱ τέχναι· τὴν γὰρ εἰμαρ-
 μῆνιν πατὴρ καλεῖ, ὅτι τὸ πρῶτον εἰρήκειν· ὁ
 προφοβερὸς καὶ διδασκαλικὸς καὶ ἐφορμυλῶν τι-
 κὸς λόγος ἐρμῆς, εἰς τοὺς ὑπὸ μνηστέρεους καὶ ὑπερο-
 γνώμονας παρέπεμψε τὸ δῶρον, τὸ τῶν τεχνῶν,
 καὶ

καὶ τῶν πύτων διδασκαλίαν. οἱ δὲ οὐκ ἔγνωσαν
 ἀποδιῶσαι, καὶ μὴ δέξασθαι ἴσῳ πρὸς τὴν δεινῆς εἰ-
 μαρμλής, ὥσπερ αὖ ἐπεκαὶ πωροκέψατό τις πω-
 ροκέψοι, μὴ πως γήνηται βλάβη πολλοῖς. τὸ
 δὲ πᾶρ ζῆλος ὀλυμπίου, ἀντὶ τοῦ ὅτι εἰμαρμλής τῇ
 ὅτι οὐρανοῦ διδομλής, ἢ τῆς ἐκ τοῦ ἡμετέρου ὀλύμ-
 που καὶ οὐρανοῦ δοθείσης, ἢ τοῦ τῆς κακοβούλου. ἡ-
 μεῖς γὰρ τῶν παλαιᾶν ἐκείνῳ μετετρέψαμεν εἰ-
 μαρμλήν, ὅτι ἡμετέρου λογισμοῦ τὸ πῦρ καὶ τὰς
 τέχνας εὐρόντο. ὧν πόρφανισῶν, δυσχόρη ζῶ-
 μεν βίον. Αὐτὰρ ὁ δέξάμεν(θ).) οἱ δὲ ὡς κεκοι-
 σμένοι καὶ ὑδρογνώμονες δεξάμενοι τὰς τέχνας, ὅ-
 πότε ἐπήλθοσαν ἡμῖν αἱ πόλεις, καὶ αἱ συμ-
 φοραὲ, τότε ἐπέγνωμεν. Δεξάμεν(θ).) τὸ νόσ κοῖ-
 νὴ συλλαβή, καὶ ἔστι μακρόν. Χθονί.) τῇ γῇ. ἐκ
 τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ. χῶν, ἢ χθῶν, ἢ πάντα χωρῶσα. Νό-
 στω ἄτορ.) χωρεῖς. ἴσῳ δὲ τὸ σχῆμα ποικτικῶς
 μὲν ἐκ παραλλήλου καλεῖται, ῥητορικῶς δὲ πόρι-
 γραφή. Νόσω τ' ἀργαλέων.) ἀπὸ κοινῆς τὸ νόσφι
 τε ἀργαλέων νόσω ζώουσιν. Αἴτ' ἀνδράσιν.) αἱ τε
 νες θάνατον ἐπήγαγον τοῖς ἀνθρώποις. Απορία.
 πῶς ὅτι τληπαθέσθω μάλλον ἢ οἰκτρὸν βίον ζώντων
 ἐκείνων τῇ πρίν, ὅτι φησὶ ζῶν ἐκείνους χωρεῖς πᾶ-
 ντων ἢ νόσων; Λύσις. τληπαθῶς μὲν ἢ ὑδιπόνως
 ἔζωμεν, ἢ νοσερῶς, ἀλλ' ὅτι ἔδιδον ὁ πάχουσι. ἀλλ'

60 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἢ μωρή, ἢ γουὶ τὸ μαλθακὸν τὸ ἐκ τῆς φθούρεσεως τῶν
 τεχνῶν, ὅτι αἱ τούτων ἀβρότητες, εἰδείξαν ἡμῖν τοῖς
 τοτρόπως τὰς τέχνας, ὅτι τὰ σκληρὰ πρῶτον μὲν
 γὰρ ὅπως ἡμεῖς καὶ σρωμὴ μαλακὴ, ὅδε τὰ πηλῆς,
 ὅτε χλαῖνας τῶν παλαιῶν καὶ λασίωρ, ὅτε τοῖς τοῖς
 ὁ γὰρ καὶ ἡ σκληρότης ἡ τότε, καὶ τὸ ψυχρὸν κοινὸν
 ὅν τοῖς πᾶσι, καὶ μὴδ' ἐποτε μεταχὼν τυχὸν θερμῆς,
 ἢ μαλακότητος, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτι ἐδύναται
 ἐλγνὰ ὅδε ὑπὲρ πῶν τούτων ὑπὲρ σιβάδος, ἢ λασίαν
 ἐνδ' υσάμενοι χλαῖνας, ἢ τραφύντες ἀβρῶς, ὅτερον δὲ
 σκληροκοιτῆσαι τῆς, ἢ γυμνιτδύσαι τῆς, ἢ ἀσιτήσαι
 τῆς, ἐπὶ γνωμῶν ὅτω τὰ δύσχερῃ, ὥς πορὶ ἐν πίθῳ καὶ
 ἀφανεί ποδὶ λήψαι ὄντα πρὶν ἐγκρυμμένα. φανερω
 θύντα δὲ, καὶ ἐκχυθύντα τω τότε, τῇ γυναικί, τῇ
 ἐκ τῶν τεχνῶν γηνομένη τρυφῇ καὶ ἀβρῇ βιοτῇ,
 καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἡμᾶς ἐφελκούσῃ, δίκῃ γυναικὸς
 ὥραίας τε καὶ θυμῆρας. Εσκέδασεν.) ἀντὶ τοῦ
 ἢ ἐκ τῶν τεχνῶν τρυφῇ βιοτῇ, ἐσκέδασεν, ὁ κὼς
 πρὸς, ἢ γουὶ εἰς φῶς ὅδε ἡ γὰρ τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα,
 δύσχερῃ, καὶ γνωστὰ καὶ κατὰ δ' ἡλα πᾶσι ἐποίησε.
 λίθος δ' ὁ πρόκλῳ ψδυσμάτων πεπλησμενός,
 πάλιν πρᾶγει, καὶ σατύρεος, καὶ κρότους.
 κινῆν δ' αὐτόθι ἐλπίς.) πάντα μὲν ὅδε ἡ γὰρ καὶ πε
 φανερωταί, τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα δύσχερῃ. ἐλπίς δὲ
 μόνον ἀφανὴς καὶ ἀδ' ἡλα, μὲν ἐν πίθῳ, ὅπως
 εἰρήκει

ΞΗΓΗΣΙΣ.

61

ἄρ' ἡ κελευ, δυσκλείας ὁ δυσκλείας. ἄδ' ἡ λου γὰρ
 ἔω. ἀλλ' ὅμως ἐλπίσι χησοτόροις τρεφόμεθα, ὡς φη
 σι καὶ θεόκευτ.

Ἐλπίδ' οὐ ἐν ζωῶσιν, ἀν' ἐλπίσιν δὲ θανόντες.

Ἀρ' ἡ κτοισι δόμοις.) μεταφορικῶς εἰπὼν, ἀν-
 τὶ τοῖς ἰχνυαῖς συγκρυβαῖς. τίς γὰρ οἶδ' ἐν, ὅπου τὰ
 τῆς ἡμῶν ἐλπίδ' οὐ πρὸς βήσεται; οὐραζε κυρίως,
 τὸ ἔξω τῆς θύρας. νῦν δὲ καταχηστικῶς, καὶ τρο-
 πικοτόρως, τὸ ἀπλῶς ἔξω. καὶ ὁ πρόκλ' ἐν τοῖς
 ποιούτοις ψευδῶς αἰτιώμεν, καταφορικῶς ὅτι
 καὶ ἀφόρητ'. Αἰγαλίου.) ἐκ τοῦ ὄργου, τὸ
 δυσχερές. ἢ ἐκ τοῦ ἀλγ' ἐμποιεῖν, ἀλγαλίου,
 καὶ ἀργαλίου. Εξέπῃ, ἐπιτάδῃ. μεταφορικῇ
 δὲ καὶ αὐτῇ ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ ὅτι ἡλθε. Πρόδ' ἐν γὰρ
 ἐπέλαβε πῶμα.) ἢ γὰρ ἀφανῇ εἶασε ταύτῃ μελέῃ,
 ἢ πόπῳ τὰ δυσχερῇ γνωρίσασα ἡμῖν τεχνουργία,
 τουτίστ' ἐκ ἡδονῆς φανεράν ὁ τῷ ἐλπίδ' αὖ ποιῇ
 σαι, ἡμαρμύλῃ ἀφ' ἧς ἡνί. ἢ τὸ πῶμα μόνον, ἢ γὰρ
 ἢ ἀδελφία ἐπέλαβε, καὶ ἐκράτησεν αὐτῷ βελῇ ὅτι
 ἡμαρμύλης. ἀλλὰ δὲ καὶ νεφεληγερέτῃ ὅτι οὐδ' ἐν
 εἶπον, ὅτι τῷ ἡμαρμύλῃ καλεῖ. Αἰγιόχου δὲ αὐ-
 τῷ λέγει, ὅτι τὸ κατωγίζειν καὶ καταβάλλειν αὐτῷ
 δυσκλερούτας, πολλῶν τῶν ὅτι ὅταν σφοδρότορον
 κατὰ χρίδ' ὦν. Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ.) ἢ ἐλπίς μό-
 νο ἀφανὴς εἶμιν. ἀλλὰ δὲ, ἢ πολλὰ χαλεπὰ, ἢ μυ-
 ρία,

62 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΠΖΟΥ

εἶα, καὶ θρῆνητικὰ κατ' ἀνθρώπου πλανάται. γέ-
 μαι γὰρ πολέμων ἢ γῆ, πειραστῶν ἢ θαλάσσης. νόσοι
 δὲ φανεραὶ καὶ ἀπρόοπτοι σιγῇ καὶ ἀγνώστως. Οὕ-
 τως ἔτι πηδῶν, τὸ χῆμα, ὑπὸ τῶν καὶ συμπε-
 ρασματικῶν ταρῶν. ἢ δὲ ποικίλεις, καλεῖται ἀπόθε-
 σις. ὅπως ἔτι πηδῶν, ὅπως ἐπεὶ πόρ ὃ μὲν ἀπλῶς ἐ-
 ἀπέριττον ὅτι ἐπὶ πολιτεύεται βίῳ, ἀλλ' εἰμαρμὴ
 καὶ σκληρῶν τινί, τὸ τῶν τεχνῶν ἐφάνθη πολυχεδῆς,
 καὶ πολύμοχθον, οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν τὸν νοῦν τῆς
 εἰμαρμένης. πολιφραστικῶς αὐτῶν τῶν εἰμαρμηνῶν
τῶν ἡμῶν τὸ ζῶν πρὸς κυρώσασαν, σερεῖς ἀνάγ-
καις καὶ πόνοις. λείπεται ἄρα, ὃ πέρι, μὴ ἀργούς
ἡμᾶς καθιδρυθῶναι, ἀλλὰ παντοίως μοχθεῖν, ὡς
τὸν διαρκῆ πόρον τῶν βίῳ συλλέγομεν. Εἰ δὲ θέ-
 λεις ἐτόρῳ τοῖς ἐγὼ λόγον.) τὸ χῆμα προκαταστάσις,
καὶ προκατασκόπις, καὶ ἀποχέσις. ἢ μέθοδον δὲ
 δεινότητος, δι' ἐτόρων νῦν λόγον βυλδύεται ἐ-
 πείν ἀπὸ πρότορον. ὅτι γὰρ τῇ πρίν πῶν ἀνέσει ἔφη,
 πρίν μὲν ὑπὸ τοῖς ὡς ὁ βίῳ, καὶ ἀπλῶς, καὶ ἀπο-
 εἶργον. εἶτα τῶν πυρὸς εὐρεθῆναι, καὶ δι' αὐτῶν
 τῶν τεχνῶν, διυπαόεις ὑπὸ τῶν λαβῆς γέγονε, καὶ ἔ-
 τι μᾶλλον ὑπὸ τὸ χεῖρον πρὸς βέβαιον, τῶν ὑπὸ μνθεῖ-
 ρων δεξαμενῶν τὰς τέχνας. καὶ ἔστιν, ὃ πόρσι, λίαν
 διυπαόεις. καὶ γὰρ πόνων καὶ φροντίδων, ὅτι με-
 τρητῶν. ταῦτα μὲν εἶπε πρίν. νῦν δὲ φησὶν, εἰ δὲ
 ἐβέλκεις

πρὸς
 νῦν
 οὐβίς

ρρατωίς

ἐθέλης, ἐτόρόμ σοι λόγον ἐκκυρφώσω, ἐλβεφαλαιώσω, καὶ ἐκπληρώσω, εἰς κυρφυλὴν αὐτόν καὶ τέλος ἀγαγών, ἢ ἅπ' κυρφυῆς καὶ ὅτ' ἀρχῆς ἀρξάμενθ'.

Ὡς ὁμόθυρον γράσασιν θεοί.) πῶς, ἢ ὅτι ἐκ τῆς καὶ ὕλης ὁμοῦ θεοί, ἤγουν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι γέγονασιν. ὥς πῶς οὖν γὰρ πρῶτον εἰρήκειν, οὕτω πρότερον ὀρέσθ' ἴω καὶ χεῖρ. λινήσεως δὲ τοῦ ἀέρθ' τυχόντ' καθ' ἑλλίπας, σινέβη τὰ σοιχεῖα πρὸς οἰκείων τόπων διακειθῆναι, καὶ ἀνθρώπους ὅτ' ὅμ' εἶπον ὑμῶν γένεσθαι, καὶ ἑτέρα ζῶα παντοῖα. ὁρῶ δ' ἐσσι εὖ καὶ ὑπὸ σκευῶν· σὺ δὲ θεὸς ταῦτα ἱερῶ σῶ λογισμῶ. καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ περικατασχέσας τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς βάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ λέγει ἀπὸρ καὶ πρότερον, δ' ἑτέρων μὲν τοι ἐννοημάτων ἐλβεφωρ, ὅτι πρῶτον χρυσοῦ γέγονε γένος ἀνθρώπων, ἤγουν κράταρον πάντα, καὶ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὥσπερ ὁ χρυσὸς ἰδ'. εἶτα ἀργύριον, ἤγουν δυντελέστερον τύπου, καὶ μικρῶ φαιλότερον, καὶ ποικρότερον. εἶτα χαλκοῦ καὶ πολεμικόν· λέγει δὲ τὸ γιγαντικόν. εἶτα τὸ τ' ἡρώων, τ' ἐν θήβαις καὶ φοίαις στρατοῦσάντων. νῦν δ' ἐφ' ἡσίοδ' ἡρώων γένος ὅτι, ἀντὶ τοῦ τληπαθίσαντον, καὶ καρτερικόν, ἐπὶ πόνοις ἀεὶ καὶ καμάτοις περὶ σκαρτεροῦν, ὥσπερ ὁ σίσληθ'. οὐ γὰρ σισλ' ἔως ἴω ὅτ' ὁ πέρσης, οὕτω ἡσίοδ' ἔτι δ' ἐφ' ἡσίοδ' καὶ τὸν τ' χεῖρον ἀνθρώπων γένος γένεσθαι, τὴν

64 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τὴν καὶ θ' ἡμᾶς γῆρας διηλονότι, ὅποτε πᾶς ὑβὲρ
 οἷς, καὶ πατραλίας καὶ ἄθεοι, ὑπὲρ δικαίους ἐ
 σεμνὸς καὶ χρηστοὶ δὲς τετίμηται. καὶ παραχῶν καὶ
 θορύβων ὁ βίος μεμίσσεται, καὶ συμφορῶν χαλε
 πῶν. καὶ ἀεὶ ὡς ὅκ' ἐστιν, ὅδε μέμψις ἐπὶ ὑπὲρ τίμησις,
 τὴν πρᾶξι μὲν ἁδίκως, δικάια. ταῦτά φησιν. εἶτα
 πρᾶξι μὲν μνθικῶν ὑπὲρ φέρει τοῖς δικασαῖς, εἶτα τοῦ
 μνθῶν ἐπὶ ἀκρόν, καὶ τοῖς ἱερακοῖ. ὡς ὅτε καὶ τοῦ
 θασῶν, καταβλάπτειν τοῦ ἀδίκου. τοῖς γὰρ ἀδίκους
 ἀπὸ τινος εἰμαρμένης ὑπὲρ γίνονται συμφοραί, τοῖς
 δικαιοπραγοῦσι δὲ παντοῖα χρυσά. ταῦτα τὴν πᾶ
 ραξι μὲν καὶ πρὸς τὸν πέριξ ποιῆται. καὶ ὅτε δὲ
 φησι πρὸς αὐτὸν, ῥά σ' ἔτι μὲν ἡ κακία, ἐπὶ δὲ ὅτε δὲ
 χειρὸς δὲ ἡ ἀρετὴ, καὶ δύσπορος, ἡν σοι πρᾶξι μὲν
 καταφαίνομαι. ἀλλὰ καὶ γλυκεία πόδι τὸ τέλος. ὅτε
 θῆναι τοῖς ὄργων καὶ πόνων οἰκείων, κτήσαι βίον ἐ
 παυε τὸν, καὶ πόδι τὸ τέλος γλυκάζοντα, ὄργαζο
 μεθα καὶ μοχλῶν, ὅσα δὲ καὶ τὸν αὐτοῦ αἵμα, ἐπὶ μὴ
 τὸν ἀργὸν πρόκειναι βίον. καὶ ἄρπαγα, ἐπὶ ἀγοραῖον.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτε. νῦν δὲ κατακλεπήδον, καὶ ταῦ
 τα τοῖς οἰκείοις ἔπειτα πρὸς αὐτοῖς μὲν. καὶ πρῶτον
 σιωτακτίον οὐτως. εἰ δὲ ἐθέλεις ἐπὶ τὸν τοῖς ἐγὼ
 λόγον ἐκκορυφώσω, καὶ πληρώσω. ἡ δὲ ἀρχὴς ἀρξο
 μαί, ἡ σιωτόμως ὄρω. ὡς ὁμόθεν πῶς, ἡτοι ὁμόθεν ἐ
 ἐκ ἐπὶ αὐτὴν ἀετίας καὶ ὕλης γεγονασιν οἱ θεοὶ, ἡ γὰρ
 τὰ

τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι. ἐκκορυφώσω δὲ, καὶ λεί-
 ξω, εἴ καὶ ὠδισαμένως· σὺ δὲ ταῦτα ἴσθ' σὺ λογι-
 σμῶ θῷ. πῶς δὲ ὁμόθυον τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι,
 ὅτῳ πρότορον ὀρέσθ' ἢ καὶ χάθ'. λινήσεως δὲ τῆς
 αἰετός· τυχόντες καὶ Ἕλληνας, συμέβη τὰ σοιχεῖα
 πρὸς τοὺς οἰκείους τόπους διακειθῆναι, καὶ ἀνθρώπους
 ὅς ῥα εἶπον ὑμῖν γημέδα, καὶ ἔτορα ζῶα παν-
 τῶν. ὅτῳ δ' ὁ μῦθος φησί, σοιχεῖα καὶ ἀνθρώπους
 γημέδα. Χρύσειον γημέθ'.) καθαρὸν, τίμιον, πο-
 νείας ἐκτός, ζῶν τὸν βίον ἐκείνον φιλαλήλως, τὸν
 ὁμῶς ἐφ' ἑαυτὸν ἀπλοῦν καὶ ἀπομυθεύον, καὶ δίχα
 τεχνῶν. χρυσοῦν δὲ λέγει, διὰ τὸ λαμπρὸν, ἢ τὸ τί-
 μιον. ἢ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὡς ὁ χρυσὸς ἴσθ'. Χρυ-
 σὸν γὰρ ἴσθ' ὅτι κυνῶν ἰοῖ μόνον. ὡς τῆς μαγνήτης ἐλ-
 κτικῆς βράναις ὀφείνους, ἢ σκυρδικῆς δυνάμενος προσ-
 τετριμμένη. Μόροπων.) μεμελισμένῳ ἐχόντων
 ὅπα, τῆς διαλέκτων. ἄλλως γὰρ ὁ σκύθης, καὶ ἔτορως
 ὁ πέρις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν, ἄλλως πως διαφό-
 ρως ἀλλήλοις λαλοῦσιν. Ολύμπια δώματ' ἔχον-
 τόν.) ἢ τὸν ὀλολαμπὴν ἔρανόν κατ' ἰκονοῦσα εἰμαρμέ-
 νην. πρὸ τοῦ δὲ, ἢ καὶ τὸν κόσμον ὑποσκαμί-
 νη. ἢ γὰρ τοὺς ἑλλήνας, εἰμαρτέ γημέων κόσμον, ὅτι γὰρ
 γόνυ, ἢ λυγρῶς ὅτι πρώτη εἰμαρμένη καλεῖται. διδύ-
 τος δὲ ἢ μίθεξις ἐκείνης εἰμαρμένης, ἢ ὅτι ἔρανόν
 ὅτι τῶν ἀστρικῶν λινυμάτων, πάντα τὰ ἢ τὸν βίον
 ἀληθεύσα,

66 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πληρῶσα. Οἱ μὲν ὑδὶ κρόνον ἦσαν.) ὅτι μὲν οἱ ἄν-
 θρωποι οἱ τῷ χρυσοῦ γένεσ, ὑδὶ τῷ κρόνον ἦσαν. νῦν
 ἀκαιρόν ὅτι σοικεῖα κῶς λέγειν, ὅτι οἱ κρόνον ἄνθρωποι
 ἦσαν ὁπόταν ὁ κρόνον καὶ τὸ σκοτεινόν τῷ ἀέρος
 ἐρέβῃ ἐβασίλδνε, καὶ ἐπεκράτει τῷ ὕραν· τότε
 γὰρ ἀδωάτωρ εἶναι ἀνθρώπους, ἢ ἐτόρα ζῶα πινά.
 ἡμῶν ἐμπεδοκλῆς, καὶ πρὸ τῷ ἀπλωθῶναι τὸν ἡ-
 λιον, φησὶ φυτὰ γένεσθαι καὶ ζῶα· οὕτω δὲ μάλλον
 ὅσον ἀλληγορεῖ. οἱ τῷ χρυσοῦ γένεσ τότε ὑπῆρχον, ὅ-
 πότε ὁ κρόνον καὶ ἡ ἀγνοια ἡ δολοῦσα τὸν νοῦν, ἢ
 ἢ τῶν πραγμάτων ἀνεπιστημοσύνη, καὶ ἀτεχνία τῷ
 οὐρανῷ, ἡ γοῦν φησὶ σφαιροειδῶς κεφαλῆς, καὶ εἰς μί-
 μημα ὕσανοῦ ὑπαρχούσης, καὶ τῷ ἐν αὐτῷ λογισ-
 τοῦ, ἐπεκράτει καὶ ἐβασίλδνε, ὥσπερ ἀχλὺ καὶ
 ἀορασίαν ἔειπεν νῦν κατεχέασα. τυτίειν, ὅτι οὕτω
 ἦσαν οἱ ἄνθρωποι προμηθεῖς, καὶ τέχνας εἰδόν-
 τες. κρόνον γὰρ ἡ ἀγνοια νῦν, παρὰ τὸ κρόνον καὶ
 μέλανα καὶ σκοτεινόν τὸν νοῦν ἀποργάζεσθαι, ὡς
 μὴ δυνάσθαι προβλέπειν καὶ προγινώσκειν τὰ μέλ-
 λοντα, καὶ τὰ σωτῆροντα διαπράττειν. ἀθάνα-
 τα δὲ τὰ σοικεῖα καλεῖ, ὅτι τινὲς ἀφθαρτα ταῦτα
 φασί. ἢ δὲ τὸ μακροχρόνιον· ἀθάνατον γὰρ καὶ τὸ
 ἀφθαρτον, καὶ τὸ μακροχρόνιον, λέγεται. Ως τε
 θεοὶ εἰς ἕξωρον.) ἡ γοῦν ἀνοπίστον ἢ ἀμοχθον καὶ ἀ-
 φρόντισθα βίον ἕξωρον, ὥσπερ οἱ θεοὶ, ἔδει τὰ σοικεῖα
 οἱ

οἱ ἀστέρες. ὃ γὰρ μοχθεῖ ταῦτα ἐκ κοπιᾶ. ἢ ὡς βασιλεῖς
 ἔζωρ, διὰ τὸ ἀπείρητον τῆς διαίτης, καὶ τὸ ἐλεύθερον.
 ἢ ὡς σοφοί, πεντήσι φιλόσοφον βίον ἔζωρ, ἀπράγμο-
 να πᾶν καὶ ἀθόρυβον, ἀρνούμενον τοῖς πρὸνυμίοις
 λαχαίοις, καὶ ἀκροθρόνοις καὶ ὑδασι, καὶ κεχρη-
 σμένοι πρὸς κατοικίαν καὶ ἀπηλαίους καὶ ὄρεσιν. ὅ-
 τι δὲ τὸ θεὸς ὄνομα ἔσσημαίνει, τὰ σοιχεῖα, αὐτὸς σο-
 φὸς, αὐτὸς βασιλεῖς, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, ἐκ τὰ πά-
 θη, καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτῶν, ὡς οἱ ἑλλωδὸς εἰμαρμέν-
 νῳ ἐκέλευε, πρῶτον ὁπιδὲν εἶπον. Αἰκιδία.) ἀ-
 φρόντισα, ἢ καὶ ἄλυτον· ἔπω γὰρ αὐτοῖς ἐδίξην ἀλ-
 γεινὸν ἐπεγινώσκειν, πρὸ τοῦ φανῶναι τὴν τροφὴν
 καὶ τὰς τέχνας. νῦν γὰρ ἐδάδεσ ὄντες εἰμάτων καὶ
 σρωμάτων, ἐκ τρυφῶν, εἰ σκληροφροσύνῃ ἢ γυμ-
 νισθῶσμεν, ἢ δυσκολοκροισθῶσμεν, ὅθεν ἡμῖν ἄλγος
 ἐκ νόσοι, καὶ ὅσα ἢ πανδώρα τῶν τεχνῶν εὗρεσις τοῦ
 βίου περὶ ἡψε· πρότερον δὲ τοῖς τότε ἀνθρώποις ἔ-
 διν τῶν ἐπεγινώσκειν. νόσους ἀτάρ.) χωεῖς
 πόνων τε καὶ οἰζύν, ἐκ ταλαιπωρίας ἐκ τῶν ἔζωρ,
 ἢ τῶν ὁδυνῶν. ὃ γὰρ ἐγίνωσκον ταύτας. ἢ χωεῖς κό-
 πων, καὶ πόνων, καὶ οἰζύν, καὶ μόχθον, τοῦ περὶ
 τὰ βιωτικά. πόνων δὲ, τὸ πρὸ κοινῆς ὁδοῦ συλλαβῆ.
 ἔκ τῶν γὰρ τοῦ ἀμεταβόλου ἐκτείνεται. οὐδέ τι
 δειλὸν γήρας.) οὐδὲ κατὰ τι δειλὸν ὑπῆρχον κῶ-
 δὲ τὸ γήρας, ὡς νῦν ἡμῖν. ἢ ὅτω, ὃ δὲ ἔτι καὶ ἀκμῶν

68 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐπὶ τῷ γήρασι δ' εἰλὸν καὶ ἄθλιον, ἢ δολίᾳς ἀνὰ μισον.
καὶ ἀληθῶς λέγει· ἄνωγος γὰρ ἐτελεύτῳ, καὶ πρὶν
εἰς γήρασι ἐλάσαι. ἢ ἴσως ἐὶ ἀφρόντιστον ζῶντον, ἐκ
αὐτοῦ γήρασιν. Αἰεὶ δὲ πόδας.) ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ βα
διστικόν οὐτόνοιο ὑπάρχοντον, καὶ κατὰ χειρῶν γη
ναῖοι καὶ ὁ μεταμειβόμενος πρὸς τὸ τρομερόν καὶ ἀ
νίχυρον, ἀλλ' αἰεὶ ὅτως ἔχοντες. Θαλίῃσι.) Θαλία
νῦν παρ' ἡμῖν, ἢ μεγάλη ὀδυρία λέγεται. ἐνταῦθα
δὲ τὴν κοινὴν συσφαιτίτησιν καὶ φιλάλληλον τῇν πό
τι ἀνθρώπων λέγει, ὡς ἔχον πρὸς συλλογῇ βαλάν
των, ἐὶ τῇν ὀραίων καὶ ἐδωδίων τῇν λοιπῶν ἀπρ
χόμενοι. Κακῶν ἐκποθὲν ἀπάντων.) μισαλληλίας,
κακοπραγμοσιῶς, φθόνου, καὶ τῇν τοιούτων λέγει.
τῇν γὰρ ἄλλων κακῶν, ἀρεθύντως ἔχον, ψύχους, καὶ
συνουχίας, ὑπέρβειως τῇν θνητῶν, καὶ λοιπῶν καὶ ἀλγη
ρὰ τούτοις ἐκ ἐδωδίων, δὴ τὸ συσφαιρὸς εἶναι αὐτοῖς,
καὶ δὲ ἀπφείαν ἐτόρας ζῶης. Οὐκ οὐκ δὲ ὡς ὑπ
νω. νοσοῦντον ὑπὲρ ἀνάπια, καὶ ὁ πάχυσιν ἐκ ἐιδό
τες, ὡς ὑπὲρ κοῖτον ὑπὲρ τὴν γλῶσσαν καταφρόμενοι ἐπιπ
τον, καὶ ὅτως ἀπέπνεον. Εἰδὼ δὲ πάντα. ἀπὲρ
εἶπον, φιλαλληλία, συσφαιγωγή καὶ συμβίωσις, ἐ
ὅσα τοιαῦτα· ἐπὶ δὲ καὶ τὸ μηδ' ἐν δὲ δίδῃαι τὸν θά
νατον. ἐτελεύτῳ γὰρ ἀνοδυνίως, αὐτὸν ἐκ ὑπὲρ γινώ
σκοντες. τὸ γὰρ ἀγνωστον ἐκ ἀλγύνει, καὶ ἐστὶ λίαν βα
ρύτατον. Καρπὸν δὲ ἐφόρει ζειδωρος ἀφ' ὧν.) τὰς βα
λαῖνας,

λάντες, καὶ τὰ ὥραία πάντα λέγει ἀκρόδρουα, καὶ
 ὅσα ἡ γῆ αὐτοματίζουσα δίδωσι. (ζείδωρος ἢ ἡ γῆ κατ'
 ἐμὲ, ἢ ὅν τρεῖς ζεῖδαι, καὶ βορμαίνεσθαι ὑπὸ τοῖς ἡλίω
 δηλονότι, δ' ὡς μελὴν πάντα ὅχι τὰς ζεῖας μόνας, ὥς
 πόρ τινας φάσκουσι. Πολλὸν τε καὶ ἄφθονον.) ἐκ
 πρῶταλλήλου τὸ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ πολὺν. ἢ καὶ ὅτω, πο-
 λὺν τε καὶ μὴ φθόνῳ ἀρπαζόμενον τοῖς τότε, ἀλλὰ
 φιλαλλήλως σιγούμενον. τὸ δὲ πολλὸν νῦν, ὅκ ἐπίτρε-
 ρημα, ἀλλ' ὄνομα ὅστις, ὁ πολλὸς τοῦ πολλῷ τῷ πολλῷ
 τὸν πολλόν. εἰ δ' ὅκ ἡ ὕβρις ὁ πολλός, ἀλλ' ὁ πο-
 λὺς, ἢ ὁδοτικὴ ὅτι πολλῷ αὐτὸν ἐγράφει, ἀλλὰ τρεῖς
 πολεῖ. καὶ ὁ μεγάλῳ δὲ ὕβρις ὅστις, καθὼς ἀεχὺλος
 δ' εἰκνυσι γράφει, ὡς μέγαλες ζεῖ, ὅτι πολιὸς ὅστις θεοί.
 εἰ δὲ ἄλλ' τοῖς ὁ μέγας ἐκλίνει, ὅκ αὐτὸν τὸν μεγάλου καὶ
 τοῖς μεγάλοις ἐκλίνομεν, ἀλλὰ τοῖς μέγα, καὶ τοῖς μέ-
 γαις, καὶ ὡς τῶν λοιπῶν ὁμοίως. Οἱ δ' ἐβελήμοι,
 ἡσυχιοὶ. ἐκ πρῶταλλήλου τὸ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ ἡσυχιοῖ. ἢ ἐ-
 βελουσία γνώμη ὄντες ἡσυχιοὶ πολλοὶ γὰρ βορυβώδεις
 ὄντες, διὰ τινὰ πόριστασις ἀκοντὸν ἡσυχάζουσι.
 καὶ γὰρ ἐνέμοντο.) ὅρ' γὰρ νῦν τὴν συλλογὴν τῶν αὐτῶν
 μάτων καρπῶν λέγει. τὸ δὲ ἐνέμοντο, ἢ ἡδιστον, ἢ ὅτι
 μου, καὶ διεμέριζον ἀλλήλοις. Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν.) ἐ-
 πείδ' ἢ δέ. τὸ κε δὲ μακρόν, ὥς κοινὴ συλλαβὴ. εἰς μέ-
 ρῳ γὰρ λόγου λήγει. οἱ δὲ τὰ μέτρα μὴ εἰδότες, καὶ
 ὅτι συμφώνῳ ὡς φερομένη καὶ ταῦτα τὸ ὅτι ἀρβὰλ

70 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

λουσι, μετὰ τοῦ βούλονται γράφειν αὐτὸ κακῶς.

Τοὶ μὲν δ' αἰμονέες εἰσι.) ἡ γὰρ θεοί. ὑπὸ φωνημα-
 τινὸς δὲ ὁ λόγος, καὶ πολυηρός, θεοὺς ὑπὸ χθονίους
 λέγειν. δ' αἰμονὸν γὰρ εἰ θεοὶ οἱ αὐτοὶ λέγονται κα-
 τὰ τινας. ἄλλοι δὲ διακρίνουν τοὺς δ' αἰμονας, οὐσίας λέ-
 γοντες αὐτοὺς εἶναι ἀσωμάτους, τὰ πόδι γλῶσσοι ὁρῶντας εἰ
 ὑπὸ γλῶσσι. τινὲς δὲ καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀκρυσίωντων.
 ἡρώας δὲ καλοῦσι, τοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μετασάοντας. τὸ δὲ
 κρεῖττον, θεοὶ οἱ θεώμενοι, καὶ βλέπομενοι, καὶ ὁρῶ-
 μενοι ἀσέριον καὶ τὰ στοιχεῖα. ἢ δέοντων καὶ τρέχον-
 των. δ' αἰμονὸν δὲ, αἱ ψυχὴ καὶ διωάμεις, καὶ αἱ ψυ-
 χὰ δ' αἰμονὸν καὶ ἔμπειροι ὄσαι, ἢ δ' αἰζουσαι καὶ
 διαμερίζουσαι πάντα κείνουσαι κατ' ἀξίαν. ἡρώας
 δὲ, οἱ ζῶντων καὶ ὄντων ἀρετῇ τινὸς μέτοχοι. ἀνθρώ-
 ποι δὲ, οἱ ἀβρουῶντων καὶ γινώσκοντων ἃ ἀπώσασι.
 θεὸς δὲ καὶ ἐφόρος τῶν ὑπὸ γῆς, βασιλεὺς μεγαλοδύ-
 νάμου εἰμαρμένης λέγει γένεσθαι, τοὺς ἀνεπιδέκτους
 κακίας ἀνθρώπους ἐκείνους, καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις δι-
 καιοσύνας καὶ ἀδικίας ὁρᾶν, ὅπως ὡς ἐλλείπει τῇ ἀ-
 δικίας τὸν ἀδελφόν, λογιζόμενον ὅτι διωάμεις τι-
 νὲς εἰσὶν ἀφανῶς πόδι πολυῦσαι τὴν βίον, καὶ πάν-
 τα ὁρῶσαι, εἰ κείνουσαι. φύλακον) ὑπὸ τηρητοῦ
 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Σχέλια.) ἄδικα,
 φαῦλα. σχετικὰ γὰρ καὶ κρατητικὰ ἵκαν τὰ φαῦλα
 καὶ πᾶν κίνεμα, καὶ μὴ συυτόμως ἀφ' ἑμῶν ἀκρυσίων-
 των.

τὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ χρυσά. Ἡέρα ἔσ' ἀμύλοιο.) ἀντὶ τῆς
 ἀορασίας ἐν δὲ δ' υμνοῖσι. λύσις δὲ τοῦτο ἀντιπίπτει
 τῷ. ἴσως γὰρ αὐτὸς εἶπεν ὁ πῆρσις, εἰ ἐν γὰρ εἰσί, πῶς
 οὐκ ὁρῶμεν αὐτὸς; ὁθεν ὅτως εἶπεν. Ἡέρα δὲ λέγει, τῇ
 ἀορασίᾳ. ὅτι ὁ ἀὴρ φύσει σκοτεινός ὅστις, ὑπὸ δὲ
 τοῦ ἡλίου λαμπρύνεται. τὸ ἔσ' ἀμύλοιο, δ' αὖτε
 ἐκ τοῦ ἔω γὰρ, τὸ ἐν δ' ὕμῳ. ὁθεν εἶμα, τὸ ἱμάτιον.

Γλυκοῦ δότα.) τοῦτο εἶπεν, ἅμα καὶ τὸν ἀδελφόν
 πλοτρίπῳ ἀγαθοεργῇ, ἀνταμοιβὴν τοιαύτην ἐλ
 πίζοντα καὶ τοῦ δικαστῆς ἀρετρίπῳ δ' ὠροληπῇ,
 λέγων μᾶλλον βασιλεύσει καὶ ἀρχουσι ἀρμόδιον εἶ
 ναι τὸ δίδόναι καὶ πλουτίζειν, οὐ τὸ λαμβάνειν.

Διδύμοιο αὖτε γένος πολυχειρότοιο.) γένος τῆς χρυ
 σῆς πολυχειρότοιο, ἥτοι αὐτὸς ἀντιπῶν κακίας
 ἀνθρώπων. οἱ γὰρ τοῦ διδυμοῦ γένος, προμηθεῖς
 οἱ ἦσαν, καὶ τέχνας εὗρον. Οὐτε φυλῇ.) τὸ μέ
 γεθος, τὴν ἡλικίαν. οἱ γὰρ πρότοιο ἐκείνοι, ἅτε ἐκ
 τῆς γῆς γημνηθῆντος, εἰ δὲ ἀμιγῶν τῶν πρώτων σῶ
 χείων, μεγάλοι τε ἦσαν τοῖς σώμασι, καὶ ὕψος
 τὴν θεαν. οἱ δὲ τοῦ διδυμοῦ γένους, ἅτε δὲ ἀλλοθ
 γονίας, ἥττονες τούτων ἐν ἀμφοτέροις ὑπῆρχον.
 φυλῇ, τὴν ἡλικίαν, παρὰ τὸ φύω, ἀπὸ μεταφο
 ρᾶς τῶν φυομένων δ' ἐν δ' ὅρων καὶ βοτανῶν. Ἡλίο
 κιοιο.) καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἐναλίγκιοιο, τὸ ὅμοιοι
 ἅπλο τοῦ ἁλὸς ἐγγίον, καὶ πλησίον καὶ ἐμφερές εἶναι

Ἐξοπῆ τοι γ' εἰς κ. ὅτε νόημα.) ἡ γὰρ τὸ ἀπλουῦν ἐκεῖ
 νο λέγει, ἡ ἀπάνεργον. ὅτοι γὰρ πολὺ τῶν πωτόρων
 πωμυθῆσθαι, καὶ πανεργονόσεις. Αλλ' ἐκαστὸν
 μὲν πᾶς ἔτια.) οἱ μὲν πωτόροι δ' ἰόλα συνέζων ἀλ
 λήλοις· οἱ δὲ τοι δ' αὐτότε γήρας πωμυθῆσθαι γερονό
 τες, πολλὰ τὸν πρὶν βίον ἐκαυτοτόμησαν, τέχνας ἡ
 ἔτορα εὐρόντες. ἡ ἴαυ δὲ πωσεξούρου, μέχρι ἢ πολ
 λου πινός χρόνον τοῖς γονόσι συνεῖναι, καὶ οἰκουρεῖν
 μάλλον σὺ ταῖς μητράσι· καὶ ὅτω γυναικωδ' ὡς ἀ
 νετρέφοντο. ὅτε ἐλθόντες δὲ ἡ χωριζόντες τῶν οἰκω
 ῶ πατρικῶν, ἀλλήλων ὕβρεις μὴ φέροντες, μὴ δὲ τὰ
 πρέποντα λογιζόμενοι, βραχύβιοι ἐγγύοντο, ὑπὸ θλί
 ψιν καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀναεργόμενοι. εἰς δὲ αὐτὸς
 ἐν γυναικωνίπιδι τετραμμένης, καὶ οἰκοσίτους, ἀτα
 λούς, ἡ μὴ δυνάμεν τλῶναι τι, βραχύβιος εἶναι, ἡ
 ὅτω τλῶνται ὅθεν καὶ μεγάλους νηπίους αὐτοὺς λέ
 γει, ὅτι τὸν τοιαύτῳ ἀνατροφῶν. ἀλλ' ἴσως ὁρᾷ
 τις, καὶ τί λοιπὸν ἡ τούτοις ἀγαθόν; πολλὰ ἡ ἐκεῖ
 ναις τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα καὶ τοῖς πωτόροις. ἐν δὲ ἡ
 δ' ὅτε τὰ ἐλαττώματα· τὸ μὴ φέρειν ἀλλήλων τὸν ὕ
 βριν, ἀλλ' ὀφύχου· καὶ τὸ μὴ θεραπεύειν θεός, ἡ
 γινώσκας ψυχικὰς δυνάμεις. τούτῃ, τὸ μὴ πωσθε
 πῆν καὶ πωλογίζεσθαι, σεβρόνδερον τε καὶ πανεργ
 γότορον ποῖ τὰ τοι θυμῷ τούτοις πωβήσεται. ὡ
 ἐνί.) ἐνί ὧ, τούτῃ ἐν ἡ βρ' ὧ, καὶ ἐν ἡ βρ' ἰδίῳ. ἔστι δὲ
 τὸ

τὸ αἷμα, ἀντιστροφὴ καὶ ἐπέκτασις. βήσσει, ὡς ἴκοι
το· ἀντὶ τοῦ ἤβησε, καὶ ἵκτο ἀθικῶς. ἤβησε δὲ μέτρον,
ὡς ἤβη ποσειφραστικῶς. ἤβη δὲ, ἡ ἐνηλικίωσις λέγεται.

Γαυρίδου.) ὀλίγον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ παύω, παύ-
ου τοῦ ὀλίγου καὶ βραχύ, καὶ συντόμως παυθῶσα
διωάμην. ὡς παγωγὴ ὑπονοεῖται ἀθικῶ, παυρί-
δου. εἰκότως ὅσοι βραχύν τ' χρόνον δίδωμι, τ' πα-
τρικῶν οἰκῶν ἐκσάντες. ἀπραγμόνως γὰρ ἦσαν, κα-
θεδύμενοι τοῖς πατρικοῖς οἴκοις, καὶ ἐξ ἐκείνων τ' ἐ-
φόμενοι. ἐκσάντες δὲ τούτων, καὶ φροντίσι τριχόμε-
νοι, ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὀφυχολογῶντες, καὶ δια-
πληκτιζόμενοι, συντόμως τὸν βίον κατέστρεφον.
Υβειν γὰρ ἀτάσθαλον.) τ' γὰρ θάλασσαν ἐν κακοῖς,
ἥτοι τὴν ἀδικίαν ὕβειν ἀπέχει καὶ λωλύειν ἀπαλ-
λίσσων ἐκ ἡδυνάντο. οὐδ' ἀθανάτους δεραπδύειν.)
ὅδε τὰς ψυχικὰς διωάμεις καὶ τὰ πάθη ἠθέλου δε-
ραπδύειν, ἡ γοῦν κρατεῖν θυμῷ, ὡς τῶν πραῦνειν,
καὶ τὰ ὅμοια δρᾶν. οὐδ' ἐρεῖν μακάρων ἱεροῖς
ὑπὲρ βωμοῖς.) ὅδε ἐν τῷ βωμῷ καὶ κατ' οἰκίαν καὶ δι-
σπασκείῳ τῶν θεῶν, ἡ γοῦν τῶν ψυχικῶν διωάμεων,
ἠθέλου ἐρεῖν καὶ πράττειν καὶ θύειν· τούτῃσι, συλ-
λογίζεσθαι καὶ καταπεῖθεσθαι· ἀλλ' ἐδίδου αὐτοῖς ἐν
μιας ἀφορμῆς τῷ θυμῷ. βωμός δὲ τῶν θεῶν τόπων,
ὁ ποῦ τὴν λαφάλλῃ ἡμῶν τόπος, τὸ λογιστικόν. ὡς
καὶ ὑπερίδης φησὶ πρὸς

74 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

οὐκ ἔστι πειθὺς ἑρὸν ἄλλο, πλὴν λόγῳ.

Καὶ βωμός αὐτῆς ἐς' ὃν ἀνθρώπου φύσει.

Τὰ δὲ πόδι τῷ μυθικῶν θεῶν, ὅτι ὅκ' ἔθνορ θεοῖς,
ἔω, ὡς προχείρως καὶ βρέφεισιρ δὴ ληπῆα. μάκα-
ροιν.) μὴ ληρὲ καὶ μοίρα ὑποπίπτοντο. Ως θέ-
μις.) ὅτω σιωτακτίων. ὅδ' ἠθελον ἔρδ' εἰρ μακάρων
αὐτῶν βωμοῖς, καὶ τὰ ἠθεα, καὶ τὰς διαγωγὰς αὐτῶν,
καὶ διατριβὰς. ἠγουν τὴν ἑαυτῶν ζωὴν, καθὰ θέ-
μις καὶ δίκαιόν ὅτι ποῖς ἀνθρώποις. θέμις δὲ, ἡ δύ-
θεισία, καὶ τὸ δίκαιον. παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι
πάντας, ὡς καλῶς ἔχοντι. Ζεὺς κρονίδης.) ἡ ἀ-
πρόορα τῷ εἰμαρμένῳ νυῖ. Τοῖ μὲν ἐπιχθόνιοι
μάκαροιν.) μὴ ὑποχθόνιοι εἶπας, ὡς ὁ πρόκλῳ. τὸ
γὰρ δ' οὐτόρου, ἀπαιτεῖ καὶ αὐτῶν ὑπὸ χθονίους δ' οὐ-
τόρους λέγεσθαι μάκαρας. Αλλ' ἔμπης.) ὅμως. ἔστι
δὲ ἡναντιωμανιῶς σιωδ' οὐμῳ. ἀντὶ τοῦ, ὅμως καὶ
ὀξυχόλοις οὔσι, καὶ τινὰ λεκτημένους ἐλατῆώματα,
τιμὴ ἔπεται. Ζεὺς δὲ πατὴρ καὶ μερόπων ἐρρε-
θη ὀπιόγη. Χάλκειον γῆρῳ.) αὐτὸ γίγαντας λέ-
γει, ὅτι τὸ πολεμικὸς εἶν. χαλκοῖς γὰρ τὸ παλαιόν
καὶ ὅπλοις, καὶ ξίφεσι, καὶ γεωργικαῖς ὀργαλείοις
ἐχῶντο, βαφῇ τινὶ τοῦτα σομοῦντο. ἀπολλομέ-
νης δὲ ἐλ σομοσῆς βαφῆς τὸν χαλκόν, χρώμεθα ἱερῶ
σιδ' ἡρῶ. χαλκὸς δὲ λέγεται, χάλυβός τις ὢν. ὅτι
πρώτον χάλυβός αὐτὸν εὔρου. ἐγὼ δὲ ἀρχῆθεν τὸν
σιδ' κρου

σὶδ' ἄρα εἶναι φημί. λέγεσθαι δὲ τὸν πολεμικὸν καὶ
 ἀναιρετικὸν ὑφ' ὁμήρου χαλκὸν ὑπερβολικῶς, παρὰ
 τὸ χεῖρ τῷ ἀλκίῳ· οἶον, ξίφος χαλκόν, ἔγχε·
 χαλκίῳ, τοῦ χεῖντι τῷ ἀλκίῳ καὶ τῷ δ' ὠνάμιν
 τῷ ἀναιρετικῷ. ἢ πείσεις μοι τοῦ ἡσιόδου, καὶ τοῖς
 λοιποῖς, ἃ γὰρ ἀκριβῶς οὐκ ἐπίσταμαι λέγειν, εὐ-
 γωσιωπαῦν, ἢ λαλεῖν ὑπερβαίως. **Εκ μελιαῦ.**) τρεῖς
 τοῦ φησὶ γηγεῖσθαι γηγεῖσθαι παρὰ τῆς εἰμαρμένης, τὸ
 γιγαντικὸν ἐκείνο, τὸ μάχιμον. τὸ ἐκ μελιαῦ, διω-
 ρικῶς ποδισσώσιν, ἐκ τῶν μελιῶν λεγόντων γηγε-
 ῖσαι αὐτοὺς γίγαντας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν νυμφῶν. ὧν εἰ
 χρεῖα σοι, ὅς ἐμὲ μάθε καὶ τὰ ὀνόματα. ἐλίκη, λιμύ-
 σουρά τε, ἀρέθουσα καὶ ἰδ' η, λερώμη, βεῖθω, καὶ λε-
 λαινῶ, ἀδράσεια, καὶ γλαύκη. οὐκ ἐκ τούτων τῶν
 μελιῶν, ἀλλ' ἐκ μελιῶν δ' ἑνὶ ὄρω φασὶν αὐτοῦ, ἢ
 γοῦν σερέος. ἐγὼ δ' εἶ φημι, ἢ εἰμαρμένη ἐποίησεν ἄλ-
 λότριον γηγεῖσθαι, ποταπὸν ἐκ μελιαῦ, ἢ γοῦν σκλη-
 ρόν. ἢ ἀπὸ τῶν δ' ἑνὶ ὄρω λέκεῖνοι φασὶν, ἢ ἀπὸ τοῦ
 ἔξω μελιῶν καὶ σωματικῶν ἀνθρωπίνων δοκεῖν εἶναι,
 διὰ τε τὸ ὑπεροχικὸν αὐτῶν, καὶ τὸ φονικόν. οὐκ ἐφεί-
 ποντο γὰρ τῶν οἰκείων σωματικῶν, ὥσπερ εἰ λίθος χρώε-
 λω, ἢ ἐσίδ' κρ'· χαλκὸν ἀναχέει, τὰ μεσίχρσα βαλ-
 λομένησιν. οὕτω γοῦν ἐγὼ φημί, ἐκ μελιαῦ λέγε-
 σθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐκ μελὸς καὶ ἄρ' ῥυθμον εἶναι, καὶ ἀ-
 πειθὲς. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μέλους τοῦ μουσικοῦ.

Οὐρανός

Οβεμον, ἰχυρόν. βεμὼ δὲ, ὁ ὀβεμὼ κυρίως ἡ πρὸ
 σεφόνη, ἡ γρου ἡ γῆ καὶ ὁ θάνατος καλεῖται· ὅθεν τὸ
 ὀβεμον λεγεται. Οὐδ' ἐπὶ σῖτον ἡ ὀδιον. τὸ μὴ δὲ
 ἐν τοῖς καιροῖς τῶν τραπέζων αὐτοῦ ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐ-
 νόησας καὶ πεφυρμένους ἐδίειν ἐν αἵμασιν, ἐπὶ γὰρ
 αὐτοῦ μὴ δὲ σῖτον. τραπέζης γὰρ καὶ σίτων λαίρος,
 ὁ εἰρηνάιος, καὶ τὸρψίθυμθ. Αδ'άμαντθ ἔχον
 θυμόν.) τουτίστι, σκληρὰν ψυχὴν εἶχον, καὶ ἀκαμ-
 πῆς ἦσαν, ὥσπερ ὁ ἀδ'άμας. ἀδ'άμας δ' ἐὶς ὅστις εἰσὶν
 σιδ'ήρ, καὶ λίθθ σεῖρός, ὅς σιὶ ὑπερβάλλουσιν πυ-
 κνότυτα, ὥτε πυρᾶται, ὥτε σιδ'ήρ τεμνεται· ἀλλὰ
 μελίβδ'ω, καὶ αἵματι τράχυν. Απλασοι.) ἀπλο-
 απέλασοι, οἷς ὁδ' εἰς πλικοιάζει, ἄχριοι. Απαῖοι.) ἀ-
 κρᾶτῆτοι, ἢ ἀφοβοι. ἀπῶθ γὰρ ὁ ἀφοβθ, ἀσολικῶς
 μικρογραφεῖται. Εξ ὧμων ἐπέφυκον.) δίκλιν δ' ἐν
 ὁρῶν ἐφύοντο, ἐκ τοῦ πεφύκω ῥήματθ. δ'α δὲ τοῖ
 ἐπέφυκον, δ'εἰκνυσί τι πελώριον τούτων, καὶ γι-
 γαντόσωμον. Χάλκιοι δ' ἐπεοῖθοι.) ὅχι χαλκοὶ ἦ-
 σαν. δ'α δὲ τὸ εἶν' πεπληρωμένους τούτων πολυμι-
 κῶν, χαλκὸς αὐτοῦ λέγει. Χαλκῶ δ' ὀργάζοντο.)
 ἐν χαλκῶ ὀργαλείω· δίκέλαις, ἀξίναις, καὶ λοιποῖς.
 Σφετόρῃσι.) καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἰαῖς καὶ
 ὀδ'αῖς. τὸ γὰρ σφετόρῃς κυρίως ὑπὸ δ' ὀντόρῃς προσώ-
 πον ὅστις, ἀντὶ τῷ ἡμετόρῃς· καὶ ὁ πρόκλος μᾶλλον ὁ-
 πιῶν ἀντιστόφως ἐδίδ'ασκε καταφορικῶς καὶ ἀ-
 φορήτως

φορέτωσ, ἢ τὴν σιόδον φερόμενον. Εὐρώωντα δὲ
 μου.) σκοτεινόν, πλατύν, ἀπὸ κῆ ἐκτάσει τὸ εὐώ μέ-
 γα. ἢ πρὸς τὸ δύρεϊαν καὶ πλατείαν ἔχειν τὴν ὥσιν
 καὶ ὀροφήν, καὶ τὴν χώρησιν ἀπλῶς. καὶ μετὰ τοῖς
 δὲ γράφειν ἐκ ἀπαναίνομαι, διβρώωντα αὐτὸν λέ-
 γων, ὡς σήψεως ἀνάμεσον. ὥσπερ καὶ κρυερὸν, δὲ
 τὸ ψυχρὸς εἶναι εὖς ἀκρυνήσκοντας, ἐκλείπονται τοῖς
 ζωπικῶν θερμῶ. Εκπαύλους.) καταπληκτικὸς,
 φοβερός, ἐκ τοῦ ἐκπλήσσω. ἀλλὰ τί ἐν τοῖς πάνυ σα-
 φέσι πολυλογῶμεν; καθάπερ τινὲς ἑτόροι, οἳ τὰ λό-
 γον ἐχόμενα, καὶ τὰς ἀλληγορίας παρέρχονται, πρὸς τὰ
 τοιαῦτα ἐχρονотρίβησαν, πολλὴν καὶ νέοις πύττω
 αὐτὴν καθάρεσιν βατίαν καὶ ἀχέρδον ὡλισπείραν-
 τες. ΗΛΙΘ.) ἄλιθ' τις ὦν, ὡς δὲ ἄλός, ἢ γινώσκου
 λάσσης τὴν γῆνισιν ἔχω. ἢ δ' ἄλιός τις ὦν, καὶ φανε-
 ρός, καὶ ἀφαιρέσει ἡλιθ'. Αὐτὴς.) τὸ αὐτὴς φασὶ
 ὡδὶ τοῖς εἰς τὸν πίσω τίθεσθαι. τὸ δὲ αὐτὴς, ὡδὶ τοῖς πᾶ-
 λιν, καὶ ἐκ διδυτῶν. ἐγὼ δὲ ἰωνικῶς μὲν αὐτὴς φη-
 σὶ λέγεσθαι ἐπ' ἀμφοτέρω. Ψιλωτοῦ γὰρ οἱ ἰωνοί.
 ἐπ' ἀρμάτων γὰρ φασὶ καὶ λοδύκίπλιν, καὶ ἀπα-
 λιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ἀπὸ κῆ δὲ, τό, τε εἰς τὸν πίσω,
 καὶ τὸ ἐκ διδυτῶν αὐτὴς. διασωταῖ γὰρ οἱ ἀπὸ κῆ,
 εὖς λίσσας λίσσας λέγοντες, καὶ τὰ ἀπὸ τλασφί-
 τλα, καὶ ἀμφέχει, καὶ ἐπίσης, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν εἴ-
 σοι ἀρετὸν, σημειῶσαι ἰού. εἰ δὲ δέλεις, πλατῶσαι
 τοῖς

τοῖς ἄλλοις. Δικαιοτόρον.) ἀντὶ τοῦ δικαίου, ἢ δι-
 καιότατον. τὸ συγκριτικόν, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ
 ὑπερβητικῶς. ὃ γὰρ δικαιοτόρον αὐτὸς λέγει τοῦ γιγάν-
 των, οἱ τινες γίγαντες ἦσαν ἢ τῶν ἡμετέρων γραφῆν
 κατεκλύθησαν, ἢ δὲ τὸν ἡσίοτον ἐμφυλίῳ πολέ-
 μῳ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνῆρέθησαν. εἰ γὰρ δικαιοτόρος τῶν
 ἀπηνῶν ἐστὶ σκληρωτόρων ἐκείνων γιγάντων αὐτὸς
 λέγει, ὑβρίζων ὅτι τοῦ ἥρωας, ὅπως φαίνεται ποιῶν.
 θεῖον γὰρ γένος, καὶ ἡμιθεοὺς τούτους καλεῖ. ἡ-
 ρώων.) ἥρωες λέγονται, οἱ ἀπὸ τῆς δόξης, ἥτις τῆς
 γῆς, ἢ δὲ διάλεκτον. ὅς τις παῖς ἀνθρώπου, ἥρως αὐ-
 λεχθείη. ἢ ἀπὸ τοῦ αἵματος. αἵ ψυχὰς γὰρ τῶν ἀγαθῶν
 ἀνθρώπων, διαζυγεῖσαι σώμασιν κατ' ἐλλειψας, τὸν
 αἶμα ποδιποιοῦσαι, ἐφορῶσι τὰ τῆς θεῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρε-
 τῆς, ὡς φησι ὀρφεὺς·

ἐκ τῶν δὲ ἡρώων ἀρετῶν ἀπ' ἀνερθε λύνοντες.
 ἢ ἀπὸ τοῦ δόξσεως ἐστὶ μίξεως τῶν θεῶν. ληρῶσι γὰρ, ὅτι
 θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποιοῦσι τὸ τῶν ἡ-
 ρώων γένος. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἄνδρες θνητοὶ καὶ γυ-
 ναῖκες θνηταί, τὸ φθαρτὸν ὅτι ἐν ἡμῶν φύσεως. αἱ
 ψυχὲς δὲ διωῶμεν, ὥς καὶ θεὰς ἔφασαν, τῇ ἡμε-
 τέρᾳ ταύτῃ φθαρτῇ φύσει μιγνύμενοι, ἡμιθεοὺς
 καὶ ἥρωας τοῦ ἐκτισταμένων αὐτὸς ἀποργάζονται.
 ὑπὸ γούν τοῦτο τὸ ἥρως, καὶ τὰ ἑτέρᾳ τρία ἀνάγον-
 ται. καὶ τοῦτο δὲ σὺν τούτοις ἰστέον, θεῶν μὲν πα-
 τέρων,

·τοῦτων, θνητῶν δὲ μητοῦτων ἐκείνους καλεῖν, ὅσοι τινὶ
θεωρητικῶν ἀρετῶν ἔχουσιν, ἢ τις καὶ γυμνασία, καὶ
ἀνδρώδης ὅτι, μετὰ καὶ τῇ λογικῇ, ὅσοι δὲ τῇ κα-
τὰ χεῖρας καὶ πρακτικῇ διατρέπουσιν, θειανῶν μὲν
καλοῦνται πᾶσις μητοῦτων, θνητῶν δὲ πατοῦτων.

Κατ' ἀπίστονα γαῖαν.) ἀπίστονα, τινὶ σφαιροει-
δῇ. οὐτὰ γὰρ σφαῖρα, ὅτε κύκλῳ πέρας, ἀλλ' ὅ-
δὲ ἀρχὴν ἔχουσι. καὶ τινὲς μὲν τῶν φιλοσόφων, μάλ-
λον δὲ οἱ πλείους, σφαιροειδῇ πάντα τὰ στοιχεῖα φα-
σι. τινὲς δὲ τινὶ γλῶττυμπανοειδῇ. ἑτέροι δὲ κωνοει-
δῇ ἔφασαν. ἀλλὰ τὰ τῶν φιλοσόφων διανοήματα,
ἢ διαφωνήματα, νυνὶ ἐατίον μοι. πρὸς δὲ τινὶ τοῖ
ποικτοὶ γνώμῳ, ὅσοι ὅζηγκτίον. γαῖα, τὸ γαῖ δι-
φθογῆς, ἀπικῶς. αἶα γν, ἑπεδῆκη γαῖα. ἰωνικῶς
δὲ γέα, τό γε φίλον, ὅτι ὅσιωαίρεσις γῆ. Καὶ τοὺς
μὲν πόλεμός τε κακός.) τὸ σχῆμα ὅσοι ἰστὶ ῥήτρης,
ἄθροισις, καὶ μερισμός καλεῖται. τὸ μὲν πρῶτον ὅσοι
μὲν, ἄθροισις, ἀντὶ τοῖ πάντας. τὸ δὲ δεύτερον, ὅσοι
μὲν τοὺς δὲ, μερισμός, ἀντὶ τοῦ πινὰς μὲν, τι-
νὰς δ' ὅ. σιωτακτίον δὲ οὕτως. καὶ τοὺς μὲν πό-
λεμός τε κακός, καὶ φύλοπις αὐτὴ ὥλεσεν. τοὺς
μὲν ὑφ' ἐπταπύλῳ θῆβη, κασιμείδι γαῖη μαρ-
ναμλόνους, ἦνεκε τῶν μήλων τοῦ οἰδιπόδου. τοὺς
δὲ, καὶ ἦν νήδουσι. αἰ ἰσορέαε δ' ἐδῆλαι, τῆς τε θεο-
βαϊκῆς, καὶ τῆς ὑδὶ προίαν στρατείας. φύλοπις
κυβίως,

80 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

κυρείως, ἢ ἐμφύλιος μάχη· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶς πό-
 λεμος. Ἐπὶ ἀπύλῳ θῆβαι. εἰσὶ γὰρ ἑῖς ἐκατοντάπυ-
 λαε θῆβαι ἐλ' αὐγύπῃς. καὶ θῆβαι ὑποπλάκιοι, πόδι
 τὸ ἀτραμύντειον· ὃ ἐκλήθη ὕτως, διὰ ἀράμυτον τὸν
 Τερνα Τῆς βα^{να} προΐσου ἀδελφόν. Κασιμίδι.) ὁ καὶ μὲν γὰρ ἐ-
 κπσε τὰς ἐπὶ ἀπύλους θῆβας. Μήλων γένεσιν.) γένε-
 σιν ἐλ' πόλεως καὶ βασιλείας τοῦ οἰδίποδ' ὅ, δὲ
 ὡς ἐποκλῆς καὶ πολυνείκης οἱ ἀδελφοὶ μονομαχή-
 σαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. μήλων γένεα λέγει,
 ὅτι τὸ παλαιὸν βασιλεῖς πολυθρέμμονες, καὶ ποι-
 μνικὸν ἔζων τὸν βίον. μήλων δὲ λέγεται τὸ πρόβα-
 τόν, ἀπολικῶς. λέγεται δὲ πρὸς τὸ μήλον καὶ ἡμε-
 ρον καὶ χαῦνον εἶν. ἢ πρὸς τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. πε-
 εὶ πολλὰ γὰρ ὡς ἐφ' ὧν ἡ χρῆσις τῶν θρεμμάτων τοῖς
 παλαιοῖς. Οἰδίποδ' αὖ.) τοῦ οἰδίποδ' ὅ. ἀρ' ὀυ-
 βείας ἐλ' οἰδίποδ' ἡς τοῦ οἰδίποδ' ου, καὶ οἰδίποδ' αὖ,
 δηλύνει ἰωνικῇ. ἔστι δὲ καὶ ἔτορα ὀυβεία, ὃ οἰδίπος,
 ἑλ' τὸ ὃ οἰδίπους, καὶ ὃ οἰδίποδ' αὖς. Λαῦτμα.) ἡ θα-
 λασσα, καὶ τὸ θαλάσσιον κύμα, παρὰ τὸ λαὸν καὶ
 ἀριστερὸν τμήμα καὶ ἀπαίσιον εἶν. εἰς δύο γὰρ τμή-
 ματα ἢ καὶ ὅς ἡμᾶς οἰκονομικῶς διαιρεῖται, εἰς γῆν καὶ
 θάλασσαν. καὶ δεξιὸν μὲν τμήμα, καὶ κάλλιστον ἢ
 γῆ· λαὸν δὲ καὶ φκῦλον ἢ θαλάσσα, ἑλ' τὰ ὅς αὐτὴ
 κύματα. ὅτε ἡ χαλεπὸν ἢ θάλασσα, ἑλ' ἀρ' αὖτος φησι,
 Χαλεπὸν δ' ἐπέκειτο θάλασσα.

Εὐκό.

ἡνὸς μοιο.) ὀνόμα. Ενθ' ἡτοι.) ὁ πονδ' ἡ, ἡ τὸ
 τε. τὸ γὰρ γῆθα, τοπιὸν καὶ χρονιὸν ὄσι. Διχ'
 ἀνθρώπων.) χωεῖς. Βίον, αἰ' ἡθεα.) ζῶν, καὶ δ' α-
 τριβὰς, καὶ δ' α' γωγυῖ. Ζεὺς κρονίδης.) ἡ εἰμαρ-
 μλή. Ερ μακαρῶν νήσοισι.) ὥσπερ ἡμεῖς τοῖς ἀ-
 γαθοῖς ἀνδράσι ἀρκληθεῖμεν τῶν ἐν πῖσιν εἰσὼ δ' α-
 τριβῶν, ὅτω τοῖς ἡρώσι ἐλλυμένον ἀρνέμεσι μακά-
 ρων νήσους, καὶ πεδίον ἡλύσιον, καὶ ἀσφοδελὸν λῆ-
 μῶνα, τὸν ἀδελφόν. ὅσοι γοῦν φησι καὶ ὁ ἡσίοδ' α', ὅ-
 τι θανόντων οἱ ἡρώδων, οἱ πόδες θήεας καὶ τριείαν στρα-
 τούσαντων, τῇ μακαρίαν ἐκείνῃ δ' α' τριβῶν ἐκλη-
 ρώσαντο. πόδες δὲ τῶν ἐν ὠκεανῷ νήσων, ὁμηρ' α', καὶ
 ὅτ' α' ὁ ἡσίοδ' α', καὶ λυκόφρων, καὶ πλάταρχ' α', αἰ-
 φιλόστρατ' α', καὶ δῖον, καὶ ἑτέροι τινὲς συγγεγρα-
 φήκεσαν, ὡς ἀγαθὴ τε ἡ χώρα ὄσι, καὶ αἰεὶ καταπνεο-
 μλὴν ζεφύρω, τρεῖς ἔτας ἐκάστου ἀναδίδωσι αὐτὸν καρ-
 πούς. ἐκείσε δ' ἑφασί καὶ τὰς τῶν ἀρκλειωκότων
 ψυχὰς δ' α' πορθεμένης, γράφοντες τοιάδε. πόδες.
 τῶν ἀκτῶν τῶν πόδων τῶν βρεταννίαν νήσων ὠκεανῷ,
 ἀνθρώποι ζυνὲς οἰκῶσι ἰχθυοθήραι, κάδοι καὶ φράγ-
 γοις, φόρον δὲ μὴ τελευτῶντων αὐτοῖς. ὅτοι πόδες τὰς
 αὐτῶν οἰκίας καθύδοντες, φωνῆς ἀκούσαι καλῶς
 αὐτοῖς, καὶ ἰρότον πόδες τὰς θύρας ἀειδάνονται. ἀνα-
 σάντων δὲ, πλοῖα εὐρίσκειν ἵνα, ὅχι τὰ αὐτῶν, ὡς
 βατῶν μετὰ. εἰς ταῦτα ὅν εισελθόντων μιᾷ ῥοπῇ πῶς
 ζ τῶν

τῶν Βρεταννίαν νῆσον καταίρουσι λιποπλητῶντες.
 καί πορ μόλις ὁλῶ νυχθημέρῳ λαίφρσι πεπῆα μέλοις
 καταπλέοντες εἰς αὐτῶν, ὅτε ταῖς ἰδίαις ναυσὶ λεί-
 ρην. ἐκεῖ γὰρ ἀρβάντες, ὅζ' ἀγροσιν ὅς ὀκ εἰδότες φέ-
 ρουσιν ὑπὸ βάτας. ὁ δὲ ἴσῃα δὲ ὀρῶντες, ἀκρόσι φωνῆς τ'
 ὑποδεχομένων αὐτοῦ κατ' ὄνομα, ἡνί φυλακῶν,
 ἡνί συγγένειαν ἡ τέχνην, καλῶσθαι αὐτούς. αὐτ'
 δὲ ὁμοίως ἀρκεινομένων. καὶ ὅτῳ πάλιν μιᾷ ῥοπῇ
 πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἀρπλέοντες, αἰδομένοι τῶν νηῶν ἐ-
 λαφρετόρων, ἢ ὅτε ὅς εἶχον ἀπενόμιζον. ἐκ τούτου πάν-
 τες ἔφασαν παῖδες ἑλλήνων, ἐκεῖ τὰς τῶν ἀρβεβιω-
 κότων διάγειν ψυχάς. ὁ νῦν ἡ σίοδος φησι ποῦ τ'
 ἥρώων. Τεῖς ἔπος θάλλοντα.) Ζεφύρῳ ἔφλω τῶν
 χώραν καταπνεῖσθαι. καὶ τρεῖς τοῖς ἔτος τὰ ἐκεῖσε δ' ἐν
 ὄρεα καρποφοροῦσιν, ὡς φασὶ οἱ ἰσορικοί, ὡς ἀλκίδες,
 ἡνί ὅς μῦθος. τίς δὲ ἡ γαῖον ἰδλιον καί σπαραδύτυ-
 χέσασιν ὄντα ἐν πολλοῖς, ἡνί τοῖς ὠκεανῶν ὄρεσιν τυχόν-
 τα, ὅρα πρῶτον θῶαι φησι ξίηρει μιᾷ, ἡνί ἑκατὶ ὑπὸ βά-
 ταις, ἀρεδόντα ἡ τῶν λίαν πρὶν αλεσάτω τ' χώρας,
 ἐκεῖ θελήσασιν κατὰ κῆσιν. ὅζ' ὠδῶν δὲ ὑπὸ τῶν ἐ-
 κείσε, ἡνί ἄκοντα. Μικέτ' ἔπειτ' ὠφελον.) ὑπὸ μνη-
 σὶς ὁ σίοδος τοῖς ἥρωϊκῶν γῆρας, ἡνί δ' εἶξας ὅσο ἀγχι-
 θεον, ἀπὸ δύχεται μήτε ὑσερότῳ τοῖς ἥρωϊκῶν τούτων γε-
 νος γῆνέσθαι, μήτε ὑσερότῳ, ἀλλὰ θανέειν ἐν τῇ
 τούτων γῆνέσθαι, ὅτῳ δὲ σιωτακτῶν. μικέτ' ἔπειτ'
 ὠφελον

ὠφελον ἐγὼ πᾶσι μετεῖναι ἀνδράσι, ἢ ἔπει-
 τα γγυῖσθαι, ἀλλ' ἢ πρόσδε θανεῖν, ἢ γοῦν ἐν τῇ ἡρώϊ-
 κῇ γγυῖ. οἱ δὲ λέγοντες τοῦτο ἔπειτα ἀνθρώπους λέ-
 γειν τὸν ἡσίοδον μέλλειν γγυῖσθαι, ὅταν τῶς τοῦτο ἡσίο-
 δῳ, καὶ ὁ κατ' ἐκείνον φασί. (Σιδ' ἡρώϊ.) κακίας
 παντοίας ἀνάμεσον, καὶ πόνοις ἐκ κόποις πανθίοις
 προσκαρτέρου. ἀλλ' ἐμπης καὶ τοῖσι μεμίξετ'. αὐτῶ
 δ' ἔφησι, πῶς τὸ μὴ ἔξοκειλαι πῶς παντὲς κακίας
 τὸν πέρσω, ἀκρόντα ὅτι καὶ πόρ κακοῖσι τοῖς τοῖς
 νῦν, ὅμως πῶς ἀμέμιγε καὶ τῇ ἀγαθῇ, πῶς τοῦτο
 ὕστερον μέλλοντας γγυῖσθαι. Εὐτ' αὖ γινόμενοι.) ἡνί-
 κατελίθωσι ἐκ παρχῶσι πολιοκροῖταφοι ἐκ γηραιῶν,
 γινόμενοι καὶ τεχθέντες. πολιῶσι δὲ οἱ κροῖταφοι
 πρότερον τῇ τοῦ ἀνθρώπου λοιπῶν μερῶν, ὅτι τοῦτο
 τὰ μέρη ὑγρότερα, καὶ φλεγματικώτερα, ἢ πόρ
 τὰ ὀπίσθην. ἡ πολιὰ δὲ ἐνδ' εἰς γίνεται ὑγρᾶς θερμῆς
 πυτῆ. μαχάλας δὲ ὁ πολιῶσι, ὅτι θερμὰ καὶ ἀφ' ἑ-
 πειρώδ' εἰς. αἱ μὲν γὰρ δὲ λέγονται, καὶ κροῖταφοι,
 ἀλλ' τῇ κροῖταφόρων ζώων μεταφορικῶς. ἐκείθεν γὰρ
 τοῖς κροῖταφόροις τὰ κέρατα ἐκφύονται, κροῖτα-
 φοῖοι τινὲς καὶ κροῖταφοι. εἶπε δὲ τελευτῶν γηραιῶ-
 νας, καὶ πόρ καὶ νέων καὶ βρεφῶν τελευτῶντων,
 πολλὰς δὲ τὸ ὅς ὑπὸ πλείστον γινόμενον, καὶ τὸ
 μᾶλλον προσδοκίμου. οὐδ' ἐξείν' ἐξείν' ὅκα.)
 ἀπὸ κοινῶν τὸ ὁμοίῳ, ἢ γοῦν ὁμογνώμων. ὁ μὲν
 ζ 2 γὰρ

84 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

γὰρ τυχὼν ξηρίσει· ὁ δὲ, πρὸς τὸ μὴ ἀντιξηρίσαι, ἴσως
καὶ βλάβει. Φίλθ, ὁ συγγρηῆς λέγεται, ὁ πα-
ρὰ τῇ συνηθείᾳ λεγόμενθ. ἑταῖρος, ὁ συμπολίτης.
ξηρίθ δὲ, ὁ ἀφ' ἐτόρας χώρας Φίλθ. Αἰψα δὲ γη-
ράσκοντας ἀτιμᾶσσυσι τοκῆας.) οἱ παῖδ' οὐ δ' κλονό-
τι. πωλέγει δὲ τὰ μέλλοντα καταλήψει· τὸν Βίον
ἀνιάρκ. Βάζοντ' ἐπέεσι.) Βάζοντε, ἀντὶ τοῦ Βά-
ζοντο. τὸ δ' νικῶν, ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ· ὡς καὶ
παρ' ὁμήρῳ,

Ω λύκιοι πόσε φδύγετ' ἐν νύκτι θεοὶ ἑσόν· καὶ τὸ,
Ἀστρον ἴονθ' ὅτε κένροι ἀάπτ' ὅς χεῖρας ἐφείω.

Τὸ ἴοντε, ἀντὶ τ' ἴοντο. ὅτε θεῶν ὅπιν εἰδότες.)
τίω ξητολὼν τῶν θεῶν, ἢ γινώσκοντα τὰ φρόνημα καὶ σινο-
τά. νύκτι γὰρ θεὸς τὰς ψυχικὰς διωάμεις φησί. οὐτε
θεῶν ὅπιν. ὁ τὲ σινοδ' οὐμθ πλεονάζει. Γηράντεσ-
σι.) γηράσασιν. ἐκ τοῦ γήρημι, ἢ μετοχή ὁ γήρας. ἀπὸ
θρεπῆναι.) διαφροφὰς· οἱ παλαιοὶ γὰρ τοῖς γονόυσιν
ἐδίδδον τὰ θρεπῆρα. ὅτι δὲ, ὅς φησι πρὸς τοῦ μὴ δὲ
δύναται, ὁ ἀτιμῆσυσιν αὐτοῖς. σιωτακτίον δὲ ὅπως.
αἰψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμῆσσυσι τοκῆας, ὅδ' ἐμὲν
γηράντεσι τοκῶσιν ἀπὸ θρεπῆναι δοῖν. Χειροδὲ
καε.) οἱ μὴ λείπει καὶ νόμοις πειθόμενοι, ἀλλὰ χόρσῃ
καὶ ἰσχύϊ πάντα δρωόντο. Ἀλαπάξει.) ἀλαπά-
θαι γὰρ ἀπικῶς τὰ ἐγνώματα καὶ ἢ ἀλάπαθθ βα-

ν. ἡ. σ. τάνθ, ἢ καὶ ἀλάπαθθ, κτηνωματική ὁδὸν. ἢ δίκη δὲ
ὁ δύσ. ἡ. τ. νύκτι

ξν

ἐν χερσὶ, τὸ δίκαιον ἔσται ὁ κείσθ' ἐν νόμοις, ἀλλὰ δύ-
νάμει χερῶν, καὶ ἰσχύϊ. Αἰδ' ὡς καὶ ἀεχμῶν ἢ ἀρε-
σός γινου τὸν μιστικὸν διαφέρει. καὶ ἵνα τὰ πολλὰ
τούτου πείρασθω, αἰδ' ὡς μὲν ἢ μικρὰ καὶ ὑπὸ τοῖς τυ-
χοῦσι γήμοι μὲν ὑποσολῇ, βύλα βεῖ λογισμῶ ἀεχμῶν
δὲ, ἢ ἐν κακῶις ἀτιμία. Ἐπεὶ δ' ὅρθου ὁμείτα.)
βλάψει φησὶ τὸν ἀγαθόν, ἀφαιρέσει τὰ αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸν λωιδ' ὀρῶν καὶ πρὸς τούτων καὶ ὅρκω χε-
σεται, ὁμνύων αὐτοῦ εἶναι τὰ ἀφαιρεθέντα. Ζῆ-
λθ.) τὸν φθόνον νυνὶ λέγει. ὁ γὰρ ζῆλθ' κυρίως, ἐ-
παμνύμενός ἐστιν· ὅτις γὰρ ἀγαθὴ, ἢ τοι μίμησις ὅτις,
ὁ δὲ φθόνθ', ἐπίμομφος. Δυσκέλαδθ.) κακῶ-
χαρτθ'. πρῶτω ποποιεῖ τὸν φθόνον, καὶ τὰ τῷ φθο-
νουῦντων ἴδρα πρὸς ἑαυτὸν μεταφέρει. οἱ φθονοῦντες
γὰρ, λελάδους καὶ θορύβους ποιοῦσι, καὶ ἐγείρουσι,
καὶ χείρουσι τοῖς κακῶις τῷ φθονομένῳ, καὶ συγε-
ρῶς ἐν μισητῶι ὀρῶσι. Λοιπῶσι φαρέεσι.) τὸ τὸ
φησὶ, ὅτι καὶ τοῖς ἀνθρώπων, ἢ καὶ χερσὶν πᾶσι
ἢ αἰδ' ὡς καὶ ἢ νέμεσις τὸ βίον ὁξοτρακίζοντα, καὶ
ἀφορισμῶ πῶς δίδοντα, ὅμως ἐκ εἰς τὴν σκοτεινὰν τε
καὶ μελαγχρίαν, ἀλλὰ καὶ λοιπῶν χίτωνος, καὶ ἢ-
λίου λαμπρότητος ἀπασράπησαι. τὸ τούτων γὰρ
ὄνομα, πῶς τιθεῖται πανταχοῦ. Αὐανάτων με-
τὰ φύλον.) τῷ σοιχείων νυνὶ, ἢ τῷ φρονίμων. πρῶτω
ποποιεῖ δὲ ἐν ταῦτα τὴν δίκαιαν μέμψιν, καὶ τὴν

86 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

αὐδ' ὡς μέλλουσιν φύγειν διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 δικίας, βίας, ἀπερχέσθαι ἐν τοῖς τοιχείοις, ἢ τοῖς
 φρονίμοις καὶ δίκαιοις· μόνοις γὰρ ἐξ ἀνθρώπων τού-
 τοις ἢ αὐδ' ὡς καὶ ἡ νέμεσις προσεσι. τὸ ὕδωρ γὰρ τὸ
 θαλάσσιον, ἔχει τὴν ψάμμον ὡς ὄριον, καὶ μέχρι ταύ-
 τῃς πρὸ βαλόν, ἡ δὲ ἀγριῶται τοῖς κύμασι, ὅμως ὡς
 πρὸ αὐδ' εἴται καὶ νεμεσίζεται πρὸ αὐτοῦ χωρεῖν, ὡς
 ὅτι γῆς καταβλάπτειν τὰ ὅρια. τὰ τοῖς ὁμοίως ἀπὸ
 τοῦ πυρὸς, ἀλλήλων μὴ ὄντα πολέμια, τόποις καὶ τοῖς
 οἰκείοις ἐμμένοντα, ἐπὶ πρὸς τούτοις χειμῶν ἐσθ' ἡ-
 ρῶ φθινόπωρον, ἡμέραν νύξ, ὡς λοιπὰ, τὴν αὐδ' ὡς
 τῇ νέμεσι ταῦτα φυλάττειν, ἐξιστάμενα ὅτε δ' εἴ,
 καὶ ἐγκαίρως ἀλλήλοις ὑπείκοντα, ὡς πλεονεξίαν ἢ
 βίαν, ἢ τόπον ἢ χρόνον κατ' ἀλλήλων νοσῶνται· καὶ
 ὅσα φησὶ ὁ σοφοκλῆς, ἀπλῶς ἐκ τούτου τῷ ἡσίοδ' εἰς λό-
 γον ταῦτα λαβόν. ὡς γὰρ τὰ διφνὰ καὶ τὰ καρτορικία
 ταῦτα ἡμαῖς ὑπείκει. ὡς γὰρ, νιφοσιβεῖς χιμῶν δὲ ἐκ
 χωρῶν δυνάεσθαι θέρει· ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰαντὸς
 κύματος, τῇ λυκοπόλῳ φέγγῳ ἡμέρα φλέγειν, καὶ
 τὰ λοιπὰ. Ολυμπος.) ὁ ὕψιστος, καὶ ἡ τῶν πάντων
 κόσμος ὅλη πόλις. ὁλυμπος δὲ λέγεται, πρὸς τὸ ὅλο
 λαμπρὸς εἶναι. φιλοῦ δὲ, ὅτι σιωπῶν ἀσολικῶς, ὅλο
 λαμπρος, ὡς ὁλυμπος· τρέπεται γὰρ ὡς τὸ αἰ εἰς ὕ, τὰς
 σάρκας σύρκας λέγοντες. ὅτω τὸ ὁλυμπος φιλοῦ-
 ται. τῶν γὰρ τούτων τὰ ἐντελῆ, διασυνέται, τὰ δὲ

συνέ

συγκοπήντα φιλοῦται. ὡς τὸ ὀλόλαμπ^Θ, ἄρμοξόμε
ν^Θ, ἁλώμεν^Θ, ὀλυμπ^Θ, ἀρμεν^Θ, ἁλμεν^Θ. φι
λοῦται δὲ τὸ ὀλυμπ^Θ. εἰ δ' ἐμοὶ δύσπιστός τις ὡς εὐ
ρεσιεπὲς, ἀκρότω ἐχρήσεωμ' ἅτε καὶ θαλαμομλῆ^η πόν
τον ἰοειδέα θείνει, ἐπ' ἁλμεν^Θ ὀξεί δουρί. ὀλυμπος
δὲ τῷ φιλοῦται, καὶ δὲ τῷ λέγεται ἕρηνός. ὁμοίως δὲ τῷ
ἕρηνῳ καὶ ἡ σφαιροειδὴς ἡμῶν κεφαλὴ, ἣν ἡ τὸ ὀλο
λαμπὲς λογιστὴρ ἰδρύεται, ὀλυμπ^Θ λέγεται. πε
ρὶ γὰρ ἕρως ὀλύμπου νῦν λέγειν, ψυχολογία καὶ λῆ
ρ^Θ. ἣν ταῦτα ἐμελλεν εἶναι τὸ λυκοῖσι φαρῖεσι.

Τὰ δὲ λείπεται ἁλγυα λυγρὰ.) τὰ δὲ ἁλγυα ἥνα
πολλὰ φθίσεται μόνον τοῖς ἀνθρώποις. λυγρὰ, τὰ λε
πτὰ, ὡς τὸ λίαν ὑγρὰ εἶναι. καὶ γὰρ ἐκ τῶν ὑγρῶν καὶ
ψυχρῶν φασὶ εἶναι πάντα τὰ λυπηρὰ, ὡς ἐκ τῶν θερ
μῶν τὰ ἡδύα. Νῦν δ' αἶνον.) νῦν δὲ θυμικῶς πα
ραίνεσιν. εἰκάξει δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀκρόνι, δῖα τὸ
τ' ποιητικῆς ὠδινὸν· οὗ δὲ λιγυρὰς ἱερακί, δῖα τὸ ἄρ
πακτικόν. γνωστικόν δὲ ἄλλο πασί, καὶ δ' εἰ ἣν ταῦ
τα πελοπλικῶν ματαίων πλασματῶν· ἣν γὰρ τοῖς
πρωτοῖς αἰῶσις ὁ πρόκλ^Θ δ' ἡ γράφω, ἣν τοῖς ποιού
τοις μεγαλήγορ^Θ, καὶ μακρότορα γράφειν τῆς ἱ
λιάδ^Θ ἀπαναένετο οὐκ. ἡμεῖς δὲ ταῦτα παρεῖ
τον, τὰ δ' ἐόμμενα ὀξυγνήσεως λέξομεν. καὶ πρῶτα
ταύτῳ τῷ συντάξειν, καὶ πόρ κακῶς ἔχουσιν.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεύσιν ὀρέω.) ὡς τε, τουτέστι

μυθικῶς φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. εἶτα ἀρχεται τοῦ μύ-
 θου. ἔρηξ ὀνύχεσι μεμαρπῶς ἀκρόνυα ποικιλόδειρον,
 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσι φέρων, πρὸς εἰπὺν δαιμονίη,
 τί λέληκας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. ἢ δ' ἐλεὸν
 γναμπῶϊσι πεπῆμλνῃ ἀμφ' ὀνύχεσι, μύρω. τίω
 δ' οὐ γ' ὠλκράτῃως πρὸς μύθον εἶπε, τῇ δὲ ἐν ταῦ-
 θα εἰσι καὶ εἰσὶν καὶ πορδύον, ὅπου σε αὐτὸς ἐγὼ ἄγω.
 δ' εἶπνον δ' ἄκ' ἐθέλω ποιήσμαι, ἢ ἐμεθήσω. μέχε-
 τοι δὲ ὡς ἀπὸ τῆς ὀρνέων ὁ ποιητὴς εἰς λόγους ποιῶ-
 ται. ἐν τούτῳ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ ἴδιον πρόσωπον,
 καὶ λέγει τὸ ὠμύθιον, εἶτα τὸ δίσιχον τοῖς κειταῖς,
 τὸ ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃσι πρὸς ἱερίσοντας ἀντιφε-
 εῖζεν.

Καὶ τὸν ἑτῆρον σίχον εἶπε, πρὸς τὸν πέρσιον ἀρσῆ-
 νας τὸν λόγον, φησὶ τὸ, ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἔρηξ.
 καὶ ὅτως, ὅδε ὁ πρὸς ἀπὸ πρόκλω ἀρίσταρχος χεῖ χώραν
 ὀβελίζεν εἰς δ' ὅς σίχους τούτους, τὸ ὠμύθιον. ἄλ-
 λως τε δὲ ὡς πρόκλη τε καὶ ἀρίσταρχε, ἵαν πόρ ἡμεῖς
 εἶτα ὅς διορθώσαμεν, ὅς γελοῖον ἴω καὶ ἡμᾶς, τὸ τὰ
 ἄλογα μὲν καὶ ἀνθρωπίνως λαλεῖν συγχωρεῖν, μὴ
 μὲν τοὶ δὲ γνωμολογεῖν δ' κλονότι συγχωρηθήσεται.
 ἀλλ' ἐκίτι τίω ὑμετέρων ἀλαζονείων ἐλέγχων μα-
 κρογρήσω. πρὸς ἀδραμῶμαι δὲ, εἶτα μόνον ἀρφαμένο-
 μιν, ὅτι καλῶς λέγετε. ὑμῖν δὲ τοῖς ἀκροωμένοις
 φημί, ὅτι ἐν τῇ ῥηθῇ νῦν χωρεῖ τῆς ἐπὶ τῶν, ἐκ εἰς
 πολυ-

πολυλογίας, λέξεων δὲ βραχειῶν πινῶν. καὶ γέγρα-
 φα ταύτας ἀνωθεν τῶν ἐπῶν. οἷον τὸ ποικιλόει-
 ρον, τὴν ποικιλόφωνον λέγει, ἢ τὴν ἐστιγμύνῳ καὶ
 ποικίλῳ ἔχουσιν τὴν δεινὴν, ἢ γοῶν τὴν τράχη-
 λον. Δίκης τε εἴρεται πρὸς τ' ἀεχέσι. αἰχ. Θ φη-
 σὶ πρὸς γίνεσθαι, ἐκ πληγῶν ἢ ὕβρεων, πρὸς τοῖς ἡτ-
 τηθῶσι τοῖς ἡτῆσι συμβαλλῶσι δρῖν μετὰ λρεπῶ-
 νων. ὁ δὲ πρόκλ. λέγεται ὅσα καὶ βόλεται. ἴρηξ,
 ψιλωτίον. ἐκ τοῦ ἴω γὰρ, τὸ πορεύομαι. καὶ ὁμηρ.,
 αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ. ἀπῆκως δὲ διασωέται, ἐκ τοῦ
 ἴημι, τὸ πέμπω. Τανυσίπηρες.) ὁ λῖαν τανύων
 τὰ πῆρα, ταχὺς, ὥς τὸ δόμοισι πεινητοῖσι, τοῖς λῖαν
 καὶ καλῶς πεποικηνόοις. Σὺ δ' ἄκουε δίκης.) τῇ
 ἔκθεσι τοῦ μύθου ἐπαγαγὼν, καὶ δείξας ὅτι ὑπὸ τῇ
 ὀδυναρῶν καταβλάπτονται οἱ ἀδικοῦντες ἀδίκως, ἀπο-
 κρεφει τοῦ λόγου πρὸς τὸν πέρσιον, καὶ φησι· σὺ δὲ
 πρὸς θόμην ἔσο δικαιοσύνη καὶ κρίσεις. μὴ δὲ αὐτοῦ
 δίκης, καθάπερ οἱ ἀλαζόνες καὶ ἀδικοὶ, ὅφειλε καὶ
 αὐξάνει τὴν ὕβριν τοῦ βλάβειν τοῦ ἀδικίαν. ὕβρις γάρ
 τε κακὴ δεινὴ βροτῶν.) ἢ ὕβρις γάρ, καὶ ἡ λοιδορία,
 τοῖς δεινῶν καὶ τοῖς ἀγνοεῖ ἀνθρώπων ὑπαρχει εἰς τὸ
 χρῆσθαι αὐτοῦ αὐτῇ κατ' ἄλλην, ὅπως ὁ πρόκλ. λέ-
 γει. Εὐδλός.) ἐθέλω, ἐθέλός, τοῦ εὐδλός. Ρῆϊδίως
 φερέμεν.) τὸ φερέμεν, μὴ ὥς πρόκλ. εἶπης, ὅτι τὸ
 δυνάται φέρειν ὁ εὐδλός τὴν ὕβριν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ

φορέμεν καὶ ἔχειν, τούτέστιν ὁ ἀγαθὸς οὐκ ὀυκόλωσ
καὶ ὑπὸ μακρᾶς αἰτίας διώκεται φέρειν καὶ ἔχειν
τὴν ὕβριν, ἢ τὴν λοιδορίαν, ἢ τὴν κατὰ τινος βλάβ
βίω. Εγκύρως ἀτῆσι.) ἢ τοι ἐμπεισὼν βλαβᾶς.
 τούτέστιν, ἐὰν ἄκωρ καὶ ὁψέ ποτε ὁ ἀγαθὸς ὑπὸ τι-
 νος πικρανθείς ὑβρίσῃ ἢ βλάβῃ τινὰ, ὥστε ποιή-
 σας μεταμέλεται, ὅτι προσῶς πρὸς ὅσοις λικίνηται.
 εἰ μὴ γὰρ διώκεται κατὰ τὸν πρόκλον τὴν ὕβριν, ἢ
 τὴν λοιδορίαν ἢ τὴν βλάβην ὑπομείναι, τί σημεῖον
 χρηστότατον λέκνυται. Οδὸς δὲ ἐτόρηνται παρελ-
θεῖν.) ὑποδείξας τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἡ ὕβρις καὶ ἡ βία
 τῶν φαύλων εἰσὶν, οἱ δὲ ἀγαθοὶ οὐχὶ ταῦτα, ἀλλ'
 ἐτόρῃ τρόπου εἰσὶ, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ γοῦν τὴν
 ὁδὸν καὶ τὸν τρόπον τῶν φαύλων φύτῃς, μὴ πο-
 ρεύθῃς καὶ μετέλθῃς. ἔστι δὲ ὁδὸς καὶ τρόπος ἑτε-
ρος κρίσεως, ἀκρομίζων ὅν τὰ δίκαια, δηλονότι ὁ
ἐπὶ ἀγαθοεργίας, ὅν οἱ χρηστοὶ καὶ ἀποδ' αὐτοὶ μετόρχον
ταί, ὡς δηλονότι πορεύθῃντος. Δίκη δὲ ὑπὲρ
 ὕβρεως ἴσχει.) ὑποδρίχει δὲ ὅτι ὑποδρέχει, ἀντὶ τοῦ τι-
 μιωτόρα ὑπάρχει ἐπὶ ὕβρεως, καὶ βλάβης, καὶ ἀδι-
 κίας ἢ δικαιοσύνης. Ες τέλος ἐξηλθῶσα.) ἀντι-
 πίπῃον λύει ὁ ποιητής. εἰπὼν γὰρ, ὅτι ἡ δικαιοσύνη
 ὑποδρέχει ὕβρεως καὶ ἀδικίας, ἠκούσεν αὐτὸν παρὰ τοῦ
 πύρρου, ἢ ἐτόρῃ πινός, ὅτι καὶ μὴν ὅς ἀδικὸς ὁρῶ-
μεν πλέον τῶν χρηστῶν ὀυθλῶμενόντες καὶ χείροντας.
 λύνων

λύων γούῳ ὅτῳ τὸ ἀντιπίπῃον, φησίμ δὲ τέλῳ ὄζ-
 ελθῶσα. οἶον, καὶ τί τοι ἰαῖμ μὴ πῖλαιτίκα φανῇ τῆς
 δικαιοσύνης ἢ διώαμις, ἀλλὰ χρόνῳ ποτὲ ὑπεροῦ
 ὀρεῖται, ποδῶν ἀντιπῖπόντων συμφορᾶς τῇ ἀδίκῳ.

Μαδὼν δ' ἐτε νήπιῳ ἔγνω.) καὶ ὅτῳ τοι δε τοῦ
 ἀντιπίπῃοντῳ εἰρηγία, μετὰ καὶ παραινέσεως
 καὶ ἀποτροπῆς τῆς ἐκ τοῦ ὑβρεως. εἰπὼν γάρ, τὸ δῖ-
 κη δὲ ὑπὲρχει τοῦ ὑβρεως, τὸ ἀντιπίπῃον λύσας εἰ-
 ρήκει, ὅν τέλῳ ὄζελθοῦσα, ἥτοι πληρωθεῖσα ἰκρῶ
 τινί. εἴτα καὶ ἐκφοβῶν καὶ ἀποτρέπων τὸν πέρ-
 σιν τῆς ὑβρεως, λέγει, παδὼν δ' ἐτε νήπιῳ ἔγνω·
τουτέστιν ὁ ἀπρόβηλῳ, μὴ ποιῶν τὸ δίκαιον, τότε
γινώσκει, ὅποτε περιπέσῃ ταῖς συμφορᾶς. ὁ δ' κ-
 λονότι μὴ γήνοιτό σοι παθεῖν πέρση, ἀλλὰ πρὸβ-
 λούσῃ, καὶ πρὸόρα τὸ μέλλον, καὶ δίκαιῳ ἔσο. Αὐ-
 τίκα γὰρ ἔχει ὀρεος.) κατασκυάζων πῶς ἡ δικαιο-
 σύνη ὑπερφέρει τοῦ ὑβρεως, φησί. σχολιῶν γάρ δι-
 κῶν, καὶ κακοκρίσιων γινομένων, ἐπονται ὀρεοι. τοῦ
 δὲ δικαιοσύνης ἐλκομένης, καὶ μετατρεπομένης,
 ἢ καὶ ὅπου ἄγρουσι αὐτῶν οἱ δωροφάχοι λειταῖ,
 ῥόθῳ, καὶ ἥχῳ, καὶ θόρυβῳ γίνεται τῇ ἀδι-
 κομυλῶν, δὴ ληστόντι ὁδὲν μὲν καὶ θρῆναι ὡντων,
 καὶ ἐτόρῳ πολλῶν καταβρωμυλῶν τῶν ἀδίκων
 λείσιν αὐτῶν. ἄσῳσι δὲ καὶ λείνῳσι γραπῆον. ὁ γὰρ
 τέ, καὶ ὁ κέ, πῖσῃ τοῖς ἰώσι τῇ πεινταῖς ὑποτάσσῃ.

92 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Σηολιάς δὲ δίκης.) Ὡς δὲ δίκης δίκης λείνωσι τὰς θέ-
 μισας, καὶ συγκαταθέσεις νῦν. ταῦτα δὲ, ὅδ' ἐν ἔχου-
 σι πόδιν γνοκ μῦθον, ὅδ' ἐρμῶν εἰας δέο μῦθον. πρόκλος
 δ' ἐν τούτοις μᾶλλον πολυλογεῖ, ῥόθους λέγων τὰς
 τραχείας ὁδοὺς, καὶ λόγους ἀκαίρους ἐπαύξων. διὸ
 καὶ ἡμεῖς τὸ ὅν νέωμεν ψευδολιχνοῦ δεδιότῳ, μα-
 ταίως ποσά τα γεγράφαμεν. ἀλλ' ὅτι τοῖς σαφε-
 εἰς πάνυ ληρήσομεν. ἡ δὲ σαύταξις ὅτως ἔχει. τὸ
 δὲ δίκης ἐλκομένης ἢ κ' αὐτοῦ ἀγῶσι δ' ὠροφάγοι,
 λείνωσι δὲ τὰς θέμιστας Ὡς σηολιάς δίκης, ῥόθῳ
 θόρυβῳ καὶ ἥχῳ γίνεται, ἀρμεταφορᾶς τοῦ λυ-
 μάτων. ἢ ἢ πρόκλον ῥόθῳ, ἢ τραχεῖα ὁδός. Ἡ δ'
 ἔπεται ἡλαίσσα.) ὅσον προσωποποιῶν ὅτι, ὁ καὶ ἐμ-
 ψυχῳ ὅ γλυκὺς λόγῳ λέγεται. εἰσάγει γὰρ τὴν
 δικαιοσύνην ἢ ἡμεῶν, καὶ κατόπιν ὀρχομένην
 Ὡς ἀδικίας, ἢ γοῶν τὰ δ' οὐτόρεια φέρουσιν, καὶ ὁδὸν
 ῥομένην, καὶ ἡλαίσσαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἥθη, ἢ
 τοῖς τοῖς τόποις καὶ τὴν διατριβὴν τῶν λαῶν, ἀορά-
 τως βλάπτουσιν τοὺς ἀδίκους ἀνθρώπους. ταῦτα ἔ-
 φη, καὶ μὴ μακρογορίας δέο μῦθα. ὁ δὲ μακρογορίας
 ἀκαίρους ζητῶν, ὁράτω τὸν πρόκλον. ἡμεῖς γάρ, ὅτι λη-
 ρον ἀσκηθῶμεν ψυχῶν λογιζόμεν, ἀλλὰ τὰ καίρια
 γράφομεν, μὴ δὲ τὰς λέξεις φρασῶντες, καὶ διογύ-
 λοντες συμφασινοῖς καὶ μετεώροις λαμβράσμασιν,
 ἀλλὰ περὶ καὶ ἀπλοῖ καὶ σιωνηθεῖρα τῇ λέξει λε-
 γόμεθα,

χρήμεθα, διδασκαλικῶ λεχημελίοι τρεῖς τρόποι, καὶ
 μὴ τὴν ἑαυτῶν διώαμιμ ἔνδ' εἰκνύμενοι πρὸς τὴν τ'
 λέξεωρ ἀρετὴν οὖσιμ. Οἱ δὲ δίκας ξύνησιμ.) οὐκ
 ἔχω πῶς δὲ γνήσομαι τὰ ἐν τούτῳ ἡσιόδου σαφές ε-
 ρον, ἢ ὅτι παιδ' οὐτικῶς φησὶ ταῦτα πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόμ, ἀρετρεῖων αὐτῶν ἀδικίας καὶ ἀρεπαγῶν, πρὸ-
 τρεῖων δὲ πρὸς τὸ τὰ δίκαια δρᾶν· ἐν τρεῖς πρώτω
 μὲν δ' εἶξαι, οἷον ὅτι τὸ τέλθ' τοῖς ἀδικούσι. νῦν δὲ
 λέγει καὶ τὸ ἀντίθετον, ὅποια ἔπεται τοῖς δικαιο-
 πραγοῦσιμ. Τέθηκε πόλις.) ἀντὶ τοῦ χάρις, αὐ-
 ξει, πληθύνεται. τροπικὴ δὲ ἡ λέξις, ἀπ' τῶν θαλλόν-
 των δ' ἐνδρῶν. Ἀνθούσιμ.) ἀνθούσιμ, αἰολικῶς ὡς
 δ' ωρικῶς. τὸ γὰρ εἰ καὶ ὁ τριχῶς συλλαβεῖται. αἰολε-
 κῶς καὶ δ' ωρικῶς εἰς τὴν οὐ δὴ φθογγον· τοῦ ἀχιλ-
 λέως γὰρ ἡμεῖς φημὲν, ἐκεῖνοι δὲ τοῦ ἀχιλλεύς. ἀπ-
 κῶς τὸ εἰ καὶ ὁ εἰς τὴν εἰ δὴ φθογγον λεινᾷται, δέον
 δ' εἶναι, πλεον πλεῖν. ἰωνικῶς δὲ, εἰς τὴν οὐ δὴ φθογγον,
 ἐμὲο ἐμῶ, σέο σου, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ ἀνθῶσι τροπικῶς
 εἶπεν, ἀντὶ τοῦ θαλάσσιμ, ἐν οὐθυμῖα ὡς ἀγλαία καὶ
 χαρὰ δάγνουσι. Κρεοτρόφθ.) κρεοκτόνος ὁ πό-
 λεμθ, κρεοτρόφθ δὲ ἡ εἰρηνή. καὶ τοῖς μὲν ἀδι-
 κῶς φησὶν, ἢ εἰμαρμένη πολέμους ἐπάγει τοὺς ἀνδρῶ-
 κτόνους. ἐκ γὰρ μικρᾶς ἀφορμῆς ἀναρρίπτονται φό-
 ναι, οἷς καὶ τιμᾶται τὸ δίκαιον, εἰρηνὴ λαοτρόφος
 ἀνθεῖ. κρεοτρόφον δὲ αὐτὴν εἶπε, καὶ τοι καὶ γρεο-
 τρόφον

94 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τρόφον ἔσαν, καὶ βρεφοτρόφον, ἀπὸ τῶν ἡλικιωῶν βασιλικωτικῆς καὶ ἐρέηον. Κρεοτρόφον, ἐνδρυητικόν, ἢ τρέφουσα αὐτὸν κούρην. Κουροτρόφον δὲ παθητικόν, ὃ τρεφόμενον κούρην. Εργαλέον.) ἐκ τοῦ ὄργου, τὸ χαλεπὸν καὶ δυσχερές, ὄργαλέον, ἀργαλέον. ἢ πᾶν τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον, ἀργαλέον. Τεκμαίρεται.) νῦν πληροῖ, ὑπέρβει. Εὐείδοπα (δύς.) ἢ μεγαλόφωνον εἰμαρμένη. μεγαλόφωνον δὲ τῆς εἰμαρμένης λέγει, ὡς ὁ πᾶν ὑπερβείτω, ὅτι τὰς βίας τε καὶ ἀναρρήσεις τῶν δυστυχούντων, τῶν ἀτυχούντων δὲ καταρρήσεις καὶ ὀνειδισμούς. Οὐδέποτε ἰδυδίοισι.) τοῖς δικαίς κείνουσι ἀνδράσι, ὅτε λιμός ἐπέρχεται, ὅτι τὸ πανταχόθεν ἐμπόρος καὶ ταύρειν αὐτοῖς, ὡς τῶν δικαίων ἀντεχομένων· ὅτε βλάβαι ἀπὸ πόλεμοι, ἀπὸ μοιχείαι. ὅχι ἀρπαγαί, ὅχι ἄλλο τι τοῦ ἐδύν. ἀλλ' εἶται γὰρ καὶ βαρβαρόν ἀδικῶν πόλεμος κατὰρχεαδ. μοιχεῖα δὲ, καὶ τὰ τοιαῦτα, παντλῶς τοῖς ἐκ νόμων δικαίοις ἐκκόπηται τιμωρήμασι. φέρει ἢ γὰρ πολὺν βίον.) γὰρ νῦν τῆς ἀρόσιμον λέγει. βίον δὲ, τὰς τροφὰς τὰς ἐκ τῶν ἀποδράτων. Οὐρεσι δὲ δρυς.) ὅχι ὅτι τὰ ὄρη γὰρ ἐκ εἰσίν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐνδυνάστεως τὸν ἀρόσιμον ἐκάλεσε γλῶ. ὅτι τοῖς ὄρεσι δὲ ἀπὸ τῶν ἀγεωργήδων τῶν γῆς μέρεσι, αἱ δρυς, ἀντὶ τοῦ πάντως τὰ δύνδρα, ὅτι τῇ ἀκρῇ μὲν φέρουσιν ὀπώρας· ὅτι τῇ μέσῃ δὲ, ἢ τοῖς ἐν τοῖς κρηλώμασι τῶν

ελεγχῶν, μελίσσας. Εἰροπόκοι δ' οἶδον.) πόκους ἐ-
 ρέων τρέφοντο. Εοικῶτα τέκνα τοκόσι.) δῖα
 τὸ σφοδρῶς ἐν τοῖς δικαιοπραγοῦσι τιμωρεῖσθαι τοὺς
 μοιχδυνόντας. Οὐδ' ὑπὸ νηῶν νείσσονται.) ὀρμῶ-
 σι, πλέσσι. δ' εἰκνυσι δ' ἐν τούτῳ ἡσίοδ' Θ, ὡς ἀπ' αἰ-
 θημελύνως τῇ ναυπηλίᾳ διάκειται, καὶ ὅτι τοῖς ἀγα-
 θοῖς καὶ δίκαιοις ἔκ ἀγαθόν ὅστις ἐμπορεύεται, καὶ
 εἰ πατρίδ' Θ ἀρεδ' ἡμεῖν. ἄλλοι γὰρ ἀλαχόθεν κα-
 ταίροντο δῖα τὰς τούτων ὀρθοδικίας, τοὺς τῶν
 λιμενίας καὶ τὰ νείωια τῶν ἐμποριῶν πληρῶσι. ταῦ-
 τα δὲ πάντα, ὡς ἐφημην, παιδ' οὐπικῶς φησι πρὸς
 τὸν ἀδελφόν, ἵνα τὰς ἀμοιβὰς εἰ βίας καὶ ὑβρεως
 καὶ εἰ δικαιοσύνης εἰδ' ὡς, ἀνθέξεται πάντως τῆς
 ἐρείθον Θ. Οἷς δ' ὑβρις τε μέμνηται.) οὐκοῖδ' α
 ποῖαν ἀβελτηρίαν τῷ ἀνδρῶν καταγνώ, οἱ τὸν ἡσίο-
 δον ὁμήρῳ συγκρίνουν, καὶ ἔκ ὀρθοδικίας λέγειν, ὡς
 νενίκηκεν. εἰ μὲν σκυτία τινα νενίκηκεν ὁμηρον, ἔκ
 ἔχω λέγειν τὸν ἀκρίβεια. ὁμηρον δὲ μή τι γε τὸν φω-
 κία, καὶ τὸν ἐμφρονος. ἀλλ' ἔδδ' τὸν νεώτορον τὸν Βυ-
 ζάντιον, τὸν ἀνδρομάχης υἱόν, ἀρεπεφασμένως εἶπε-
 ραι ὡς νενίκηκεν. ὁμηρον δὲ πολμήσαι τὸν μέγαν εἶ-
 πεῖν, παραπληξίας καὶ μαυρίας καὶ ἀποπίας ἐχά-
 της ὅτι. καὶ γὰρ τὰ ἔπη τούτου λίβδ' ἔλα ἐν πολ-
 λοις· ἀλλ' ἡμέτερος γὰρ λέχεται τοῖς διχρόνοις, ὡς περ
 οἱ καὶ ἡμεῖς· καὶ ὁ νοῦς δὲ τῶν ἐπῶν τοῦ ἀνδρός,
 πρὶν·

πρεφθορός τε καὶ ἀφαιρός, καὶ πολλάκις μεταπη-
 δῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸ βέβαιον. ὥς νῦν τὸ, οἷς δ' ὕβρις
 τε μέμνην, καὶ ἑτόρα· τὰ δὲ τῷ θεῷ ὁμήρῳ, ἀμβρο-
 σία πάντα καὶ νύκταρ συγκεκέραιται, ὧς δὲ νυγ-
 μῶν ἢ ξυσμῶν ἁπλήνυσμον ἔχουσιν. Οἷς δ' ὕ-
 βρις τε μέμνην.) ἄκαιρῳ ταυτολογία ἐνταῦθα
 ὅτι. εἶπε γὰρ καὶ πρότερον πρὸς τὸν. ὕβρις γάρ τε
 κακὴ δειλῶ βροτῶ, καὶ τὰ τῇ ὕβρει, ἡγοῦται τῇ βίᾳ
 ἐπόμενα· καὶ νῦν δὲ πάλιν πρὸς τὸν φησι ὕβρις
 θέμεν, ὥσπερ οἱ ἐν βαλαυνείᾳ ἐρήσαντο, καὶ δά-
 πορ λέγουσι τὰ χραίσια. τοῖς δὲ δίκλῳ τιμωρίαν
 τεκμαίρεται, καὶ πληροῖ, ὧς δίδωσιν ἢ εἰμαρμένη.
 καὶ τὸ τοῦ διὸς ὄνομα, ἡγοῦται τὴν εἰμαρμένην, τετράκις
 ἐνταῦθα κεῖται ἀδολεχούμενον· Εὐρύοπα Ζεὺς,
 Κρονίων, Ζηὺς Φραδμοσύας· καὶ τὸ Κρονίων ἀρ-
 τάννυται· σιωτακτίον καὶ ὅτως, ἢ καθεξῆς ὧς σί-
 χους ὥς κεῖνται. τὸ δὲ τοῖσι δ' ἐξάνοθον, ὅσοι οὐκ
 ὄντι, ἀλλὰ πόδεσσιν, ἡγοῦται τῇ πόλει. ἢ γὰρ πό-
 λεις ἐνικῶ ἀριθμῶ, ὧς ἐν αὐτῇ πάντας πόδεσσι. καὶ
 τὸ, ὅς τις δὲ ὁμοίως τῇ ἀδ' ἡλίας πληθος σιμαίνει. σιω-
 τακτίον γοῦν ἢ καθεξῆς ὧς σίχους ὥς κεῖνται. ἢ ὅ-
 τως, οἷς δ' ὕβρις τε μέμνην. ὧς, τοῖς δὲ δίκλῳ τεκ-
 μαίρεται Εὐρύοπα Ζεὺς· τοῖσι δὲ, ἀντὶ τοῦ τοῖσιν,
 ἐξάνοθον μὲν ἐπ' ἡγαγὲν τῷμα Κρονίων. μέχρις ὅλου
 τοῦ, ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀρτάννυται αὐτῶν.
 εἶπε

εἶτα τοῦ δ' ὅσους, τὸν Πολλάκις, καὶ τὸν Ος τις ἀ-
 λιτραίνει. Πολλάκι, αἰολιχόν. οἱ μὲν γὰρ αἰολεῖς.
 πῆ μὲν διπλασιάζουσι τὸ σ', ὡς τὸ πάντεσσι, χείρεσσι,
 εἰ τὰ ὅμοια· πῆ δὲ ἐκθλίβουσιν αὐτὸ, τὸ ὅπιον ὅπι-
 ον λέγοντο, καὶ τὸ πολλάκις πολλάκι, καὶ τὰ ὁ-
 μοια. Απκύνρα.) ἀπῆλause. καὶ τοῦ δὲ λύσις τυγ-
 χάνει τὸ ἀντιπίπτον· ἴσως γὰρ αὐτὸς εἶπεν ὁ πέρ-
 σης, ἀλλ' ὀλίγοι μὲν εἰσιν οἱ κακουργοῦντες, πολλὰ
 δὲ πλείους οἱ ἀγαθοί· καὶ πῶς τί τῶν διυχερῶν ἡμῶν
 ἀπαντήσῃ; τοῦ γοῦ λύων τὸ ἀντιπίπτον, ὡς τα-
 πικῶς εἶπεν, ὅτι πολλάκις καὶ δὲ γὰρ πόλεις ὀλόκλη-
 ρα ὄλλυται· ἢ εἰ κακίας ἐκείνους μεταδοθείσης τοῖς
 λοιποῖς, καὶ φανερὸν τι πρᾶξαντες· διὸ καὶ πόλεις
 πολλὰ, εἰ ὅ μίαν, πολλάκις ἀνάσταται ἐγγενέσασθαι, ὡς
 μὴ τοῦ κακῆς γὰρ τιμωρίαν ἀξίαν ἐπ' ἐνηγοῦσαι τῇ
 ἐγχειρήματι· ἔχεις πρᾶδ' ἔγμα τὸν παρὲν ἀλέξαν-
 δρον· ἔχεις τὸν ξέρξιν τὸν βαρβαρον, δὲ οὐκ ἔδ' ἀκευ-
 σεν ἢ πόρσις, πάντας αὐτοὺς τὸς ἀνθρώπους ἀπλωλότες
 εἰς στρατίας· ἔχεις σπινθῆρα μεγαλειῶν, δὲ αὐτὸς πόρι-
 κλῆς συμφορῶν τῶν πάντων ἐλάττω πεπλήρωκεν.
 Απκύνρα. ἀπῆλause εἰς ἀβυλίας. Ατὰδαλα.) τὰ
 θάλλοντα ἐν ταῖς ἅταις, ἢ γοῦν βλάβης ἀνάμεινα.
 Κρονίων, ἢ ἀφανής καὶ ἀπρόορατος εἰμαρμένη, ἢ
 κορυφαία καὶ μελαίνουσα τὸν νοῦν, καὶ σκιαζουσα. ὁ-
 ρανόθεν δὲ, ἐκ εἰς τῶν ἀσδρῶν κινήσεως. Λιμὸν ὁ μὲν
 καὶ

98 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καὶ λοιμόν.) Ἰδοὺ μὲν λιμῶν, ὁ λοιμὸς ἐπιτα· κακοχύν
μοις τροφαῖς λιχνημένων τῶν λιμοπῶντων, ὅσα τὴν
οὐδ' εἰαν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῖς πᾶσι τυχεύουσιν καὶ
ἄκρον τις τρέφονται. ὁ δὲ λιμὸς γίνετ', ἢ κακοχόλα
γνώμη, τῶν ἀνθρώπων μὴ προσιχόντων τῇ γεωργίᾳ·
ἢ πολεμίων ἐφόδους, τὴν γλῶσσην τολμώντων ὁργὰς
ζεῶν· ἢ ξηρότητα τῶν ἀνχμῶν, ἢ χαλάρης καταφοραῖς·
ἢ ἐπομβρίαις ἀμέτροις ἐνίστη τῶν γεωργίων ἀρλου-
μενίων. φθινύθουσι.) φθείρονται. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς πᾶσι
γαγῆ. ἐκ τοῦ φθίνω γάρ, πᾶσι λόγως λέγουσι φθινύθου.
Οὐδὲ γυναικὸν τίκτουσι.) ὅτι οὗτο λίσαν ὅτι συμφανὲς
σερον. λιμὸς ἢ γὰρ κατασέλλειν οἶδε τὰ ἀφοδίσια. ὁ
δὲ λοιμὸς Ἰδοὺ πυρφόρῳ τῷ νόσῳ διαφθείρει τὸ λυοφό-
ρικα. μινύθουσι δὲ οἶνοι.) ἀντὶ τοῦ μικρύνονται,
φθείρονται. μινυὸς γάρ ὁ μικρός. καὶ εἰκότως οἱ οἶνοι
φθείρονται παντελῶς. οὗτο μὲν ἄνδρας ὁ πόλεμος
ἀναίρει· ὁ δὲ λιμὸς τὰς σωμαφείας ἀπείργει. ὑπὸ δὲ
τοῦ λοιμοῦ καταφθείρονται τὰ λυοφορεῖσθαι προφθί-
σαντα. Στρατὸν ὄντων ἀπώλεσεν. ἐκ στρατοῦσαν·
των δὲ κλονότι πρὸς ἄλλας, ἢ τείχος ὑπὸ στρατοῦσαν·
των αὐτοῖς πολεμίων, ἢ νέας ἵππους, ἢ τὰς ἐμπρο-
κίας. τὸ δὲ νέας, συστολήν ὅστις, ἢ ἕως ὑπαρχῆς τῶν ἰώνων.
τίννυ.) τιμωρεῖ. ὡ βασιλεῖς.) ἀκροφὴ τὸ χῆμα.
ἀκροφίφει γὰρ τὸ λόγον πρὸς τοὺς δικαστάς. ὅτι φησὶ, ἐκ
λόνειας ὅτι νοεῖν πόλις ὅτι αὐτὸ δίκης· θεοὶ γὰρ ἐφορῶσι
τὰ

τὰ ἀνθρώπινα, ἃ αὖτ' ἀδικημένους, καὶ αὖτ' ἀδικούν-
 τας. φράζεσθε.) βυλόμενοι, νοεῖτε. πῦρ καὶ ἡ ἡγία, τα-
 ρίσι ποιεῖσθαι. Τρίβουσι.) κατατρίβουσι, πῖνέτε, δ' α-
 πανώσιν. Οπιμ.) ὑπὸ τροφῇ, φροντίδ' α, ἡγία πῦρ
 σχηματισμός. ὁ δὲ ἃ μεταπλασμός καλεῖται. ἡ ὁψ-
 γὰρ ὡ, ὁ πῶς, ὁ πα· ὅς δὲ ἀπὸ θυθείας ἢ ὅπως εἶπεν,
 ὅπως, ὁ πῶς, ὁ πῶς, καὶ ὁ πῶς. Τέως γὰρ μύριοι.)
 αὐτῇ τ' πολλοί. ἡ ἡγία σύνθεσις, ἡ ἡγία διάστασις συλλα-
 βῶν. μύριοι δὲ, οἱ πολλοί. ἐκ τοῦ μύρω, τὸ πλημμερῶ.
 Ἀθάνατοι ζῶντες.) τὸ ἀθάνατοι ἀπλῶς ἃ ἀφ' αὐτοῦ
 νομ. ὅτι δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ, ἡ ὡς πρὸς τι ὅτι ἐδέξατο ὁ
 τ' μέγα νενικηκώς ὁμηροῦ. ἃ ἔχον πῶς καταγνώ-
 σθαι ἀπαλοδυσίας τῶν τοιμησάντων εἰπεῖν, ὡς τῶ
 τὸ νικηθῆναι τὸν ἡμίθεον ὁμηροῦ. ὅτω δὲ νοεῖται τὸ
 ἀθάνατοι ζῶντες, μυθικῶς μὲν οἱ μετὰ τοῦ διὸς ὄν-
 τες οὐρανίωνες, καὶ ἀντιφάσκει ἑαυτοῖς χθονίους
 τούτους καλῶν. ἀλλ' ἡγορηκῶς δὲ πολλὰ διωάμενοι
 καὶ ἐκδικήσεις τοῦ ζῶντος καὶ τῆς εἰμαρμένης εἶσιν,
 ὅν τοις χθονίοις καὶ καθ' ἡμᾶς πράγμασι γινόμε-
 ναι. Ἡέρα ἰοσάμενοι.) ἡ λεπτόσωμοι καὶ ἀεροει-
 δείς, ἡ ἀορασίαν ἔχοντες ὁμοῖοι· τί δὲ μετὰ πρὸς
 αὐτῶν πολλάκις τὸν διὸς λείονα γράφειν. Οὐ-
 δ' ἐπε παρδόνει.) καὶ ἡ δικαιοσύνη παρδόνος ὅτι,
 σὺ ταῖς διωάμεσι τῆς εἰμαρμένης, καὶ ἐκδικήσε-
 σιν αἷς πρὸς ἐφ' ὧν. Διὸς ἐκγεγαῖα.) ἡ ἐκ τῆς

100 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΣΟΥ

εἰμαρμένης, ἢ τοῦ ὕψους, ἢ τῆς νοῦς γυμνασίας. τὸ ζεὺς
 γὰρ ὄνομα, πολλὰ σημαίνει, καθάπερ εἰρήκειν ἐπὶ πρό-
 τоро. καὶ ἡ δικαιοσύνη, πᾶσι αὖτε εἰμαρμένης κα-
 λῶτο, ὅτι ὅς εἰμαρμένης πάντα καθ' ἑλλείψας. πρό-
 τоро δὲ τῶν φαύλων καθέστηκε τὰ χρεῖα, ὡς ἔν ἡ δὲ
 δικαιοσύνη. νοῦς δὲ πᾶσι, ὅτι οἱ ἐχέφρονες καὶ οἱ σιμ-
 τοί, τὰς δικαίας κρίσεις γυμνώσιν. ὕψους δὲ πᾶσι, ὅ-
 τι ἐν τοῖς σοιχείοις καὶ τοῖς παντὶ κόσμῳ, ὡς πόδι-
 χὴ τυγχάνει ὁ ὕψους, ὁρᾶται τὸ δίκαιον. ἡλίος γὰρ
 ὑπὸ γλῶττι ἐλθόντες, ὁρᾶται μὲν τὸ φῶς ἐπὶ ἡμέρας,
 νύξ δὲ αὐτὸ αὐτῷ ὑπαιστέρεται. καὶ ὅσα πρόσω εἰ-
 ρήκη μὲν ἵνα μὴ ἦ πρόκληρον, ἐν οἷς ὁ χρεῖ, μᾶλλον κα-
 τηγορῶμεν. Θεοῖς οἱ ὀλυμποὶ ἔχουσιν.) ἢ ταῖς
 ψυχικαῖς δυνάμεσιν, ἢ τοῖς σοιχείοις. Γὰρ διὰ πα-
 ρὴ καθεζομένη.) ἢ τῇ εἰμαρμένῃ, ὡς ἐφ' ἡμῶν. μοῖρα γὰρ
 τις ἐκ ὀτυχῆς, συλλαμβάνει τοὺς ἀδικουῦντας πρὸς ὁ-
 λεθρον. ἢ διὰ κρονίωνι, τοῖς νοῖ. ἀδικίας γὰρ πολλὰ
 κίς γυμνασίας, δίκαιον θυμὸν καὶ πρέποντα νοῦ οἱ
 ἀδικημένοι λαβόντες, σπινθήρα μικρὸν ἐπαγαγόν-
 τος πινῶν ποδιστάσεων, πόλιν ὅλῳ ἐτίφρωσαν. ὡς
 Ἀχιλλεὺς τὴν ἐλάτῃα, ἐπὶ Βελισσίδῃ τῇ μινίῃ.
 Δῆμος ἀπαθάλιας.) σωίζουσι ὅτι ἐν τοῖς σίχῳ τὰ
 τῶν γὰρ λῆων, ἀντὶ τοῦ ἀπονδῆς δέχεται. σωι-
 ζάνει γὰρ τὸ λῆ καὶ τὸ ὦν εἰς μίαν μακράν. Γὰρ
 κλίνωσι.) τὸ πᾶς μακρὸν ἐδέξατο, ἐπὶ τὸ κλῆ βραχύν-
 ῳ ἐπὶ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΙΟΓ'

ὡς ῥ' ἀβελτερίας τ' ὀλμπισάντων ῥῶτον καλεῖν ὁμή-
 ρα ἀνθάμιλλον, καὶ ῥ' ἐχάτης ἀροπίας, καὶ νικη-
 τῶν. ἀλλὰ τὸ μὲν πρᾶκλίνωσι τὸ παῖ, καὶ μακρόν
 ἴσως δεχθήσεται· δι' οὗ πρὸ κανόνα, οἱ παλαεοὶ ποιη-
 τοὶ καὶ μέτρωι εἰδ' ἡμονες, καὶ αὐτὸς ὄζει πίστεμαι.
 ἑλῖναι δὲ τὸ κλῖ, εἰ καὶ σκυτδύς τις ἐτόλμισε βρα-
 χύ δ' ἐφαδαί, καὶ ῥ' πόλεως αὖ ῥῶτον ὄζει ὥσφιν, ὅν ἡ-
 περ δῖε τριβοῦ, εἰ δυνάτωις εἶχον, ὥς μὴ τὸ ῥ' τοιαύ-
 της κακίας μῦθος γήυοιτο δ' ἀδύσιμον, πολλῶ αὖ ἐδ' ἐν-
 σε τὸ, ῥῶτον μὴ κείναι ὁμήρου ἀνθάμιλλον· ὅς ὅν πά-
 σαις ταῖς ὑδισήμας, εἰ τέλος ταῖς λογικαῖς, ἀπάν-
 των ὑπεράνυσκην, ὁ μόνον ἀνθρώπων, ὅλμῳ δὲ εἰ
 ἀγγέλων εἰπέιν, εἴπορ ἄρα καὶ ἀγγελοὶ εἰσι· ὑπὲρ
 μοναρχαί, ἢ τεχναρχαί. Βασιλεῖς, νῦν ἑρταί, σφο-
 λιῶν δικῶν. Οἱ αὐτῶ.) αὐτὸς ἐαυτῶ γίνεται βλά-
 βης ἅετι, ὁ καταβλάπῳν ἐτόρρε. οἱ βλαπτόμενοι
 γὰρ ποδὶ χήματα, καὶ τὰ ἐκτὸς βλάπτονται. ὁ δὲ
 βλάπῳν καὶ ἀδικῶν, εἰς τῶν ἐαυτοῦ ψυχῶν. καὶ ἡ
 κακὴ βελή τρεῖς βελδύσαντε κακίστη, τρεῖς αὐτῶ πρό-
 πω. Διὸς ὀφθαλμός.) ῥ' εἰμαρμένης ἐφορατικὴ
 δύναμις. μάλλον δὲ ποδὶ φραστικῶς, αὐτὴ ἡ εἰμαρμέ-
 νη. Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) ὁ πλάταρχος καὶ ἀ-
 φροσι πρόκλ., ὁ βελίξει αὐτὸς ἐπὶ τὰς τούτους σίχας ἀφ-
 τῶ πάντα ἰδῶν, μέχρι τοῦ, ἀλλὰ τὰ γ' ὅπως ὤλτα,
 ὥς ἀνάξια ἡσιόσθου, καὶ βλάσφημα. ἐγὼ δὲ ῥῶτον τὸ

102 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καθ' ὑπόθεσιν χῆμα εἶν' ἐπίσταμαι. φησὶ γὰρ ὁ ἡσίο
 δ' ὁ μετὰ βαρύτητ', μὴ εἴω μήτε αὐτὸς ἐγὼ δὲ
 και', μήτε ἐμὸς πᾶς· ἐπεὶ κακὸν ὑπαρχει, τὸ εἶν'
 αὐθροπν νῦν δίκαιον. εἴτα ὑπὸ φέρει ὅτ' ὁ καθ'
 ὑπόθεσιν χῆμα· εἰ μείζονα δίκλιν καὶ τάξιν καὶ τι-
 μὴν, ὁ ἄδικ' ἔξει. εἴτα πεποιδύτως ἐπάγει τὸν
 οἰκείον σκοπὸν, καὶ λύει τὸ ἀντιπίπτον, λέγων· ἀλ-
 λά ταῦτα μὴ οὐκ ὅλπα πληροῦν τὴν εἰμαρμέν-
 νῳ. τὸρ πεκίρανεν δὲ εἶπον, ὅπως ταύτῳ καλεῖ.
 νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) καὶ ὅτ' ἀντίστροφον θάψ-
 μασον, ὡς ἄξιον ἀνθαμίλλαι ὁμήρου, καὶ νικητῶ ποιη-
 τῶ. Εμὸς ὅς.) *σημαίνει τις πᾶς ἡσίοδον. πᾶσι δ' αἰ-
 μὴν μνασεία, οἱ δὲ ἀρχιέπῳ. ἑτέροι δὲ ἐκσιχορον τὸν
 μελωδ' ὅν' ὄξεδ' ἔξαντο. Ω πέρση.) ἀκροσφῆ τὸ χῆ-
 μα. Καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε.) Ὁ νῦν τ' ἐρείσεως, ἢ τ'
 δικαιοσύνης ἐπάκουσον. ἦτοι κατατρεφθεὶς ἔσο ταύ-
 τη. Βίης δὲ, ἥτις πλεονεξίας καὶ ἀδικίας ὑδὴ λα-
 θάν, ἀλλὰ ταῦτα σαφῆ καὶ ἀπρὸς ἀντολογίας ὁ δ' εἶ-
 πται. Τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) καὶ ὅτ' ἄ-
 ξιον ποιητῶ νικῆσαντ' ὁμηρον. ὅμως ὁ δ' ἐν' ἀπει-
 κὸς εἰς συμμορίαν μεθύσαν, καὶ ἀγοραίωμ τινῶν πε-
 ρὶ αὐτῶν ἔχων ἡσίοδ', ὑπὸ αὐτῶν ἐκκρύχθη νῦν κη-
 κόναι τὸν ὁμηρον, καὶ πόρ μακροῖς ποῖ καὶ κατ' ἐ-
 μέχροναις ἐκείνῳ τυγχάνω μεταγμύεσθ'. καὶ νῦν
 γὰρ οἱ ἀγοραῖοι καὶ σύρφακοι, πολλὰς ποιητὰς μὴ
 δ' ἀκεν

δι' ἀπειθῶς τὰ μέτρα εἰδότες, ὡς εἴ αὐτῶν συμμο-
 ρίας ἀνακρένῃσι ποικτικῆς ἀκροβοΐνια. ἀλλὰ ταυ-
 τὶ παρῶντος, τὸν νικητὴν ὁμήρου, κατὰ πόρ καὶ τὰ
 ἔπερ λιβδ' ἡλως ὀξέβρω, ἐπιξοργασάμεθα. Τὸν
 δε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) τὸ ἤνι μερισμὸν χῆμα, ὁ
 σοφὸς οὐ τοσί ποικτικῆς, ἢ ἤνι ἄθροισιν καὶ μερισμὸν
 ἅμα ἐνταῦθα, οὕτως ἐμελλεν ὀξαγαγεῖν χωρὶς τοῖ
 ἀνθρώποισι. τὸν δε γὰρ νόμον διέταξε κρονίων, ἰχθύ-
 σι μὲν καὶ θηρσί καὶ οἰωνοῖσι πετιλωοῖς ἔοειν ἀλ-
 λήλοισ· ἤνι ὅττω τὸ ἤνι μερισμὸν ὀξὶ χῆμα. ἢ ἤνι ἄ-
 θροισιν καὶ μερισμὸν ὅτω. τὸν δε γὰρ ἀνθρώποισι νό-
 μον διέταξε κρονίων. εἴτα μερίσας τὸ ἀνθρώπους
 κατ' ἄθροισιν ὅν, εἰς τομάς, ἐμελλεν εἰπεῖν, ἔλλησε
 μὲν τὸ, ῥωμαίοις δὲ τὸ καὶ ῥωμαίοις τὰδε, καὶ λοι-
 ποῖς τὰδε. καὶ ὅδε τὸ ἀνθρώποισι δι' ἔδωκε δίκλιν
 ὠφελον εἰπεῖν, ἵνα μὴ μάτλω διήολογῇσιν. καὶ οὕ-
 τως αὖ ὅδ' ἐν εἶχεν ἁμαρτήμα. νῦν δὲ τὰ ἔπη ταυ-
 τῶν, ὁ ὕο ἁμαρτήματα φέρει, ἀρτιγυρία ὡς ἀκμάζον-
 τα, ὡς ὅδε ποτε εἴ ἀβελτηρίας γήρας γυήσετ',
 τοῖς ποικτικῶς ἅμα ὡς ῥητορικῶς βασανίζουσι. εἰ δὲ ἢ
 γυ ἢ εἰπεῖν, ἀνθρώποισι νόμον διέταξε κρονίων, εἴτα
 ἐπ' ἡγεκῆν, ἰχθύσι ἢ ὡς θηρσί ὡς οἰωνοῖσι, δοκεῖ ταῦ-
 τα πράττειν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. εἰ δὲ ἢ ἢ ἐπαγαγεῖν,
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκλιν, φαίνεται ἀκαίρως καὶ
 μάτλω διήολογῶν ὁ νικητὴς τοῦ ὁμήρου, οὐ τοῖς

104 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἔπειτα ὁ δὲ θεὸς, ἡμῶν τῶν τυχοῦσαν λαβὴν τῆς σοφίας·
 δὲ ποτε τέχνης εὐρήσει. ταῦτα δὲ εἴτε ὀρθῶς εἴτε
 ἁπλοῦς ἔχοντα, φησὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκτρέ-
 πω αὐτὸν ἐν θειάσδους ἀλληλοφαιδίας, καὶ τῶν ἀε-
 παγῶν, ἐν βίᾳ· πρὸς τρέπω δὲ πρὸς τὸ δίκαιον πάν-
 τα ποιεῖν. Οἰωνοῖσι.) οἰωνοὶ λεγόμενοι οἱ γύπες. ὡς
 οἰωνοί, ἥτοι μόνοι δίχα συνουσίας οὐκ ἐπιβήμεν γη-
 νῶντων. νῦν δὲ πάντα τὰ ὄρνεια λέγει. Πετενὸν,
 πρὸς τὸ ἐν τῷ πετεινῷ τείνεται τὸ πτερόν. πετενωὸν
 δὲ, πρὸς τὸ ἐν τῷ πετεινῷ πέτεται αὐτὸ, οἶονεὶ τὸ ὑψιπέτης·
 ὅθεν τὸ μὲν δίφθογος, τὸ δὲ ἥτα γραφῆται. Δίκαιον
 ἀγορεύειν γινώσκων.) καλῶς εἶπε τὸ γινώσκων.
 πολλοὶ γὰρ ἄκωντον ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον, ἐν δὲ
 αὐτῷ, νομίζοντες ὅτι τούτου μᾶλλον ἀδικῆσαι
 καὶ βλάψαι τινά. οἷς ἔστι χάρις, ὡς ἀκονσία δὲ
 σάσι τὸ δίκαιον· ὁ δὲ δυσλαμονία καὶ πλὴν τῶν πρὸς
 τῆς εἰμαρμένης δοθέντα αὐτοῖς. οἷος ὡς ληκίδης
 ὁ ἀργεῖον. ὅτι γὰρ θέλων ἀνελῆναι πρὸς μεθεῖα τινὰ
 θεῖον φῦμα ἔχοντα, παίσας τῷ ξίφει παρὰ τὸ
 φῦμα, ἰάσασθαι καὶ σμικρῆς δὲ νικάνορα διαβαλὼν,
 τῷ πετεινῷ ὠφέλησε. καὶ ἡμᾶς δὲ τίς ἐκ σω-
 δῶν διαβαλὼν τοῖς οἷς ἐβητὸς οὖρον, ὅτι πᾶσι δόντες
 μήλα λευκῶν, ἡμῶν δὲ δέδωκεσι. ἐν τούτῳ γὰρ
 αὐτὸς δὲ ἥθεν ἡ γὰρ ἀκτῆσα, ὡς ἐκείνῳ ἐπλάσατο, ἐ-
 πείσα αὐτὸν ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ διακεί-
 νου,

δοῦναι, μετ' ὑποβιβάζουσιν φιλοσοφίας, ὥς καὶ τῶν ἰ-
 δίων παίδων ἐν πολλοῖς ἡμᾶς προτιμᾶν. Ὡς ἐτόρυν
 ἔχω μυρία ἐπὶ γνῆκεν. ἀλλὰ σιωπῶ, ὅτι κόρον ἐκφέν-
 γων. Ὡς δ' ἐκεῖ μαρτυροῦσιν ἐκόν. ὥσπερ ὁ μὴ ἀκα-
 σίως, ἀλλὰ μετὰ γνώμης τὸ δίκαιον δρῶν, οὐδ' αἰμο-
 νίαν περὶ τὴν εἰς μαρτυρίαν ἐντυγχάνει, ὅτι πάλιν ἀν-
 τιθέτως, ὁ μετὰ ὑπόρκων ὁμνύων, ὁ αὐτὸς τυγχά-
 νει τιμωρίας, καὶ εἰς τοὺς ἀργόντας αὐτῷ ἀφανισμός
 ὕστερον καὶ ἀνωθυμία ἐπὶ δόχεται. καὶ ταῦτα δὲ τὰ
 ἔπη, ἅξια νίκης ὁμήρου. καὶ προσεκτίοντες ἱερὸν ἱερὸν.
 ἄκακρον ἔχουσι τὴν διπλολογίαν τὰ ἔπη, ὥς πολλα-
 χῶς· εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαια ἀγορεύειν, καὶ τὸ
 ἀνδρὸς δι' ὑπόρκου γνῆναι, ὅτι ἀρὰ τὸ αὐτὸ εἰς ἡμ-
 φω. ἀλλ' ὁμως καὶ τὰ αὐτὰ συγγεγραφὼς τοῖς κατὰ
 τὸν κωμικὸν κωλοκυῖντας λημμῶσι, ἐπεκρίθη νικᾶν
 τὸν θεότατον ὁμηρον. ὡς τὴν ἀβελτηρίας. ὡς τὴν ἀνίας,
 ὡς τὴν ἀπαιδ' οὐσίας. ὡς λόγου ἀρετὴν καὶ παιδείαν,
 οὐχὶ διακρίνετε; καὶ σὺ δὲ ἡλὶε σύγνωσον τοῖς τού-
 των ληρήμασι, καὶ τῇ ἀβλεψίᾳ τῇ τῶν ἀνδρῶν.

Αμαυροτόρη.) Ὡς αμαυροτόρη, ἡ ἀφανής. Ἀνδρὸς
 δι' ὑπόρκου γνῆναι. ὥσπερ ὅστις ἡ ἀκακία διπλολογία.
 ἄνω γὰρ εἶπεν, εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαια ἀγο-
 ρεύειν, νῦν δὲ ἀνδρὸς ὑπόρκου. ὑπόρκου δὲ καὶ δι-
 καία ἀγορεύων, νῦν ὁ αὐτὸς ὅστις. ὅτι γὰρ λέγει πόδι τῷ
 καλῶς ὁμνύοντι, ἀλλὰ τῷ ἀπλῶς ἀγαθῷ καὶ δι-

106 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καίς. Μιγανήπιε πέρσι.) καλῶς αὐτὸν ὅτω κα-
 λῆ, ὡς δύσβακείτου μὲν καὶ ὑπὸ γνώσου ἐλ δίκαιο-
 σιῶν ὅσης, αὐτὸν δὲ ἀδικίας ἡχολεμὴν καὶ ἀρπα-
 γαῖς. μιγνύει δὲ τῇ παραινέσει τὸ ὄνειδ' Θ. Καὶ
 ἱλαδ' οὐ ὅστις ἐλέσται.) ἱλαδ' οὐ, καδ' ὀλοκληρίαν, ὃ δὲ
 λέγει, τοῦτόν ὅστις· ὅτι καὶ ἐπίκτητ' Θ ἡμῖν ἡ κα-
 κία, ὅμως πάνυ ῥαδίως καὶ ἀκαριαίως ῥοτῇ καδ'
 ὀλοκληρίαν ὑπὸ κτᾶται, καὶ ὅχ' ὡς πόρ ἡ ἀρετὴ δ' υ-
 παόρεισός ὅστις καὶ χρονία. ἀπαξ γάρ τις λεκτοφῶς, τῇ
 λεπτῇ κακίαν καδ' ὀλοκληρίαν ὡς ἀκαριαίως ἐ-
 κτήσεται, ὡς τῇ μοιχικῇ δὲ ὁμοίως, καὶ τὰς λοιπὰς·
 ἡ ἀρετὴ δὲ ὡς ἐφημὴν, χρονία καὶ δύσχερς. τυχόν
 γάρ τις ἐθέλει γραμματικῶς ἀρετῶν ὑπὸ κτᾶται,
 καὶ ὅκ' ἐνθέως αὐτῇ γίνεται μέτοχος, ἀλλὰ πρότερον
 αὐτὸν ἐκδίδωσι τοῖς στοιχείοις γραμμασί, εἴτα
 ταῖς συλλαβαῖς καὶ τῇ λοιπῇ παιδείᾳ, ἔπειτα τῇ
 διονυσίᾳ βίβλιν πεισέχων, καὶ τοῖς θεοδοσίᾳ λιανόσι
 καὶ ποιηταῖς· εἴτα χρονογραφίαν ἀπέρχεται· καὶ
 πολλὰ πολλοῖς μογήσας τοῖς χρόνοις, μόγις τῶν ἀρε-
 τῶν ὑπὸ κτᾶται. Ολίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύ
 ἐν αἰε·) πεισώποποιεῖται τῇ κακίαν ὡς ἀρετῶν. ὡς
 οἰκίας αὐτῇ ὑποδείκνυσιν, ὡς ὁδὸς. ἢ μὲν κακίας
 ὀλίγης, ὡς τὸ ὅπερ ἐφίω ὑπὸ πεισόν· ἢ δὲ ἀρετῇ, μα-
 κρὰν καὶ ὀρθίαν, ὡς τὸ πόνον καὶ χρόνον πεισδ' εἶδαι.
 ὡς ὑπεροχὴν καὶ ῥαδίαν ἐν φασί, ὡς τὸ γλυκεῖον καὶ
 εὐχολογ

ὅτι οὐκ εἶν' αὐτῇ μετὰ τὴν ἐπίκτησιν. ὅθεν ἔκ κείνου
 τος πεισθαι ποιοῖ αὐτῇ ὡδὶ τραχέος λόφου καὶ ὑψη-
 λος, ἐπάνω φοίνικος δ' ἔνδον καθιδρυμένω. τὸ ἐπὶ
 πονορ πάντως καὶ χρονορ ἔκ αὐτὸς ἔνδ' εἰκνύμενος,
 ἢ ἀνιπτόμενος. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν νε-
 θείαν, καὶ τὴν γνωμικὴν ταύτην εἰσφέρει πρῶτον
 σιν, καὶ φησι· πανάρεσθ' ὅστις, ὅς τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
 αὐτοδιδάκτως τὸ πρέπευ νοεῖ· πεισθαιόμενος καὶ
 πειγνὸς, ἃ καὶ μέχρι τέλους εἰσὶ βέλπιστα. ἀγαθὸς δὲ
 ἦν δ' οὐτόρου λόγον, ἔκ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν γνὸς, πρὸ
 οὐδὲ τοῖς καλῶς συμβαλλούσιν. ὁ δὲ ἀπρόβλητος
 ἄμα καὶ ἀνυβέκτος, λίαν ὅστις φαυλότατος. ὅθεν δὲ
 εἰρηκῶν, οἷον εἰ λέγων αὐτῷ, ὅτι ἐχρῶ σε ὡς πέρσιν νῦν
 ἔχοντα, μόνος εἰδέναι τὸ ἀγαθόν, ἔκ μὴ δ' εἰδὼ συμβε-
 λίας. ἐπεὶ δὲ μόνος ἐκ ἔγνω, ἐκ αὐτοῦ ἐμοὶ τὰ λῶσα βε-
 λούμεναι σοὶ πείσθητι. εἰ δὲ μὴ, φαῦλος εἴης, καὶ μά-
 τομος· ὅθεν δὲ τοὶ πρόκλη Ζωῶνας ἔκ ἀριστέχης, πα-
 ρατίου, ὡς πρὸς τῆς. Πέρση δ' ἴου γένος.) ὅτι δὲ, ἢ οὐ
 γένος γένος. δεινотάτως καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πρῶτον
 εγκωμίσ, πρὸς ἀγαθοργίαν προτρέπει. οὐ πρεπὲς
 γὰρ ἀνδρὶ οὐ γένος, τῷ μὲν χρονορ ἀρτρείχην, τῷ δὲ
 φαύλῳ ἀντεχεῖσθαι. ἀλλὰ ταῦτα ἡμῖν καταπέπει-
 κε, τὸν ἀτόρμονα καὶ σκληρόν, ὡς ἡσίοδ' ἔκ τὸν ὁ-
 μικρορ ἐκ νυγίαν. τὸ ταυτὸν γὰρ αἰσιν συνεχιζόμενον
 εἰς τὸν ἔπεισι, τὸ, ἢ πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ
 φρεσὶ

φρεσί βάλλειο σῆσι. καὶ τὸ πῦρα καπνόν, σὺ δ' ἐγὼ μὲν
 ἐδὼλὰ νοέωμ δρέω. καὶ τὸ, νῦν δὲ γὰρ οὐ πῦρ σου διός
 γένῃ. πῶς τούτοις δέ με καὶ τὸ ἀφελὲς ὅσον καὶ
 ὑπόψυχρον καταπέπεικε, τὸ ὄφρα σε, καὶ τὸ, φι-
 λείει δέ σε, καὶ ἔτορα μνεία. ὅζ' ὦν ὁ καὶ ἡμᾶς ἀμα-
 θῆς καὶ μὴ διωάμεν ἄνδρῶν διακρίνειν ποιήμα-
 τα, μόλις γινώσκει τὸ ἀληθές, ὡς ζοῖσ' αὐτῶν ἐπ' ὧν ποιη-
 τῶν νενίκηκεν ὁμῆρ' . οἱ δὲ ἀγχινύσασται καὶ ὀφεί-
 καὶ λειπύ, καὶ πρὸ τούτου ἐκ τοῦ ῥάσου καὶ αὐτὸ-
 χεδίς ὅσον ἐπέγνωσαν. Οφρά σε λιμὸς ἐχθαί-
 ρει.) πρὸσωποποιεῖ τὸν λιμὸν καὶ τὴν γεωργίαν, ὅ-
 πορ' ὅτι ἐλ γλυκύνειται. καὶ φησι, δὲ γὰρ οὐ, ἵνα σε ὁ
 λιμὸς μισῇ. Φιλεῖ δὲ ἡ δ' ἡμέτηρ' ὡς ἡ γῆ, ἡ γροῦς ἡ φυ-
 τεῖα καὶ γεωργία, καὶ πληροῖ σου τὸν οἶκον ζωῆς ἐλ
 ἐκ τῶν τροφῶν. ὃ δ' εἰ δὲ ἐν ταῦθα πολυλογίας, δ' ἄ-
 τὸ σαφές τῶν ἐπ' ὧν. Εὐσεφανορ δὲ εἶπε τὴν γλῶσσαν,
 δ' ἄ τὸ δὴ κυκλὸν ἐλ ἄλων, ἡ δ' ἄ τὸ σεφανῶσαι ἡ-
 μᾶς τοῖς αὐτῶν νόημασι, ὁπώρας παυτοίαις καὶ
 σάχεσι. Βίότου, τ' ἐκ τ' τροφῶν ζωῆς. Καλιάν.)
 μεταφορικῶς, τὸν οἶκον. Σύμφορ' .) συνοδ' α-
 πὸς, συνοκλόουθ' . τιντίστ' , ὁ ἀργὸς συμφέρεται
 πηνία, καὶ συζῆ ζῆ λ' λιμῶ. Θεοὶ καὶ ἄνδρ' .) θεὸς
 νῦν εὖ σοφός, καὶ εὖ τὰ θεῖα εἰδὼς καλεῖ. ἀνθρώ-
 πους δὲ, εὖ ἀνθρωπίνως μόνως καὶ παχυλῶς ζῶν-
 τας. καὶ φησὶν, ὅτι ζῆ ἀργῶ δικαίως ἅπαντες μέμ-
 φοντα,

ῥφονται, σοφοί τε ἢ ἄσοφοι. Ζώει.) ζῶω ζῶεις ζῶει.
 ζῶη δὲ, ὀυκτιχὸν καὶ ὑποτακτικὸν ἢ. τὸ ὡς κε,
 καὶ τὸ κε, πρὸς ἰωσιν ὅ· πρὸς δὲ ἀπικτοῖς, ὑποτάσ-
 σαι. Κηφλῶεσι κοθύροις.) ὁμοίως ὑπαρχῶν κατὰ
 τὴν ὀρμὴν, ἢ τὴν ὀργὴν· τουτέστιν ἀρπακτικὸς καὶ
 * ἄλλοτριοφάγος, ὡς πόρ οἱ κηφλῶδον· κηφλῶ δὲ
 ζῶντιον ὅστιν ἐμφόρις μελίσση, ἀργὸν ἢ ἀκύντρον,
 ἐαδίον λαβραῖως τὸν πόνον τῶν μελισσῶν κοθύνροις,
 κακοῦργοις, ἢ ἀκύντροις. ἢ κοθύνροις, τοῖς κότον ἔχου-
 σιν ἐν τῇ ὕδατι. ἢ τοῖς κοθύνροις ἔχουσιν ὕδατι, καὶ ἀρ-
 κείησιν αὐτῶν. ἢ τοῖς κοθύνροις, καὶ ὡς τὸν ὕδατι
 τὴν ὕδατι, ὅταν αἱ μέλισσαι ἐξέρχωνται, ἵνα λαθόν-
 τας ἐαδίωσι τὸ μέλι.

Τάτω μὲν αὐτὸς πεποκλόθεν κηφλημλίθ,

Τέθηκε τοῖς χήρῃσιν ἐκ μακρογέρων.

Σοὶ δὲ ὄργα φίλ' ἔσω.) σοὶ δὲ πεποκλόθεν ἔσωσαν
 τὰ ὄργα, ἢ τοῖς ταῖς σμινὰ καὶ μὴ ἀτόρπῃ, ὡς τε κο-
 σμεῖν δὴ λονότι σεαυτὸν, ἢ μὴ ἀκύντρον εἶν τὰ φαῦ-
 λα μετόρχον μινον. Εξ ὄργων δὲ αὐτῶν πολὺ με-
 λοῖ τ' ἀφνειοί τε.) ὅς ὑδιτὸν δυνάτωρ ἢ ὄργασιν
 καὶ τεχνῶν, ἐκ δὲ ἀργῶν βίβ, οἱ αὐτοὶ πολυθρέμ-
 μονον γίνονται, καὶ τὰς ἐτησίας πεποκλόθεν κηφλη-
 μλίθ δὲ ἀρκεστέας. Καὶ τ' ὄργαζομινον πολὺ
 πλέον ἀγαπηθῆσιν, καὶ σοφοῖς καὶ ἄσοφοις. Εργον
 δὲ ὅδ' ἐν ὄνειδ' ὅ,) εἰς τὸνδε τὸν λόγον ὑποδιά-
 σελαι, ἵνα

σελλε, ἵνα δηλοῖ τὸ ὄργον, ἥτοι τὸ ἀποδ' αἰὸν οὐδὲν
 λατ' ὅδ' ἐν ὑπαρχεὶ ὄνειδος· ἐὰν γὰρ εἶπης, ὄργον δὲ
 ὅδ' ἐν ὄνειδος, μὴ διαλείπας ὡς εἶπον, δεικνύεις, μὴ ὅ
 τὸ μακροπρόθετον, μὴ δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀσχετῶν ὄργων
 εἶν' ὄνειδος. Γινύτω δ' ἀρετὴ.) πῶς τὸ πλῆτος,
 πρὸς ἀκρασίαν καὶ ὕβρεις μᾶλλον προτρέποντος, ὅ-
 τος φησι ἀρετῇ αὐτῷ ἐπιθεῖν; Ἐοί μὲν φασὶ ἵνα ὅδε
 ὄργων πλῆτος, ἐπιθεῖν τῇ ἀρετῇ, Ἐκαλῶς φασὶ. ἐγὼ
 δὲ φημί, καὶ τῷ οἶω δ' ἠποτε πλῆτος ἐπιθεῖται ἀρετῇ,
 τὴν μὴ ὄσαν δὲ, ἀλλὰ τὴν δοκῶσαν. Ἐγὼ γὰρ πλεόντων
 τῶν αὐτῶν μὲν φασὶ σώφρονας, αὐτοὺς δὲ ἀνδρείους, Ἐ-
 τόροι θεραπεύοντες τὴν τέττα ὑποβολὴν. ἢ Ἐλλως.
 δ' εἰσὶν αἱ πρῶται καὶ γνηεὶ ἀρεταί· ἀνδρεία, φρό-
 νησις, σωφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη. ἀλλὰ καὶ τὸ κάλ-
 λος, Ἐτὸ τάχος, καὶ τὸ ποδὶ βλέπειν, καὶ ἔτορα μυ-
 εία τριαῦτα, ἀρετὰς ἐκάλεσαν οἱ παλαιοί. τούτων δ' ὅ-
 τινες πρόσκειται τοῖς πλεονείοις. τοῖς δὲ πενητέροις, καὶ
 ὅσοις, ὅμως ἡ γνῶσις ταῦτα συγκρύνει, ὡς πόρτις
 μυθολογομένη λιμνία, τοῖς αἰδοῖτο. Δαίμονι δὲ
 οἶτο ἐκδοῖα.) ὅτε τὸ γῆμα, λύσις δὲ τὸ ἀντιπίπ-
 ροντο. πρὸς πόμηνος δὲ πρὸς ὄργασίαν ὁ πέρις,
 ἵσως αὖ κώλυμα πηνίαν καὶ ἀτυχίαν προβάλλει. ὁ
 λυὼν ἡσίοδος φησι· τῷ δ' αἰμονι δὲ καὶ τῇ τύχῃ οἶος
 ὑπαρχεὶς ἀτυχὴς ἢ ὀδυτυχὴς, ἢ πένης ἢ πλεονείοις,
 τὸ ὄργαζεσθαι ἄμεινον. ἐὰν κε δ' ἡ μελετᾷς καὶ φρον-
 τίζεις

τίσεις, τὸ βίῃ ὡς κελεύω, τρέψας τὸν ἀειφρονεθ-
 μόν καὶ πεπετασμένον εἰς τὸ ὄργον, ἀπὸ τῶν ἄλλο-
 τρίων ὑπερμάτων καὶ ὑπεράτων· πυτίσι, ἀπὸ τοῦ
 ἀρπάζειν τὰ ἄλλότρια. Αἰδῶς δὲ ἔκ ἀγαθῆς.) ὁ
 μὲν σίχθου τοῦ ὁμήρου, ἱερὸν ἡσίοδον ἐχρήσθη. ὁ δὲ
 νοῦς οὗτος ὁδὸν· οὐκ ἀγαθὴ αἰδῶς τὸν κεχημμένον
 καὶ πονόμενον κομίζει καὶ λατίζει, πυτίσι πον-
 νόμενον ἔκ ὀφείλεις αἰδεῖσθαι πρὸς τὴν ὀργασίαν.
 αἰδῶς, ἢ τ' ἀνδρας.) τὸ σχῆμα ἐπανάληψις καὶ ἐ-
 παναδίπλωσις καλεῖται. λέγει δὲ τὴν αἰδῶ καὶ
 βλάβην, καὶ ὠφελῆν τοὺς ἀνθρώπους· διπλῶν
 γὰρ εἶναι ταύτῃ φησί. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ὅστις,
 ὡς πλέον διὰ τοῦ κατωτέρου σίχου φανεροῦται,
 εἰάν τις πονόμενον αἰδεῖται ὀργάζεσθαι, καὶ ἐτε-
 ρόν τι ποιεῖν ἀγαθόν, καταβλάπτεται. εἰάν δὲ αἰ-
 δεῖται πράττειν ἀσχετὰ, ὠφελῆται, ὥσπερ καὶ εἰάν
 αἰδεῖται κλέπειν, ἢ τυχόν εἰάν στρατιώτης ὧν αἰ-
 δεῖται ληποτακτεῖν. αὕτη γὰρ ἡ αἰδῶς ἀγαθῆς.
 φαύλη ἢ ἡ προτέρα αἰδῶς πρὸς ἀνολβίαν, σφρα-
 γίζων διὰ τοῦ νῦν σίχου τὸν τρόπον. καὶ ἐστὶν ἡ αἰ-
 δῶς σίνεσθαι καὶ ὠνίνεσι, ἢ τάσσει καὶ διαδροῖ,
 ποῖα αἰδῶς ἢ βλάβη, καὶ ποῖα ἢ ὠφελὺς.
 καὶ φησὶν, αἰδῶς σοι, ἢ σὴ ὑπαρχέτω πρὸς ἀνολ-
 βίαν, θάρσθαι δὲ καὶ τόλμην πρὸς ὄλβον. πυτί-
 σιν, αἰδοῦ ἀργὸς ὧν καὶ κινδυνόντων πονητοῦσαι·
 θρασὺς

112 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

θρασὺς δὲ καὶ ἀναίδης ἔσο πρὸς τὸ πλατῆσαι, πάν-
τα τὰ πρὸς ᾧ σιωπῶντα ὀργαζόμεν· καὶ ὁ
μὲν μουσικὸς ἀριστέξην, ἀεχύνῃς οἱ δὲ ᾠδῶνς ὁρα-
φορὰν. ἀεχύνῃ καλῶν, τῇ γηρομνίῃ ἀτιμίαν
ἐπ' ἀσχροῖς, οἷον τὸ μετὰ τῇ λεωπνίᾳ ἀλῶναι τινὰ,
καὶ κερῆναι, καὶ δημοσίως τυφθλῶσαι. αἰδῶ δὲ, τὴν
δυλάθειαν καὶ σεμνὴν ὑποστολήν. ὁ δὲ ἡσίοδος νῦν
καλλίστως αὐτῷ τὴν αἰδῶν, εἰς δύο διείκην, ὡς ἔφα-
μεν, ὡς ὠφελούσαν, καὶ σίνεσαν· αἰδῶς γὰρ πρὸς ἄ-
νολβίῃ. ἐγὼ μὲν γράφω μετὰ τοῦ, καθὰ καὶ ὅζῃ
γῆσάμεν. οἱ δὲ λοιποὶ, χωρὶς τοῦ γράφουσι. θράσ·
ἢ ἀναίδης καὶ ἀλόγιστος· τὸλμα. θάρσ· δὲ, ἢ λεω-
γισμένη. Χρήματα δ' ὅχ' ἀρπακτα·) αἰδῶ φη-
σὶ ἔχει πρὸς τὴν πονίαν, θρασὺς δὲ ἔσο πρὸς τὸ ὅζ' ἐρ-
γῶν πλατῆν. τὰ χρήματα δὲ τὰ θεόσδοτα, πολλὸν
καὶ ἤδη πολὺν λεῖπτον. ὅχι τὰ ὅζ' ἀρπαγῆς καὶ εἰας.

Εἰ γὰρ τις καὶ χόρσι, βίη.) εἰάν γὰρ τις καταχῶν
πανὰ πράγματα χειρὶ καὶ βίῃ, ὁμόση, ἢ ἴσως μὲν
ὁ κατήχων αὐτὰ, ὑπθυμία δὲ τοῦ κέρδους ᾧ τὴν αὐ-
τῷ καταχέσεως ὁμόση, ληϊσάμενος αὐτὸς καὶ ἀεχ-
μαλωτίσας τὸν ὄρκον τῇ γλώσσῃ, τυτέσι ψευδορκῆ-
σας, οἷα γίνεται ὅποτεαν τὸ καὶ τὸ, ᾧ ἡ δικαιοσύνη
κατοπάξῃ τὴν ἀναίδειαν, ἢ γοιμ ὅταν ἐν πᾶσι ἐργῶ
καὶ ὑτέρῳ λογιᾷ ταύτης, ἐν κῶλως τὸν ταῦτα πο-
θεῖντα οἱ θεοί, ἢ γοιμ ἢ τὴν εἰμαρμένην παντοῦ ἀπὸς
δυνά-

δυνάμεις, μαυροὶ καὶ ἀφανίζει. μινύθουσι δὲ οἴκοι.)
 ἔλατ' ἡοῦνται οἱ οἴκοι τρεῖς ἀνέρι τούτῳ. τουτέστιν, ἐκ
 θισαχθρείας ἐλείμαρμυλῆς καὶ ἐλ' πθονοίας, οἴκος φθο-
 ρίαν ὄρεα παντελῶς. Γαῦρον δ' ὑπὸ χρόνον.) καὶ
 ὅσοι λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. εἶπε γὰρ αὐτῷ ἴσως ὁ πέρ-
 σης, ὅτι μὲν αὐτὸς ὑπὸ ῥήκτους καὶ ἀναιδεῖς καὶ αὐτὸς τοῖς
 τοῖς, ὁρῶμεν μάλλον θυβιωμελῆς. ὅθεν ὁ ποιητὴς
 λύνων τὸ ἀντιπίπτον, ὅπως εἰρήκει· ἀλλὰ τὸ μὲν μι-
 νύθει, τὸ ἔλατ' ἡοῦνται εἶπο μὲν. ἀπὸ τοῦ μινυός, ὁ μικρός
 λέγεται ἀπὸ τῆς. τὸ δὲ γαῦρον, τὸ ὀλίγον, ἀπὸ τοῦ
 πᾶν πᾶν, τὸ σιμυτόμως πᾶν ὀμνόν. ἐρρέθη δὲ,
 ἢ ἀπὸ τοῦ πθονοῦ βραχυλογήματ' ὅτι, ὁ δ' αχθὸν
 καὶ βραχυλογηθὲν, ὅτι γλώσσης θυβύς πάνετα.
 ἴσως δ' ὅτι ἐκείνῳ.) εἰπὼν ὁ πέρσης, ὅτι τρεῖς ὑπὸ ῥή-
 κας καὶ βιάω, τιμωρία ὅτι ἀφανισμός θυβύτως πα-
 ρὰ ἐλ' εἰμαρμυλῆς καὶ ἐλ' πθονοίας δυνάμεως ἐπὶ ῥή-
 χεται, καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον θυβυμονία τούτῳ ἐ-
 πακολουθεῖ, λύει καὶ τὸ ἴσως ἀντιπεσόμενον παρὰ
 τοῦ πέρσου, ἐγὼ γὰρ αὐτῷ ἴσως εἶπεν ὅτι εἰμὶ ἐπίορκος.
 ὅθεν ὁ ποιητὴς ὅσοι λύων, φησὶ· ἴσως τρεῖς ὑπὸ ῥή-
 κας, ὅς τις εἰς ἐκετ' ὀνόντα καὶ εἰς πόλιν, ἢ εἰς ἄλλο-
 δ' ἀπὸν, ὡς ἔξει καὶ ποιήσει βλαβερὸν ἔ. ὅς τις δὲ ἀν-
 τιβάλλει ὅτι κρυπταδὴς θυβύς, ἀνὰ τὰ δέμνια τῆς
 ἀλόχου τοῦ ἐξ κασιγνήτου πῶς καίερα ῥέζων, τουτέ-
 στιν, ὅς τις θυβύτως μοιχᾷται τῷ γυναικί τοῦ ἀδελ-
 φῆ,

φῶ, ὅς τις τε εἰς τοῦ καὶ πινός ὀρφανὰ τέκνα ἀμαρ-
 τάνει, τουτίσι, ὅς τις καταβλάπῃ αὐτὸς ὀρφανός.
 γήραθ ὅδ' ὦ.) τῇ φλοιᾷ, ἵνα γήρει ποδιφρασικῶς.
 ἴσσυ δὲ ἐπὶ γν' ἀμάρτημα ταῦτα πάντα τελεῖν, ἀντὶ
 τοῦ ὁμοίου. ὁμοίως γν' πάντα ἀμαρτήματα λέγον'.
 ὅ μὴν ἰσόμετρον εἶπε· πῶ γὰρ ταῦτα ἰσόμετρα. οἱ πα-
 λαοὶ δὲ, τὸ ἴσσυ ἀντὶ τοῦ ὁμοίου ἔλεγον· ἕως ὅτου θα-
 γόρας ἀρχηγὸς φιλόσοφος, ἀρχύτας τε καὶ ἀριστέ-
 λης, ἐοί μετὰ αὐτοῦ τῇ πολυπραγμοσίᾳ τῶν πε-
 ς πάντων φιλοσοφίαν καλῶσαντο, τὸ ἴσσυ ἔθεσ-
 μοθέτησαν ὑπὲρ τοῦ ποσοῦ λέγεσθαι. τὸ δὲ ὁμοίου,
 ὡς τοῦ ποιοῦ. Ἀλλὰ σὺ τὸν μὲν.) ἀλλὰ σὺ
 παντελῶς ἀπὸ τῶν τοιούτων, ἔδρα καὶ κώλυε τὸ πε-
 ς πεπετάσμενον. καὶ μάταια φρονούντα θυμὸν,
 ἥτοι τῶν ψυχῶν. Καθ' ὁμῶς αὖτε δ' ὁρᾷ.) ἡ γὰρ τὸ
 δυνάτορ σοι, ὅρ' δὲ ἐπὶ τῶν θεοῖς. τοῖσι ταῖς ψυ-
 χικαῖς δυνάμεσιν. ἡ γὰρ, ὡς δυνάμεις, βαλόντες ἐπὶ τῶν
 λῶσαι ἐκάλισται. ἡ θεοῖς θύε, τοῖς στοιχείοις νῦν ἐπὶ τοῖς
 ἄστρασι. ὅ γ' λέγει τοιούτορ ὅτι. ἡ γὰρ δυνάμις πρὸς αὐτὸς
 οἰκείας καὶ ἄλλας ὀργὰς, ἃ μέλλει ὀργάζεσθαι, ὅν' ἔσται αὐ-
 τῇ, ἐπὶ θεοῖς, ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ὁμοίως. μετέχου γὰρ καὶ
 οἱ καίροι σοφιστικῶν συγκραμμάτων. πρῶτα δὲ ἐπὶ
 αὐτὸς ἐφ' ἑσῶτας ἀστέρας, ὡς δυνάτορ. συμβάλλον' ἵνα
 καὶ οἱ ἀστέρες τὰ μέγιστα, πρὸς τε γεωργίαν, καὶ φυ-
 τουργίαν, ἐμπόριαν, ἐπὶ σωφλῶς εἶπεν, πρὸς πάν-

τα

τὰ τὰ κτλ τοῦ βίου γινόμενα· τὰ δὲ πόδι θυσίας τῶν
 μυθεργουμένων θεῶν, δῆλα τοῖς βαναύσοις. Αγ-
 νῶς καὶ καθαῶς.) ἀγνῶς, ὡς ψυχῆς λέγεται. κα-
 θαῶς δὲ, τὸ ἀρῶν πάντως ἔχον, ὡς ἰδί τ' σώματι.
 Ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μελῖα καίειν.) πραγματικὸν ἄνθρωπον, δῆ-
 λον· ὅτι μελῖα ὡς εἰς τοῖς θευλαομένοις θεοῖς ἔθνον.
 συμβολικώτερον δὲ, δὴ τούτων ἐπύχον το τὰς κτλ
 τοῦ βίου αὐτοῖς πορείας, καὶ τὰ ὁρήματα, καὶ τῶν
 ἐνθυμημάτων καὶ τῶν λογισμῶν τὰ κινήματα εἰς
 αἰσίου ἀφφαίνειν, καὶ θεοειδῆ καταφαίνεσθαι· ὃ καὶ
 νῦν δ' ἡμεῖς, δύθωέ σου τὰς τῶν ὀργασμῶν πορείας, καὶ
 τὰ κινήματα τῶν λογισμῶν, πρὸς τὸ θεοειδέστερον αἰ-
 αἰσιον. Σπονδῆ.) ἡ τ' οἶνον ἐπίχυσις, πρὸς τὰ ἰδὲ
 γόμενα· θυῶ δὲ, τὸ θυμίαμα, καὶ ἀρώμα ὁσφρά-
 διοῦ. Ἰὼ δὲ τι φησὶ, νῦν βελόμεθα καὶ φροντί-
 ζωμεν, καὶ οἰκονομῶμεν σου τὸν βίον, ὅτε μὴ πρὸς τοῖς
 πόδι σέχῃ, δικαίως θυμῷ πῶ τρέπωμεν, εἰς τὸ δέον-
 τως πάντα ποιῆμεν· ὃ τε δὲ δὴ κεχυμένῳ ἴσο καὶ ἰ-
 λαρός, καὶ μὴ ἀναετίαις οὔσι χαλέπαινε. ἀντὶ θυ-
 μοῦ δὲ λέγει νῦν τῷ ἀπονδ' ἰώ· ὃ γὰρ οἶνον τὰς φρέ-
 νας μεθισαῖ, ἵνα οἶον ἐπάγει, ὡς ἡ ἰππὸν αἶψα,

Ολίγα φρονῶσι, οἱ χάλιν πεπωκότῳ.
 καὶ μελάνθι· ὃ τραγικὸς πόδι θυμῷ φησι,
 Γράσσει τὰ δεινὰ, τὰς φρένας μεθικίσας.
 οὕτω γοῶν τέθηκε τῷ ἀπονδ' ἰώ, ἀντὶ τοῦ θυμῷ· καὶ
 θ 2 θυῶ

116 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

θυ^ο δὲ, ἀντὶ ἰλασθῆναι τοῦ γὰρ θυμίσμα, θυφραῖ
 νει ψυχῆς. ἢ καὶ τοῦναντίον· ὅτι τὸ αῤῥωμα καπνὸν
 ἐγείρει, καὶ αἰσιορ· ὁ δὲ οἶν^ο φιλοῖ, καὶ συμπότας
 ποιεῖ. Ο μὲν ὅτ' ὀυνάξῃ.) καὶ νυξί^ο ἡμέρας τὰ
 δ' ἔοντα πράσσει. Ως κέ τι ἰλασθῇ.) ὅπως τὰ δ' ἔοντα
 βυλδνομλῶ τε καὶ δρωῖν τι, ἐκ τε φι^ο σῆς δυβδλίας,
 καὶ φι^ο τῶν σοιχείων καὶ τῶν καιρῶν δυκρασίας, καὶ
 δυκαιρίας, καὶ ὑπὸ σάσεως τῶν ἄστρον, πάντα σοι γί-
 νοιτο κάλλιστα. Οφρ' ἄλλων ὡν ἡ κληῖρον.) ὅπως οἰ-
 κονομικῶς καὶ δυβδλως πάντα ποιῶν, τὰς ἐτόρων
 αὐτοῦς βυλκροδσίας ὡν ἡ. Τὸν φιλιόντ' ὑπὸ λαῖτα
 καλεῖν.) ἡθικὴ καὶ δυλκπῆ^ο ἢ πῶν ἄνεσις, ἐ^ο μακρη
 γρείας οὐ γρὴ πρὸς τὴν ταύτης ἐξήγησιν. εἰ δὲ ψδ-
 δρῶς μακρη γρείας τις δ' εἰπὼ, τὸν πρόκλον δρᾶτω.
 τὸν φιλιόντα γὰρ νῦν, τὸν φιλικῶν καὶ εἰρηνάων
 καὶ ἡσύχιον ἔχοντα γνώμῳ, φησὶν. ἐχθρὸν δὲ τὸν
 ἐχθρογνώμονα καὶ παραχῶδ' ἢ τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν,
 εἴτ' ὁ τὸν φιλόφιλον καὶ εἰρηνάων, ἐ^ο ἡσύχιον κά-
 λει, καὶ ὁμοτράπεζον ποιεῖ, ὅς τις πρὸς τῷ ποῖτ^ο
 εἶν γειννᾷ σοι. Εἰ γὰρ τι καὶ γρὴμ' ἐγχώριον κα-
 τασκδύαζει καὶ δ' εἰκνυσι, δ' ἡ αἰτίαν λέγει τὸν
 φιλικὸν γείτονα πρὸ τιμαῶν τῶν ἄλλων φίλων, καὶ τῶν
 νῶν συγγενῶν. καὶ φησι, ἢ γὰρ ὑπόθεσις τις, ἢ θόρυ-
 β^ο ἐγχώρι^ο πῶν ἐμπέσοι, οἱ μὲν ποῖτοι γείτονες,
 ἄζωσοι, καὶ ἄσπλοι, ἢ ἡμίγυμνοι μονονοχί, καὶ σιωπῶ-
 μως

μῶς ἐκθέσθαι, πρὸς ἀρωγὴν καὶ βοήθειαν. Χώσαν-
 το δὲ καὶ ἠμέλυσαν.) ἢ ἐμελέτησαν, καὶ ἀνεβράδυν-
 ναν οἱ ποιοί. ποιοί δὲ λέγονται, οἱ κατ' ὕψι γαμβεῖαν
 συγγενεῖς, ἐκ τοῦ πέθ, ὃ δ' ἡλωῖ τὸ ἀμδῖον. κατὰ κρη-
 σικῶς δέ, καὶ πάντων οἱ συγγενεῖς. Γῆμα κακὸς
 γέτωρ.) ἴσσο δ' ἡλωῖ καὶ ὅζ' ἰσοείας. Αἱ τοιοῖ γὰρ καὶ
 ἀκαρηνάντες γέτονός ἐν τῷ ἀλλήλοισ κακοῖ, δὴ τ' ἔ
 καλυδ' ὠνίς σὺός κεφαλῶν, καὶ τὸ δέσμα, πρὸς ἀλ-
 λήλους πολεμήσαντός συνετρίβησαν. ὁμοίως δὲ
 τούτοις καὶ καρχηδόνιοι καὶ βυζάντιοι, δὴ πλοιαρεῖς
 σκαλμόν διγνεχθέντός, δ' ἐνῶς ἐναυμάχησαν ἐν τῷ
 βοσπόρῳ. καὶ πρὸ τῶν ἡπ' ἡμέρῳ γειτονιάσεων, πολ-
 λὰ τριαῦτά τις καὶ ἐφδύσειεν. Οὐσόντ' ἀγαθὸς
 μέγ' ὄνειαρ.) δ' εἰκνυσι ἴσσο πλάταρχῳ. θεμιστοκλῆς
 γὰρ φασι, ἢ πλάτωνα, πειράσσοντα τὸν ἀγρόν λέ-
 γειν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν ἔχει γέτωρ. Εἰμορην.) ἔτυ-
 χον. ἐκ τοῦ μέρω, μερῶ, μέμορσ. καὶ ἐκθλίψει ἔμο-
 ρσ. καὶ ἀμορικῶς ἔμορσ. ἢ ἐκ τοῦ μοῖρσ, ἢ μερίς, ἔμορ-
 ρε τὸ ἔχειν, καὶ τροπῇ τοῦ ἔς μ, ἔμμοιρσ, καὶ συ-
 σολῇ ἔμμορσ. Τιμῆς.) τιμῶσι γὰρ ἀλλήλους οἱ χρη-
 σοὶ τῶν γειτόνων. Οὐδ' αὖ βῆς.) ἢ τὸ ὀργατικὸν
 αὐτὸ κτλῶθ, ἔκ αὖ ἀφανιδείη, ἀγαθὸ καὶ πρὸς κ
 ἡκοῦ τῷ γείτονῳ ὄντῳ. ἢ συμβολικῶς τόρον, ἢ βῆς
 ἢ ὑπὸ ζυγόν, ἢ γαρ ἢ γωνί, ἔκ αὖ μοιχδύθείη, μὴ κακῶ
 γέτονῳ ὄντῳ. Ἐν μὲν μετρεῖσθ' πρὸς γέτονος.)

εἰ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν ἀδελφὸν πέρσιω, ἀρπαγὰ τοῦ
 καὶ ἀργὸν μεταρρυθμίζει, ὅτι τοιαύτης ἰσχύος κακίας
 ἠθικωτόρως παιδ' ὄντων, ὅτι οἰκονομικῶς αὐτὸν ἀπὸρ
 γάζει· βλάπεται, πονοβιτῆσας ὅσα προέρηκον· εἰ
 δὲ αὐτὸ τοῖς δανείζουσιν ἀρσεύοντα τὰ δάνεια,
 ὅτι πόδι τὸ τοῦ διδ' ἀσκει ὅτι νυθετεῖ λέγων, καλῶς ἢ
 μετ' ὅ καὶ δανείζω παρὰ τοῦ γείτονος ἐν μέτρῳ καὶ
 σκόβει, καὶ μεδίμνω πινί, λαμβάνων ἀπὸρ δανείζο
 οῖον, σῖτον, ἔλαιον, οἶνον, καὶ τὰ τοιαῦτα· καλῶς
 δὲ ἀποδίδωκε τοῖς γείτονι καὶ τοῖς μέτρον καὶ τὸν
 μοδισμόν ὡς εἶπη τις· καὶ κρείττον, ἐὰν δυνή· ὅτι πρὸ
 κατήρεξατο χεῖρτος, ὅπως ὅτι ὕστερον χερνίζων καὶ δ' α
 νείζει· ὡς ἠθύνων, εὐρεῖς αὐτὸν ἐπὶ κρημνῶν. Διαφέ
 ρει τὸ μετρεῖν, σταθμᾶν, ἀριθμεῖν. τὸ ἢ γὰρ ἀριθμεῖν,
 ὡς ψήφου λέγεται, οῖον ἐν δ' ὕο, καὶ τὰ λοιπὰ τ' ἀ
 ριθμῶν· τὸ δὲ σταθμᾶν, ὡς ζυγῶν, ὡς τὸ εἶπεῖν τυχόν
 ἐσταθμῆθη, καὶ ἐστὶ ταλανταίας ὀλκῆς· μετρεῖν δὲ λέ
 γεται, τοῖς μεδίμνω καὶ ἀργεῖω πινί ἀκρίβειά τι,
 ἢ διδόναι, οῖον σῖτον μεδίμνω, οἶνον καὶ ἔλαιον με
 τρηταῖς καὶ προχοαῖς. Μὴ κακὰ κέρδ' αἰνεῖν.) μὴ
 κακῶς κέρδ' αἰνεῖ, καὶ ἀπὸ φαυλοτάτων τρόπων.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν.) ὁ μὲν πλεονεχέων τούτους
 ὀβελίζει αὐτὸς εἰχους, λέγων ὅτι ἐποτε αὐτὸν γνέσθαι φί
 λον, εἰ τῷ φιλωθῆσομενῶν· ἐκ' ἀπὸρ ἀναμνήεις,
 πρὸ τοῦ ἐτόρ' φιλωθῆναι· ὅτι ἐστὶ δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτως
 ἔχει

ἔχει τὰ ἔπη. τὸν δὲ φιλικῶς γνώμῳ ἔχοντα καὶ εἰ-
 δότα φιλεῖν, φίλει· καὶ ἔρῃ πεισιόοντι, καὶ δούμι-
 λον γνώμῳ ἔχοντι, πεισιέεισο, καὶ δούμιλῳ ἴσο· καὶ
 ἄς δόμῳ ὅς κε δ' ᾧ.) ὅς τις εἰ εἶχε δ' ὠρητικὸς λῶ, καὶ
 θυμετάδδ' ἔρῃ καὶ μὴ δόμῳ, τὸν πύτῳ ἐναντίον.
 ἄς δόμῳ, καὶ μὴ δόμῳ, ἰωνικῶς ἐν ταῦτα ἐγράφη-
 σαν· καὶ τὸ, δότῃ καὶ ἀδότῃ. ὁμοίως τοῦ τοις νοη-
 τίου, ἔρῃ δ' ὠρητικῶς γνώμῳ ἔχοντι, καὶ μὴ πιαύ-
 τῳ· δότῃς δὲ καὶ ἀδότῃς μικρὰ γράφεται· ἀπῆ-
 κῶς δὲ ἐν ταῦτα ὀξετάδδ' ἔσαν. Δὴ ἀγαθὴ.) οὐ
 δ' εἶται τοῦτα ὀξυγῆσεως καὶ ἐμμελείας· σαφὴ γὰρ
 εἰσί. Ὅς μὲν γὰρ κεν αὐτὴς.) ὅς τις γὰρ ἐθελου-
 σίως δ' ᾧ, καὶ μὲν γὰρ δ' ᾧ, χαίρει. Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔ-
 λη.) ὁ δὲ ὀξυγῆσεως ἀφελόμενός τι, καὶ μὲν μικρὸν
 ἀφελήτῃ, λυπεῖται ἢ ἰσοῦς τὸν ἀφαιρεθέντα. πα-
 χύς γὰρ τὸ λυπεῖται, ἀπὸ μεταφορᾶς τ' παχύνει, τ' λυ-
 πύσεως τὰ λήϊα. Εἰ γὰρ κε ἔστι μικρῶ.) κατασκυῖ
 ζει, πῶς ὁ μικρὸν ἀφαιρεθείς λυπεῖται· καὶ φησὶ, εἰ
 γὰρ κεν ἔστι μικρὸν ὑπὲρ μικρῶ ἐπάγῃς, ἔστι συνεχῶς
 ἰσοῦς δ' ᾧ, παχέως μείζον γήρυϊ. Καταβῆσθαι.) κατὰ τὴν
 θῆς, τὸ θυκτικὸν ἀντὶ ὑποτακῆς. Ὅς δ' ἐπὶ ὄντι φέ-
 ρει.) ὅς τις ὑπὲρ ἔρῃ ἐφυπάρχοντι φέρει, ἐκφύξει τ' ἢ
 καυτικὸν ἔστι θερμὸν λοιμὸν. Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κα-
 τακείμῃ.) ὁ δὲ τὸ ἐν οἴκῳ ἐναπύθει τ' ἐτησίῳ καρ-
 πῶν, λυπεῖ ἀνέρα ἔστι ἀνθρώπου. Οἱ ἐλτορ) εἰν.)

120 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

κατ' οἴκους κρείττον ἐῖν ἀρετῆς κλέος τὰ ἐτήσια τῶν
καρπῶν, ἐπεὶ βλαβερόν το βύρησι. χαλεπὸν γὰρ τὸ
μὴ ἀρκεῖν ταῦτα ἐν τῇ οἴκῳ, ἀλλ' ἐκ τῆς θύρας δε
καὶ ἔξω ταῦτα ὠνεῖσθαι. Εὐδὸν μὲν παρεόντων
ἐλθεῖν.) ἀγαθὸν γὰρ ἔσθθαι καὶ ἐν τῇ οἴκῳ ἀρκεί
μην τῆς ἐκείνων τροφῶν, λαμβάνειν ὅτι δέησι.
λυπρὸν δὲ δ' εἶναι τούτων μὴ ὄντων ἐν τῇ οἴκῳ,
καὶ ὅς ὄργασκων καὶ τῆς ἐμπορίας σιωπῆς ὁρῶν
ὅς ὄντων. Α σε φράζεσθαι ἄνωγα.) ἀντίπῳσις,
ποῦ ὦν σε βυλδύω καὶ νυθιτῶ βυλδύωσθαι. Αρ
χομένων δὲ πίθων καὶ λήγοντων.) ἐν ταῖς πατρίοις
ἐλλώων ἑορταῖς ἐτελεῖτο καὶ τὰ ἀσκόλια, καὶ ἡ πι
θηγία, εἰς τιμὴν διονύσου, τοῦτέστι τοῦ οἴνου αὐτοῦ. ὅ
τὰ μὲν ἀσκόλια, τοιῶς δὲ ἐγίνετο. ἀσκόλιος πεφνησ
μένος, ὅτι πνέματι πεπληρωμένος, πίνοντος κα
τὰ γῆς, ἐνὶ ποδὶ ἐφαλλομένος, ἄνωθεν τούτων ἐφέ
ροντο. ὅτι πολλάκις κατὰ λυαίνοντο, εἰς γλῶσσι πιπ
τον. ὅσον δὲ ἐποίησιν, ὡς ἐφίω, τιμῶντος διονύσου. ὁ
δὲ ἀσκόλιος, δ' ἔρμα τράγου ὅσον. ὁ δὲ τράγος, ὅσον θαλ
λὸν ἐλὶ ἀμπέλου τρώγων λυμάνετα. ἡ πιθηγία
δὲ συμποσιακὸν ἢ συμπόσιον. ἀνέωξαντο γὰρ
ὅσον πίθους, πασί μετεδίδου τὸ διονύσου δωρήμα
τα. τὸτ' ὅν καὶ ἐν ταῦτα λέγει. ἀρπωμασας τὸν πί
θον εἰς κόρον τοῦ οἴνου, σὺν μισθωτοῖς καὶ οἰκέταις ἀ
πόλαβε. ἡ αὖτις γὰρ ὠδὴ χειρὸς μετὰ καταρχῇ, ὅξί
νης

νες αὖ καὶ ἐκτροπίας γυρῆσεται, καὶ λήγου δὲ ὁ-
 μοίως ἄχρηστον ἔσται· πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἡ τρυφή ὄνα-
 χλαί καὶ λυπεῖ. Μεσότης δὲ φείδου.) ὅτι τε ἀφίους
 τότε ὁ οἶνος, καὶ ὅτι δ' ἐὼς δὲ, μὴ πρὸ τοῦ δ' ἐόντος
 ὑδαλείψειν. ἄλλοι δὲ ἀλληγορικῶς, ὡς τῶν τριῶν ἡ-
 λικιῶν τὸν πίθον φασί· παιδικῆς, ἀκμαστικῆς, καὶ
 γεροντικῆς. καὶ φησὶν, ὅτι πᾶς ὧν καὶ γεῶν, ἀπὸ
 λαυε τῶν τοῦ βίου ἡδύων. καὶ δὲ τὴν ἀκμαστικὴν ἡλι-
 κίαν ὀργάζει. μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγασόλῃ δῖα
 πατάτω.) (αφῇ ταῦτα, ἐν οἷς μᾶλλον ὁ πρόκλος κα-
 λεῖ. σε νόον.) σοῦ τὸν νοῦν. τὸ χῆμα ἀντίπῃσις.
 Πυγασόλῃ.) ἡ σολίζουσα καὶ κοσμεῖσα τὰ πόδι τὴν
 γυνὴ καὶ τὴν ἑδραν μέρη, ζωνίοις, καὶ λοιποῖς. ἢ ἡ σολ-
 λίζουσα τοὺς πυγῶνας, καὶ τοὺς πῆχεις, καὶ τὰς χεῖ-
 ρας, ποδιβραχιόνοις ἢ δ' αὖτε τυλίοις. Κωτίλλουσα.)
 πολυλογουσα. Κωτίλη γὰρ ἡ χελιδὼν, ὅθεν τὸ λάλος
 εἶναι, πρὸς τὸ ἀνακρίοντι, καὶ σιμωνίδῃ καλεῖται.
 Καλιῶν.) τὴν φωλεῖν. νῦν δὲ, ἢ τὸν τόπον, ἢ τὸν
 οἶνον δ' κλεῖ. Φιλήτησι.) ὑλέπῃαι, ὑφαιρομένοισι τὰ
 ἑλλότρια, ἢ πᾶσι κακοῖς· πρὸς τὸ φλεῖν τὰς ἄτας,
 ἢ δῖα τοῖς. ἢ πρὸς τὸ φηλεῖν, τὸ ἀπατᾶν, ὅθεν τῇ.
 Μοινογυρῆς δὲ πάϊς.) τὰ μὲν τοῦ πρόκλου ἐῶ τοῖς
 βυλομένοισι σκοπεῖν. ἐγὼ δὲ οὕτως ἐφ' ἡμῖν· πρὸς αὐτὴν
 σὰς τὸν πῆρσιν πόδι πολλῶν, παρακαλεῖται νῦν
 αὐτὸν, καὶ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζειν, καὶ μὴ πολ-
 λαῖς.

λαῖς. ἵνα μὴ ἐτόροθαλαῖς παῖδας καὶ ἐτόρογαστρούς
 τέκων, λύνειω αὐτοῖς γήνησι, καὶ πρόωρον θάνα-
 τιν, λαδραῖως τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παίδων πρὸς
 ἑαυτοῦς ἐκάστω τὸν τότον βίον ὑφαιρομένην. ὡς ὁ
 αἰσώπου μῦθος τις δύο γυναικας εἰσαγεί, φιλό-
 κρανον ὀργασαμένης, τὸν μισαιπόλιον. Μου-
 νογῆνης δὲ παῖς.) ἀντὶ τοῦ, ἐκ μιᾶς γυναικὸς παῖ-
 δὸν. ἀδελφοί, ὁμογάστριοι. Εἶη, ἔστω, ἀντὶ τοῦ ἔστω-
 σαν. Φορβέμεν.) ἀντὶ τοῦ τρέφειν. Ως γὰρ
 πολὺν αἶμα ἔφετα.) οὕτως γὰρ, εἰ ἐκ μιᾶς γυναι-
 κὸς ἔξῃς παῖδας, καὶ οὐ πολλὰς πλησιάζεις, αὐξή-
 θήσεται ἡ πόρισις, συμπονέσης σοι καὶ τῆς γυναι-
 κὸς, καὶ τῶν τέκνων. Μεγαρόισιν, νῦν καταχρηστὴ
 κῶς πᾶσαν οἰκίαν ἀπλῶς καλεῖ. λευρῶς ἢ μέγαρον
 λέγεται, ὁ πλῆσιθ καὶ ἐπίφθονος οἶκος, πρὸς τὸ
 μεγαίρω, τὸ φθονῶ. Γηραιὸς δὲ θάνοις.) οἱ πόρι
 πρόκλον καὶ ἀρίσταρχον, ἢ πλῆσταρχον, ἀδελανόκτον
 φασὶ εἶναι, καὶ πόρισον. ἐγὼ δὲ φημί, λίαν καλλίστως
 ἔχειν αὐτὸ. οὕτω γὰρ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζοντι, καὶ
 οὐ πολλὰς, καὶ οὐ παιδοποιουμένην σοι, αὐξήσεται
 σου ἡ πόρισις, καὶ ἀλύπως ὑπὸ τῇ βιαύτῃ συμβιά-
 σει διάγῃ, τελευτήσεις γηραιός, καὶ οὐ πρόωρος.
 ὡς πορ εἰ πολλὰς πλησιάζων ἐπαιδοποιήσας, ὑφαι-
 ρομένης σοι παρὰ μέρθε τὴν πόρισιν ἐκάσῃ σὺν
 τοῖς ἰδίῃς παισὶ, καὶ ἀλλὰ συμφροῶν εὐρύσεως
 θλίψιν.

θλίψεω, καὶ ὡμῶς διδύσκες σε γήραϊ, καὶ ἐπὶ μά-
 λου ἁώρῳ θανάτῳ, ὑπὸ συμβάντι ἐκ θλίψεω. ἢ καὶ
 φάρμάκων ὑπὸ σκόλης γεγονότων, ζήλω τυπουσῶν
 ἀλλήλοις τῶν μωαϊκῶν. Ἐτοῖον παῖδ' αὖ καταλεί-
 πω.) ἀντὶ τοῦ τοῦ παῖδ' α, ἢ γὰρ εἰς παῖδ' ας ἔβλ'
 βίω ἐάσας. Ρεῖα δ' ἐκ' ἐν πλεόνεσι.) καὶ πολλὰς
 παῖδ' ας ὁμογενεῖς γυνήσεας, καὶ ὅτως ὁλβος αὐ-
 τοῖς ἐκ τῆς ἐμαρμύνης γυνήσεται, δὴ λονότι συμπο-
 νῶσιν ἀλλήλοις. Γλείω μὲν.) πλείονων μελέτη.
 πολλὰ μὲν δ' ἀπάνη πόδι διατροφὰς ἐγγίνετο τοῖς
 πολὺ παισι. μεῖζον δὲ τὸ ὑπὸ γιγνώμενον κέρδι Θ, ἐκ
 τῆς ὀργασίας αὐτῶν. πόδι γεωργικῶν δὲ παίδων λέ-
 γει, ὃ πόδι πολιτικῶν καὶ ἀσείων· ἐκείνοι γὰρ ὡς ὑπὸ
 τὸ πλεῖστον, μόνον δ' ἀπάνης πρᾶττοι γίνονται. Σοί
 δ' εἰ πλῆτου.) σοῦ δὲ ἡ ψυχὴ, εἰ ὑπὸ θυμῷ πλῆτου
 καὶ ἰσῶν τὸν τρόπον, ἐρδε καὶ πράττει, καὶ ἄλλο ἐπ'
 ἄλλο ὀργὸν ἐργάζεσθαι. ἐν τούτῳ δὲ εἰσβάλλει ὁ ποιητὴς
 καιρὸς ἐκάστῃς περὶ σφόδρας διδ' ἀσκειν, ἀροτριᾶσαι
 καὶ σπύρεω, καὶ ἀμύτω, καὶ τρυγητῶ· καὶ ἐπὶ πόδι
 ναυπηλίας, καὶ τῶν λοιπῶν. Β Ι Β. Β.

Πληϊάδων ἀτλαγμάτων.) τῶν ἀτλαντῶν θυγα-
 τῶν πλειάδων ὑπὸ τελευσῶν τῆς ἑώρας αὐτῶν
 ἀνατολῇ, ὃ τὴν ἑσπερίαν, ἀρχεῖδ', ὃ ἀρχου τ' ἀμπε-
 τοῖ. τοῖ ἀρότρου δὲ καὶ τοῖ ἀρότρισμῶ, ἀπὸ κοινῶ πά-
 λιν τὸ ἀρχε, δ' υστερομελῶν, καὶ μελλουσῶν δ' αἰῶναι,
 τῶν

124 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τὴν ἑσπερίαν δὲ δ'ύσιν, οὐ τὴν ἑώαν. ἀλλὰ λεκτίον
 πρῶτον τὴν ἰστέραν, εἶτα καὶ μαθηματικώτερον δι-
 δακτίον μοι. τοὶ ἔρανθ' παῖδ' ὅς ἱάπετο καὶ ἑλνυμέ-
 νης, ἢ Ἀσίας, Φίωκιανθ' θυγατρὸς, γηυνῶνται (ὡς οἱ
 μυθογράφοι φασί) προμηθεύς, ὤμηθεύς, μενοίπιος,
 καὶ ὁ νῦν ἡμῖν προκείμεν' ἄτλας· ὅν καὶ μυθόλου-
 ται, κίονας φέρει μακράς, αἱ γὰρ αὖτε καὶ ἔρανθ' ἄ-
 μφίς ἔχουσι. τούτου καὶ πλειόνης Φίωκιανθ' θυγα-
 τρὸς, γηυνῶνται θυγατέρου ἐπ' ἄ. πόδα ὅν φησι ἄρα
 τ' ὅν τῷ τοῖς φαινομένῃς, ὥδ' ἔ. πως·

Ἐπ' ἄ δ' ἢ τοι ταίγε ὤληρ' ἢ δ' ἴω καλέοντα,
 Ἐξ οἷά ἐδρ' ἔδσαι ὑπόψιας ὀφθαλμοῖσι,
 Ἀλκυόνη, μερόπη τε, κελαενώ τ' ἠλέκτρα τε,
 Καὶ σερόπη, καὶ τηϋγίτη, καὶ πότνια μάϊα.

Ταύτας φησὶ τὰς πλειάδας, μετὰ τ' μητρὸς αὐ-
 τῆς Φίω πλειόνης, ἢ Φίωπιάν πέντε ὅλους ἑνιαυτοῦς,
 ὡρίων ἐδῶκεν ὡς συγγήοι το. αἱ τοῖς θεοῖς θυξάμε-
 ναι, πῶς πλειάδας ἤρ' ἡμεῖσαν. Ζεὺς δὲ Φίω κακο-
 παθείας οἰκτείρας, αὐτὰς ἑν' ἑρ' ζωδ' ἀκῶ κατὰς ἐ-
 λισιν. ἄλλοι δ' ἔ. πινού, δ' ὡδεκα θυγατέρας φασὶ γε-
 νέσθαι τῷ ἄτλαντι, καὶ ὑὸν ὕαντα, ὅν ἑν' λιβύη θη-
 ρῶντα ὅπως ἀνείλιν. καὶ αἱ ἢ πέντε τὸν ἀδελφὸν
 ἑῶν θελῶσσαι, ἀπόλλυντο. Ζεὺς δὲ ἀστέρας ταύτας
 πεποίηκε, τὰς λεγομένας ὑάδας. ὅν τὰ ὀνόματα ὁ
 ἄσκραῖ' οὐτ' ἠσίοδ' ὅ, ἑν' τῇ ἀστρικῇ αὐτοῖ Βί-
 βλα

Città di
a Thron
in Azar. q.
a Polikino in
vno 11 Epta.

Αἱ δὲ πλειάδων πλοῖπομιν, ὅπως κατὰ κρείσσιν
 εἴπω. ἀλλὰ καὶ τὰ πόδι ἄτλαντος καὶ τὴν πύργον
 καταστάσιν, ἀλληγορία καὶ ἰσορία δίδωσι σαφηνί-
 σιν. ἄτλας ὅστις ἀλληγορικῶς τὸν οὐρανὸν ὁ οὐρανὸς
 καὶ διακρίνω τὸ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ἡμισφαί-
 ριον· ἰαπεδοί, ἥτοι κινήσεως οὐρανοῦ. ὅτι κατὰρχὰς
 συγκεχυμένης τῆς παλαιᾶς κοσμοτικῆς σώματι, συ-
 νείδω τὸν αἴρα καὶ ἑλλίνας, σφοδρὰς κινήσεως
 τετυχηκέναι, καὶ ὅτῳ διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡ-
 μισφαίριον, καὶ διακρίνω τὸ πᾶν. θυγατὸρ δὲ ἄ-
 τλαντος, καὶ ὑάδων, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρον
 τῶν ἄστρον, ὅτι μετὰ τὸ διορίσαι τὰ ἡμισφαί-
 ρια, ἐκ διακρίνω τὸ πᾶν, οἱ ἄστρον ἐφάνησαν,
 καὶ πᾶν τῶν ἄστρον τὸ σύνθημα. λίονας δὲ, ἃς ὁ ἄτλας
 ἄτλας κατέχει, ὁ βόρειος πόλος ὅστις, καὶ ὁ νότιος.
 καὶ ταῦτα μὲν πόδι τῆς σιχαίης ἄτλαντος, τὰ
 καὶ ἄστρον. γέγονε δὲ καὶ τις λύβης ἀνὴρ μαθημα-
 τικώτατος, ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὅς ἐμυθόβη τὸν οὐ-
 ρανὸν ἔχει, εἰς τὸ ἀρίστως ἀστρολογεῖν, καὶ πόδι τῶν
 οὐρανίων ἀπεδέξατο τὸν ἀσκειν· καὶ ὑοί, ἱσπερος
 καὶ ὑας· καὶ θυγατὸρ δὲ, πλειάδων καὶ ὑάδων, τοῦ
 λαοῦ.

126 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

λαδελφότηταται· ὅς καὶ ἄς ἐν τοῖς ἄστροις σοφώτατος
 ὤν, κατησείρισεν. ὡς καὶ τοῖς ἀστρολόγοις οἱ ἀστέρες
 ὧσιν ὀνομαζόμενοι, ὀνόματα ἔχοντες, καὶ τῶν παλ-
 ῶν αὐτοῖς τοῖς ἄστροις πρῶτον τὸ ὄνομα, ἵνα πάν-
 τι αἰῶνι περιφερόμενον· ἵνα δὲ καὶ μύριοι ἑτοῖοι πε-
 ποιήκεσαν, ὡς καὶ ὑπὸ πηλομαίχῃ ὁ κύνων κατασε-
 σαρς ἐν Βερνίκης τὸν πλόκαμον. οὕτω μὲν ἔτω καὶ
 οἱ λοιποὶ πάντες ἀστέρες καὶ τὰ ἄστρα κατησείρη-
 σαν· ὃ γὰρ αὐτὸ ἐπειδὴ ἀνὰ κέντρον, κατὰ τινὰς τῶν
 ἔξω σοφῶν, ἀστέρες γινώμεθα, ὅς ὁ βωμικός ἀριστοφά-
 νης ἐμπέπαυε· ἀλλὰ τὸ ψυχρὰ λέγειν καὶ κατα-
 σκιδνάζειν πρὸς τὸν, τὴν τε ἰσορείαν τῇ πόλει ἐν δὴ
 ξεως τῶν πλειάδων ὑπὸ ὠρίων· ὅς ἐστι πολλὰς γε-
 νεαῖς τῶν πλειάδων ἐπαρχόντων, καὶ τὴν ἐν ἡλέκ-
 τρας πυράκτωσιν ἐν τῇ προβήσει ἐν τροίᾳς, μετὰ
 ἐπὶ τῇ γηρεῖς γηρομελίας. μικρὸν δὲ τι φάμενοι, πό-
 λει πόλιν καλεῖται πλειὰς, καὶ πόρι τινων ἑτοῖων
 βραχυτάτων, χωρήσομεν πρὸς τὴν διδασκαλίαν
 τῶν ἀστρονομῶν ὑπὸ πολῶν καὶ τῶν δ' ὕσεων. ἀρχαγγε-
 λὰς δὲ διδάμεις ὅς τις ἰμείροιο τὰς πλειάδας μα-
 θάνει, ὡς ἐν τὰς μέσας, προσεχέτω ἵνα πρὸ κλῶ· ὃ
 δ' ἐν γὰρ ἡμεῖς τοῖς τοῦ λάβρου, ὃ δὲ σόφου ὑδιστάμεθα,
 ἀλλὰ σαφές τε καὶ σιῶτομον ἐν ἀληθείας ἐχόμενον,
 εἰ μὴ πον ἢ ψεύδῃ ἢ τινα ἰσορείαν ἐλέγχομεν, ἢ διορ-
 βοίημεν, ἢ τι μυθῶδες ἀλληγοροίημεν, ἢ ἀτέχνως γε-
 γραμ-

γραμμῶν τεχνικῶς διαγράφοι μὲν· οὐ μεταρσίοις
 λόγων σωθήκαις, ὅς κ' ἔμπω ῥημάτων, ἀλλὰ σαφεῖς
 πόδι πεζίῳ τῇ λέξει, ὥς ὁ διδασκαλικὸς λόγος· πῶς
 καλῶνται. Πλειάδ' οὖν λέγονται, ἅρ' πλειόνης ἐστὶ
 αὐτῶν μητρὸς· ἢ ἅρ' τοὶ πελειάδας αὐτὰς γεγονέ-
 ναι, φθούσας τὸν ὠρίωνα. ἢ πῶς τὸ εἰς πολλὰ χη-
 σιμὸν ὄψιν· σημανται γὰρ θέρες, καὶ αὐτοὶ. ἢ ὅτι πλη-
 σίον ἀλλήλων κεῖνται, πόδι τὸ λαὸν κέρας τοῦ ταύ-
 ρου. λήθη καταχθεις ἐπὶ πόδι ὑάδων γραφεῖν, εἶπον
 τὰς πλειάδας πῶς τὸ λαὸν κέρας λείδαι τοῦ ταύ-
 ρου· ἵστοι δ' ἐν, ὅτι αἱ ὑάδεις κεῖνται πόδι τὸ λαὸν μέ-
 ρος τὸ ῥηθὲν. αἱ δὲ πλειάδεις, πόδι τὸ ὕψος τοῦ αὐ-
 τοῦ ταύρου, ὅπου ἡμίτομόν ὄσιν. *Ατλαγεννάων.*)
 οἱ πόδι τὸν πρόκλον γελῶτον φασί, τὸ ἄτλαγεννάον,
 ἄτλαν ὀγεννάων λέγοντες εἰς δέον. ἐγὼ δὲ φημι κα-
 λῶς ἔχειν ἐπὶ ἀμφοτέρῃ. κλίνει γὰρ ἄτλας ἄτλαντος,
 ἐπὶ ἄτλας ἄτλα, ὅς ἐστι τὸ ἄτλαγεννάον. *Επιτελλομέ-
 νων.*) πρὶ ἀναβλῶν ἐπὶ δ' ὕσεων ἀστρικῶν εἰπεῖν ὡς
 κεμνῶ μοι, δέον μοι πρῶτον κεφαλαιωδέστερον καὶ
 σωτόμως ἐκθεῖναι τῇ πάσαν ἀστροθεσίαν, ἐν ᾗ ζῶ
 διακῶ λοξοκινήται κύκλῳ, ὅς ἅρ' βορρᾶ πρὸς νότον
 κινεῖται. Ἀστροῶν ὑπαρχοσι τμήματα δύο καὶ δεκά, αἱ
 καὶ ζῶδια καλῶνται. ὧν τὰ ὀνόματα, κείος, ταῦρος,
 δίδλυμοι, καρκίνος, λέων, πρῶθγνος, ζυγός, σκορπίος,
 τοξότης, αἰγόκερως, ὕδροχόος, ἰχθύες. ἐν ἑκάστῃ τῶν
 ἐπὶ αἱ

128 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐπὶ τὰ ὕδατιν ζωνῶν, ἃ καὶ σφαῖραι καλοῦνται, εἰς
 αὐτὰ λέγεται τὴ πλανωμένην ἀστέρα. ἐν μὲν τῇ ἀνα
 τάλῃ καὶ πρώτῃ, κρόνον. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ, ζῆν.
 ἔπειτα ἀφῆς, καὶ μετ' αὐτὸν ἥλιος, εἶτα ἀφροδίτη,
 καὶ μετ' ἐκείνῃ ἐρμῆς, ἡ δὲ σελλήνη πάντων ὑδροῦ
 καὶ κατωτάτη. πλανήτου ὀνομάζονται, ὡς ἂν δὲ
 σμῶν ἐπ' ἀνατολὰς κινούμενοι, ἑναντίως τῇ κινήσει
 τοῦ ὕδατος. ζῶσα μὲν, ὡς ἔφην, εἰς δ' ὡδε καὶ πλανή
 τος δὲ ἀστέρος ἐπὶ τὰ ἄστρα δὲ ἀπλανῆ, λῆ, ἀρκτο
 μεγάλη, περκύων, ἀρκτο μικρά, ἵππο, ὄφις, ἀε
 τὸς, δελφίς, οἰσὸς, κασιόπεια, λαγῶς, πόρσεύς, κῆ
 ρος, ἀνδρομέδα, ὠρίων, ἡνίοχος, κύνταρος, κόραξ,
 ὕδρο, αἶψ, λύρα, ὄρφοι, ἐν γόνασι, σέφανος βό
 ρειος, ἀργώ, σέφανος νότιος, ἡελιδανὸς ποταμός,
 πλειάδος, θυμιατήριον, ὑάδους, ἀρκτοφύλαξ, ὃ καὶ
 βοώτης. ὄφις, κηφὸς, κύων, τόξον, κύκνος,
 κρατὴρ, ἰχθύς, δὲ μὲν ταῦτα πάντα τὰ ζῶσα καὶ
 τὰ ἀπλανῆ, καὶ οἱ πλανήτου, διττὰς ποιουῦνται ἀνα
 τάλῃς τε καὶ δύνει. μίαν μὲν, ὡς σὺν ὅλῳ παντὶ ὕ
 δατι ἀνατέλλουσι λαθεκάστω ἡμέραν, ἂν τὸ ὑπο
 γαίον ἡμισφαεῖον εἰς τὸ ὑπέργειον καὶ πάλιν, ἂν τὸ
 ὑπέργειον εἰς τὸ ὑπόγειον διώσιν. ἐτάρων τε δύσ
 σου μὲν ἀνατολῇ τε καὶ δύνῃ ποιουῦνται, σὺν
 ὅλῳ ἡλίῳ κατ' ἐνιαύσιον κύκλον. ἀνατολῇ, ἑώαν
 καὶ ἑσπερίαν, καὶ δύνῃ ὁμοίως. τίνων δὲ αὐταί, ὅ
 τῳ,

ἡ φωνή
 νόμιμα

ὥς, καὶ τότε γίνονται μάνθανε. ὅταν τις ἄσκη, ἢ
 ἄστρον, ἐν ταῖς ἡγουμενίαις καὶ πρώταις μοίραις τι-
 νὸς ζωδίου ἐνσταίη, ἄσπερ καὶ δεξιάς ὁ ἀνατολικὰς
 λέγουσιν. ὁ δ' ἡλιος πωδραμῶν ταύτας ἐν ταῖς
 ἐπομενίαις, καὶ μετ' αὐτὰς ὅσιν, ἄς καὶ ἀφιστρας ὁ
 δυτικὰς καλοῦσι, πηντεκαδέκα μοίρας ἀπέχωρ
 τοῖ ἄστρος, λέγει. τότε ὁ ἄσκη εἴωαν ἀνατολῶν πρὸς
 τὸ ἡλιον ἔχει. αὐτὸ δὲ ταῖς πρώταις μοίραις ὁ ἡλιος τρέ-
 χη, ὁ δ' ἄσκη ἐν ταῖς ἐπομενίαις ἐπὶ πωλαδῶν, καὶ τῶας
 μοίρας τοῦ ἡλιου, τότε λέγεται ἐσπερίαν ἀνατολὴν
 πρὸς τοῦ ἡλιου ἔχει. δ' ὕσις δὲ εἴωα ὅσιν ἄσπερ, ὅ-
 ταν ἐν ταῖς ἡγουμενίαις ὁ ἄσκη φαίνῃ, ἐν δὲ ταῖς ἐπο-
 μενίαις ὁ ἡλιος τρέχη, ἀφεσκηκὼς τοῖ ἄστρος ἰδ', ἢ
 ιγ', ἢ ἐλάττωνας μοίρας. δ' ὕσις δὲ ἐσπερία, ὅταν ὑ-
 πάρχη τὸ ἀνάπαλι, ἐν ταῖς ἡγουμενίαις ἢ μοίροις
 ὁ ἡλιος τρέχη, ταῖς ἐπομενίαις δὲ ὁ ἄσκη ἰδ', ἢ ιγ',
 ἢ καὶ ἐλάττωνας μοίρας ἀπέχωρ τοῖ ἡλίῳ. αὐτοὶ εἰ-
 σὶν αἱ ἀνατολαὶ καὶ δ' ὕσις. σπειγμὸς δὲ καὶ ἀκρό-
 ροίαις, καὶ σιναφὰς καὶ πήξεις, καὶ κολλήσεις καὶ
 ἐπεμβάσεις, καὶ τὰ λοιπὰ χήματα τούτων, ἐὼ λέ-
 γειν, ὡς πῶδε ἦα. ἢ ὑπὸ πολλὴ τῶν πλειάδων γίνεται,
 ἀπὸ μαΐου ἐνάτης, μέχρις ἰονίου κγ'. ἢ δὲ τούτων δ' ὕ-
 σις, ἀπὸ ὀκτωβρίου π, μέχρις δεκεμβρίου ἐνάτης, σαφῶς
 καὶ ἰατρικῶς. μαθηματικῶς δὲ ἀκευβέστερον ἐμπε-
 διεμάθης. τὸ ἀρχεῖται, καὶ τῶαὐτὰ τὰ ἀπ' ἐμφατὰς,

130 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐντὶ πτωχευτικῶν τίθουσιν ὁ ποιητής. ἢ νοεῖται ὑπὲρ
 πάντων τῶν θελεοίων, θέλει ὀργάζεσθαι, θέλει ἀπείρεσθαι, Βασίλειον,
 τεῖρον, καὶ τὰ ὅμοια. Ληκνέτω, ἀπόρετω ὁ δὲ ἀπόρετω. ὁ ξυτόνως δὲ, τοῦ χρόνου διαγράφει. Τὸ
 ζώδιον ὁ ἥλιος πρὸς τέλος φθάνει. συνιγγίζουσι δὲ
 αἱ πληγαὶ αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ ἡμετέραν τὴν κελὸν ὁ ταῦρος δὲ
 ὅτι τῇ ζώνῃ αὐτοῦ κένται, πάντῃ ἀμαυροῦνται τοῦ
 ἡλίου συνιγγυς προσβάλλοντες αὐταῖς. τὸν γοῦν
 ὅλον ἀπείλιον μὴν διατρέχεται τὸν κελόν. ἐν γοῦν
 ταῖς ἐνάτοις ἡμέραις ταῖς ἀνατολαῖς τοῦ μὴνός ὅ-
 σαις, ὡς συνιγγυς ὄντες τοῦ ἡλίου αὐταῖς, ὑπὸ τοῦ
 πλείου φωτός ἀμαυροῦνται. ἀφ' οὗ ἡ τελειώσῃ τὸν
 κελόν, προσβάλλει τῷ ταύρῳ, ἢ τῷ μάϊον ἀπαντα· ὁ
 δὲ μάϊος ἔχει λα. θ' γοῦν, καὶ λα, μ. μεθ' οὗ δὲ τε-
 λειώσῃ τὸν μάϊον, καὶ ὁρματίζεται τὸ τῷ ταύρῳ
 ζώδιον, προσβάλλει τῷ διδύμῳ, κατὰ τὸν ἰουῖον
 μὴν. διελθὼν δὲ τὸν ταῦρον, καὶ συνιγγυς τὰς
 πλειάδας, καὶ προσβαλὼν τῷ διδύμῳ ἢ τὸν ἰού-
 νιον, τότε μηδ' ἐνός ἐμποδίζονται ἐκείναι ἀνατέλλει-
 σι, ἢ τῷ ἰονίον μὴν, καὶ ὁρματίζεται δείξιν. καὶ
 μάνων ἐναυπίως ὅπως φασί, τῇ τ' τζετζε δὲ κγήσῃ.
 Γληκιάδων ἀτλαγμονάων.) καὶ ὁ γὰρ καιρὸς ἐν
 τῷ ἀροτρίῳ, ἢ γοῦν τ' ὀκτώβριον ὡς νοεμβρίου μῆνα,
 τότε κυρίως ἀνατέλλουσι. ὑπὲρ τὴν γὰρ, ἢ μετὰ τῷ ἡ-
 λίῳ ὅπως ἔλλαμψις τ' ἔσται. αὐτὴ γὰρ ἢ τὸν και-
 ρόν

ρόν το αρότον, ἤγουν τὸν ὀκτώβριον καὶ νοέμβριον
 μῶα, ἀνατέλλουσιν ἀφ' ἑσπέρης, μετὰ τὴν ἡλίαν δ' ὤ-
 σιν· ἡ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους, τὸν ἰόνιον καὶ τὸν ἰού-
 λιον, ἀνατέλλουσι ἄρ' πρωί. Α δ' ἢ τοι νύκτας τε
 ὦ ἦματα.) μ' νυχθήμερα. πρῶτον κείται ἐν τῷ ζῳ-
 διακῷ κύκλῳ, ὁ κείος. μετ' αὐτὸν, ὁ ταῦρον. μετὰ
 τὸν ταῦρον, ὁ δίδυμος. ἐν τῇ μέσῃ δὲ τοῦ ταύρου, ἡ-
 γουν ἐν τῇ ζώνῃ, κένται αἱ πλειάδος αἱ ἑξ, αἱ πέντε
 λέγονται καὶ κοινῶς ἑξάστερον. ὁ δὲ ταῦρον ἱσχυμα-
 τισται, μέχρι τῆς μέσης πόδας μὴ ἔχειν. ὅτε δὲ ἔλθῃ ὁ π-
 λυθὸν ἐν τῷ ζωδίῳ τοῦ κείου, καὶ διερχόμενος αὐτοῦ,
 ἡ δὲ μῶα δὲ ἀπρίλλιον αὐτὸ διέρχεται, πρὸς βάλλει
 τῷ ταύρῳ ἡ δὲ μάϊον ἅπαντα, καθὼς πείπομεν.
 Χαρασσομυλίοιο σιδήρου.) ὑποθέμενος ὁ ἡσίοδος τῷ
 πέρσῃ δὲ ἀνατολῆς ὦ δ' ὕσεως τ' πλειάδος, εἰδέναι θέ-
 ρους καιρὸν ὦ αρότον, ἐπεὶ δ' ὑχειρὴς ἢ τῶν γυνῶσις
 ἰδιώτη ἐδόκει ἀνδρὶ, λαφειρῶς νυῖν ὦ δὲ ἰδιωτικῶ
 τῶν πρὸς αἰγμάτων, δ' εἰκνυσιν αὐτῷ τὴν τ' πλειά-
 δων ἀνατολῇ, λέγων τότε αὐτὰς ὑδιτέλλειν, ὅτε οἱ
 γεωργοὶ χαράσσουσιν καὶ σμῦσαι τὰ δρέπανα, καὶ
 πρὸς θερισμὸν οὐκ ἐπιτίθουσιν. δὲ ἀμήνου, ὅκ δὲ αρό-
 τον εἶπε κατὰρχεσθαι, ὅπως δ' αὖ τ' ἐλπίδα τ' κέρδος
 πρὸς ἑστὴν πρὸς γεωργίαν αὐτοῦ, ὦ αρότον φύσσει τυ-
 χάνοντα, ὦ νωθεσάτον. ὅπως πεδίον πέλε νόμος.)
 πρὸς αἰγῶν πᾶσαν πρόφασιν τ' πέρσῃ, φησὶν ὅτι τῇ

γεωργίας νόμος ὅστις, ἀρότριαν πλεῖσθ' * , ἀμαῦ δὲ ἀνατελούσης, ἡἄρ ἐν πῆσα θαλασσίῳ καὶ ἀμμόδῃ καὶ λιπιδύῳ τινὲς καρικῶσι χώρεα, ἡἄν ἐν μεσογείῳ καὶ λιπιδῷ, καὶ μακρὰν ἀπεχούσῃ θαλάσσης.

Γυμνὸν ἀπείρειν.) γυμνὸν ἀμαῦ, γυμνὸν δὲ βιωτέῳ, καὶ ἀρότριαν. ὅσοι δ' ἐφκοι, πῶς ἐπὶ μὲν τοῦ αὐτοῦ πεφθάνειν τὸν χειμῶνα, καὶ περὶ γάλλεδα. ἢ ὡς αὐτῶς ὁρῶντος, καὶ γυνάμως ὁρῶντος. Τὸ εἰ χώρεα, καὶ τὸ, ὡς τοῖς ἐκαστῶν ἀέξεται, ἀντικρὺς αἰρεθεία καὶ φλυαρία ὅσι. Μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζω.) μὴ πως μὴ ἔχωρ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καιροῦ, πῶσος, πῶχός, ἢ δίκλῳ πῶχός γυμνός καὶ περὶ εἰδὲς πορδύη, πῶς εἰς ἄλλοις οἴκους. Εἰπὶ ὧσιν.) πῶκα καὶ ἡτὶ χάλειν πῶξω, ὅτι ὡς μετρήσῃ μετρώ τινὶ καὶ μεδίμνω. Θεοὶ δ' ἐτεκμήραντο.) οἱ ἀστέρες, ἢ τὰ στοιχεῖα νῦν θεοί. ἐκ γὰρ τῶν ἀστέρων, τὰ ἐν γεωργίας ὁρῶντα, καὶ τὰ λοιπὰ ὁρῶντα κατεκμαίρονται. Εἰπὶ σία.) μάταια, ἀπὸ τῶν γεωργιῶν, οἱ πινόντες ὡσαντὸν καὶ περὶ δρασμόντων τὸ δ' ἐπὶ τῷ γεωργίαν, ἢ φυτεῖαν, ἢ ἐτόροις τοῖς τοῖς ἐβλάβησαν. Οἶκον μὲν πρῶτα.) παρακελεύεται τῷ ἀδελφῷ, πρῶτα μὲν οἴκου φροντίζειν, ὡς πῶς ἐφοντο καὶ αὐτὸν, καὶ τὰ καταβησόμενα. Γυναῖκα τε λιπιδύ καὶ ὠνητῶ.) ὅτι γαμετῶ. ἢ τις ἐν τῇ βυσίῳ ἐποιτο, κατὰ δὲ φκοι ἡτὶ δούτερον

ρου λόγῳ· ὅπως, τὰ ἐν ἀγροικικῇ οἰκίᾳ σιυνέχῃ, οὐ
 παιδοποιός, λάτῃσι δὲ οὔσα γυνή. Χρήματα, τὰ
 γεωργικὰ τῶν γεωργικῶν ὀργαλείων, καὶ τὰ λοιπὰ
 ἀρμύνα καὶ ἀρμόδια, ἐμὴ τὰ πρέποντα ἀκρόειον
 τα, ποίησάδαι, καὶ ποίησον ἐν τῇ οἰκῇ σου. τὸ ἀρ-
 μύνα δὲ καὶ πρὸς τὸ ἀρμοζόμενα γεγονός, φιλοῦ-
 ται, ὡς συγκροτῇ αἰολικῇ. πάντα γὰρ τὰ πιαῦτα,
 ἐντελῇ μὲν ὄντα διασυνέται, συγκροτῇτα δὲ φι-
 λοῦται, ὡς τὸ, ἀλλόμενον ὁ πικρῶν, καὶ ἀρμοζόμε-
 νον, διασυνέται· ἐφαρμόζόμενον γὰρ φαρμῶν, καὶ
 καθαλλόμενον. ὡς ὁ μικρὸν,

ἢ τε καθαλλομένη, ἰοειδέα πόντον δρίνει.

τὸ δὲ ἀρμύνον, ἐλόμενον, συγκροτῇτα αἰολικῶς
 φιλοῦται. ὡς νῦν τὸ πάντ' ἀρμύνα. καὶ παρ' ὁμή-
 ρῳ, ἐπ' ἀλλόμενον ὅξει δρυεῖ. ἢ δ' ὥρῃ πῖρα μείδῃς.)
 πῖρα τρέχει δὲ ἡ ἀρμόδιον ὥρα ἐκάστοις, νεατῶ, ἀπὸ
 ρῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς. μινύθει.) συμκρίνεται, ἐλατ-
 τῇται. μινυός γὰρ, ὁ μικρός. Μὴ δ' ἀναβάλλε-
 σθαι.) μὴ δ' ἀναβάλλῃς ἐπὶ περὶ τὴν σήμερον ἡμέ-
 ραν τυχόν, καὶ τὴν αὔριον, πῖρα τρέχων μέχρι ἐν τῇ
 μέλῳς γῆρας καὶ πρώτης, ἢ τοῖς ἐν ἀρχιμύνον· ἐκ δὲ
 τῷ ἐνός ἐνί γεγονός τὸ γῆρας, ὁμῶς διπλασιάζει τὰ δ' ὅσ-
 ον, καὶ φιλοῦται, ὡς αἰολικόν. ὧς τοι γὰρ οἱ αἰολεῖς.
 ἔτωσπεργός.) ὁ μετὰ πῖρα δρυμὴν τὸ ἀρμόδιον κατε-
 ὀργαζόμενον. ἀρίσως δὲ καὶ λυεῖως τὸ ἐτόσιον ἐν

134 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΙΕΤΖΟΥ

ταῦτα κεῖται, καὶ ὅς πορ ὃν τοῖς ἄλλοις καταχρη-
 σιμώτορον. Καλλιῶ.) νῦν τὸν οἶνον. οἱ γὰρ πα-
 λαοί, πρὸ τοῦ ἐνρεθλῶαι οἰκίας, κάλως ἀκρόειοντος
 ὃν πισιν ἀρχαῖς, καὶ πισι πῶς πετάσαντες ἀνωθεν,
 σκλήντῳ τὸν βίον διέζωρ. ἢ ἀπὸ τοῦ κάλου, τὸ ξύ-
 λον, καλῖα. Ἡμεῖς δ' ἡλήγη μὲν (Θ.) μετὰ τὸν λα-
 ρὸν τοῦ θείου, καὶ τ' ἀπόρου, διδ' ἀσκή νῦν καὶ τὸν
 εἰς ὑλοτομίας καιρὸν. καὶ φησι, ἥνίκα φθινοπωρὶς
 ἰσομερία γηγήσεται, καὶ ὁ ἡλιος τὸ πολὺ τοῦ ἰδρω-
 τος ποιούτω λαύματ' σβέση, ὅτετι καὶ κορυ-
 φῶν ἡμῶν τοῖς εἰς ἡμέρας πλείονι ἐσκαῶς διασημα-
 τι, ὡς πορ ὃν τοῖς θειοῖς καιρῶν ξηραίνωμ ἡμᾶς ταῖς
 ἐκτίσιμ αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτε τὸ πλεῖον ὅτιν ὑπὸ γλῶ, ὅ-
 τι κινῶι τὰς νύκτας, ὀλίγον δὲ εἰς ἡμέρας ὑπὲρ κε-
 φαλῆς ἡμῶν ἔσκη, τότε ἀρῖσός ὅτιν ὁ εἰς ὑλοτομίας
 καιρὸς. ἀσκηπῆα γὰρ τὰ τότε τμηθῆντα ξύλα πρεῖ-
 ται, ὡς ὅτι κμαδύντ' τὸ πολὺ εἰς ὑγρότητ'. ἢ
 γὰρ ἀμετρος ὑγρότης σῆψιν εἰς σκώληκας ἐμποιεῖ,
 ὡς ἡ θερμότης ῥῶσιν καὶ ὕωδιαν. καὶ ὅτιν ἰδεῖν
 ἔξεστιν, ἐκ τῶν ἐλωδῶν καὶ καδύχρων τύπων, καὶ
 τῶν δορμῶν καὶ ἡρέμα ξηρῶν. τὰ μὲν γὰρ ἐλωδία,
 σῆψιν καὶ κώνωπας, καὶ μύας, καὶ σκώληκας, καὶ
 τοιαῦτα γηγῆ. ἀεγυπῆ (Θ.) δὲ εἰς τὸ δορμότατον,
 ὕωδιῶν καὶ ἀρωμάτων μήτης καδίσταται. καὶ
 τοῖς ἀνδραπίνοις δὲ σώμασιν ὑπαρῆχει τὰ ὅμοια. οἱ

μὲν

μὲν γὰρ σωμασκίοι, καὶ παλίοι, καὶ κἀδυχοί,
 ἀποφορὰν ἀφόρητον ὄζουσι, καὶ μᾶλλον ἐν θέρει καὶ
 μύρῳ χριώμενοι, δυσωδίεςδροι γίνονται. οἱ δὲ θέρ-
 μοτόρας καὶ ξηροτόρας καθεστηκότων ἐλκράσειως,
 οἱ μὲν ἐν τοῖς καθεστηκόσι καὶ μέσῳ τεταχάται,
 μήτε μὲν ὄζοντόν, μήτε μὲν δυσωδιάζοντόν. ἔ-
 νιοι δὲ καὶ ἀρώματ' ἐκ τῶν σωμάτων ὀσμινὴν ἀρ-
 πνίσσιν, ὥς περ ὁ θεόφραστος ἀλέξανδρον λέγει τὸν
 μακεδόνα· καὶ ἡμῖν πολλάκις τις διηπίσκειν, ὥς
 ἐκ κεχημνύοις ἀρώμασι, καὶ πόδι χρίσει τὰ ἐντός, καὶ
 τοι γε μηδὲ λουτροῖς κεχημνύοις, εἰ μὴ πρὸ μετ' ἐνίαι
 τὸν, καὶ δύο καὶ τρεῖς. Ημ(Θ.) ἡνίκα. τὸ ἡμ(Θ.)
 φιλοῦται παρὰ τοῖς ἴωσι, καὶ ὁχ' ὑποτάσσει. πα-
 ρὰ δὲ ἀπικτοῖς, καὶ διασυνέται, καὶ ὁ ὅτε καὶ ὁ κνή-
 ὑποτάσσει παρὰ τοῖς ἀπικτοῖς. καὶ τὰ δ' οὐτόρα
 πρόσωπα τῶν παθητικῶν, γράφει * διφθεγγ, πδύ-
 σσμαι πδύσει, ὄψομαι ὄψει, καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲν εἰ
 εὖ γείφει τῶν νοημάτων συντεθέντων γραμματι-
 κῶς, καὶ τὸ ὁρθὸν τῆς τέχνης τοῖς αὐτοῖς φλυαροῖς
 σώμασι πόδι φθείραντόν, καὶ μὴ τὰς διαλέκτους
 εἰδότην, ψυχρὰς παρρησιμειώσεις παρρησιμείω-
 σαν· πλὴν τῶν δωρικῶν πάντων. ἐκεῖνοι γὰρ
 πάντ' ἀπαρέμφατον, ἥτα γραφοῦσι. τὸ δὲ συνώ-
 πητον καὶ ξυνώπατον παρὰ πᾶσι μεγάλη, παρ'
 ἑκατόνοις δὲ μικρά, διὰ τὸ μετὰ β' γ' δ', τὰ

136 ΙΩΑΝ, ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

αἰολικὰ ταῦτα ἐκφέρεται. τὸν ὄρον δὲ, καὶ τὸν γί-
 λον ὁμοίως αἰολικῶς μικρόν, ἀπικῶς δὲ μέγα. οὕ-
 τως ἴδει ταῦτα διδάσκειν. ἀμαθεῖς δὲ τῶν ἀλάν-
 των, ὅτι ὡς ἀληθῶς γραμματικῆς ὄντος, οἱ τῶν νο-
 μάτων πλοκεῖς ἐπαινεῖσθαι, τοῖς βατράχοις ἐρα-
 γάσοις καὶ ἀνοήτοις παισὶ τοιαῦτα ζηζάνια δύσα-
 πόσαστα τῇ τέχνῃ πρὸς ἐμφύτδυσαν, ὅτι ταύτῃ δι-
 φθέραι, μὴ γινώσκοντες εἰπεῖν, ὡς εἶπε ἰωνικῶς ἔτω
 γραφεῖ, ἐκείνο δὲ ἀπικῶς, ὅτι τότε ὅτι κοινῶς δέ,
 ἀλλ' ἢ μόνον λοξόσεως ὅτι γριφόσεως τῶν λόγων φρον-
 τίζοντος. τοιαῦτα καὶ πόδε τιμὴ μετρικῇ τέχνῃ
 σύμβησεται, ἀλλήνᾳ ἄλλως τῶν νῦν μετρικῶν, καὶ μὴ
 ἢ εἰς τοὺς πάλαι σοφῆς, τοῖς διχρόνοις καὶ τοῖς ὀνόμα-
 σι λεχθεμένων, καὶ γραφόντων διθυραμβικά τε καὶ
 κᾶπηλα, καὶ γραμματικῆς ἀκροῦντα, καὶ ὁμῶς τοῖς
 νῦν καπῆλοις τιμώμενα. καπῆλους γὰρ καλῶ, καὶ
 εἰς νῦν πρὸς ἀδυναστεύοντας ἐν ταῖς βασιλείαις αὐ-
 λαῖς, ὡς ὑπαγομένους θωπείαις. καὶ τὰ κᾶπηλα, τῶν
 συγγραμμάτων ἀκρεβειστῶς μὴ ἀκροδκιμάζοντος
 λέξεσιν, ἀλλ' ἐνιαχοῦ, μᾶλλον δὲ πανταχοῦ, καὶ τῇ
 ἢ τέχνῃ γεγραμμένων ἀξίοντας. ὡς οἱ πάλαι
 τῶν οὐραπίδου κᾶπηλα γράμματα τῶν σοφῶν συγ-
 γραμμάτων ἀεχύλου προκρίναντος, τὸν μακρὸν
 αἰῶνα τοῖς σοφῶν ἀβελτκείας πρὸς ἡσαντος μαρ-
 τυρεα. ἐξελέγχονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρων συγγραμ-
 μασι

μασί μέχρι τῆς νύκτος. ὁ δὲ πῶς γὰρ περικεικότες ἀν-
 χύλου, ὡς κάπνιστον, καὶ τούτοις συμποσιάζοντα,
 καὶ ἀγοραῖον καὶ εἰρώνα. ἀγχύλου γὰρ ἀρχιὸς ἴω,
 καὶ σοφός, καὶ βασιλείς γῆρας εἴλκε σείραν. καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς στρατηγῶσι, τὸν ξέρειον κατὰ νυκτὶ μάχισαν.
 καὶ ἡ πείρω ἐγνίκε. καὶ συμποσίω, καὶ ἀγῶν ἐκ
 τὸς ἴω. καὶ ἀθῶπιδυτῶ, ἐπὶ τὸ δὲ γῆρας ἐν πάσι τη-
 ρῶν. ὅθεν τῇ δὲ γῆρας καὶ τῇ σοφίας παρ' ἐκείνων
 τριαύντιον ὑπέχε τὴν δίκην. ὡς καὶ πρὸ ἀγχύλου
 τῇ ἀληθείας ὁ τραγικός φερσνικῶ, δίκας δ' ἐτίθει,
 ζῆμιωθεὶς χιλιάδας δραχμάς. ὅτι μιλῆτον πρὸ πόρ-
 σῶν γεγραφῆκεν ἄλωσι, ἐπὶ τὸ θέατρον πρὸς ὀλοφύρ-
 σεις ἐκίνησεν, ὁμοίως καὶ πίνδαρος, χιλίας δραχ-
 μάς δ' ἐτίθει θηβαίοις, ὅτε τὰς ἀθῶνας ἐλάδῃ γε-
 γραφῆκεν ὄρεισμα. τριαύντα πρὶν τε καὶ νύκτῃ τῇ ἀθῶ-
 πιδυσίας ἐπὶ ἀληθείας τὰ ἐπίχειρα. Οἴος ἡελίοιο.)
 τὸ δ' ὅξυκινήτου ὑπὲρ αὐτῶν λοιποὺς τῶν ἀπλανῶν ἀσέ-
 ρων ὅ μιν, ὑπὲρ τὸν ὕραν, ὁ γὰρ ὕρανός ἐστι νυχθί-
 μερον διάστημα ποδιστρέφετ, ὅθεν ὁ ἥλιος ποδιστρέ-
 φεται ἐν αὐτῷ. ποσὺν τὸν ὁ ἥλιος τὸν ὕραν ὅ μιν βρα-
 δύτορος, κρόνον δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσέρων ταχύτε-
 ρος. κρόνος μὲν γὰρ τριακοντὰ ἔτισι ποδιστρέφει
 τὴν τὸν ὕραν, ἡ δὲ φῶς νυχθιμερίαν ποδιστρέφει.
 ζεὺς δὲ ἔτισι ἑβδ. ἡμέρας, ἥλιος, ὡς ἔφην, ἐν αὐτῷ.
 ἀφροδίτη, μασί ἰδ'. ἐρμῆς ἐν αὐτῷ, ἢ μάλλον μασί

136. ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ὀκτώ. ἡ δὲ σελῶν, ἐνὶ μόνῳ μῶνι. Ἡλιος δὲ δ' αὖ
 φωνέται.) ἄλιος γὰρ πρὸς ὄξιν, ὡς ἀπὸ τῆς ἀλός ἔχων
 τὴν ἀναψιν. καὶ ἡλιος δὲ φιλοῦται. τὸ γὰρ αὖ ἢ ἐπε
 φωνήεντος ὄντα κατὰ διάσασιν, ἡ ἡλιος, αἰδῆς, καὶ
 τὰ ὅμοια. Καύματ' ἰδ' αὖλιν.) δύνου. πῶς
 δὲ φησαντικῶ ὄντ' ἢ καύματ', δύνου αὖτ' ἀ
 γει; ὅτι θορμαῖνον καὶ φησαντικῶ ἡμᾶς, ὅς ἐστιν ἐκεῖ
 τῶν ἡμετέρων σωμάτων ὑγρότητα, ὅς ἐστιν ἀδ' ἡλιον
 πόρου, καὶ ἰδ' αὖτ' αὖ ποιῇ. Ζῶος δριδ' ἐνέ.)
 τῆς μεγαλοδυνάμεις εἰμαρμένης. ἡ ζῶος νῦν, τῶν ἔρε
 νῶ. Πολλὸν ἐλαφρότερον.) λείπει τὸ γεγονὸς. ἐλα
 φρὸς δὲ, ὁ παχὺς ἐκ τοῦ ἐλαφροῦ, ἐλαφρὸς. Σείριος.)
 ἀστὴρ ὅστις, κείμενος ὑπὸ τὸ γήινον τοῦ κυνός, ὡς φησι
 ἀστὴρ. νῦν δὲ σείριον τὸν ἥλιον λέγει, παρὰ τὸ σει
 ρεῖν τὴν λάμπειν, καὶ φησαντικῶ. ἀστὴρ τὸ ἀστὴρ ὁφεί
 ρει. ὅτι τὸ ἀστὴρ σύσημα ὄξιν ὅς ἐστιν ἀστὴρ σιωπῆς, ὁ
 δὲ ἀστὴρ μονήρης ὄξιν ὡς ἡλιος, σελῶν, τὸ εἰς ἐκεί
 νων τ' συμπληρόντων τὰ ἀστρα. Κκείρεφειν.) τ'
 σιωπῆρα μὲν μόνον μοίρα τὸ θανάτω. Επανρεῖ.) πλη
 σιάζει, ἐπαπολαύει. ἡ πνέει τροπικώτερον, ἀντὶ τ' φέ
 ρει. ὑποκάτω τ' γῆς. Ἀδ' ἡκῶτάτη.) ἀσμπῆς, μὴ
 γυνῶσθαι σκώληκας. δ' ἡ γὰρ ὄξιν ἔσθαι σκώληκος,
 ἀγνοομένης ἐνδομ' ἐύλῃ. ἰψ' ἢ, σκώληξ ὅστις κοράτων,
 ἢ ἀμπέλων, σὴς ἐδοκίματων, πρῶς ὁσπερίων, ψλὼ
 σὺκων, τὸ ἐπὶ αὖτ' ἄλλων. Γπῶρθαι π' ἀν' γφ.) τ' κλω
 νοφουῖν

ποφυεῖν τε πάυεται. Τῆμ' ἄρ' ὑλοτομεῖν.) τότε
 ἄρ' ὑλοτ' μετ' τὸ ὤριον ὄργον, μεμνήμενος τ' ἐμῆς δ' α
 λονόπ' πῖλαι νέσεως. Ωριον ὄργον.) τέσσαρες εἰσιν
 ὦραι καιρῶν, ἑαφ', θέρος, φθινόπωρον καὶ φθινοπωρίς,
 ἢ χειμῶν. ἐν ταῦθα δὲ τῶν δὲ τούτων ὥρῶν, ἥγουν τῆ
 φθινοπωρίδι πόδι τὸ τέλος, κελύει ὅσον ὑλοτομεῖν,
 ἢ ὅσον τὸ ὄργον ὄργ' ἀζει. Ολμου.) ὄλμος λέγεται
 μόρος τ' ἀνθρωπίνου σώματος, ὃ ἢ θώραξ καλεῖται. ἔστι
 δὲ τὸ ἀπὸ θραχέως μέχρι ἀσθένειας. νῦν δ' ὄλμος ἢ ἔγδ' η,
 ἐν ᾧ κέγχρου ἢ ἐτόρα βιαῶνται οἱ γεωργοὶ κατὰ τέμνα
 σι. Τριπόδιον.) τριῶν ποδῶν μήκος ἔχοντα, ὃ
 δὲ ποῦς, δακτύλων δέξιν 15. καὶ τριπόδ' ης μὲν ἢ
 πῖρα πόδ' ης, ἢ τὰ ὅμοια, ὃ ἔχων μήκος πρὸς τὴν δὲ πο
 δῶν. τρίπους δὲ καὶ τετράπους, ὃ τρεῖς ἢ δὲ πόδας
 ἔχων. Ὑπόρου.) λάκτ' ὡν, ναγία, ξίβ' α, ἥγουν ἰσπα
 νομ. Ἀξονα δ' ἐπὶ ἀπόδιον,) ἄξων δὲ τὸ ξύλον ἐπὶ
 ἑμάξ' ης, ἢ τῶν ἑρμάτων, ὃ ἑκατόρωθον ἐμβέβηλ' ὡν
 οἱ τροχοί. νῦν δὲ πόδι τ' ἐπὶ ἑμάξ' ης ἄξον' ὡν λέγει καὶ
 κῶς, ἥγουν ἐπὶ ἀπόδιον δ' εἰ ἔχειν αὐτὸν τὸ πλάτος.
 μόλις γὰρ αὐτὸν ἄξων ὑποβραίη αὐτὸν δ' πόδας. Αξ
 μενον οὕτω.) ὃ μὲν ἡσίοδ' ὡν πάνυ ἀεμοδίως ἄξονα
 τὸν ἐπὶ ἀπόδιον φησὶν. ἐγὼ δὲ τοῦτον φαίλω αἰ
 πάνυ ἀναρμόσιον, καὶ τοι μὴ ἔγγιστα ὦν τῶν γεωρε
 γικῶν. Εἰ δ' ἐκ' ὡν ὀκταπόδιον.) εἰ δὲ ὀκτὼ φη
 σι ποδῶν τὰμ' ης ξύλον εἰς ἄξον' ὡν πρίκ' η, ἀπὸ
 τούτου

140 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ζύττα τὸν γῆα πύδα ταμῶν, ξυλίνῳ σφύραν ποίη
 σφας. ἐκ δὲ τῶν τριῶν πόδιασιν κῆ, εἰ δὲ κεν ἀπόκην,
 καὶ σφύραν κεν, ἀδυναμίην πολλὴν μετρικῶν τῶν
 αἰσιόδον καταγινώσκειν ὅτι. Τετραπύδαμον δὲ ἄ-
 ψιν τέμνειν.) ἐκ τετάρων ἀψίδων συντίθεται ὁ
 τροχὸς τῆς ἀμάξης. ὁ τροχὸς τῆς μέσῃ διυθείᾳ, νῦν
 δεκάδωρον ἁμαξαν φησὶ. φησὶν ὅτι, ὅτι ἐκάστη ἀψὶς
 τῶν τροχῶν, ἔστω τριῶν σπειθαμῶν ὥς εἰν τῆς πᾶσαι
 πόδι φέρειαν τῶν ὅλου τροχῶν, ἥ γινται τὸν κύκλον, δὲ
 δεκασπείθαμον. δ' ὠρῶν δὲ, λς. ἡ γὰρ σπειθαμὴ ἔχει
 δ' ὠρᾶς, ἥ γινται παλαιὰς τρεῖς. ὁ δὲ παλαιὸς ὅτι δ' α-
 κτύλῳ δ'. Γῶς δὲ λς δ' ὠρῶν εἰπὼν τὴν πᾶσαι
 πόδι φέρειαν εἰν τῶν τροχῶν κύκλου, τῆς μέσῃ διεί-
 κτουσαν διυθείαν τούτου, ὁ δὲ δεκάδωρον εἰπὼν, ἀλ-
 λά δεκάδωρον, τοῖς ὑψηλομετρικοῖς τῶν γεωμέτρων
 λόγοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἵκαντίσμεθα; πᾶσαι γὰρ πε-
 ριφέρειαι κύκλου, τριπλαγίων ὅτι τῆς οἰκείας διαμέ-
 τρου διυθείας, πῶς τὰς ἐκτὸς ὑψηφανείας τῶν κύκλων.
 οὐκ ἐλημμένα τοῦ τῶν γεωμετρικῶν ὅρον καὶ τὴν ἀλή-
 θειαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τριπλασίονα λέγει τὴν πόδι-
 φέρειαν τῆς διαμέτρου, καὶ δὲ δεκάδωρον. ἀλλ' αἰ γὰρ
 δέκα δ' ὠρᾶς τῆς διυθείας ἢ τῆς τῶν κύκλου εἰσὶν ἕν-
 ὄν ὑψηφανεία φαινόμενα, πόδι ὦν καὶ διαλαμβά-
 νει. αἰ γὰρ δ' ὅτι δ' ὠρᾶς, εἰς τὰς συμβολὰς συνεκρίβη-
 σαν, τὰς ἀπὸ τῆς ἕντος ὑψηφανείας, μέχρι τῆς ἐκτὸς ἐκ-
 τῆς

πρῶτον τῷ τροχῷ μία δ' ὥρᾱ. Αψις.) ἢ ἀψις, ἢ
 πῦρα σχηματισμὸν ἀπ' αἰκῶς. Πόλλ' ὑδὴ καμπύλα κα-
 λα.) ὑδὴ πολλὰ καμπύλα καὶ λελοξόμηνᾱ καὶ ἀ-
 ψιδεῖδ' ἢ κάλα καὶ φύλα. ὡς δὲ εἶπεν, ἵνα δ' εἴξῃ ὅ-
 τι ὁ μίαν ἀψίδα λέγει ἔχειν τὸν τροχόν, ἀλλὰ τίσ-
 σαρας ὁ κάλως, τὸ χοινίον, τὸ κάλιν δέ, τὸ φύλον.
 Φέρει δὲ γύλιν.) φέρει δὲ γύλιν εἰς τὸν οἶκον σου, ἀ-
 πὸ πρίνου δ' ὄνδρου. ὅταν εὖρης, ψηλαφῶν ἐν ὄρεσιν,
 ἢ πεδνοῖς ὧ ἀροσίμοις τόποις. ὁ πρίνινος γὰρ γύης,
 ὁ χυρότατος ὅστις εἰς τὸ ἀρότριον. ἡνίκα ὁ δοῦλῳ ὑ-
 σπουργὸς τ' φρονήσεως ἀβλῶας τέκτων, ἢ ἀρότριον,
 πῆξας αὐτὸν * ἔρ' ἐλύματα τὸν γύλιν, ἐν γόμφοις
 καὶ ξιλίνοις ξίλοις ἥλοις πῦρα ῥήρεται, καὶ πῦρα ῥ-
 μόση τῷ ἰσοβοῦ καὶ τῷ ῥυμῷ. γύης ὅτι, τὸ ὑπὸ γῆν
 φύλον τῷ ἀρότρῳ· εἰς ὃν ἢ ὕννης, ἢ γεω τὸ σίδηρον
 ἐμβάλλεται. Ελυμα.) τὸ μέσον τῷ ἀρότρῳ, ὅπου
 ὁ γόμφῳ βληθεὶς, σιωηλοῖ τὸν γύλιν ὧ τὸν ῥυμόν.
 γόμφῳ, ὁ ἥλῳ. ἰσοβοεὺς δέ, καὶ ὄνδρου, ὁ ῥυμός.
 Δμῶ.) ὁ δοῦλῳ, ἢ δ' ἀλυσιν. Εὐτ' αὖ πῦρα
 ῥήρεται, ὡφειλγν. οἱ ἰωνοὶ δὲ ὅκ' ἐκτείνουσιν· ὅθεν
 πῦρα ῥήρεται γράφεται, ὡς καὶ πῦρ ἀπ' αἰκῶς πρὸς
 πῶς ἀκλινὴς ἐλ' σφαίρας ἢ σφοδρότης, ὅς' ἀντι-
 πλόδυν σφίγγεται καταδρόμων. Δοιὰ δ' ἐδοκε
 ῥῥοσρα.) δ' ὅς' ἐκτείνσαι καὶ ἀπ' αἰκῶς ἀρότρα ἢ τῷ
 οἰκίαν, πονησάμεν καὶ φροντίσας· αὐτοφυῆ τε ἔ-
 χοντα

142 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

χοντε τὸν γύλω, καὶ συμβεβλημένον, ὅπως τὸ ἐνός
 ἐαχθόντων, καὶ ἔτι ἐτόρῳ. αὐτὸν δὲ δυνάμει ὅτι τὸ λέ-
 γειν, ἔχει αὐτόγνον καὶ πηκτὸν ἀφ' ὅτρου, μὴ πως
 καταχθῇ τὸ ἐτόρον. ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἀπλῶς, ἔχει
 δύο ἀφ' ὅτρου, εἰ μὴ πον τὸ αὐτόγνον ὅν ποίησι-
 μόν, ὅν ἐτόροις δὲ τὸ πηκτὸν. ὃ καὶ δοκεῖ μοι οὕτως
 ἔχειν, καὶ ὅπως φόβω τοῖ μὴ καταχθῆναι τὸ ἐτόρον
 λέγει. Δάφνης δὲ ἢ πηλέης.) ἢ δ' ἀφνη καὶ ἢ πη-
 λεία δρυμνίτητά ἐχουσας, ὅς σήπονται ῥαδίως· ἐπεὶ
 μὴ δὲ ἀποξηρῶσι σκώληκας, οὓς κίτας καλοῦσι, κα-
 θ' ἀπὸ τὰ γλυκύχυμα καὶ χαῦνα ξύλα. τὸ δὲ πα-
 ρακελεύεται ἢ δ' ἀφνίου ἀπλῶς, ἢ ὀρεινῆς δ' ἀφνης εἶ-
 ναι τὸν ἰσοβοῖα, ἢ γοῦν τὸν ῥυμόν, τὸ ἔλυμα καὶ τὸν
 γόμφον ἀπὸ δρυος, ἀπὸ πείνης δὲ τὸν γύλω, ψδύ-
 δους τράπεζας ἡσιπολείας ὅγκῳ ὅσιν. ἔσται γὰρ ἔκ-
 τινος μονοειδὺς εὐρύς ξύλου ταῦτα εἰπεῖν πη-
 λείας, ἢ τινὸς ἐτόρος τοῦτου κατακλᾶσαι, καὶ μὴ κα-
 ταναλίσκειν λόγον εἰσαίως. Εννεαίτις δὲ βόας.)
 ὅτι ὅλως ἀκρῶσαι ἀνάχοιτό τις γεωργός, μὴ τοι γε-
 νῆσθαι εἰσαδαί, ὡς ὀζύρεας, καὶ γεγενησθαι καὶ ἀδε-
 νῆς, ὅς ὅτῳ ὁ τοῖς ἀπαισιδύτοις δοκῶν ὁμήρεα ἀνθ' αὐ-
 μιλῶ, ὅκ' ἀλαπαδινόν λέγει ἔχειν τὸ γήϋ. Η-
 βης μέτρον ἔχοντε.) συμμετεῖαν φησὶν ἡλικίας ἔχον-
 τες, καὶ μὴ τε ἄζυγον πῶλοι, μὴ τε γηραιοὶ ὄντες,
 ὅν ἔτι ἐργάζεσθαι ἀριστοὶ τῷ καὶ οὗτοι ἐργάζεσθαι.

ὅκ

ἐκ οἷός ἐστι μὴ πυνθίσαι ἀπειράτω γεωργικῶν τῶν ἀδελ-
 φῶν, ἐμπείρους ὑποζεύγνυσθαι βίας, καὶ γηραιοὶ ὡ-
 σιν ὅπως μὴ κατὰ τὸ δέον αὐτοὶ διδύκοντο, μό-
 νοι ἐργαζόμενοι. Οὐκ αὖ τῶν ἑλίσσαντων.) οὐκ
 αὖ οὗτοι οἱ βόβυρ σπασάσαντες κατὰ τὴν ἀρουμέ-
 νην αὐτοῖς γῆν, κατὰ ξείαν μὲν καὶ συντριψίαν
 τὸ ἀρότρον. τὸ δὲ ὄργον τὸ ἀροτριασμῶ, αὐτὸ δὲ
 μάταιον λίποιον ὥσπερ αὖ εἴησαν σφελγῶντες
 ἀρτοζυγεῖς. Τοῖς δὲ ἅμα.) τοῖς δὲ τοῖς τοῖς βε-
 στίεσσι τὸ ὄργον ὡς αὐτῶν ἀνὴρ τέλειτο, ὅπως φρον-
 τίς τὸ ὄργον μὴ πως νεώτερος ὢν, καὶ πρὸς ὁμῆλε-
 κας ἀρτρεχῶν, τὸ ὄργον εἶα. Τεσσαρακονταετής,
 ὅστις ἀκονταετής ἀνθρώπος, ὅτι τὰ ὅμοια, ὁφείνεται.
 τεσσαρακονταετής ἢ, ὅστις ἀκονταετής, χρόνος. Αἰ-
 ζκός, κυρίως ὁ νεανίας. νῦν δὲ τὸ τέλος ἀνδρα φησί.
 * σημαίνει πόδι τῶν ἐπὶ ἡλικιῶν. Ἐπὶ δὲ λέγει καὶ
 ἀστρονόμος, αἱ τὸ ἀνθρώπου ἡλικία. Βρέφος ἀπὸ γυναι-
 σεως μέχρι δὲ ἐπὶ τῶν ἀναλογεῖ ἢ τῇ σελήνῃ. ἔτα παρ-
 ολίον, μέχρι δεκαετίας, καὶ ἀναλογεῖ ἑρμῆ. μείραξ
 ἀπὸ δεκαετίας, μέχρι ἡ, ἀναλογεῖ ἀφροδίτη. ἀπὸ
 τῶν ἰδ', μέχρι τῶν λζ', νεανίας, ἀναλογεῖ τῶν ἡλίου.
 ἀπὸ τῶν τετρακονταετῶν μέχρι τῶν νβ', ἀνὴρ, ἀναλογεῖ
 ἀφροδίτη. ἀπὸ τῶν νγ' μέχρι τῶν ξδ', πρεσβύτης, ἀ-
 ναλογεῖ δία. γερωὶ ἐπ' αὐτοῖς, μέχρι ζωῆς ἰσχυ-
 ρῆς, ἀναλογεῖ δὲ τῶν ψυχρῶν τίτι κρόνον. Δεῖ-
 πνές

144 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πνός δει, τὸ πρόγδυμα. ἀρίστη, τὸ γδυμα· δόρυπος, ὃ
παρ' ἡμῶν λεγόμενον· δέπνθ. Τετράτρυφον.)
δι' ἡλέσματα ἔχοντα, σαυροειδῶς. Οκτάβλω-
μον.) ὀκτὼ δ' ἡγμάτα ἔχοντα· ἢ τὸν ὅλον τετρά-
πλασιν ἀρτόν. ἢ τὸ κατὰ μόνον κλάσμα. ὡς τὸν ὅλον
ἀρτόν ἔχειν δ' ἡγμάτα λβ'. Βλωμός γάρ, τὸ δ' ἡγμ κ.
ὡς κ' ὄργου μελετ'. ὅς τις καθεστηκώς ἀνὴρ μελετῇ καὶ
φροντίζων τοῖς ὄργου, θυθυτάτῳ τῷ αὐλακῇ, καὶ
τῷ ῥυμῷ τοῖς ἀρότρου ἐλαύνει. Σπέρμα δ' ἀσα-
δα.) τὰ σπέρματα καλῶς διαμοιρᾶσαι καὶ σπεί-
ραι. Επισπείλιν.) τῷ δ' οὐτόραν, καὶ παναπὸ
ραὺν φυγεῖν. οἱ γὰρ κακῶς σπείραντες, πάλιν ἐπα-
νασπείρουσιν, ὡς δ' ἄλλων τούτων ἔτορον σπείρουσιν. Επὶ ὀκ-
ται.) πόδι πεπτεταται, ἢ χόλισται. Φράζει δα δι'
ἐν τ' αὖ.) Βυλδύς καὶ φροντίζε τῶν γεωργικῶν, ἢνί
καὶ γεράνθ φωνῶν ἀκούσης, κραυγαῖς τῶν γεράνθ
ὑψόθεν χρονίως, ἢ τις φωνὴ σημείου φέρει ἀφοριστικῶς,
λαεζὸν κατόμβος δ' ἐκνύει, καὶ λυπεῖ δὲ τῷ ψυχῇ
τοῖς μὴ ἔχοντες βῶς γεωργοῦ. μετὰ τῷ τῶν ἀστρον
διδασκαλίαν, ἀπὸ τῶν γεράνθων παιδ' οὖν τὸν ἀδελ-
φόν, εἰδέναι καιροῦ· πωλέγει δὲ αὐτὸν καιροῦ ἢ γέρα-
νθ, ἔαρτε καὶ χειμῶνα, ὅχως ἀστρολογήσας καὶ αὐτὰ
λεξάμενον βιβλους τοῖς πηλομαίς, καὶ μετῶνθ,
καὶ ζωροάστρ, καὶ ἄλλων· ἀλλ' ὅτι ὄντως δειλότε-
τον ζῶον ἢ γέρανθ, καὶ οὐαίδητον θέρμης καὶ ψύ-
ξεως.

ξίως. ὑψιπετῶς δὲ φερομένη δὲ τὸ βαρύνει τὸ σώ-
 ματος, ὅπως μὴ πρὸς τῇ γλῶττι ἐνεχθῇ, εὐπαθὲς ὄντος
 τοῦ ἄνω αἵματος, ὅτι πρὸς ψύχεται ἢ θερμῶς ῥαόνως ἐκφε-
 ρομένη. ψυχρομένη μὲν ἀλγοῦσα βοᾷ, πρὸς θερμότη-
 ραν δὲ προπομένη κατὰ σπασμὸν, ἀλύπως ἐν ἡρεμαίᾳ
 φωνῇ ποδὶ πῆταται. καὶ ὅτως ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης φω-
 νῆς, χεῖμῶνα καὶ ἔαρ ὑπὸ γινώσκοντες. Ἀδύτω.)
 τὴν τελευταίαν χώραν, συνίζουσι ἔχει ὁ σίχθις.
 Δεῖ τότε χορτάζειν.) τότε δὲ χορτάζει. τὸ ἀπὸ ἐμφα-
 ζου ἀντὶ προστακτικῆς, ἀπῆκως. Ἐλικας βόας.)
 ἐλικοειδῶς καὶ ἡμικυκλοειδῶς αὐτὸ πόδας εἰλουῦ-
 τας, καὶ συσερέφοντας. τὸ δὲ ἔλιξ, ἀπῆκός ἐστι συύ-
 σιν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες φιλοῦσιν. οἱ γὰρ ἀπῆκοί,
 δασυτοί εἰσιν. ἀμφελίοςιν καὶ ἀμφέχειν, καὶ κα-
 θέργειν λέγοντες, καὶ αὐθις, ὅτι λίσφοι, ὅτι τὰ ὅμοια,
 ὡς καὶ τὸ ἁμαξία. ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος, καὶ τὸ ἁ-
 μαξία φιλοῖ, καθὼς δ' ὡεῖς, καὶ αἰολίς, καὶ ἰωνίς.
 Ρῆιδίως γὰρ ἔπεται.) ὅτι οὐλοῦν γὰρ λόγιον ὅτι μὴ
 ἔχοντι γεωργίαν βόας, αὐτεῖοι παρ' ἐτόρῳ. ῥαδιώ-
 τορον δὲ καὶ κείνῳ ὅτι ἀρνήσασθαι, ὅτι εἰπεῖν, ὅτι πά-
 ρει ὅτι ἡ δ' ὡεῖς τοῖς βοσίοις. Αἰτῶ, καὶ αἰτοῦμαι, δὲ
 φέρει. Ἐπεται.) τὸ πᾶμακρόν, κοινὴ συλλαβὴ. εἰς
 γὰρ μέντοι λόγου λήγει. Φεγγάας ἀφνειός.) εἰρωνι-
 κῶς, πλεονασμὸς ἢ τὰς φεγγάας τὸν ἀφρωνά λέγει, ὅς
 τις λογίζεται ἐφεσπύτῳ ἢ δ' ὅτι τῇ γλῶττι γεωργίας κα-
 κῶς,

146 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ρῶν, πεκταίνεσθαι ἁμαξάν, καὶ γεωργικὰ ἔργα-
 λεία. καὶ οὐκ ἔδω πρῶτῳ σκοπῶν φροντίσαι αὐ-
 τῷ. **Κῆπιθ.**) ἀπ' ἔδω τὸ τῆς εἰρωνείας πρόσω-
 πον, καὶ φανερώς ἄφρονα λέγει ἔδω, ὥς οὐκ εἰδὼ-
 τα, ὅτι πολλὰ τὰ φίλῳ μάχης εἰσὶ φύλα, καὶ οὐ ῥα-
 δίως πεκταίνονται, καὶ ἀκαρτεία ῥοπῇ, ἀλλὰ δεῖ-
 ται προμελετήσεως καὶ φροντίδ' ἑ. **Εκατόν.**)
 πλῆλ' ὃ γὰρ ἑκατόν εἰσὶ ταῦτα. Τὸ πρόδω, καὶ
 τὸ ἐχέμεν, κοινὰ συλλαβαί. **Εὔτ' αὖ δὲ πρῶτις**
ἀροτὴς.) πρῶτ' ἰππίζει σου φησὶ τὰ γεωργικὰ ἔρ-
 γαλεία. ἡνίκα δὲ πρῶτον ὁ ἀροτὴς, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ
 ἀροτριάσμεθ φανῇ, ἢ ὁ ἀροτὴ καὶ ἀροτριάσμός,
 εἴη τότε ἐφορμηθῆναι, καὶ ἐφορμήδῃσι ἀπικῶς, οἱ
 δ' ἄλλοι τε καὶ σὺ, ἀρόων καὶ ἀροτειῶν καθ' ὥρην
 τοῦ ἀρότρου καὶ τοῦ ἀροτριάσμεθ, καὶ αὖτε καὶ ξηραὶ
 νοσαν τὴν γλῶ, καὶ διεργῶν καὶ δύνχρον, καὶ μὴ εἰς
 πρὸ φάσεις καὶ ὑπὲρ θέσεις χωρήσας, ὥς τυχὸν πάνυ
 ἐν γὰρ ὅδῃ ἢ πάνυ ξηρα. **Πρῶτ'.**) πρῶτ' ἰμῶτόρου. ὃ
 γὰρ ἡτ' τὴν αὐγλὴν λέγει ἀρουῶ. **ἵνα τοι πλήθωσι**
ἀρότρα.) ὅπως πρῶτ' ἰμῶτόρου σου ἀροτριάσαντ' ἑ-
 τὴν ἀρότραν καὶ σιτοφόρον γλῶ, συμβαίνει γέμειν στα-
 χύων. **Εἴαει πωλεῖν.**) ἐπὶ διδ' ἀσκει, πῶς αὖ κρείτ-
 τονα τὰ φίλ' γεωργίας γήνκται, καὶ φησιν ὅτι **ἴαει**
εἰς τοὺς βώλους φίλ' γῆς ἀνάστρεφε τῇ δικίῃ, μαρτίῳ
 μιλί, ἢ καὶ ἀπειλίῳ. **ἴλ' γὰρ γῆς δὲ καὶ μὴ ἐσπαρ-**
μλῆς

μλῖνς γῆς φῆσι. τὸ γὰρ πολὺν ὄντο δ' ἡλοῖ. τὸ πῶλε
 καὶ ἀνάστρεφε, καὶ μικρὸν γραφόμενον, ὑπὸ τῷ λ
 ἐκτείνεται, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. ἀπῆκῳς δὲ
 μίγα γράφεται. Θέρεθ' δὲ.) σιωίζησις. μετὰ δὲ
 τὸν καιρὸν τοῦ θέρονς νεαθεῖσα, καὶ εἰς νεάτα καὶ
 μικρὰ σιωτρεῖσα τῷ ἄρῳτρω, οὐ ψεύσειν, ἀλλὰ
 παχύωρ ἐμπλήσει· τὸ μὲν δὲ, ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ
 ρ, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. τὸ ρε γινώσκεις
 ὅδ' εἰ φύσει βραχὺ. τὸ δὲ ος δὲ, ἢ μακρὰ καὶ ἢ βρα-
 χεῖα συλλαβὴ, ἀντὶ μιᾶς βραχείας. καὶ ἐστὶ τὸ ὄ-
 λον θέρεθ' δὲ, ἀντὶ δακτύλου· καὶ τὸ νεωμλῖν, σιω-
 ζῆσις ὅστις, εἰς τάξις ἀμωμάκρη· καὶ τὸ μὲν νεῶ, ἢ
 βραχεῖα καὶ ἢ μακρὰ, ὡς μία μακρὰ. τὰ δὲ ἄλλα μέ-
 νουσι ἐν τῇ οἰκείᾳ τάξει, καὶ ποιῶσι τὸν ἀμωμά-
 κρον· ἢ ὅτως εἶαι πωλεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ, ἐκ ἔχουσι
 ἀμωβολίαν. Νειδὸν ἢ ἀπείρειν.) ἀπείρε δὲ τῇ νεαν-
 θεῖσαν γλῶ, καὶ ἐπὶ κούφῳ ὄσαν, καὶ μὴ συμπλη-
 θεῖσαν, καὶ σερεωθεῖσαν, ἀλλὰ ἀπογνώδ' η. εἴτα τρὺ
 πεταὶ πρὸς ἔπαινον τῇ νεαθείσης γῆς. καὶ φησιν, ὅτι
 ἢ νεαθεῖσα γῆ εἰσπαρεῖν, ἀπελαύνει τὰς ἀρὰς καὶ
 βλάβας· πληροὶ γὰρ σίτου εὖ γεωργοὺς. παίδων
 δυσκλήτεια.) ἢ καλῶς θέλγῃσα εὖ παῖδας· ὅχ' ὅτε
 δὲ ἀνδρας καὶ γέροντας ὁ δέλγει, ὅτως εἰρήκ'· θέλγῃ
 γὰρ πάντας· ἀλλὰ τὴν ἔξωρον ἢ βίω εἶα, τὴν δὲ αὐ-
 ξῆσαν καὶ πρὸς δόκμον χρησιμότηειν, πρὸς ἐλαβον· ὅτι

τῶν ἄλλων πασῶν ἡλικιῶν λιχνοτόρα ἡ παιδική, ὅ-
 θι λέγεται μάλλον ἀνδρῶν καὶ γερόντων ταῖς τρο-
 φαῖς. εἰ δὲ μὴ, κλαυθμκρίζεται. δύχεσθαι δὲ διὲ κρο-
 νίῳ.) ἀρχομένη δὲ τὰ πρῶτα τοῦ ἀρότου ὅτι τοῦ ἀρο-
 τριασμοῦ, ὅταν λαβὼν τὸ ἄκρον τῆς ἐχέτης ὅτι τοῦ κρα-
 τήματος τοῦ ἀρότου, ἵκηται καὶ πέμψῃς τὸν ὄρπη-
 κα καὶ τὸ βύκοντρον ὑπὲρ τὸ νῶτον τῶν βοῶν. ἡ γοῦν
 ὅταν ἀπαρχομένη ἀροτριαῦν, κεντρίσῃς αὐτὴν βόας,
 δύχου τῇ χθονίῳ καὶ γνῖν ηἰμαρμένη, καὶ τῇ δὲ κμή-
 τρι τῇ ἀγνῇ καὶ καθαρᾷ, ἐκπληρῆσαι βεῖθρον καὶ
 βαρύνει αὐτὴν τὸν ἀκτῖν καὶ τὸ δῶρεμα τῷ δὲ κμήτος,
 ἡ γοῦν τὸν σάχυν. ἡ δὲ κμήτης γὰρ, ὅτι ὁ δόνυσος, ἀ-
 γνῆς βασιλεὺς ὄντος, γεωργίαν καὶ φυτοργίαν
 ἐδίδ' αὖξαν. Ζεὺς δὲ χθόνιός ἐστι αὐτὰ, ἡ εἰμαρμένη.
 ἡ γοῦν δύτύχου, δύτυχίαν γνῖν αὐτὴ τῇ γῆς, καὶ ἀρο-
 τήτους σάχυν. Ενδρουοὺς ἐλκόντων.) γνῖν οὐρ ἐ-
 σιν, ὅ καὶ ἰσοβοεὺς καὶ ῥυμός καλεῖται. μέσσαβοι δὲ οἱ
 λῶροι, οἱ μέσοι ὄντος τοῦ ζυγοῦ, καὶ συμδ' ἐόντος τὸν
 ῥυμόν τῷ ζυγῷ. ὁ δὲ λέγει, τοῖς τὸν ὄσιν. δύχου τῇ
 χθονίῳ εἰμαρμένη, ὅταν ἀρξῇ ἀροτριαῦν, καὶ οἱ λῶροι
 τοῦ ζυγοῦ ἐλκῶσι τὸν ῥυμόν, δηλονότι τῶν βοῶν κινῶ-
 μένων. ὁ δὲ τυτθὸς δ' ὅλθ, ὁ μικρὸς δ' ὅλος, σου ἀρο-
 τριῶντος ὅπιδεν ὑπὲρ ποδύομένη, καὶ μάκελ-
 λαυ ἔχωρ, λυπεῖται αὐτὴ πᾶσι τῶν σὺν ἀρῶν πᾶσι
 πεταδισομένης ὄρνις, συγχωννύων καὶ συγκρύπ-
 των

των τὸ τοῦ ἀπορίας φαινόμενον. Τυτθός, ὁ μικρός.
 ἀπὸ τοῦ τυτθός, ὁ μακρός. καὶ τροπὴ τοῦ διχρόνου εἰς δι-
 χρονον, τυτθός ὁ μικρός. Εὐθημοσιυή γὰρ ἀρίστη.)
 τὸ καλῶς διατίθεσθαι ὡς οἰκονομεῖν τινὰ τὰ ἑαυτοῦ,
 κάλλιστον· τὸν ἀντίον δὲ, φαῦλον. Ω δ' ἐκ γὰρ ἀδρό-
 συῆς.) ὅπως καλλίστως τὰ πόδι τοῦ ἀρότρου καὶ τὸν
 ἀρότρον σου διατιθεμένου, ἐν τῇ ἀδρότητι καὶ ὡς
 βάξαι, οἱ σάχυον πρὸς τῇ ὁρᾷ, ἢ γὰρ τῇ γλῶττι, ὡς κλέ-
 νοιντο, τουτέστι πλήρεις καὶ ὀδυθαλαίς ἔσονται. Εἰ τί-
 λῃ.) ἐὰν ὁ ζεύς, ἢ τοι ἢ εἰμαρμένη, ἤσκησον τέλῃ
 ἀγαθὸν δοίη. πολλοὶ μὲν γὰρ δ' ἐόντως ἀρότριάωσι, ὡς
 ἀσείρωσιν· ἡλικίας δὲ ἐπὶ εἰμαρμένης φανείσης, ἀπὸ
 λεσφόρητα καρπόμενοι φαίνονται. Εκ δ' ἀγχείων
 ἐλάσσεας ἀράχνια.) ἀράχνη ὅστις τὸ (ωὐτὸ)· ἀράχνιον
 ἢ, τὸ παρ' αὐτῷ ὑφαινόμενον. ὃ δ' ἐφ' ἑκαστῇ, τοιούτῳ ὅστις.
 εἰ καλῶς ἀρότριάσεις ὡς ἀσείρας, ἀδρόδες ἔξαις σάχους.
 ἐκ δὲ τῶν σιτοφόρων σου κιβωτίων τῶν μέχρι τότε λε-
 νῶν ἐσηκώτων, ὡς δὲ ὡς ἀράχνιόντων, ὅς ἐλάσσειας
 τὰ ἀράχνια, καὶ ἐμπλήσεις δ' ἡλόνότι ταῦτα τοῖς σί-
 του· καὶ σε νομίζω χαλεπῶς ἐρδύμενον ὡς μεταλαμ-
 βάνοντα τοῦ βιώσιου καὶ ἐπὶ ζωῆς, τοῖς ἐκ ἐπὶ ὁρᾶς καὶ
 ἐπὶ γῆς ὡς ἀρκείμην. Εὐσχεῖον δὲ, καὶ ἐπ' ἐλπί-
 σι τρεφόμενον καλαῖς, καὶ ὀχρύμενος πᾶσα γνησὶ
 μέχρι τοῦ λαμπροῦ ἔαυτο. Οὐ δὲ πρὸς ἄλλους αὐ-
 γάσῃ καὶ ἀκρίβειαις, τροφῶν γνέκα. μάλλον δὲ ἔτε

τῶροί σου δεηθήσονται. Εὐσχεῶν μὴ γράψῃς, μᾶ-
 λ' ἴξαι. ἐσφαλμένον γὰρ οὕτω τὸ ἐπ' εὐεσκέ-
 ται. Εἰ δ' ἐκὼν ἡελίοιο τροπῆς.) Ἐπιδέμνους δ' αὖ-
 τῶν πλοτῶν ἐπ' αὐτῶν τρεῖς πέρσῃ τὸν οἰκῆον τοῖς αὐ-
 τοῖς καιρῶν, νῦν διδ' ἄσκει καὶ τὸν ἀπαύδοντα, ὅπως
 τοῦτον ἐκφύγῃ. ἔστι δὲ ἕτερον ὁ πῶς χειμερινὴν τρο-
 πῆν. λεκτῶν δὲ καὶ πῶς τῶν τοῖς ἡλίου τῶν τῶν τρο-
 πῶν. τέσσαρας τροπὰς ἐκάστω ἑνιαυτῶν ποιεῖται
 ὁ ἡλιος· ἱαρινὴν, θερινὴν, φθινοπωρινὴν, καὶ χει-
 μερινὴν. τινὲς δὲ τὴν μὲν ἱαρινὴν καὶ φθινοπωρι-
 νὴν, ἰσημερίας καλοῦσιν, ὅς τ' τροπὰς. τὴν δὲ θερινὴν
 καὶ χειμερινὴν, μόνας τροπὰς. ἑτέροι δ' ἔτινες, οἳ τι-
 νὲς εἰσιν οἱ φιλόσοφοι, θέλουν τὴν λαβρηγορεῖν καὶ κομ-
 πάζειν ἡδὲ τοῖς μαθήμασι οἷς ἔχ' ὠμίλησαν, τὰ πα-
 ρὰ τοῖς ἀστρολόγοις ταῦτα τέσσαρα τεταρτημόρια τῶν
 ἑνιαυτοῦ, ἃ καὶ τετράγωνα τοῖς ζωδιακοῦ κύκλου κα-
 λοῦνται, κύκλους κατ' ὠνόμασαν τέσσαρας· ἰσημερι-
 νόν, θερινόν, τροπικόν, ἀρκτικόν, βόρειον, χειμερινόν
 τροπικόν. τὸν δὲ καλὸν μῆνον γαλαξίαν, πέμπτον κύ-
 κλον ὠνόμασαν. ἀνταρκτικόν, ὁ κεκαυμένον, ὁ νό-
 τιον. ἀλλὰ τὰ πολλὰ πρὸς ἡμέρας, καὶ λέγεται μὲν ὅπως
 ἡμερῶν ὅτι τοῖς ἑνιαυτοῖς τεταρτημόριον ἕκαστον, ἰση-
 μερινῶν τε ὅτι τῶν ἀμφοτέρων τροπῶν. ἀπὸ οἷου δ' ὅ-
 σως, ὁ ἵππερ ἀνατολῆς, μέχρι πηλῶν ἀνατολῆς,
 ἡμερῶν πέντε. ἡ γαῖα ἀπὸ περὶ μοίρας ἡ, μέχρι καρκίνου
 μοίρας

μοίρας ζ', ἰσημερία ἐαρινή. ἀπὸ πλειάδων ὠπτολῆς, ἥτοι καρκίνου μοίρας θ' ὀγδόης, ἕως ἀρκτοῦρος ὠδιφανείας, καὶ αἰγοκέρου ἀνατολῆς, θερινή τροπὴ ἡμερῶν ρ' κδ'. ἀπὸ ἀρκτοῦρος ὠδιφανείας, καὶ αἰγοκέρου ὠπτολῆς, εἰς πλειάδων καὶ ὠρίων θ' δ' ὕσιμ, ἰσημερία φθινοπωρινή, ἡμερῶν νς'. ἀπὸ πλειάδων καὶ ὠρίων θ' δ' ὕσεως εἰς οἴσου δ' ὕσιμ, καὶ ἵππου ἀνατολῆς, τροπὴ χειμερινή ἡμερῶν ἑκατὸν. ὅτως ἔχουσιν ἀκριβῶς αἱ τροπαὲ καὶ ἰσημερίαι κατὰ τοὺς μαθηματικούς. εἰ δ' ἐκ γ' ἡελίοιο τροπῆς.) εἰ δὲ ἡ' τ' χειμέριον τροπῆς ἀρόσεις, θερίσης καθήμην θ'. ὅσα τὸ μὴ ἀναφυῆναι δ' ἡλονότι τὸν σάχυν ἐν ταῖς ἀράραις σου, ἐρμολίῳ ἱερῇ κώπῳ σου καὶ τῇ πόδι πολύσει, ὅσα τῶν σιμύεχων καὶ τὸ πληθύνει θερίζεται· ἀλλὰ κομιδὴ ὀλίγον καὶ ἀραιόν, ὅν ὅσα τὸ ὀλίγον ἔστιν, καθήμην θ' θερίσεις, καὶ ἐν φορμῶ καὶ σάκκῳ, ἢ κομῶν ἀποκομίσαις. ὅσα δὲ τὸ ἀραιόν εἶναι, κόνεως πληοδῆσιν.

Ολίγον πόδι χειρὸς ἔργων.) μικρὸν χειρόβολον· ἢ σάχυν πόδι τῇ σῇ χειρὶ κρατῶν. τὸ δὲ ἔργον, ἀπλῶς διασινέται. κοινῶς δὲ, ψιλοῦται. πᾶσαι γὰρ αἱ ἐπαυφῆσεις, τὰ ἢ πρὸ τοτύπων φωνηέντων πνδύματα φυλάττουσιν· ὅρῳ ἑώρῳ, εἴργῳ ἔργῳ, καὶ τὰ ὅμοια. ἐπεὶ δὲ τὸ εἴργῳ, καθῶς ἐφίω, διαφορεῖται, καὶ τὸ εἴργῳ ὁμοίως. Ἀντίσθις σμύνωρ.) ὅσα τὸ τὸ μικρὸν καὶ κολοδὸν εἶναι τοὺς

152 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

σάχυσ. καὶ μὴ δυνάσθαι δῆλ' αὖτ' εἰς μὲν θλῦναι, ἀντι-
 στρέφωρ αὐτῶν τὰς ῥίζας καὶ δ' οὐμῶν, ὥς τε ἐκατέ-
 ρωθεν εἶν' τοῖ δ' οὐμήματ' αὐτῶν σαχύων τὰς κερυ-
 φὰς, δῆλ' αὖτ' ῥηθεῖσαν κολοβότητα. Κεκονίμενος.)
 κεκονιάμεν' αὐτῶν, κόνεως πλήρης, δῆλ' αὖτ' ἀραιὸν τοῖ χω-
 εῖα· ὅ μάλ' αὖτ' χαίρων, ἀλλὰ δ' κλονότι λυπούμεν' αὐτῶν.
 Οἷσις δ' αὖτ' ἐν φορμῶν.) ἀκρομίσσεις δ' εἰ σου τὸ δέξ' αὐτῶν,
 ἐν σαρκὶ καὶ κερύνω. παῦροι δ' αὖτ' ὀλίγοι σε θαν-
 μάσουσιν, ἀντὶ τ' αὖτ' εἰς. μᾶλλον δ' αὖτ' καὶ γιλάσουσιν,
 ἢ ἐλέησουσιν. Ζῶνός νότ' αὐτῶν.) πόδι φραστικῶς ἢ εἰ-
 μαρμυλῆ. ἀγίοχ' αὖτ' δ' αὖτ' ὡς καταγίγνεται, καὶ κατα-
 κλύζεται, οἷς ἐναντιωθῆ. Αἰγαλῆα.) δ' οὐχερὲς κα-
 πανοθῶναι θνητοῖς ἀνθρώποις. αὖτ' αὖτ' εἰπεν, ὅτι ὕπε-
 ρον ἀροτριῶν τῆς πινδύ, ὅτι τυχερὸν θέρ' αὐτῶν κερπῶν
 ται, τῶν ἀροτριασάντων ὅτι καίρων. Εἰ δ' αὖτ' ἐκ γ' ὅψ'
 ἀρόσεις.) εἰ δ' αὖτ' ὕπερνον ἀροτριασῆς, τὸ τὸ σοι βοήθη-
 μα ὑπαρχέτω, ἀροτριαῶν δ' κλονότι, ἢ νίκα τὸ πρῶτον ὅ
 κόνεψ' ἐν τοῖς δ' οὐσι καθήμενος φθίγγετ'. ὅτι φρά-
 νει δ' αὖτ' ἀνθρώπους, καὶ τ' αὖτ' ἀπείρωνα ἐσφαιροφθῆ
 τῆν, ὡς κατὰ γέλλων τὸ ἔαρ δ' κλων, ἐσφῶν ἢ δ' ὕφω-
 νος. δ' ὕσφωνος γ' αὖτ' ἀπικηκῆς. ἔστι δ' αὖτ' ὡς λινὲς φασί, δ' ὕ-
 σφωνος, ὅμοιος ἰέρακι. Τῆμος (δ' οὖν.) τότε αὖτ' ἢ εἰ-
 μαρμένη ῥεῖς ἡμέρας δ' ὡς ὅμβρι, ἢ ὅτι ἔρανος, ὡς τε χων
 νύεια τὸν τοῖ βοός πόδα ἐν τῷ πελῶ, ἄχρι τ' αὖτ' εἰσφά-
 νης τῶν αὐτῶν κλων, ὅς ὅπλας νύκτα καταχρησικώτε-
 ρον

ρον εἶπεν. ὅτι ὁ ὄψις ἀρόσας, τὸ ἴσον φέρεται τοῦ
 πρώτου ἀροτριάσαντος. Εἰς θυμῷ δ' εὖ πάντα
 φυλάσσω.) ἀκρίβως δὲ πάντα, καὶ γίνωσκί σου τῇ
 ψυχῇ σου λαίρως, ἑαρός τε λούκου, καὶ ὄμβρος μετω-
 πώεις. πᾶρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον.) ὅν δὲ τῇ ἀροσί-
 μαι ὦρα, λαῖρ εἶη χειμῶνι, πᾶρ δ' ἴθι χάλκειον
 θῶκον, ἢ γοῖν τὴν ἐν τοῖς χαλκείοις καθέδραν, ἐπὶ τῇ
 λέσχῃ καὶ σιωπῇ καὶ φλυαρίᾳ τὴν ὑδὶ τῇ ἀ-
 λείᾳ καὶ διερμηνυνομένην. τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ χαλ-
 κεία, καὶ πάντα τὰ ὄργανα καὶ τὰ πῦρ ἔχοντα, ἀ-
 θυρα ἡν ἄ καὶ λέχας ἐκάλεσαν, ὅτι οἱ πρὸν τοῦ εἰσερ-
 χόμενοι, καὶ μᾶλλον ἐν χειμῶνι ἐν τῷ θορμαίνεσθαι
 λέχας καὶ φλυαρίας λόγων σιωπῇ πλεον. ἐν τῷ ἀρο-
 σίμῳ ὅν καὶ λαῖρ, πᾶρ δ' ἴθι χάλκειον φησι τῇ ἐν τοῖς χαλκείοις
 καθέδραν. ἢ τὸ καθέδρα ἐν τῷ σῶ οἴκῳ, ἐπὶ θορμαί-
 νεσθαι ἢ τὴν ἐν τοῖς χαλκείοις τῇ πρὸν τοῦ εἰσερ-
 δραν. Ενθα κ' ἄκουσθαι ἀνὴρ.) τότε ἢ ὁπότε δὴ ὁ
 ἄκουσθαι ἀνὴρ, μεγάλως τὸν ἑαυτοῦ οἶκον αὖξαι, πολ-
 λά δὲ σιωπῇ κακὰ ἐν τῇ ψυχῇ ὁ ἀργός, χηρὸν βί-
 οτου καὶ τροφῆς, μένων εἰς ματαίαν ἐλπίδα. εἶτα
 λέγει, καὶ τὰς ἐλπίδας, ὅτι τὸν αὐτὸν τὸν λεχημέ-
 νον καὶ πρὸν τὰ, ὅτι τινι μὴ ἀρκούσα εἶη τροφή, καθή-
 μλον ἐν χαλκείοις, ὅτι ἀγαθὴ ἐλπίς κομίζει καὶ κα-
 τέχει· ἀλλὰ δὴ λονότι λεσηνῆς, ἢ ληθείας, ἢ τῇ ἀπλη-
 ρομένῳ τινός. Δείκνυε.) πρὸ φροντίζωμ πρὸ τῇ

154 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

μελλόντων, πρόλεγε τοῖς σοῖς δ' ἄλοις ἐπὶ θέρεος ὑπάρ-
 χοντες, ποιῆσαι καλίας, καὶ οἰκήματα. ταῦτάς τις πρὸ
 φροντίσας τῶν τοι χειμῶνος, εἰ καλῶς διὰθῆσαι τὰ
 τοιοῦτίας. ὃ γὰρ αἰεὶ θέρεος ἐσείτου. Μιῶα λωαιῶ-
 να.) τὸν χοιανόν, ἢ γοῦν τὸν ἰαυνεάριον, ὃς λωαιῶν
 παρ' ἑλλῆσι καλεῖται. ἢ ὅτε ἢ τῶν οἶνων συγκομιδὴ ἢ
 ἢ τῶν οἶνων ἐγίνετο. ἢ ὅτε τῶν ληνῶν ἀετῶν διονύσαι
 ἐορτῶν τῇ λεγομένην ἀμβροσίαν ἐτίλουν, ἢ πρὸς ἡ-
 μαῖοις βρομάλια καλεῖται. βρομῶ γὰρ, ὃ διόνυσος.
 τῶν γὰρ τὸν μῖῶα κελύει πρὸ φθάσαι, καὶ πρὸ λα-
 βῶν, καὶ πρὸ αὐτῶν ἀπαρτίσαι τὰ τοι πόρτα, εἰ ἐκ-
 φυγεῖν τὸν τότε παγετόν, ὃς τις τοι βορᾶ πρὸνύσαν
 τῶ γίνετα. τὰ δὲ ἔπη, ἐκ τῶν ὀρφείως μετεβλήθη.
 φησὶ γὰρ ὀρφύς·

Πολλοὶ δ' ὕψι καὶ ἐπὶ πύργοις ἐκ νεφελῶν,
 τῆμ' ἐπὶ ῥένυται φηγοῖς, καὶ δ' ἑνὶ ῥένυται ἄλλοις,
 οὐρεσί τε, σκοπέλοις τε, καὶ ἀνθρώπων ἐειθύνμοις
 περὶ γλῶσσιν, καὶ ἔσονται ἀμειβεῖν. αἱ δὲ γὰρ ὄντως
 τρέφουσι καὶ θῆρας ἐν ῥένυται, ὃ δὲ τις ἀνθρώπων
 προβλῶσκειν μεγάρων δωῶν, ἢ γὰρ δ' ἀμαθῆς
 ὕψι λυγαλῶν. πᾶν δ' ὑπογῶα μέμκε.

Κάκ' ἤματα.) καὶ αἱ ἡμέραι, δ' ὑπερβαῖνοι. βροῦ-
 ρα, ἀναρεπικὰ τῶν ζώων. εἰ ἀρπικὰ. ἀρπὶ δὲ τ' βοός
 μείζον' ὄντ' , συμπορεύεσθαι καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
 θρεμμάτων. ἀλδύαται,) ἐκφυγε. τὸ ἀπορέμφα-
 πρ,

τοῦ, ἀντὶ πλοσ τακτικῶ. Πυγὰ δ' ας.) παγετούς.
 Δυσπλεγέον.) κακῶ φροντίδ' α τεθεῖσαι, καὶ δ' υσ
 μέεμονο. Ος τε.) ὅς τις βορᾶς, δ' α τῷ βορειοτέ
 ρω μερῶν τῇ θραύκῃ πνέων, ταράσσει τὸ πέλαιος
 μεμυκῆναι δὲ καὶ ἡχεῖν, ἢ συσέλλεσθαι, καὶ συσφίγ
 γνῆναι ποιῇ τὴν γλῶ καὶ τὴν ὕλην. Δρύς, καὶ ἐλά
 τε, εἰδ' ἡ δ' ἄνδρων. Βοᾶ.) ἡχεῖ. Νῆειρος.) πολλή,
 πρὸς τὴν ὁδὸν αὐτῆς τις εἰσελθεῖν, δ' α τὸ πληθύνει. Φοῖς
 σσι.) πικνύνται, συσέλλονται. Μίεζα.) τὰ αἰσθητὰ
 ψυχρόμενοι γὰρ οἱ θῆρες, τὰς ὁρὰς ποιεῖ τὰ μέρη τῶν
 αἰσθητῶν ὑποκρύνονται. αἱ γὰρ ὁρᾶς, ὡς νόσφι οἰεῖς
 καὶ ὁσώδεις, δ' υσφιζώταται. Τῶν καὶ λάχνη.)
 τῶν πινῶν θηρῶν τὸ δέριμα, καὶ ἐν λάχνη, καὶ ἐν τρι
 χώσῃ κατὰ σκιον καὶ σκεπτόμεν. Αλλάνυ (τῷ τῷ.)
 ἀλλὰ (τῷ δ' α τῶν τῶν θηρῶν, (τῷ δ' α σέα σέρενα ἐχόν
 των, ὁ βορᾶς ψυχρὸς ὢν, δ' α καὶ (τῷ δ' α πνέει. τὸ δὲ ἄν
 σι, ἐκ τοῦ ἄνι τὸ πνέει, ἄνι ἄνι. Καὶ τε δ' α ῖν.)
 διόρχει) καὶ δ' α τοῦ δέριμα τῷ βοός. Καὶ τε
 δ' α αἰετα.) καὶ δ' α τῇ μακρότριχῃ αἰγὸς δ' α περᾶ.
 Οὐδ' εἰ μιν ἴχει.) οὐδὲ μιν (τῷ αὐτῶν τῶν βορᾶν κρατεῖ
 τὸ δέριμα τῷ βοός. Γῶνα δ' ὅτι.) δ' α δὲ τῷ πῶν
 ων καὶ τῷ πῶν πῶν οὐ πῶν δ' α πνέει, ὅτι συνεχεῖς
 αἱ τρίχες αὐτῶν, ἀλλὰ δ' α καὶ δ' α καὶ, τῶν
 πάντων πῶν γίνεται, πῶν τῆς οἰκουμένης παρ
 θένου, ἢ τοῦ βορᾶ δ' α αἰετα. Τροχαλόν.) κυ
 κυφότα

156 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

κυφότα ὑπὸ τοῖς ψύχους τὸν γέροντα ποιῇ. πινὲς
 δὲ πρὸς τῶν πλοβάτων ὅτω φασί. Γώεα δ' ὅτι διὰ
 κισρ, ὅτι δ' αἰσά ὅδιν. τὴν δὲ μίαν πλοισὶν κείδαι.
 Απαλόχρ(Θ.) Ἰρυφόρόσωμ(Θ). Εργα πολυχρύσε
 ἀφροδίτης.) τὴν σιμυοσίαν, τὴν μίξιν. πολύχρυσον
 δὲ, ἢ μεταφορικῶς εἶπεν, ὡς ὅταν ἱμῖαν ἤτ' πολὺ, ἢ
 ὅτε πολὺν χρυσὸν αἰ γυναικες διδ' ὅσαι, ἀνδράσι συ-
 ζεύγνυνται. Λίπ' ἐλαίω.) οἱ μὲν ἄλλοι πάντες
 λιπῶν ἐλαίω φασί, καὶ ἤτ' ἀκροπὴν καὶ λίπα εἶν.
 ἐγὼ δ' εἶφην, λίπει ἐλαίω, ἥγουν τὸ ὅζ' ἐλαίας· κουφί-
 ζονται γὰρ καὶ τὰ μακρὰ, ὡς τὸ βῆλομ' ἐγώ. ἢ λείφον
 το δὲ πρῶτον αἰ πῶθ' ἔνοι τρεῖς τοῖς βαλοῦσιν ἐλαίω, ἢ
 γοῦν τὸ ὅζ' ἐλαίας· πόμυλαι. Ἀνόςιος.) ὁ πολὺ πους.
 Τγν' εἰ.) ἐοδίει. τγν' θης γὰρ ὁ ὀξυπίνης καὶ λαίμαρ-
 γ(Θ). χεμῶν(Θ) γὰρ πολλὰ γεγονότ(Θ), τὸ θηρίον ἢ
 ἀρκτ(Θ), ὃν τῷ ἑαυτοῖ φολεῶ καθημελύν, αὐτὸς ἰδίως πρὸ
 δ' ας λιχμάζεται δ' αζή, τρεῖς ἀκρεῖας τροφῆς. ὁ δὲ πο-
 λύπους ὁ θαλάσσι(Θ), αὐτὸς ἑαυτοῖς πλοκάμους ἐοδίει.
 ὅθεν πολλάκις πολὺ ποδ' οὐ εὐρίσκονται κολοβόπο-
 δ' οὐ. ἀεισοτέλης δὲ ὑπὸ παγούρων φησὶ τούτους,
 ὅχ' ὑπὸ τῶν πλοκάμων ἐοδίεσθαι. Απυρον οἶον.)
 ἢ γοῦν μὴ ἔχοντα πῦρ, καὶ ἥθη. καὶ δ' ατρεῖας λου-
 γαλῆες καὶ ἀγούσας θάνατον, καλεῖ τ' ὁ θάλασσαν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἠέλι(Θ).) ὅ γὰρ λάμπων παρ' ἡμῖν τότε ὁ
 ἦλ(Θ), δ' εἰκνυσιν αὐτῷ ὀρμηθῆναι πρὸς ὀρμὴν. ἀλλὰ
 τότε

τότε πῶς τὸν τρεῖς ὥρ, ὡς δὲ μέλανας ἄνδρας
 εἰς ἀβύσσους, ἀναστρέφεται καὶ λάμπει. Βράδιον δὲ
 πῶς τὴν ἡμέραν ἡμῶν τοῖς πάντεσσι φαίνει, βο-
 ρείοις τυγχάνουσι. Καὶ τότε δὲ ἡ κοραία.) καὶ τότε
 δὲ οἱ θῆρες οἱ ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τοῖς ὄρεσι κοιμώμενοι, οἱ
 τε κέρατα ἔχοντες, καὶ οἱ ἄκροισι, φεύγουσιν ἀπὸ τῶν
 θύμων καὶ τὰ ὄρη βροσθήσονται, τὰ ὄρη καὶ πλο-
 βάσεις ἔχοντα. φεύγουσιν ἢ λυγρὸν, καὶ χαλεπῶς μυ-
 λιώντες, ἢ γὰρ συγκεκρυμένον ὑπὸ τοῖς κρύεσι τὰς
 μύλας, καὶ εἰς ὁδόντας. ἅρ' ἡμέρας δὲ τὰς ὅλας αὐτῶν
 σιαγῶνας δὲ καὶ. Καὶ πάντες δὲ θῆρες, φεύγουσιν
 ἐν τοῖς κοίλοις καὶ δασέσι φροντίζουσιν. Οἱ σκέ-
 πται.) οἱ τινὲς θῆρες σκέπῃ μακρόμενοι, καὶ ψυλα-
 φῶντες εἰς δασεῖς κρυμμένους ἔχουσιν. Καὶ γλά-
 φου περὶ ἡμῶν.) Ὁ σκέπασμα, ἢ γὰρ ἀπὸ ἡλίου περὶ
 δὲ. Τότε δὲ τρεῖς ποδὶ βροτῶ.) τότε δὲ ἡ ἀνθρώ-
 πω γρηναῖα λεκνύσκει, καὶ πρὸς γλῶττι βλέποντι, καὶ
 βακτηρίαν κατέχοντι, ὅμοιον πορεύονται πρὸς τὰ
 δάση, τὴν νιφάδα καὶ τὴν χιονάδα τῇ λευκῇ ἀλδύ-
 μνοι καὶ ἐκφεύγουντες. Τεῖσι δὲ ἀρκτοπαῖς ἐν-
 ταῦθα ἐχρήσαντο, σκέπα, γλάφου, καὶ νίφα. Καὶ
 τότε ἔσπαται.) ἢ τὸν χειμέριον ἔσπον καὶ εἰς, ὅτι οἱ
 θῆρες φεύγουντες χωρεῖσι πρὸς τὰ δάση, ἔσπαται, ὅτι
 ἐν δ' ὕβριτι ὄρυγμα καὶ φύλαγμα τοῦ σώματος, ὡς
 σε κελεύω, χλαῖναν καὶ παχὺ ἱμάτιον μαλακόν, ὅτι
 χιτῶν.

158 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

χιτῶνα τὸρμιόντα· μέχρι τοῦ τῶματθ, ἤτοι ἄνω
 ποδῶν. Χιτῶν δὲ ὅστις ἔστι ἡ δὲ νυῦ, ἢ ἡ τῆς συ-
 νήθειαν, τὸ λεγόμενον ὑδικάμυσον. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ
 τοῦ ἀκρεβέστατος τῆς παλαιῶν, χιτῶν καὶ φάρθ-
 ὅστις, τὸ διεχισμῶν ἱμάτιον, ὃ καλοῦμεν ὑπὸ λῶρι-
 πον, καὶ πᾶν τὸ οὕτω διεχισμῶν. Χλαῖνα δὲ,
 καὶ χλανίσκιον, τὸ νυῦ καλοῦμεν σφικτύριον,
 καὶ πᾶν παχὺ ἱμάτιον. Ἐσαδά, ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἔν-
 δύνουμαι, διασπύεται. ὅθεν εἶμα, τὸ ἱμάτιον. Στήμα
 νι δὲ ἔν παύρῳ.) εἰπὼν χλαῖναν μαλακίῳ, διδᾷ-
 σκει καὶ πῶς μαλακὴ γένοιτο, καὶ φησι ἔν ὀλίγῳ εἴ-
 μονι πολλῶν κρόκα καὶ ὑφασμα μερύνσασθαι, καὶ
 μερύνθαι καὶ ὑφαίνει, καὶ ὅτω μαλακίῳ αὐτῶν ἀπορ-
 γάσθαι. Τῶν ποδῶν εἶσαι.) ταύτῃ τῇ χλαῖναν,
 τοῦ χειμῶνι ἐνδύνῃτι, ἵνα σου αἱ τρίχες ἐν τοῦ κα-
 δεσκέπῃ ὡσι, καὶ μὴ ψυχρομύνης σου εἰς κεφαλῆς, ἢ
 ὅτω τοῦ ταύτης δ' ἐρματθ πονκρομύνης ἀνίσανται
 ὄρθιοι. Ἀμφὶ δὲ ποσὶ.) ποδὶ δὲ τοῖς ποσὶν ἐνδύ-
 σαι ὑποδήματα, ἀπὸ βοῶν δ' ἐρματθ, μὴ νόσῳ τε-
 λούτησαντθ· ἀδιγνή γὰρ τὰ ποιαῦτα δ' ἐρματα,
 ὡς διαμαδύντα τῇ νόσῳ· ἀλλὰ ἀπὸ δ' ἐρματθ βοῶν,
 ἐν τοῦ ὑγιῶς καὶ ἐρρωμύνης ἔχειν σφαγνῇτθ.
 Αρμυνα, καὶ ἀρμόσθαι καὶ πλοσφυῇ τοῦ χειμῶνι καὶ
 τοῦ σῶ ποδὶ. Δήσαδ.) ὑποδήσασθαι. Πίλοις, κυ-
 εῖως τοῖς ὅς ἐρίων πεπλημύνοις καὶ συμπατηθεῖ-
 σι, καὶ

σι, καὶ συσφιχθείσιν ὑφ' ἄσματος, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν
κύνου κλάφασιν. νῦν δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια. Πρω-
τογόνων δ' εἰφῶν.) ἀπὸ δ' ἐρματῶ πρωτογόνων
εἰφῶν συνέρχονται δ' ἐρματα, ποιεῖ ἱμάτια ἐν τοῖς
χειμῶνι. Διὰ τί δὲ ἀπὸ τοῦτων; ἵνα διωατὰ ἢ τὰ δ' ἐρ-
ματα, νέων ὄντων καὶ σφειρόντων τῶν αὐτῶν γημ-
νησάντων τράγων. τῶν γὰρ νεαζόντων πατόρων
τὰ τέκνα, γηναῖα καὶ διγενάρ'· ὥς τ' γηραιῶν μὲν
ἀδινῇ ὑπὸ τὸ πλεῖστον, φρόνιμα. Νόρῳ βοός.)
διὰ τὸ ἰχυρὸν εἶπεν. εἰδὼν γὰρ ταῦτα συνέρχονται
σκέυθαι καὶ νόρῳ. Ἡὼς δ' ὑπὸ γαῖαν.) ἡγ' ἵνα γὰρ
τοῦ τότε πρωϊνοῦ καιροῦ ὑπὸ τῷ γῆνι δ' ἀπλοῦται,
καὶ χέετο ἀπὸ τοῦ ἔρανθ' ἐν τοῖς γεωργίαις τ' εὐδαί-
μόνων καὶ σωφρόνως γεωργοῦντων ἀνθρώπων, ἀπὸ
στεινότητος καὶ ἀγαθός. Ὅς τε ἀρυσάμενος.) ὅς
τις ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀτμίδων ἀνασπῶν καὶ μετὰ
ειδίαις, ταύτας πνύματα τοῖς καὶ εἰ μὲν παχεῖαι ὡσι,
πυκνύσας αὐτὰς πάλιν ὕων καταχέει. εἰ δὲ λεπτό-
τορον πνύματώσας δ' ἀνεμοῖς. ὅθεν δ' ἔχει χεῖρον
ἄερα, ἢ τοῖς χροακῶν τ' ἰαννακῶν μήνα πρὸ λαβῶν ἐν
τῇ ἀρώσει τῷ σπόρῳ τ' τοῖς μήνα, ἐκφυγῶν αὐ-
τῶς ὡς χαλεπώτατον τῷ χειμῶνι. Αἰὲν ἀόντων.) δ' ἔ-
νδ' ἄτων γὰρ τὰ πνύματα καὶ ἐρόδοτος, ἐκ ψυχρῶ
φιλεί αὐρὰ γίνεσθαι. Μείς, ὁ μὲν, αἰολικῶς. Χα-
λεπὸς πρὸ ἀνέμων, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.) χαλεπὸς
ἐμὸς.

160 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἔμόνοντο οἱ μὴ ἔχοντες ἐλαφρὰ βοσκήματα, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πρὶν ἰκανῶς παῖσαν πρὸς τὸν χει-
 μῶνα κεκτημένοις τῶν ἀρσούκων. Τῇ μὲν τ' ὥμι-
 συ.) τότε φησὶ ἡ γὰρ τ' χειμέριον μῶνα ἐλθὼν ἔλαφας ἡ-
 φοφῆς, τὸ ἡμισυ δίδου τοῖς βασιλεῦσι, ὅτι μακρῶν ὁσῶν τ'
 νυκτῶν τότε καθύδνουσι, καὶ ἔκωπιώσι τοσοῦτον,
 ὅσον πρότερον. τοῖς δὲ ἀνθρώποις, δίδου πλείων τῆς
 ἡφοφῆς ἐλθὼν πρότερον ἐλθὼν ἐκείνοις δίδου, ὅτι καὶ
 ἐν ταῖς μακρῶν ταύταις νυξίμ' ἐγειρόμενοι, ἐνίοτε
 τι ὀργάζονται, καὶ ἔκ' ἀργούσι, καθάπερ οἱ βοοῦς. Ἐ-
 ὅτι ἐν χειμῶνι πλέον ἐδίομεν οἱ ἄνθρωποι, ἡμῶν τὰ
 ὀρμάτ' ψυχρομῆν' ἔλ' ψυχρὰ, καὶ ἐλθὼν θερμότη-
 τ' ἐνδὸν χωρῆσης, καὶ πεπῆσθης ῥαόνως τὰ ἐδίο-
 μενα, συλαρομῆνης ἡμῶν εἰς πᾶν καὶ ἐλθὼν μακρῶν
 ταύτης νυκτός. Τ' ὥμισυ δὲ, συλαρομῆνης ἀπὸ
 κῆ. Αρμαλῆς.) ἡφοφῆς, ὡς συλαρομῆνης τὰ μέ-
 λη. Ταῦτα φυλαρομῆνης.) ταῦτα πρὸς μου
 φησὶ τὰ πρὸς γέλλατα, ἄχρις ὅτου ἐνταῦθα, ἀπὸ θέρους,
 μέχρι καὶ θέρους ὀξίσου, καὶ λογοπράγ' τὰς ἡμέρας ἔ-
 τας νύκτας, καὶ εἰ μὴ μακρὰ ἔλ' ὀργάσιμοι οἱ βα-
 σῖν αἱ ἡμέραι, δίδου τὴν δ' ἔδου τοῦ τοῦ τροφῶν. εἰ
 δὲ τοῦ ναυτίου αἱ νύκτες μακρὰ καὶ ἀνέσιμοι, δίδ' οἱ
 τοῦ τοῦ ἐλάσσονα τὴν τροφῶν. πλείονα δὲ οἱ ἀνθρώ-
 ποις, δ' ἂς αἰτίας ἔφημεν. Αὐτῆς.) ἡ κοινὴ διά-
 λεκτ' καὶ ἰωνίς, καὶ εἰς τοῦ πίσω καὶ πάλιν ταῦ
 πράγ' ἐστι.

γράφει. ἢ δ' ἀπικνέσθαι. Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα.) ἡνίκα
 δὲ ἐξήκοντα ἡμέραι χειμέρια πρὸς ἔλθωσι, μετὰ τὴν
 χειμερινὴν ταύτην τροπὴν, τότε ὁ ἀρκτοῦρος ἀσὴρ
 ἐκ τῆς ὠκεανοῦ ἀνατέλλων, ἀκρόνυχθαι φαίνεται. με-
 τὰ μικρὸν δὲ ἴσταται καὶ τὸ ἥαρ, καὶ ἡ χειλιδὼν φαί-
 νεται. πρὸ γουῦ τοῦ ἥαρος καὶ τῆς ὠλφανείας τῆς χει-
 λιδόρος πολυαδῶν φησὶ, κλάσιδ' ἐστὶ τὰ ἀμπέλια.
 Χειμερία δὲ τροπὴ τοῦ ἡλίου, ὅταν ἐν τοξότην τρέπε-
 ται ὁ ἡλιος, ἡ γουμμιρῶν δεκεμβρίῳ, ἢ ὀλίγον τι
 πλέον, ἢ ἔλασσον. Ζεὺς.) ὁ οὐρανός, ἢ ἡ εἰμαρμένη.
 ἐν γὰρ τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἡλιος τὰς
 τριακονταδικὰς τμήματα τοῦ δωδεκαζωδίου ποδι-
 πολούμενος, τὰ τῶν ἡμερῶν ἀποργάζεται τοὺς ἡμέ-
 ρηματα. ἢ ὅτι ἡ εἰμαρμένη, ἣν ἡμεῖς πρόνοιαν θεῶν κα-
 λούμεν, ὅπως ἔταξε νυχθημέρας καὶ νύκτας, καὶ ἐνι-
 αυσάτους κύκλους ἀρτελεῖσθαι. Ἀσὴρ.) τὸ ἄστρον
 ἀσέρας πᾶν ἔχει. Ἀρκτοῦρος.) ὡς ἂν ἡμῶν λέγουσι
 καλλιστοῦς, τῆς λυκάου θυγατρὸς, ἀρκάδα καλού-
 μεθα. ὅτι διὸς μιγνυμένης τῇ καλλιστοῖ, ἦρα Ζηλοτυ-
 πήσασα, ταύτην ἀρκτοῦ ἐποίησεν. ἐπὶ χομύλῳ δὲ
 τὴν καλλιστὴν ἐν κυνηγεσίᾳ κατ' αὐτὴν, ὁ πᾶσι τρώ-
 σας ἀνείλεν. ὁ δὲ Ζεὺς ἐλέησας αὐτὴν, κατισέεισεν,
 ἔστι δὲ ἀσὴρ ὡς τῆς Ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος. Προ-
 λιπὼν ἱερὸν ῥόον.) ἀνατείλας ἐκ τοῦ δείζοντος, ὁ
 φανείς ἀκροκνέφαιος.

162 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Τὰς ἀπρονέφους εἰ μαθεῖν φαύσεις θέλεις,
 Αναπλάσ τε καὶ δ' ὕσεις τῶν ἀσέρων,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν ψυχῶν λόγων,
 Αἰὼν ἔρανως ὅζ' ἐμῶν διδ' αὐμάτων.
 Αἰὼν προμοιρῶν ποντεκαίδεκα ἔρχων
 Εἰς τῆς αἰωνοῦ ζωῆς ἀναδρομοῖς,
 Τὸν ἥλιον βλέπων δὲ τοῖς κάτω δρόμοις
 Προσὶ ὑπεκρέχοντα μοιρῶν ὧν ἔφλω,
 Ανατολῇ ἐὼς δυδρομῶν τρέχει.
 Εἰ δ' αὖ προδράμῃ προδρομῶν τοῖς ἡλίοις
 Εἰς τὴν κάτω αἰὼν καὶ κάτω καταδρομῶν
 Ανατολῇ τρέχει μὲν, ἀλλ' ὅζ' ἐσπέραις.
 Εἰ δ' αὖ ἐλάττω, τὴν δ' ὕσιν τὴν ἐσπέραν,
 Μοίρας δὲ ποντήκοντα προδραμῶν τρέχει,
 Μεσουρανήμα, καὶ δρόμους ὑπὲρ τὰς.
 Μοίρας δ' ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἔρχων,
 Αἰὼν ὁπιδὲν ἡλίοις ὁραμέτρως
 Διῶνται εἰς γλῶσσαν ἀκρονυχίαν ἔχει.
 Ταυτὶ μὲν ἔγνωσ, καὶ μαθεῖν ὅτ' ἔτι νοεῖ,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν λόγων ληρήματα.

Τὸνδε μετὰ.) μετὰ δὲ ἀκρονυχίαν ἀφ' ἧς τοῦ ἡλίου, ἢ ὅς
 βογόν, ἢ μεγάλως καὶ ὀρθίως γοῶσα, φαίνεται χελι-
 δῶν. ὁ δὲ σοφώτατος πρόκλ., τὸν πλάτωνα φέ-
 ρων μάρτυρα, φησὶ μὴ δ' ὅς ἔστιν ἡ λυπούμενη ἀδ' ἡμῶν.
 ὅθεν ὁ δὲ τὴν χελιδόνα ὀρθογόνω, ἀλλ' ὀρθοβόλῳ βάλει
 ταί

ται γράφει. ἡμεῖς δ' ἴσμεν καὶ διχα μάρτυρες
 πλάτων, ὅτι ὁ δ' ἐν ὄρνεον λυπούμενον ἄδει. ἀλ-
 λά δ' εἰνῶς καὶ ῥητορικῶς ὁ ποιητὴς τὴν λαλιάν τι
 χελιδόνος, θρῆνον εἰς λέγει, ἢ τὸν μῦθον τι τοῦ πα-
 δίου. ἐκείνης θυγατρὸς. ἔθην δὲ τὴν χελιδόνα πα-
 δίου καλεῖ θυγατρίαν ἢ τὸν μῦθον, διὰ τὴν γε-
 γονῆσαν χελιδόνα, τὴν φιλομήλαν λέγω. πῶς ἢ σὺ ὁ
 μὴ δεξιόμενος θρῆνεν τὴν χελιδόνα, παυδίουτος ἐδέ-
 ξω θυγατρίαν; πῶς δὲ ὀρθογόνῳ βάλει γράφει τὴν.
 τὴν τῇ ὁλοκλήρως βοῶσαν, ἐν ὀρθῶν ἢ μάλλον ἔ. ὁ δὲ
 πλάτων πρὶ ὀρνέων λέγων φησὶ, μηδὲν ὄρνεον ἄδ' ἔμ
 λυπόμην, οὐ μὲν ποδὶ τῷ ὅσα μυθικῶς γέγραπται.
 Παυδίουτος.) ἢ τὸν παυδίου θυγατρίαν. φασὶ μῦθον
 πρὶόνδε. παυδίου δ' ἀθλῶν, θυγατρίαν ἔχον πρό-
 κνιν, καὶ φιλομήλαν. ὧν τὴν πρόκνιν, τηρεῖ τῷ ἐκ
 θράκης δίδωσι πρὸς γάμ). ὅς δ' ἐκείνης ἵτυν γένεα.
 χρόνῳ δὲ ὁ τηρεὺς ἐκ θράκης ἐλθὼν ἀθλῶν, λαμ-
 βάνει καὶ τὴν φιλομήλαν ἀπάγει πρὸς τὴν πρόκ-
 νιν εἰς θράκην. ἐν αὐτῇ δὲ τι βοιωτίας, ἀπ' παρθε-
 νόει καὶ ταύτῃ καὶ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν θερίζει, ὅ-
 πως μὴ δ' ἐν ἰσχύει φράσαι τῇ ἀδελφῇ. ἢ δὲ εἰς θρά-
 κην ἐλθῶσα, δι' ἰσχυρίας τὸ πᾶν φανδροῖ. πρόκ-
 νη δὲ τὸν ἦν ἀποσφάξασα ἵτυν, εἰς τὸν τηρεῖα. ὁ
 ἢ μαθὼν, ὅτι τὸν παῖδα βιβρώκει, ἀνελὼν ταύτας
 ἐμελλεν. οἱ θεοὶ ἢ ταύτας ἐλέησαντες, ἀπαρνήσαν.

164 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καὶ πρόκνη μὲν ἡ ἀκρόων γεροντία, τὸν ἴτιω ὁ δ' ὕρεται. φιλομήλα δὲ χελιδὼν, τηρεὺς φησὶ με εἰάσθην. ὁ δὲ τηρεὺς ἔποψ' ἡγρόμενθ', ποῦ ποῦ φησὶ, αἶ μοι τὸν παῖδα πρὸς ὕωχίαν πρὶέθηκαν. ταῦτά εἰσι τὰ λίρα μυθίαδρια. γράφει δὲ ποδὶ βούτου σοφοκλῆς, ἐν βῆ' τηρεῖ δράματι. Οἶνας ποδὶ ταμνέμεν.) τὰς ἀμπέλους φησὶν ἀροτριαῶν καὶ φυτδύειν καὶ σωείρειν καὶ κλαδ' δύνειν, καὶ πλεῖν, καὶ γαμῆν, καὶ τὰ ὅμοια. ὀρφεὺς δὲ μαθηματικῶς πάντα πρὶακελδύνεται δροῦ· οἶον, σελλιώνης βρεχούσης ποδὶ πρὶβήνον πάντα φυτδύνειν, πλὴν μόνων ἀμπέλων. μισεῖ γὰρ ἡ πρὶβήνθ' τὴν ἀμπελον, δὶα τὸν πατόρα ἰκάειον. διὸς ὕδροχόος ποδὶ πελδύοντθ' μὴ πλδύσης· χαλεπὴ γὰρ τότε λίαν ὄξις ἢ θάλασσα. τῷ αὐτῷ διὸς ἐν ἰχθύσι μὲν ὄντθ', καλὸν γάμος ποιεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ΑΛΛ' ὁπότ' αὖ φερέοικθ'.) ἀλλ' ἡνίκα αἶ πλειάδ' ὄν' ἀνατέλλωσι, ἅς πρ' πεφδύγως ὁ φδρέοικθ' καὶ κοχλίας, ἡ ζωὸν ὁμοιον μελίση παρ' ἀρκάσι μὲν, ἀναβρέχει πρὸς τὰ φυτὰ, τότε μεκέτι σκάφθ' γινέσθω σοι τῶν ἀμπέλων, μὴ πως σφοδρῶς φλέγων ὁ ἥλιος, ἐγκύψας ταῖς ῥίζαις, ταύτας ἀρξήσθην, γυμνωθείσας ἐν τῷ σκαφθῆναι. Αρπας τε χαρὰσέμεναι.) χάρασσε δὲ τὰ δρέπανα, β' αὖ δούλευς ἔγειρε, καὶ τὰ πρὸς δέξθ' ὕπρ' ἐπιζε. φδύγε δὲ τὰς σκιεράς καδέδρας, καὶ τὸν κοῖτον, ἡ γοιμ τὴν κοῖτῳ, καὶ τὸν

τὸν ὕπνον ἢ μεταπλάσμων. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ θί-
 ρος, τὸν μέχρι πρωΐας. πρὸ τοῦ καύματος δὲ ἀνιστά-
 μιντο πρωΐαιτόρου, δείξει ἐν ὀκρέτῳ τοῦ ἀέρος
 τῷ κατασήμετι. ἀμνητός καὶ θειτός, οἱ καιροί. ἄ-
 μνητο δὲ καὶ θειτο, τὰ θειζόμενα καὶ ἀροφίω-
 μενα. Οὕτως γὰρ.) ἀπικῶς τὰ τοιαῦτα ἡταγρα-
 φεῖται. ἰωνδὺν δὲ ὀχλῶστας οὕτως αὐτά. Τημεδὺς
 σπυρίδερ.) τότε ἐν τῷ καιρῷ τῷ θίρως, ὅταν αἱ πλη-
 ρῆς ἀνατέλλωσι, πρωΐ καὶ ὄρθρος ἀνιστάμεντο, σὺ
 ναγε εἰς τὸν οἶκόν σου τὸν καρπὸν, ἵνα ζῶν ἔχῃς ἀφ-
 κοῦσαν. Ἡὼς γάρ.) ἡὼς δὲ σημαίνει. τὴν ἡμέραν
 μόνον, τὸ νυχθήμερον, τὸ πρωϊνὸν κατάνημα, ὃ τὸ
 καθόλου καὶ ἀπλῶς λέγειν ἡμέραν, ὅπου οἱ μυθολο-
 γῆται, σωματικῶς ἢ θεῶν ἐκάλεσαν. νῦν ὅτι τὸ πρωΐ-
 νόν κατάνημα λέγει καὶ ποιεῖται ἔπαινον τοῦ τοῦ
 τοῦ τῷ ἡμέρας κατάνηματος, λέγων τὸ πρωϊνόν ὃ
 ὄρθρον τῷ ἡμέρας κατάνημα, τοῦ ὁλοκλήρου ὅρου τῷ
 τρίτῳ ἀπόμοιραν ὀργάζεται. ὅθεν κάλλιστον ὅτι ὃ
 τοῖς ὀργαζομένοις ὃ τοῖς ὀδύσσι. τὸ πρωϊνόν ὅθεν
 κατάνημα φαμὲν, πολλὰς μὲν ὀδύσας πρὸς τὴν
 ὀδὸν πρὸς κίνησε, πολλοῖς δὲ γεωργοῖς ἐπέζυξε τοῦς
 βόας ὑπὸ τὰ ζυγά, ὥς τε ὀργάζεσθαι δὴλον ὅτι. Τὸ
 δὲ ζυγὰ, ἀντὶ τοῦ ζυγού, μεταπλάσμός ἐστι. ἡμῶς
 δὲ σκόλυμο.) ἡνίκα δὲ ὁ ἀκάνθης τοῦ ὄντος αὐτοῦ, ὃ ὃ
 σκόλυμο λεγόμενον, ὃ ὁ ἡγετικός τέστιν ἐν δὴν-

166 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ὁρῶ καθήμενον, ἅδ' εἰ πυκνὸν δῖα τῷ πῆρυνγῳ. ὅ-
 τω γὰρ ἅδ' εἰ, τρίβων ἑαυτὸν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κοπι-
 εῖν θόρυβος, καὶ ἐπιπόνου· τότε αἱ αἰγὸν εἰσὶ λιπῶσαι,
 ὡς ἅδ' η̄ παυθεῖσαι τοῦ θηλάζειν τὰς εἰφους, καὶ γα-
 λουχεῖν, καὶ ὡς εὐρωτόρας τροφὰς ἐδίδουσαι, καὶ ὁ
 οἶνον· τότε ἀρίστος καὶ δεδοκιμασμένον, ὡς δ' ὅλα
 φθαρῆσεται ἔτι, καὶ ὀξύνης γηθήσεται, φθινόπωρον
 πῆλθων, καὶ χειμῶνα καὶ ἔαρ, καὶ ἡδ' η̄ θέρους ἀψά-
 μενον, καὶ μὴ τραπείς. αἱ δὲ γυναικὸν πέτε λαγνί-
 σσαι μάλλον, καὶ καταφορώτοροι πρὸς σωουσίας
 καὶ ἀφροδίσια. ὑγρότορα γὰρ φυσικῶς ὄσαι, ἐΨυ-
 χρότορα τῷ ἀνδρῶν, τότε τῷ ἡλιακῷ θερμῷ κατα-
 σήματα δύκρα πύμναι, ὡς ὅτι καὶ εἶσαι ὑπὸ αὐτῷ
 τὸ πόδι πῶν ἐλὶ ὑγρότη· δύρεκτότορα πρὸς τὰς
 σωουσίας, ἐΨυχρότεροι γίνονται. ἀδυνέστεροι δὲ
 οἱ ἀνδρῶν· ξηρότοροι γὰρ ὄντες φύσει τῷ γυναικῶν,
 καὶ πῶν πλέον ξηραίνονται τότε, ἀδυνάστου. ἐν δὲ τῷ
 χειμῶνι, πλέον ὀργῶσι τῷ γυναικῶν, ξηρότοροι ὄντες,
 τῇ χειμερίῳ ὑγρότητι δύκρα πύμναι. τὸ δὲ ἔαρ, ἀν-
 δράσιν ἰσομορίαν ἀφροδισίων τηρεῖ. τῇ ἰσομορίαν
 οὐδ' ὅτω μοι νόος, δεκαπλασίονα ὀργῶν τοῦ ἀνδρός τῷ
 γυναικῶν. **Η̄χέπυς.**) ὁ ἡχητικός, βοιωτῶν καὶ αἰο-
 λῶν ὅτιν' ἰδίωμα, ἡτοι διάλεκτος. **Σείει.**)
 νύκτωρ καὶ ὁ ἡλιος νοεῖται, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ γῆλον τοῦ κυ-
 νὸς ἀσὴρ, σείει καλὸν μενον. τότε γὰρ καὶ ὅτι
 ἀνα-

ἀνατέλλει ἰὼθ. Πετραίη σκιά.) ἀπηλαιώδης
σκιά. φαίνεται δὲ νῦν ἀνελφαικῶς ἐναντίως αὐ-
τῷ γράφειν ὁ ἰσίοθ. ἄνω γὰρ εἰπὼν, φεύγει δὲ
σκιεὺς θώκους, νῦν αὐτὸν ἐν ἀπηλαιώδει παρακε-
λεύεται καθεῖσθαι σκιά. Οὐκ εἰσὶ δὲ, ἅ φησιν, ἐ-
ναντία καὶ μαχόμενα, ἀλλὰ μάλλον ἀλλήλοις σω-
τρέχοντα. ὁ γὰρ ἀνωτόρω εἶπεν, ὅτι πρῶτ' ἀναστὰς ἐν
τῷ ψυχρινῷ ἦ ἡμέρας μέρει, θέλει ἐσώαγε τὸν
καρπὸν· ἔπειτα πάλιν ὑποσφραγίζων φησὶν, πῶ τῆς
καυσώδους ὥρας ἀναστὰς θέλει. ὅτε δὲ καυσωδ' ἐσε-
ρον γήνηται τὸ ἦ ἡμέρας κατέσκημα, τότε εἰς τὰς
ἀπηλαιώδεις καὶ πετρώδεις ὑπαισέχου σκιάς, ἐ-
οῖνον βίβλινον πίνει· ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου θρακίας.
ἦ ἑλαφρόν ἐστι ὑδάτωδ' ἢ, κατ' ἐμὲ, ἀπὸ τῆς ἀστυείων,
τῇ πόδι τῷ βίβλον καὶ λίβανον· ἐκεῖ γὰρ ὑδροπέ-
ται. ὅτε γὰρ διηλοῖ ἐκ τοῦ ἐπάγειν, τοῖς ὑδατῷ
πλοχείων, τὸ δὲ τέταρτον ἱερὸν οἶνον. τουτίσι, τεταρ-
τημόριον ἔχει μέρῳ τοῦ οἶνον, καὶ τρεῖς μερίδας ὅζον
ὑδατῷ, ἵνα ὑδάτος γήνηται. ἐν χειμῶνι γὰρ δ' εὖρον
ἀκρατοτόρων, ὡς διερμοτόρων τῶν οἶνων ἀρρύνεσθαι.

Πετραίη τε σκίη.) ἦ τε σκί, δ' ἀκτυλῷ. τὸ γὰρ
τῆ κοινῇ δὲ συλλαβῇ. καὶ νῦν οὐκ ἐκτείνει, ὥς καὶ
παρ' ὁμήρῳ·

οὐδὲ σκάμανδρος ἔλκε τοὺς μέρους, ἀλλ' ἐλ μάλλ).
βιάζα.) τὸ ἀπαλόν, πρὸς τὸ μὴ ἄζα τις εἶναι. ὁ μὲν δὲ

168 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καθὼς φησὶ τὸ παξάματιον. Μάζα τ' ἀμολγαίν.) ὁ
νεοφύρατος ἐλεπτός ἐ τρυφερός ἀγρός. πῶς τὸ μα
ζῶ, τὸ τρυφῶ. ἢ πῶς τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. ἀγρός δέ,
ὁ μέγας ἐ ἀγρίου. ἵα μ οἱ τῶν γραμματικῶν γριφο
πλόκοι, μάζα μᾶλλον καλῶς τὸ ξηρὸν καὶ εὐρόν ἀγ
ρίδιον. μάζα τ' ἀμολγαίν.) ἀγρίου γηναῖος ἀμολ
γῆ καὶ ποιμνί ἀρμόδιου, ἢ γαλακτι πεφυρμένος.
Σβεννυμνάων.) παυσιζῶν τ' ἐκλάζει. ἐ βοὸς ὑλο
φάγοιο.) ἱσυχάζω σοι φησὶ τόδε ἐ τόδε. ἐ κρέας
ὡς τε ἴσως ἐδίειν, ὁρετρόφου ἐ ἀγελαίας ἐ ἀδ' αμῶ
σου βοὸς εἴρας, ἢ πῶθ' ἐν καὶ ἀτόκου, καὶ πρωτογόν
ων εἰφῶν κρέας, καὶ χείρων ὑπὲρ τοῦ θεοῦ καὶ
καθήμενου τρυφῶ, πρὸς ζευγείας αὔρας τρέφας
τὸ πρόσωπον, καὶ οὗς δούλους κελύων τὸ σῆμα
ἀλφῶν. Γῶς δέ ὡς ἴσως, ὁ πρὸ μικρῶ ποδι λαχλῶδου
τῶ σὸς ἀδελφός, καὶ πρὸς ἐ ἀγορεύει, ἔξει τῶ αὐ
τῶς τροφῶς, ἅς μόλις ἔξωσι καὶ οἱ τῶ μοίρας ὄντων
τ' κρείττονος; βοὸς ἀγελαίας καὶ ἀτόκου κρέας, καὶ
πρωτότου εἰφῶν, εἰ μὴ που αἰφνης αὐτῶ τὰ τοῦ
ἰὼς παρέρησαν θρέμματα, ἢ αἰ τῶ εἰχθονίς ἀ
γέλας πρὸς πεγνόν, ἢ πᾶσα χείρ ἢ εἴς τῶ τρι
ταίχμῳ τῶ βαβυλωνίῳ τῶ ἀρτάβλῳ ἢ, ὅς ἐκάστης
ἡμέρας ἐκ τῶ αὐτῶ χωρίῳ φόρον ἐλάμβανεν ἀργυ
ρεῖα ἀρτάβλῳ, ἢ τοι μέδιμνον. ἵπποι δέ τούτῳ φορ
βάδ' ὅς ἴσαν ἑξακισχίλια τε ἐ μύρια, κήλων δὲ
ὀκτα-

ὀκτακῆσοι, πλὴν μὲν τοῖς τῶν πολεμιστῶν. κύνες
 δὲ θηρατικῶι, ὡς μόλις ὑπὸ φόρῃ ποσσῶν χωρίων
 δυνάσθαι τρέφεσθαι. Τρεῖς δ' ὑδάτῳ πρὸ χέδρ.)
 πρὸ ἐπομῆν πόδι τούτου. πρόκλῳ δὲ ἀριθμὸς φη-
 σάτω ἀρτίους καὶ πόδι τῆς, πόδιος ἀρτίους, καὶ ἀρτι-
 πόριους, ἡμιολίους, καὶ ὑπὸ τρίτους, καὶ ὑπὸ μορείους,
 καὶ πολλαπλασίους, καὶ πολλασιεπιμορείους, καὶ τὰ
 λοιπὰ, ὅποσα μὴ ἐγκαίρως λεγόμενα, καταψοφεῖ
 μὲν τῇ νέῳ τὰς ἀκῶας, πόδι πέτῃ δὲ ἀπαιδουσίας
 ἐξηγῆται. ὥσπερ αἱ ἐν τοῖς στίχοις ὑπολυσκᾶσαι,
 καὶ πρὸς αἰσῶν καὶ ζωγραφίαι τῶν λιθογῶν ἐτεκ-
 τόνων, τὰ ἐρρύθμᾳ τε καὶ κακοσυῦθετα. (ἐμὲν.)
 πέμπε, ἐμβαλε. ὅθεν δ' αὖτις τὸ ἐμὲν. καὶ πόδι
 διαγνώσεως δὲ ὑδάτων, ὁ σοφὸς πρόκλῳ ἔξω τῶν
 καὶ ἄλλων φιλοσοφῶν. ὅθεν γὰρ ἐν ταῦτα, πόδι ὑδροσχο-
 πικῶν ἡσίοδῳ διαλέγεται. ἐν οἷς δ' ἐπὶ τοῖς τοῦ ἐμ-
 πέσοι, ὅ τ' ἀρτῶν ψυδῶν, πρὸς δὲ τῇ ἐξηγήσει συ-
 τήνῃ, δ' εἴσομιν ἀκριβέστερον, ἵν' εἰδῆτε ὅποσας ὑ-
 δροσχοπικὰς βίβλους ἀνεγνώκει μὲν τῇ παλαιῶν,
 ὥσπερ δ' ἡ καὶ ἐτοῖας παντοίας, καὶ πόδι πέτῃ γὰρ
 φωμῶν, πρὸς ὑμετέρων ὠφέλειαν. ἔξω δὲ καὶ πόδι
 ἐπὶ τῇ ὑδάτῳ διαγνώσεως, ἐν τῇ ἡμεῖς τοῖς πρὸ-
 κλείοις πρὸ δ' ἡμῶν. ἀρίστον ὑδάτος, ὁ ταχὺ θερμαν-
 θῆναι, ταχέως πάλιν ἐναποψύχει. Διμήτορος ἱερὸν
 ἀκτῶν.) τὸ ἱερὸν δ' ὡρὸν ἐπὶ δ' ἡμῶν, ἡ γὰρ τὸν

170 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

σῖτον. δ' ἡμῆτραν δὲ νῦν φησι, ἢ τὴν γῆν, ἢ τὴν θιο
 νύσου ὁσίειδ' ὅ γινώσκω, ἢ τὴν φυτείαν καὶ γεωρ-
 γίαν μετὰ θιονύσσας πορδνομύω, ἐδίδ' αἴξε. τὴν δὲ
 Φι κῶρης καὶ δ' ἡμῆτρος ἰσορίαν, κατ' ἀρχὴν Φι Βί-
 βλου καὶ μυθικῶς εἶπον, καὶ ἡλληγόρησα. Εὐτ' αὖ
 πρῶτα φανῇ ὁ γῆν ὠρίων.) ὁ σοφὸς πρόκλ' ὅ-
 αρίθμῳ καὶ ὑδροσκηπῶν, ἐν οἷς πρ' ἑδ' εἰ, τὰ χρεῖα
 δ' η καὶ ὁ ζήγῆσεως χηζόντα πῆρατρέχει, ὡς νῦν τὴν
 ὠρίων ἄνατολῶν. ἄλλ' ἡμεῖς οἱ μηδ' ἐν εἰδύτῳ
 τοῦτο σοφόν, οἶον καὶ ὁ πρόκλος, τὴν μὲν μυθικῶν
 τοῦ ὠρίων ἰσορίαν, ὅτι κυνηγὸς βοιωτῶν, ἕως
 ὑρίως καὶ ὕδρου ἄλκας Φι μίνω ὁ θυγατρὸς, ἔω' ἀρ-
 τίμιδος δὲ ἀνερῆθ, σκηρπιδὸν ἀναδύσης, παραδρα-
 μόντ' οὐ μαθηματικῶς ὅν διδ' ἄξομεν, πλὴν σα-
 φῶς τὴν πούτε ὡς πολλῶν, μὴ μακρολογήσαντες,
 καὶ πόρ Φι ὑποθέσεως διδύσης μακρογορεῖν.
 Δέκα πῆριππύσιν ἡμερῶν δρόμοι,
 Εξ ὠρίων φάσεως πρὸς τὸν κυῶα.
 Οὕτως ἔφη μὲν καὶ ἄφῶς καὶ σιωπῶν.
 Εἰ δ' αὖ θελήσει τις πῆρεκτείνω πλέον,
 Ηλιῶ εἰς βὰς ταυρικῶν δρόμους τρέχειν
 Τελσῶν δεκάδ' ὡν ἡμερῶν τρέχει δρόμους.
 Καὶ τρεῖς ἐπ' αὐτοῖς φωσφορήσας ἡμέρας,
 Τροπικὴ ἐλαύνειν ἀρχεται θεατρόπας.
 Αὐτῇ τροπῶν δὲ τῇ δὲ τῇ θεατρόπῳ,

Παραδραμύσας ἡμερῶν διπληννίδ' ὦ,
 Επιπλὺν δ' εἰκνυσι λαμπρὰν ὤριον.
 Ενθόλῳ ἐξάκυκλ' ἡμερῶν δρόμ' ὦ.
 Δάωει δὲ λοιπὸν ὁ κράτιστ' ὀρνέων.
 Εξ αἰτοῖ δὲ, κρυβείς δὲ πῶς κυνὸς φάυσιν
 Ολῆ τετρακτὺς ἡμερῶν πῶς ἄρ' ῥέει.
 Καὶ τί πλατύνω αὖθ' δρόμος τῷ ἄσέρον,
 Εἰδὼς ἀκρεβῶς ἀσρικλὺ πᾶσαν θέσιν,
 Σιγῶ τὸ λοιπὸν, μὴ θολόσω συγγραφέων.

Μέτρω δ' ὅσον μίσσας.) μοδισμῶ δὲ καλῶς ἀρκώ-
 μισον τ' σῖτον, ὅν τοις σοῖς κυνῶσι. τυτίσι, καλῶς
 μετρίσας ὅποσος μεδίμνος ἐγνώρησας. Αὐτὰρ ἐ-
 πλὺν δ' ἡ.) ἐπειδ' αὖ δὲ ἀρκησάμενος πᾶν σου γῶγ-
 γιον ὁ σωτείνει πρὸς τὸν βίον ἐπὶ τὸν ζῶντα, κτῆσαι
 ἐμίδιον ἄοικον, καὶ μεδίαν ἀτεκνον. ἴν' ὁ μὲν ἀρ-
 κλέπῃων τι τῷ σῶν, ὅν τὸν ἴδιον οἶκον ἀρκωμίζῃ. ἢ
 δὲ, πῶς τὸν πᾶν δ' αὖθ' ὅσον γ' σημαίνει τὸ ὑπόπερθε.
 Βεῖβει δὲ ἀπ' τῷ βοῶν, τῷ ἐχθρῶν ὑπομάζιον πόρ-
 τιν, ἢ γὰρ δ' ἀμαλιν. Καρχαρόδοντα.) ὀξύδοντα,
 δ' ἡ κτηνὸν εἰς τὸ ἀρσοβεῖν αὖθ' ἡμεροκρίτης, ἢ γὰρ αὖθ'
 κλέπτης. Χόρτον τ' ὅσον μίσσον.) χόρτον τε ἐπ' ἄχυ-
 ρον ἀπέθε, ἵνα τοῖς σοῖς θρέμματα ἢ δ' ὅλα τὰ ἔσθας
 ἀρκῶσαι τροφή, ἔασον δὲ μετὰ τὸν θείτῃ αὖθ' γῶγ-
 γος βόας ἐπ' αὖθ' οἰκίτας ἀναπαύσεως τυχεῖν, ἐπὶ μὲν
 κατὰ τὴν χάσας ἐπὶ αὖθ' ὡς πρὸς τινὲς τ' βαρυτάτων
 δέσας.

172 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

δεσποτῶν ὄργοις ἐτάρχοις, ἵνα πάλιν ἔχῃς αὐτοῦ ὑ-
 πονεργουῶτάς σοι γυμνασιότοτον. Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων
 καὶ σείριθ.) ἥνικα δὲ ὁ ὠρίων μεσουρανίση, καὶ ὁ
 λεῶναςθ. ὀλίγον γὰρ ἀπέχουσιν ἀλλήλων διάστη-
 μα. ὁ ἀρκτοῖρθ δὲ ὁ φιλζώνης τοῖ ἀρκτοφύλακθ
 λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁ καὶ ἑωσφόρθ καλεῖται, ἀνα-
 τέλλῃ ἑῶαν ἀνατολῶν· ἢ τις γίγνεται μετὰ ἑκατάδε
 καὶ ἡμέρας φιλ τοῖ κυνὸς ὑπὲρ πληῆς, ἥγουν μετὰ αὐγῆς
 σου ἡμέραν ἐνάτω, τότε φησὶν ὅτι πέρσῃ τοῖ τρυγη-
 τοῖ μέμνησο. ἄρα δὲ ὁ μάταιθ καὶ πόλεισός ὁ ἡσιό-
 δθ Βαυαύσω καὶ ἰδιώτῃ ἀνδρὶ ὄντι τῷ ἀδελφῷ,
 θίρεος καὶ τρυγητοῖ καὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων σα-
 φειάτων ὄντων ἐπάγων ἀσαφῇ τὰ τεκμήρια, ἃ ἐ-
 πισὶ τῶν ἀστρολόγων ἠγνόνται; οἶμαι δὲ καὶ ἡσιόδθ
 αὐτῷ. ὅ γὰρ αὖ αὐγούσω τρυγαῦ πῦρεκελδύθρ.

μεσουρανήμα δ' ἐστίν, ὡς πρῶτον ἐδίδαξα σοι χεῖρα
 κῶς, ὅταν ἐνενήκοντα μοίρας πρὸ ἡλίου ἀστὴρ ἀνατεί-
 λῃ· τυτέστιν, ὅταν τρία ὅλα ζώδια περδράμῃ τὸν ἡ-
 λιον. αἰ γὰρ καὶ ἐκαστὸν νυχθήμερον, ἕξ εἰσὶ ζώδια
 πρὸ τοῦ κατω καὶ ὑπὸ γλῶ ἡμισφαιρίου. τὰ δὲ ἑτε-
 ρα ἕξ, πρὸ τοῦ ἄνω ἐπὶ ὑπὲρ γλῶ. τότε εἶν ὁ ὠρίων τρία
 ὅλα ζώδια περσάτελλον τοῖ ἡλίῳ, μεσουρανήσων
 τῷ ταύρῳ ἀναφορόμενθ. ὁ δὲ ἡλιθ μετὰ ταῦ-
 ρον διδύμεος, καρκῖνον σὺν τῷ λέοντι ἀναφέρειτ.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ.) κατ' ἐκμάστον δὲ αὐτὸν βότρυς ἀρ-
 τιμῶν

τιμῶν ἐν ἡλίῳ, ἡμερίας· καὶ πᾶντε πάλιν ἐν σκιερῷ
 τόπῳ κατὰ βῆλον, ἵνα μετρίῃς αἱρεῖσθαι κατὰ χάωσιν. ἐπεὶ
 τα δὲ συμπατήσας αὐτῶν, οἶνοποιήσουσιν ἐν τοῖς πί-
 δοις ἀπαρρύνσάμενοι. καὶ τὸ πρὸς τῆς οἶνο-
 ποιίας διδάσκειν ἔσθ' ὡς ἐστὶν μάταιον, καὶ πᾶσι φε-
 ρὲς τοῖς ἀσυνέτοις νόμοις τοῦ πλάτωνος. οὐτε γὰρ
 ὡς ἐστις, οὐδὲ ἡσίοδος τοῖς οἶνον εἰργάσαντο οἰ-
 μαί, ὅδε πεπώκασιν. Διονύσιος.) τὸ δὲ καὶ μικρὸν
 γραφόμενον ὑπὸ τοῦ ἑκτείνεται. ἀπὸ τῆς δὲ μέγα
 γράφεται. Γληκιάδου δὲ ὑάδου τε.) πρὸς πάντων
 πρὸς φημι. ὑάδου δὲ λέγονται, ὡς ἔσθ' ὅτι σοιχείᾳ
 ἐοικῆται, ἢ ὡς ὁμοῦ ποιητῆς. διωκτοῦ γὰρ τῶν
 ἐσπερίαν δύνειν πάντων, πᾶσα κελεύεται ἀροτριᾶν,
 ὡς κατ' ἀρχὰς ἔφην. Γληκίων, ὁ γὰρ ἐκ τῆς πᾶν
 τα πληροῦν αὐτὸς γὰρ ὅτι πατήρ πάντων. ἢ ὁ συμ-
 πληρῶμεν εἰς ἀπὸρον καὶ θίρεν ἐκ τῆς πλεῖστος.
 ἢ ὁ ἐκ πολλῶν σιωπῶν, καὶ εἰς πολλὰ διηρημένον.
 λέγω δὲ, καίρες, μίωας, ἐβδμάδας, ἡμερόνυχτα,
 ὥρας, λεπτά, δύντο δὲ λεπτά. Εἰ δὲ σε ναυτιλίας.)
 ἀπεχθὼς φαίνεται τῇ ναυτιλίᾳ ἡσίοδος δὲ λακείμε-
 νος, ἐκ τε τοῦ δύσπεφλου τοῦ δύσπεφλου ποταμοῦ,
 καὶ δύσπεφλου τάντῳ καλίσαι. ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς
 τῶν διδάσκαλίου πείρας ἀπὸ τῆς, ὅτι ὅτι εἰ πλεῖν.
 φησὶ δὲ, ὅτι ὅταν δυνώσιν ἐσπερίαν αἰ πλεῖστος,
 φεύγουσιν τὸν ὡρίωνα ὡς κυνηγόν, μετὰ τρεῖς ἡμέ-
 ρας

174. ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ρας δυνάει. Ὁ αὐτὸς δ' ὤρειον, τότε ἀνέμων παυτοίων
 ὀρμῶσι πνοαί. καὶ μὴ ἔχης ναῦν ἐν πελάγει, ἀλλὰ ἔλ-
 κυσον αὐτὴν ἐν τῷ λιμένι, καὶ ὑποδείξον λίθοις,
 μὴ πως ὁ σάλῳ αὐτὴν ἀναρπάξῃ. τὴν δὲ πᾶσαν
 θζαρτίαν τῷ πλοῖσι ἀρκόμισον ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ
 πόρισκελον ὡς χρῆ. ὁ γὰρ δὲ τότε τὴν γλῶ, ὡς σε κε-
 λεύω. μεμνημένῳ δ' ἐλονότι τῶν πῆλαιέσεων. Ὑ-
 γρὸν ἀγνάντων.) ὕγρὸν πνεόντων. τὸ γὰρ ὕδωρ παυ-
 θῆν, ἀπὸ γίγνεται. ἐπὶ δὲ πλείον λεπτυνθῆν, πινύμα.

Χείμαρρον.) πάσσαλον νεώς, ὃ ἀνασωμλὺς ἐκ-
 χεῖται ἢ ἀντλία. Οπλάνυ.) πᾶσαν τὴν νεώς
 θζαρτίαν. Εὐκρίως σολίσας.) κοσμίως καὶ καλ-
 λίστως ποικρύνψας καὶ σείλας. Νηὸς πάτορα.)
 τὰ ἰσία, οὐδ' σχρίνας, καὶ τὰ λοιπά. Γηδ' ἄλιον δι'
 ὕδωρ γῆς.) τὸ καλῶς δὲ εἰργασμένον πηδ' ἄλιον ἐν
 τῷ καπνῷ κρεμάσας, τὴν τούτου ὕγρότητα ἔξελε,
 καὶ κατίκμασον, μὴ τῷ πολλῷ τ' ὕγρότητι συσ-
 σαπῇ. Αὐτὸς δι' ὥραϊον.) σὺ δὲ καρτόρει καὶ κα-
 ραδύκει τὸν ὠρειον πλοῦν, ὅν πλοῖον ἐρεῖ ποντήκον-
 τα ἡμερῶν εἴν, ἀπὸ χῆς τ' θεινῆς τροπῆς μέχρις ὅλα
 θέρους. καὶ τότε μόνον φησὶ ναυτίλλει. Αρμύλον.) ἀρ-
 μόδιον. πολλοὶ γὰρ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀσχοκί-
 ρειαν ὑπερμετρον φόρον τιθέμενοι ταῖς ναυσὶ, καὶ
 κείνας ὑπερρυχίως ποιεῖσι, καὶ ἐαυτοὺς πεπαπόλλυ-
 σιν. Εμός τε πατήρ καὶ σός.) ὁ δ' ἴος. οὐτ' ἄν γὰρ
 ὡ

ὡς τούτοις πατὴρ μητὴρ δὲ ἡ πυκνότης. Πλοῖ-
 ζεσκε ναυσίμ.) ἐνεπορεύετο, ἐναυτίλλετο. Βίς
 περὶ μελὶν ἐδιδού.) ὁ ἀρχὸς τοῦ βίος λεγομένης τοῦ
 κόσμου ἐπὶ ζωῆς, τῇ τροφῇ, ἐπὶ ποδισίας, ἐπὶ τέχ-
 νης, καὶ τοῦ τρόπου, νῦν τροφῆς πλεον, ἢ ἐπὶ ποδισ-
 σίας λέγει. Ος ποτε.) ὅς πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ
 ἀσκει τὰυτῇ ἐλθὼν κατέκτισε, διανύσας καὶ πρά-
 σας πολλὰ θάλασσαν ἐν νηί, καταλιπὼν κύμῳ
 τῷ ἐαυτοῦ πατρίδα, τῷ νῦν φεικωνίδῃ καλουμένῳ
 νῦν, ὅσαν μίαν τῇ ἀιολικῶν πέλειαν· αἱ δὲ ἀιολί-
 δος πόλεις, ποδὶ μιτυλήνῳ εἰσὶν, καὶ αἱ νῆσοι ὁ-
 μοίως. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρωθεν κύμη ἐπὶ ἰταλίας, ἐθγν ὡς ἡ
 σίβυλλα. καὶ ἀιολίδος νῆσοι τοῖς ῥηγίσι, ὧν ἡρχην ἀιο-
 λος ὁ ἱππόδου, ὁ μαθηματικός, καὶ ναυτικώτατος,
 ὅρ καὶ δεσπότην ἀνέμων ἐμυθόδυσαντο. Οὐκ ἄ-
 φγνός φεύγων.) εἰρωνικὰ ταῦτα, καὶ εἰδικὰ. τουτέ-
 σιν, ὅπλα τῇ πέφυγε, ἀλλὰ διὰ χρεία. Τῷ ζέν.)
 ἢ τινα ἢ εἰμαρμένην δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις. Νάσ-
 σατο.) κατέκτισεν, ἄγχι καὶ πλησίον τοῦ ἐλικῶντος
 ὄρους. Οἰζυρῇ.) ὠλπόνῳ, χαλεπῇ. Κώμη,
 οὐχ ἡ πόλις, ἀλλ' ἡ μέζων ἀγροικία, ἢ γὰρ τὸ μέ-
 γιστον χωρίον. Ασκη, χεῖμα κακὴ.) ἐφθμὴν
 καὶ κατ' ἀρχὰς, οὕτω δυσχεμέρετο καὶ κακοδέ-
 ρετο, ἢ γὰρ ἡ ἀσκή, ἐν μὲν τοῖς θέραι τῇ ὑπόροχῃ
 τοῦ ὄρους ἀπειργαμένην καταπνέειναι, ἐν χειμῶνι

176 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

δὲ Πιέκινθ χίονθ εἰς αὐτὴν καταβρίπησμένης με-
 τίχουσα, καὶ Πιήλιακῆς ὅσο κεκτημένη διάφραγ-
 μα. Τύωη.) σὺ, θωρικῶς· σὺ δὲ ὦ πέρση, ἔσο
 μεμνημένηθ πάντων τ' ὀργῶν δυκαίρως. πόδι ναυ-
 πλίας δὲ ὀζαρέτως, τὴν ὀλίγην καὶ μικρὰν νῆα
 πῆσαιτοῦ. ὅσο γὰρ σημαίνει τὸ ἄναι εἰρωνικῶς. ἦν τῇ
 μεγάλῃ δὲ φορταχῶγει τὰ Πιέμπορίας, ὅπως μείζο-
 νθ ὄντθ σοι τοῦ φόρτου τ' ἐμπορεύματθ, μεί-
 ζον ἐπακολουθήσει σοι καὶ τὸ κόρδ'θ, εἴπορ θ' τρι-
 κυμία καὶ ναυαγία γήνησεται. ἄλλοι δὲ ὅτω φασί·
 πόδι ναυπλίας δὲ καὶ εἰς διαπόρθημδυσιν ἄναι καὶ
 ἐπαίνδ' μικρὰν ὀληάδ'α· εἰς φορταχωγίαν δὲ καὶ ἐμ-
 πορίαν, τὴν μεγάλην ναῦν. Εὐ τ' αὖ ἐπ' ἐμπο-
 εἶλν.) ἠνίκα δὲ τὸν σὸν λογισμόν τρέψης, ἀπ' τῆς
 βίας καὶ τῷ ἀρπαγῶν δ'ηλονότι. Βεληθεῖς δὲ ἐμπο-
 ρεύόμενθ τὰ χρέα φυγεῖν, καὶ τὸν λιμὸν, δ' εἴσω θ'
 ὑπόθωμά σοι τὰ μέτρα, καὶ τὰ ἀρμόδια τῇ θα-
 λάτῃ, καὶ τῇ ναυπλίᾳ, ὅδ' ἐσε σοφισμένθ ὦν τῆς
 ναυτικῆς. ὅ γὰρ ἐπλῶσά ποτε, εἰ μὴ εἰς ὕβοιαν, ἢ ὅτε
 τὸν δ'ῦρπον ἀπ' αὐλίδος. πάνυ δὲ ὀφησι, διάσημα
 ὀλίγον· ὅ γὰρ αὐλὶς τοῦ δ'ῦρπου ἐστὶ. κωμωδεῖται
 δὲ ὑπὸ χνύμνθ διδ' ἄξαι, πόδι ὦν ὅδ' ὅλως ἐπίστα-
 τα. ὕβοια δὲ ἐκλήθη, ἀπ' ὕβοίας τροφῆς διός. αὐ-
 λὶς δὲ, ἀπ' τοῦ ἐκείσε αὐλιδῶναι τοῦ ἑλλῶας, ὅτε ἐ-
 πιουῶτο τὸν πρὸς τὴν τροίαν ἀπὸ πλοῦν. ἢ ἀπ' αὐ-
 λίδος

λίδ' ὅτι φορονέως. Αμυδ' ἄμαντ' ὅτι ὁ
 ἄμυδ' ἄμας ὑβοίας ὡς βασιλεὺς, πρὸς δρετρίας
 ναυμαχῶν, ἀνῆρέθη. καὶ οἱ πᾶν δὲ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ
 προεκκρυξάν ἀγῶνας πάντοίς, καὶ ἄδλα. ὅπως τὸ
 προπεφραδ' μύα δ' ηλοῖ, ἥ γοιῳ προεκκρυγμύα. ὅ
 νικήσας ἡσίοδ' ὅτι, ὡς ληρῶσι, τὸν ἡμίθειον ὁμηρον, τρεῖς
 ποδ' α' ἔλαβε, καὶ τοῖς ἐλικωνίσι μάσας ἀνέβη, ὅ
 πρῶτ' ὅτι πᾶς ἐπαυδ' ὄβη. ἢ καὶ κόπαι καὶ μόχθαι
 ἀνυπόβλητῳ χρησάμεν' ἡμεμαθήκει, ἅπῃ μεμῶ
 θηκην. ὅτι δὲ ὕστερον ἡμίσιος τοῦ παλαιῶ ὁμήρου,
 καὶ πρότερον εἰρήκην. ἡμ' καὶ ὁ ἡρόδοτ' ὁ ἐν πολ
 λῶις ἐμοὶ ἐλεγχθεὶς ὡς ψευδ' ἡγορῶν, ὁμοχρόνους τού
 τους φησί. καὶ εἰ ὁμόχρον' ἡμίσιος, ὁ θεῖ' ἔκει
 νος ἀνὴρ, ἡγήθη αὖ ἐν οἷδ' α', καὶ ἔκ ἐνδοδιάζω φημί.
 αἰεὶ γὰρ ἦν ὄντων τὰ χείρονα νικᾷ. Ἡματα πον
 τήκοντα.) ἐν τούτῳ ἀπέρχεται ὅτι ὑποχομμένης δὲ
 διασκαλίας τοῦ πλῆ, καὶ φησί μετὰ τὸ ἐνσηῆσαι τὰς
 τροπὰς τοῖς ἡλίοις τὰς θερινὰς, ἢ ὅλας ἡμέρας ἄχρως
 αὐτὴν τελεῖν τὸ κοπιερόν θέρει, ἢ κοπιερά καὶ δρυ
 δέσασθ' ὥρα, καίει ὁ πλῆς τυγχάνει καὶ διεξιῶ
 τας, ὅ κατὰ ξαῖς δὲ πλὴν ναῦν τότε ὑπὸ τρικυ
 μίας δ' ηλονότι, καὶ ὅτι τῶν πονδύματων σφοδρότη
 τ', ὅτε οἱ ἄνθρωποι ναυαγῆσουσι, εἰ μὴ τι καινό
 τειρον συμβαίη πρὸς τὴν θάλασσαν. ἢ ὁ ζεὺς καὶ ἡ εἰ
 μαρμένη, ἢ αἱ ἀνέμων καὶ στοιχείων κρατοῖσα, αὐτῶ
 μ πρὸς τῷ

πράττει τοῖς σοῖς ναυκληρήμασι, τότε ἀνέμων πνεόν-
 των δύκράτων καὶ ῥι θαλάσσης γαλινιώσης, ἔλα-
 τὴν ὀλκάδα πρὸς πλῆρ. καὶ ταχέως τὴν ἐμπορίαν
 αὐνύσας πρὸς τῷ ὀπωρινῷ ὁμβρῶν καὶ νότῳ τῷ
 τότε, ἔχον ῥι οἴκαδε ἀνακομιδῆς. Μετὰ τροπᾶς.)
 τὸ παρ᾽ μακρὸν ὄρ, ἐδέχθη βραχύ, ὥς κοινὴ συλλα-
 βή. λήγει γάρ εἰς μέρϑ λόγου. Καυάφαις.) κα-
 ταάφαις, συντρίψαις, ἀολικῶς. οἱ γὰρ ἀολεῖς μετὰ
ἄλφα αὐτῇ φωνῇ, ὡς προστιδέασιν· οἶον, ἀκὴρ αὐτῇ,
αἰὼς αὐαῖς, ἀάττω τὴν βλάβην καὶ τὴν ἀκέρειτον αὐ
ἀάττω, καὶ τὰ ὅμοια. συμφώνον δὲ ὄντϑ μετὰ ξύ,
 ὅκίπ. ὡτὶ δὲ τῷ μετὰ φωνῇ πινελίῳ συμφώ-
 νον, διπλασιᾶσιν αὐτὰ, ἢ ὅτις αὐτοῖς συμφώνοις, ἢ ἅ-
 πλῶς συμφώνοις. τοῖς αὐτοῖς μὲν, ὥς τὸ γῆνη, ἄμ-
 μες, ὅμμεν, πέρραμϑ ὁ πρίαμϑ. ἀπλῶς δὲ συμ-
 φώνοις, οἶον, νώννυμϑ, ὅκχϑ. ἀκβάλλουσι δὲ καὶ τὸ
 γ᾽ ἐκ τῷ εἰς νξ, φάρνξ ἔφωρμνξ λέγοντο, καὶ ἑ-
 πόρα μυεῖα· χοισὸς δὲ διφθόγγα γράφουσι, ἔαμω
 τρυῶν, καὶ ἄδωρ, καὶ γερνῶν λέγουσι, καὶ σοπά-
 σωμαε. καὶ ἡ γράφεται τὸ κέντη, ἔα τὰ ὅμοια πρὸς
 τακτικά, καὶ πῆκὰ, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ πᾶν ἀπαρέμ-
 φατον, καὶ ἑπόρα μυεῖα. Εννοσίχθων,) ὁ κινῶν τὴν
 γῆν. τὸ γὰρ ὕδωρ αἰτιον τῶν σεισμῶν. Εἰ τοῖς
 γὰρ τέλϑ.) ἦν γὰρ τῇ θαλάσσῃ καὶ εἰμαρμένη, καί-
 ται τοῖς ναυπλομέτοις τὸ τέλϑ ἐδλῶν τε καὶ
 φάυλων.

φάουλων. ΑΛΛ' ὁ δ' εἰαρινός.) ὅτ' ὁ μὲν ὅστις φησὶ
 ὁ καίει καὶ ὑπερώτατ' ὁ πλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
 πῦρα κεκινδύω δὲ μὲν, ἔκ ἐμοὶ ἀρεστός, ὁ ὃν καίει γε
 νόμῳ ἔαρ, ὅποτε ὃν τῇ συκῇ τὸ σαῦτα φανῶ-
 σι τὰ φύλλα, ὅσον πατησάσης ὃν γῆ ἐλκωρῶντος τὸ
 ἔχνος ὅστις. ὅτ' ὁ μὲν ὁ πλῆς ἀμείβολος, ὁ δ' ἐμοὶ ἀ-
 ρεστός. ἀλλ' ὅμως καὶ τότε πνέει πλέεσιν, ὁρασιχρήμα-
 τοι ἄνθρωποι, τῶν κέρδιαι βελγόμενοι. ἰσούφυχα γάρ
 τισι τῶν ἀνθρώπων τὰ χρήματα. Κράδ' η, τὸ νεαρόν
 ἐλ συκῆς φύλλ). ἢ ἀντίφρασι, τὸ ἀκράδαντον, ὁ
 μὴ ῥαδίως κινέμενον. Αμβατός.) ὕπερίβαστ', δε-
 ξιὸς εἰς τὸ ναυτίλλεσθαι. Αἴνημι.) αἰνῶ, καὶ ἢ πῦρα
 γωγῶν ἀπικλῶ αἰνημι. Αρπακτός.) πῦρα βολ-
 καὶ ῥιψοκίνδυνον ὑπαρχόν. Χαλεπῶς.) μόλις,
 δύσχερως. καὶ τὰ, καὶ ταῦτα τὰ πόδι τὸν εἰαρινόν
 πλοῦν. Μὴ δ' ἐνὶ νηυσί.) ναυτιλλόμενος δὲ, μὴ πᾶ-
 σαν σὺ τὴν πόδιουσίαν ὃν ταῖς ναυσὶν ἐνεκὺν ἐμπο-
 ρίας ἀρτίζει, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸ ἐλ θαλάσσης ἀβε-
 βαιον, τὸ τριτομόριον ἔχει πρὸς ἐμπορίαν. τὴν δὲ δι-
 πλομοιρίαν οἵκαδε κατὰ λίμπανεν. χαλεπὸν γὰρ διυσ-
 κληρήμασι θαλασσίοις πῶριπες εἶναι, σὺν πολέῳ φόρ-
 τῳ νηὶ. ἔτα φησὶ, καὶ τί φημὶ χαλεπὸν τοῦτο
 χαλεπὸν, εἰ καὶ ὃν ἡ πείρω ἐπ' ἁμαξάν ὑποδρεῖ-
 δου θείης φορτίον, καὶ κατεάξης τὸν ἄξονα, καὶ
 ἴσως διὰ χυθὺν ἀφανὲς σοι καὶ εἰς ῥεῖον γήνησεται.

180 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τὴν συμμετρίαν ἐν ἅπασιν πράγμασι, καὶ τοῦ δ' ἔον-
 τας καιροὺς ὡς τῆς. οὐκ ἔστι ἢ ὑπὸ μέμψιν ἡσίοδ' Θ,
 οὐκ εἰδὼς ναυπλίαν διδ' ἄσκειν, ἀλλὰ θερείαις ὥραις
 μόνον κελύων ναυτίλλεσθαι. πειρήκει γάρ, ὥς ἐμ-
 πειρόπλεος οὐκ ἐγγόνει, οὐδὲ τῶ ναυτικῶν ὡς τῆμων.
 Δραῖ Θ δὲ γυναικα.) ἀρμόδιον δὲ χρόνον καὶ γάμον
 συναρμόθητι. λέγει ἢ τοῦτον εἶναι, τὸν μὴ τε πολὺ ἔπα-
 ναβεβηκότα τῶν τριάκοντα, μὴ τε πολὺ ἀρδ' ἔοντα.
 Ὁ τοῦτον μὲν φησιν ἀρμόδιον εἶναι χρόνον ἀνδράσι πρὸς
 γάμον. γυναιξὶ δὲ τὸν ἐπὶ εἰ ἀσαφῶς εἶρηκε. καὶ ὅτω
 μὲν ὁ ἡσίοδ' Θ εἶρηκεν, ὅπως ἱκανοί τε ὦσιν οἰκονο-
 μεῖν τὰ κατ' ἑαυτὸν οἱ ἄνδρες ὥς τέλειοι, καὶ ὅπως
 μὴ πολλὰ τεκνουργήσαντο οὐκ ἔχουσι θυχερῶς αὐτὰς
 διατρέφειν, καὶ ὁδωκρότατον βίον διάγωσι. καὶ ὅ-
 τω μὲν ὁ ἡσίοδ' Θ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ταύτας ἐτόροις νυμ-
 φαγωγεῖν, ὅχοις πόρ ταῦτα πῶς κελύονται. πο-
 λὺ πῆληκεσέροις γάρ αὐτῶν ἀνδράσι ταύτας συ-
 νάπῳ, ἀφυβελκῆσαι μονονδ' ταύτας πῶς κελύεται
 πρὸς τὰς τούτων δύνας. μικρὸν γὰρ ἦδ' ἡ, καὶ οἱ μὲν
 τελείως γηράσαντο ἀδυνήσουσι. αἱ δὲ, πρὸς τὸ
 σφίγγειν ἐλ' ἡλικίας ἀναδραμεῖσαι, τῶν ἀνδρικῶν βί-
 β' ἀδ' ἀπόθεν γηρήσεται, αὐταῖς μηχανήσονται. πα-
 ρακελύεται δὲ τὸν γάμοις συναρτόμενον καὶ παρ-
 θέγον λαμβάνειν, καὶ ἐπὶ χρόνον. ἐμοὶ δὲ διηπόρεται,
 καὶ ἐλ' μικτρώας νεοῦς πῶς ἐγὼ νῦν, καὶ ἁπαστα
 τὰ

τὰ θήλαα τίκεται. Μὴ τε τριήκοντά.) μὴ γρά-
ψῃς τρικόντων, εἴτε ἡσιόδου, εἴτε μεταγραφεῖον
τὸ πᾶσιμα τυγχάνει, ἀλλὰ τριάκοντα. πάντα γὰρ
φωνὴ τὰ τρία γῆν σημαίνουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἀκλυτὸς
ὅτι μ' οἶον τριάκοντα, πυντήκοντα, καὶ πάντῳ δὲ
ἀριθμοί. ὥς περ καὶ τὸ ἐγώ, σύ, ἐμοί, καὶ τὰ ὁμοία. οἷς
δὲ βδλητὸν ἀπώδ' ἀ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γραφέτωσαν
τριάκοντων, καὶ πυντήκοντων, καὶ ἐξηκόντων, ὧς
ἐκατόντων, εἰ βέλθωιντο. Τέτορι.) πρὸς αὐτὸ καὶ
δεκάτῳ χρόνῳ. Παρθενικῶν δὲ.) πρὸς γένου δὲ πρὸς
γάμου λάμβανε, ὅπως θυμῆρης γῆνται, καὶ τοῖς ἥθε-
σι σωύτροφῳ, οἷα μὴ συνηλθῶσι ἐτόρῳ ἀνδρὶ, καὶ
ξῆνοις σωδεθείσιν τοῖς ἥθεσι.) ὧς γειτνιώσαν δ' ἐσοε
λάμβανε κέρει, ὅπως ἕκτε πατρώου καὶ μητρώου γέ-
νους ταύτῃ εἰδὼς, καὶ τὰ ταύτης ἀκείβῳς ἀκροώ-
μενῳ, μὴ ἀναξίαν γήμης. καὶ πὶ τῶν ἀθεμίτων δρ-
γασάμενῳ, ἐν οἷς πόρ εἰώθασι οἱ γειτνιῶντος γε-
λαῦ. ὅδ' ἐν γὰρ ἄμεινον, ἀγαθῆς γυναικὸς ἀνὴρ ὑδικ-
τᾷται. ὥς πόρ ὅδ' ἐν χείρων ἐλ φαύλης, ἐλ πόρ δ' εἰ-
πνὸς καὶ τροφᾶς ἀχολουμλῆς, καὶ καὶ δὸς τὸν αὐ-
δρα, καὶ μ γηναῖός ὅτι, ἀξύλῳ πυνὲ συμφορῶν, ὧς
παρ ἡλικίαν πθείσης γηραιὸν ὧς ἀφήλικα. δ' εἰπνο-
λόχης.) ἐλ λάθρα τ' ἀνδρὸς ἐδιδόσις, ὧς μὴ φανερώς
ἐλ τρωκτίσῳ καθημελῆς καὶ ἀσωτῶν μελῆς, καὶ
παρεδιδόσις τοῖς δ' εἰπνω. Εὐ δ' ὅτι ἀθανά-
μ 3 τω.)

182 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

των.) καλῶς δὲ ὑπὸ τροφῇ καὶ φροντίδι^α εἶναι, καὶ
 ἔσο καὶ ὑπαρχε φυλάσσω τῶν θεῶν, νυνὶ δὲ τῶν ψυ-
 χικῶν διωγμάτων. θυτίστη νοῶν, ὡς γὰρ, φρόντιζε κα-
 λῶς τῶν δέοντων, ἵνα μὴ τοῖς ἀδελφοῖς ποιῇ ἰσότημον
 τὸν πόλον· θυτίστη, τῶν φυσικῶν μὴ πλοτίμα τὰ κα-
 τὰ θεόν. μὴ δὲ εἰς πατερίδα^α τὴν ἄλλοτρίαν πλο-
 τίμα, διωροληψίας ἕνεκα, ἢ ἐτόρυσεν πινός, καὶ ὕδρι τῶν
 ὁμοίων τὰ ὁμοία δοῦναι. εἰ δὲ ποιήσεις, ὅρα μὴ παλίμ-
 βολῇς μεταπίπτων γῆνήσῃ, καὶ ἄστατος, καὶ πλο-
 κατάρχου κακοῦ. μὴ δὲ ψεύδεσθαι.) μὴ δὲ γινώ-
 σκωμι ἀληθείας, πρίν τρεπεῖσθαι καὶ ψεύδου γλώττης
 ῥητορικῆς, καὶ δεινῆς τυχὸν χαρίζομεθα. ὁ γὰρ εἰδὼς
 τὸ ἀληθές, ἵνα ψεύδωμι, μοιχὸς εἰς ἀληθείας ὁρίσῃ,
 καὶ ἀδικεῖ καὶ τὴν φρόνησιν. πανουργίας γὰρ ὄργον
 εἶναι, καὶ ὁ φρονήσεως. ὁ γὰρ μάλα φρονῶν, ψεύδεται
 ὁκνέεισιν. εἰ δὲ σε τ' ἀρχεῖ.) εἰ δὲ σε ὅτος πλοκα-
 τάρξῃ, ὅπως δὲ ποτε ἀνιάσει, διπλῶς εἶναι ἡμῶν
 μεμνημένος ἢ εἰς μῆς ἐντολῆς, ἢ ὅτι πρῶτος εἰς τὴν
 φιλίαν πᾶσι παρόνδ' ἔστιν. εἰ δὲ πάλιν μετατραπῇς
 πτοκγεῖται εἰς τὴν φιλίαν, ἵνα αὐτῇ ἡμῶν δ' ὄναι
 ὧν ὁ ζήμαρτήκε, ξυγνωμοσιώης πάλιν αὐτὸν δέ-
 χου. Δειλὸς τι ἀνὴρ.) ὁ ἄθλιος γὰρ καὶ ὁ δειλὸς λό-
 γον ἄξιον, ἄλλοπρόσαλλον γίνεται, πρὸς αὐτὸν εἰς φι-
 λίας θεσμούς, παραμείβων συνεχέστερον αὐτὸν φίλος.
 Σε δὲ μή τι.) σοὺ δὲ τὸν λογισμόν μηδ' ἐν εἰσι^α
 φιλίας

Ουλίας ἀπρεπὲς ἐλέγξῃ. ποντίσι, μὴ ἐλεγχθεῖς, ἢ ἄ-
 ωλθ, ἢ πολὺ ὠλθ, ἢ κακῶν ὠλθ, ἢ ὑβρείς
 τῶν ἀγαθῶν ὠλων. ταῦτα δὲ καὶ ἑτοῖρα μυρία εἰ-
 σὶν εἶδ' ἡ Ουλίας. Μὴ δ' ἐποτ' ἐλομύλω πονίην.)
 μὴ δὲ τὴν ὅζ' εἰμαρμένης δοθεῖσιν πονίαν τοῖς ἀν-
 θρώποις ὀνειδίξει. ἢ ἑτοῖρα ἡ πονία, ἢ ὅζ' ἡμετέρας κα-
 κίας καὶ ἀσωτίας ἡμῶν γινομένη φθόγγεσθαι. τοῦτο
 ἐν πῆλαιναι καὶ τὸν πῆρσι, καὶ μὴ πολυλογίαν ἀ-
 σκεῖν. ὅδ' ἐν γὰρ ὅτε λῶσιν, ὅτε χείρισιν ἐν γλώτῃς
 ὅδ' ἐν. ὁ καὶ πιπταὶς ὁ λῆσθαι ἐνδ' ἐκινύμεσθαι ὅζ'
 ἐρείου τὴν γλώτταν, ὡς κάλλισόν τε καὶ χείριστον, ἀ-
 μάσι δὲ τοῖς αἰγυπῆσι ἀπέσταλκεν ὅπως ἐκείνου κε-
 λδύσαντο, τὸ κάλλισόν τε καὶ χείριστον ἀπεσταλκεῖ-
 ναι τοῖς ζώσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φρύξ πεποίηκεν ἄσω-
 πον. Εἰ δὲ κακόν.) εἰ δὲ λάλθω ὧν ὑβρίσεις, μεῖ-
 ζον ἀκούσεις. ὅσο δὲ ὅζ' ὁμήρου παρέσυνεται, φησὶ
 γὰρ ἐκείνθ,

Οποῖον κ' ἔπος εἶπησθα, τοῖον κ' ἐπακούσεις.

Μὴ δὲ πολυφείνῃς σεαυτὸς.) πῆρα κελδύετοα ὅσον
 καὶ κρινωπικόν εἶν, ἀλλὰ μὴ ἀσυνδίστατον. καὶ φησι·
 μὴ ἔσο δ' υσάρεις ἐκ ἐν πολυφείνῃς σεαυτὸς. ποντί-
 σιν, ἐκ τῶν συσιτίων ἐν εἰσφορῶν ἐράνων, ἐν ἃ κα-
 λῶμεν καταβολὰς, ὅταν κρινῶς εἰσδόντες διαπάνην
 συμποσιάζωσιν. εἶτα ἐπάγῃ ἐν τῶν συσιτίων τ' ἔπα-
 νον, ἐν φησὶν, ἐκ τῶν διαύτης κρινωνίας πλείων ἡδονῇ,

184 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ὀλίγον δὲ τὸ ἀνάλωμα γίνεται. Πηδ' ἐποτ' ὄξ
 ἡὺς.) τὰ μὲν μυθικὰ δ' ἦλα ἐ τοῖς πάνυ ἰδιωτοῦς
 σιν, ὅτι δ' εἰ καθάρσις καὶ ἀρρ' ὑπὸν τρις δύειν χόρσι.
 τὸ δ' ἄλλη γρικώτοδ' ὅτι, συμβολικὴ πρᾶξεις
 πυθαγόρειος, ὡς τελλομένη καὶ λέγουσα, μὴ ἄλλα ᾧ
 Βυλδύειν, ἄλλα δὲ δ' ραῦ. φησὶ γὰρ μηδ' ἐποτ' ὄξ ἡὺς
 καὶ ὅτι πρώτης τοῦ λογισμῶ πρὸς βολῆς τοῦ οἶνου, ἡ-
 γουω τὸν βυλδύπην ὅπου θόρμαίνει καὶ συγκι-
 νᾷ, λείβε καὶ πρόσφορε ἔσθ' δ' ἡ γουω τῷ λογισμῶ,
 χόρσιν ἀνίπῃσι, ἡ γουω πράξις καὶ ἀνομίαις, καὶ
 ἀπαδύσαις, οἷς βυλδύη. καὶ ἵνα φαίλω, καὶ συυτο
 μώτοδ' ὅτι φησὶ, μὴ δὲ εἰ πρότοδ' ἀνέλθῃ πρὸς
 βολῇ σου λογισμῶ, ἄλλα ᾧ βυλεύειδ', ἄλλα ὅ δ' ραῦ.
 καὶ θάπορ πάντε γότατοι ἱνὲς, καὶ κρυψίνου. Μὴ
 δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.) ἀρ' κοινῶ τὸ λείβε ἀνίπῃσι
 χερσί. ὁ δὲ νῦς τοῦτο, μὴ τε ἔσθ' λογιστικῶ ὡς ναυ-
 πίαν ἔχῃ τῇ πράξι, μὴ τε ταῖς ἄλλαις ψυχικαῖς δύ-
 νάμει θυμῶ, ὡς θυμῷ, καὶ λοιποῖς· τουτέστι, μὴ ἔσο
 κρυψίνου, καὶ πρὸς ποιήτως δοκεῖ τινὰς ἀγαπᾷ, ἡ
 μισεῖ· ἄλλως δὲ ἡ τῇ πράξι ἔλεγε ἐ τῇ ἀλήθειαν,
 καὶ ὡς τῇ ἄλλων ὁμοίως μὴ θέλε φαίνεσθ' πλῆστος,
 ἡ ὁδοκιμῶν γνῶσις, ὅρ' γὰρ δὲ τούτων ἀπάδοντα
 πέκτησο. Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν.) ὅ γὰρ κατ' ὁ-
 θῶσεις καὶ ὑπὸ καὶ εὐροῖς, τοῖς ὡς ναυτίοις τὰ ὡς ναυ-
 πία· μάταια δὲ λογισθῇ. Μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο
 τῆραμ

τῆρα μὲν ἔσται.) τὸ μὲν πρόχειρον, γνώριμον καὶ τοῖς
 ἰδιώταις καθέστηκεν, ἢ τὴν τοῦ προκλῆου μακρογ-
 ρίαν καὶ μεταχείρησιν. τὸ δὲ συμβολικὸν τοῦ πᾶσι
 γέλυμα τὸ τοῦτο ὅστις. ἀπείργει ὅτις τ' φανερῶς
 καὶ ἀνερυνθείας ἀκολασίας, καὶ γε τ' λαθραίας ὀ-
 μιλίας ἐν πρὸς τὰς πόρνας, ἔτι δὲ καὶ ἐν πρὸς τὰς
 ἑταίρας ἀσάτου καὶ μεταπηδῆσεως ὁρμῆς. καὶ ἔτι
 πᾶσι κελεύεται, μηδ' ἐν τῷ ὁδοῦν τῶν ἀπρεπῶν δρᾶν,
 καὶ ἢ ἐλαττωθῆναι ἢ τ' πωτόρων, ἢ λάθρων. ἐοικὼς γὰρ ἢ
 μακαρίῳ ἀνδρὶ, καὶ ὅστις ὁρῶ τοῦ πᾶσι τινῶν, ὅμως ἀ-
 δειδῶτα αὐτὸν ποιεῖν τὰ ἀεχρᾶ. ὅτις γὰρ δὴ τοῖς, τὸ
 μακάρων τοῖς νύκτωρ ἔασι. θεῖος δὲ καὶ φρονίμου ἀν-
 δρὸς λέγει τὸ, ἐξ ὁμιλίου ὄρεϊν. ἢ γινώσκω τὸ, ἐς κρυμμένας
 καὶ μεταπηδῶσας τὰς ὁμιλίας ποιεῖν, ἀλλ' ἔχον
 παλακίῳ μίαν, ἢ ἢ ἑταίραν καλεῖσιν, ἢ δούλῳ.
 ὅτις γὰρ ὁ τεῖχος δὴ τοῖς ἐν αὐλῇ. ὥς πορὶ γὰρ ἢ οἰ-
 κία ἐκ τῶν τοίχων συνέχεται, ὅτις καὶ οἱ δευότα
 δούλοις καὶ θεραπαίνας, καὶ τοῖς μιθίοις ὠχύρον-
 ται. τοικῶτα τὰ πόρῃ ἐν ὁμιλήσεως. ὅτις ὁ πέρις,
 πέρις, καὶ πέρις τὴν κλησιν, ὥς τε ἐν τῷ ἐφεξέ-
 μιν πορσικῶ νόμῳ. εἰ δὲ καὶ ἀσαφὲς ἔχῃ τὰ εἰ-
 ρηνικά, ταῦτα ἀσαφῆσιν. Μὴ δὲ αὐτὸν ἡλίσιον.)
 μὴ δὲ φανερῶς καὶ ἐναντίον πολλῶν κλεπτόντων,
 ὁρθῶς ὁμίλει καὶ ὅτις ἢ τοῖς μὴ σωφίσταζε καὶ ὁμίλει
 γινώσκον ἀμείβων, ἔτι μετὰ ἐν αὐτῶν ὁμιλίας,

186 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

εἴτε πῶς αἰνέσῃς. ὅσοι γὰρ δὲ κλοῖ τὸ ὀρθὸς. ὁ ἕκαστος γὰρ
 ὅτε βαδίζει, ὅπου πῶς αἰνέσῃς δὲ κλοῖ. ὅτε ἔξεται, ὅ-
 που δὲ κλοῖ τὴν πῶς αἰνέσῃς, καὶ βεβαίωσιν. ἀλλ' ἔστιν
 ὅντως ἀμείβομαι, εἴτε ἐδραδίησεται, εἴτε κινηθή-
 σεται. Αὐτὰρ ἐπὶ λῶκε δ' ὕψ.) ὁ κρυφίως καὶ φα-
 νερῶς. Μὴ τ' ἐν ὁδῷ καὶ πόρῃ σιμωνισίας. ὁ δ' ὧ
 γὰρ εἰσὶν δημοσία, δὲ αὐτ' γὰρ διέρχοντο πολλοί. Μὴ
 τε ἐκ τῶς ὁδοῦ.) ἢ τοι μὴ εἰς δημοσίαν μὴ, ἀλλ' ἔτα
 εἶδ' καὶ παλακῇ, εἰσὶν αἱ πῶς αἰνέσῃς ὀλίγοις γνωστῇ, ὅρ-
 σης καὶ ὁμιλήσης πρὸς αὐτὴν καὶ ἀσάτως καὶ μετα-
 πιδῶν. μὴ τ' ἀργυμνωθῇς, μὴ τε ἔτορρον ἀπρεπὲς
 δράσης ἀνευθελιάτως. Μακάρων τινὺς κτὸν ἔα-
 σι.) μακαρεῖς γὰρ ἀνδρὸς, ὡς ποτ' ἔφημεν, καὶ ὅχ ὁ-
 ρῶ το πῶς αἰνέσῃς, ὅμως αὐδ' εἰδὼς αὐτὸν ποιῆν τὰ αἰσ-
 χρά. τὸ ἐξ ὁμοῦ. ὁ δὲ τὰ λοιπὰ, ἐρρέθη. Οἱ μὲν,
 οὐρεῖν. τὸ οὐ πρὸς τὸ μὴ διασωέται. ὁ μὲν, ὁμι-
 λῶ, καὶ τὰ λοιπὰ. πλὴν τοῦ ὁμιλῶ, καὶ ὁμίχλη.
 Μὴ δὲ αὐδῶν γονῇ πεπαλαγμένῳ.) πάλιν ἐπ'
 ἄλλῳ μεταβαίνει παραινέσιν. ἐντελέμεν γὰρ
 αὐτῶν, μὴ ἀνευθελιάτως ἐν τῷ φανερῷ τοῦ κοινοῦ
 ποιῆσαι τὰς ὁμιλίας, μὴ δὲ τὸ, καὶ τὸ, ἀλλ' ἔχειν
 μίαν ὁρμίσιν μὲν δούλῳ, ἢ παλακῇ. πάλιν
 αὐτὸν παραινέει, μὴ δὲ τοῖς κατ' οἶκον καὶ αὐτὸν
 ὁρᾶσαι συμμοιλουῦντα τῇ λεχθείᾳ γυναικί, ἀλ-
 λά λεληθῆναι καὶ τούτους τῆς σεμνότητος φρον-
 τίζον.

τίζοντά. ὁ μὲν γὰρ ἡλιθ. δ' ἡλιθ., τὸ ὑπὸ πολλῶν βλά-
 πτεῖται, ἅτε κοσμητὴρ καὶ πάνδημος φῶς. ἡ δὲ ἐ-
 σία, τὸ ὑπὸ μόνων τῶν ὄντων κατ' οἶκον, ἅτε φῶς
 ἰδικόν καὶ κατρίκιον. οὕτως ἔχει καὶ ταῦτα. εἰ γὰρ
 κατὰ τὸν πολλὸν πρόκλον ἐσία τοὺς ὄρχεις ἐμπελά-
 σας παρέφλυν, ἄλλος αὖ τις βώλακας εἰς τὴν αὐ-
 θρακιὰν ὑδιρρίψας, τούτους αὖ μισθῶν ἀπετόξονε,
 πυρρὸς ἄλμασιν ἄλσασκοντίων. καὶ δ' ἄρ' ἄρ'
 δυσφήμοιο.) ἔνταυθα πρὸς ἐτόραν διδασκαλίαν
 μετίβη. καὶ διδάσκει ποταποὺς ὄντας ἔνεκε πα-
 ριστοῦσας, δ' εἰ πλησιάζειν ταῖς γυναιξίν. καὶ φησι·
 οὐδὲ σαρμαίνειν καὶ τὰ τέκνα ἅπα' ἐκφορᾶς νε-
 κρῶν ὑποσρέφοντας, ἀλλ' ὅζ' ὕωχίας καὶ ἑορτῶν.
 τοιοῦτοι γὰρ οἱ παῖδες γίνεσθαι εἰώθασι, ὅποιοι οἱ
 πατόρες αὐτῶν εἰσὶν ἐν τῇ παιδ' ὁγνώμῃ κατε-
 βολῇ τῶν σαρμάτων. μεθύοντων γὰρ μεθύοντες
 γίνονται, σωφρονούντων καὶ νηφαλίων σώφρο-
 νος καὶ νηφάλιοι, θυφραινομλίων ἱλαροί τε καὶ
 θυφραινόμιοι. σκυδρωπαζόντων δὲ, ὠρακιῶν-
 τος καὶ φιλόδελμοι. δυσφήμοιο τάφου.) ἡ
 θρῆνησιν τάφου νεκρῶν, ἡ τάφου δυσφήμου
 καὶ δ' εἰπνον· ἡ γοῶν καπνλώσους καὶ κακοφήμου
 καὶ ἀσχήμονος. Ἀθανάτων ἀπὸ δ' αὐτός.) μυ-
 θικῶς, ἀφ' ἑορτῆς. ἀλληγορικῶς δ' ἐ, μὴ ἀπὸ τά-
 φου καὶ συμπτώσεως ἀπρεπείας, ἀλλ' ἐκ βουλοῦτε-
 ρίας,

* ὥνα

εἶς, ὅπου αἱ τῶν ψυχικῶν διωκτικῶν θυγαῖ εἰσι.
 λογιστικῶν.) φρονήσεως, ἀνδρείας, σωφροσύνης, δικαιοσύνης, καὶ τῶν τοιούτων θεῶν. Μὴ δ' ὡς κρηνῶν.) πᾶς κελευσάμενος μὴ πλησιάζειν χάριν παρὰ
 δοποιίας ἐκ μέθης ἐπανιόντα, ἀλλ' ἐκ βελούττειον
 ἐπανακάμψαντα, νῦν πᾶσαι μὴ δὲ διωκτικῶν μοι-
 χαῖται γυναικας, ἀλλὰ τῇ τριαύτης ἀφίσταται πρά-
 ξεις. ὅμ γὰρ τρόπον αἱ κρηναὶ ποταμὸς ἀρτίκτου-
 σι, τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ πόδες φανείς τριαύτης γυναικας,
 εἶς ἐν τῇ βίῳ πολλῶν ῥεύματι χρυσῶν πόδες ῥέοντες
 ἀνδρας διωκτας ἐν ὑπόροχους, ὡς τῷ πλάτῳ πολ-
 λοὶ ἀπαρρύνονται, ἀρτίκτουσι. ἀλλὰ νῦν αἱ τριαύ-
 ται κρηναὶ, παντρίων ὕδρων ἐπλήθησαν. Μὴ δ' ἐ-
 ποτ' ἀγνώων ποταμῶν.) καὶ τί φημί τοιαύταις μὴ
 μίγνυται γυναιξί, ἀλλὰ μὴ δὲ θητεύειν ὑδιχειρῶν
 ἀρχικωτάτας ἀνδράσι, πρὶν ἐν πολυκράτῳ ὑδατε-
 λούκῳ, ἢ γυναικας συμβολῇ καὶ λόγοις καλίστοις νιψά-
 μενται τὰς χεῖρας. ἢ τῷ ὁμοιωσας ἐκείνῳ τὰς σὰς
 πράξεις, ὅπως ἐκείνῳ καὶ θυμῆρης φανείης. αὐ γὰρ
 σὺ τυχὸν βουλῆς ἢ μέτοχῳ, ἐκείνῳ δὲ ἢ μιβαρῶ-
 ρῳ, ἢ σὺ ἀρετῆς ἀντεχόμενῳ, ἐκείνῳ δὲ ἀσελ-
 γείας ἀνάμενῳ, ἢ βύναντιον, πάρεθι τῇ τοιαύτῳ
 λατρείᾳ ὡς ὅταν ἀπεσφύῃ ἐν ἀναρμόσει. συγχαί-
 ρειν γὰρ εἶωθε, τῇ ὁμοίᾳ τὸ ὁμοιον. Ὅς ποταμὸν
 εἰσβῇ.) ὅς τις πρῶτον ποταμὸν, ἢ γυναικας πρὸς διωκ-

τοῦ λατρείαν ὑπέλθοι, μὴ ἐκκαθάρας ἐκ κακίας
 τὰς χεῖρας, τουτίστι μὴ ὁμόροπον ὡς ἐκείνῳ (κακία
 γὰρ τὸ ἐναντιόροπον ἐκείνῳ λογίζεται) τούτῳ ἢ εἰ-
 μαρμλὴν νιμεσᾶ, καὶ ἐναντία ὄσι, καὶ ἄλγιστα δ' ὠ-
 κυν, ἥτοι δυσκλείας ἔχει ἐν ἀτυχήματι, σκυτίων
 καὶ βαρβάρων ὑπαερομλίων καὶ αὐξομλίων, ὡς ὁμο-
 ῥόπως ἐκείνῳ. Μὴ δ' ἂν πυντόζοιο.) τὸ μὲν πρό-
 χειρον, καὶ οἷς πόρ ὁ πρόκλῳ μακρηγορεῖ, τοιούτων
 ὄσιμ, μὴ ὁζονυχίξεν ἐν ἰορταῖς, μὴ δὲ τὸν ξηρὸν ὄνυχον
 ἐκ τῆς χλωρῶν καὶ ζώντων δακτύλων τῆς πυντό-
 ζεν χειρὸς ἀπόμενε. Τὸ δ' ἄλληγορικόν τοιούτων ἰ-
 σιμ. ὁπότε φησι πόρι πινῶν θείων καὶ ἀναγκαιότη-
 ρων καὶ θεατόρων λόγοι λινοῖντο, σοφοί, ὅς ἐστι θεὸς
 καλεῖ τὰς πυντὲς ἀειδήσεις, οἷον εἶχε τῆς τοιούτων λό-
 γων ὁζητημλίας. καὶ μὴ σιδ' ἥρω, ἥ γοιω σκληρῶ ἐν
 ἄφρονι λογισμῶ ἐν πυντὰς δ' ὅτι τῆς ἀειδήσεως,
 τὴν ξηρὰν καὶ ἀπρσφυῆ πρὸς τοὺς τοιούτους λόγους
 ἀπόμενε, ἂν τῆς χλωρῶν καὶ τούτοις πρσφυεσά-
 των. ἀλλ' ὅρα καὶ ἄκουε, καὶ ὁσφραίνε, καὶ γένε, ἐν
 ἀπῆδ' καὶ ἢ ἀκοὴ μόνῃ τότε πρσφυῆς ὄσι καὶ χλω-
 ρὰ, αἰ δ' ἄλλα ξηρὰ καὶ ἀπρσφοροί. τουτίστιμ ὅλος
 ὁζ ὅλης ψυχῆς, καὶ πρσεκτικώτατος γίνε τῆς λεγο-
 μλίων. Μὴ δ' ἔποτ' οἰνοχόω.) νυῦ καὶ ὁ πρόκλος
 εἰς νοῦν γεγονώς, συμβολικὸν πρᾶγμα εἶναι φη-
 σί. ἀντὶ τούτου, μὴ πρσκείναι τὸ ἴδιον τῷ κρινῶ, μὴ δὲ τὸ
 μέρῳ

190 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

μέρῳ τοῦ οἴνου. Γινόντων.) ἤτοι συμβόλης γῆρου
 μῶνς πῶς τοῦ κῶινῳ. χαλεπὸν γὰρ ὄν. ἢ μὴ πε-
 τιμήσεας τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος· ὅτι τελέστερον γὰρ
 καὶ δακτυλικόν. ἢ οἰνοχόη, τοῦ κρατῆρος. ἢ μὴ
 γὰρ οἰνοχόη, ὁ βίκος ὅστις, ἢ τὸ πετῆμα· ὁ δὲ κρατῆρ,
 ὡς λέβης ὅστις, καὶ ἐπίθῃ πρὶν ἢ συνσιτίοις καὶ ἐορ-
 ταῖς, ὅπως ὁ βίκος καὶ ἀρκτὴρ ἐν ἰδιῳ ἐστάματι.

Μὴ δὲ δόμον ποιῶν.) τὸ πρόχειρον ὅτι, μὴ ὅτι τε-
 λῆ τὸν δόμον ἐάσης, μὴ πως καταγγελλόσης κορώνης
 χειμῶνα λυπήσῃ. τὸ δὲ συμβολικόν, ὅτι μὴ σὺν ὀρ-
 γῳ ἀτελὲς ἐκκαλλώπισον ἐάσης, μὴ τις μωμοσκή-
 πος καὶ λίκου κρακτικὸς, καὶ λάλος, ὡς αὐτὸς,
 μῶμος καταχέσῃ σου. Μὴ δὲ ἀπὸ χυτροπόδων.) τὸ
 μὴ κῶινόν καὶ δὴ μῶδόν, ὅτι πῶς κελύομαι καὶ
 ἐντέλλομαί σοι. μὴ δὲ ἀπὸ χυτροπόδων ἐκ πνευματῶν
 ἀθύτων λαβέντα σε τὸν χύτραν, ἐοδίσιν τὰ ἐν αὐτῷ.
 ταῖς, εἰ μὴ θύσεις πρότορον, μὴ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ χύ-
 τρα βρωμάτων, μὴ δὲ λῶση, εἰ μὴ θύσεις ὁμοίως καὶ
 ταῦτα μὴ ὅτι. τὸ δὲ βαθύτορον ὅτι, μὴ ἀπὸ τῶν ὑ-
 ποτελῶν ἢ σῶν δ' ὅλων ἀπανθρώπως οὐ φέρεις καὶ
 ἀνηλιῶς ἀφελόμενος ἔδει. ἀλλ' ἔσο κακείοις μέτριος,
 καὶ ὀυχῆς μοῖραν παρ' αὐτῶν κληρομέλῃ, μέτριος
 ἐμὴ λίκου βαρύνων αὐτὸς. Μὴ δὲ λόεσθαι.) ἀπὸ
 λουτρῶν δ' κλονότι ἀθύτων. τὸ δὲ πᾶν τοῦτο ὅτι
 οἰκέτους μὴ καὶ μιθίοις οἱ πῶς ἀδυνατοῦν τὸν κέ-
 χλωται.

γέλωται· τοῖς μὲν, ὅζ' ὦν διατρέφονται, φόρτος συλ-
 λεγοντόν· τοῖς δὲ, κόσμος χάρειν, καὶ πλομπομπῆς, ἡ
 καλιώσεως. Ἡ δὲ αὖτ' ἡ, ὅζ' ὦν αὖτ' φόρτος λαμβάνουσι,
 χειρόποδ' αὖ καλεῖ, ὡς φέροντας αὖτ' οἱ χύτρα καὶ
 βρώματα· αὖτ' δὲ, ὅζ' ὦν τὴν ὑδηνόσμησιν ἡ τὴν πλο-
 μπομπὴν ἔχουσιν, λωττόν κατ'ωνόμασιν, ὡς τῶν κα-
 σμοῦντας. τὸ δὲ ὅλον τοῦτο μὴ βαρύνει, ἀλλ' ἰλαρὸς
 ἔστω, καὶ ἀμφοτέρωθεν τοῖς ὑποταγμένοις σοι, ὅζ' ὦν
 τε αὖτ' φόρτος λαμβάνεις, καὶ ὅς' ἔχεις πρὸς ὑδηνόσμη-
 σιν, ἵν' ὅλκται· αὖτ' οἱ γίνῃ. ὅτ' αὖτ' καὶ εἰς τὸ κοι-
 νὸν ἀπέρριψε. Ἡ πρὸς μόνον τὸν πέρι λωφισί. ποῦ
 γὰρ ἐκείνῳ θεραπείᾳ τοιαύτῃ καὶ πλομπομπῆς· μὴ
 δ' ἐπ' ἀκίνητοις καθίζειν.) μὴ δ' ὑδὶ τοῖς τῶν νεκρῶν
 τάφοις καθίζει πᾶσι δ' ὡδε κατετῆ. ἀσθενὲς γὰρ ὅτ' αὖ-
 τ' ἀκίνητοι δὲ οἱ νεκροί. ἢ δ' ὡδε κατετῆ πᾶσι δ' αὖτ' οἱ
 ἀκίνητοι ἡ νωθροὶ αὖτ' ἀλλὰ κινῶν πρὸς ὄργαν τῶν
 κατὰλληλα· οἱ γὰρ νωθροὶ ἡ ἀκίνητοι, μέχρι τοιαύτης
 ἡλικίας ἀρχήσιν τῷ βίῳ, ἡ ἀδρανεῖς. μὴ δὲ δ' ὡ-
 δε κάμνον.) τὸν ἡ δ' ὡδε κατετῆ φησι, μὴ ἔσθ' ἀκί-
 νητον πρὸς ὄργαν· ὅ δὲ δ' ὡδε κάμνον, ὅ πρὸς ὄργαν,
 ἡ λήθιον γὰρ ὅτ' αὖτ' ἀλλὰ πρὸς πορείαν κινῶν ἀμαξίσι
 ἡ κλινίδιοις καὶ λοιποῖς τοῖς τοῖς ὑποταγμένοις, ἵνα
 μὴ κατερραθυμῶν, καὶ νωθρότατον καὶ ἀκίνη-
 τον τὸ βρεφὸς γνήσεται. μὴ δὲ γυναικείῳ λω-
 τῶ.) τὸ μὲν προχείρον ἡ κοινὸν τῆς γνώσεως πάσης,
 σαφέ-

192 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

σαφέεδρον, τὸ δὲ βαθύτορον, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τέλλω
 μαί μὴ δὲ γυναικείῳ καλλωπισμῷ καλλιῦναι ἀν-
 δρα, φυκιδόμνον καὶ ξειδόμενον, καὶ τοῖς λοιποῖς
 περὶ μύλων, οἷς αἱ γυναῖκες ὅν πορ καλλωπισμόν
 καὶ λουτρον λέγει. ὁλετεία γὰρ ποινὴ καὶ οὐκ ἔστι
 τοῖς πρᾶγματι, καὶ μέμψις ἐστὶ μὴ χρόνῳ μαρτα-
 νομένη. Μὴ δὲ ἱεροῖσι.) τὸ πρόχειρον μὴ δὲ ἐν θυ-
 σίαις θεῶν τυχόν, μωμοσκήπτὰ μυσήρια. ἢ μὴ πε-
 ρὶ τῶν ἐν οἴκοις πινῶν κρυφῇ τελευτησάντων αἰσχυρῶν
 ἐν τοῖς ἱεροῖς δαλίγουν. τὸ δὲ βαθύτορον καὶ ἀλλογο-
 ρικόν, ὅπως ἔχει μὴ ὁ ἡγευσας μυστηρίων ἀπὸ τι-
 νοῦ συμβάλλω σοι χρησιμότης, διάσυνε καὶ φαύλιζε
 καὶ φανέρω· θεὸς γὰρ τις, ἢ σοφός τις καὶ φρόνι-
 μος, καὶ ταῦτα ἀντιπᾶται. ἢ μοῖρᾳ τις ἐνεκὴν τῶν
 τοῖς τῶν οὐ ποδὶ φίλους φαύλους τιμορεῖ. Μὴ δὲ
 ποτ' ἐν πελοχῇ ποταμῶν.) πάλιν τῶν πελοτόρων ἔ-
 χεται λόγων. καὶ φησι, μὴ μοι χά σιωπῶντες διωα-
 σῶν, ἢ μητόρας· μὴ δὲ ἐναπόψυχε ποταμοῖς, συντέ-
 σιν, τὸν φορυτὸν ἐλ γαστρός ἔκχεε. ἢ τοι, μὴ δὲ αἰσχυρό-
 τόρον δράσεας, * παχιτιῶν καὶ θηλυτόμων.
 Πελοχὴ, τὸ τῶν ποταμῶν σύμιον, διὸ εἰς βάλλεσιν
 εἰς τὴν θάλασσαν. νῦν δὲ τὰς σιωπῶντες τῶν διωα-
 σῶν, εἰς αἱ ἐκείνοι τὸν ῥοῦν προσέ. Αἰα νῦν.) τὸν
 πόσον. Κρίνωάων.) τῶν μητόρων νῦν τῶν τοιού-
 των ποταμῶν. τοὶ γὰρ ὄντι λώϊον. ὅσοι γὰρ ὁ δ' αὖτως
 βέλτι

βέλτιστον. Ὡς δ' ἔρδειν.) ὑδριλογιῶν κεφάλαιον,
 ὅτῳ ἔρδει, ἢ ὅτῳ ἔρδειν ἐντέλλομαι· τίῳ δ' αἰσχροῦ
 φήμην ἐκφύγει. φήμη γάρ τε κακὴ.) ἢ φαῦλη γὰρ
 φήμη, ῥᾶστα καὶ ἐλαφρὰ πάνυ, εἰς τὸ ἀρβῆναι ἐκ
 εὐχθλῶαι, καὶ ἐπὶ θλῶαι· ὀργῶδ' ἡς δὲ καὶ δυσχερὲς
 εἰγεῖσθαι καὶ κατεργεῖσθαι. ἀδυνάτως δ' ἐλπίς ἔχει ταῦτα
 τίῳ ἀρθῆναι· ἢ γὰρ φήμη, ὡς πολλοὶ κηρύττουσι, ὅτι
 ἀπόλλυται, ἀλλὰ θεῖται, καὶ πρᾶμον ὅτι μένει. Ἰσο-
 τριμὴ δὲ σὺν ὁρᾷ τριαῦτα αἰσχροῦ, καὶ ὅτι αὖτε δύσ-
 φημος φήμη κατὰ χη. [Ἡματα δ' ἐκ δίοθεν.) μετὰ
 τίῳ τῷ ὀργῶν διδασκαλίαν, καὶ τίῳ λοιπῷ ὑπὸ
 θήκῃ τε καὶ πρᾶναισι, νῦν δὲ λαμβάνειν πόδι φη-
 σὶ σελλῶν ἐφημερίδων κατεργεῖται· καὶ φησι, ποῖα
 τούτων ποῖα τῷ ὀργῶν καθεστῆκε χηρῶσι, καὶ
 εἰνῶς καὶ συγκεχημένως καὶ κακοζήλως, ἐπὶ δὲ ἐκ
 ψευδῶς, καὶ ὅπως ποῖ ὁ μέγας ὀρφεὺς διδασκαλε
 πῶς τε ἐκ τεταγμένως πρὸς ὀυκείναιαν, ἐκ τὸ πλεον
 τεχνικωτέρως καὶ ἀληθῶς. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὅτῳ φησι·
 Πρῶτα μὲν πρῶτῳ ἐνὶ ἡματι φαίνεται ἀρῆς.
 Μίση δ' εἰς τ' ἀρῶν ὑδριτέλλεται, ἔχει δ' ὀργῶν.
 Τίῳ δὲ παρ' ὀργανύσασα φύσιν δίκερων ἀναφαίνε.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τῷ τρίτῳ ἡμαρ ἀπὸ πρῶθεν ἡελίοιο,
 Γᾶσι καὶ ὑπὸ χθονίοισι φυτοσπόρον ἀετὶς ἀλκῆς.
 Τετάρτῳ δ' αὖτο μὲν πολυφειγνῆα λαμπάδα τέινει.
 Καὶ καθεξῆς, πέμπτῳ, ἑκτῷ, καὶ ζ', μέχρι φησὶ
 ὅτι

194 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ὅπως δὲ τριακοντὴν λέγει ὡς ἔνιω. ἔτα, δ', ζ', η'. ια'.
 ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ',
 ια', ιβ'. ὅπως ταῦτα συγκεχημένως φησί. ἢ μετὰ
 δ' ἐκδιόθεν, ἐκ νοὸς καὶ φρονούωντων, ἢ τοῖς ἔρανθ.
 φυλάσσω καὶ ὡς τῆς τῶν ἡμέρας καλῶς καὶ κα-
 τὰ τὸ πρέπον πείραδε καὶ λέγει τοῖς δ' μωσὶ, τὴν
 λ' τοῦ μηνὸς τῆς σελλίνης ἀρίστω εἰς τὴν τοῦ ὡς τῆς
 ῥῆν τὰ ὄργα, καὶ διαδοῦναι τροφάς, ὅπως τῶς οἱ
 παοὶ κείνοντος τὴν ἀλήθειαν ἔχουσι τὴν λ' ἢ σελλί-
 νης, καὶ ὡς ἔδωκε. Ἐκδιόθεν.) ἐκ διὸς καὶ φρονί-
 μων μαύθαι, ἢ ὅρων τὴν σελλίνην ὡς ἔρανθ, ὡς
 λοιπὸς ἀστέρων γίνωσκε. Τριηκτάδα μὲνός.) ἰσίου
 ὅτι μὲν τὴν τ' σελλίνης λέγει. Διαδοῦναι ὡς ἕνα μόνον
 φησί ὅσον, καὶ τριακονθήμερον. ὁ γὰρ ἢ σελλίνης
 μὲν τοιοῦτος ὅστις. καὶ ἡμισυ ἡμερῶν καὶ τετάρτου. ὡς
 τὴν τριακοντὴν δὲ ἡμέραν, ὅτι ἀγαθὴν λέγει. ὡς
 ὁρφεὺς φαύλῳ πᾶσι ὄργοις φησί, δοσοληψίαις δὲ
 μόναις ἐσθλήν. Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι.) αὐταὶ γὰρ εἰ-
 σὶν αἱ ἡμέραι πρὸς τὴν ἀμετάτροπον βαλὼν ἐχθρὸς
 εἰμαρμένης, ἀγαθὰ δὲ κλονόπι. ἢ ὡς, ἢ τετράς τε, ὡς
 ἢ ἐβδόμη, ἢ ἡμέρα. ὡς ἢ γὰρ, λητὴ φησὶ ἐγγύνησε
 τὸν ἀπύλλωνα, ἢ ἡμιον ἐβδόμη, ἐκ τοῦ χάος ἐφάνη ὁ
 ἡμιον. κακῶς δ' ἐφησι. τετάρτη γὰρ γέγονε, καὶ ἐφάνη
 ὡς. ὁ γὰρ δὲ τε ἀνδρομένης ἢ σελλίνης, ἐφοχαι ἡμέραι
 εἰς τὸ πρὸς τῆς, ἢ ια' καὶ ἢ ιβ', εἰς τὸ κείνους οἷς. ὅσον
 γὰρ

γὰρ νῦν τὸ πείκαρ δ'ηλωῖ, ὡς εἰς τὸ θείζειν. ἡ δὲ ιβ',
 Φιλῆ κρείττω. ἔν τῃ ιβ' γὰρ, νήθει τὰ νήματα ὁ ἄ-
 ράχνης, ὁ πετόμηνος ἔν τῳ ἄρει ἔν ταῖς μεγίσταις
 θερμαῖς ἡμέραις, ὅτε ὁ μύρμηξ σαχυολογῇ. Ἐνθ,
 ἡ πρώτη τῆς σελήνης, παρὰ τὸ ἔν γῆ. ὅθεν νῦν
 διασυνέται, ὥς μὴ διπλασιάσαν τὸ ν. ὅτε δ' ἐ δι-
 πλασιοῖ τὸ ν, ψιλοῦται ὡς ἀσλικόν. Τετράς
 τε καὶ ἐβδόμη.

Καπνὸς προκλινοὺς ἁρμονικὸν ἔνθα δέ,
 καὶ εὖς ἀριθμῶν εἰ σκοπεῖν θέλεις σκόπει.

Μίωός ἀξομλύνιο.) ἀπὸ α, μέχρι ιδ' ἡμίσεως ι
 τετάρτου ἡμέρας, ὁ σελῶαυ αὐξεται κύκλῳ.
 εἰτα μέχρι κθ', φθίνει. τῇ δὲ λ', φθίνει τελείως, καὶ
 πάλιν νέα πωύρεται, συνοδ' ὄντα τῳ ἡλίῳ. ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἡσίοδ' οὐκ ὡλτῆρησεν ὀυκείναια καὶ τάξιμ,
 ἀλλ' ἄλλω ἄλλως τὰς ἡμέρας διδάσκει, καὶ ὁμωνύ-
 μως ὀγδόας ἢ τετάρτας, λέγων μόνον τὸ ἀξομλύνιο
 μίωός, εἶπεν, ἵνα νοήσης τὴν πρώτην ὀγδόην, καὶ
 τὴν πρώτην ἔνάτην. μὴ δὲ τὴν δ' οὐτόραν ὀγδοὴν
 ἢ τὴν δ' οὐτόραν ἔνάτην, ἢ τὴν ε' ὀκτωκαιδεκάτην,
 ἢ ἔννεακαιδεκάτην. εἶτε τὴν τρίτην, ἢ γοικε τ' κη',
 καὶ κθ'. πάντας γὰρ ἔνθα δέ εὖς ἀριθμούς, ἀπὸ μο-
 νάδ' οὐ μέχρι δεκάδ' οὐ, τριπλῶς λέγει. μονάδα
 πρώτην τὴν ἔννην, δευτέραν μονάδα τὴν ια'. τρὴ
 τὴν τζ' καὶ δ' α' πρώτην τζ' β', δευτέραν τζ' ιβ'.

γ, τὴν κβ. τριάδας τρεῖς, τὴν τρία, τῇ τρισκαι
δεκάτῳ, τὴν κγ. δ, πριαρδου και δεκάτη, κδ, ε
τὰ λοιπὰ ὁμοίως, μέχρι καὶ αὐτῇ ς δεκάδ' θ. α. δε-
κάς, ἡ ι. β, ἡ κ. γ, ἡ λ. Δύο, τὸ ὁ μικρόν. εἴσι μα-
κρόν, ὡς λήγου εἰς μέρ' θ λόγου, ἀπικῶς καὶ μέγα.

πλωὸς ἔφοχ' ἀεζομλίσ.) ὁ γδὲ πλω ἡμέραν καὶ θ' λέ-
γει τὰς ς αὐξήσεως ς σελιώνης. ἡ γου τῇ πρώτῳ
ὁ γδὲ πλω, καὶ τῇ πρώτῳ θ. ε. τὴν δ' δυτοράν, ἡ γου
τὴν ιη, ἡ τὴν ιδ, ἡ τὴν κη, ἡ κδ. αἱ γὰρ πριαρδου
ἐκείναι φθίσεως εἰς ἡ σελιώνης, εἰς αὐξήσεως. Γεί-
κειν, κυρίως τὸ κτηνίζειν ἢ πλέκειν. νῦν δὲ, τὸ κείρειν
τῇ πριαρδου τὰ ἔρια. Τῇ γὰρ πινεῖν.) ἀγαθὴ
φθοῖ ἡ ιβ. εἰς τὸ ὀργάζεσθαι. ἡ ς γὰρ τὴν δυοδεκά-
τῳ, ὅτε ὁλόκυκλ' ἡ σελιών, ὁ ἀρχαῖος ὁ αἰεὶ πε-
τόμην θ, ἀρχεται ἰσουργεῖν. ὅτε ὁ μύρμηξ ὁμοίως ἐν
τῇ θερμῇ ιβ, κατάρχεται εὖ σάχους συλλέγειν. τό-
τε γυνὴ τῷ ἰσουργεῖν ἀρξάμενη, πρὸ φερῆς τοῖς ὀρ-
γοῖς γυνήσεται. Ἀδριπότης.) ὁ ἐν τῷ αἰεὶ πε-
τόμην θ. πρὸς ματιὰν δὲ ἡ θυθεῖα αὐτῇ ἀρ. γε-
νικῆς. ἀδριπότης μὲν γυνή κλίνεται ἀδριπότου, ἀλ-
λὰ καὶ τῷ ἀδριπότη θ. ἀρ. ς ἀδριπότη θ. εὖ
γυνικῆς, ὅτ' θ. τὴν θυθεῖαν ταύτῃ πρὸς ματιὰν.
ἀρχαῖος λέγεται τὸ ζῶον αὐτὸ, τὸ ὑφαντὸν γυν.
ἀρχαῖος δὲ, τὸ ὑφ' ἐκείνου ὑφαντόμην. Ἰδρις.)
ἐμπειρ' θ. λέγει δὲ τὸν μύρμηκα, ὡς πρὸς γυνώσκον-
τα

τε καὶ ἀνέμους καὶ ἀναισίους ἡμέρας. ὃν Ἀββάτω γὰρ
 καὶ ἅ τῳ μίῳς ἐλ σελιῶνς ἐκ ὀργάζεται· καὶ χει-
 μερὶς καιροῦ γίνεσθαι μέλλοντος, κλείει τῷ μάνδραν·
 θόρμοτόρς δὲ πάλιν ἀνκπετάννυσι. καὶ τὸν σῖτρον
 εἰς δύο τέμνων ἀρτίθῃσι, μήπως ἀναφύσει. καὶ ὁμ-
 βος πῶρεχκὸς ἐστὶ, ὃς ἄγει τὸν νοτιοδύντα σῖτρον, καὶ
 τοῦ ἡλίω ξηραίνει, μήπως σαπῇ τῇ ἰκμάδι. καὶ ἑτέ-
 ρα τοικῶτα μύρια. ἢ ἴδριμ αὐτὸν λέγῃ, ὡς πολύμοχ-
 θον, καὶ κοπιερὸν, ἐκ τοῦ ἰδίῳ. Μίῳς δὲ ἰσαμί-
 νος.) ἀνφομῶνς δὲ ἐλ σελιῶνς, τὴν γὰρ ἐκφύγει ἀ-
 ρουῶ. φυτοκόμως δὲ, καὶ καλῶς εἶπεν· ὃ γὰρ ταυτὸν
 ὅτι σπείρειν καὶ φυτῶν. ὁ μὲν γὰρ σπείρει κατὰ
 βληθεῖς, θεῖται πρῶτον ὃς ὑδάτωσης, εἰτα χυλώ-
 σεως, καὶ ἀργαλακτώσεως, καὶ μετέπειτα ῥίζης, εἰ-
 τα καὶ ἀναφύσεως. τὸ δὲ φυτὸν, τέλειον ὄν, δὲ εἶται
 ῥιζώσεως μόνον. καὶ ταῦτα μὲν ἔτος. ὁρφεὺς δὲ ἐκεῖ-
 νος ὁ θρακίσκος ἐν τῷ πόδι γεωργίας, ὃ τὴν ἀπλῶς
 ἡμέραν ἐλ σελιῶνς τὴν τοιαύτην λέγει λυσιτελεῖν, ἢ
 καὶ ἀνόνητον, ἀλλ' ὅταν τοιῶςδε σχηματιῇ ἐστω
 τρέχει ζωδίοις τε καὶ τοῖς ἄστροισιν. ὁ δὲ σφοδρὸς πρὸ-
 κλῇ ἐκ εἰδ' ὡς τὰς τοιαύτας διωκόμεναι, ὃ βόλεται
 σιωπῶς ἀσπάζεσθαι τὴν πόδι τούτων σιγῶν. ἀλλ'
 ἐπεὶ λέγειν ἐκ οἷδε, λαλεῖν ἐκ ἀεχμῶνεται, ἀριθμητι-
 κούς λόγους καὶ ἁρμονίας ἐπάγων, οἷς πᾶς ὁ δὲ εἶ.
 Ἐκτα δὲ ἡ μίσι.) ἢ β', ἢ γ' ἢ δ' ἢ ε' ἀσύμφορος φυ-
 τουργία.

198 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πυργία. πάλιν ὁ πρόκλος φυσικῶς ψαύει τὴν γράφει.
 τὸ φῶς γὰρ φησι εἰς σελήνης ὡς χλιαρὸν, τὰ φυτεύο-
 μενα σπείρει. ἀλλ' ὦ πρόκλε, εἰ τὸν ἰσοκράτην ἀνέγνω-
 κας ῥήτορα, γράφοντα δύο καιροὺς τοῖς λέγειν πορθεῖν
 ποῦ δὲ ὦρ ἀκρεβῶς οἶδας, ἢ ποῦ δὲ ὦρ λέγειν δεῖν ἀναγ-
 καῖον, ὅκ' αὖ πρὸς καιρὸν θρασυόμενον ὁρᾷ ἐλέγχον.
 καὶ νῦν τὴν εἰς σεληνᾶς ἐκκαίδεκα ταῖαν, θερμὴν
 εἶν' λέγων καὶ σπηϊκὴν τῶν φυτονομενῶν, ὅδ' αἶψ'
 ἡμᾶς ἤτις σε μακροχρόνιον πρὸς κρείβει.

Ἐμοὶ τὸ λοιπὸν χρώμεθα διδάσκαλῶ,
 ἀκούειν λεπτῶς τὴν σεληνᾶν φύσιν.
 φύσεις ἀπάντων τῶν χείμων κληρομενῶν,
 ὕψος μὲν ἐστὶ διχάδ' ὅσον πρώτης μέγρι,
 τὴν βρεχτικὴν αὐξήσειν ἐκμισημένην,
 ὁδὸν δὲ πανσέλιον ἀντρέχει δρόμον.
 ἀκμαστικὴ γὰρ καὶ δοκεῖ σφειγᾶν τότε.
 εἴτα δὲ λοιπὸν εἰς διχάδ' αὖ δ' ὀπίσθον
 ἔκρηξεν ταπεινὴ. πρὸς πρῶτον γὰρ τρέχει.
 Ἐπειτα γρη῏α καὶ δοκεῖ τεθνησκῆναι,
 ὕψος δ' οὐσειδίης, συγκρυβεῖσα ἱερᾷ γνώφει.
 καὶ ὅτ' ἀδ' ἡλίου, πάλιν ὀρχεταί νέα,
 εὐρύσσωπα καλλύνουσα, καὶ πληρομένην,
 ταυτὶ μὲν ὅτως ὡς δὲ πρόκλ' οὐ γράφεις,
 καὶ τοὶ ποδιστῶν, ἢ πενὴ σωμαλία.

Ἀνδρογόν' ὁ δ' ἀγαθὸς.) πρῶτα μὲν ἰσὶον σιωπῶ

μω λόγῳ, ὅτι τὰ πόδι τῶν ἡμερῶν τῆδε λεγόμενα παρ
 ἡσιόδῳ, λήρῃ εἰσὶ πάντα καὶ ψυδῆ. ὁ Ζαερέτως
 δὲ, τὰ πόδι τῶν γυνεβλίων. μόνῃ γὰρ ἡ σελήνῃ, ὅτε ὠ-
 φείλιμῃ, ὅτε βλαβόρῃ. εἰ μὴ τοιῶδε, ἢ τοιῶςδε σχη-
 ματιδῇ, ζωδίοις καὶ ἄστρασι. ἃ πᾶσα λαμπρὴ μοι λε-
 γειν, ὡς μαθηματικά, καὶ πολυπλήθειαν ἔχοντα. οὐ
 γὰρ ὡς ὁ πρόκλος, ἡμεῖς ἀκαίρως γράφειν ἐβέλουμεν. ἃ
 δὲ ὡς εἰκνυδῇ, καὶ ἡσιόδῳ ἐναντιῶνται, ἀλλὰ τοι-
 οῦ ἐπεξηγεῖσθαι. καὶ δὲ λοιπὸν καὶ τὸν ἡσιόδου ὅδε
 γητέον μοι. Μίωός δ' ὀγδοάτη.) ἡ δ' ὀγδοὴ τῆς
 σελήνης ἀγαθὴ, εἰς ἀποδυνουχίσεις χοίρων καὶ κά-
 πρων. ἡ δὲ δ' υδοεκάτη, εἰς ἐκτομὴν ἡμίονων. Εἰ-
 κάδ' δ' ἐν μεγάλῃ.) μεγάλῃ τὴν εἰκάδα εἶπεν,
 ὅτι τὸ διμοῖρον τῆς μίωός, ἡ γοιω αἰ δ' υδοεκάδες, ἅχα
 ταύτης πᾶσι δραμον. ἐτόρα δὲ μόνῃ μία δεκάς, μέγα
 φιλῶν ἐπελείφθη. Σφαγῶν δὲ καὶ πλεόνων ἡμερῶν αὐ-
 τῶν λέγει. φησὶ ὅτι ἐν εἰκοστῇ ἰαδί γηναῖσθαι ἀνδρας
 πολυῖσoras ἐσοφῶς. Εὐδλὴ δ' ἀνδρογόνῃ, καὶ
 ἡ δεκάτη.) θηλειῶν δὲ γονῆς, ἡ ἰδ'. ἀγαθὴ δὲ ἐπὶ πρό-
 βατα, καὶ βῶς, καὶ κύνες, καὶ ἡμίονος πραῦναι, ἐπὶ
 ἡμερῶν, ἐπὶ γυμνάσειν, ὡς βάλλοντα αὐτοῖς τῇ χειρῇ.
 Πιφύλαξο δὲ θυμῶ.) φυλάσσε δὲ μὴ λυπηθῆς κατὰ
 τὴν δ', ἢ κατὰ τῇ καδ'. ἀρετελεσματικὰ γὰρ αὐτῶν.
 ἐπὶ ὡς αὐτὸς σφαγῆς, ὡς πολὺ οὕτω δίαγεις.
 Ερ δὲ δ' μίωός.) μὴ λυπηθῆς φησὶ ἐν τῇ δ'. γὰρ καὶ

200. ΙΩΑΝ, ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

δὲ ποίει, οἰωνὸς ἰδὼν γαμικῶν, καὶ μὴ ἀπαλσίους·
 οἶον, κορώνας δ' ὕο, μὴ μίαν ἀλκυόνα, μὴ πέλλον
 ὀρώδιον, μὴ κρέκα, μὴ μόνιω τρυγόνα, μὴ δὲ χελί-
 δονα, πελαργόν, ταῶνα, κακείνους ἀγαθὸς ἐ' αἰσίους,
 ἐ' μὴ ἀπαλσίον τι δρωῶντας. Πέμπτης δ' ὄξυαλίας
 ὄδα.) πρῶτον ἔχει καὶ τὴν πεμπταίαν σελήνην, εἰς
 γάμους, ἐπεὶ χαλεπὴ καὶ αἰνὴ. ἢ ἐπεὶ χαλεπαὶ ἐν αὐ-
 τῇ καὶ αἰδυναί, τουτίστιν οἱ γάμοι. ἐν αὐτῇ γὰρ φη-
 σι τὰς ἐριννύας ὁραῖν αὖτε γινομένους ὄρκους, ὅς ἐτεκον
 ἡ ἔεις, βλάβῃ τοῖς ὑπ' ὄρκοις· ὅσοι δὲ καὶ ὁ ἡσίοδος
 ἐκ τοῦ μελάμποδος· εἴληφε· φησὶ γὰρ πού ἐκεῖνος,
 ἐν πέμπτῃ σελήνῃ τις ἐπίορκον ὁμόσας, τοσαῦς δὲ ἡ-
 μέραις τελευτᾷ. ἐ' συμφωσάμενός ποτε, εὖρον τδι-
 το ἀληθές. Μίση δ' ἐβδομάδῃ.) τῇ ιζ' ἀλωαῦ φη-
 σὶ καλόν, καὶ ξυλοτομεῖν. δ' δὲ, ὡς σερεαὺ ναυπη-
 γεῖν. Εἰνὰς δ' ἡ μέση.) ἡ ἐννακαδεκάτῃ τῇ δ' εἰ-
 λη ἀγαθὴ. Τρισηνὰ δ' α.) τὴν κθ', ὀλίγοις λέγει
 νομίζεσθαι ἀγαθῶν εἰς πιθοιγίαν, ἐ' τὰ λοιπὰ ἄ φη-
 σι. ὀλίγοις δὲ πάλιν ὅσοι ἀρέσκει, ὅτι ἀγαθὴ ὄσι. τὴν
 δεκάτῃ, ὅτι ἀρίστῃ φησὶ εἰς πιθοιγίαν. ὀλίγοι δ' ἀγα-
 θὸν φασιν εἰς πιθοιγίαν τῇ κα', πρωΐα ὅ δ' εἰλη. Αἱ
 δεκάτῃ ἡμέραι.) συμπορεύσας τὴν δεκάτῃ ἡμερῶν διδά-
 σκαλίαν, νῦν ὑπ' λογικῶ κεφαλαίῳ ἐπαναληπτί-
 κως λέγει, αἱ δὲ μὲν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀ-
 ποφραδ' οὐ· ἀλλ' ἐ' ἄλλῃ αἰνεῖ. ὅσοι δ' ἐ' φησιν, ὅτι
 ὁρφεύς

ὁρφυνὺς ἄλλας πῦρα δίδωσιν, ἐτόρας δὲ ὁ μελάμπας.
ὀλίγοι δὲ γινώσκουσι τὸ ἀληθὺς. ἡ γὰρ ἡμέρα, ὅτε
μὲν σινεργεῖ, καὶ ἔστι μητὴρ· ὅτε δὲ ὑπαιτιῶται, ἡ
δοκεῖ μητρὶς. Τάων ὀδυδάμωρ τε καὶ ὀλβιῶν.)
ἀνάλειπτο τοῖς ἀθανάτοις, ὅς τὰδε πάντως εἰδὼς,
ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ἡμερῶν ὀργάζεται οἰωνοσκοπῶν, καὶ
τὰ ἀπάσια ἐκφύγων.

Τέλει τῶν ἡσιόδων ὀργῶν καὶ ἡμερῶν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΖΕ

ΤΖΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

τῶν τοῦ ἡσιόδου Ἀσπίδα.

ὑπόθεσις τῆς Ἀσπίδος.

Αἱ δὲ στρατιῶσαι αὐτῶν ἡδὲ τὰς
ἡλεκτρύωνας βῆς, ἀνείλον τὸν
τῆς ἀλκμήνης ἀδελφὸς, τῶν θρεμ
μάτων ὑπεραγωνιζομένων. τῶν
δὲ ἀμφιτρυφῶν βασιλευσὶς αὐ
τῇ συνελθεῖν, ὅς πρότορον αὐτῷ
ὑπείχετο, πρὶν ἢ πῦρ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξε
ται τιμωρίαν. ὁ δὲ ἡδὲ στρατιῶσαις, ἀνείλεν αὐτὸν.
ἡδὲ τῶν αὐτῶν νύκτα, σιωδόντων αὐτῇ ἀμφο
τέρω, ὅτε ζεῦς, καὶ ὁ ἀμφιτρυφῶν ὁ μὲν, ἐκ τῶν πολέ

202 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

μα ὑποστρέψας, ζεύς δὲ Βαληθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοή-
θον γρονῆσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ ᾧ ἀμμιτρώουτος ἰακλίας,
ἐκ δὲ διὸς ἡρακλίας· ὅς ἐστι ὡτὶ κύκνον τὸν ἀφ' ὧς ὕμν,
ἡνίοχον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται· ὅς αὖς πᾶς δεκά-
δικας ἄγοντας εἰς πυνθὸν ποδισύλα. σκεπαδίς ἐν
ἐφαιστοδύκτῳ ἀσπίδι, πρόσσεισι εἰς τραχίνα πρὸς
κήϋκα. πρὸς βαλὼν δὲ τρεῖς κύκνω, αὐτὸν μὲν ἀναε-
ρεῖ· τὸν δὲ ἀφ' ὧς ὑποδρασπίζοντα τὸ ὕψ, ἡνί μνηρόν
πιτρώσκει, καὶ ὅτως ὀρχεῖται πρὸς κήϋκα. ὡ δὲ ὁ
κύκνῳ γαμβρὸς κήϋκῳ, ὡδὶ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

ἄλλως. οἱ τᾶσσοι ἐπὶ οἱ τηλεβόαι εἰσελθόντες ὡτὶ
αὖς ἀδελφὸς ἐπὶ ἀλκμινῆς, ἐφόνδυσαν αὐτοὺς. αὐτὴ
δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμεῖσθαι, τρεῖς διωα-
μινῶν διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.
ποδισόχομλιν ἐν ὡδὶ τούτοις, ἦλθεν ἐν θήβαις, ὅπου
ἐδούλδυνεν ὁ ἀμμιτρώων τότε. καὶ κείνῳ ὑπέ-
σχετο αὐτῇ, ὁ ἀμμιτρώων ὁ τῆς ἀλκμινῆς σωδύ-
νῃ, τὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατόρα ἡλεκτρώου-
να ἀπέκτεινε.

Ηοῖκ. ἡ ὁποία, ἡ θαυμαστὴ. ὡδὶ θαύματῳ δὲ εἴρη-
ται τὸ οἶον, ἡ πρὸς ἐλκεται. ἡλυθεν.) ἦλθεν εἰς θή-
βαιν, ὡτὶ τὸν πολεμικὸν ἀμμιτρώωνα, κηρύττουσα
τὸν ἑαυτῆς γάμον. ἡρα γυναικῶν.) ἡ τις δὲ τὸ
γυνῶν τῶν θηλειῶν ἐνίκη, τρεῖς κόσμῳ, ὑπὲρ πάντας
τρεῖς κόσμῳ ἐπεκόσμητο. Τῆς καὶ ἀπὸ κρηίδων, ἡς
πινῶ.

τιν' ἐκ τῆ κεφαλῆς, καὶ τῶ μεμελανομέλῳ Βλε-
 φάρῳ, τοῦτον ἔπνει, ἢ ἀπὸ νῆτο καὶ ἐμύειζεν, ὁ-
 ποῖον ὅτι τὸ αἶμα τῆς ἀφροδίτης. ἢ δὲ καὶ ὡς, αὐ-
 τῇ δὲ ὅτως, ἢ ὁμοίως κατὰ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἐτίμα
 τὸν ἴδιον ἄνδρα, καθὰ ὁδ' ἔπω τις ἐκ τῶ θηλειῶν
 τὸν ἑαυτῇ ἐτίμησε σιῶδνον. Ἡ μὲν οἱ.) ὄντως ἢ
 αὐτῇ τὸν ἀγαθὸν πατέρα ἐν δυνάμει φονεύσας, με-
 τὰ ἰχθυὶ ἀπέκτεινεν. ὅτ' ὁ μὲν ὁ ἀμειβόμενος τὸν
 πατέρα τῇ ἀλκμήνης ἄκω ἀπέκτεινεν, ἐλθόντα
 εἰς Πλοονεικίαν, ἦνεκα Βοῶν. Ἀλλως. ἄκω ἀνεί-
 λε τὸν πατέρα καὶ τοὺς παῖδας, ἐν τῇ ἐναντίᾳ ἐσώ-
 τας πᾶσιν. Πλοονεκτόμενος δὲ ὁ ἀμειβόμενος
 ὑπὸ ἡλεκτρούων τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς τὴν ἰδίαν κτή-
 σιν, ἀναρεῖ αὐτόν. Χωσάμενος πόδε Βροσί.) πόδε
 τῶ κτημάτων ὀργισθεῖς, εἰς γηινὴν ἀναλύει. ὅτ' ἦν
 Βας.) ὅτ' τὰς θήβας πρὸς φυγὴν, ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ
 καδ' αἰσ, ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος μεγάλας ἀσπίδας.
 Ενδ' ὅγε.) ἐκείσε κατὰ κε, σὺ τῇ αἰδοῦς ἀξία γυ-
 ναικί, μὴ συγγηρόμενος αὐτῇ. αὐτὰρ αὐτῇ ἡ
 ὁδός. τοῦτο γὰρ ἔδοξε τῇ γυναικί, μὴ πείν τινα
 συγγένεσθαι αὐτῇ, πείν τιμωρῆσαι τοὺς φονεῖας
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, καύσει δὲ καὶ τὰς κόμας
 αὐτῶν. Κασιγνήτων μεγαθύμων.) τούτων γὰρ
 συμμαχήσας, ἀνείλε τοὺς ἡλεκτρούων παῖδας.
 καὶ αὐτὸν ἡλεκτρούονα. ἦνεκα γὰρ Βοῶν ἡ μάχη.
 Ἀνδρῶν

204 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἄνδρῶν παθίων.) ἦν ἡμιθέων. τὰ ὅλοι μὲν γὰρ, ἐκ
 τοῦ ἑνὸς σου λέγονται, ἐκ τοῦ πῦλε βοῶν. μεγαλόφωνοι
 γὰρ. ἢ ὅτι ἀπέεσκον πόρρω τὰς βῆς, ἀπελαύνοντες
 τῶν ἀνθρώπων. οὐτοὶς γὰρ συμμαχήσεις, τότε αὐεῖ-
 λε κτρυόνας πᾶδας, καὶ αὐτὸν τὸν ἡλεκτρυόνα.
 ἕνεκα γὰρ βοῶν ἡ μάχη. Τῶν οὖν ὁπί(στ.) τού-
 των τῶν θεῶν ἐφοβεῖτο τὴν ὀργήν. ἢ ὅτι φροντίδα εἶ-
 χε, καὶ ὡς τροφὴ πρὸς ταῦτα πολλήν. Ο οἱ δὲ ὁ-
 θύν.) ὅπως πρὸ τοῦ διὸς ἐπεδέσπειτο, καὶ ἐν γνομοθετε-
 το. Τῶν δ' ἅμα.) οὐτῶ ἅμα ἡκολούθει εἰς συμ-
 μαχίαν οἱ βοιωτοί. ὑπερστικέων πάντωντες.) πολε-
 μικοί. ὡς, μάλιστα πάντων τούτων ἀχαιοί. ὁ κρῦπτοντος
 τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἀντικρυσ μαχόμενοι, ἢ μέζονα τὸν θυ-
 μόν τ' ὀπλῶν ἔχοντες. Λοκροί.) ὁ ὁμπερος τὸν ἀντίον
 ὡπλῶν γὰρ σφισσίδι ὑψηλὴν φέρον κῆρ. Εσπον-
 το.) ἡκολούθει. πεποιητο δὲ οὐτῶν ὁ τοῦ ἀλκαίου
 πλατὺς υἱὸς ἀμειβνύων, γανυμῶν, καὶ ἐπαυρόμε-
 νος. Πατήρ δ' ἄνδρῶν.) ὅτι μὲν ταῦτα ἕνε-
 θυμείτο, ὁ δὲ ζεὺς ἄλλο ἐβόλη. ἰδὼν γὰρ τὰς τῶν ἀν-
 θρώπων κακίας πληθυνθείσας, ἠθέλησεν ὅς ἀλκμή-
 νης γῆνῃσαι υἱόν, τὸν δὲ ἀμειβνόν τιμωρήσασθαι τοὺς
 κακούς, καὶ ἀπαλλάξαι τοὺς ἀνδρας τοῦ βλάβης τοῦ
 τοῦ θεοῦ. Βοηθουῖται γὰρ σωφρονίζόμενοι, ἐνὸς ἀδίκ-
 κα ἀρετῆς μοῦ. Εννύχιος.) ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοι
 χυθείσα, ταχέως δὲ κατέλαβε τὸ τυφάδιον ὅρος τ'
 βοιωτίας,

Βοιωτίας, ὅτε τὸν τυφῶνα ὑδικεῖσθαι. ἐκείθι δὲ πάλιν ἐπέβλεψεν τὸ ἄκρον τοῦ Ὀκίου. ἔστι δὲ ὄρεθ' ἐν Βοιωτίας. ὠνομάσθη δὲ ἐκ τοῦ σφαιγός, ὡς ὅτι ἐκάλουν οἱ Βοιωτοί. Ἄλλως. Ὀκίον ὄνομα ὄρεος ἐν Φρυγίᾳ, ἐνθα ἱεράωνοι πολλοὶ γίνονται. ἐνθα δὲ πάλιν εἰς ἄλλο ὄρεθ' ὄνομα, Ὀκίον. θηβαίων δὲ, ὅθεν καὶ Ὀξί. Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτί.) ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτί ἐβδολύσατο, καὶ συνεγίνετο τῇ Ἀλκμήνῃ. Ἐν αὐτῇ.) ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῇ πῆραγίνεται, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοιχοῦσθαι. Κεκερμυμένω γυναικί.) ὁρᾷ χειρομμένω γυναικί, ὁ ἦν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὁ δὲ ὅτι ἀφ' αὐτοῦ. ἀφ' οὗ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ. Ὅς δὲ κύκνον ἐπιφύνην.) ἡ δὲ αἰτία ἐν τῷ κύκνῳ σφατείας, ὅτι τὸ αὐτὸ ἄγοντας εἰς τὴν πυθὼν δεκάδας ὑπὸ χειρὶ συλλαβῶν, σκέψιν ἔχωρ τὴν εἰς τὴν τραχίνα πρὸς τὸν βασιλῆα κῆρυκα ἄφαινον. ὁρᾷ ἀνελών αὐτοῖς, τὸν ἀφ' αὐτοῦ ὑπερασπίζοντα τοῦ ἡν, πῆρῳσκει πρὸς τὸν μηρόν. Γαλασσαίης.) πάγασθ', πόλις ἐν Θεσσαλίας. τὸ π' ὠνομασμένον, πῆρ᾽ τὸ ἐκεί τὴν ἀργὴν πεπῆχθαι. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικός ἐν τῷ ποταμῷ χησπερίων, τὸν ἐν παγασαίᾳ ἀπόλλωνά ὑπὸ τροφῶνις ἰδρῆσθαι φησι. Ἡ τι μετ' ἀθανάτους.) τί ἔν φησι ἡμαρτιν εἰς αὐτὸν θεὸς ὁ ἀμωμότης, ὅτι φygὰς ἐκ τήρουθ', εἰς θῆβας ἦλθεν ὅτε τὸν ἡλεκτρίωνος φόνον. ἄκων δὲ αὐτὸν ἐφ' ὃν νόσε πατόρα ἐν Ἀλκμήνης, πικρὴ ἡρακλείως καὶ ἰδί.

206 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἰφίκλου. Ἰόλαος, υἱὸς ἰφίκλου. ἰφικλῶ δὲ, υἱὸς ἄρ-
 ωιτρύωνθ, καὶ ἀδελφὸς ἡρακλείδης. ἀνεψιὸς δὲ ἰο-
 λαῶ ἡρακλείδης. Τῷ μὲν φεγγάσι.) τῷ ἰφίκλου,
 τῷ πατόρος ἰολάου. ἐπεὶ ἀρλειπὼρ τῷ θυρυδιῇ τὸν
 ἑαυτοῦ οἶκον, ἀπεχώρησε. μετὰ δὲ ταῦτα μετεμελή-
 θη, τῷ μὲν κακῶς πράξαντῶ, τῷ δὲ νομιωθέντῶ
 ἀξίῳ δῖα τῷ πράξειν. Αλιτήμλου θυρυδιῆα.) δῖα
 τὸ πρὸ καιρῶ τεχθῆναι. Φί γὰρ ἦρας ζηλωτυπούσης
 ἀλκμήνῳ, καὶ μὴ χωρησάσης τότε τὸν ἡρακλεία τεχ-
 θῆναι, τὸν δὲ θυρυδιῆα ἐασάσης, δῖα τὸ βασιλεύσαι.
 ὁ γὰρ ὁμόσας ὑπὲρ χυρὸν ὁ ζεὺς τοῖς θεοῖς τάδε· ὁ τικτό-
 μνός φησι τήμερον, ἀρξεί Φί ἀσίας πάσης. ὅρκον δὲ
 παρὰ τούτου λαβῶσα παρὰ τῷ διὸς ἡ ἦρα, τὰς μὲν
 ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπαυσε, τῇ δὲ ἀρχίππης λέλυκε.
 Ἐπὶ μνηῶν αὐτῇ ἐχόσης, θυρυδιῆα τέκειν ἡναγ-
 κάδῃ. Καὶ ταῦρος ἐνοσίγαιος.) ἡ γοῶν δῖα τὸν τῷ
 κυμάτων ἦχον. ὡς ταῦροι γὰρ μυκῶνται. ἢ ὅτι ταῦ
 ῥόκρανός ὄσιμ. ἢ ὅτι ταύρος πεσιδῶν ἐν πόλῃ βοιω-
 τίας, δῖα τὸ ταύρος θύεσθαι αὐτῷ, Ἐ μάλιστα ἐν ὀγχι-
 σῷ. δῖα δὲ τῷ ταυροκράντος οὗ ποταμός. ἀπὸ δὲ τῇ θυ-
 σίας ταύρων ὑπὲρ τελεῖν τῷ ποσειδῶνι, ταύρος ἐκλή-
 θη βοιωτικῶς. Φιλόπιδας ἐκείν.) πόλεμος Ἐ φιλό-
 πιδας τὸ αὐτὸ. ἀπινὰ Φί θυωχίας περὶ ὠλέσασθαι ὄσιμ.
 Ἀλλως. ἡμῖν ἢ πολὺ κρείττονά εἰσι Φί θυωχίας τὰ
 τῷ πολέμῳ ὄργα φησί, Ἐ τὰ τῷ μάχῃς περὶ ἐδῖτερα
 αὐτῇ εἰσὶν θυωχίαί. Ἀρείονα κυανοχάτῳ.) ἀρείων

ἵππος, ὃν ἔλαβον ὕστερ) ἄδραστος. ὁμηρος δ' ἔκινε με-
 τόπιδον ἀρείονα δ' ἵον ἐλάυνος, ἄδρας ταχυὶ ἵπ-
 πον. ὅς ἐστι ἀρκίθως, ὅτε ἐγμυῖα ὁ ἥρακλῆς, τρεῖς ἀ-
 ρείονί φασι ἵππων κεχρηῆσθαι. ὡς ἐποχόμενος ἄδραστος,
 ἐν ταῖς θήβαις ὄξεφυγν. Ἀρείων, ἵππος ἥρακλῆος.
 Ορφέα ληοιο φάειν.) ὀρείχαλκος εἶδος ὕλης, ὅταν κα-
 λυμένης ἥ τις νύκτι οὐκ εὐρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι
 χύμευσις ὄξι χαλκῷ, τῷ νύκτι εὐρίσκειται. ὅ γ' ὁ σόφας-
 τας τινὶ γίνεται ὁ χαλκὸς λουκὸς, φύσις πυρρὸς ὢν.
 Ληθηφόβοιο δ' ὁπῆρες.) ὑπὸ λαυθάνον) οἱ θνητοὶ κούρε-
 τ' φθογῆς, ταῦτα τ' λέγουσι. ἔρρεον δὲ ἐσταζον ἐπὶ δ' αὖ
 κενσι μῦρον, αὐτὶ τ' μύρεσθαι ἐπείρου τὸς τ' ἀνακρεθῆναι
 τῶν οἰκείων, ὡς κεχρισμένων τ' βελῶν ὄντων θανασίμῳ
 φαρμάκῳ. ἢ καθεὶ οἱ τυπόμενοι, θυβίως ἐτελεύτῳ.
 ἐπὶ πάντες ὑπὸ τ' συγγενῶν ἐδ' ἀκρύοντο. μορφνοῖο
 φλεγύας.) ἐπ' ἐρομένη ἡσυχία, μέλανος ἀετ' φλεγύς,
 ἐκ τ' φλέγης, καὶ λαμπρὸν εἶν. οἱ δὲ, ὅρνε) εἶν πᾶσα πλη-
 σιον γυπὶ. Ἀδ' ἀμαντὸν ὑπὸ κροτάφοις.) ὄξ' ἀδ' ἀμαν-
 τὸς κατέσκαυσε μέλην. ὅ γ' ἀδ' ἀμας, λίθος ὅστις ἀδ' ἀ-
 ματος. Κύκλω ἑτάνω.) ἑνὲς ἢ γύψου μετὰ λουκῷ
 ὡς ἐπάνω δὲ τ' γύψος, ἡλεκτρος ἢ χρυσός ἢ λεγομένη
 νημαρμάτῳ ἐκονία. Ἐν μέσῳ δὲ δράκοντος.) σωμα-
 τὸ ποιεῖ τ' φόβον ἐν ταῦτα, ὡς αὖ ἐν τῷ μέσῳ ὄξ' ἀδ' ἀ-
 μαντὸς ἦν, ὅδ' ἀμῶς διωαμένον ῥηχθῆναι. φοβεῖται. ἀρ-
 ρήτωρ, μὴ διωαμένον λεχθῆναι, ὅτι τὸ ἐκπληκτικόν.
 ἐν ταῦ.

208 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἔνταῦθα δὲ τὸ φατειῶν, ἐκ ὧν φοβερῶν καὶ ἀρρή-
 των, ἀλλ' ὡς θάυματον. μέγας λῆς.) εἰς λέων νε-
 κρὸς ἔκειτο, καὶ δύο κάπροι τὰς ψυχὰς ἀφέντες.
 τοί δι' ἐπ.) ὅτοι δὲ ὀρῶντες αὐτὸν κειμένους, πλείον διη-
 γείροντο εἰς τὴν μάχην. Πειθὺς δὲ θήσας ἐλθὼν
 διὰ πινυ συγγρηκὸν φόνον, ὥς τε καθαρθῆναι, ἔχε
 γυναικα δ' ἴαν τὴν τοῦ βασιλεὺς θυγατέρα. οἱ γυναι-
 λαπίθαι ὑβρίζοντες εἰς τὰς ἐλλυϊδὰς γυναικας, πό-
 λεμον συνεκρότησαν ἀμφοτέρω. λέγει δὲ, ὅτι ἐν τῇ
 τῇ ἀσπίδι ὁ πόλεμος τῇ λαπίθῳ, καὶ τῇ κενταύ-
 ρῳ. Αργύρεοι χρυσίας.) ἀργύρεα μὲν τὰ ζῶα, χρυ-
 σῇ δὲ ἢ ἐπ' αὐτῇ ἐοδής. Καὶ τε συναίπτῳ.) ὁ-
 μῶ ὡρμῶν, μεθ' ὁρμῆς συνελαύνοντο, ὥς περ ζῶντες,
 ὡρέγοντο παρ' ἀλλήλους συναπτικῶς. ἔγχεσι γὰρ οἱ
 λαπίθαι ἀλλήλους ἠκόντιζον. Χρυσεῖα φόρμυγ-
 γι.) τῷ φησὶν ἐκεῖ καὶ ὀλυμπόν, καὶ ἀγορά. πῶς
 δὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν ἀγῶνα ὡς αὐτὰ πρὸς αὐτὸν θεὸς ἦν
 μέγας ὄλεθρος, ὡς αὐτὴ ποικιλία μεγάλῃ ψυχῇ. Πα-
 νέφθας καὶ σκητόριο.) τοῖς δὲ λευμένους καὶ ὑγρὸν τὴν
 φύσιν, ἢ παναπάλου. ἡρόδοτος δὲ ἀέφθας φησὶ. πα-
 νέφθας δὲ, δὴ τὸ ὑγρὸν εἶπε, καὶ δύτυκτον τ' εὐσίας.
 ἰχθύσι δ' ἀμολήσας.) νεωτέρου τὸ γινώσκον
 τὴν ἀμολήσας χησιν. ὁ γὰρ ὁμηρος, δὲ αγκιστρὸς
 μένους εἶδεν. ἰππότα πρῶτος.) ἡ γὰρ αὐτὴ γλωσσόφά-
 γος, ἰππότῳ ἀκούειν τὸν φονεῖν. ἐπεὶ ὁ πᾶσιτος
 ἀκρίτος

ἄκρεισιΘ' ὅζ' ἐβάλυν αὐτόν. ὃ γὰρ εἰσάγεται ἰππῶ
 χρώματος ὁ πόρσεύς. Γαῦ δὲ μετὰ φρενον.) τείνω
 γὰρ τὴν χεῖρα, ὁπίσω σου κατέχην. Ἀλλως. ἐβά-
 σαζην ἐν δεκτικῷ τινι ἀγχείῳ, τὴν κεφαλὴν φηγο-
 γόνΘ' ὁ πόρσεύς. τὸ δὲ ἀγχείον ἐκείνο ἔσκεπε τὸ με-
 τὰ φρενον αὐτοῦ. Ἀμφὶ δ' ἐμιν λιβύσις.) λυβωτός,
 ἢ πῆρα λιβύσις εἴρηται, πῆρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν βό-
 σιν, ἢ πῆρὰ τὸ λείν, τὸ πορδύεσθαι καὶ ὀρμαῖν· ἢ εἰς τὸ
 λείν καὶ ἰγναί βόσιν ἔχουσα, τυτίσι τροφήν. Κεῖ-
 το δ' αἰδ'Θ'.) πόδεκται δὲ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν νέ-
 φΘ', ἢ γοῖα ἀορασία. ὁ πόρ δ' ἐδ' ὤκην αὐτῷ ἢ ἀθηνᾶ,
 τοῖ μὴ θεωρεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ φημισθύνσης. ἢ ἵνα μὴ
 πῶς θάνατον ὀρᾶται πῆρὰ τῶν γοργόνων, καὶ ἀπόλ-
 λυται· τινὲς νεφέλῃ καὶ ἀορασίαν ἐδέξαντο. Αὐ-
 τὸς δὲ ἀπὸ δύνει.) ἔσπιδυν, ἐφοβεῖτο. ὥς γὰρ φού-
 γων ἐφαίνετο τὰς γοργόνας. αὐτὰ γὰρ ἐδ' ὤκον, πῶ
 θυμὸς μῆλαι καταλαβειν. Μένει δ' εἰ χάραστον.)
 τῇ ὀργῇ, ὥς αὖ ὑπὸ φημανίας εἶς ὀδόντας αὐτῇ ἐν
 τῷ σάκφ' ἐχάραστον δ' ἄκνοντες. ὀφιοῖριχες γὰρ εἰσι.
 Ἀνδρες δ' οἱ προδύβητες.) οἱ προδύβη, οἱ προδύβουται,
 ὅς τὸ γῆρας κατέλαβον. Οἱ δὲ μέμαρπῆν αὐτοὺς
 τὸ γῆρας.) ἀντὶ τοῦ καταλάμβανε. τὸ δὲ προδύβου
 γέγονεν ἀπὸ τοῦ προδύβειν. ὅθεν ἴσως καὶ οἱ προδύ-
 βουταί. Κήρυκες λυάνεαι.) ἀντὶ τοῦ λυανῶ ἐζω-
 γραφημῶναι ἢ τὴν πρὸς ψῆν, δ' εἰς πῆρα σκδυασι-
 καί,

110 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καί. Εὐτ' ἀφίσταντο.) σημαίνει δὲ τὸ ἰχρὸς τὰ ἐπι-
 σταν, ἢ εἰς ἀφίστην καὶ πλήρωσιν ἔλθω. ὅς τ' καὶ τὸ ἀ-
 ραρότοι ἐδ' ὡδ' ἦς, αὐτὶ τῷ κεκορεσμένῳ τροφῆς. ἀ-
 φίσταντο ὅν, ἐκορέσαντο. Κλωθὼ καὶ λάχεσις.) ἢ
 μὲν λάχεσις ἐν αὐταῖς ἐλαχιστοτόρα ἢ τὴν κλωθοῦς
 καὶ τὴν ἀτρόπου, ἀλλ' ὅμως πρὸς βυτόρα καὶ πρὸς φε-
 ρεῖρα. Καταπεπῆνῃα.) κατασκευῆα, ἐπίπο-
 νος. τοῖς γὰρ φοβεμένοις πόδι χεῖται. Χρυσεία δ' ἐ-
 μὴν εἶχον.) ἢ καὶ πόλις ἐκεί, χρυσᾶς ἔχουσα πύλας
 ἐπ' αὐτῇ. οἱ δὲ ἄνδρες τὴν πόλεως, οἱ μὲν ἔπαιζον, ἄλλοι
 δὲ ἐπ' ἀμάξης νύμφῃν ἀνδρὶ ἔφερον. Κορωνιέων
 τα πῶταλα.) τὰ ὑπὸ κάμπῃ γλυνήματα καταχρήσα-
 το. πῶταλα γὰρ τὰ φύλλα λεγόντου. λέγει δὲ αὐτὸς ἐ-
 πι κάμπῃς σάχνας. Ἀλλως. εἰδ' ὅτι αὐτὸς εἶδους ἐν
 ταῦτα ἐδ' ἔφατο. ἔμελλε γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν καρπούς, ἢ
 γρουμ ἀσάχνας, καὶ εἶπε φύλλα. Ἐλεδ' αὐτοῖσι.) τὰ
 ποῖλα τῶν ἀσάχων λέγει. Ἐπιπλορ.) ἐπλήρου,
 ἢ ὅς τ' εἴτενον ὑπὸ τῷ ἄλῳ τουτίσιν ἔψυγον, ἐπλοῦν
 ὑπὸ τῷ ξηραυθῶναι. Κάμαφοι.) δηλοῦς μὲν ῥά β
 ὀδι, ἢ κάλαμοι τὰς ἀμπέλους πόδι πεφραγῆαι. ἀρσε-
 νικῶς δὲ σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ αὐτὸν πασάλας, αὐτὸν
 πρὸς τῇ τῶν πολεμίων ὀρωλῷ. εἰρητὴ δὲ πρὸς τὸ κα-
 μῆν. Πύξτε ἐλκυσθῶν.) τίς ἐλκύνει τὸν ἑτοῖον
 πρὸς ἑαυτὸν. τῇ χειρὶ ἔλκοντες ἀλλήλους, καὶ πύξ ἀ-
 γωνιζόμενοι. Ἐπεὶ δὲ πλημναί.) πλημναί εἰς ἰ τὰ
 ξύλα

ξύλα τ' κραβάτου, τὰ τρεῖς ἄφρονι ἀντορρίδοντα, εἰς ἀ-
 πλάκας καὶ λίπος ἐμβάλλουσιν οἱ γεωργοί, ὡς τὰ
 ταχέως διατρέχειν τὴν ἄπασαν ἄμαξαν. Ἀλλ' ἄ-
 κριτος εἶχον ἄβλον.) ἀλλὰ ἄβλον, ἥτοι τὴν μάχλιν
 εἶχον ἀδιαχώριστον. ὃς εἰς δὲ γνίκα, πάντων δὲ ἐπε-
 θυμοῦτο. Γὰρ δ' ἰχθύου δονόγητο.) ἐπεὶ δ' ἡ εἴρη
 ἰχθύου κλονέοντο, ἐπήγαγε, θαῦμα μὲν ἰδεῖν ὅτι αὐ-
 τῷ τρεῖς δαί, ὃ δ' αὖ Βελας ἡ ἁπλῆς ἐγίνετο. Χαίρει
 τε λυγγῆς γῆς.) λυγγῆς μὲν βασιλεὺς τοῦ ἀρ-
 γους. ἀπὸ λυγγῆος γὰρ ἄβας, ὃ ἀκρίσις, ὃ δ' ἀνάνη,
 ἡς πόρσευς, οὗ ἀλκαῖς, ὃ τοῦ ἀλεκτρυόνος καὶ
 ἀμυτρυόνος. τοῦ δὲ ἀλκαίου, ἡρακλῆος καὶ ἰω-
 κλῆς, ἰωκλῆος δὲ ἰόλας. Γένετο γὰρ τοῖς πελο-
 πόποις δοκεῖ καὶ τὸ γῆν. ὡς ἡρακλῆος, καὶ ἀντίοχος,
 καὶ λυγγῆς, ὃ κέκροψ. γὰρ καὶ γῆς λέγεται
 καὶ ἡ πινῶν ἐχόντων πως πρὸς γῆν τε καὶ πρὸς ἀλλή-
 λους ἄθροισις, ὡς πόρ τρεῖς πορφυρεῖω μεμαθήκαμεν.
 τέκνα λεχθέντων οἱ ἀργεῖοι τοῦ λυγγῆος, ὡς ἐνός τε-
 νος ὃς ὃ κατὰ γέται. ὡς πόρ οἱ ἡρακλεΐδαι, καὶ κε-
 κροπίδαι, ὃ οἱ λοιποί. Σάκους.) οἶονεὶ τ' σάκος. ὃ
 γὰρ δ' ὡρεῖς ὅτω κλίνουσι τὸ σάκος τ' σάκος, τὸ βέ-
 λος τ' βέλους. τὸ γὰρ ἐο, εἰς εὐφρέπυσιν. Ενθ' ὃ τάμεν.
 πρῶτον μὲν φησὶ μόνον, ὃ ἀναχώρη. ἐπεὶ ὃ χῆμαρ
 πόσοι, ὅτε εἰς ἵππους αὐτοὶ λαβεῖν, ὅτε αὐτὸν φονεῖ-
 σαι. Νίκην ἀθανάτοις χοροῖν.) ὅτι καί πως διέταλκεν

212 ἸΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Φιλάθλωας τὴν νίκην, ἐν ταῖς ἀθανάτους αὐτῷ χόρ-
 σί κατέχουσα τὴν νίκην. Οὐ πνευμένη το αὐτοῖς
 ἀπολύσαι τοῖς ἡρακλεῖ πειθόμενοι. Ὑμελίκας δὲ, ὁ
 καλῶς χρώμενοι τῇ μελίᾳ, ποντίσι τοῖς δόρατι.
 Κάδ' οἱ ἄρ' ἀπ' ἐράνοθεν. ὁμηροῦ ἢ ὡς σαρκηδὼ-
 νος μέλλοντος τελευτῶν, ὅλως ποιῆται τὰς
 αἰματώσας ψιάδας φορομελίας. ὅτος δὲ ἡρακλῆος
 νικῶντος. Κάπερος χαυλιόδωρ. ἐπιβόρως, ὡς περ
 χαρόδους. ἐνταῦθα δὲ ἐπεὶ λεχαλασμελὴς ἔχει φα-
 νερώς τοῦ ὀδόντας. ἢ ἢ ἐναλλαγὰν τοῖς εἰς π, οἷον
 χαράσων τοῦ ὀδόντας, καὶ τραχύων. Ἰδεὶ ἀναλο-
 τάτω.) τὸν καιρὸν λέγει Φιμάχης. Ἰδεὶ ἀναλοτά-
 τω, ἐν τοῖς θεοῖς καυματώδεις, ὅτε τὰ σώματα
 ἔδονται ἐκ καθεδιόντων τοῖς ἰδρωσιν. πρὸς τὸ ἰδεῖν,
 ὅδ' ἰδρωῖν. καὶ ὁμηροῦ, ἰδεὶ ἀναλοτάτω. Γεργυλῶ
 χος.) ἀγωνία τοῦ σάχνος. πῶς φραστικῶς δὲ τὸν σά-
 χνω. δὴλον ὅτι τὰ φύλλα Φιλέγχου. εἰς ἀνάπαυσιν δὲ
 Φιγῆς τοῦ κέγχους πείρου. ἐν θεοῖς δὲ οἱ κέγχου, καὶ
 ἄρ' τοῖς θεοῖς ἀπείρονται, ὅταν ἀρχονται πόρκαζεν
 οἱ βότρυς. Αἰζήϊος ἀνὴρ.) αἰζήϊος κυρίως ὁ νεα-
 νίας. νῦν δὲ τὸν τέλειον ἄνδρα φησὶ, ἥτοι τὸν ἀν-
 δροῖον. ἐπὶ δ' εἰσιν ἢ ἄστρονόμος, αἱ τοῖς ἀνδράσι
 ἡλικία. βρέφους ἄρ' γυνήσεως μέχρι δ' ἐτῶν, ἀνα-
 λογεῖ δὲ τῇ σελήνῃ, εἰς τὰ παιδίον, μέχρι δεκαετίας·
 ἀναλογεῖ δὲ ἔρμη. μείραξ, ἄρ' δεκαετίας, μέχρι τῆς
 ιη'.

καὶ ἀναλογεῖ δὲ ἀφροδίτη. ἀπὸ εἰς εἴς τῶν μέχρι τ' λζ',
 νεανίας· ἀναλογεῖ δὲ βελ' ἡλίω. ἀπὸ λη', μέχρι νβ', ἀ-
 νήρ· ἀναλογεῖ δὲ αῤῥει. ἀπὸ νγ' ἕως ξδ', πρῶτόν της·
 ἀναλογεῖ δὲ διί. γέρον, ἐπ' αὐτῶν μέχρι ζωῆς ἐρχά-
 της· ἀναλογεῖ δὲ βελ' ψυχῶν τότε κρόνον. Αὐτὸς
 δ' ἀπαλλήσεται ἄλλῃ.) αὐτὸς δ' ἐφησι ὁ βάλλων
 ἄλλῃ ἀναχωρήσῃ, μὴ εἰδὼς τὸν τόπον ὅπου ἔπεςεν.
 οἱ δὲ αἰγυπῆιοι, ταχέως αὐτὸν εἶδον. Οὐδ' ἔρρηξε
 χαλκόν.) σέλδουκΘ γραφεὶ χαλκός, ἵν' ἢ ὑδὶ τῷ δῶ-
 ρατΘ. ἢ γὰρ ἀσπίς οὐκ ἐπεποιήτο ἀπὸ χαλκοῦ.
 Τῶς γὰρ μιν ἀπόλλων.) ὅτως γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἀ-
 πόλλων, ἐπειδὴ τοὺς φερόντας τὰς θυσίας δοκύ-
 λειν. ΕγχεΘ ὀρμήν.) ἐκτείνασα τὴν χεῖρα, ἀν-
 σὶ τῷ ἀφανῶς. ἵνα δ' εἴξῃ, ὅτι καὶ οἱ τάφοι ἀφανίζου-
 νται τῶν ἀδίκων. ΑναωρΘ, ποταμός θεσσαλίας.
 καλοῦσι δὲ καὶ ἀναύρεος αὐτὸν χεῖμα ῥέος.

ΤέλειΘ τῶν εἰς τὴν τῷ ἡσιόδῳ ἀσπί-
 δα χολίω.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

ΤΗΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ

Θεογονίαν.

Ο Ψι Θεογονίας λόγος, φυσικῶς διήγησις
τῶν ὄντων ὑπαγορεύει.

Γὰρ τῶν μυστῶν ἀρχὴν ποιούμεθα
τοῖς λέγειν, διότι αὐτοὶ ἡμῶν
τοῖς λόγον ἀρχοῦσιν, ἐλικωνιά-
δας ᾗ, ὡς βοιωτὸς εἶπεν αὐτὰς.
ἐλικῶν γὰρ ὄρεος Ψι βοιωτίας.
ἐπεὶ ἔν οἱ βοιωτὶ ἰδιῶται δι-
εἶλλον, ἐβλήθη εἰπεῖν ἡσιόδου ἐλικωνιάδων· καὶ
εἶξαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσι μέρος τι Ψι φρονήσεως,
καὶ ὅτι πάντῃ φοιτῶσιν αἰμῶσαι, ὧν δα βύλονται.
Αἶδ' ἐλικῶν.) αἰ τινόν μῦσαι, δηλαδὴ ὁ λόγος
καὶ ἡ σοφία, ἐλικῶν ἔχουσι ὄρος. ἀντὶ τοῦ, αὐτὸν
τὸν ἐλικῶνα οἰκῶσι ποδιφρασικῶς, δηλονότι τῶν
κεφαλῶν ποδιπολύουσι, καὶ εἰς τὸν νοῦν τὸν καθε-
ρὸν καὶ ἄρῶν τὸν ὠν πολοῦσι· καὶ τε ποδὶ ἐλικῶνα
ποδὶ βωμόν ὀρχοῦνται· ὧν τρεῖς αὐτρεῖς γὰρ ὄρει καὶ
ἑρῆνῃ, καὶ βωμός· ἡ δὲ ἵππου κελύκη, οὕτως λέγε-
ται, ἀναδεδείσατο ἐκ Ψι ὀπλῆς τοῦ πηγᾶσιν. ὧν τῷ ἀρ-
γῇ διψᾶσαντ' τοῦ βιλερεφόντου, ὁ πηγᾶσθαι
τρεῖς

ἔρ' ποδὶ τὴν γλῶ πατάξας, ὕψ' ἐβαλεν ὕδωρ, καὶ
ἐκλήθη ἵππος κρῖν. ἄλλοι δὲ πεγασίαν, ἐκ τοῦ ὄρεος.

τοῖς δ' ἐὰν δὲ, ἀνθρώδ' η, μελαίνουδ' οῦ. ἴον γὰρ εἶδ' ὁ
αὐθὺς· ἢ τὴν ἰοῖς ποδὶ πεφραγμένῳ, ἀνθρώδ' η. ἢ δ' αὖ
γῆ καὶ καθαράν· δ' εἰ γὰρ αὖ ποδὶ λόγους ἡσυχασ-
μένους, διαυγῆ καὶ καθαρόν ἔχειν τὸν λογισμόν.
καὶ ὁ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. καὶ
δια τοῦτο φησὶ, καὶ τε λεοσάμεναί γε ὅσα καλόν,
πόας' ἀπαλοῖσιν ὀρχοῦνται. μάχεται τὸ ἀπαλοῖ-
σι, καὶ τὸ ὑπερ' ῥώσαντο· τὸ γὰρ σιῶτονον, ἔρ' ἡρε-
μαίω ἀντίκειται· ἢ ὅτι πόδας μὲν εἶχον ἀπαλούς,
ἔρ' ῥωμένως δὲ καὶ σιωτόνως ὠρχοῦτο, ἢ ἐπισαμέ-
νως ἐχόρδον. ἀνοίκειον δὲ παρεθ' ἰοῖς, μούσαι, τὸ
ἐπίθετον. Εἰσιθ' ἰοῖς.) μέλλω αὐτὸ λέγειν τὴν
δύαμιν, εἰπὼν ἐνταῦθα τὸ εἰσιθ' ἰοῖς, ἡχοῦ αὐ-
τὸν τὸν δία. ἐν ἐλικῶνι δὲ ἡ ὁ βωμός τοῦ διὸς τοῦ
ἐλικωνίου. Τέρψα γόα.) τέρψα, τὰ ἀπαλά. κα-
τὰ κοινωνίαν τοῦ τ' πρὸς τὸ θ', οἶον δέρψα. τὰ
γὰρ ἀπαλά, ἀδέρμαντα. τὰ δὲ σκληρά, ἀδέρ-
μαντα καὶ ἀτόρψα. Τεόρμησός δ' ἐ ποταμός,
παρακείμενος ἔρ' ἐλικῶνι. καὶ ὀλμείος ποταμός
ἐν ἐλικῶνι τῆς βοιωτίας, ἀπὸ ὀλμείου τοῦ σισύ-
φου παιδός. Ὅσας ἰεῖσαι.) ὅσας ἀδύνασαι
πορεύονται δι' ὅλης τῆς νυκτός. ὅσας, τὴν θεῖαν
φωτὴν, καὶ τὴν θεῖαν ἐλπίδα. ὡς καὶ παρ' ὁμή-
ρῳ.

ρω. ἢ ὅσων ἀκούσας ἐκ δ' ἰός. ἔστι δὲ ὅσα, καὶ ὅ-
 ρθ' θειασαλίας. Χρυσέοις πεδίλοις.) τοῖς ὑπο-
 δήμασι, ἢ τοῖς ἄλλοις πρὸς τοῖς πόδας εἶναι, ἢ παρὰ
 τοῖς ποσὶν εἰσεῖναι τὰ πρὸς αὐτὸν πόδας εἰσένε-
 να. συνέζυξε δὲ καὶ τὴν οἰκειότητα. Καὶ θέμις
 ἀεθλῶν.) ἀξίαν, τιμίαν. ἢ ὡς μαλακὸν πῦρ τὸ μα-
 ραντικόν. ὅτι καὶ ἀεθλῶν, τὴν δὲ ἀεθλῶν τοῖς φρονί-
 μοις ἀνθρώποις ὄσαν. ἀπὸ μέρους, τὴν ἐλκεσθῆ καὶ
 σρογύλα καὶ πόδι φερῆ, ὅτι ἀνακικλασμένα τὰ βλε-
 φαρά ἔχουσιν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐλ' ἀμπέλου ἐλί-
 πων. Ἡβλω τε χρυσοσέφανον.) τὴν δύμορφον, ἀπὸ
 ἐλ' σεφάνης τοῦ γυναικείου κόσμου, τοῦ ἐκ χρυσοῦ καὶ
 λίθων κατασκευασμένου. Διώνω.) ὅτι τῇ ἐλ' ἀφρο-
 δίτης μητόρα, ἀλλὰ μίαν τῆν ὠκεανίδωρ, τοῦτίςτι
 τῆν τιτανίδωρ. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι δύο ἀφροδίται
 ὦν τὴν μίαν συνέζυξε θέμις ἀρχαιοτάτην ὄσαν.
 Αἶνον πόδ' ἡσίοδον.) πόδι αὐτοῦ λέγει, ὡς πόδι ἄλλου.
 ἀρχαῖον δὲ τὸ ἡβθ, ὡς ὁμηρῶς ὅτι ἀχιλλέως, ἢ ποτ'
 ἀχιλλέως πύλη. ἡσίοδον φησί, τὸν ὀυτελῆ. Εὐκω-
 νθ' ὑπὸ (αδύσιο.) αἰμῶσαι ἀκροτάτῳ ἐλικῶνι ὡς
 θεῶν, αὐτὸς ὑποκίπτω τοῖς ὄρεσι ὡς βροτῶν. Αἰρε-
 ται.) οἱ γὰρ ἀγρῶ ἀνελιζόμενοι. Γαστρίον οἶον.) οἶον
 ναί, αὐτὸ τὸ πόδι τῇ γαστρίᾳ μόνῳ ἀχολόμεναι, ὅτι
 μόνον τὰ τ' γαστρός φρονεῖντες. ἀκλάνιος ἢ ὁ ῥέων,
 λέπειν τὸν πρῶτον σίχον φησιν· ἀλέπει, ἀλλ' ἔστι,
 ποιμνίσιν

ποιμνίου ἀγραυλοῖ ἐστὶ κἀκ' ἐλέγχεα, γαστέρον μό-
 νοι. πολλή τις ὅτι πόδι ἡμᾶς ἀρετή· καὶ ὅχως φασὶ
 πινόν, πάντα φαμὲν τὰ ψυδὸν. τὸ γὰρ δὲ, ἀντὶ τῆς
 καὶ ὁσίον. ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀληθὴ ἱσμεν λέγειν ἡμεῖς. τοῦ
 δὲ προκατασκευάζειν φασὶ τὸν ποιητὴν, ἵνα ὡς
 τῶν μεσῶν ἀκροώμενοι, πῶς δ' ἐξαίνοτο τὴν μέλλουσαν
 τῶν θεῶν γῆνυσιν, τῶν μεσῶν διδάξασθαι ἡμᾶς, ἀλλ'
 ὅχι ἡσιόδ' οὐ φιλῶς. ἰδμεν δ' εὖ τ' ἐδίδομεν. οἷον,
 μὴ γὰρ δὲ ψυδόμενα εἰς ἀπλανῶσαι. γράφε' ὅτι
 ἀληθὲς γινέσθαι, ἀντὶ τῆς εἰπεῖν. γῆνυσιν γῆρυς, ἡ δὲ
 μιλία. ὁμοῦ, *τῶν γῆρυς. ἐκ δὲ τούτου γίνεται γῆ-
 ρυξ, καὶ τροπὴ τοῦ γ' εἰς κ', ἡ γῆρυξ, ὁ λέγων γὰρ τῶν
 ἀπαγγέλλειν τὰς ἀγγελίας. Ἀρτίεπειαι. αἱ ἀπὸ κῆ-
 ρισμῶν καὶ τέλει καὶ ὑγιᾶ λέγουσαι. ἡ ἀρτίε-
 πειαι, αἱ ἀρτίοις ἐπεισι γινώμεναι. Καί μοι σκῆ-
 πλον. ἡ γὰρ ἐπεὶ πολὺ δ' ἀφνέει ὁ ἐλεγκὼν τὰς μά-
 σας ἐκ τῆς πῶς κεμμένης ὕλης ἐφιστῇ. ἐπρεπε δὲ ὕπτι
 ἀπόλλωνος ὅτι·

Ο δὲ θεὸς μεσσηγέτης·

Εκ γὰρ τοῦ μεσσηγέτου, καὶ ἐκ κῆδου ἀπόλλωνος,

Ἀνδρὸν αἰοιδὸν ἔασιν. ἡ πῶς οὖν ἡ δ' ἀφνὴ γινέσθαι
 πρὸς εὐδ' ἐνδοσιασμός. λυκόφρων, δ' ἀφνὴ φάγου φρό-
 βον ἐκ λαμῶν ὅπτα· τὰ δὲ ποιήματα μετὰ θεῶν
 ἐκ πνύσεως εἶρην. ἡ ἐπὶ δ' ἡ δ' ἀφνὴ ἀκταλὴς ὅτι,
 καὶ ὁ λόγος αἰεὶ θάλλουσιν. Τὰ τ' ἐοσόμενα. ἵνα

218 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

δ' ἔφη, ὅτι ὁμοίον ἔδειξεν ἡ ποίησις τῇ μαντείᾳ, τὸ καὶ
 εὐωτόρον κείται ὑπὸ μάντεως, ὅκ' ὑδὶ ποικτεῖ· τὰ δὲ
 σύμβολα μὴ διωαμμένον λέγειν τοῖς ποικτεῖ. Σφαῖς δ'
 αὐτάς.) αὐτάς δὲ ὑμνεῖν πρῶτον τὸ καὶ ὑσδρομ' ὠ-
 σανεῖ ἀεί. ἀλλὰ σὺ ὦ ἡσίοδε, παῖς τῶν ἀρχαίων ῥη-
 μάτων, παῦσαι κυψοποιῶν, παῦσαι μύθους λη-
 ρωθεῖν ἀλλοκότους. τὸ ἵ τῶν, πρὸς ἑαυτὸν φησι κα-
 τὰ ἀρχαῖσ' ὁμ' ἀντὶ τοῦ σὺ ὦ ἡσίοδε, δ' ὠρικῶς. ΑΛ-
 Λὰ τί μοι ταῦτα.) ὥς πορ' ἄκαλεσ' ἐφάνη αὐτῷ ἡ
 ὁμιλία, ἢ ἡ ῥέξατο λέγειν, ὅτι αἱ μῦσαι ἔδωκαν μοι,
 καὶ τ' ἄλλα. καὶ φησὶ, τί μοι ταῦτα τὰ ῥήματα,
 ὥς περὶ δρυῶν, ἢ περὶ πέτρων; τί μοι χρεῖα δειρ
 ἀρχαιολογεῖν; ἢ γὰρ ποίησις μυθολογία ὅτι, εἰκοῦα
 ἀληθεία, εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἐπέγοντο ἀρχαῖον λό-
 γον, καθά πορ' ἐν δρυσὶ καὶ πέτραις κατατιδέμε-
 νοι τέκνα, ἢ λέγοντο αὐτοὺς ἐκ δρυὸς γεγενῆσθαι
 καὶ πέτρης. Φωνῇ ὁμνεῦσαι.) ὁμῶς εἰρῶσαι, ἢ τῇ
 φωνῇ συμφωνοῦσαι, ὁμῶς τῇ φωνῇ λέγουσαι. τὸ δὲ
 εἰρῶσαι, ὃ ὅτι λέγουσαι, ὑμνεῖσαι. Γελᾷ δ' ἐπε-
 δ' ὠματα πατρὸς.) ἐπὶ ἀνθρώπων ἡνῶν ἡδ' ὑτάτορ χά-
 ρουσι οἱ οἴκοι τοῦ διός. ἢ τὸ γελᾷ, ἀντὶ τοῦ εἰσχεῖ-
 ται τῆς φωνῆς σκιδ' ναμλῆς, ἢ χεῖ καὶ γελᾷ τὰ
 δ' ὠματα. τὸ δ' ἐθεᾶν, ἀντὶ τοῦ θεῶν, διωρικῶς.
 πᾶσαν γὰρ τὴν φωνὴν ὃ ἡσίοδε' ὅσον καλῶ.
 Κλείουσιν ἐκδ' ἔ.) τὸ τίμον γηῖ' τῶν θεῶν, ὑμ-
 νῶσι

ὕδοι καὶ διοφάζουσι τῇ φωνῇ, οὓς δὲ ἀρχῆς ἔτεκεν
 ἢ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τοὺς ἐκ τούτων γινομένους.
 λέγει δὲ τοὺς πιτῶνας. Δεύτερον αὐτὴ (ῥῶα.)
 ἀρχόμενος τοῦ δευτέρου πλοοιμίου, τὸν δία ἐκ δευ-
 τέρου ἀρχόμενα καὶ λήγουσαι ὡς θεόν, ὡς ἀπ' αὐ-
 τοῦ ἀρχουσαι, καὶ εἰς αὐτὸν λήγουσαι, διὰ τὴν
 νίκην. Τὰς, ἣν περὶ.) περὶ αὐτῶν μακεδον-
 νίας, ἣν ὡς ἐγερνήθησαν αἱ μούσαι, παρατείνον-
 τες τῆς δράκας. Κρόνος τέκε τυτθὸν ἐπ' ἀ-
 προτάτης κρυφῆς· λείπει τὸ, οὖσαν τὴν περὶ αὐ-
 τῶν δὲ φωνῶν. ταύτας μούσας τρεῖς ἰδίᾳ πατρί μιγεί-
 σα τρεῖς δ' ἰδίᾳ μνημοσύνη ἐγερνήθησαν, ἢ τὸν λιπαρῶ-
 τάς τοῦ τόπου τοῦ ἐλδουθῆρος ἀρχουσαι. σὺ αἷς
 καὶ τὴν λήθην, τὴν τῶν πολυλύπων μεμνῶν ἀ-
 νάπαυσιν. ὁ δὲ ἐλδουθῆρ, βασιλεὺς τῶν τῆς χώρας,
 καὶ ὅς ἐστι ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἥρωος· ὅς ἀπολλω-
 νός, καὶ αἰδοῦσας τῆς ποσειδῶνος. Ελδουθῆρ,
 ὄνομα πόλεως τῆς βοιωτίας. ἐκ τούτου δ' ὅτι
 προσάπτει τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ, ὅτι ἐγερνήθη μὲν ἡ
 περὶ αὐτῆς, ἀλλ' ἢ μετὰ τῶν τῆς δουλοίας τῶν μνη-
 μοσύνη ὄνομα γυναικός· ὅπου φησὶ ἡ, μνημοσύ-
 νη πᾶσαι. οὕτως λέγει, ὅτι ἐκείνῳ δ' ἰόνυσος τῆς
 μανίας ἐπαύσατο, καὶ ἐλδουθῶν. Λησμο-
 συμῆς.) οἷον γὰρ τὸν συγγραφέα ἔχειν νοῦν
 καὶ μνήμην, ἵνα γένῃ λόγος. καὶ ὅτι ἐν ταῖς
 ἀναγνώ-

ἐν κενώσεσι χηῶν δ' εἰς πῦσιν τὸν συγγραφέα.

Εννέα γὰρ οἱ νύκτες.) Απορία, πῶς ἡρακλῆς ἐν
μιά νυκτί πρὸς τὸν πᾶν διέκρινε νόσας, καὶ κινή-
σαι πεποίηκεν, ὥς τε καὶ τὰ κινήματα πρὸς τὸν
νόμον, ὅτι πρῶτης δίδυμα τεκούσης, Ζεὺς δὲ ἐννέα ἡμέ-
ρῳ ἐδέχθη· ἡ δὲ οὖν ὅτι χεῖρα ἔχει μνημοσύνη συγ-
γρᾶφαι, πῶς σύνληψιν τῶν μέσων, εἰδὼς ὅτι ὁ πῦς
τὰς νόσας ὁρῶς, ὅτι ἡ νόσος βραδείως ἀνύεται. δια-
κρίνει γὰρ ἐν τῇ κινήσει ἀριθμῶ· ὅθεν εἰς ἐννέα τίς
πονταίος μέσας, ὅτι γὰρ ἐλλείπονται τὰς νόσας. νόσος
δὲ εἰπὼν, ἐπάγαγε τὸ ἱερόν, ἵνα μὴ τοιμιδῆ μοι-
χία. ΑΛΛ' ὅτε δ' ἡρῶναι αὐτός.) ὑποδιαίρεισιν ἐν
ταῦτα τὸ χεῖρον πεποίηκε, καὶ ἀρχεται ἀκολουθῶς
ἀπὸ τοῦ γένους λεγὼ δ' ἡ τὸ ἐννέα. εἶτα εἰς τὸ καθεῖ-
καστον καὶ τὸ εἶδ' ὅτι. ἀπὸ γὰρ τῶν ὡρῶν αἱ ἡμέραι συ-
νίστανται, ἀπὸ δὲ ἡμερῶν οἱ μῶντες, ἀπὸ δὲ μῶντων οἱ
ἐνιαυτοί. Ομόφρονες.) ὁμοία αὐτῇ φρονέουσας, ἢ τὸ
ἐν τῇ φρονέουσας εἰς μὴ ἐναντιομενίας ἀλλήλαις. ΑΛ-
λως. ὅτι ὡς πόρ ἀμείνων καὶ ζῆθος, ἀδελφοί μὲν ἦ-
σαν, ἐπὶ ὁρῶν δὲ γεγονόσιν ταῖς πτωχεύσεσιν, ἀλ-
λὰ πᾶσι αὐτῶν τῶν ὑποτιμῶν δυνάμεων ἔχον πτωχεύ-
σιν. ἢ ὅτι δ' εἰκνυσι τὰς λογικὰς ὑπὸ νόμους, ἀλλήλας
ὑποκινῶντες. τὸ δὲ νόσας, δ' ὡς καὶ σωῖς εἶπεν.
ἐκτελεσται.) μέλλει, ἐν φροντίδι ὅτι. τὸ δ' ἀκροῦσα,
ὅπως λεκτέον. δ' εἰ γὰρ τὸν πῦς λόγους ἐχολοῦμεν
τοῦ,

νομ, ἀφρόντισον ἐν ὀλύμπῳ εἶν. Τυτθὸν ἀπ' ἀκρο-
 τάτης.) ὑπερβατόν ὅστι, τὰς ἐν πικρίᾳ τέκε τυτθὸν
 ἀπ' τοῦ ὀλύμπου. ἐγγύς γὰρ ἡ πικρία τοῦ ὀλύμπου.
 Γὰρ δι' αὐτῆς χεῖτόν.) ἀντί τοῦ ποδὲ τὰς μούσας
 παρέφιν. Ἀλλως. φησὶ γὰρ, ὡς ὅτι ὅστις ἐν ἐλικῶνι
 χερίτων ἱερὸν, καὶ ἱμέρσ, καὶ μεσῶν. ἱμερος δέ, ἡ ἐ-
 πιθυμία. ἢ λόγον δέ ἱμερῶ καὶ χεῖτόν συνοικῶ
 σι ταῖς μύσας. ἢ γὰρ χεῖς, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὡς
 ἄνδρ' ὅστις τὰ τῶν μεσῶν δῶρα. ἢ ὅτι ὁ χρηστός ποιη-
 τὴς, ὁ μόνον ὅστις πολυμαθὴς καὶ δυνατός, ἀλλὰ καὶ
 ἐπίχαρις, ἐστὶ μὲν λῶ, ὡς δουρίπιδις καὶ μὴ παυ-
 σάμην ταῖς μύσας τὰς χεῖρας συγκομίζοντες.
 τὸ δέ ἐν θαλίαις, ἐν τῇ ὕψι καὶ γν' πάντα ὅστις τὰ με-
 σικά. ὅσων εἶπεν, ὡς αὐτοὶ δυνάμει κληδονόως ἔχου-
 σαι τὴν λέξιν, εἶγε ποδὲ τῶν μελλόντων διαγορεύε-
 σι. Νόμος καὶ ἡθεα κεδνὰ.) ὕβριν τε καὶ ὀνομήν
 ἐφέποντο. νόμος δέ λέγει, τὰς πολιτείας, τὰς δια-
 τριβάς, τὰς νεμίσεις, τὰ διαίτηματα. Καὶ ἡθεα
 κεδνὰ.) ἡθεα δέ, τὰ ὄργα. τῶν νόμων γὰρ, οἱ μὲν εἰσι
 φυσικοὶ, οἱ δέ τῶν θεῶν, οἱ δέ τῶν ἀνθρώπων. εἰ δέ νό-
 μος ὡς σοφὸς ἀγαπήσεις, τῇ αὐτῇ ἔξεις διάνοιαν. Ἀ-
 πότ' ἔσαν.) ἐπεσημῆνα τοῦτα ὁ ἀριστοφάνης· νῦν
 ποδὲ ἀνόδου τοῦτα φησὶ εἰς τὸν ὀλύμπον. ὁ πρὸ
 ποδὲ γὰρ ἡ λόγῳ αὐτῷ, ποδὲ αὐτῇ ἐν τῷ πᾶσι
 τῶν χορείας. Ὑμνῶσαις, ὁρατός.) ἡ γὰρ συνοδήκη
 τοῦ

222 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΣΕΤΖΟΥ

τοῦ λόγου, ἰδὼν δὲ ποιεῖ, καὶ δ' εἰκνυσι τὸν ποιήσαν-
 τα αὐτὸν τίμιον, ὧς πανταχῶς διαβιβασμένον, πλὴν
 εἰ σῶφρον καὶ συναιτός ἐστι. Νισομελίων πατήρ
 εἰς ὅν.) πορδουομελίων αὐτῶν πρὸς τὸν ἑαυτῶν πατέ-
 ρα. ἰδεῖ δὲ εἰπεῖν, σφῶν πορδουομελίων αὐτῶν πρὸς
 τὸν ἴδιον πατέρα, ὅς ἐν ὕψει βασιλεύει. Αθανά-
 τοις διέταξε.) καλῶς δὲ τῶν θεῶν, τυτέσι ἐκάστω αὐ-
 τῶν, τὴν ἑαυτοῦ πρῆξι τιμὴν ἔχειν, διατάξας καὶ με-
 ρίσας ἐνετείλατο, ὧς τὰ ἄτακτα εἰς τάξιν ἤνεγκεν,
 ἐκάστω μεταδύς φιλοκείας ἀρχῆς. Ταῦτ' ἀρ' αὖ μὲν
 σαι ἄειδον.) ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς διέβη εἰς τὸ πρόσω-
 που μιμητικῶς, ὡς καὶ ὁμηροῦ, ὡς ὁ γέρον ὤτρυνε
 πάλαι πολέμων ἐν εἰδῶς. Εννεαθυγατρεῖς.) εἰ-
 σὶ δὲ τὰ τῶν μεσῶν εὐρέματα ταῦτα, κλειῶ, ῥητορ-
 κήν. δούτορπη, αὐλητικήν. θάλασσαν, κωμωδίαν. μελο-
 μένην, τραγωδίαν. τὸρψιχόρη, κιθαρωδίαν. δράτῶν,
 ποίησιν. πολύνμεια, γεωμετρίαν. ὕψις, ἀστρονομί-
 αν. καλλιόπη, ἔπη. ὧς καὶ προφειρεσάτῳ εἶπε πα-
 σῶν, ὅτι πᾶσις ὡς ἡμῶν ὁ λόγος ἀνώτερος, ὅσα τὸ
 τῆς ποιητικῆς ἀνωτέρων εἰν. ἀρίσταρχος τὸ προφειρε-
 σάτῳ, ἀντὶ τοῦ πρεσβύτερον ἡκαστον. ὡς τε ἄδ' ἡλόν,
 πότορον τῆς ἡμῶν, ἢ τῷ χρόνῳ προφειρεσάτην. οἱ δὲ, ἐν-
 τιμοτάτῳ. Ἀμ' ἀσπίοισιν.) ὅτι ὅς πᾶσι ὅπως εἶ,
 ἀλλὰ πῶς ἀσπίοις. ὧς δὲ ὅς ἡγετητ' ἐκ τῆς προτέρως
 διανοίας, ἀλλ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. Αἱ πότ' ἴσαν.) ἐπο-
 ρεύοντο.

φθύνοντο. ἀντὶ τούτου, εἰς τὸν λογισμόν με ἐπὶ ἤλθε γνώσις,
 ὡς τε κόποις χρῆσασθαι εἰς τὸ γνέσθαι με σοφόν. Ο
 υὲς.) ἔκ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ληχθῆναι, ἀλλ' ὑπὸ τῷ ἀγ-
 γέλῳ. διὸ καὶ νόεα λέγονται. οὕτω δὲ καλοῦνται,
 ὅτι τὸ πρῶτον τὰ μέλλοντα. ὑπὸ ἀνθρώπου δὲ λέγε-
 ται, τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἀγχίνεσθαι, καὶ ὀλίγοι δὲ
 ἀγχίνουσαν ποιῶσι. Γενόμενόν τ' ἐσίδωσιν.) ἀντὶ τούτου
 θυμῶς θεάσονται, καὶ ὅτι βασιλεία ἴδωσι κα-
 τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐν τούτῳ καὶ καλλίμαχον, μῦσαι
 γὰρ ὅσους ἴδον ὁμματι πᾶσας μίξοπολιν ἐκ ἀπέ-
 θεντο φίλους. Εἰρη.) ἡ δρόσος κυρίως. νῦν ἡ μετα-
 φορικῶς τὸ μέλι. γλυκὸν δὲ τὸ γλυκὺ ἐκ ἀπαλόν
 τὸ λόγον. Τὸνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, τὸ ἐξῆς.)
 ὅτι οἱ βασιλεῖς ἐχέφρονες εἰσι, ἐκ καλῶν τ', ὅτι
 τοῖς ὄχλοις βλαπτομένοις δι' ἀγνοσίαν τοῦ δικαίου, με-
 τατρέποντες τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ὑπὸ τὸ βέλιον πελά-
 σι τὰ ὄργα, ἐκ ὀξυσιαστικῶς, ἀλλὰ πρᾶντικῶς. ἡ γὰρ,
 ἡ κολάσει, ἀλλὰ μειλίχοις λόγοις, ὅτι γὰρ τὸ μαλα-
 κοῖς παρεφάσεσιν. Ἀλλως. μετὰ πειθεῖς νέμονται
 τῷ δικαιοσύνῳ. μετὰτρέπουσι γὰρ τὰ ὄργα, ὅτι
 ἀδικουμένους ποδισώζοντες, καὶ τὸν ἀδικουῦντα ἀ-
 νακόπουντες, οὐ κολάσει, ἀλλὰ μειλίχοις ἐπέεσ-
 σιν. Μετάτροπα.) ἀντὶ τοῦ μεταβλήσιμα εἰς τὸ
 βέλιον. Εὐχόμενον δ' ἀνὰ ἅς.) οὐκ ἀναγ-
 κή, ἀλλὰ φίλτρον τοῦ βασιλείως, ὅντ' ἡπίου καὶ
 δικαίου

214 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

δικαίως πρὸς τοὺς κείνομενους, μὴ ἀλαζόνως πρὸς τοὺς
 προσιόντας. Ἀνὰ ἄςυ.) γρ. ἀν' ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ
 ἀνὰ τὸ ἄθροισμα λέγεται δὲ τριχῶς, αὐτὸ τὸ χωρίον,
 εἴη αὐτῷ ὄχλῳ, καὶ τὸ ξυναμφοτόρον. ὥς πορ καὶ
 πόλις ἐτυμολογεῖται, εἴα μὴ τὸ γονίαν ἔχειν, ἀλλ'
 εἴη πολεμικῆ. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἄθροίσματός ἀγυρεῖ λέ-
 γουσι. ὥς ὁμρεῖ, νκῶν ἀγύρει, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγῶνι.
 Τὸ δὲ, θεὸν ὥς ἰλάσκοντες, ὥς θεὸν αὐτὸν ἱμῶσι, εἴα
 τὴν προσκύειαν αὐτοῦ τὴν ἱμίαν. οἷα τε μεσάων.)
 τὸ ποιῆτορ εἶδ' ἔσθ', ἀνθυποφορὰ καλεῖται. ἀνθυπο-
 φέρει γὰρ ἑαυτοῦ ὁ ἡσίοσις. ἐκ γὰρ τοι μουσάων
 ποιῆτορ βασιλὸς ὄντι. ἐπειδὴ τοὺς βασιλεῖς εἶπε
 φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν μεσῶν, φιλοῦνται δὲ αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ εἰς τὴν οἰδ' αὐτῶν γὰρ φησι, ὅτι ὑπὸ μὲν τῷ ἀπόλ-
 λωνος καὶ τῶν μεσῶν οἱ ἀοιδοὶ καὶ οἱ κιθαρισταὶ φι-
 λοῦνται, ὑπὸ δὲ τῷ θεῷ οἱ βασιλεῖς. ἀλλ' ἐκείνους φη-
 σὶ ὀλβιώτατον βασιλεία, ὅν τινα μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ
 αἰμῶσαι φιλοῦσιν. Ἀλλως. ἀναλαμβάνει εἴα τοῦ
 ἀνακτοῦ λόγον· ἐκ γὰρ μεσῶν ὅχι ὑπάρχει τὸ
 βασιλείου γένος, ἀλλ' ἐκ θεοῦ. μόνον δὲ τὸ ὀύλωτ-
 τος αἰμῶσαι πᾶσι χουσι. Ἀνδρὸς ἀοιδοί.) ἔνταυ-
 θα μαθηματικῶς διδασκῶν, καὶ λέγει, ὅτι ἐκ τῆς συμ-
 φωνίας τῶν ἀσέζων, καὶ τῆς ἀγαθῆς συσδρομῆς τοῦ
 ἡλίου, γίνονται οἱ ἀνδρὸς σοφοὶ καὶ μουσικοί, ὥς πορ
 καὶ ἐκ τοῦ ἐρμῶς ἐκ δὲ τοῦ θεοῦ, βασιλεῖς. Εἰ γὰρ τις
 καὶ

καὶ πόντος ἔχων.) ἔνταυθα δ' εἰκνυσι τὴν δυνάμιν
 φιλοσοφίας, ὅτι τὸ εἶπερ νεοκνέει θυμῷ· δύσκατά-
 παυσον τὸ νέον πάθῃ, ὡς δυνάτω ὄντ'· τοῖς αὖτε
 δοῦν πῶς ἀμυθῆσασθαι, ὅτε καὶ ζεύς. ἀπόλεσε γὰρ πα-
 θῶντ'· πῶς δ' αὖτε φάσκων, καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ γὰρ καὶ
 πλάσμα ὅστις, ἀλλ' ὡς ἀληθὲς ἐκλαμβάνεται, οὐχ ὡς
 ἔλαχε πῶς ἀμυθῆσεται. Ἀζηται κραδίη.) ἀναζητᾷ
 νει γὰρ ἢ λύπη, ὅθην ἐῖς ἄϋπνον τίθῃσι. Κλεία προ-
 τέρων.) δόξας τοῖς κλέος ἡφιωμνάς. ταχέως δὲ πα-
 ρατρέπεται, ἀντὶ τοῦ πῶς ἐτρέψῃ ἢ λύπη τὰ δ' ὥρα
 τῶν θεῶν, ἡ γοῶν ἢ μουσικῆς. Οὐδ' ἐπὶ κηδέων.) τῶν
 θλίψεων. ὁ γὰρ λόγος δυνάται κατασέλλειν τὰς
 θλίψεις. Ἀλλως. τῶν λόγων καὶ τῶν μουσῶν ἢ συν-
 θήκη, πῶς ἐτρέψε τὸ λυπούμενον ἐπὶ λύπης. Εἶπα-
 τε δ' ὡς τὰ πρῶτα.) ὁρῶντες τὰς μέσας, πῶς ἀκε-
 βῶς γράψῃ τὰ ἐπὶ θεογονίας μαθῶν. εἶπατε, ὅτι ὁ
 τῆς ἐπας μετοχῆς κέχρηται. Ἐποταμοὶ καὶ πόντος
 ἀπείριτ'·) Ἐγὰρ τῆς καταπλήξεως ἐπαπληεῖ τὸν
 ἀκροατὴν. Ὡς τ' ἀφγνῶν δ' ἄσαντο.) ἀφγνός ὅστις
 κυρίως μὲν ὁ ἀπὸ ἑνὶ αὐτοῦ πλῆτ'· νῦν δὲ ἀφγνον
 τὸν ἔρανον λέγει, καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν θάλασσαν.
 ὡς ὅπως φησὶ διμερίσαντο, καὶ ἔχοντες ἑκάστον τὴν
 ἑαυτοῦ τιμὴν. Ἐξ ἀρχῆς καὶ εἶποθι.) τρεῖς πρῶ-
 τον ἐγρόντο· χάθ', γῆ, ὅπως ἔρανον, ὅς καὶ θεός· ὁ
 γὰρ ὅστις ἀφροδίτης νεώτερός ὅστις, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος,
 οἱ ἐγρόντο

226 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐγγύοντο τὰ σοιχεῖα. γῆ, ἢ τὴν σιμίζουσι. ἀήρ, ἢ τὴν ἀνα-
 δοσιμ. τὸ δὲ λεπτομέδρις τοῦ ἀέρος, γίνεται πῦρ. ἢ δὲ
 θάλασσα, ἢ τὴν ἐκμύζουσι. τὰ δὲ ὄρη, ἢ τὴν ὄξοςρακισ-
 μὸν τῆς γῆς. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὥς ὁ ἡσίοδος ἐν ταῦ-
 θα ἀρχεται τὴν θεογονίαν τοῦ προοιμίου, καὶ τοῦ τῶν
 μυσῶν ἐγκωμίου, τὴν ἀνακεφαλαίωσεως παυσάμε-
 νος, ὥς καὶ ἄλλων τινῶν ποτὶ θεογονίας γραψάν-
 των· καὶ ἴσως ἀληθέσσοι ἡσίοδος κατὰ τινὰς
 παλαιοτόρους ἐγραψεν. Ἡτοι μὲν πρόωπισα.) ἢ τέχ-
 νη καὶ ὁ κόσμος, τοῖς αὐτοῖς ὑποπέπρωκε πράγ-
 μασι, ὅτι ἔχει τεχνίτῳ μὲν τὸν θεόν, ὑπὸ δὲ τῆς τέχ-
 νης τόδε πεποιήτης. ἔστι δὲ τὰ πρὸν φεσῶτα τῶν παυ-
 τῶν, ὕλη καὶ ἀρχὴ καὶ σοιχεῖα. καὶ οἱ μὲν σιμωνυ-
 μίαν ἐφασκον εἶναι τὰ πρὸς ἡμετέρους, καὶ γνῶτορον.
 οἱ δὲ διαφθεῖν λέγοντες, τὴν μὲν ἀρχὴν γῆς
 εἰσπέναι φασί, εἰδὲ δὲ τὴν ὕλιν ὑσιωδῶς λαμβά-
 νουσι. γνῶσι δὲ τὴν ὕλιν διαφθεῖν. καὶ τὴν μὲν γνῶ-
 νοιαν τῆς ὕλης αὐτὴς εἰς πρὸς τὴν τεχνίτῳ, τὴν δὲ
 τῆς οὐσίας πρὸς γινομένην, οἷον τῷ ἀνδρὶ αὐτι ποιῶ.
 ὕλη μὲν ὅστις ὁ χαλκός, οὐσία δὲ ἢ διατύπωσις τοῦ
 χαλκοῦ. καθότι ὅστις εἰδὲ ὁρμώμενος ὁ τεχνίτης
 τὸν ἀνδραῖντα ποιεῖ, ὕλη τις ὅστις ἀποκίπτει, ἀσ-
 χημάτις· ὡς ὁ θεὸς παραλαβὼν, ἐπέθηκεν αὐτῇ
 σχῆμα. οὐκ ἐπ' ἄλλο τι εἰδὲ τὴν ὕλιν παραλα-
 βὼν ὁ τεχνίτης κατεσκεύασε θεός, ἀλλ' ἀπλάσσει
 ἐν σκῷ

οὐσαν καὶ ἀδιατύπων, τυποῖ καὶ δ' ἐμμετρῆ,
 οὐκ ἔξ' ἄλλου τὴν γ' νοῖαν λαβὼν, ὡς πορ καὶ ὁ αὐ-
 δ' εἰς αὐτοποιός ὡν τὸ ἀνθρώπου εἶδ' ὅρμώμεν
 πλάτῃ. καὶ φέρεκ' ὅς δ' ὁ σὺρ, καὶ θαλῆς
 ὁμιλήσῃ, ἀρχὴν τῶν ὅλων τὸ ὕδωρ φασὶ εἶναι,
 τὸ ῥητὸν τὸ κυκλόθεν ἀναλαβόντον. Χάθ.)
 παρὰ τὸ χεῖδαι χάθ' γγύετο. πλάτων παυδ' ε-
 χῆ φύσιν λέγει. δ' εἰ γὰρ τόπον ὑποσέσασθαι, ὅς
 εἴχεται τοὺς εἰς αὐτὸν γηινωμένους. οἱ δ' εἰρῆ-
 δαι φασὶ χάθ', παρὰ τὸ χεῖδαι, ὅδ' εἰ χεῖδαι· οἱ
 δ' εἰ χεῖδαι, ὅδ' εἰ χωρεῖν. ἢ ἔν εἰς τὰ στοιχεῖα διάκει-
 σις καὶ διαχωρῆσις χάθ'. οἱ δ' εἰ, τὸ ὕδωρ λέγουσιν.
 ἄλλοι δ' εἰ τὸν ἀέρα, ἢ τὸν λεχυμένον, ἢ τὸν ἄν-
 ταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Γαῖα δ' ὁρμώμεν.) τὴν
 γῆν ἐκ τοῦ χάθ' λέγει. ὅ γ' εἰπεν, ἐκ τῆς χάθ' γῆς, ἀλλ'
 αὐτὰρ εἴπεται. Ζεῦ δ' ὁ σαῖκος ἐκ τοῦ ὕγρ' ὑπο-
 σέσασθαι γῆν γγύεθ' φησὶ. ὅθεν ἐπαγόμεν ἄθετ' εἰ-
 ρὴν σίχους. ἰστέν' ἢ, ὅς τ' ἔννοιαν λέγει τὴν ὕλης πῶς
 τὸν τεχνίτην· τὴν δ' εἰς τῆς οὐσίας, πῶς τὸ γεγονός. ὡς
 γὰρ ὕδ' εἶδ' ὅρμώμεν ὁ τεχνίτης, τὸν ἀνδ' εἰς αὐ-
 τα ποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ κόσμος, ὕλη τις ἄπει, ἀσ-
 χημάτις, ὡς ὁ θεὸς ἔλαβεν ὡς πορ ἀνδ' εἰς αὐτο-
 ποιός. Γάντων εἶδ' ὅρμώμεν.) ὁ πλάτων ἢ τὸ φαίδ' ὡ-
 νι, τὴν γῆν εἰρῆ φησὶ ἀπάντων εἶδ' ὅρμώμεν καὶ εἰδ' ὅρμω-
 μεν. ἀθανάτων δ' εἰ, εἴπεν, ἵνα δ' εἴη ὅτι τῶν ἀρχαίων

228 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Ἐπεὶ δὲ ὄντων, σιωπῶντες ἔφοντο αὐτοῖς οἱ θεοί.
 Τὰ τὰρὰ τ' ἠέροντα.) τὰ δὴ κόντα μέχρι τῆς ἐσχά-
 τως ῥιγῆς. λέγει δὲ τὸν αἶρα τὸν τὴν γλῶσσαν ποδὶ ἔχον-
 τα, καὶ τὸ ποδὶ αὐτῷ. εἰς δὲ εἰς ὅσον, ὅς ἐλάσσο-
 ν ὅσον εἰς πλείονα ὅσον διαχέομενον, καὶ ἀτμι-
 ζόμενον. τετάρτακται δὲ μέχρι αὐτῶν λάβη τὸν ἥλιον. τὸ
 τε γὰρ ἔρ' ἥλιον συμπέρεσται, ὡς πόρ' ἔρ' πυ-
 ρακτωθῆναι σιδήρῳ τὸ πῦρ. τὰ τὰρὰ δὲ εἶπεν, ἀπὸ
 τοῦ παρὰ ἡεῶς. ἠέροντα δὲ, σκοτίνια. Ἄλλως. τὰς
 τὰρὰ τὸν αἶρα, ἀπὸ τ' παρὰ ἡεῶς. ἐπειδὴ, ὡς φασί,
 ὡς ὡς εἶπε τὰ δ' σιχεῖα. ὅν πρώτῳ γὰρ τὰ τὰρὰ,
 τὰ ὑπόγεια μέρη λέγει, τὰ ῥιγῆλα, ἀπὸ τοῦ τρέμου
 ἔμπειν. Ἡ δ' ὅρ'.) ἀπολυτὸν ὅρ'. ὅνιοι δὲ
 πῦρ τὸ πυρῶδες γὰρ τ' ὑπὸ θυμίας. ἢ ὅπως, ἐπειδὴ
 λυμαίνεται ἔρ' ζωογονικῶς τὸ πῦρ, διατῶν ὅπως
 αὐτὸν ἀνέπλασε. πρὸς φόρως δὲ, ὅτι μετὰ λαμπά-
 δων γράφεται, ἢ ὅτι ἐκ θερμότητος γίνεται. Ἄλ-
 λως. τὰ τρία σιχεῖα εἰπὼν, τὰ δ' λέγει. τὸ πῦρ,
 ὅπως διαμυνίως ὅπως φησὶ συναρμόζειν γὰρ καὶ
 συναγερν καὶ ἐνοῦν πᾶν φεγκν. εἶσι δὲ τὸ λείπον, εἰς
 τὸ ἔτορον πᾶν, ὅπως ἀρμονίας εἶδ' ὅ, ἢ ὅπως. ὅ-
 οἱ πλάσται γὰρ αὐτὸν πυρὸς, ὅ γράφεται ὅπως.
 Λυσιμελὲς δὲ, ὅ λύνει τὰς φροντίδας. ὅ γὰρ ἐνταῦθα
 τὴν μίξιν καὶ τὴν ὑπὸ θυμίας λέγει, τὴν λύσαν
 τὰ μέλη, ἀλλὰ τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν σύγκρασιν τῶν
 σιχεῶν.

στοιχείων. τὸ γὰρ διάστημα τοῦ αἰθέρος, οὐκ ἔστιν ὁμο-
 λύνει τὰς φροντίδας. ὁρῶντα δὲ λέγει τὸ πῦρ, ὅπου
 ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὡς ποῦ γὰρ ὁ ὁρῶν ἐνοῖ τὰ δι-
 εστώτα, ὅτι καὶ ὁ ἥλιος ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὁμο-
 ρεῖ δὲ αὐτὸς ἡ φαισμον καλεῖται. Εκχάεθ.) ὁρῶντας πα-
 ντες. ὁ γὰρ αἰὲς πᾶσι ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ἄστρων, σκοτει-
 νός. ὁρῶν δὲ τὸ ἐπετα γὰρ τῇ νυκτὶ τὸ σκοτει-
 νόν, ὡς μηδ' ἐποτε διαφωτίζοντων τὸ σκότος ἄ-
 στρων γεγονότων. Ἀλλως. τινὲς δὲ τὸ ὑδωρ χάος
 εἶναι ἐκ τῷ ἔραυνος ὑδάτος. ἀναδίδεται δὲ, ὡς πρὸς αἰὲς
 σινοτήνους. ἢ ὅτι ἐστὶν ὅτι ἀμφοτέρων δηλώματα ἢ νύξ.
 διαίρει δὲ αὐτὸν εἰς δύο σώματα. Νυκτός δι' αὐ-
 τὸ αἰθέρος τε.) ἐν γὰρ τῇ νυκτὶ ὁρῶμεν τὸν αἰέρα κεκοσ-
 μημένον ἄστρασι, καὶ σελήνῃ. ὅτι πάλιν εἰάν μὴ πα-
 ραχωρήσῃ ἡ νύξ, ὅφρα φαίνεται ἡ ἡμέρα. Γαῖα δὲ τοῖς
 πρῶτον μὲν.) κέντρον ἢ γῆ. ἀπὸ τοῦ δὲ σφαίρας τὸ κέν-
 τρον. διὸ γῆν αἰὲς ἢ γῆ τὸν ἔρανον. ἀλλ' ὁ κράτης ἀρε-
 ρεῖ. εἰ γὰρ ἴσον, πῶς διώκεται καλὺπται; λέγει ἐν ἴ-
 σον, ὁμοίον ἔχει σχῆματι, σφαιροειδὲς δὲ ἔχει μεγέθει.
 δίδυμος δὲ, ὅτι ἐγερνήθη. ὅ καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἔρ-
 βίλῳ λέγει, ἀμειψόμενοι δὲ αὐτοὶ γυμνασιότοισι
 παύειν γυμνασίαν. αὐτὸ τὸ, ὅτι ἐπκυξήθη ὁ ἔρανος ἀσε-
 ρείας. Οὐρανὸν ἀστέροενδ' ἵνα μιν.) τὸ ἀπὸ τῆς γῆς
 συμβαλόν, ἐναντία λέγει. τῇ γῇ καλεῖται τὴν νυγμῶν,
 ὡς ἐν διαβήτῃ ποιεῖται γῆν τὸν ἔρανον, καὶ τὸ πρῶ-

τὸν παγκύβητον, τὸ πᾶν ἄνθρωπον. ὁ γὰρ πρῶ-
 τος ἡ πόριφεία, καὶ τότε ἡ νυγμή, ἀλλὰ νυγμή,
 καὶ τότε πόριφεία γίνεται. ἴσους δ' ἢ ὁμοιωσις ἢ
 ὁμοίως καὶ σφαιροειδὺς. ἑναύλους δὲ, ἑναυλησῆς,
 ἑναυλησῆς. Εὐκρινέσεις.) ἦτορ κοίλοτάτας
 ἔχοντα φάρυγγας. τὸν τὸν ἄτορ φιλότητος.) οὗ-
 τος τὸν ὠκεανόν, ἢ θαλάσσης διασέλας. ὠκεανὸς
 φησὶ, ὅτι ποιότητα τῇ γῇ πᾶν ἔχει. γέγονεν ὃν πρῶ-
 τος τὰ ὄρη, καὶ ἡ θάλασσα· μὴ πω βροχῆς καὶ δρό-
 σου, ἢ ἄλλης πινὸς ποιότητα ὕδατος, ὡς τῆς γῆς
 γινομένης, τῷ ὕδατι δὲ ὕδατος, ὡς ἀνὴρ μεταταύ-
 τα, ἤρξατο καὶ βρέχει καὶ καρπεποιεῖ. Κοῖον
 τε.) οἱ ἀνθρώποι τὸ κ' ἀντὶ τὸ π' τίθενται. ποῖον οὖν
 φησὶ, τὸν ποιότητα. Ζῶν δὲ τιτῶας φησὶ εἰρη-
 δαι φυσικῶς, ὅτι τὸ μὴ διατάττειν διαπαν-
 τὸς τὸ κόσμον τὰ στοιχεῖα. Κρεῖον, τὸ βασιλικόν, ἢ
 ἡγεμονικόν. Ὑπερίονα, τὸν ὑπὲρ τῆς γῆς κίνησιν
 τὸ παντός. Ἰαπετός δὲ, ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ. ἐπεὶ γὰρ
 φύσιν ἔχει πάντα τὰ μέρη ἀσπίδα πίπτει αὐτῷ,
 τὸ ποῖον εἶδος ἰαπετόν ἐκάλεισεν. ὅτι δὲ, ὡς ἀρ-
 κισίλατος, τιτῶν καλεῖται, καὶ τιτῶν. ἀλ-
 ληγοῦσι δὲ, τὸν μὲν κοῖον εἶναι τὸν ποιότητα, καὶ
 κρεῖον τὸν διακρίσιν· ὑπερίονα δὲ τὸν ὕδατον, τὸν
 ὑπεράνω ἡμῶν ἴοντα. καὶ ἰαπετόν, τὸν κίνησιν αὐ-
 τῷ, πᾶν τὸ ἔχει καὶ πορεύεται. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς, ἀεικί-

νός

ἰαπετός

νητός ὄσι. Θείαν τε.) πρὸς τὸ θεωρεῖν τὰ πρῶντα, ἢ
 πρὸς τὸ τρέχειν. ἢ τὴν θέσιν τοῦ παντός, τὴν ἀμετά-
 θετον. Ρεΐαν τε.) ρεία ἢ τὸν χύσιππον, ἢ δὲ ὁμο-
 βρωμ χύσις. ὄσι δὲ ἢ γῆ, ρεία ἢ φθαρτικὴ, ὅτι εἰς αὐτῇ
 ἀναλυόμεθα, ὅτι πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαρρέουσι.
 μνημοσύνη, τῇ ὡνμονίᾳ ἐν διαπλάσει τῇ ζῴων.
 Φοίβη.) τὸ καθαρόν τοῦ αἵετος. Διαφῶς καὶ χρυσοῦ
 φανον. καθαρὸς γάρ ὁ χρυσοῦς. Τηθύ τ' ὀραται.
 νῶ, τὴν τροφὴν, ἢ τὴν πλούσιον θάλασσαν, τῇ δια-
 κέρει τρέφουσιν. Τὸς δὲ μεθ' ὀπλότατος.) κρό-
 νον, τῇ ἀποκείσει τῇ σοιχείῳ, ἢ ἀπ' ἀλλήλων ποιη-
 σάμενα, ἀνδύταξίως λοιπὸν διέμεναν. ἢ κρόνον, τὸν
 χρόνον. ὅτι τὰ μὲν κρύπτει ὁ χρόνος, τὰ δὲ φαίνει. ἢ
 ὅτι λευθότως πρὸς ἔρχεται. Θαλερόν δ' ἢ χθρὲ το-
 κῆα.) ἀρίσταρχος ὑπὸ λαμβάνει ὡς ὁ καλῶς τοῦ πρῶ-
 τυτοῦ ὕδαντος, θαλεροῦ εἰρημνός. εἰ μὴ ὡς μαλερόν
 τῶν τοῦ μαραντικῶν λέγει, καὶ χλωρόν δ' ἑός, τὸ χλω-
 ρὸν ποῖον. ὅπως θαλερὸς ὕδαντος, ὁ θαλεροποιός ἐστ'
 βίω. Διὰ γάρ ἐν ὁμβρίᾳ, θάλλει πάντα καὶ αὐ-
 ξεῖται ποιεῖ. ὅλα γάρ αὐξεῖται ὅς ὕδαντος. μέλανδρος,
 Ἐρᾶ μὲν ὁμβρῶν γαῖα.

Ἡχθρὲ ἢ ἀμωμολογ.) πρότερον αὐτὸς ἐμίσησε τὸ
 κρόνον, διὰ τὸ ἀρκτείνεσθαι γυνωμένους. ἢ αὐτὸς αὐτὸς
 ὁ κρόνος ἢ χθρὲν, ἐπέσειν αἰσῶ τὰ ὕδαντια, ὅς ὕδαντος
 φθαῖντα. Γείνατο δ' αὖ κύνελωπας.) τὰς ἐγκυκλίους

232 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

διωάμεις. ἐλάμικθ' δὲ αὖς κύκλωπας ὀνομάζειται,
 ἀπὸ κύκλωπθ' ἢ ὅθεν, ὅτι ποῦ τῶν παρ' ὁμήρου κυ-
 κλώπων λέγει. κυκλώπων γὰρ γῆγ' ἔ. κύκλωπον,
 οἱ τὴν μυκίνην τειχίσαντος, οἱ ποῦ τὸν πολύφω-
 μον, καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί. Ἄλλως. ζῶντων τὰς ἐγκύ-
 κλους φυσικὸν τρόπον ποδιφορὰς εἶρηκα. καὶ τὰ ὀνό-
 ματα αὐτῶν, βρόντῳ, ἑὲ ἀσπερόπῳ· ἀργῶ δὲ, ἐπε-
 ῖν φασὶ ἀργῆτα κόραυνόν. πᾶσ' αὖς δ' ἐφασὶ αὐτοῦ
 ὅθεν· ἐπεὶ δ' ἢ πάντα ταῦτα τὰ πάθη, ποῦ ὅθεν
 εἶσι. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς, ἠΨατο τοῖς φυσι-
 κῶν, παίζων τὸν στωκράτῳ. ὅτι γὰρ φησὶ, ὅθεν αὖς
 ἐμπληθῶσιν πολλῶν, καὶ ἀναγκαθῶσι φέρεσθαι κρεμ-
 μάμηναι, παταγοῦσι δ' ὅθεν ἀνάγκῃ· εἴτα βα-
 ρεῖαι εἰς ἀλλήλας ἐμπίπῃσαι, ῥήγνυνται. ἀργῶ δὲ
 ὁ βρομόθυμος λέγει, τὴν ὁφείαν ἔφαψιν. Ἄλλως.
 ἐν χρόνῳ γὰρ πινεῖ ἐγγύοντο ἐγκυκλοὶ ποδιφορὰς τοῦ
 πυρός ἐκ τοῦ αἵματος. Ἄλλως. ὅτι ἐμελλε δλασθῆναι
 θῆναι ὁ κόσμος, ἐγγύοντο τὸ σκότος, τὸ δλασθῆναι
 κῶν. Οἱ δ' ἢ πινεῖ.) κρᾶτης αὐτὴ τούτου ἄλλον σί-
 χον πρᾶττεται, οἱ δ' ἢ ἀθανάτων θνητοὶ τράφον
 αὐτῶν. Γῶς γὰρ αὐτοῦ θεοῖς ἐναλιγκίως λέ-
 γει, καὶ τῶν λούκωπιδῶν καταλόγω, ὑπὸ ἀπόλ-
 λωνθ' ἀναεῖδαι ποιῇ. ἢ ὅτι οὐ πάντας τοὺς ἐκ
 θεῶν γεγονότας ἀθανάτους εἶναι συμβαίνει, ὥς φησιν
 ἡσίοδ' ὅτι ἐν τοῖς ἔξῃς, γηγόνον θάνατον χρυσόφθον
 ὄντα

ὄντα πᾶσι α. ὁ δὲ χυνοῦσιν, μεθύσης ἰῶ. Πῶς δ' ἔ
 καὶ αὐτὴ ἢ μέθυσα ἀναρεῖται ὑφ' ἡρακλέους, καὶ
 κέρβου κύνων ἀπ' ἀθανάτου γένεσιν ὡρ. ἢ ὅτι
 λέγει ἡ γὰρ κάλλου ἐμὲ γὰρ θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν.
 Κυκλοτορὴς ὁφθαλμὸς εἷς.) αὐτὶ τ' εἷς. ὅτι δὲ δια-
 ρεῖται τὴν πόδιαν ὡμῶς. ἐπεὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἦσαν
 μηχαναὶ καὶ ἐπίνοιαι πολλαί. εἰς γὰρ ὀφθαλμὸν καὶ βα-
 ρεῖαν διαρεῖται. ἰσχυρὸν τ' ἡ δὲ βίη.) ἐκ παραλή-
 λου τὰς ἰσοδυνάμεις λέγει. καὶ μηχαναὶ ὑπὸ τοῖς ὀφ-
 θαλμοῖς αὐτῶν ἦσαν, ὅτι τὴν δύναμιν πολλὰ ἐπίνοιαι.
 ὅτι γὰρ τεχνίται εἰσὶν ἐν τοῖς θεοῖς, ὑπὲρ τὴν ψυ-
 χὴν τὴν ἰσχυρὴν ἔχοντες. Τρεῖς πᾶσι δὲ ὄνομα, ὅτι
 ὀνομαστοί.) ἡ γὰρ, οὗς ὁ δυνάται τις ὀνομάσαι.
 Δεινοί.) ὑπὸ φέρει γὰρ αὐτὴ τὰ ὀνόματα. Καὶ κῶ-
 τιν μὲν φησι, τὴν κινητικὴν δυνάμιν, παρὰ τὸ κῶ-
 τιν. Βελαφῶν δὲ, τὴν ἰσχυρὴν. γύγιν, τὴν δυνά-
 μιν. ὅτι δὲ λέγονται ἐκνέφει ἀνέμοι. εἰς δὲ ἄρ-
 πακτικοὶ πάντες. ὁ δὲ καὶ ἐκαστὸς γὰρ μὴ θι-
 κῶς, ὁ δὲ τὸ ὁρμητικὸν τὴν μάχης. Κόπης, Βελαφῶν
 καὶ γύγιν, οἱ τρεῖς καιροὶ εἰσιν. κόπης, ἢ ὁρμή τῆς
 καύματος, ἡ γὰρ ὁ δεινός. Βελαφῶν, τὸ ἔαρ, πα-
 ρὰ τὸ βρύειν, καὶ αὐξάνειν τὰ φυτὰ. γύγιν δὲ, ὁ χει-
 μερινὸς καιρὸς. ὅς ἐστι ἐκαστὸς γὰρ καλεῖ, ὁ δὲ πολ-
 λὰς ἐνεργείας ἔχει. ὁ δὲ ὁμηρὸς, τὸ ὁμηρὸν καλεῖ ἐ-
 κατόγχερα δὲ αὐτὸ ὁμηρὸν. Οἱ γὰρ μὴ π. ὅσοι γὰρ

234 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

δεινότατοι τῷ παίδω τῷ ὕδατι καὶ τῇ γῆς ἐμισθῶν
 τὸ ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς παίδω, τοῦτοι ὑπὸ τῆς ἀδελ-
 φῶν, ὑπὸ τῷ πατρὶ. ἐσήμενε ἡ, τὸ ὑπὸ τῆς ἀδελ-
 φῶν ἐμισθῶν, δὲ τὸ εἰπεῖν σφαιτοῦδε. ὁ γὰρ δε-
 σμῶς, ἐσήμενε καὶ ἄλλην τινὰ. ἐπεὶ εἶχον εἰ-
 πεῖν σφαιτοῦν μόνων ἄλλων. ὅτι μᾶλλον δ' οἱ τῆς
 ὅς ἄλλων γνηθῆντων παῖδες δεινότατοι, οἱ ἐκ γῆς
 καὶ ὕδατος γνηθῆντοι. Εξ ἀρχῆς, ἡ γῆς ἐφαίνετο δ' οἱ
 δὲ αὖ ζῶα, καὶ ἄλλα τινὰ. Ὁ πάλιν ὑδικοῦντες
 τὸ σκότος, ἐκρύπτοντο, Ὁ σιωχέοντο πάντα, Ὁ τὸ
 φῶς ἐκ ἐφαίνετο. Πάντας ἀπεκρύπτασκειν.) ἐπεὶ
 ἐκ ὑπὸ πολάξει τὸ τῇ ὀργῆς, ἀλλ' ἐν καιρῷ γίνεται Ὁ
 κινεῖ. Στενομυλῆ.) σέλευκος, ἀχνομυλῆς γράφει.
 Ὁ γὰρ ἐσφωχρεῖτό φησι, ἀλλὰ δὲ αὖ κρυφθῆντας
 πάντας αὐτῇ ὑπὸ τῷ ὕδατι ἐλυπεῖτο. Ἀλλως.
 στενομυλῆ, σφωχρεμυλῆ. ὡς τὸ, σφωχρεμυλῆς νεκύνεσι.
 δὲ τὸ αὖ πολλὰς καρπούς εἶναι αὐτῆς τῆς μαγῆς.
 Ἀλλως. τὸ ὅλον τὸ τόδε. τὰ πνύματα ἐκ τῇ σφω-
 χρεῖας ἀναπέμπεται, τῇ γῆς σφωχρεμυλῆς. τὸ δὲ
 ἄλλο, πρὸς ποιοῖα. Αἰψα ἡ πελὶς ἀδ' ἀμαντος.)
 δουκῆ. ἡ δὲ αὖ πολλὰς καρπὸς αὖ αὐτῆς τῆς μα-
 γῆς. Δρέπανον νῦν λέγει, τὸν καιρὸν τῷ ἀμκτι.
 Παῖδες ἐμοί, Ὁ πατὴρ ἀταδιάλας.) πρὸς δὲ αὖ τὸ
 ὄνομα. ἀταδιάλας δὲ, πονηρῶς. ἀπὸ τῶν ἀταίς δ' ἄλλειν ἡ
 ἀπὸ τῷ ἀτάδιαλον εἰπεῖν, πλέον αὖ αὖ κινῶσε πρὸς
 ὀργῆς.

ὁργῇ. ὃ γὰρ ὡδὶ πατέρα δίκαιον εἶχον ὠβελῆν χεῖρα. Αἰκεα.) ἀνόμοια, τοῖσι κακὰ. ἔλαβον ἢ ὑπεργῆσαι, δὴλονότι τὸ τέλει ἀρτελῆς κρυπτομένου.

Εἶσε δ' ἐμὴν.) δὴ τὸ λεληθεῖως τὸν χρόνον πρῆναι, εἶρηκε τὸ κρύψασα. ἤλθε δ' ἐνύκτ' ἐπαγῶν.) τὸ ἀρτέλουμα τοῦ ὄρανός παλιν διακρίναι θέλει. ὅτω γὰρ ὡδὺ κρινῆς ὁ ὄρανός. Οὐδ' ἐκ λόχοιο.) ἀριστικός, λοχεοῖο φησί, ὡς θυρεοῖο. λοχεὸς γὰρ λέγει. Βεβῆσται δὲ τὸ λεχοῖο, πρὸς τὸ ἔθος. τὸ δὲ δεξιτέρῃ, ἡμᾶς θερίζοντος ἔδειξε. Φίλου δ' ἀκμήδεα.) μῆδεα λέγει, ἐκ τοῦ ἐλ γονῆς ἀρχῆς. τὰ γὰρ πλείονος γονῆς ἀετία, ἀπέτεμε. Μῆδεα.) ἢ ἀπὸ τοῦ μέζεια πινᾶ εἶναι τὰ μέσου ὄντα τῶν μικρῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ μῆδ' ὡς τὸ βεβῆσται. οἱ ἄνθρωποι γὰρ οἱ βεβῆσται, καὶ πάντες, ἀπὸ τούτων γίνονται. Εξοπίσω.) δὴ τὸ ὄξοπίσω ῥίπην τοὺς θερίζοντας. νοεῖται δ' ἐπὶ τὸ ὄξοπίσω, καὶ μεταταῦτα. ὡς αὖ μετὰ τὸ κόψαι ἔρριψε. Γάσας δ' ἐδέξατο.) διὰ τὸ ἀσέσωστον τοῦ σίτου. ἐκ διαδοχῆς γὰρ ἐσπείρετο ἡ γῆ τῆς ἐλλὰ δ' ὅ. Γένετο δ' ἐριννὺς τε.) αἰ μετόρχόμενα τὸ συγγραμμὸν αἶμα. ἐγγένησε γὰρ τὰς ἐριννὺς ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τοὺς γίγαντας. γίγαντες δὲ οἱ συγγραμμῆς, οἱ ἀσεβεῖς. πάντες μὲν γηγρῆς, ἀλλ' οἱ γίγαντες ἀσεβεῖς. ἀνθρώπος γὰρ, αὐτὸς δικάως καλεῖται. Ἄλλως. ἐριννὺς, ἀπὸ τοῦ ὄξο γίγαντες δὲ, ἀπὸ τοῦ γῆς

336 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

γῆς ὀνομάδισαν. Αλλως. μεγάλους γίγαντας
 οὓς ἀνδρείους ἀνδρας λέγει. γιγάντων δὲ ὀνόματα
 ταῦτα· ἀλκιονόυς, ἐγκέλαδ' Θ, πορφυρείων, μίμας,
 ὀβριμ' Θ, φρετ' Θ. Νύμφας.) ἐκ τούτων ἡ
 πρώτη γῆ' Θ τῶν ἀνθρώπων. μελίας δὲ, ὅτι τὸ ἄμα
 τοῖς δ' ἄνδρσι γίνεται τὴν γῆν τῶν ἄλλων ζώων.
 νύμφας γ', τὴν ἄλλην γῆν τῶν ζώων. μελίας δὲ,
 ἐκ τῆς μήλας εἰς τὰ πρόβατα. λέγει δὲ καὶ ὀρεσιάδας,
 καὶ ἄμα θουάδας. Μήδεα δ' ὧς.) μήδεα, τὰ αἰ-
 σθητὰ. ὃ γὰρ θέλει ἀλογίως ἡμᾶς πείθειναι τοῖς ἀφρο-
 διτοῖς, ἀλλὰ μετὰ λόγον. ὀρθῶς ἔν τῇ τῶν ἀφροδι-
 τῶν πειρώσῃ, φιλομνησθε φησί. Αφροὺς ἀπ' ἀ-
 θανάτου.) τὴν ζεῖν τοῦ αἵματός, τὴν ἀφροσύνην
 μίξεως, τὴν ἀφροσύνην ἀπορᾶν. Τῷ δ' ἐνὶ κόλῳ.)
 συντίσιν, ὅτι τῷ ἀφροὶ μίξεως. ἐκ γὰρ τῆς παλάσ-
 σης ἢ ἀφροδιτῆς, ὅτι τὸ ὑγρόν. ἢ γὰρ ὑδθυμία, ἀπὸ τῆς
 ὑγρότητός γίνεται. ὅθεν καὶ ὑγρὸς καλοῦμεν, οὗ
 ἀσπλγῆς ἀνθρώπους. Κύθηρα δὲ πόλις κύπρου.
 εἴρηται δὲ κύθηρα, πρὸς τὸ κύθειν καὶ κρύνειν τὸ
 αἰσχρὸν, ἡγοῦν τὸν ὄρωτα. ἢ ἐκ τοῦ κύειν, παραθα-
 λάσσιοι γὰρ ὄρωι. Ἐκ δ' ἔβη αἰσθίη.) ἡγοῦν τιμία,
 ἢ ἀπὸ τῶν αἰσθίων. Τῷ δ' ἀφροδιτῷ.) τὸ αὐτὸ,
 τὴν ἀφροδιτῶν καὶ τὴν δ' ἡμικτραν καλοῦσι. μετὰ
 τὴν μίξιν δὲ καὶ ἡ γῆ βοτάνας ἀπέδωκε. μίξιν δὲ
 λέγει, τοῦ ὁμβροῦ πρὸς τὴν γῆν. Αφρογῆεν.) τὴν
 ἀφρο

ἄφροδίτῳ. ἢ πρὸς τὸν ἄφρον, ἢ πρὸς τὸ ἀφραίνειν.
ὥς θυερίδης,

Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ὄντιν ἄφροδίτῃ βροτοῖς.

Κυθόρει δὲ, ἅρ' τοῦ κούθειν εἰς δραστῆς, καὶ λα-
βρα γίνεσθαι. Τῇ δὲ ὁρῶς ὠμαρτήσιν.) τὰ παρε-
πόμενα θεῶ ὠνόμασε. καὶ ἡμερῶς ἀσφαφύως, ἵνα
μὴ ξυγνοῖς. ὁρῶς δὲ, τὸ δι' ὁράσεως ὁρᾶν. ἡμέρος δὲ,
τὸ μετὰ τὴν ὁράσιν ὠθυμείν· οἶον, εἰδὼν βιβλίον
καλὸν ποῦν τὴν ἀμείψασιν, καὶ τὸ γράμμα, καὶ τὰ
ἑξῆς· καὶ εἰδὼν ἐράδης κτήσασι, αὐτῷ ὠθυμύνας,
καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὸ, καὶ ποιῆσαι τὰ γεγραμμένα. ὅ-
τω δὲ ὠδὶ πάντος πράγματος. Γεινομὲν τὰ πρῶ-
τα.) αὕτη δὲ ὅς ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ὅτε ἐγγυμνήθη, καὶ
συγκειβμήθη φησὶ τοῖς θεοῖς, ποίας τιμῆς μετήλλα-
ξε λέγων, πρὸς γένους τ' ὠάρας, εἰ τὰ ἑξῆς. Τὰ πρῶ-
τα.) πρῶτον γὰρ κινεῖται ὁμιλία μεταξὺ πρὸς γένους, εἰ-
τα μεθ' ἑαυτοῦ καὶ γέλως, εἰτα τὸ ἄρ' ἔστι, ἐπακολουθεῖ
φιλία καὶ πρὸς τὴν εἰς. Ἀλλως. τιμὴν ἔχει τὸ ἔπε-
σαι αὐτῇ τὸν ὁρῶτα καὶ τὸν ἡμερον, ταύτῃ ὅς ἀρ-
χῆς τιμὴν ἔχει. παρεγνίς δὲ, ἵν' ἢ τὰς ὠδὶ εἰ πρὸς
νίας ὁμιλίας. Τὰς δὲ πατήρ.) μετὰ τὸ εἰπεῖν πε-
ρὶ ἄφροδίτης, ἡλθον ὠδὸς πταῦνας. πταῦν δὲ, οἱ
ἄδικοι καὶ βλαπτικοί, ἐκ τοῦ σίνεσθαι τὴν ψυχὴν
τῷ μέλλοντι βλαπτεῖσθαι. ἢ ἅρ' τοῦ μέλλειν αὐτοῦ ἐ-
μωρίας πίνειν, ὡς εἰς εἰ τοῦ πατρὸς ὠδὸς, ὡς καὶ
τοῦ

238 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τοῦ ὕψους, πρὸς τὸ δῖος τοῦ ἑαυτοῦ. Τι ταῖνοντας.)
 θελήσει τὴν τιμωρίαν ἀπατιῆσαι τὴν πατρίδα πρὸς κτεί-
 νοντα τῇ ὕβρει, ἐπὶ πίσεως ἄξια πιῖντα, ἡμωρῶντος
 τῇ μητρὶ. Ἀλλως. τίσι ἐπὶ τιμωρίαν λαμβάνοντας,
 ὑπερὸν ὧν ἡ δίκη τοῦ ὕψους. ἢ ἡμωρίαν πρὸς ἔχοντας, πα-
 ρόσον καὶ τιτάνου ὀνομάζοντα. ἢ μωραίνοντας. Ἀλ-
 λως. πρὸς τὰ τετάρτα ἐπὶ ἀπλωθῶντα. ἢ ὅτι ὡς λέ-
 γει ὁ πῶς, ἀπὸ τῆς δόξης τὸ ὀρφνέως λαβὼν ὅσον. ὅτι πάλι
 τιμωρήσας μέλλει ὁ κρόνος τοῦ θεοῦ, καὶ λαβεῖν
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ἢ γὰρ πάλιν ὑπὸ κρατῆσαι μέλ-
 λει τὸ σκότος ἐκείνο τὸ ἀρχαιότατον. τοῦ ζωδίου
 ἐκείνου, τοῦ ἔχοντος τοῦ ἀσέβους. Τοῖς δὲ ἑπειτα.)
 τότε γὰρ τοῦ ὄντος ἐμελλεν αὐτὸς ὁ ζεὺς ἡμωρήσας τὴν
 κρόνον, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἡμαρτυν εἰς τὸν ἴδιον πατέ-
 ρα. Νῦν δὲ ἔτι κεν.) ἐνότως ἐκ νυκτὸς ἐπεγεγε-
 νῆσθαι. ἀγνοίας γὰρ δὴ τὰ τοιαῦτα παθήματα. ἔθος δὲ
 ἐπὶ τῷ ποικτῇ, ὑπὸ τῇ τιθνηκώτῳ λέγει, συγερῇ νῦν
 ἐκάλυψεν. ὀνείρων δὲ φύλον τὸ πλῆθος αὐτὸ ἐμφά-
 νει. ὧν τινὲς μὲν βορυβῶδεις, τινὲς δὲ ἀπατεῶντος. ἢ
 δὲ, ἀκρεβῶς ἐδ' ἐνὶ συγκαλύδ' ἡσασα, τέτοκε κῆρα
 μέλαιναν. καὶ μοῖραν λέγει, τὰς ὑπὸ μερῖδ' ἡσας. Τέ-
 κε δὲ ὕπνον.) τὰ τοιαῦτα ἔθος ἐπεῖσαι τῇ νυκτὶ. Ἀλ-
 λως. τὰ γὰρ ὅτι ἀμὶ εἰς γήρην ἡσάντα, φόβον ἐμποιεῖ.
 Ἐσπερίδας.) τὰς ἐσπερινὰς ὥρας λέγει. Πῆλα
 δὲ χρυσᾶ, τὰ ἄστρα. αὐτοῖς δὲ μέλλει, ἐπεὶ δὴ ἐν αὐ-
 τοῖς

τοῖς ταῦτα ὁρῶμεν. ἥρακλεια δὲ, τὸν ἥλιον. λέγει δὲ
τοῦτο, ὅτι πῦρ χομλίας τοῦ ἡλίου ἐμφαίνοντ' τὰ ἄστρα.
ὃ ὅτι τὸ τρυγῆσαι τὸν ἥρακλεια τὰ μήλα. Φέρονε
τὰ τε δ' ἄνδρα.) καρπὸν δὲ, διὰ τὸ συνυπάρχειν
εἰς καρποὺς τῇ δυνάμει, ὅν τοῖς ἀρ' δύσιν ὕδα-
σιν. ὅν ὦ καὶ ὁ ζεὺς, τὸ ὡς ἀλεξάνδρου μήλον ἔλαβε.

Καὶ μοίρας, καὶ κήρας.) μοίρας λέγει, τὰς ὑδμε-
εχίστας. κήρας δὲ, τὰς ὡς ψηφισμοῦ τὸν θάνα-
τον. Νηλεοποινας δὲ, τὰς γινομένης τιμωρίας τῶν
κακῶν ὄρων. Οἱ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) ἵνα δ' εἴ-
ξη τῇ ὑπόβολῃ τὸ ἔλαττον, ὅτι εἰ καὶ θεοὶ ἁμαρτάν-
οντο, τιμωροῦντ', πολλῶ μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι. ὅσα
δὲ λαμβάνεται ἐπ' ἀνθρώπων, ταῦτα ἐν ὕδασι θεῶν.
Κακῶν ὅπιν.) τὴν δ' ὑδιστροφῆς γινομένην ἀπόδο-
σιν. ὁμηρος, τὸ μὴ πρᾶγμα οἶδε, τὴν δὲ θεῶν νέμεσιν
ἢ ἀσκληπιάδης ἢ ὅν τοῖς τραγωιδισμοῖς, εἰς κύκνον
φασὶ μεταβληθῆναι τὸν δία, ἐν νεμεσηθῆναι. Τίκα-
τε ἢ τὴν νέμεσιν.) τῇ μεμψιν, τοῖς κακοῖς δ' κλονόε-
ως εἰς ὑβρίσιν πόνηται, μέμψις αὐτῇ· εἰς δὲ ἀδική-
σις, δίκη ἐν ταῦτα ἐπακολουθεῖ. Νύξ ὅλη.) ὥς
πρὸς λανθανόμενοι ἐν τιμωρίας ἁμαρτάνομεν, διὰ
τοῦτο νυκτὶ τὰ ἐν σκότει γινόμενα εἶκασαι. λελη-
δότης γὰρ ἐπεσέρονται τὰ ἐν σκότει γινόμενα. ὃ
γὰρ ἀπατῶν δηλοῖ ὅτι, τὴν ἀλήθειαν κρύπτει. Μετὰ
τὴν δ' ἀπάτην τίκει.) ὅτι τὴν ἐν τῷ βίῳ ἀπάτην
λέγει,

240 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

λέγει, ἀλλὰ εἰ ἀφροδίτης. ἢ γὰρ φιλότης πῶς κει-
 νη, ταῦτα ὑποβάλλει. Γῆρας τ' ἐλόμνον.) ὅτι οἱ
 γερῶντες πῶς πλήσιοι εἰσὶ τοῖς θανάτῳ. μίαν δὲ ἐ-
 λεγόντα ὑδα λέγει. Αὐτὰρ ὅρις.) συγκρή, τὰ πε-
 ρύμματα ἐκ τοῦ ὁρίσθαι. ἐκ ταύτης γὰρ φόνοι καὶ μορ-
 χαι γίνονται. Λήθω τε.) πολλάκις γὰρ ὁρίσθαι
 πρὸς τινα γινομένης, ὑπὸ λαυθανόμεθα καὶ τῶν πε-
 σηκόντων. Συμνηθείας.) τουτίστι σιωπρὶς δόσας ἀλ-
 λήλαις. ὁ γὰρ τοῖς νόμοις μὴ πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἔστι δὲ ἀφί-
 ρει. Νεκρέα τε.) τὴν ῥόδον, ἐπὶ τὸ καποφερέειν τοῦ
 λης λέγει. ἀψυδὸς ἢ δὲ καὶ ἀληθῆς, ὡς παλαιᾶς οὐσίας
 τοῦ ὕλης. καὶ ὅτι ἀσχερὸν τοῖς παλαιοῖς ψεύδεσθαι.
 Ἀλλως. ἀψυδὸς ἢ, ὅτι ψεύδῃς εἰς πείβετα. ἀληθῆς δὲ,
 ὅτι ψεύδῃς εἰς λέγει. τὸ δὲ σημαίνοντον πῶς ἀκείνη,
 ὅτι εἰς ἑστὶ δὲ λόγος. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ψευδόμενοι δὲ
 εἰς τοῦ ψεύδοντες, ἡγοῦμαι ἐκουσίως δὲ ἄλιστα ὡφείλδαν,
 ἢ δὲ τὸ ὑπὸ λαυθάνεσθαι. ἀκουσίως ἢ, τὸν μὴ ἐκουσίως
 ψευδόμενον. μάττω γὰρ ἀψυδὸς ἢ εἰπὼν. Ἀλλως.
 τὸν μὲν ἀψυδὸς εἶα μὴ ψευδόμενον, τὸν δὲ ἀληθῆς
 μὴ ὑπὸ λαυθάνοντον. ὁ γὰρ ὑπὸ λαυθάνοντος, ἄκωρ
 ψεύδετα. Γερῶντες τὸν παλαιόν.) ἢ δὲ τὸ ὡς
 τιμον καὶ ἀληθῆς, ἢ δὲ τὸ γέροντα ἄκρως εἶναι. ἐπεὶ
 γὰρ συμβαίνει ἢ πρὶς αἰσίν τινα, ἐπὶ ὧν ὡς νοῖ ἔχοντες
 λαυθάνειν βέλων δὲ λῶσαι. τὸν δὲ μὴ ἄκωντα ποτε
 αὐτὸν ὑπὸ λαυθάνεσθαι, ὡς φησὶ. Αὐτὸς δὲ αὐθαι-
 μαντα.

μαντά, τὴν ἀπὸ τῆς πελάγους γινομένην ἀναθυμία-
 σιν, καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὑδάτων. Ἀλλως. θαῦμα
 πρὸς χεῖρ. φόρκινα δὲ, τὴν ποδιφέρειαν τῆς ὑδάτων 128.
 καλεῖ ἔνταῦθα. μόνῳ γὰρ καλῶ ὄψιν ἔχει ἢ τῆς ὑ-
 δάτων θεία, ὅσα τὸ τένεσθαι ἔξω εἰς γλῶ. ἢ φόρκυ-
 να, τὸ βίαιον τοῦ πόντου. θαύμαντα δὲ, τὸ θαυμά-
 ζειν. Μεγέρετα τέκνα θεῶν.) μεγάλα, ἐπέρατα,
 ἢ ὑπερήφανα τέκνα ὅσα τὸ κάλλος, καὶ θαυμαστά.
 οἷοι τι δεδῶρηται καὶ ἐν γαλιλῇ πλείν καὶ ἰσχυρότε-
 ραι. Ἀλλως. μεγάλως εἰζόντα ποδὶ κάλλους, ἢ
 πρὸς ὅς διώκεται εἰσεῖναι, ἀλλ' αὐτοὶ μετ' ἀλλήλων
 εἰζοῦν. ἢ τίμια, ἐνδοξέα. Τελήνυτ.) τοῖς τὰ πάν-
 τα τελεσφοροῦντ.) πάντων γὰρ ἡ τροφή, ἐκ τοῦ
 ὠκεανῶ. ἢ τελήνυτ.) ὠλοήμον. καὶ ἡμεῖς γὰρ εἴς
 ὠλοήμους, ἐντελεῖς καλοῦμεν. Πρωτάτ' ὀυκράτα
 τε.) τὰ ὀνόματα τῆς νηκίδ' ὡς, ὡς πρὸς τὰ θαλάσ-
 σια εἶδ' ἢ καὶ χήματα λεγεί. πρῶτ' δὲ, πρὸς τὸ πρῶ-
 τ' ὅσον ὑδιδαίνειν θάλασσαν, ἢ πρὸς τὸ πρωτόειν τὸ
 ὑδ' ὡς πάσης ὕλης, ἢ ὅσα τὸ βασιλικὸν ἐν γαλιλῆς.
 Εὐκράτη.) ὅσα τὸ ὀυκατόρεθωται. Σαῶ, ὅσα τὴν
 σωτηρίαν τῆς πλείοντων. Ἀμωτρίτη.) ὅσα τὸ ἀμ-
 ωβόλον τοῦ φόβου. ἢ ὅσα τὸν πανταχόθεν φόνον.
 Εὐδῶρη.) ἡ καλλιδῶρος. Θέτις δὲ.) ἡ θεσις τῆς ὑδά-
 των. Γαλιλῆν, ὅσα τὸ γαλιλιῶσαν. Γλαῦκη,
 ὅσα τὴν ὄψιν τῆς ὑδάτων. Κυμοθός, ὅσα τὸ τεχὺ
 π τῆς

242 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Σπειώ.) ἡ ἐπακκο-
 λυθία. Οοή.) ἡ ταχυτάτη. Θαλίη.) ἡ δάλλειμ δ' υ-
 ναμλίη. Ερόεσσα.) ὑπὸ θυμική. Γασθίη.) ὑπὸ
 πάντων θαυμαζομένη. Μελίτη.) τὸ ἡδ' υ'. ἡδ' υ' γάρ
 ποῖ τὸ πλεῖν. Εὐλιμλίη.) ὁ δ' αὖ τὴν ἡδονὴν τοῖς λιμέ-
 νθ. Αγαυή.) ἡ λαμπρότης τῶν ὁδ' αὖτων. Δωτώ.)
 ὁ δ' αὖ τὴν γινομένην δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις. Γρωθ
 μίδ' α.) τὸ βασιλικὸν τῶν πρωτίστων τῶν βαλλῶν, ὁ δ' αὖ
 τὴν σχολίαν τῶν γαλήνων. Πανόπη.) ἡ πᾶσι οὐρωμέ-
 νη. Εὐειδ' ἡς γαλάτ' α.) ἡ εὐειδ' ἡς γαλήνη. ὁ δ' αὖ τὸ
 ἐπίθετον, ἀφορμὴν πρὸς τὴν τοῖς νεωτόροις ὁδ' αὖ σκῶ-
 σαι τὸν τοῖς κύκλωπθ ὁδ' αὖ τὴν γαλάτειαν ὁδ' αὖτα.
 Ἰπποδόη.) ἡ ταχύτης. Ἰππονόη.) ἡ ἐκ τῆς ταχύ-
 τητθ τοῖς νθ. Κυμοδόκη.) τὸ πρᾶντικὸν καὶ
 δεκτικὸν τῶν κυμάτων. ἢ παρὰ τὸ ὁδ' αὖ τὴν τὰ κύ-
 ματα. ἢ ὁ δ' αὖ τὴν ὁδ' αὖ τὴν αὐτῶν. Ηεροειδ' εἰ.)
 ἀερώδ' εἰ. Ζαδέων, ἀγαν πνεόντων. Σιώνυμα το-
 λήγη.) τῇ τῶν ὁδ' αὖ τὴν λήξει, τουτέστι καταπαύ-
 σαι. εἰὰν γὰρ ὄνομα ἀκούσῃ, ὥς φησιν ἀρίσταρχθ,
 εἰσονται μία καὶ πρὸς τὴν νηκίδ' αὖ, κατηλεγ-
 μνάαι. οἱ δ' αὖ τὸ πατρωνόη νημερτής τε, ἢ πατρὸς
 ἔχει νόον, τὸ τῇ πόλει σὸν φασὶ κείσθαι. ἵνα κατὰ τοῖς
 πατρωνόη ἀκούσῃται ὑπὸ θετικῶς. ἢ γὰρ πρὸς τὴν
 νη πάντων, ἀληθῆς ὅστις. καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν νηκίς,
 ἀληθῆς πατρωνόμασαι. Ἀλλως. αὐτὸ τὸ λήγειν
 τὰ

209.
 ἐπὶ τοῦ
 θίγῃ τοῦ
 λύμα.

τὰ κύματα ἰδέσθην· ὅτι λήγοντα τὰ κύματα, κἀθίσ-
ται ὡς ὅτι καὶ κάτω μέρει. παυομένων δὲ τῶν ἀνέ-
μων, ἢ κατὰ παύσεις γίνεται. ὁξυαναστροφὴ δὲ τὸ χῆ-
μα. ὅτι ἢ κυμοδύκη, καὶ ἢ κυμαρλήγη, σὺν τῇ ἀμ-
φιτρίτῃ, παύσει αὐτῶν ἀνέμων. Εὐσέφανός θ' ἄλλα
μήδεα.) ἢ σκῆψις τῶν πλεόντων. ἢ τὴν ἀλμυρότητα
λέγει. καὶ τὸ μέδεσθαι, τουτέστι βασιλεύειν. Λεῖψ-
ρη δὲ, τὸ ἀκώλυτον φιλόμιλίας. Λομέδεια, ἢ τῶν
ἀλλοτρίων ἐν πλῶ μνήμη πραγμάτων. Αὐτόνοη.)
ὁ αὐτόματ' ὧς. Λυσιάνασα.) πρὸς τὸ λυσιτε-
λεῖν. Εὐάρνη, ἢ καλὴ ἀντίδοσις. Μελανίππη, ἢ
πρᾶμον ἢ φιλόξυνητ' τὸ πλῆ. Θάυμας, πῶν ποιε-
πῶς· λέγει δὲ τὸ τοῦ πελάγους θαῦμα. Ηλεκτρα
δὲ, ἢ λαμπρότης. Διατῶν γυνὴ θαύματ', ὅτι
τὸ ὁρώμενον θαυμάζεται. Τέκνη ἱερ.) ἱερὸν δὲ
τίκτει, ἐπεὶ καὶ ἢ ἱερὸν θαύματ' ὅτιν' ἀξία. ὁρῶντες
γὰρ αὐτὴν θαυμάζομεν, καὶ ποιεῖν λόγον. ἱερὸν
δὲ, ὁ πεφοβεῖν λόγος. ὁρῶντες γὰρ καὶ θαυμάζον-
τες, ποιεῖν λόγον. ἀπὸ λαμπρότητος, γί-
νεται τὸ πόθος. ὃ γὰρ ἔχει ἰδίαν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἔμ-
φασίς τις ὅτι. τοῖ γὰρ νέφους μικρὰς ῥαγίδας ἔχον-
τες, καὶ ὁξυαντίας κειμένης τῷ ἡλίῳ, ἀνακλᾶται
ἢ ἡμετέρας ὄψεις πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ δοκεῖ τι κύκλου
τμήμα ἐν τῷ νέφει εἶναι. πολλάκις δὲ ἐν ταυτῷ
δύο φαίνονται ἱερεῖς. Τὰ ὀνόματα τῶν ὁρπηγῶν,
π 2 ἱερώ

244 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἔαλὼν ἐὼκυπέτη. ἄρπυας, τὰς ἄρπακλικὰς πνοὰς,
 τὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδύσεως γινομνύας· ὁδὸν
 καὶ τὴν πλοσηγορίαν ἔχον. ἄρπυας δ' ὠρικῶς συνέ-
 σειλε. τὰς γὰρ εἰς αὐτὰς ληγούσας ἀπατακὰς, αὐτοὶ συ-
 σέλαστοι. Φόρκυϊ.) φόρκυς, ἡ ὑπὸ φορὰ τοῦ ὕδατος.
 κητὼ δὲ, τὸ βάθος. Γραῖαν δὲ, τὸν ἄφρον. ἄμει-
 νορ ἢ γραφειν καλλιπάρηορ, ἢ ἢ ὡς τὸ κητὼς τὸ ἐπὶ
 θέρμ. ὡς καὶ σέλδουκθ. ἄλλως τε ἐν τοῖς ἐπάνω,
 τῇ κητὼ καλλιπάρηορ εἶπεν. ἐκ γρητῆς δὲ πολιὰς,
 διότι ἅμα τὸ γίνεσθαι λούκας εἰσιν. ἢ ἐντίμως λέγει.
 Πεφρηδ' ὦ.) τὴν ἐνναλίαν ποτμύν, τὸν πλουῦ. ἐπεὶ
 ἐν ἐν τρεῖς πλεῖν γνὶ καὶ σωθῆναι, καὶ ναυαγῆσαι, τῇ
 μὲν πεφρηδ' ὦ εἶπεν δ' ὕπεπλορ, τὴν δὲ ἐννὼ κρηθό-
 πεπλορ, ὡς ὑπὸ κακῶ. καὶ ὁ μὲν ἡσίοδ' ὦ, ἐννὼ μίαν
 τὴν φορκύνδωρ λέγει. ὁμηρος δὲ πολεμικὸν τινα θεόν.
 γρηγόνος δὲ εἶπεν ἀπὸ θυθείας τοῦ γρηγῶ. λέγει δὲ τὸν
 φόβον τοῦ ἀπλωῦς καὶ ἀπλέτου θαλάσσης, τοῦτίστι
 τὸν ἀφανῆ πλουῦ. ἢ ἐσπερίδου λιγύφωνοι.)
 εἰλαῶν ταύτας καλεῖ, διότι κατὰ μουσικὴν ἁρμο-
 νίαν, οἱ ἀστέρες κινουῦνται πόδι τὰ γὰρ ἄερα, ὡς ἀριστὸ
 τέλης φησι. Σθγνώ τ' ὄνρυάλητε.) τὸ δυνάτορ ἐπὶ
 κατὰ μῆκρον πέλαιγος φησι, μέδουσιν δὲ τὴν λεπτὴν
 τὰ τὴν ὁσίαν. πόρσέα δὲ τὸν ἥλιον καλεῖ, παρὰ τὸ
 πόρσιος σδύειν, τοῦτίστιν ὁρμαῦν καὶ φησι, ὅτι ὁ ἥ-
 λιθ κινέμεθα τῇ ὁρασίᾳ φορᾶ, τὴν μὲν ὁδὸν ἐπὶ
 τὴν

τὴν οὐρανίαν, ἥ γινωσκὶ τὸ δυνατὸν καὶ καταμῆκεις
 πύλας τοῦ θαλάσσης ἐκ ἀναιρέϊ, ἥ γινωσκὶ ἀνιμά-
 ται. τὴν δὲ μέδουσάν, ὡς θνητὴν ἀναιρέϊ· ἥ γινωσκὶ τὸ
 βασιλικώτατον καὶ λεπτόν, τῇ κινήσει τῇ ἑαυτοῦ ἀ-
 νιμάτοι. ὁρμᾷ δὲ ἀπὸ τοῦ κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ πῆγαςτος.
 ἀνιμωμένη γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ αἵματος, τὸ κεφαλαῖον
 δὲ καὶ ἀτμῶδες συμβαίνει τὸ βαρύντατον ἀνα-
 φερόμενον καταπηγάζει καὶ χέεσθαι. μέδουσα, ὁ
 πρὸς καιρὸν φόβος, καὶ ἡ φροντίς. ἡ ἡ ἀναδιδυμένη
 ὀνωλίνκοις τῶν λυμάτων. πρὸς δὲ, ὁ ἡλῖος, ὁ πρὸς
 ἑαυτὸν ἔλθον τῶν ἐκμάδων, ὡς ἀρτέμων αὐτῶν. ὅταν
 λακῶ δὲ λειμῶνι, ὅτε γὰρ τίς ἀνέθῃ, τότε ἡ συχία ὀδί.
 Γαρὰ πηγᾶς.) ὁ δὲ τὰς πηγὰς λέγουσι τοῦ χιόνος λυ-
 μῶνις, καὶ πηγασθὲν ἵππῳ. τοῦ γὰρ ὕδατος ἀναχ-
 θήντος, τίκονται ἀσραπαὶ καὶ ὄμβροι. ὁ ὀδί χυσοῦς,
 καὶ πηγασθὲν χυσοῦς, ὁ λαμπρὸς ἀνὴρ. πηγασθὲν,
 ὁ δὲ τὰς πηγὰς λέγει, τὰς γινομένης λυσομένης τῆς
 χιόνου. πρὸς δὲ, ἡ διαπορεύσις τῶν χιόνων τῶν ἀφ'
 χιμῶν πλεῖν. καὶ μὲν ἀρπῆσθαι.) ὁ πηγασ-
 σθὲν, ὁ ἡμαρτῶν γυνηθῆναι ἀνέθῃ εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἀλλὰ μετὰ χρόνον. ἡ γὰρ ἀνάδοσις τῶν ὕδατων, καὶ
 νέφος συγκροτεῖ. Βροντῶν τε.) λέγουσι δὲ αὐτὸν
 βαστάζειν τὰς βροντάς, καὶ τὰς ἀσραπάς. ἐκ γὰρ τῶν
 ὕδατων εἰσὶ ταῦτα. Γερουονῆα.) οἱ μὲν εἶπον· ὅτι
 λουσι γὰρ τὰς τρεῖς κεφαλὰς εἶναι, ὁ δὲ τὰ ἐσόμνα, τὰ

346 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ῥνεσῶτα, καὶ τὰ πῦρληλυθότα. ἢ τῆς σελήνης. ἢ αὐ-
τὴ δ' ἐστὶ καὶ ἐκάτη· τριόμορφος δ' ἐστὶν ἡ θεός. ἐστὶ
δὲ ὁ γηγενεὺς, ἐκ καλλιγρόνης Ῥιῶκεανῆς. σκοίχορος
δὲ, καὶ ἐξ χεῖρας φησὶ καὶ ἐξ ποδῶς, καὶ ὑπὸ πῆρον
αὐτὸν εἶναι. Τὸν μὲν ἄρ' ὁξυγνάριξε.) τὸ θερμὸν πῦρ
ἄεξε, ἐπειδὴ τότε τὰ ζῶα ταῦτα πρὸσέρχεται.

Ερύθλια δὲ ὄνομα νήσου, πόδι τὸν ὠκεανόν, ῥῖθα ὦ-
κει ὁ γηγενεὺς, καὶ οἱ πύργοι βόδι. Τίριμιθ' εἰς
ἐερῶν.) πόλις ἀργούς. ἱερὴ δὲ, ὅτι κύκλω πόδι αὐτῶν
ἐτείχισαν. ἰὼ δὲ ὁ γηγενεὺς, πριμύθιος. Ὀρθοντε.)
ἢ δὲ ὀρθοῦ, ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὀρμαίν' ὡς ὀμμεῖτο,
Γεῖν ὄρθαι πόδι ναῦσι ποδ' ὠκεία πελείωνα.

Ἄλλως. πῦρ τὸ ἀνορμαῖν ἄρ' ἔκκει τὸν ἥλιον, ὅρ-
θον αὐτὸν ὠνόμασεν, ἥτοιμα τὸν ὀρθῶν ποιῶμενον τῆς
ἀνάδοσιν τῶν ὑδάτων. Εὐρυτίωνα δὲ λέγει, τὴν
καὶ ὀρμὴν ἐκίνησιν. Ἄλλως. ὀρθον, τῆς ὀρμῆς ἐκ ἀνά-
δοσιν τῶν ὑδάτων, ἢ τὴν θυμὰν ἥ ῥύσιν τῶν ὑδάτων.
ἡμισυ μὲν νύμφῳ.) τῆς νύμφῳ τὴν ἀνθρωπίνῳ
λέγει, τὴν μήπω μήτε πρὸς θν' ἔχουσιν γνῶσιν, μή-
τε πρὸς τοῦ λόγους. ἢ τὴν ἄμικτον γνώμην. καὶ θά-
πορ' ὅ μίγνυται ὅσους ἀνθρώπων. ἡδὲ ὅρ' οὐτ' εἰς ἀ-
ρίμοισιν.) ἀντὶ τοῦ ἐφυλάσθαι, ἢ ὥκει ἔν ἀρίμοις.
ἀρῖμα δὲ ὄρη κυλικίας, ἢ λυδίας, ὅπου ἢ τῶ τυφῶνος
κοίτη καὶ ὀμμεῖτο, εἰς ἀρίμοισιν, ὅθι φησὶ τυφῶνος
ὀμμεῖναι θυγάς. Τυφῶν παραχῶδες πνέσμα, ὃ λυ-
μαίνεται

μαίνεται αἰ τὰ φυτὰ. τυφῶν βλαβερώτερος ἄνε-
 μος, καὶ σφοδρὸς, ἐκνεφίας καλὸ μῦθος, ὅτω. Ἀνε-
 μου αὖ μετὰ τοῖς ἡράκλῃς ἄνομον, ἀκασώμεθα ἐπεὶ
 τῇ τοῖς διὸς ἀρχῇ ἐπέθετο. ἐὰν δὲ δῖα τοῖς εἴ, ἐπειδὴ ἡ αἰ-
 πνοαὶ τυφῶνός τε λέγονται, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει. ἐκ τυ-
 φώως ἐς ἄνεμων μὲν ὁ ὕψος ἀγνῶν, ἀρασιδῆ-
 σης φησὶ ῥίζοφυίας τῶν δένδρων, ἀναδορεῖν καὶ ἀνα-
 πέμπειν. ἤρξαντο τὸν δύματα, ὅτι γίνεται πάν-
 τα τὰ κάρπια, ὅσα λυσitteλοῖσι τοῖς ἀνθρώποις.
 Ορθὸν μὲν πρῶτα.) ὅν ἀνωτόρῳ ἐπὶν ἀνακρεθλῶσα
 ὑπὸ ἡρακλῆος. Οὐτε φαὸν δ' εἰ.) οἶον, ὅ ῥητόν κατ'
 ἀξίαν, ἢ ὅ φονδύσιμον. φάσαι γὰρ, τὸ φονδύσαι. Κέρ-
 βειρον ὠμῆς ἡ.) ὁ μὲν πίνδαρος, ἐκατοντακέφαλον
 φησὶν εἶναι τὸν τυφῶνα. ὅτος δὲ, πρηντηκοντακέφα-
 λον. τὸν ἢ κέρβερον, οἱ μὲν δρᾶκοντα εἶπον, οἱ δὲ κυ-
 να. λῶνα δὲ καλοῦσι, ὅ ἡ φύλακα τῶν καταχθονίων.
 Τὸ τρίτον, ὕδραν αἰθις.) ὕδραν τὴν κακίαν λέ-
 γει. καὶ ὅτι ὁ ἡρακλῆς αὐτὴν ἀνείλεν, ἢ γοῦν ἢ ἀρε-
 τῇ, ἢ διωαμλὴν πᾶσαν κακίαν ἀφανίσαι. καὶ πο-
 λυκέφαλός ὅστις, ὡς πόρ πολυκέφαλος ὕδρας. ἢ
 τὴν καταφοράν τῶν τοῖς αἰετοῦ ὕδατων λέγει. λέρ-
 νη δὲ, λίμνη ἐν ἀργεῖ. λερναίῳ δὲ τὴν ὕδραν, ἢ ἀ-
 κούσομεν, ἀλκαῖος μὲν γένεα κεφάλου φησὶ. σιμωνί-
 δης δὲ, πρηντηκοντακέφαλον. σὺν ἢ ἡρακλεῖ, ἐπεὶ ὅτι
 ὁ κερκῖνος τῇ λέρνῃ κατῆκεν. ὕδρην ἢ λέγει, ἐπεὶ

248 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐν τοῖς ὕδασι διέτριβε. λίρνη δὲ, λίμνη τοῦ ἀργού·
 ὕδρω, τὴν κακίαν φησί, ὅσα τὸ ὕδαλειον καὶ ὁ
 κεχυμένος εἰν πανταχοῦ. λόρναίαν δὲ ταύτην κα-
 λεί, ὅσα τὸ λίαν ἀραιῶσαι, καὶ αὔξειναι τῇ φανεράν
 κακίαν. Ἀπλητορ δὲ, ἀπληρωτορ, ἀμέτρητορ. κο-
 τίσσα δὲ, ἥγουι τῇ θερμότητι ὁ ἀὴρ ὀργιζόμενος.
 Διὸς ὕος.) ὁ φρόνιμος καὶ ὁ σεβρὸς νῦν, καταβάλλει
 τὴν κακίαν, ἐν ᾗ ἑαυτοῦ τμητικῶς ξίφει, ἥγουι τῇ
 φρονήσει. σὺν ᾗ ἰολάω δὲ, ᾗ φρονίμως λόγῳ, ᾗ
 θυφραίνοντι αὐτὸν λαὸς. ἐν ἧρα το αὐτῷ, ἀνείλε, κατε-
 χρηστικῶς. ἐν ἧρα γὰρ τὰ ὄπλα, ἢ τὰ σκύλα. ἰολάω.)
 ὁ δὲ ἰόλαος, ὕος ἢ ἀδελφῶ τοῦ Ἡρακλέους. ὅτι καὶ
 μένος ἔκαλε τὰς κεφαλὰς τοῦ ὕδρους. ἦσαν γὰρ ἀθά-
 νατοι. Αἰμαμάκτορ ὡν.) ἀπεσπείλατον, ἀ-
 πρὸς μάχην. ἢ τὴν ἄγαν μαιμῶσαν, καὶ ἐπέκτα-
 σιν· τυντίσιν ἀπόλλυσαν. Ἡ δὲ χίμαιραν ἐπικ-
 τιν.) ἡ καθόλου φησὶ κακία, ἐγγένησε τῇ μερίκῃ.
 καὶ ὁ μὲν λέων ἔχει φανερόν καὶ ὀξύ τὸν θυμόν, ὁ
 δράκων δὲ ποικιλώτορον· ἡ χίμαιρα ὅ, τὸν μερικὸν
 θυμόν, καὶ μέσον, ὃ κεκραμμένον. Πρόδε λέων.)
 ὅτε οἱ μεταβάλλοντες τὴν φράσιν, ὀφείλουσι βέλπου
 ἐπεξοργάζεσθαι. εἰ δὲ μή τι τῇ πρὸς λαβὸν χρησά-
 σθαι. Γήγαστος εἶλε.) γήγαστος καλεῖ, τὸν συγ-
 κεκραμμένον θυμόν, ὃς ἔχει συγκεκραμμένον τὸ ἄλο-
 γον καὶ ᾗ λογικῶ. Βελλεροφόντι δὲ, τὸν ἀνα-
 ρωῶτα

ρουῶ τὰ τὰ θανάσιμα, πρὸς τὸ γὰρ τῇ δῖᾳ Βάλλει, τὰ
 βάλλοντα εἰς τὴν γλῶ. Ἀλλως. Βέλλορα, τὰ καλὰ
 λέγει· Βελλεροφόντης ἦν, ὁ πρηνόμην· παύειν τὰ
 κακὰ. Σφίξ' ὀλοῦν.) τὴν σφίγγα λέγει· αὕτη δ' ἔ-
 ὄξι θυγάτηρ χιμαίρας καὶ τυφώνος. ἀπ' αὐτῆς κλή-
 θη καὶ τὸ σῖκιον, ὅθεν διέτριβε· σφίκα δὲ αὐτῇ οἱ
 βοιωτοὶ ἔλεγον. λύνει δὲ ἔν τῳ ποταμῷ θεβαίων, αὐ-
 τῇ ὑπὸ Διονύσου πεμφθῆναι. τὸ δὲ νεμιαῖον ὄρυον,
 πελοποννήσου ἢ ἄργους, ὅθεν αὐτὸς ὁ λέων. πρῶτον
 δὲ ὄρυον τ' ἡρακλῆος ἐκλήθη ὄρυον, ἀπ' τοῦ νεμεθῆναι
 ποταμοῦ τοὺς τοῦ ἄργους. Ἀλλως. ἡ δὲ σφίγξ
 πραγματικῶς μὲν γυνὴ αὐτοῦ ληστρίς, καὶ εἶχε πολλὰς
 συῶς αὐτῇ αὐτὴν σιωαρχάζοντας· ἔνταῦθα δὲ, τῇ κρυ-
 ψίνου καὶ μερικῶν κεκρυμμένῳ κακίαν λέγει.
 Γαυοῖσι κατ' ἴκασον.) ἔν τῳ γωνιμωτάτῳ τοῖς
 κατώκησι τ' νεμιαῖος, ὁ ὅστις ὄνομα αἰηλαῖος, ἢ μά-
 λον τοῦ ὄρους. Ελεφαῖρος.) ἀντὶ τοῦ ἐβλαπῆν. ὁ μὲν
 ρὸ δ' ἔποτε καὶ πρὸς λογίζω. Νείλω τε.) ἐκ τοῦ
 που φαίνεται ἡ σίος· ὁ μὲν νεώτορ· καὶ γὰρ ὁ
 μὲν ὁ ἀεγυπῶν καλεῖ τὸν νεῖλον. Αλφειὸς δὲ πο-
 ταμὸς πελοποννήσου, ὅν ἡλιδι. κατορχεται δὲ ἀπὸ
 Ἀσίας, κώμης ἀρκαστικῆς. Ηριδανὸς δὲ, ποταμὸς
 κελτῶν. Στρυμὼν δὲ, ποταμὸς θράκης. Μήαν-
 δρος, ποταμὸς λυδίας, ἢ ἰκαρίας. Ἰσρος, ποτα-
 μὸς σκυθίας. Φάσις, ποταμὸς κόλχων. Ρῆος,

250 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ποταμὸς τροίας. Αχιλῶθ, ποταμὸς ἀκαρνα-
 νίας, ἢ αἰτωλίας. Νέσθ, θράκης. Ρῶδθ, ῥοί-
 ας. Αλιάκμων, μακεδονίας. ἐπὶ ἅπορθ, καὶ γρή-
 νικθ, ἐλῆσιπθ, καὶ σιμῶς, τροίας. Σπφός, θρά-
 κης. τινές δὲ τὸν γηρήνιον, καὶ σιμουῦτα, καὶ πη-
 νεόν, θεοσαλίας φασί. ὄρμθ, λυδίας. κᾶϊκος, μυ-
 σίας. Σαγγάειθ, φρυγίας φιλῶν. Λάδων, ἀρ-
 καδίας. Παρθενίθ, παφλαγονίας. Εὐλῶθ, αἰ-
 τωλίας. Αρδῆϊσκος, σκυθίας. Σκάμανδρος, ῥοίας.
 ὁμῶ ποταμοὶ εἰσὶν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ ὅν σάμω παρ-
 θένιθ, καὶ ἱμβρασθ καλεῖται. ἱμβρασθ δὲ, ὁ
 ὑπὸ κάρων ἐρμῆς λέγεται. Τίκτη θυγατῶν.)
 ἔτεκε δὲ τὰς λίμνας, αἷ τινὲς σὺν τῷ ἡλίῳ τρέφου-
 σιν ἡμᾶς. ταῦτα δὲ εἰσὶν ὀνόματα ποταμῶν, καὶ
 λιμνῶν. Ἀνδρας κοινέζουσιν.) ἀνατρέφουσιν. ἐκ
 γὰρ τὶ ποιότητος τῷ ὑγρῷ, ὅτιν ἡ τροφή τῷ ἡλίῳ.
 Σὺν ἀπόλλωνι ἀνακτε.) καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ πο-
 ταμοῖς ἡνίοι ἀπέτεμον τὰς κόμας, δῖα τὸ αὐξήσεως
 καὶ ἀνατροφῆς αἰτίδες εἶν. ὥς ὁμηρθ, ἀπέρχῃ ἄλλως
 σοί γε πατήρ ἤρῃσατο πῆμα πηλόυς. τὰ γὰρ ὕδα-
 τα αὐξητικά, καὶ ὁ ἡλιθ. Δωρίς.) νηλεως μυνή.
 Πρυμνὴ δὲ, ὁ πλῆς. Οὐρανίη.) ἡ ἀεθνοῖς τῷ ἔρα-
 νίῳ. Ἰππῶ.) ἡ ὀξύτης. Κλημύνη.) ἡ ἀεθνοῖς.
 Ρῶδία.) ἡ ἀνδρεότης. Ζόλυῶ.) ἡ ζόλεις τῷ ὑποζυ-
 γίῳ. Ἰδῦα.) ἡ τέχνη. Γασιδόη, ὅν ἄλλω πα-
 σιδόη.

σιδός. Πληξάωρη.) ἡ πλησμονή. Γαλαξάωρη.) τὰ
 ἀνδρᾶ πονδύματα. Κόρκις.) ἡ σοφία. Βοώπις
 πλουτῶ.) ἡ ταυτάλου μήτηρ. Γόρσις τε, μήτηρ
 αἰήτου. Αἰάση.) ἡ θεραπεία. Ξαύθη.) ἡ ἀνδρό-
 τικς. Πετρίη.) τὸ ὑπὸ πέτρας διατᾶσθαι. Με-
 νεοδίω.) ἡ περαμονή. Εὐρώπη.) τὸ πλατὺ τοῦ ἁέ-
 ρος. Εὐρυνομία.) ἡ ὀνομία. Ασίη.) ὁ κύρθ. Κα-
 λυψῶ.) ἡ ὑπερβολή. Εὐδῶρη ταύτῃ ὁμηρος, ὅ-
 ρωμόμῳ εἶπε. Στύξ.) ὁ φόβος. Τανύσφυροι
 δὲ ὠκεανῖαι, ἀντὶ τοῦ μακρόσφυροι. ἐκ δὲ τῶν ὀ-
 ρω, ἡ ὀυμήκης ἀπὸ μέγας. Πολυαπείρου.) αἱ πινού-
 εῖσι πανταχοῦ ἰσπαρμύλαι. καὶ τὸ θεῶν, ἀντὶ τοῦ
 θεῶς, πληθυντικῶς ἀντὶ ἐνικοῦ. ἐκ γὰρ μιᾶς μη-
 τρός ἡ πύτων γήεις. οὗτοι δὲ ἴσασιν, οἳ ἐκά-
 στε πλησίον οἰκοῦσιν, ἢ οἰκουμένοι. Θείαν τ' ἡέ-
 λιοντε.) ἡ κίνησις τῶν σφαιρῶν, ὁ θαυμασμός, παρὰ
 τὸ θεῖον. Ὑποδιόνθ.) τῆς λινήσεως. παρὰ τὸ ἑ-
 οῖαι καὶ πορεύεσθαι. Κεῖω.) κείθ γῆς καὶ ὀ-
 ρανοῦ παῖς. θέλουσι δὲ αὐτόν, τῶν διακείσιν
 τῶν ὄντων καλεῖν, ἢ τῶν τῶν πραγμάτων πε-
 ραίωσιν, ἢ τῶν τῶν ἄστρον ὅζ' ἀνατολῶν εἰς δύσιν.
 Ερυβίη δὲ, πόντου θυγάτηρ. λέγουσι δὲ, μεγά-
 λην πινὰ δυνάμιν αὐτῇ εἶναι. Ἀστᾶρον δὲ, τῶν
 γήειςιν τῶν ἄστρον. Γάλλαντα, τῶν κίνησιν αὐ-
 τῶν. Γέροισι δ' ὅς,) πείροισι, τῶν τῶν ἄστρον πε-
 ραίωσιν,

252 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ραίωσιν, ἢ κίνησιν ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν. Ἰδμο
 σιώνσιν.) ἐμπειρίας. ἀπὸ τοῦ ἰδῆναι, ἢ γινώσκειν ἐπίστα
 ὄντα. πολλῆς γὰρ ἐμπειρίας ὅτι τὸ γινώσκειν τὴν ἀπὸ
 ραίωσιν τῶν ἄστρον. Ἀσραίω δὲ ἡὼς ἀνέμους τέκν.)
 ἐπὶ γὰρ ὄντων τῶν ἄστρον ὑπὸ τῶν ἡώ, τότε τίκον-
 ται δὲ ἀνατολῆς οἱ ἀνέμοι δὲ. ἐπεὶ ὁ τίος ἀρα κλέ-
 ματα τῶ κόσμου ὀυρώπη, ἀσία, λιβύη, μέση. Ἀργέ-
 σιν.) τὸν ὀξύω καὶ ταχυὴ καὶ καθαρὸν ἀργέσιν,
 ζεφυρον εἶπε. ζεφυρον δὲ λέγει τὸν εὐρον. πνεῖ δὲ ἀρ-
 γέσης, ὁ καὶ εὐρὸς καλούμενος, ἀπὸ ἀνατολῆς. ὁ δὲ
 ζεφυρὸς, ἀπὸ δύσεως. ὁ δὲ βορρᾶς, ἀπὸ τῆς ἀρκτου. καὶ
 ὁ νότος, ἀπὸ μεσημβρίας. Λουσίλας δὲ τρεῖς ἀ-
 νέμους εἶναι φησὶ ἡ Ἰησοῖδον, βορρᾶν, ζεφυρον, καὶ νό-
 τον. τὸ γὰρ ζεφύρον ἐπὶ βόρην, τὸ ἀργέσιν φησὶν. ὁ-
 μηρὸς εἶπεν ἀργέσιν τὸν λευκὸν νότον. Ἰὼν ἀρχή,
 ἀπειλιώτῃ φησὶ. ζητητίον δὲ, ὅτι χωρεῖς σινοδέσ-
 μα, ἀργέσιν ζεφυρον εἶπεν. Τὸς δὲ μετ' ἄστρα τί-
 κεν.) εἶπεν γὰρ ἐν ἀρχῇ, ἄστρα τε λαπετόωντα. ἕως
 φόρος δὲ εἶρηται, ἐπεὶ πόδι τῶν ἡώων ἀνατέλλει.
 Στύξ δὲ κεν.) στύξ λέγεται καὶ τὸ συγῆν, καὶ τὸ τι-
 μαῖν, καὶ φοβεῖσθαι. πάλαντα δὲ, τῶν ἀνωτέρω κίνη-
 σιν λέγει. ἢ συμμίσγόμενον τὸ ὕδωρ, διωάμενος ἰνὰς
 ἐκτελεῖ. Ζῆλον δὲ, τὸν πόδι * τὸ ἀγαθὸν λέγει.
 Ὡς γὰρ ἐβόλυσεν.) τὰ πιαῦτα ὀνόματα, ὁ ἢ ἄβρων
 φησὶ. πατρωνυμικὸν ὠκεανίνην, ἀδρηκσίην, αἰητλήν.
 τρύφων

τρυφῶν δὲ πρῶνυμα, ἐπεὶ ὅκ' ἔχει ἄρρενα πρᾶκείμε
 να πατρωνυμικῶς τοῦ αὐτοῦ. Ως γάρ.) ἐπεὶ δ' ὅς
 ἂν. ὅτι τὸν μαχόμενον μετ' ἐμῶ τοῖς τιταῖσι, τὴν αὐ-
 τῷ τιμὴν πρᾶσσῶ. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖς μὴ ἔχοντι ὅς ἀρ-
 χῆς τιμὴν πρᾶξει, τιταῖας δὲ, τὰς δυσφημίας, τὰς
 ἐν τοῖς βίῳ φησί. Δια μὴ δὲα πατρός.) τοῦ πα-
 τρός συμβεβηκόσιν αὐτῷ δηλονότι, ἢ τοῦ διός,
 ἢ τοῦ ὠκεανῶ. Θεῶν δ' ἐμμελεῖ.) ἐπεὶ καὶ ὁ ὅρ-
 κος φοβερὸς. Φοίβη δ' αὖ κοῖα.) τὸ καθαρόν, ἢ
 ἢ λαμπρόν τὸ ὁρωμένον. κοῖα δὲ, τὸ ἀρκτιόν.
 ἔτεκε δὲ νύκτα, ὅτε ἐκ τοῦ ὁρωμένου ἀέρος, καὶ ἡ νύξ
 τίκτεται, καὶ τὰ ἄστρα. ἢ κοῖα, ὁ ποικίλος. Φοίβη
 δὲ, ἡ καθαρότης τῆς ποιήσεως. Λητὴν κυανόπι-
 πλον.) λητὴν λέγεται ἡ λήθη, καὶ ἡ νύξ. τὸρ πόμολοι
 γὰρ ὅκ' ἐννοῶμεν τὴν τοῦ βίῳ πάροδον. καλῶς γὰρ τί-
 θεται τὸ ἐπίθετον. ἡ αὐτὴ γὰρ λέγεται τῇ νυκτί. ἢ
 κατ' ἐννοησισμόν. ἢ ὅτι οἱ αὐτοὶ παῖδες ἀναερετικοὶ
 εἰσὶ τῷ ἐναντιομενόντων αὐτοῖς. Ἡπιον δὲ ἀνθρώ-
 ποιον.) ἐπεὶ οἶονεὶ τὸρ ποντα οἱ θεοί, μὴ ἐννοούντων
 ἡμῶν τὴν τοῦ βίῳ πάροδον, ἢ τὴν τούτων πάροδον.
 Ἀσεεινὸν δυνάμειον.) ἢ τῷ ἀσέειν κίνησις. ὅτι γὰρ
 τῆς κινήσεως αὐτῷ, τὰ πράγματα ποραιοῦνται.
 πῆρσιν, τὸν ἥλιον λέγει. ἀνατίλλει γὰρ, καὶ πάλιν
 ἕως εἰς ἑαυτὸν δυνάσιν οἱ ἄστρον. Ἐκάτῳ τέκον.)
 ἔπαινε δὲ τὴν ἐκάτῳ ἡσίοδος, ὡς βροχτός. ἐκείσε
 γὰρ

γὰρ τιμᾶται ἡ ἐκάτη. Μοῖραν ἔχειν.) διὰ τὸ ἐ-
 κείῳ πονοῦναι. τῇ γὰρ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ
 πάντων ἀρχὴ ἡ εἰμαρμένη. ὡς γὰρ θεῶν δύχόμεθα
 τῇ μοίρᾳ. Κατὰ νόμον ἰλάσκεται.) καὶ γὰρ εἰ-
 ρὴς κατὰ νόμον ποιῆται τὰς θυσίας, καὶ βούλεται
 ἐξδουλέναι ἑαυτὸν, τοῖς θεοῖς θύει καὶ τῇ ἐκάτῃ.
 καὶ τίμη λοιπὸν αὐτῷ μεγάλη γίνεται. Ω πρό-
 φρων.) ὅτι νιν, πῶσιν ἀντὶ πῶσεως, οὐ νινθ. οἱ
 γὰρ ῥήτορες τῇ δοτικῇ ἀντὶ γρῆκῃς χρῶνται. Εχθ-
 ᾶσαν ἀπάντων.) ἐπειδὴ πάντων τῶν τύχῳ κα-
 λούσι, καὶ ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις θεοῖς θύοντες, ἢ ἐκ
 τούτων ἀπάντων μέρθ' ἔχει τιμῆς. Οὐδ' ὅτι με-
 νογῆνός.) οἱ γὰρ μονογῆνός πλεονέκται, ὡς συμμά-
 χους μὴ ἔχοντες. ἢ ὅτι ἀδελφὸς οὐκ ἔχει, καὶ πλείονος
 τετύχηκε τιμῆς. καὶ γὰρ οὐκ ἠθετήθη ὡς μονογῆνός.
 Ω δ' ἐθέλει.) πρὸς ὅμ' αὖ βούλεται λιπαρῶς πρᾶγί-
 νεται, καὶ ὠφελεῖ αὐτόν. Αἰῶνι ἀεθλούσιν.) καὶ
 πρὸς ἀγωνιστὰς, οἷς ἐθέλῃ ἀγαθὴν ὅτι, καὶ ὁ νικῆσας δ' ἐ-
 αὐτῆς μάλα χαίρων παραγίνεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰ-
 κίαν. Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκῶν.) καὶ τοῖς πλείοσι τῶν
 θαλάσσαν δύχοντο ἑαυτῇ καὶ τῷ ποσειδῶνι, ἄ-
 γραν πολλῶν παρέχει. ἀρκεοῖς δὲ τοῖς δ' ὕο ὑδιθέ-
 τρις, ἢ γοῦν τῇ γλαυκῇ, καὶ τῇ δύσασεμφέλῳ, οὐκ εἰ-
 πε τὸ κυρίως. Ρῆϊδίως δ' ἄγρῳ.) καὶ τοῖς ἱννη
 γετοῖσι σωδρῆται. ὅς δ' ἐθέλει καὶ βλάπτει κυνη-
 γέτας.

γήτας. Εδλὴ δ' ἐν σαθμοῖσι.) σιωπῶνται καὶ ἐν
 ταῖς ἐπαύλεσι τὰ ποιμνικὰ αὐξῆσαι· σιωπῶντες ἔρμῃ
 ἅμα φησί. μέλλει γὰρ καὶ ἔρμῃ τῶν ποιμνίων.
 Ληϊδ' αὖ δὲ, τῇ τ' ἐξ ἀποδ' αὖν κτήσι φησί. λήϊα γὰρ,
 τὰ τετράποδα λέγονται, ἀπὸ τοῦ τὰ λήϊα κατανέ-
 μεσθαι. Οἱ μετ' ἐκείνῳ.) τοῖς μετ' αὐτῶν δηλονό-
 τι. ὅτι γὰρ ἐγμνήθη κουροτρόφου, ἢ τοῖς γμνωμέ-
 νοις αὐτῇ, ὅσοι εἰδὼν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἀλλως. οἱ το-
 νες φασὶ γμνῶνται μετὰ τὸ γμνηθῆναι τῶν σελη-
 νῶν, ὅτι οὐτυχεῖς. αὐξῆ γὰρ ἡ σεληνὴ ὑπὸ τῇ γμνή-
 σει αὐτῇ. Πούθ' ἔρμ' γὰρ γαίης τε.) ἔρμ' ὁρώτημα τοῦ
 συμβολικῶς ἐπεὶ ἡ ἀποκείσιν τῷ πνεύματι, διεξο-
 δικῶς. Ἀκάκητα.) Ἀκακίσσιον ὅρ' ἀφ' ἀκαδίας, ἔν-
 θα ἐπιμάτο ὁ πωμνηδύς. Καὶ κρατοῦν πρὸ ἰόντι.)
 καὶ πρὸ ἰχυρῶ ὄντι, ἐπὶ πρῶτον τῷ κρόνῳ ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ
 παιδ' ὅς διός δαμαδῆναι. ὁ δ' αὖ κατὰ πινγν αὐ-
 τός, ὁ μάλιστα ἔχων τὸν κατ' αὐτὸν σφοδρόν. ἄλλοι
 γράφουσι, πατρός μεγάλου δ' αὖ βουλῆς· ὅπως γὰρ
 γραπῆτον πατρός, συντίσι τοῖς ἔραν. ὁ γὰρ Ζεὺς πῶς
 εἶχε συμβαλῆσαι ἔρμ' κρόνῳ, μή ποτε γμνηθεῖς; ἐν
 τούτοις ἡ ζωὴ. καὶ δ' αὖ τοῦ τελευταῖοι. πάντα γὰρ
 φησι ἡ ἀφανὴ αὐτοῦ ζωῆς· ἵνα μή τις αὐτῶν ἀφεί-
 ληται τῶν τομῶν τῆ βασιλείας αὐτοῦ. Γέμψαν δ'
 οὐ λυκτρ.) ὡς πλεονάζοντων τῶν ἐδωδύμων ἐκεῖ.
 ἐστὶ δὲ τὸ λυκτρὸν, τόπος ἐν κρήνῃ. Τῶν μὲν οἱ ἐδ' αὖ
 ξατο.)

256 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ξατο.) τὸν δία γυμνηθέντα, πυτίσι τὴν καταβολὴν
 τῶν σπέρματων. ἐκ γὰρ τοῦ δέους αὐξοσιν αἱ σποραί,
 ἡ δύμαρσία, τὸ δύχορὲς τῶν θεῶν. Εἰς δὲ τὴν τρεφί-
 μιν.) αὐτὴ τοῦ τρέφειν, καὶ ὑπὸ μελείδαι. δέοντα
 γὰρ ὑπὸ μελίας τὰ σπέρματα. Ἀνθρώπῳ ὅν ἡλικία τῶν.)
 εἰς ὃ ἀνέρχεται ὁ ἡλιος. ὅντα ὡς δὲ, ὅν κοίλῳ καὶ
 ὑψηλῷ. Αἰγαῖον ὅν ὄρεα.) σημειῶσαι, ὅτι καὶ ὅς
 αἰγίοχον ἠκούσεν τὸν δία, ἐπεὶ αἰγα ἐβήλασεν. ἀφ'
 ἧς καὶ κρήνη αἰγὸς ὄρεα καλεῖται· καὶ αἰγαῖον, τὸ
 ὑπὸ ὀνίωμ ἐκδοκῶν καλούμενον. ὃ δὲ ὁ μικρὸς, ἐκ τοῦ
 ἰδὶα ὅπλα φησὶ αἰγίδη, αἰγίοχον αὐτὸν ἐκάλεσεν.
 Τῶν δὲ σπαραγανώσασα τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπινον. ἀ-
 γαθοκλῆς δὲ ὁ βαβυλώνιος φησὶ, τὴν ῥέαν ἐκ πλοι-
 κωνήσου δ' ἐξαδαεῖ τὸ λίθον. ὡς τὸν δὲ τὸν λίθον λέγει,
 τὸ τὴν γλῶττι ἀρκεκρένφθαι ὑπὸ φησὶ ἀκαταστασίας τῆς
 αἵματος τὸ πρίν. Επιπλομένων ὅντα αὐτῶν.) τοῦ δὲ
 ὅντα αὐτοῦ πειλιδόντος, ὅς ἡμεσε τὰ τέκνα αὐτοῦ,
 ὅρα φησὶ ἀγαθῆς βουλῆς φησὶ γῆς. ἡ γὰρ γῆ συνεβόλδυσεν
 τὸν δόλον. πρῶτον δ' ὅς ἡμεσε λίθον, τὴν ἀεδοκῶν
 τῶν κρέστων. καὶ ὁ λίθος γὰρ τὸ σῶμα, παρόσον ἐκ
 πτωσάρων στοιχείων. Γυάλοις.) ὅν τοῖς κοίλοις, ὅρα
 τὸ ἀνόντον τοῦ σώματος. ἡ γὰρ ψυχὴ θεία, καὶ ὅς
 δ' ἐπὶ πλογνώσεως. παρ' ὁκασιγνήτους, ὡς κύκλω
 πας. καὶ αὐτὸς δὲ λέγει ὡς γίγαντας. Κέρων δ'
 ἰαπετός.) ἰαπετὸν τὴν κίνησιν λέγει τὸ δρανθ.

Κλυμελίω

Κλυμάλω, τὴν δόξαν, αὐτὸ τὸ θαυμαῖον καὶ τὸ
δοξάζειν. ὅς ὡκεανὸς δὲ ἡ ἀνὰ δ'ωσις τοῦ πόλου. καὶ
ἡμεῖς τὸν νοερόν καὶ τὴν ἀνω δυνάμεως ἔχομεν. Ἡ
δ' ἐοίκατο ἀτλαντα.) ἐπ' ἄξονι τινι λέγουσι σφύζεσθαι
τὸν πόλον. ἀτλας δὲ, τὸ καρτορινόν αὐτοῦ. Αμαρ-
τίνόου τ' ὠδιμηδέα.) προμηδέα, τὴν πρόνοιαν. ὠδι-
μηδέα, τὴν μετὰ τὸ πράξει ἐνθύμησιν, τὸ ἀπρονόη-
τον· οἷον, ῥεχθὼν δὲ τε νήπιος ἔγνω. εἰς ὄρεος.) ἐπ' ἃ
δ' ἡ κρύνετο τὸ θυμικόν. ὁ γὰρ φονδύων, ὑπὸ τοῦ
θυμῶν νικάται, καὶ φονδύει· ὀθύν καὶ κολλάζει. Ὑπο-
λόγηται.) Ἰσθ' τῆς ψάυσει ὀλλύωνται, πρὸς τὸ ψάυειν τὴν
ὀλλύνειν. Δῆσε δ' ἄλικοτο πᾶσι.) τὸ δεδεῶσθαι ἐν
Ἰσθ' σώματι τὸ πρηνοντικόν, ποντίει τὴν ψυχῇ.
τὸ δὲ ἄλυκτο πᾶσι, πλεονάζει τὸ κ' ἄλυκτο πᾶσι
γὰρ ἡ μέσση δ' αὖ κίονα, ἡ γοῦν δ' αὖ μέσση κίονα· δ' ἡ
σας τὸν προμηδέα. ἡ μέχρι τοῦ μέσου κίονα· ἐλάσας,
καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατακρύνεσθαι· ἐν ἡ πόδι τὸ ἀνώτα-
τον μέσθαι, δεδεμμένος ὁ προμηθεύς. Καὶ οἱ ἐπ' αἰε-
τὸν ὤρσει.) τὴν κίνησιν τοῦ λογισμῶν. ἐν Ἰσθ' ἡ πατὴρ
γὰρ τὰς φρενας εἶν λέγουσι. τὸν δὲ αἰτὸν, βιωτικὰς
μερίμνας, καὶ ἐφημερίδας, αἵ τινὲς σωῖνται τὸν
ἄνθρωπον, καὶ ἀναλίσκονται τὰς φρενας ἐφ' ἡμέραν·
ὥς πορ καὶ αἰτὸς τὸ ἡπτό. Ἀλλως. αἰτὸν λέγου-
σι, τὰ κατωτέρω, ἀπὸρ φθείρεται. ἡ προπέτεια,
καὶ ἡ ὀφειλὴ πρᾶξις. Νυκτὸς ὅσον.) ἐν ἡμέρᾳ
εἰ γὰρ

258 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

γὰρ ἐλατῆσται τὸ πεινοκτικόν, ὅτ' αὖτ' ἐντυγχάνουσιν,
 πρὸς, ὅτ' ποιῶντας θυμωθῶσι. Ἡρακλῆος ἔκτεινε.)
 τὸν ἥλιον λέγει ὅτι ἀναίρεσις εἶναι αἴτιον, καὶ ὅτι λύ-
 σεως τοῦ ζῶντος τούτου, ὅν καὶ Ἡρακλῆα καλεῖσιν. ὅταν
 εἴναι ἀρχαῖα τις, τότε ἀπαλλάσσει μελῖμνης ὅφρ' οὐ
 τίδ' οὐ. ἀλλὰ κεν εἴναι, τῇ δυνάμει ἀπείρεψεν. ὅ γ' ὅτι
 δυνατὸν, δυνάμει βοηθῆσαι. Οὐκ ἀέκκητι ζηνός.)
 τέχνη γ' οὐ βίβ' ὅτι, ὅτι ἀβελία τ' εἶδος, εἴνα μὴ ἀδύνα-
 μιν αὐτῷ ὑποβάλλει. εἶπεν ὅτι ἀβελίαν, ἀλλ' ὅμως ὑπὲρ
 βάλλει ὅτι ὡς ποδιστοδραν δόξαν. Οὐνεκ' ἐρείζω
 βολὰς.) ὅ γ' ὅτι ἄνθρωπος, ὅμοια ποιῆσαι τῷ
 θεῷ. ὅτι τὸς εἰώμ.) ὅτι τὸς γὰρ θεός ὁ ἄνθρωπος. ὅ γ' ὅτι
 ὅτι ἐκείνον το θεοί, ἐκείνον το τί θεός, ὅτι τί ἄνθρωπος
 ἐν τῇ μακρῷ ἐκείνον το τίνος θεοί, πέντε ἀνθρώπους
 λάχον μετὰ τὸν πόλεμον. ὡς ὅμοιος κείναι ἐπὶ γὰρ
 μένων ἀνέμων γ' οὐ καρπὸν τε καὶ τέχνας. μακρῷ
 δέ, ὅτι πέντε συκιάμ λεγομένη. ὅτι δέ πόλεις ἀργούς.
 λέγει δέ ποδὶ μήκους ζῶντος τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
 ἔτρεον δέ ποδὶ κακόν, αὐτ' ἀγαθόν.) ἡ γὰρ τοῦ πε-
 ρός, ὅ γ' ὅτι μὴ γὰρ. ὅ γ' ὅτι τὸ φησι, ὅτι μὴ γήμας ἔτρεον
 ἔχει κακόν, τὸ μὴ γηρωδοσκειῖν. ὅ γ' ὅτι, ἀγαθόν το
 μὴ γαμῖν, ἀλλὰ κακόν τὸ μὴ ἔχειν γηρωδοσκούς ὅτι
 κληρονόμος. Γηρωσσί.) ἀλλότριοι, ὅ οἱ πέρ' ἔωθεν
 συγγενεῖς. διότι χερδύοντο τοῦ οἴκου, καὶ ὅτι μὴ ὅτι
 τὸ τίνων, αὐτῷ κληρονομῶσι. γράφεται ὅτι,

ἐκ ἴσου ἔχει τὸ κακὸν τὸ ἀγαθόν. τὸ ἐμμελεῖ πρὶν ἔλκεται. Αἰσθητῆς γυνέθλης.) σκληρᾶς, χαλεπῆς, ἀπὸ γυνικῆς γυναικῆς. Ἀκάκητα.) πτομηθύνει ὁ μὴ δ' ἔνα κακῶν, ἢ ὁ κακωθῆναι μὴ διωάμενον. ἀκακῆσιον δὲ ὄρεθ' ἀκακίας. ὅθεν ἐπιμαῖ το ὁ πτομηθύνει. Βελαρῆω δὲ καὶ κόπῳ, ὡς γύνῃ· ὅς ὁ ὕρανος ἀπέκρυβεν. Ἀλλως. ἀλλ' ὅτε αὐτοὺς ἐποίησαν μεταχῆμ' ἑμοίρας τῶ θεῶν. Δῆσε κρατόρῳ ἐνὶ δεσμῶ.) ἡ περὶ εἰσροφὸς τοῦ ὕρανος κίνησις, ἢ κύκλῳ τρεῖς ἄξονι ποδὲ ὅν στρέφεται. Ηνορέην.) τὴν ἰδίαν ἀνδροειαν. Ἀγώμενος.) θαμάζων, ὅθεν τὸ πρᾶτῶδες ἐν φύσεως. τὸ δὲ ἀγώμενον, θαυμάζων, ἢ φρονῶν, ἢ ἐκπληττόμενον. Εἶατο.) ποδὲ αὐτὸν ἦσαν, ἢ καθέζοντο. Φραδ' μωσιῶσι.) ταῖς βελαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις τῆς δίκης. ἢ γὰρ γῆ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι σὺν τοῖς τοῖς νικάται αὐτὸς πιτῶνας. ὅθεν τὴν πάλιν καὶ πάλιν γινομένην κίνησιν, καὶ ἄπασαν· οὐ γὰρ λήγει ἐλθὼν εἰς δύσματος ὁ οὐρανός. Δωρὸν γὰρ μαρναντο.) μάχη ἀπὸ τῶν θεῶν πρὸς τοὺς πιτῶνας τὴν μείζονα φύσιν, τὸ μὴ οὐ ταυτὸν σιναίναι, τὴν νοερὰν καὶ σωματικὴν φύσιν. οἱ μὲν ἀπ' οὐλύμπου μάχωνται τοῖς ἄλλοις μή ποτε, οἱ δὲ ὅθεν ὁ θεὸς ὅθεν τὸ ῥόυσον καὶ ἡ ῥύσις. δ' ἕκα δὲ ἔτη ἐμάχοντο, ἵνα τὴν μάχην τὴν πλείω δ' ἐκλώσωσιν. οὐ γὰρ πλείον τῆν δ' ἕκα. διὸ καὶ ῥοκῶτα ἔτεκ ποδὲ ἐ-

260 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἀγῆς, ἐλὺλης τὰ ἑαυτῖα, τρωῶν καὶ ἑλλῶν ἐμά-
χοντο. Ἰσοὺ δὲ τέλει τέτατο.) οὐ γὰρ ἡνίκα τῶν
θείων πρὸς ὁμογενῆ τὰ ῥόυσά γίνεται, ἀλλ' ἀνόμοιας
τὰ μαχόμενα. δ' εἰ δὲ νικᾷς ὑπὸ ὁμοφύλου τὰ ἡτ-
τώμενα, ἵνα καὶ ὄντως ἡ νίκη. διὸ καὶ ὡς βειαρέως
καὶ κόπῃ αἶμα θρῖ γύγῃ πῖα λαμβάνονται, εἰς τῇ
τῶν μείζων νίκῃ. σῶμα γὰρ ὁ ὕψανός ὢν, καὶ δῖα-
τοῦ μείζον, ἀφ' ὧν δὲ δῖα μόνον, ὡς φασὶ ἡ τοῦ
τα λέγοντος, νικῶν ἂν ὀυλόγως τὰ ῥόυσά σώμα-
τα. καὶ ὅτως γίνεται ἡ νίκη, σώμάτων πρὸς σώμα-
των, ἀλλ' ὅκ' ἀσωμάτων πρὸς σώματων. τοῦτο γὰρ ἡ
νίκη. ΑΛΛ' ὅτε δ' ἡ κείνοισιν.) ἀλλ' ὅτε φησὶ ὀυποῖν
συν αὐτοῦ μεταχρῆν ἐλμοίρας τῶν θείων, θρῖ βειά-
ρῃ κόπῃ καὶ γύγῃ. Τὰ πόρ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.)
τὸ αἰδῖον τοῖς ὕψανόις δ' ἔδωται σώμασι. καὶ οὕτω
νικῶσι αὐτοὶ ἄλλους τιταῦνας, τῶν μείζων φύσιν.

Μνησάμενοι φιλόκτητος.) μνημονεύσατέ φησιν, ὅτε
πεταρταρωμένους ἔσωσα ὑμᾶς, καὶ ἡγαγον εἰς φῶς.

Οὐκ ἀδ' ἀήτα.) ὅκ' ἀσυνέτα, οὐκ ἀγνώστα ἡμῖν,
ἀλλὰ γνωστά. ὅκ' ἀδιδ' ἀκτα, ὅκ' ἀφανῆ, ἀλλ' εἰδὸς λα-
λεῖς. καὶ οἶδ' ἀμν, ὅτι πάντα εἶδ' ας, καὶ πόδεχαις
πάντων. Απνεῖτε νόω.) συνεχεῖ, πρὸς ὅμαινοί.
Αλλως. ἀτρεῖ, ἀγαν τετραμνῶ, πρὸς ὅμαινο· σκληρῶ,
καὶ διωατῶ ἀμετατρεπῶ θρῖ νοί, ῥυσόμεθα ὅ ὕ-
μῶν κράτῃ. Μαγνὰ μνησὶ τιτῶσι.) λαβὼν ὁ θεός

ρησὶ

φασὶ πλάτων, τόδε τὸ παῦν πλημελῶς καὶ ἀτάκτως
κινεῖσθαι, εἰς τάξιμ αὐτὸ ἡγάγε, καὶ ὅσοι ἡ μάχη τῶν
σοικείων. ταῦτα γὰρ πετῶν, ἡ πλημέλεια καὶ ἡ
ἀταξία. Εξ ὧμων ἐπέφυκον, ἀντὶ τοῦ ἐπεφύκε-
σαν· τὸ δὲ πέφυκα πᾶσα κείμηνται ὧν, πεφύκω δὲ
εἰκῶς γέγονε· καὶ ὁμοίον ἐνεσῶτι ἀναδεξάμενον χα-
ρακτῆρα, εἰς τὸν ἐπέφυκον πᾶσα ταπὴν ἐκλινεν.

Προφρονέως, πρὸς ὅπως ταῖς χορσὶ καὶ τῇ δυνάμει,
ὁμῶς ἐφαίνομαι τὸ ὄργον αὐτῶν· οὐδέστι τὸ ἰσχύει καὶ
τὸ τέχνης. Σειόμενοι.) περὶ ὅθεν δὲ σεισμὸς γέγο-
νε τῇ μεγάλῃ βοῇ, τῶν ποδῶν αὐτῶν· ὡς ἂν ἐπ' ἄλλῃ
λοιπὴν ἐπέφορον, τὰ συνόχοντα βέλη. Ἰκταρ ἅμα.)
θουδέως, ἐκ τοῦ συνέγγυς, ὡς ἂν τοῦ ἰκνῶμαι. Ἰκταρ,
ἰκτικῶς, ταχέως. ἡ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς, ἐκ τοῦ πᾶσι πομ-
ναι. ἐπειδὴ ὁ ἀπὸ κινεῖσθαι ἐγγύς γίνεται. χρῶνται
δὲ οἱ τραγικοὶ ταῦτα τῇ λέξει. Εἶσατο δ' αὐτά.)
ἀντὶ τοῦ ἐδίδεξεν ὁρῶμενα θῆρναυτίας, ἡ ἐφάνετο τοῖς
ὁρῶσι τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ, ὅτις ἀκούουσιν. ὡς ὁπότε τῇ γῇ
ἐμισεῖτο ὁ ὕψος, ὅπως ἡ ἀκαταστασία. Τῆς μὲν
ἐρειπομένης.) τὸ γῆς ἐρρίμμεμένης, ἡ ὑπομεινόντης. ἡ
πληθρομένης ὑπὸ τοῦ ὕψους. Ἄλλως. οὐδέστι
ἐρρίμμεμένης, θῆρναυτίας δὲ τοῦ ὕψους ὑποκείμενης.

Συνὸ δ' ἄνεμοι.) οἱ δὲ ἄνεμοι σεισμὸς καὶ κόνιν ἐ-
ποίουν, ἡ χροῦντο συνετάρακτον. Οἷος δ' ἂν
πληθῇ, θορυβῇ, ψόφος· ἴα τὸ ἀσαφὲς ὅσοι λέγει.

ἔπρεθε γὰρ, ἢ δὲ τῶν ὧτων βοή. γράφεται καὶ κό
 θαβει, καὶ σημαίνει καὶ αὕτη ἡ λέξις τὸν θόρυβον.
 Εἰς δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντο.) ἀνδισάμενοι, ἐμ-
 ποδίζοντο τὸ πρότορον ἀλλήλους, νῦν ἐκλήθη ἡ
 μάχη. Μάχην δριμεῖαν.) ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὁδῶν
 νησῶν. ὁμοῦ,

ὡς δ' ὅτε ὠδυνώσαν ἔχει βέλθ' ὅφ' ἔγωγε
 δριμύ, τότε πλοῖσιν.

· Τόσον ὅσον ὑπὸ γαίης.) ὅσον διδασκαλίας
 δουκῆς. ὅκ' εἰδ' ὡς γὰρ, ἢ ἀπ' ἰσορείας λέγει, ἢ πείρας. ἢ
 πόρι πινθ' λέγει, καὶ πῶς τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
 πλάττει. Τεισσιχεῖ.) ἡ τρεῖς τάξεις εἰς τὸ αὐτό.
 πῶς τὸ ἄκρον ἐπ' ἀνώτατον μέρος τοῦ ταρτάρου πῶς
 ἔρεθ' ἄδ' η, πῶς ὅν φησι κέχυται πολλὰ νύξ. τὸ γὰρ τρι-
 σοιχεῖ, πολυσοιχεῖ. Αὐτὰρ ὕψιστον, ἐπάνω τοῦ ταρ-
 τάρου κεῖται ἡ γῆ ἐπ' ἡ θάλασσα, τριπλῆ, ὡς αὐτὴ πλεῖ-
 σται καὶ ἄπειροι γῆς ῥίζαι πεφύκασι, αὐτὴ τοῦ ἐκεί-
 ῃ ῥίζα τοῦ κόσμου. ἢ μεταφορᾶ ἀπὸ τῆς φυτῶν. Τοῖς ὅκ'
 ὅζιόν ὄσι.) λέγει ἢ δὲ, ἢ δὲ τῶν ὧτων τῶν ῥιζῶν
 ὅκ' ἐκβαλίσει, ὅκ' πορδυσίον. Θύρας δ' ἐπέθηκε.)
 διότι ὁ αὐτὸς ἐννοοῖται, ὁ τῆς γλῶσσης ὡς ὡς. Τεί-
 χος δ' ἐπὶ πόρι κεῖται.) πόρι κεῖται ἐκ μήκους καὶ πλά-
 τος, ἢ ὅτι ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐν τῷ ταρτάρῳ,
 καὶ ἐκτὸς τείχος πόρι κεῖται. Ενθα δ' ἐγένετο
 τὸ τε.) ἐκείνη ὁρμή τῶν θεῶν ἐπέχει τὰ πλημελῆ-
 ματα,

βασιλῆα, ὃς τὰς δυσφικίας τῶ ἀνθρώπων. δὲ εἰς νοεῖν,
 ὅτι ὅποι ἐκτός τοι τέχους ὑπὸ τηρεῖται αὐτὸς πταῖνας.
 οὐδὲ ἐν τοῖς πταῖσι δὲ νοεῖν οἰκουῦντας τούτους.
 Ενθάδε γῆς δινοφερῆς, ἐκεῖ καὶ τῆ γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τοῦ παρταρῦ καὶ πάντων αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ τέ-
 λη εἰσὶν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἀναρχα ταῦτα. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀναρ-
 χον, ὅζ' ὅ τὰ πάντα. Εξείκς πάντων πηγῶν.) λεί-
 πει ἡ δ' αὖ. ἢ ἡ δ' αὖ τούτων τῶν ῥιζῶν, πάντων ἡ ἀρ-
 χή, ἐκ τοῦ παρ' ἐτόρ' ἐκφέρει, καὶ ἐκεῖ ἀπτελείται.
 Οὐδέ κε πάντα.) ἐπεὶ δὲ ἡ ἀφανὴς ἡ τούτων ἀρχή, ὃ
 τὸ τέλος, ὅς' εἰ πάντα φησὶ τὸν ἐνιαυτὸν διωκθεῖς
 φθάσαι τὸ βάθος, ἐὰν μόνον φθάσῃ περᾶσαι τὸ ὕ-
 δωρ, ἀλλ' ἄνεμοι πόδι φέρουσιν αὐτὸ. λείπει δὲ τὸ τίς,
 οἶον, ὅς' αὖ τίς. Καὶ νυκτὸς βρεμνῆς.) ἐκ τῆ νυκ-
 τὸς τὰ δεινὰ οἰκήματα ἐκεῖ ὅδε νεφέλη κεκαλυμμέ-
 νη. πρὸ δὲ τῶν οἰκημάτων, ὁ ἰαπετιονίδης ἵσταται,
 τὸν οὐρανὸν βασιλεύων. ὅπου καὶ ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέ-
 ρα χωρίζομενα ἀπ' ἀλλήλων πρὸς αὐτοὺς ἀ-
 παντῶσαι ἀλλήλας. Τῶν πρὸς θ' ἰαπετοῖο.)
 πρὸ τῶν οἰκῶν, δὲ κλονότι τῆς νυκτὸς μαχόμενα τὰ
 ὑπὸ τῶν ἀτλαντι. εἰ γὰρ ἐννέα ἡμέρων διασκη-
 μα ὁ ἄκμων καταβαίνει ὑπὸ τῆς γῆς, πῶς οἶον τε
 τὸν ἀτλαντα τ' ὑπὸ γῆς ἐσῶτα βασιλεύει τὸν οὐρα-
 νόν, ὁ μῆρον εἰπόντ' ὅ, ἔχει δὲ τε λίονας αὐτὸς.
 ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἀφιοῖ, ἢ φυλάτῃ, ὥς καὶ

264 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐν ἄλλω, καὶ μοι κῆπορ ἔχει πολυδ' ἑνδρῶν· ὁ δὲ ἡσίο
 δ' Θ, ἀντὶ τοῦ κατέχει καὶ φέρει ἥκουσιν. Ὑπνος
 καὶ θάνατ Θ.) ὁ μὲν, αἰωνίως δ' αμάρζει. ὁ δὲ, πρὸς
 ὀλίγῳ ὥραν, ἐκ τῶν πῖρεπομένων ἢ τοῖς ἀνθρώποις,
 κοιμῶν πλάττει. Ενθα θεῶ.) ἐν τοῖς οἰκήμασι νυκ-
 τος, τὸ δὲ χθονίῳ ἢ τοῦ συγκεῖσθαι ὡς ἀνακρέων, χθόνιον
 δι' ἐμαυτὸν ἤρην. Δεινὴ σύξ.) φοβερά τοῖς ὑπορ-
 κούσι. Δεινὴ θεός, ὅτι τοῖς ὑπορκοῦντας εἰς αὐτὴν βα-
 σανίζει. Μακρῆσι πέτρῃσι.) ταῖς μεγάλαις, διὰ
 τὸ ὑπὸ πέτρῳ εἶναι τὸ ὕδωρ. Κίονισιν ἀργυρέοισιν.)
 εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἀδωμάτου. ὃ γὰρ ἄχρῃς ὕδατος, οἱ
 κίονες ἐκ τοῦ ταρταρῶ. ἢ διὰ τὴν ἀνάδοσιν τοῖς εἰς
 ὕδατος ὕδατ Θ. Θάυματ Θ.) ὄνομα ἀντὶ ἐπιρ-
 ρήματ Θ. τὸ δὲ θαῦρα, ἀντὶ ὀλιγάκις. Θαύμαχτες
 δὲ, διὰ τὸ θαῦμα ἐμποιεῖν. Ἰερὸν δι' ἐπιμύην ἄγγελ-
 λον.) ἐν γῆς, καὶ ἐν θαλάσσης αἰετίζει, ἐν τῇ ταρ-
 ταρῷ. διὰ τοῦτο ἢ ἰεὺς διὰ θαλάσσης εἰς τὰς τὰς πέ-
 πεταί. Εὐχυσίη περὶ χόω ξέση, τίμιον, ἢ ἑνδρῶν, ἢ
 πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ὀνομαζομένων, διὰ τοῦτο ὄρεως.
 ἢ ἐν πολλοῖς τόποις ὄρ. Πολλόν θ' ὑπὸ χθονός.) πο-
 λὺν δὲ ὑπὸ τῇ γῇ διὰ τοῦ ὠκεανῶ, λαβραίως πῖρε-
 χεται τὸ ὕδωρ ἐν συγός, καὶ ὕτ Θ. Ἡ δ' ἐμὶ ἐκ
 πέτρῃς.) ὡς ὅτε τὸν κεκρυμμένον διαβαίνει πρὸς
 τὰς πέτρας. ὅθεν καὶ φαίνεται. ὅτι δὲ τὸ ἰκεῖν ὕδωρ
 ἐν συγός καταμύρ Θ. ὁ ὠκεανὸς ὕδατ Θ. ὡς ἔχει
 τὸ

τὸ παῦν ὑδωρ τοῦ ὠκεανῶ, μοίρας δ' ἑκα· τούτου μὲν
 ἕννεα. αὐτῇ δὲ μία μοῖρα. Οὐδ' ἐποτ' ἀμβροσίης.)
 τὸ ἀπαρρησίασον τῶν ἀσεβῶν χαρακτηρίζει. Ασ-
 σου.) πλησίον τῇ βρώσεως τῶν θεῶν πρᾶγινεται.
 Εἰνᾶετον δ' ἐ.) Ἰλασθῶν ὃν μακρονοκσία δ' ἐκτάξει δακ-
 τὸν ἀσεβῆ, ἐπειδὴ πολλοὶ τοῦ σωτόμεθ θανάτου κα-
 τατρέχουσι πρὸς τὸ ταχέως ἀπαλλάττειν τῶν κα-
 κῶν. ὁ δὲ δὲ, αὐτῇ τοῦ γὰρ. τὸ δὲ ἀρμείρεται, σημαί-
 νει τὸ ἀρχαίρεται. δέκατω, ἵνα δ' ὦ ἐλπίδα μετα-
 βολῆς τοῦ δικαιωπραγῆσαντι. Ωγύγιον τό δ' ἴη-
 σι.) τὸ παλαιόν, ἀπὸ ὠγύγου βασιλεύσαντος πρῶ-
 τῃ τῶν θεῶν. διώκεται δὲ ἐκ τούτου, καὶ ὑπὸ τοῦ με-
 γάλου τᾶν θεῶν. Ἄλλοτε μὲν γὰρ φέροντο.) πο-
 τε μὲν ἐλάλουν, ὥς τε καὶ θεοῖς γνωρίζεσθαι τῶν φω-
 νῶν. ποτε δὲ καταλήλως τοῦ Βίω, καὶ ποτε ἀκα-
 ταλήλως. Οὐσαν ἀγᾶντος.) κακοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ, ἵωνα
 κῶς. ἄγαντος πρὸς πρὸς ξύνεται. τὰ γὰρ εἰς τοῦ ὀνόμα-
 τα, τῇ αὐτῇ διφθόγῃ παραληγόμενα, ἔχοντα κατ'
 ἰδίαν θηλυκὰ, ὀξύνονται οἶον, ἀφανρός, ἀμαυρός.
 τὸ δὲ ἄγαντος βαρύνεται, πλεονασμῶ τῷ αἰ, ἐκ δὲ
 συλλάβῃ τῇ γᾶντος γινόμενον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα θη-
 λυκὰ, πρὸς πρὸς ξύνεται δέλει οἶον, ἐπίδ' αὐτος ὄνο-
 μα πόλεως, ἄγαντος, ἰγνᾶντος. σεσημειῶσαι τὸ
 θησαυρός ὀξυνομένην. Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος.) ἢ
 κεραυνωθέντος τῷ ἀνάκτος, ὅντις τ' τυφνῶς ἀν-

266 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

χώρησεν ἡ φλόξ τοῦ ἀνακτῶ, τυτίσι τοῖς δίοις, ἀ-
 πίαςυτο κόραινωθέντῳ αὐτοῖς ὡδὶ τὰ ὄρη, καὶ ἡ φά-
 νισεν ἡ φλόξ. φλόγον δὲ, αἰ ἐκ τῶν ἀνέμων ἀναδύ-
 σεις. ὅζ' ἀπὸν γὰρ ἐκ τοῦ θερμοῦ ἀέρος. Αἰδ' νῆς,
 ταῖς ἀφανίσιν, ἡ ἄς ἡ φάνισεν ἡ φλόξ. αἰδ' νῆς γὰρ, τὸ
 ἀφανές, καὶ μὴ ὁρώμενον, ὡς αἰδ'ες. νῦν δὲ ἡ πλε-
 νασμὸν τῷ νῦν δὲ τῷ σύσκιον νάπλω λέγει. Χοά
 νοιο.) χονδύτῃς. χόαν, τὸ χωρητικὸν τοῦ πνέματος
 τῶ, τὰς φύσας λέγει. Ρίψε δ' ἐμὴ θυμῶ.) εὐ-
 ρος, ἀπὸ ἀνατολῆς πνέει. Ζεφυρῶ, ἀπὸ δύσεως. νότος,
 ἀπὸ μεσημβρίας. βορρᾶς, ἀπὸ ἀρκτοῦ. ἀργίτης, ὁ ἀπὸ
 διώτης, ὅμ λέγει ὁ ὅμηρος εὐρον. Μαψαύραι.) λε-
 νάε καὶ μάταια πνοαί· οἷον κακίας, θρακίας. ἀρισ-
 τέλης δ' ἐφῆσι, δ' ὡς δεκά εἰς ἀνέμους. Αὐτὰρ ἐπειρᾶ
 πόνον.) ἐπειδὴ μετὰ τῷ ἡπῶν τῷ παραχωδ' ὡς πνευ-
 μάτων, ὁ βίῳ κεκράτηκε. τὸ δὲ πόνον, ἀντὶ τοῦ νί-
 κῳ. Οἱ το μῆτιρ λέγει τῷ.) ὅτι ἡ μῆτις τοιαύτῳ
 ἔχει διώαμιν, ὡς τε μεταβάλλειν εἰς ὅποιον αὐτὸς ἐθέ-
 λῃ· πλανήσας δὲ ὁ ζεὺς αὐτῷ, καὶ πικρὰν ποιή-
 σας, κατέπιεν· ἔγκυον δὲ αὐτῷ κατέπιεν. ὁ δὲ ἔρα-
 νός καὶ ἡ γῆ αὐτῷ εἶπον, καταπιὲν αὐτῷ, ἵνα μὴ
 ὁ γῆμόμεθ' ὅζ' αὐτῆς, ὡλκρά τίς ὁρῶ γῆνται. ὅ-
 τω γὰρ μεμοιραμένον ἔωπῃρχεν. Τὼς γὰρ οἱ.) εἰκὸς
 ἦν αὐτῇ τῇ μητρὶ ῥέπουσαν, πασιᾶσαι πῶς τῷ με-
 τῶρα, ἵνα μὴ βασιλείδῃ. εἰ γὰρ ὡς ἡ σεφία μόνῃ ἐκ

το δίδος, τετέστιν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ὑπὸ κράτει εἶρα
 εὐέλκω. Οἴμην ἢ τέκε, ἢ ὀδυθείας τῶ πάντων δῖα
 τὸ νομίμως κινεῖσθαι. Ωρας.) τὰς τροπικὰς ὥρας
 λέγει. ἀπὸ τοῦ ὥρεω, ὃ ὅτι φυλάσσειν. αὐταὶ γὰρ φύ-
 λακόν τῶ ἀνθρωπίνου ὄργου. Τρεῖς δὲ, ἢ ὀδυμύ-
 μω. ὅτι αἱ τοῦ δίδος δ' ὥραι, ἀνὰ πᾶσαν εἰς τὴν οἶκον
 μεύω. καὶ δῖα ἴδω ἢ τελευταίᾳ θάλλει. ὡ δ' εἰ τὸν
 δεχόμενον τὰς δ' ὥρας φυλάττειν αὐτὰς, καὶ ποιεῖν
 θάλλειν. Θάλλειν, ἐπεὶ θάλλοντες τοῦ βίου ἡμῶν,
 τοῖς χρόνοις δ' ὥρα μέθω. Ηρπασεν.) ἀρπᾶσαι δὲ
 αὐτὴν φασὶν οἱ μὲν ἐκ σκελίας, βακχυλίδης δὲ ἐκ
 κρήτης, ὁρφεὺς ἐκ τῶ ποδὶ τοῦ ὠκεανοῦ τόπων, φα-
 νόδημος ἀπὸ τῆς ἀθηναίας, δημαίας ἐν νάπαις. ἴδω δὲ
 λέγει, ἐπεὶ δ' ἐκθύσῃ ἢ γῆ δ' ἐχεται τὰ σπέρματα.

Λητὼ δ' ἀπόλλωνα.) ἡ λητὼ δὲ συγγινομμένη
 τὸν ὠκεανὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς ἔτεκεν ἀ-
 πόλλωνα. Ἄλλως. ὑπερβατόν. ἡ λήθη, ἡ μνήμη τῶ
 ἀπόλλωνος, ὅτι ὁ μεσιτὴς ὑδὶ λανθάνεται τῶ τοῦ
 βίου κακῶν. ὕρανιόνων δ' ὅτι, τῶ οἰκουμένων τὸν ὕ-
 ρανόν. ἢ ὕρανός ἀργόνων. Οἱ κέλασθαι τε.) κυρίως
 κέλασθαι, ὃ ἐν τοῖς κυμασμοῖς θόρυβος. τουτέστι, τῶ θό-
 ρυβον ἐγείρσαν. ἄγουσιν ἢ τρατόν, πρῶτον οὖν τῶ
 τὸν ἡφαιστον ἐκ μόνης ἡρας ἔπε. διὸ καὶ τὸ σημεῖον.
 ὃ δὲ ὁμοῦ, ἐκ δίδος καὶ ἡρας. Ἐκ πάντων τέχ-
 νησιμ.) ἀμείβω, ἡ γοῶν πρὸς ἑαυτοῦ τῶ θεῶν δὲ
 διδάσκει

268 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

διδάγμῶν τῆ τέχνης, ἢ κενδοσμῶν πρὸ πάν-
 τας τοῦ θεοῦ τῆ τέχνης. Ρίνοτόρω.) ἐπειδὴ ἔν τω
 τῷ τόπῳ τῷ πονεῖ κεχρήμεθα, φόβον καὶ δέϊμον ἔπι-
 κεν, ὑγιῶς ἐκδέδοι τὸ παρ' ὁμήρου ἀμολόως νοσ-
 μῶν. Μαίη τέκε.) μαία, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἄτλαν-
 τοῦ, ἡ μετὰ καρτορίας ζήτησις, τὸ λόγον ἀργεννῶ.
 ὁ λόγος γὰρ δ' κμοσιδύει τὰ θεῖα. Αλκμήνη δ' ἀρ.)
 τὸ ἐαφηνὸν κατὰ σῆμα, γηνῶ σφοδρότορον ἥλιον.
 Σημειώτωρ, ὅτι δ' ὅσοι συλλαβῶν ἀποκοπαὶ εἰσὶν. ἀ-
 θετουῦται ἐφεξῆς σίχτοι ὀνεία. τοῦ γὰρ ὅζ' ἀμφοτέ-
 ρων θεῶν γηναλογεῖν αὐτῶν πρόκειται. Κίρκῳ
 τε καὶ αἰήτῳ.) πρὸ τὸ κινεῖν τὸν λογισμόν, ἢ διὰ
 κείσιν τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν φαρμάκων. ἢ τῶν
 διαποράωσιν τοῦ ἡλίου, τὰς ἀργυρήσεις τῶν βοτα-
 νῶν. Διμήτης μὲν πλεόντων.) ὅτε γὰρ εἰς κατὰ στα-
 σιν ἦλθεν ὁ κόσμος, τότε ἤρξατο ὁργάζεσθαι τὴν γῆν,
 καὶ πλετεῖν ἐν γεωργίᾳ. Διακοῦν καὶ ἐν κρήτῃ ἐπει-
 δὴ εἰς δυσκρασίαν ἦλθον οἱ ἀστέρες, καὶ τὰ στοιχεῖα, ἐ-
 μίχθη ἰασίω. ἡ δ' ἐμύκτηρ, ἀπὸ τοῦ ἰγναι, ὁ ὅστις ἐπα-
 ρεῖται τὰ αὐτῶν ματα· εἰκότως δὲ εἶπε δ' ἡμπτρο-
 καὶ ἰασίω τὸν πλεόντων· ἐπειδὴ ὁ ὁργαζόμενος, αὐτὸν
 συγκομίζεται. Διμήτης γὰρ ὅστις ἡ γῆ, ἰάσω δ' ἐ-
 γεωργός· ὅτε σὺν ἡλθον ἐν τῇ ἀγρῷ, καὶ νεῶν ἐνὶ τῇ
 πόλει ἐγέρθησε τὸν πλεόντων. καὶ γὰρ ἡ παροιμία, πυ-
 ρῶν καὶ κειδῶν ὡς νῆπις πλοῦτε. Κάδμω δ' ἀρ-
 μονίᾳ.)

μονίη.) ἡ δὲ ἄρμωσμελήν τρεῖς καὶ μὴ ἐγγήνησεν ἰνῶ, σιμέλλω, καὶ ἄγαυῶ, καὶ πολὺ δ' ὠρον· ὅμ καὶ πῖνα καὶ γῆνοι καλοῦσιν. εἴρεται δὲ πολὺ δ' ὠρος, ὅτι ἐν τῷ γάμῳ τὸ καὶ μὴ εἰς τὴν ἄρμονίαν, οἱ θεοὶ δ' ὠρεῖας ἐπορήσαντο. Γερουονῆα.) τὴν ἐκ γῆς ἀνὰ δόσιν τὸ ἔμ· τὴν λέγει. τριχῶς δὲ σχηματίζει τὸ ὄνομα, ὃ γηγένων, ὃ γερουονόης, καὶ ὃ γηγενόνης. ἀφ' ὧν καὶ διαφοροὶ γίνονται κλίσεις. Ημαθίονα.) ἀφ' ὧν ἡ μακεδονία, ἡ μάθη. φησὶ δὲ φόρεκύνθης, ὡς ἡρακλῆος ἀναερεθῆναι τὸν ἡμαθίωνα, ἀλλ' ἀπτόντ' ὕδ' τὰ χύσεα μῆλα. Ωρετ' ἀναρρίψαμελήν.) ὡς αὖ ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῖς ναοῖς, ἀπεδέωσεν αὐτόν, ἱερεῖα ἀφανῆ ποίησεν. ἐπειδὴ δ' ὅφαινετο τελευτήσας ὁ αἰῶς ἀσῆρ, ὃ ἀνάγων τὴν ἡμέραν καὶ τὸν φάεθοντα, ἡ ἀφροδίτη ὅδεῖρ. Νηοπόλερ νύχιον.) τουτέστιν, ἀφανῆ, λαθεῖον. ἀρχέλοχ' δὲ γράφει, μύχιον· οἶον ἐν τρεῖς μυχῷ τρεῖς ἀδύτω πρὸ φαίνοντα τῇ κύπρῳ. Στονόγντας ἀέθλους.) τὰς καὶ θάλατταν κινδυνῶς λέγει, εἰ τὴν τῶν ταύρων ἀπόζουξιν, καὶ τὴν τῶν σπαργύλων ἀναιρέσιν. Φιλυεΐδης.) πατρωνυμικῶς ὁ χεῖρων, ὅς ἐστι Φιλύρας. ὅς τελεῖτο τὸ διὸς νῦς ἵνα βασιλεύσῃ τῶν μῆδων. ἡ μεγάλου διὸς, ἀντὶ τὸ Φίλω πρωμελῆς. ὅς αὐτῆς γὰρ ταῦτα πέπονθεν. Αὐτὰρ νηρηΐδ' ὄν. νηρηΐδ' ὀνητῇ σικελθεῖρ. ἡ σιόδ' ὅς δὲ καὶ τὴν ψαμμάχδιον ἀμακῶ σικελθεῖρ, ὅς ἦς ὁ φῶκος.

270 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

φῶκΘ. Αἰριοῦ, ἢ δὲ λατῖνον.) τῇ ἰταλίας οἱ λα-
 τῖνοι. ἄζριοῦ δὲ τὸν ἀμύμονα λατῖνον. καὶ ὅτι μὲν
 οἰκοῦσιν εἰς τὰ ἐσώτορα μέρη τῶν ἱερῶν νήσων, οἱ λα-
 τῖνοι οἰκοῦσι τὴν τερσυνίαν χώραν, ὅθεν αἶκε ἡ
 κίρκη. λέγονται δὲ αἱ ἐκεῖσε νῆσοι
 ἡλεκτρίδες.

τέλΘ. Πησιόδου θιο-
 γονίας.

ΑΚΡΙΒΕΣΤΕΡΑ ΛΕΞΕΩΝ

τινων ἀν' ἀγνώστis.

8.5. ὀνομασθεὶς κτλ 16. βουνοῦ 11.23. πλῆθ' ὄντων 12.6. ἀλ-
 λήλους 10. ἐν κτλ 14.10. ἀφ' ὧν μετὰ. Αὐτοπαλαμῶν ἐστὶν ὁ κτλ πρὸς
 αὐτοῦ. Αὐτοπαλαμῶν ἢ ὁ κτλ γένος ὁ φασαλῆς, ὡς αὐτὸς φησὶν ἐν
 πεισολαῖς ταῖς ἐν τῷ, τὸ γένος δὲ ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων ἐκ τῶν δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων
 ὀνομασθεὶς, ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων ἰσχυρὰ τῇ κτλ ὡς ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων. Ητοι-
 ῶν ἔργα. Ὁ τὰ λοιπὰ 16.12. ὅτι καλῶς 15. ἐν τῷ 12.7. ὑμνοῦσαι.
 23.6. σφραγῖς 29.22. τὸν 34.9. ἔκ τῶν 36.11. προφορικῶς 47.20.
 ἰσχυρὰ κτλ 50.3. ὡς κτλ 51.7. ὑμνοῖς γυναικὸς 24. κτλ ὡς κτλ
 ἰσχυρὰ κτλ ἀντιπάλων 52.11. τοὺς ἀδελφούς 69.15. μεγάλους ἰσχυ-
 ρὰ 72.2. πολλοὶ 3. ἀπὸ τῶν ἀντιπάλων 75.20. φησὶν κτλ 77.5.
 ἰσχυρὰ 87.17. ἡ δὲ κτλ 89.11. ἴσχυς 92.11. ἀπὸ μεταφορῶν 94.7.
 ὡς κτλ 108.1. σφραγῖς 138.2. ἀπὸ τῶν κτλ 149.2. ἰσχυρὰ
 11. ἰσχυρὰ 16. ἰσχυρὰ 151.25. ὡς κτλ μικρὰ 156.22. ὡς κτλ
 160.12. ἀπὸ τῶν κτλ 26. ἰσχυρὰ 161.14. ἀπὸ τῶν κτλ
 178.8. ἀπὸ τῶν 181.4. ἀπὸ τῶν 13. ὡς κτλ 203.18. ἀπὸ τῶν
 207.8. ἀπὸ τῶν 208.6. ἀπὸ τῶν 210.4. ἰσχυρὰ
 218.13. ἀπὸ τῶν 219.21. ἀπὸ τῶν 233.24. ὡς κτλ
 238.7. ἀπὸ τῶν 247.20. ὡς κτλ ἀπὸ τῶν 253.4. ὡς κτλ
 261.10. ἀπὸ τῶν ἰσχυρὰ.

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΩΝ ΤΙ-

νων ὧν ταῦτα λέξεων τε καὶ πραγ-

μάτων ἐλεγχθ.

Α	ὡς ὁ, αἰολι-	Αγαθὸν	242.169	ἀγνοῖ	33
	ὡς τῶν	ἀγνοῖ	265	ἀγνοῖ	216
	ὡς	ἀγνοῖ	115	ἀγνοῖ	270
	ὡς	ἀγνοῖ	214	ἀγνοῖ	214
	ὡς	ἀγνοῖ	68	ἀγνοῖ	34
				ἀγνοῖ	

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἀγῶνι	259	αἰδοῖα	216	ἐκάνθης ἴον	169
ἀλάμας	76.207	αἰδῶς	85.112	ἐκκαρπύων καὶ αἰτλῶν	
ἀλόττης	119	αἰζυγός	143.112	γεινία	117
ἀδράσας	75	αἰδοῦσα	219	ἐκάσας	251
αἰδῶ	19	αἶνα	176	ἐκκοδῶς	67
ἀεκία	235	αἶνμι, αἶνω	179	ἐκρίσι	211
αἶρ ὅ γινῶσι	226	αἰολύς ἱεροῖ	133	ἐκτὴ	34
αἶρεσι	24	αἰολίωρ δῖαλικτς.		ἐκτὴς	34
ἀρσιπέτη	178	αἰολίδος πέλης καὶ		ἐκτίς	34
σιπότης	196	αἰολίος	175	ἐλαπαῖ	
ἀρσί		αἰολος εἰπέτης.	175	βοτάνη	84
μῦς	87.88	οἰκμῶς	8	ἐλαλίωρ	61.94
ἀκμι	155	αἰδῶσας πίντε	18	ἐλιζάνθη σῶμα ἀρῶ-	
ἀρ εὐσφασσιγῶς.	71	αἰσησας	250	ματ ὁ δ' μὲν ἀπ-	
ἀδανῶρ	66	αἰχύλου σοφὰ συγ-		πνύσαι	134
ἀείρματα	215	γραμματα.	136.137	ἐλιάκμορ	250
ἀθηλὰ	57	αἰσχύνη	85.112	ἐλιμῶς	243
ἀδλω	27 57	αἰχύνης ὁ τῶς τυμπα-		ἐλι	138
ἀδλω		καρίας	9	ἐλααί	211
	47	αἰσώπας ὁ δ' αὐτὸς	10	ἐλαισιὺς	136
ὀθροισις χῆμα	79	αἰσώπας μῦς		ἐλακμῶν	258
αἶα	79 (256	αἰσώπας καὶ αἰσώπας	122	ἐλακμῶς καὶ ἀμφιγῶ	
αἰγίος.	61. 152.	αἰσώπας καὶ αἰσώπας		ν ὅ γάμος	202
αἰγὸς ὅς		αἰσώπας καὶ αἰσώπας		ἐλακνῶν	124
ὅς	256	αἰσώπας καὶ αἰσώπας		ἐλ' ἱμπε	74
αἰγυπῖ		αἰσώπας καὶ αἰσώπας		ἐλκυστικὸς μῦθος.	8
	249	αἰσώπας καὶ αἰσώπας		ἐλλόμιν	133
αἰγυπῖ τῶν νύκτων		αἰσώπας καὶ αἰσώπας		ἐλμιν	87.133
καὶ ἀρωμάτωρ		αἰσώπας καὶ αἰσώπας		ἐλφειός	249
τηρ	134	ἀκακῆσις ὅρος.	255.	ἐλώμιν	67
αἰδῶς	266	259		ἀμαμάτι	248
				ἀμκρο-	

Σ Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἀρίστωρ	16	ἀρωμάτων ὀσμὴν δια	Ατάδιαλα, ἀτάδιαλας.
οἱ ἀρίστωρες	88	τί ἐκ τῶν σωμάτων	97 234
ἀριστο	144	ἀσπινύσιον. 135	ἀτάδιαλας ὕβρις 73
ἀρκε	161	Ασία 124 κώμη. 249	ἀτινής 260
ἀρκίς	207	ἀσιν	251 ἀτλας 124. 257. 263
ἀρκος, ἄρκωρ	156	ἀσκήλην	120 ἀτλας, ἀτλα καὶ ἀτ-
ἀρκυρος 161. 172		ἀσκήος	120 λαυτὸ κλίμα. 127
ἀρκυρὸν ἀνατλή. 172		ἀσκη. 8. δούχιμόρος	ἀτλαυτὸ θυγατήρος.
ἀρκυφύλαξ	128	Ἐλακιδίρε. 175	124
ἀρμαλὶς	160	Αριμία	253 ἀτλαντὸς κατὰ σίριστις,
ἀρμινά	133	ἀριόπης	232 καὶ ἀλληγορία. 125
ἀρμινά	158	ἀσίρων ἀνατλαί καὶ	ἀτραμύτιον 80
ἀρμινος 87. 133		δύσος	162 ἀτρώμνι. 80
ἀρμεζόμενος	133	ἀσκή	138. 161 ἀτρώμνι δασυταί 77.
ἀρμονία 268. 269		ἀσκη ἀτλαντὸς ἐλάτ. 17	Αύατη 178 (145
ἀρμοζόμενος	87	πύτων ὀνόματα. 128	αὐήρ 178
ἀρρωστος ὁ ἀκέρων	11	ἀσκή	251 αὐδὶς 77. 145. 161
ἀρρόμιναι	32	ἀστρολογίας ὑριτίς ἢ	αὐλκὴ καὶ ὑτίρως ὑ-
ἀρρωκτές	179	οὐράνια	18 ρίμα 222
ἀρρωγία	244	ἀστρον	138. 161 αὐλὶς 176
ἀρρωγὸν ὀνόματα. 244		ἀστρονομία οὐρανίας καὶ	αὐλὸς ὑριτίς ἢ ὑτίρ
ἀρρηνός	61	ρίμα	222 πρ 16
ἀρράβη	168	ἀστρομωρ	19 αὐλὶς 77. 160
ἀρρίππειαι	217	ἀστρον ἀνατλαί καὶ δὲ	αὐδόνει 243
ἀρρίππειαι ἀριθμοί.		σεις διτταί	128 αὐλὶς 178
169 (17		ἀστρον γωδία καὶ ὀνό-	Αραρι 27
ἀρρή. 226. ἢ μού. 17		ματα	127 ἀρριν. 32. 33. 225
ἀρρίππειαι καὶ παῖς		ἀστρον κατὰ σίριστις καὶ	ἀρριν. 69
102		ὀνοματικὰ πᾶσι. 126	ἀρριν. 32
ἀρωμάτων μήτηρ καὶ		ἀστρον	224 ἀρριν. 236. 237
γνήρις	134	Ασκητὸν ἢ μού. 18	ἀρριν. ἐκ τῆς θα-

λαυκῆς

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

λάμπει	236	βίσις	108	γάμμος	χάρις ἱδίων
ἀφροδίτη δὺς	216	Βλαμὸς	144	τίς	164
ἀφροδίτη ἐπὶ χρο-		Βοιωτὶ ἰδιῶτι	214	γανύτιος	12
σθ	156	βορᾶς ἢ βορῆς, ἢ ἀν-		γακίρθε	216
ἀφροδίτης ἀλλήλο-		μος. 155. 252. 266		Γία	79 (117
ρία	48	βόσις	209	γατριάσιος κακομ-	
ἀφροδίτης περιόσθ.		βούδωρα	154	γύττω ἀγασίς μίτ' ὅα	
137	(128	βούτης	128	νααρ	117
ἀφροδίτης σφαίρα.		Κριτανίκης	81	γύλος	136
Αχιλλεύς	93. 100	βρίθ	143. 212	γίνος	212
ἄχιλεις ἡμοῦσα	18	βριάρως	233	γίνος ἀντί τ' ἡδύς. 30	
ἄχιλῶ	250	βαθὺ	75	γῶνός φύσις	144
Ατῆς	140. 141	βριμὴ	76	γίσμ	143. 212
Β		βρισεῖς	100	γυμνῆς κλυμνί-	
Βαρίκτυπ	57	βρόντα	245	κεῖνυμα	222
Βαρυνδινίς	17	βρόντης	232	γιοργία τ' ἄλλω τιχ-	
Βασιλίς	101	βροτὶ, βρότ	28	ῶρ πρώτη καὶ ἔ-	
Βασιλῆς τ' παλαιὸν		βρυμάλια	154	μιωτάτη	55
πολυβρίμμοις. 80		βροῦμ	154	γιοργίας διδάσκα-	
βίανος	211	Γ		λος ὁ δῖονος. 19.	
βίλλωρα	249	Γαδύρα	244	εὐρίτης ὁ τριπύλα	
βιλλοροφόντης	248	Γαῖα	79. 94	μος. 23. ἢ ἡ σπύλα	
βόρνικος πλάκαμ		Γαῖθ ἰούλιος καῖσαρ		σια	16
126		γαλαξάρη. 251	(82	Γῦ. 79. ἀπάντω ἱ-	
Βιβλία ἀμπλός, βί-		γαλαξίας	150	λος	227
Ελινθ οἶν	167	γαλάτια	242	γῦκ πῦ ὕδατος. 226	
βίδλος	167	γαλῶν	241	ἢ χάος	227
βιζαντίωρ καὶ καρχα-		γαμικαὶ αἰωνοί	200	γῦ εὐείφους	108
Δονίωρ γατρία. 117		γαμικῶν εὐρίτις ἡ ἱερ		γῦ κίντρον	229
βίκερ	190	γῦ	18	γῦ πάντων μήτηρ	35
βίθ	84. 94	γάμος ὡραῖος ἱς. 180		γῦ τυμπανιστῆς, ἢ κω	
				α 3 παλῆς.	

Ξ Λ Ε Γ Χ Ο Σ

νομοδης	79	δαίμων καὶ ἡ ψυχὴ. 33	παῖς	100
νημντρα	34	δαμώδης ἰχθυοσώ-	δαίμων	29
νημημι	84	λως	9	δαίμων, ἡ ἐν χερσὶ
νηφάντιαι	84	δαπάνη	211	δαίμον γίνεσθαι
νηφας εἰ	84	δαφνη	142	δαίμονος. ὁ τῆς τιμω-
νηφας οὐλόμινος. 240		δαφνη ἀνδαλῆς	217	γίας διαδάσκαλος.
νηρυξ	217	δαῖ σὺν δαίμονι	234	19
νηρυνοῖς	269	δαπνολέχη	181	δαίμονος, ὁ καὶ ὁσι-
νηρυς	217	δαίμων	144	ως
νηρύσαδι	217	δακρυδάκρυθαι ὁμαξία.	δαίμων	ἡ σιδήρου πατήρ.
νηρύωρ. νηρύνης. 269	140		175	
νηρίφαλος. 245.		δαίμων, δαίμων	93	δαίμων περιόδου
νηρωςαὶ 258 (246		δαίμονα νοσηντων οὐ	δαίμων σφίγξ	128
νίγαντα 235. 236		δαίμονα δινῆ	158	δαίμων
νίγαντα καὶ γένος. 74.		δαίμων. 34. 268.	δαίμων	216
75. ὀνόματα. 236		δαίμονος δαίμονος	δαίμων	141
νλαύνη 75. 241		καλός	147	δαίμωνος
νλαυνώπια	57	δαίμωνος δαίμωνος	δαίμων	144
νλάφω	157	85	(36	δαίμωνος
νλώπης οὐδὲν λῶσιν,		δαίμωνος, ἡ καὶ ἰσως.	δαίμωνος	248
οὐδὲν χύμασιν. 183		δαίμωνος 34. 170	δαίμωνος	234
ντοφρόν	34	δαίμωνος δαίμωνος.	δαίμωνος	94
ντόμφο	141	δαίμωνος 138	(36	δαίμωνος ἀντὶ πηλιδω-
ντοργώ	244	δαίμωνος	158	δαίμωνος
ντωίη	244	δαίμωνος. 208. ἡ μοῦσα.	δαίμωνος	255
ντωίηκος	250	19	δαίμωνος ἀντὶ πηλιδω-	
νύτης	233	δαίμωνος ὅτι οὐδὲν	129	
νύτης	241	μῦς	55	δαίμωνος
Δ		δαίμωνος τῶν αἰσίων. 18	δαίμωνος	140
ἀντὶ πᾶν	34	δαίμωνος πηλιδω-	δαίμωνος	250
Δαίμωνος	76	99. νίμαρμίνης	δαίμωνος	37
			δαίμωνος	

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἡ ἀπόλη ἡ μουσα	18	ἦμος	218.229.237	Εὐλα	250	
ἡ πύστος	250	ἦσθις δὺς	225	εὐάρη	243	
ἡ πόχορδος λύρα	18	ἦσθις καὶ πύστος ὁ δόμος		εὐδάρη	225.241	
Ερα	78.149	εἰς σωταξάμινος.		εὐδάρη	242	
ἔρασι κρήματι ἄδρω-		Εσαῖη	158	(23	εὐδμοσύνη	149
παι	179	ἰδιός	89	εὐκλάδη ἡ μουσα	19	
ἔρατὼ ἡ μουσα. 18.7α		ἰσπερίδω	238	εὐκράτη	241	
μικρὸν καὶ ὀρχήσιμος		ἰσπερ	2	ἰσπερ	2	
εὐρετίς	18	ἰσπερ	225	ἰσπερ	225	
ἔργα	69	ἔταίρα	185	εὐμάρη	256	
ἔργον	110	ἔταίρος	84	ἑμίλη	212	
ἔργαλίον	94	ἔτανος	34	ἔρ	252 (19	
ἔργασι καὶ πάντα τὰ		ἑτάκλως καὶ φλωπύ-		ἑτάκλως ἡ μουσα. 186		
πύρ ἔχοντα ὁ πᾶς		κυν μονομακίμ. 80		ἑτάκλως ὁ λαχ-		
λαὶ ἄδωρα	153	ἑτάκλως	132	ἑτάκλως	10	
ἑτάκλως καὶ	31.32	ἑτάκλως	133	ἑτάκλως καὶ πηλα γράμ-		
ἑτάκλως	31.229	Εὐβοία	176	μάτα	136.137	
ἑτάκλως	235	εὐδάρη	77	εὐδάρη	267	
ἑτάκλως 30.31.85.α-		εὐδάρη	33	εὐδάρη	266	
ταὺ καὶ φαύλη. 31		εὐδάρη	251	εὐδάρη	94	
ἑτάκλως	250	εὐδάρη	242	εὐδάρη	206	
ἑτάκλως διατρίβει ὁ δόμος		εὐδάρη ἡ μουσα	19	εὐδάρη	246	
τι καὶ ἄρσενος. 55		εὐδάρη	245	εὐδάρη	77	
ἑτάκλως ἀλλογορία. 48.		εὐδάρη	170.244	εὐδάρη		
54	55	εὐδάρη	251	εὐδάρη	18.22	
ἑτάκλως περίδω	137	εὐδάρη	251	ἑτάκλως	133	
ἑτάκλως φαίρη	128	ἑτάκλως	71.158	ἑτάκλως	77	
ἑτάκλως	250	ἑτάκλως	172.252	ἑτάκλως	116	
ἑτάκλως	136.228	ἑτάκλως	71	Ζ		
ἑτάκλως	251	ἑτάκλως	187	Ζ	242	
ἑτάκλως	246	ἑτάκλως	133	Ζ	60	

ἑτάκλως

ΕΛΕΓΧΟΣ

206ξω	250	ἡλεκτρίδος νῦθι. 270	ἡριδανός	149	
ζινς. 27. διατίπαιρ		ἡλεκτρίωνος φόνος.	ἡρόδοτος	†ινδλντο-	
· ἀνδρῶν τε θιῶν τε.	202	203	ρῶν	177	
· 51 /		ἡλίγκιον	71	ἡρώδης	70. 78
ζινς ἡλικιώνθ	215	ἡλικία ἀνθρώπου ἡπ-	ἡρώων μητὴρ ἡ ἄρι-		
ζινς, ὁ νοῦς. 26. ἡ ἡι-		τὰ	143. 212	τὴν	78
μαρμίνη	27. 28	ἡλιος. 77. 138. 187	ἡσιόδοι ἡλικιώνος	23	
ζινς ὁ τοῦ αἵθερθ.		ἡλιος πόσῳ πῦ οὐρα-	ἡσιόδοις ὁ ἀσκραίος.		
17		νῦ βραδύτρωθ.	8. πῦ αὐτῷ γίνος.		
ζίφυρος	252. 266	137	κὲ τ' ἄλλα. 8. 9. 10		
Ξῆλος. 30. 31. 32.		ἡλίον τροπαί	150	ἡσιόδοις ὁπότε σωθήκ-	
· 85	252	ἡλός	141	μηκε	11
Ξυγὰ ἀντὶ ζυγούς.		ἡλύσιον πιδίον	81	ἡσιόδοις σσιμῶ	8
165		ἡμάτη	259	ἡσιόδοις πῦ παλαιῶ	
Ξώδικα	127	ἡμαθίωρ	269	ἡμέρη ὑερόρ. 177	
ζωδιακῶ ἀστρονομία.		ἡμέρη ὅτι μητὴρ, ὅτι		ἡσιόδου ἀδελφικία με	
137		μητρυά	201	τακὴν	149
ζωδιακῶ ἐιτράγω-		ἡμῶρεκαίθε	171	ἡσιόδου βίβλοι, μου-	
ικ	150	ἡμίθιοι	78. 79	σῶν τῶμισμα. 9	
ζῶσαι ἡπῆ	18	ἡμιόνοι ταλαίρωι. 44		ἡσιόδου βίβλοι πῶ-	
ζῶσαι οὐράναι	128	ἡμθ	135	σαι	13. 14
ζῶω	109	ἡνθον ἀντὶ τοῦ ἡλ-		ἡσιόδοι γονίς	175
Η		θον	57	ἡσιόδοι διαφνηφαιγία	
Ηβη	73	ἡούς χυία	165	10	
Ηἡλιος	138	ἡρα	27	ἡσιόδου ἐπιταφραση.	
ἡδραίντα	228	ἡρακλῆς	247	14	
ἡτανός	34	ἡρακλῆς ἡμ μιᾷ νη-		ἡσιόδοι ἡμῶν πῶ-	
ἡθια	221	τὶ πεντήκοντα δισ		ρι λεγόμενα, λῆ-	
ἡλίκτην	124. 243	κρίσας κέρας.		ρος πῶτα κρῶ τῆ	
ἡλίκτης πορδκτω-		220 (102		δην	199
σις	226	ἡρακλῆος γίνωσις.		ἡσιόδοι παῖς	102
				α	5
				ἡσιόδοι	

Ξ Λ Ξ Γ Χ Ο Σ

ἑοσιόλου τεχνολογία.	Θιαρ	218	θριπῆρα. θριπῆριας	
56	105	Θῆβαικαρνηάπυλαι.	84	
ἑοσιόλου τελευτή	13	80	Θυμὸς	30 33
ἑοσιόλου ὁμήρου σνγ-		θῆβαι ἔποπλάκει 80	θυμὸς ἰξοῖν	115
κρινόντων ἀβιλ-		θῆβαι ἑπῆαπυλός 80	θυῖθ	115.116
ἡρσία. 95. 96. 99.		θυῖα	231. 251	θύραξ
201. 102. 103.		θυλξινά ἡ μοῦσα. 17.	Θῶκθ	153
105	107	19	θῶραξ	139
ἡφαισθ. 55. 56.		θίμιε	29. 50. 74	1
229		θίμιε αἰδοῖα	216	Λιμθ
ἡφαίστου ἀλλογορία.		θιμισανόμη	202	Ἰανναῖριος λινωκῶρ
47	52	θίς ὄνομα πῖντι σν-	154	
ἡχίτε	166	μαίτηρ. 27. 67	ἱαπῖρ. 45. 50. 230.	
ἡὺς δ' σνμακίτηρ.		θιοί	108	256
156		θιοί, αἰ φυχικὰ δυνά	ἱαπῖρ ἀλλογορία.	
Θ		μορ	84	125
Ⓜ Αλααα χαλιπῆ.		θιοί Θ δαίμονος οἱ αὐ	ἱαπῖρ ὕοι	124
80		ρῖ	70	ἱάσωρ
θαλάσσης γένεσις 226		θιοί πῶτιρ χαλδῶμη.	ἱγλῆ	139
θαλασπῆς φυταργίας		νοι	70	ἱδῆ
εὐριτίς	18	εἶρινα	215	ἱδῆα
θαλδρός	231	θιριτς, θίριθ	165	ἱδμικα
θαλασσῆ μοῦσα	18	θίτις	241	ἱδμοσύνη
θαλία	68	θιῶρ βωμός, ὁ ἐν ἡ-	ἱδθ ἱδῆρ	212
θαλίη	242	μίμ λογιαιζόμε.	ἱδρις	196. 197
θάλλω	267	74	ἱδρακός Θ ἀνδρόνος μῦ	
θάμναις	19. 23	θιῶρ ὄνομα ἱεραπορ τρι	80ς	87. 88
θάνατος	264	χῶς σνμακίτηρ.	ἱκρίθ	164
θάραθ	112	27	ἱκταρ. ἱκλῆως	261
θαῦμας. 140. 241.		Θη	242	ἱλαδὸρ
243	264	Θράσθ	212	ἱμερσθ
				ἱμῶθ

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἱμάθ	221.237	ἱσός	54	καλυψή	298
ἱρηξ	89	ἱσσορ	249	κάλως	141
ἱριε	243	ινε	163	κάμαφοι	210
ἱω	269	ἱψ	138	κάπια.τά	135
ἱφικαθ	202.206	ἱω	89	καπύλοι	135
ἱξ	138	ἱωνος τιλωται	77	κάρβας	19
ἱοιδίης	215	κ		καρχαριδής 171.212	
ἱολαθ. 202. 206.		Κ	ἄντι τῷ π. 230	καρχηλεῖων ὑπὸ βι-	
ἱορ	215	(248	Κ	κάσμος	80
ἱούς φύλαξ ἢ ἄρτθ.		καίροι διατί καλλυκό-		ζαντίων γαινία. 117	
55		μοι	57	κατάβλια	183
ἱπποδόν	242	καροῦ ὦραι τίσαις.	Κε	καυόσαις	178
ἱππινυξ	115	139		καυτιμίνθ	152
ἱππονέθ	242	κακέχαρθε	33	κίκροφ	35
ἱππότης	208	καβαλλόμενος	133	κίλαδθ	267
ἱππε κρῶν	214	καθερῶς	215	κίλων	75.124
ἱππῶ	250	καθεύγειν	145	κίλαινώπης	57
ἱσημερία ἱερυνή, καὶ		κάϊκος	250	κίλιος	19.35
φθινοπωρινή	151	καλιὰ	108	κίντρον σφαίρας αἱ-	
ἱσημερία	250 (36	καλλιή	134	ἱορ	229
ἱσις, ἢ καὶ διμήτηρ.		καλιή	121	κίντροκλα	159
ἱσοκράτης ἀπέφθιγ-		καλλιόπη ἡ μουσα. 18		κίτμων πορὰ	212
μα	198	καλλιόπη μεσώμης-		κίρδθ	233.247
ἱσορ	229	φειράτη	222	κίρκις	251
ἱσορ ἄντι ὅθ ὁμοιορ.		καλλιόπη πικρῶς ὡ-		κίπυρος	34
114		ριτίς	18	κίρμα	239
ἱσοδοίς. 141. 142.		καλλιῶρη	246	κίπυριφίς	138
148	(18	καλλισῶ	161	κίρρυξ	217
ἱσορίας ὑριτίς ἢ κρῶ		καλλιχόρη ἡ μουσα.		κίτῶ	244
ἱσορική γυνώσις ἢ κρῶ		19		κίψ	202
22		κῆλορ	134.141	κίφω	109
			κ	6	κίρλι-

ΕΛΕΓΧΟΣ

κηφισαῖος	17	κέτιθ	233	κυματλήγν. 242.243	
κίαι	142	κυροτοφθ	94	κύμα	8.175
κίβυσσε	209	κυροτόφθ, κυρο-		κυματόκη	242.243
κίσμ	209	κτοθ	93.94	κυμοτόν	241
κισσάρωμ	24.25	κσχλίας	164	κωμόσκη	75
κισσάρωδία τέρτιχέ-		κράδα	179	κῡρθ χρησμῶ ἡμίονος	
ρκεῖνμα	222	κρατήρ	190	καλοδμινθ	44
κίρμη	268.270	κρίθ	230	κῶμθ	175
κλίαια	125	κρίθ	251	κωμικαί πριηταί, κῶ	
κλειθς	53	κροθ	66.231	τούτων γνώρις-	
κλίαια	22	κρονίδης	32	μα	7
κλειῶ ἡ μούσα. 18.150		κρονίωμ. 97. ἡ ἱμάρι-		κωμολία θαλίας ἱῶ-	
ρικὴ γινώσις	22	μίνη	55	ριμα	222
κλειῶ τῆς ἰσορίας ἱύρη		κρόνη πόρτοδος	137	κωτίλη	111
τίς	18	κρόνη σφαίρα	128	κωτίλλεσσα	111
κλυμίνη	250.257	κρόταφοι διατί πρώτα		Λ	
κλυθς	53	ρομ πολιωσι	83	Αδωμ	250
κόδωροι	109	κρόταφοι, ὡς κρόταρ-		Λαίτμα	89
κώϊορ	230	φουί λινθ	83	λαομίδια	243
κώϊθ	230.253	κρώμη	75	λάπαθ	84
κώϊθ	164	κτημίνη	13.14	λαπίθωρ μάχη	208
κόκκνξ	152	κυθίρια	237	λάρθ	19
κόναθ	262	κύθωρ	236	λατίνθ, λατίνωι. 270	
κόνωρ	126	κύκλος ἀπίρωμ	79	τοῦ λίγερ δύο καιροί.	
κόνη ἡ κῶν παρσιφά-		κύκλον διάμιγθ κῶν	198		
νη	35	πρόφίρια	140	λεάχη	243
κόνης ἀρπαγή	35	κύκλωπθ	231.232	λίση	247.248
κωρωνίς	115	κυκλώπων γίνηγ	232	λουκίπη	77
κίσμυ κλίματα τῶν		κύκλωτ ὁ οὐρανοῦ.		λίωρ	248
ρα	252	231		λήθη	219.267
κέρυφοι	109	κύκλος ὁ ἄριος	202	λήτθ	255
				λαίς	

Ε Λ Ε Ξ Ο Σ

Λίε	255	μαμῶσα	248	μίλπη	19
Λιωαιῶν	154	μάκαρα	74	μιλλῶν ὑφ' αἰσῶ	
Λιτῶ	253.267	μακάρων ὄσοι	81	μῦνδ	23
Λιμοῦ αἰτίαι	98	μαλῶδες	231	μίλω	80
Λιμῶν μ λειμὸν ἔπι-		μάωω	168	μίμβλιστ	210
ω	98	μασχάλα διπλίου π		μῖναυδρος	249
Λινῶ	19.23	λιῶσι	83	μινδῶ	251
λίπα	156	μαυροτίρη	105	μινούτιος	124
λίσφοι	77.145	ματ' αἰῶσαι	266	μδρισμός σχῆμα	79
λοχιὸς	235	Μιγάλας	69	μδρόπε	65
λόγῳ παθεῖν ἰδρὸν.		μιγαίρω	122	μδρόπη	124
74		μίγαρον	122	μίσασοι	148
Λουκιανὸς ὁ ῥήτωρ οὐ-		μιγήρατα	241	μισογένημα	172
ρῶ	10	μίδυσα	244.245	μιταγίρα	35
Λυγγίης	212	μίδυσαρ ὑφ' ἑρα -		μιταπλασμός	99
Λύγκῳ	24	κλίσας ἀπὸ λῆδ.	233	μιτάτροπα	223
Λυγῆ	87	μῖραξ	143.212	μῖχαι ἀντί ξημάτων.	
Λυκίδης ὁ ἀργεῖῳ.		μῖρα	117	38	
104		μῖς	159	μῖτρίμ	118
Λύκρη	255	μῖρικ	155.235	μῖδία	235.236
Λυρικὸι πικταῖ, καὶ		μαλάντιος	115	μῖδίαδ	243
πύτων γνώσασμα.	7	μιλανίπη	243	μῖδω	235
Λυσιάννακα	243	μιλίτη ὁ μούσα	17	μικύν	258
Λυσίμαχῳ ὁ κρη -		μιλιαὶ δίνδρα	75	μῖλα	236
ναίῳ	25	μιλία νύμφαι.	236.	μῖλα χυσῶ	238
Λυσιμιλῆς	228	καὶ αὐτῶν ὄνομα -		μῖλον	80
M		τα	75	μῖν ὁ τῆς σιλῶνης	
Μαγνη	19	μιλιανός	24	194	
Μαζα	167	μιλίτη	242	Μίμας	236
μαζῶ	168	μιλομένη ἢ μούσα.		μινύριον	28 (132
μαίκα	124.268	ἑδῶν ὑφ' αἰσῶ	18	μινύδω. 28. 98. 113.	
			α	7	μινύδ

ΕΛΕΓΧΟΣ

8ος	80	δουλοχρημίνας. 111	ἐργάσιος τὰ ἔργα, 154
87ος	102	ὁμήρου πῦ παλαεὺ βί	αὶ ὁμήρου 14. 15
οἰκουμένης τῆς ἑαδ'		Ελαί	13 ὀρχήσας εὐριτίς ἑλ-
ἡμᾶς Διῶρισις.		ὁμήρου πῦ παλαεὺ βί	ρατὴ 18
80		εἶδον ὁ ἡσίοδος.	ἑστίρις, ἐδιδύσας.
οἶνον	14	177	19 36
οἶνον βίβλιν	167	ὁμηροὶ πολλοὶ 12. 95	Οἰακ. 215. 216. 218.
οἶνον καὶ ἄνθρον ἱππ-		ὁμήρου τ' ἡσίοδος συν	221
7ος	115	κρινόντων ἀδελφῶν	Οἰα 135
οἶνον ὅσον	190	ρία. 95. 96. 99.	ἑπείσας 261. 262
οἶωνοί	104	101. 102. 103.	οὐρανία ἀστρονομίας 16
οἶωνοὶ γαμικαί	200	105	107 18
Οπτάδωμον	144	ὁμηροὶ	186 οὐρανία ἡ μουσα 18.
ὄκχον	178	ὁμοιορ	114 250
Ολδον	33	ὁμοιορ ὁμοίῳ συγκαί	οὐρανός ἀκίνητος. 230
ὀλμοὶ, ὀλμῖον. 215		ρερ	188 οὐρανός φιλοπρόβητος
ὀλμῶν	139	ὁμοίῳ	83 καὶ τὸ πικρὸν αὐτοῦ.
ὀλεαμῶν	87	ἀμέθροισ	210 εὐσμία 226 (49
ὀλυμπος	86. 87	Οπιδίον	97 04 59
Ομηροῦ	218	ὄπρις	99 Π
ὁμηρον ἄλλῳ ὁ ἑσ		ἑπλῶν	174 Π Αταῶν 209
ἡσίοδος ἡσίοδος.		ἑπλῶν	152 Π παιδῶν 143
12		Ορίχαλκος	207 194 212
ὁμηρος ὁ βυζάντιος. 12		ὄρεσιν	226 παῖδων γινωσκῶν μὲν
ὁμηρον ἱπποκράτους.		ὁ. θεοῦ	162 ἵον ἡ τῶν ἀντίων
χρῆ	101	ὄρθριν	162 κίρδος 123
ὁμηρος ἡ πῦ ἡσίοδος		ὄρδος	246 παλαιός 140
πρωτὶς εἶδος. 11.		ὄρδος μὲν λυσιπ-	παλαίφρων 19. 23
12		μινον ἑσθῶν. 162	παλαιὸν 185
ὁμηρος, ὁ πλῆς	8	163	παλαιός. 57. 251.
ὁμήρου εἶδος ἑσθῶν ἡσίο		ὄρδος	20. 23 252

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

παιλιωνέ	163	πριλῶχον	212	πρίστιον	16
πανδίων	163	πριχρον	59	πιδρος. 24. ὁ γηγι	
πανδύρα	58	πριωάριαι ἀριθμοί.		πῆς	19
πανδύρας ἀλληγο-		πύρραμος. 178 (169		πίρου θυγατέρου αἰ	
ρία. 41. 42. 46.		πύρρην. 211. 244.		μούσαι	17
47		245		πυοιγία	120
πανίδης ὁ βασιλεύς.		πύρρην 35. 76		πίλοι. πύλα. 158.	
11		πύρρην	251	159	
πανόση	242	πύρρην. 251. 253. ὁ		πυρρηνόμην	17
πανύασις	9	ὑψίστου ἀδελ		πύλαξ	269
παρὰ δέσους ἀγαθῶν		φός	16	πύλαρος	137
ὑψίστου διατριβή.		πύρρην νόμος ἰνου-		πύλαρος τοῦ λισ-	
81		πύρρην ὑψίστου.		βίου ἀπεφθιγμέν.	
παρθέριος	250	185		183	
παρὰ χυμάλωμος. 99		πύρρην, πύρρην.		πύρρην ὄνομα. 128	
πύρρην ἀλῆξανδρος. 97		104		πύρρην πύρρην	
παρολὴν	99	πύρρην	210	οἱ τῶν ὑψίστου.	
πασίδη	242	πύρρην	251	137	
πασίδης	250	πύρρην	244	πύρρην. 123. ὁ-	
πατρωνία	242	πύρρην	76. 261	θιμ λυγόμεναι.	
παύρα	164	πύρρην	215	127	
παυρίδιον	73	πύρρην. 214. 245.		πύρρην διαδίσκος.	
παύρον	73. 113	248		131	
παχνοῦν	119	πύρρην	250	πύρρην ὑψίστου, πύρρην	
πίδρα	216	πύρρην. 219. διὰς οἱ-		πύρρην 129. 131	
πύρρην ὑψίστου ὁ λόγος.		πύρρην. 21. ἡ γυν		πύρρην πύρρην	
74		πύρρην	22	πύρρην, πύρρην ὄνομαται.	
πύρρην 195. 196		πύρρην, ἡ πύρρην		πύρρην 124	127
πύρρην ὁ καμει-		πύρρην	24	πύρρην, πύρρην ὑψίστου.	
πύρρην	8	πύρρην διπλά. 24.		πύρρην	124
πύρρην	117	25		πύρρην	173
				πύρρην,	

ΕΛΕΓΧΟΣ

πλήρ, πλήρ	93	πάλιμθ	30	24.25.37.38
πλήσιως χρέος.		πάλιμθ κυρεκτίους.		92.115.126.169.
164	93			170.197.198
πλήμναι	210.211	πλῆς αἰτία	83	πρόκν. 163
πληθύει	251	πῶς	96	κα 164
πλοῦς καίριος τίς.		πλάκι	97	προμαλύν. 45. 46.
179		πλούδωρθ	269	124.257.259
πλουσία ὑνύμφη. 17		πλούμνια γιωργίας ὑ-		προμαλύν. ὁδὴ πλάς.
πλουτάρχης ἀμαρτη-		ριτίς	18	104
μα	118.112	πλούμνια ἡ μουσα. 18		προμαλύν. ἀληθής.
πλουτθ	33.268	πλυπταγμοσύνη ἡ π-		50. καταδ. κη. 257
πλυτῶ	251	ρὶ πάντων φιλοσο		πρίοια 67.27
πύκνις ἱερῶς ὑψι-		φία	114	πρόντια θύα 162
μα	222	πυλὸν, πλῶς	69	προπιφραδμένα. 177
πύκνις μυθολογία.		πλυαμῆς	30	προσκήριγ 141
218		πλυμῆς	30	προσκήρια τρις 18
πύκνις ἑμοιόρ ἔμαρ-		πλύσανς	156	πρόσωπα τρία 18
τία	218	πόρξ	171	προσωπασία, ἑμψ-
πυκνὸν ὑψιτίς ἡ καλ		πρυφύωμ	236	χθ καὶ θύαδς λδ
λίσκη	18	πρὸς ὧν ταύρος. 206		γθ 92
πυκνὸν διαίρισις 7		πύς	139	προφίρις κρη 212
πυκνὸν οἱ μάλιστα ὄνο		πρᾶξι φάνης	16	προφρονίως 261
μασσί	8	πρᾶξι δύνω. πρᾶξι δ-		προχὸν 192
πυκνὸν τὸ πύκνον χα-		ταί	209	πρυμνὸν 250
ρακτίσμος	8	πρᾶξι δύνω. πρᾶξι δύνω.		πρυμνὸν 146
πυκνὸν ἀνθρώπων τί-		209		πρυμνὸν 242
κός	7	πρᾶξι δύνω	143	πρυμνὸν 241
πυκνὸν δύνω	89	προκατασκευῆ	62	Πυλία 142
πυκνὸν	117	προκατασκευῆς σχῆ-		πύκνως 132
πυκνὸν	230	μα	62	πύκνως 83
πυκνὸν	147	ὡς πρόκν. 3. 5. 23.		πύκνως 53
				πύκνως

ΕΛΕΓΧΟΣ

Πυθαγόρας	121	Σαρῆνδ	19.23	σησίχαρθ	ἡσιόδου
πυθαγόρας ὁ φιλόσο-		σαριᾶρ	138	ῥῶς. 13. 19	ἡ κτημέ
φθ	13	σίριθ	138. 166	νης	14. 102
πυκνὴ μέλα ἡσιόδου μη		σασμῶμαίτια	178	σειχίωρ	αἰδῶς 19
τῆρ	175	σιληνη	246	μισις	86
πῦρ, ἱρως, καὶ ἡφαι-		σιλήνης περίοδος. 138		σειχίωρ διακρισις.	
σθ	229	σιλήνης σφαῖρα	128	63	65
πῦρ συελλίως	τῶν	σιλήνης φύσις	198	σειχίᾳ διατί	ἀλάνα-
τεχνῶν ὑλκῶν αἰ-		σιμείλη	269	τα	66
ζορ	54	σίο, σοθ	93	σειχίᾳ ἐκ	πῦ ὕδα-
πυρὸς γήσις	226	Σῆς	138	τθ	226
πυρὸς κλοπῆ τίς. 45.		Σθιῶ	244	σειχίᾳ πάντα	σφα-
50	51	Σίβυλλᾳ ἡ πυμαῖα	8	ρσθῶ	79
Ρ		σιμοῦς	250	στυμῶρ	249
Ρεα, ὕγῃ	231	σίμων ὁ στυτῶς	9	σύξ	251. 252. 264
ρία	28. 231	σίτωρ καὶ ρὸς ἱερναῖος		Συγκριτικὸν ἡπὶ	πῦ
Ρῦσος	19. 22. 249	Ἐτῶρ τίθυμος. 76		ἀπλοῦ	78
ῤηρηκὴ κλοπὸς ὕρι-		Σκάμανθθ	250	στυμῶρ	258
μα	222	σκήπα	257	σῦμφορος	108
Ροδιδ. 150. ἡ μοῦ-		σκήλα	38	σῦρχος	86
σα	18	σκλητὸς	28	Σφαῖρα ἀπείρων	79
ῤῶλιθ	250	σκέλυμθ	165	σφαῖραι ἐνύα	22
ῤῶθ	92	Σμικύθες	104	σφαῖραι οὐράνιαι. 128	
Ρυμὸς. 141. 142. 148		Σπείθς	250	σφιτήρησι ἡπὶ	πῦ
Σ		σπείθ	242	ἱαῖς	76
Σαγγάκος	250	σπιδάμν	240	σφίτλα	77
σάκως	211	σπινθὴς μεταρικὸς.		σφίγξ	249
σαρδάνη βοτάνη	52	97		σφικθῶριον	158
σαρδῶ	52	σπονδῶν	115	Σχίτλα	30. 70
σαρδῶνθ γίλως. 52		Στκῆμαρ	118	Συκράτης ὁ σσηριονίς	
σεῖ	241	σῆριπα	124	κον λιθεῖος	9

σντθ-

ΕΛΕΓΧΟΣ

συντήρηθ' ὁ χυσογ-	τιτράφης	139	εὐρεμα	212	
νώμων	10	τιτράφουθ'	144	τραπίζης καιρὸς εἶρη	
Τ		τίτηνθ' ὧδ' ἢ	166	ταῖος καὶ τέρψις	
Τῶμιον	160	τιχναὶ διατί παρθέναι.	μος	76	
ταλαδρῶν	44	54	ὁ τρία ἀριθμὸς	17.21	
ταυσιπῆρθ'	89	τίχνης οὐ φθαρσίωθ'.	τριακταιγής, ὁ	τρια	
ταυσοφυροι	251	53	καρταίτης	143	
τάρταρα	218	τιχνοδμύρσις	41	τρίγωνορ τῶν ἀείρων.	
ταύρεθ' ὡσαυδῶν.	Τρίτης	εὐρισικῆς.	18		
τάφιοι	204 (206	87	τριπίλιν	139	
ταφίωρ τραλά	201	τοῦ τζιτζου εἰς ἔμλυ	τρίπνε	139	
Τίβηλι	93	κόφρονα ἐξήγησις. 7	τριπτόλιμθ'. 23. 20.		
τιεμαίριτῃ	94	Τύθους	231	35	
τίκατ' παζίντωρ κα	τιλιόωα	201. 204	τρίε μύριοι	99	
τίζωρ ἢ τηρκαδρ	τηριὺς εἰς ἔρπα. 164		τριταίχμου βαβυλα-		
ὅπωα	159	τηριὺς θραξ	163	νύσους	168
τιλῆεις	241	τεῦγίτῃ	124	τριτῶν ἢ μοῦσα	17. 18
τίνδω	156	Τίνουτῃ	98	τροπαὶ ἡλίας	150
τίνθες	156	ὑπόπλους ἢ μοῦσα.		τροπή βιρική, καὶ χει-	
τίρνα	215	18	μυρίνη	151. 161	
τέρμινος	215	τίρνω	246	τροχαλός	155. 156
τέρμινος χιτῶν	158	ἑταῖος. 219. 237.		τρέχου ἀτίδου τίνω-	
τέρπικίρσους. 45. 49	238	253	ρῶς	140	
τέρψιχόρη ἢ μοῦσα.	τιτῶνδ' ἢ τιτῶνδ'. 230		τῶξ	138	
18. 19. χορίας εὐ	ἑταῖος	230	Τύνη	29. 176. 218	
ρετίς	18	ἑτεῶς	149	τυτῶς	148. 149
τιωρακονταίτης, καὶ	τοὺς μὲν, τὸν δὲ	79	τυφάνιορ ὄρος	204	
τιωρακονταίτης.	Τραγικὴ ποικταὶ καὶ		τυφῶν	247	
143	ρύτωρ γνώρισμά.		τυφῶν	146. 247	
τίτρη	181	7	τυφῶν καὶ τῶν ἀρί-		
τιτραλίω	139	τραγική μιλησμένης	μοις	246	
			τύχθ		

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

υόχη	33	φαιώ	125	φίξ. 249. φίκισμ. 205	
Υ		φάλορις ὁ ἀπραγαντί	φλιγνῶ	207	
Υἱός	173	ιῶ	13	φλόγῳ	266
Υἱός αἰς ἀίρας.		φάος	247	φάϊς	231. 253
124. καὶ πῦ κύν-		φάρῳ	158	φάρκιν	241. 244
ται	127	(125 φάρνξ	178	φάρμυξ	178
υἱὸς ἀνόματα. 124.		φάσαι	247	φράξις	99
υἱός, ὁ ἔτλαντς. 124.		φάσις	249	φρικωνίς	8. 175
Υἱὸς	236	(125 φάρβιμιρ	122	φρίκισι	155
Υἱός. ὑἱός	53	φανί	27	φρόνισις, ἡ ἀδίκω. 57	
ὑἱός 247. 248 (169		φρόνικος. 164	(137	φροῦπς	236
ὑἱός ἀριστὸς ὁ πῖος.		φρόνικος ὁ τραγικός.		φου. φύω	71
ὑἱός τῶν ὅλων ἀ-		φθινύω. φθινύω		φουεργίας εὐρίτας ὁ	
χὼ	227	φίς	139	φουεργίας. 36. καὶ	
Υἱός	226	φθίῳ	30. 32. 85	ὑθάλας	19
ὑλοτμίς κερὶς ἀρι-		φθονούτωρ ἱδία	85	φύλαξις	79. 80
εῖ	134	φθινύω. φθύνω	98	φῶκος	270
Υμῖναι	19. 22	φίκισμ	249	φωνήντα ἱπῶ	18
ὑμῖν	178	φιλάμωρ	19	Χ	
Υἱός	141	(90 φιλίωρ	116	Χαλκίωρ	227
Υπέρσχη. ὑπέρσχη.		φιλίωρ	121	Χαλκίς ὁ πάλαι	
ὑπέρσχη	230. 251	φιλύτης	121	ἄθυρα	153
ὑπέρσχη	139	φιλυρίδης	269	χάλκισμ γίνες	74
ὑπέρσχη	264	φιλωμυλίας	236	χαλκός, καὶ πύτυ πα-	
ὑπέρσχη	171	φιλίσις	206	λαι χρῆσις. 74.	
ὑπέρσχη	62	φίλος	84	75	
Υἱός	170	φιλωμύλκισ χιλιδέ-		χάλυδες. χάλυδες 74	
Υἱός ριμῖτης	29	ια	163. 164	χάος 31. 225. 227	
Φ		φίλοσοφία, ὁ πρὶ πά-		χαρίτωρ ἰδρὸν ἱμῖλι-	
Φαούλα, ἡ φούλα.		τωρ πολυπραγμο-		κῶν	211
125		σύν	114	χανλιόωρ	213
				Χίμαρ	

ΕΛΕΓΧΟΣ

χίμαρρ ⁹	20.174	173	Ζ ⁹ ης εύριτίς ημίλω-
χοροδίαει	84	χρυσάει 245.233	μίνη 18
χορίποδ ⁹	191	χύσιον γίνος 65.66	Ωκιστός 230
χίρωμ	269	χυσοςίφαν ⁹ 216	ώκνίτη 244
χίλ ⁹	217	Χία 266	Ωρα 33
χιλιδ ⁹ ωρ όρθογ ⁹ η.162	Χ ⁹	59	ώραι 267
Χδ ⁹ ωρ	59	Υ	ώραι καιρου ⁹ τίαει-
Χίμαιρα	248	Υ Αμμάθη 269	φιε 139
χιτώμ	158	Υ τ ⁹ άθαιρ 257	ώραι ⁹ 34
Χλαίσκιον	158	Υολόαις 257	ώρι ⁹ 267
Χοισκός μινύ	154	Υίω 138	ώριεν ⁹ ίσορία, κ ⁹ δ
χορδ ⁹ ωμ εύριταί αι σα	Υεχ ⁹ η δ ⁹ αίμων 33		θύτα άληθ ⁹ λή.170
ρ ⁹ ιν ⁹	23	Ψυλ ⁹ ωμ Διαπόρ ⁹ θμα-	ώριον ⁹ τας πληάδαις
χορίας εύριτίς ητ ⁹ ρ	σις εις μακαίρων		διώκον ⁹ μ ⁹ δ ⁹ αις.
τιχόρη	18	η ⁹ οις 81.82	124 126
Χλαίνα	158	Ω	Ωσκι 109
Χρόναι τρι ⁹ ς	18	Ω ⁹ κ ⁹	72
χ ⁹ ον ⁹ πατήρ πάντων.	Ω ώόγιον 265		Τ Ε Λ Ο Σ.

pluf. Vit. Hom.

INDEX

Abas	310. 351	Acbea	130. 343
Abila	369	Acbeon	326
Acasta	320	Actor	349
Absyrtus	130. 344	Actorius	344
Acastus	348	Admiete	138. 344
Accipiter er-Lufci		Adonis	319
ma Apologus	17	Adrastus	319. 326
Aceste	340	Aeacus	359
Aestes	361	Aedon	332
Achaens, Achivie	355	Aetes	186. 342
Achelous	137. 339	Aegaeus	346.
Achemenides	354	Aegaeon	322
Acheron	321	Aegiale	325
Achessomenus	340	Aegialeus	340
Achilles. 190.	342. 360	Aegina	339. 357
Achimene	363	Aegisthus	317. 365
Achlys.	90	Aegir.	324
Acys	345	Aello.	130. 345
Acmon	169	Aemulatio duplex. 1. 2	
Acmonus.	342	Aeneas.	190. 337
Acrisius.	318. 357		

Aeneas secundus	337	Agamemnon	365
Aeneum secundum.	10	Agis proles	366
Aeoli prosapia	361. 362	Agathon	336
Aeon	325	Agave. 130. 189.	319
Aeones.	322	343.	
Aerumna Naxos f.	326	Agaveus.	336
Aefacus.	363. 337	Agenor. 317. eiusq.	
Aesopus.	137	prosapia	319
Aesculapius.	326	Agiles.	361
Aesipus	372	Aglaia 182. 185	
Aeson	363	Agricultura praecipua	
Aestatis descriptio	46	30. 33. modo	
101. 102.			
Aestatio quali uicinis ratio		Acrippa.	337
ne utendum	46	Acrus 190	350
Aetatum quatuor descriptio		Aeyens.	350
nes.	9	Aiax. 360	
Aether 316. Noctis progenies		Alba 337	
tus	121	Albion	370
Aethiops	341	Albiones	377
Aethiopes.	326	Albula	337
Aethra.	330. 346	Alcaeus	359
Aetlantes.	341	Alcathous	337
Aetolus	349	Alceon	365

Alceste ab inferis	Althea	349. 350
reducta per Ihercule	Alysius.	332.
Alcides.	Amalthaea.	347.
Alcimedon.	Amatbysa	343.
Alcmous.	Amata.	345
Alcmaon.	Ambrosia	324
Alcmena. 185. 186. 359.	Amicitia	129
Alcmena una nocte et To.	Amiclas.	334
uis et Amphytionis	Amicus fratri non faci-	
congressu passa. 69. 73	endus aequalis	57.
Alcyone. 324. 345. 362.	Amor.	316. 355.
Alciro.	Amor Deorum pulcher,	
Alesus.	rimus.	121.
Alexandros Apollo cur	Amoris Veneris comen-	126
dictus.	Amoris uis	121
αλυσσα.	Ampharaeus	319. 364
Alexirhoe. 336. 357	Amphilochus.	364
Alceus.	Amphidoria	128
Alphenor.	Amphinome	343.
Alpheus 137. 341. 342.	Amphion	318. 325
Althaus.	Amphione	318

Amphiro.	138	Antenor	332
Amphiroboe.	342. 344.	Antenor	316
Amphitrite.	129. 130. 343.	Antenor	101.
Amphytryo	359	Antenor	340
Amphytryomades	367.	Antenor	318
Amulius.	337	Antenor	357
Amicus.	346. 351	Antenor	320. 335.
Amymone	190. 318. 346.	Antenor	346
Amysaon.	363. 364	Antenor	340
Anaurus.	109	Antenor	351
Anchises.	337	Antenor	336.
Ancilla liberos habens mo-		Antenor	318. 347
lesia.	49	Antenor	357. 367
ἀνδρὸς ἑταίρας.	128	Antenor	336.
Androgeus.	356.	Antenor	336. 367.
Andromache.	335	Antenor	347. 353. 357.
Angitia.	322.	Antenor	128
Animal qui primus acci-		Antenor	323.
derit	394	Antenor	351.
Anna.	319	Antenor	323.
Anthicus	369.	Antenor	

Aphrodite. 320. cur. li.	Archuri orbus	45.
Sta Venus.	Archus.	85.
Aphrogenia	320 Andejus 130. ardisus.	
aeppos.	320	342
Apis.	317 341 Arctes	346
Apollo. 182. 322. 325	Arctusa 324. 343.	
Apollo primus	321 Argurus mons.	179.
Apollinis cognominum	Argenetes.	330.
ratio. 326. 327 inde	Argenta aetas	10.
Apri ab Herule domiti	Arges	121.
uaria cognomina	360 Argestes	141 323.
Apseudes.	343. Argus.	325
Aquilo	323. Argia.	319. 320.
Arabs.	326. Argulus.	334.
Ararus.	351. Argyrotochus.	330.
Aratomeis tempus & modus	Ariadne.	186. 356.
30. 37. 38. 49.	Aricia	346.
Arborum satiomis Thali	Armae.	134.
muentrix.	325 Arion equus.	81.
Arcadiae montes. 360.	Arisba.	336.
Arcas.	322. 325 Aristens.	109. 325. 339.
Archenurus.	331 Arne.	101. 109.

Arbennius	360	Astylus	351
Artemis.	331	Astyocha, 349.	367
Arms.	361.	Atalanta 318.	377
Arum cultus Polym., et			350
nice muentum.	353.	Ata.	128
Astolus.	85.	Atlanus.	362.
Astolaphus. 321.	349.	Atlis.	337.
Astanius. 335.	337.	Atlas. 150. coeliger	
Asclepius.	326.	ead. 324.	
Astra miser uicus.	50.	Atrus.	365. 366
Asia Nympha. 130.	323. 344.	Atrulæ.	368
Asius.	357.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Asopus.	339.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Asparacus. 334	337.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Asterie. 172. 322.	320.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Asteropes.	121.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Asteropus.	340.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Astra.	141.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Astrens Astræa 141.	321	Atrus. 50.	126. 182. 316
322. 323.		Atrus. 50.	126. 182. 316
Astyanax	335.	Atrus. 50.	126. 182. 316
Astyvatia.	331.	Atrus. 50.	126. 182. 316
		Atrus. 50.	126. 182. 316

Ausonius Ausonia.	338	Bassareus bassara nesti	
Auster.	323.	cr locus	332
Austria.	317. 357.	Barhyllus.	345.
Autonoe.	184. 319.	baſis	332.
	324. 343.	Beatoru Insula	13.
Autonomie.	130.	Bellerophon	137. 363.
Autous.	325	Bellum noctis F.	126.
Autumni descriptio.	49.	Belus.	317. 319.
AXius.	340.	bergios	347. 370.
Azidas.	349	Bia	141
		Bianor	351
		bias.	364.
B.		bianhi.	348.
Babacter.	332.	biblinum Vinu	46.
babylon.	326.	bimater.	332
Bachemon.	359.	biblis.	322. 340.
bachus.	325.	bona.	318.
Buchi cognomina	332.	bonoru, maloruq sum	
inde.		ma in dys.	54.
Buchi proles.	332.	Boreas.	141. 323.
Bacho nupta Ariadne	186.	boreae uis.	42. 45.
Bacter.	332	branchus.	326.
Balius	323.		

briareus . 122. 158. 166.	Calais	323. 325
169. 322.	Calliope	322.
Briarei sede.	174. Calisto.	322
Briton.	349. Callianassa	343.
Bromius .	332. Callianira	343.
bromus.	351 Calliope . 117.	352
brontes 121.	345 Callirhoe . 133. 138. 189.	
bryseus brysa urbs	344.	
333.	Calpe.	369.
Bucoloni .	335. Calydonias aper	350
Buſyris . 345. Herculi de	Calypso . 138. 324. 344	
mitus . 369.	Camander	335
Buthes.	346 Canana .	353.
	Canace .	362.
Ca .	Canthara	317.
Caballinus fons . 354.	Candiope .	356.
Caecus 360. Herculi domitus	Cantho	326.
370.	Capetus	337
Cadmus . 184. 319. 349.	Caprae caſtate pinguis	
Cadmo nupta Harmonia	Capua unde dicta	46
Cacrias . 105.	323.	337
Ceculus	360	
Ceneus.	351	
Caicus . 137. 342.	Capys.	337

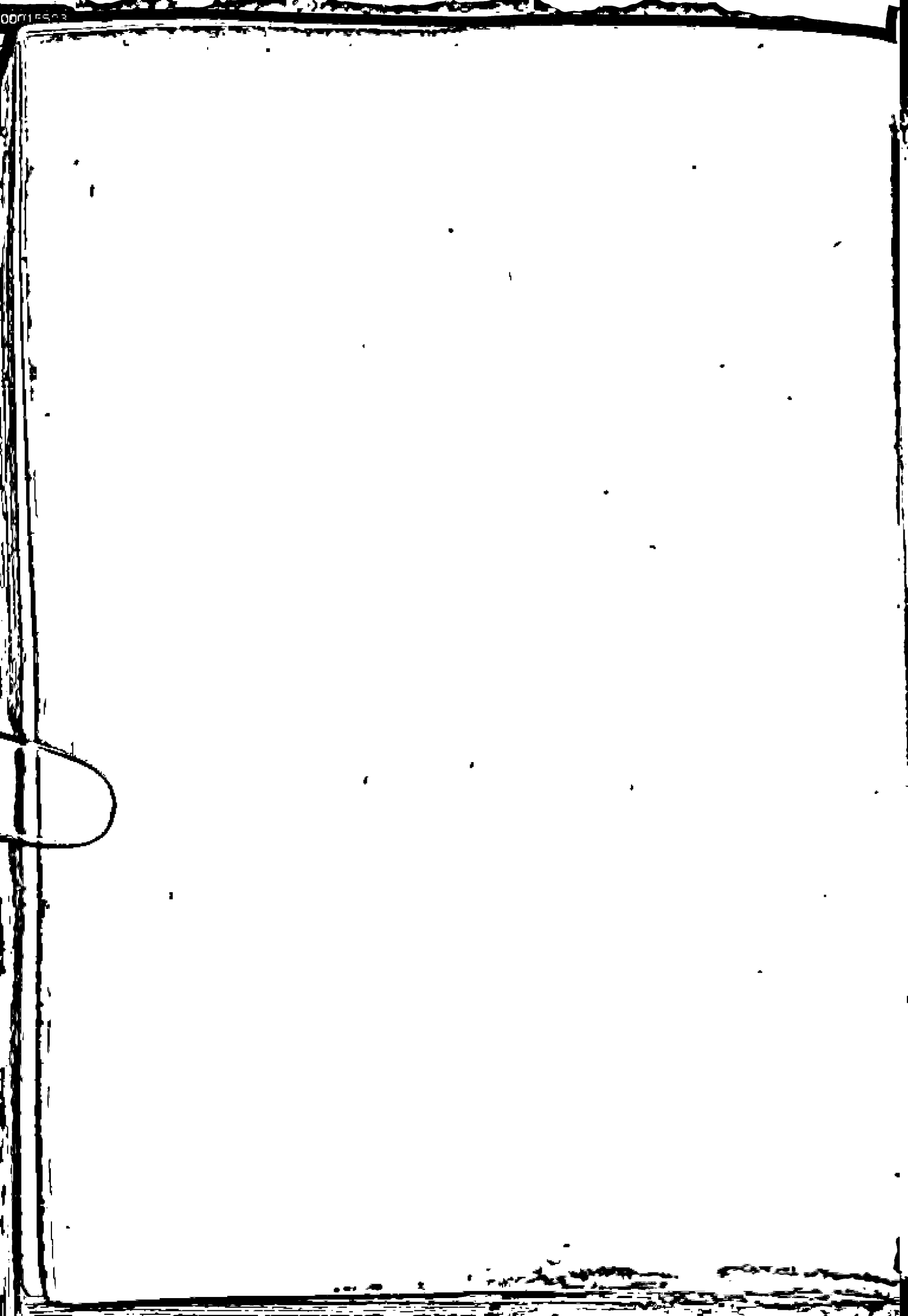
Carduus	332	Cerceis	130. 344.
Carthago.	339	Ceres.	146. 102.
Cassandra.	335	Ceres prima	320. secunda
Cassiopea.	317.		344
Castalius fons Castalia		Cerrha	320.
Castalides Musæ	354	Certaldus	315.
Castimira	336.	Ceto	129. 133.
Castor.	352.	Ceyx.	356.
Catyllus.	364	Chaon	336.
Caurus.	322. 340.	Chaos	315. ex quo omnia
Cebren.	336.		103.
Celero.	324. 345.	Chantes.	210.
Coelius	317.	Charulum sedes	114.
Coeneus.	85	Charon	316.
Centauri 351 eorumq.		Charybdis.	372.
nomina ead.		Chedria	325.
Centauri Heruli domi		Chimara	134. 137.
li 370.		Chiron.	344. Phyllyrides
Cephæus 109. 360. 362.			190
Cepheus	339	Chloris	310. 331. 340.
κῆρ noctis F.	127.	Choræus	335.
Cerberus 134. Heruli ab		Chreseis	344.
Inferno abduc tus	373	Chromis.	351.
Cerberi officium	170. 173.		

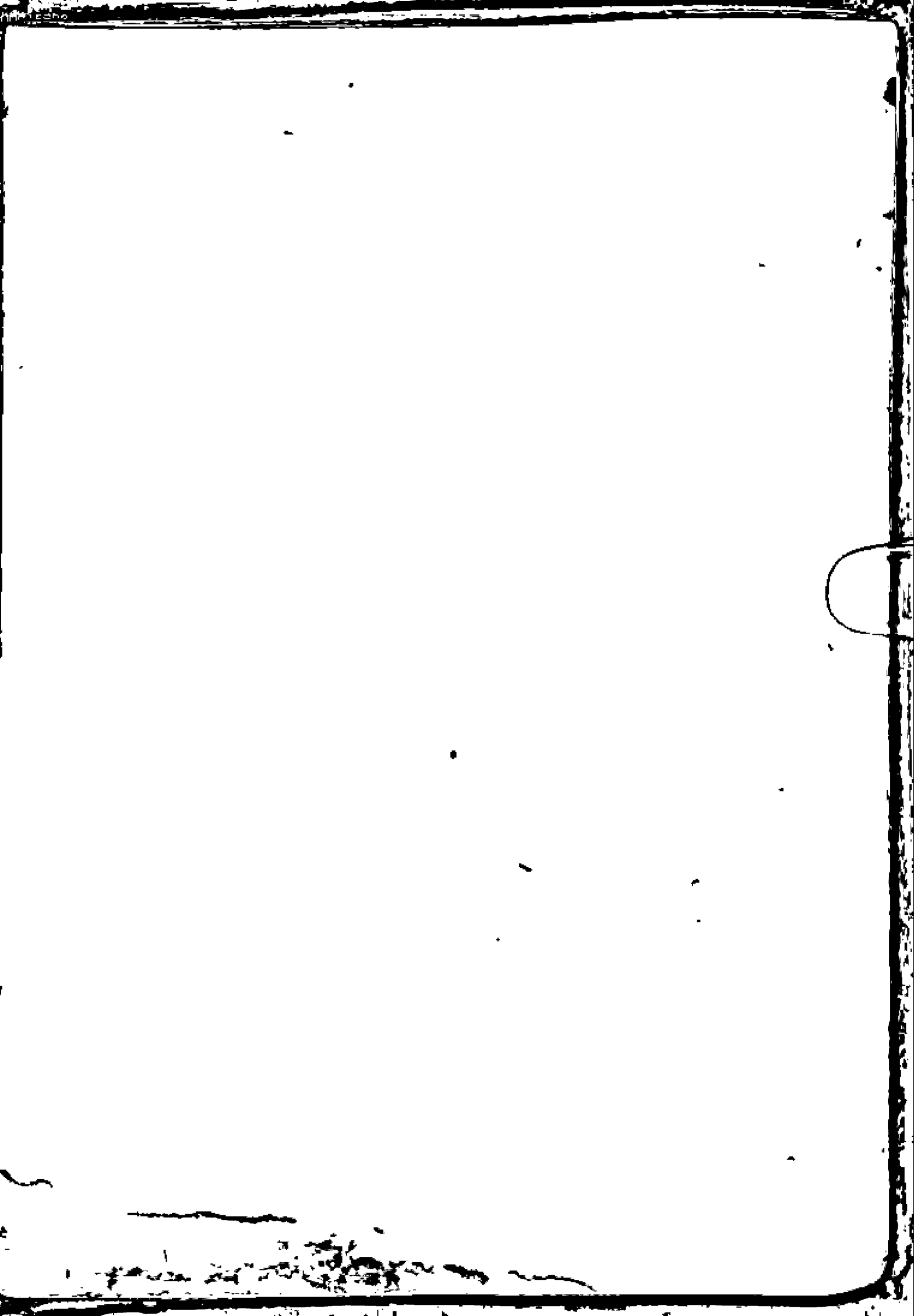
Chromius	340	Chyton	364
Chromis	322. 324	Cocytus	321.
Chrysaor	133. 347	Coelbatus in commo	
Chrysaoris proles.	109. da		158
Chrysochomus	329	Coelum	316. Terra
Chrysotermis	366. F.		121
Cicadas voce pasci	102. 101	Coelipot Terrae	1121
Cilix.	319	Inde Caeli penetralia di	
Cinyras.	319	Saturno filio exaltans	
Cire.	106. 322.	Coelus	317. eius propa
Circes filij	330. co.	320. Coenus	351
Clarius.	190.	Coelus	121. 321. 322
Clodas	329	Coniugij boni commo	
Clodas	331. dikas		150.
Clodas	352	Coniugia Truhis Mu	
Clodas	117. 342.	sa muerum	352
Clodas	90. 126. 182. 316.	Contenti.	129.
Clomene	130. 150.	324	
	330. 341. 343. 344.	Contentionis duo pe	
Chyonius	346. nra		1. 2.
Clypei + Herculei descriptio.		Conuiuandi modus	26.
	81. 82. inde		
Clytemnestra	355.	Corax.	364.
Clytie	130.	344.	325. 366
Chyton.	355.	Corniculana	361.

Coronis.	326.	350.	Cyclopes 121. unde di,
Corufice.		338.	eti 122.
Corus.		323.	Cydippe 343.
Corymusa.		355.	Cygnus Martis F. 69.
Cottus. 122. 158. 162.			74. 347.
166. 169.			
Cotti sedes.		174.	Cygnus Hercules pui,
Craterus.		190.	ena 102. mole Cygni
κράτος.		141.	mors. 105.
Credulitatis pincies	30.		Cyllarus. 351.
Creon.		363.	Cyllene. 317. 360.
Creontrades.		367.	Cymatolege 130.
Creus.		121.	Cymo 130. 343.
Creusa. 335.		363.	Cymodoce. 130. 342.
Crimisus.		340.	Cymopolia. 174.
Crio.		141.	Cymothoe 130. 342.
Criside.		130.	Cymethus. 320.
Critheus. 362.		363.	Cynopura. 322.
Criton.		341.	Cynthia. 320.
Cromenos.		336.	Cynthus. ead.
Cromis.		344.	Cyomis. 367.
Crotopse.		263.	Cyparissus. 367.
Cupido 317. 321.		340.	Cypriena cur Venus
Cyane. 322.		340.	126. Cypripentia 321

Cyrene	326. 339.	Deropoca	343.
Cyrus.	367.	Deiphile	319. 350.
Cyrrha (Cyrreus).	329.	Deiphobus.	336.
Cythera (Cythrona).	320. 321.	Delia.	331.
Cytherea cur Venus.	126.	Delius.	320.
Cytheron Cytheriades Mu		Delos unde dicta	320.
^{sa} Cytorus.	353.	Dei nomina diuerga	320.
	362.	Demoleon.	351.
		Demophoon.	346.
D.		Deorum observatio.	57.
Doodalion.	317. 356.	Deorum periculum quatuor	
Damones ex hominibus	10.	Deorum periculum quatuor	
Damasithon.	331.	Deorum periculum quatuor	173. 174.
Danae	310.	Deo inter homines	
Danaides	310.	observare actionum	
Danaus.	317.	arbitros	21.
Daris.	351.	Desiderium Veneris	
Daphne.	339.	comes	126.
Daphnis.	335. 341.	Desiderij sedes.	129.
Dardani.	325. 334.	Deucalion.	324. 356.
Daunus, Daunna.	357.	Dexamena.	343.
Deamia	350.	Diana.	182. 317. 325.
Deacon.	367.		330.
Deidamia	360.		
Deimos	106. 108.		

Diana cognomina	330	Diomedes Herculi do-	
mde		mitus .	369.
Dice. 1 ^o 2.	Dicomans 336	Dione. 13 ^o .	374. 346.
Dichna dicting mons	331.	Dionysius 1 ^o 5.	1 ^o 7. 327.
349.			355.
Dichys.	351.	324.	355.
Dido	319.	Dionysius.	332.
Dies.	316.	Dirce	322.
Dies interdū mater inter	Dithyramb.		332.
dum nouerca.	66.	Diuitiæ q̄ optima	45.
Dies nocte pregnatus 121	Diuitiarū parandar.		
Dienū observatio	62.	ratio .	30.
Diffidentia perniciēs	30	Dolor noctis F.	126.
Dij hominū Custodes.	Dolores.	129.	aluz 316.
in ferris multi	21.	Domus imperfecta non	
Dij sacrificandū	26.	relinquenda .	61.
In dijs bonorū malorumq̄	Donatio bona .	29.	
Summa .	54.	Doris. 129.	130. 131. 330.
Dimidiū plus toto .	2.	343.	344.
Dimocoon	336.		
Diocles	341.		
Diomede.	350.		

οὐρος, τὸ λῆμα. ἡ οὐρα. τὸ ἔργον λίαν ἐπιχερὲν
 τὸν, λαμβ. ἔργω 1. ρος, 25.

ὅτι φῶς ποιῶν ἐπὶ τοῖς οὐκοῦν τοῖς falsos uim ones φανερὸν ἐστίν.
 φῶς καὶ τὰς διακριθεῖσας ἀπαρχὰς λαμβάνει ἰδ.

δάκνω, μετά σπαραγμοῦ ἐσθίω, λαμβάνω ἰσχυρὰ δακνάντα
ἀβήματα. βῶμα δάκνω καὶ γότῃ καὶ πότῃ δακνάν-
θεν ἡλῆ. ὑπὸ θυρίων δακνάντων, Q. δακνάντων
ἀβήματα, facio similes ὅς βλαβεράς ὑδονὰς λυμ.
προβάδην ἰσχυρὰ μινδύν, κινδύμενος procl.
πέλας μὲ ἐπὶ ὁ θεὸς ἔχῃς βλέπει πλάτ. 696.
πελάω, ἔχω ἀπρὸς, accedo: & ἀπρὸς ἰσχυρὰ facio.
πολυύρατος γροφ. καὶ πολὺ & ἐράτος amabilis.
τὸ πάθος σοῦ. ὅμοι, ὁ τὰν ἄρῃς ἐν τῷ. ὅτι
καὶ πολεμικὸς μακροντί, ballistics.
οἰνοχόη ποικίλῃ, πλάτ. 244.
-ξήνοδόν κακὰ ἔχῃ κακῶς] ἔχῃς ἡσυχίαν κατὰ: ἡσυχ.
ἀκινυτῆν (νίξῃ) πρὸς τὴν πρᾶτῃν τῇ ποικίλῃ. ἀκινυτῆς. ἡσυχ.
Θ φαειρότεροι μετὰ νότα Basil. M. 122, b. φημιδίδιος
φαειρόντην δύνανται, βῶμα καὶ καθύρην.
φαίδεν ἵππος δαλ. ἡσυχ. Idyll. 19. V. 31
ἢ ὅτε φαειρόνοις χροῖα προχοῦν ἡσυχίαν
ὡς γὰρ ἀβήματα σοῦ καὶ ὅτι ἡσυχίαν
μωμήσται τῇ μᾶλλον ἢ μωμήσεται πλάτ. 419.
νεμεδῆν πρὸς τῇ νεμεσῇ καὶ πρὸς τῇ ποικίλῃ
χέζω, μ. βω. π. καὶ. κέζω, αὐτὸς. ἔχῃς
ἀφροδίσω, ἀποκατῇ. δακνάντα ἀφροδίσω πρὸς τῇ
καὶ γότῃ, ἄλλως δὲ κατὰ χυμονίων τῇ ποικίλῃ, οἰο
καὶ χέζω ἐλέγξῃ προκλήδων ποικίλῃ καὶ ἀβήματα,
ἡσυχίαν κατὰ τῇ, ἡσυχίαν κατὰ τῇ κατὰ τῇ κατὰ τῇ
κατὰ τῇ κατὰ τῇ κατὰ τῇ κατὰ τῇ κατὰ τῇ κατὰ τῇ

ἐνυμνος, ἡσυχός, πρῶτος. γὰρ, καὶ
ἐνυμνία, ἡσυχία, γὰρ. ἐνυμνήζω, ἡσυχάζω.
ἐνυμνός, ἡσυχός, πρῶτος. γὰρ, καὶ
ἐνυμνία, ἡσυχία, γὰρ. ἐνυμνήζω, ἡσυχάζω.

ὁπώρα, αὐτὴ ἐν τῇ γῇ. ἡ γῆ ἐν τῇ γῇ.
— φρονέσων ἐπὶ τῇ γῇ. ἡ γῆ ἐν τῇ γῇ.
ὁπώρα, αὐτὴ ἐν τῇ γῇ. ἡ γῆ ἐν τῇ γῇ.
ὁπώρα, αὐτὴ ἐν τῇ γῇ. ἡ γῆ ἐν τῇ γῇ.

Διφωλόχην, δολέεσσαν, ἀναδεία, ριφιχόρην.
τερπωλήν, ὁλόχην, ἀφελήν. καὶ, καὶ καλὴν.
χρῆμα, ἀφελήν, ἀφελήν. καὶ, καὶ καλὴν.
χρῆμα, ἀφελήν, ἀφελήν. καὶ, καὶ καλὴν.

ἰφθίμος, ὁ ὅς. ἡ ἰφθίμος, ὁ ὅς.
ἰφθίμος, ὁ ὅς. ἡ ἰφθίμος, ὁ ὅς.
ἰφθίμος, ὁ ὅς. ἡ ἰφθίμος, ὁ ὅς.

ἡ ὅς, ἡ ὅς, ἡ ὅς. ἡ ὅς, ἡ ὅς, ἡ ὅς.
ἡ ὅς, ἡ ὅς, ἡ ὅς. ἡ ὅς, ἡ ὅς, ἡ ὅς.
ἡ ὅς, ἡ ὅς, ἡ ὅς. ἡ ὅς, ἡ ὅς, ἡ ὅς.

καὶ, καὶ καλὴν.
καὶ, καὶ καλὴν.

καρχαρος αἴψ· δυσχερὲς βύλα (ἀχυρον) δυσχερὲς τῶνος ὁ δὲ
ἄφρων, ἐξ ὠσων καὶ νῆο

δυσπρόβητος (δύσκολος, δυσμελὲς περὶ) difficultis accessus ὁ πόντος
ὅς, δι' οὗ δυσχερὲς ναῦς κέρκεται, Iliad. π. εἰβ. δυσχερὲς ἔ
καστρατός·

ναῶ, ἢ ναῖω, ^{ἔντα} ναῶω, ναῶω, ἔναθα, ἀμελῶ, ἀβῶ, ἀβάω ποῖν.
νάσπῃ. ἀχρῶ, ἔγγυς, πλυσίον φρενός·

καὶ μὲν μέγα καὶ πολὺ ἀνδρῶν [α].] Λύκεια. 3το f.

ἐλκεῖται μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβῃ αἱ θεαὶ λέγονται, ἢ
ἀκούσας ποτε Λύκεια: T. 2. 718. T. 3, 427. Τάχα ἂν
τε ἐν ἀργεῖον (ἐν ἀργεῖον) ἡ ποίησιν ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ ἔ-
λκεσιν μελέτης. ἀξίον.

ἐνέω λαῖδο, αὐτῶς, αὐτῶτον, ἀστεινῶς. ἀφρο, ἴσως
αὐτῶν αὐτῶν; at h. l. καὶ εὐφροσύνην, μίσω facio,
refugio, ἡρεῖω, ἡρεῖω, ἡρεῖω, ἡρεῖω, ἡρεῖω, ἡρεῖω, ἡρεῖω, ἡρεῖω,
dam sive alijs gaudenda, merces pro magna esse pro-
pudat. ἡρεῖω ἡρεῖω. in hanc. certo g. filio inuenerit,
his edis — Laudato in reuera tūta Triguūm colitot
Esam pro studio, i. admodum posset, laudandus pro multo
libros, sed paucos posset, ubi. initio studio diligam-
tur laudandus esse. φιλῶντες θαλάσσης καὶ τῶν ποταμῶν.

καλλιεργεῖται πάντα Pind. Pyth. ode 10, p. 310

καλλιεργεῖται ἑλλάς Hom. καλλιεργεῖται Αἰβ. μάλιστα

ὁ ἄθλος ἐκτακται, ἄθλος ὁ ἑστῶς. φιλοφρονεῖται Plato

θλον φιλῶν. ἀθλητὴς, ἢ φ. λ. σ. v. 19 ἀθλητὴς ὁ Λύκεια.
ἀθλοθέτης ἴδαν. εἶμαι, φ. 820.
ἀθλητὰ ἡρακλέους Cl. M. πόου θ. βαρ. αρ.

Naz. Virgin. encañio, p. 33, V. 535:

Naz. Virgin. enconno. p. 331 v. 333.
 οὐχ ὡς δὲ φερόμενοι ὑπ' ἄλ-δει' ὀφραγίστη
 ἔλκουσθαι μορφεῶς ὑπὸν δέρας ἵχνεσι καὶ θοῖς

Non quoad, demifera sub ponto testatur

Transunto laboriosa hūidum corp⁹ unsh'gys, sigris

πλαῖς, πελάς & Ἰονίω πλαῖς (ἢ πλάονα βίον
 λίχιτ & πλάονα) Ἰνδία. T. I. vide schol. gr. Thucur.

124. 177

1. *lyll. ψ. 177*
κάρφω τὸ λεπτὸν σ. lib. 1. V. 7. at h. l. ξεραίνω, ὅτ ρφ.
89, π9. V. 11, ἐσπίρῃ αὐτῇ πέτρῃ, κάρφοιτο' τε πέτρῃ
καὶ τῇ γῇ. ~~καὶ τῇ γῇ~~ cadat, & sic ut lapidata

89, π9. V. II, εσφραγισμένη
αἶβα, ὑψίστην ἐκείνην, & μικρὴν λαπίδα

21-2086; Xiph. 22. 20912 Gm. 19. Stod. 29. Inp. 5

ὁ ὅσιος ὁ Χρῆστος. ὁ ὅσιος ὁ Χρῆστος, Syn. H.
 ὁ ὅσιος ὁ Χρῆστος. ὁ ὅσιος ὁ Χρῆστος, Syn. H.
 ὁ ὅσιος ὁ Χρῆστος. ὁ ὅσιος ὁ Χρῆστος, Syn. H.

170 f δ $\rho\acute{o}\tau\omicron\varsigma$ $\text{some. 12y. 22, V. 62}$
 $\text{ἐμνάβατο καὶ τὴν αὐτὴν}$

170 f
— πάλιν δ' ἐπὶ λείαντον ἰών ἐμνάβατο κώτην ἀδελφῆς
ἐκείνης / 9 δορυμένης Νεαζ. β. 169. V. 167. γαίην κώτος
οὐκ ἐπὶ τῇ

ἐπεὶ τὸ κατὰ ἐξοδ. 8. καὶ τὸ πρ. 149. οὐ ἐστὶ τὸ
ἐπεὶ τὸ κατὰ ἐξοδ. 8. καὶ τὸ πρ. 149. οὐ ἐστὶ τὸ

*scilicet regis cubicularis, Act. 12
scilicet regis cubicularis, Act. 12*

wilłowos (w Babinkach) 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2

κὸς, ^{slid. 6.} εὐφρανόμενος (ἐν ταῖς, εἰς) dat. pl. ὑμῶν

πολύς, ἐσσηνέουσαν (ἐκ τῆς αἰσ.) φωνῆς, ὡς
 δαίμοις πολέβιν & πορ. mēlēs, s. p. 2. v. 6. & s. p. 47

Σύγκρισις πόλεων & πόρ. μνημονεύειται
πόλεως, & αὐτὴ πόλεως, ὡς πόλεως αὐτὴ πόρ.

πολείας, & αὐτῶν πολεμῶν, καὶ
ἐκείνων
ὁ ὅστις ἂν ᾖ ἀνεκρότης ἐκεί-
νων

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

διὰ τὴν ἰσχυρίαν, ἡ δὲ ἀρετὴ
 πάντα τοὺς ἀρετῶνται

[illegible]

πέντε του mantis alae Syn. H. 178. ἐκείνου

ἡλιθ, παρὰ τὸ ἰεὺς εἰς, ἦν φέρειν τὸ δῶς. εἰς
μὲν ἡ ἀνατολή.

Ῥαετθουτῖς γαβύλα. αἰγὸς ῥοτονῖς ἡλιάδες, εἰρημ. 427

Ζεὺς, ὅτι ἐξυβέ μόνον τὸ ἑὸν κρόνον παίδων, καὶ
οὐ κατεπόδη. ἡ παρὰ τὸ Ζεὺς καὶ τὸ αὖτις, ὅ

μεγάλως βοῶν. εἰρημ. Αἰετῆς ὁ ἀρκυὶς οὐρα

δύλλα πορ καύδαν μαγονίς ἡτῆ ποσίτα.

ὠκεανὸς παρὰ τὸ ὠκέως νάειν.

τὸ κρέειν, αἰθ. ἔ τὸ κρέειν εἰσπύου 7.
εἰνὸν φάου.

ἀσὴρ, ὅ ἀσάβαν ἔχων δρόμον. μὴ ἰσάμεν.

ὁ γόα ἡτῆ, τὸ ὄψον, καὶ ὁ ὄρθρος χιρῆ. παρὰ τὸ

ἰε. ἡ ὄρ-τῆς ἡριᾶς ποιῆν λεχέως ὄντας

ὡρτῆς μῆς ἡτῆ. καὶ ὄρτῆς τῆς
Χελιδόν, ἡ. Ναυ. εἰρημ. ἀγγελοὶ ὅτι Χελιδόνες.

Βεκάτος φορτίο, παρῆναι.

οἶνι 1 ἡτῆ, οἶνιων Ιουίω φ οἶνιων ἡτορ, 17

ἡ ἡτῆς, ὅτῆς, ἡτῆς αἰνόντα; ἡτῆς ἔχουσα ὡρα ἡτορ-
εἰλα. Χεῶς, ὅτῆς κορ, ὅ.

αἶθα, ἡ αἶθ ὡρα ἡτῆ. ἡτῆς.

Πυλινος, λάχανον ἄριον ἀκανθώδες διοσε.

Πριάδος νότῆ ἐκλεῖν ἡτέτα κυρῆς Ναυ. 103 Κη

Τριμυτῆς αἰνόντα ῥο. μετ μετῆς καὶ ἀέοντα, ἡτέτα

τῆ ἡτῆς οἶ { ὅ μετῆς, ἡτῆς, ἡτέτα. ἀλέω δονῆς
ὅτῆς παλαιά; ὅτῆς νέα. ὡτῆς δ' ὡτῆς ἀκιδνόντα.

ὅτῆς παλαιά; ὅτῆς νέα. ὡτῆς δ' ὡτῆς ἀκιδνόντα.

ἐπὶ ῥόδου, ἐκίετ'· ὁ ἐπὶ ῥωννύων καὶ ἐτικ-
λεύων. (ὁ ῥόδου, ὁ ῥωμὴ, ῥωμὴν ὁ ῥωμὴν) 7
ὁ ἐπὶ ῥόδου.

Τῆμος, Τηωικάτω, καθ' ἡν ὥραν, τότε.

ἐν φρόνῳ δοῦνός μοι κεκλυμέναι τῷ νύκτι, ἐπὶ-
δὲ τῷ αἰσῶδε ἡ ψυχὴ κεπαυμένη τ' αἰσθύνων
συννέμει πρὸς αὐτὴν, καὶ μάλ' ἔτι μετέχῃ τ' φρονάδων.
Cl. M. Sec. IV. 218. [καὶ γὰρ τὰ μετέχῃ πορρῶνται
τ' πόλεων ἰφύσαντο, καὶ τῷ νύκτι προσήπον ἐν φρό-
νῳ, μέγα πρὸς ἡμέραν τ' ζήτηδόντων καὶ ἐκείνῃ ἡ-
μέραν τῷ ἡδονῇ καὶ ὁ ἀπερίσπαστον, φησὶ. περὶ πο-
λυπραγμ. 310. καὶ φησὶν αὐτὸς. f. 71.] διὰ τούτων ὅν
καὶ αἱ τελευταὶ γίνονται νυκτὸς μάλ' ἔτι, συρμαίνονται
τῷ ἐν νυκτὶ τ' ψυχῇ συσολῶν ibid.

ἐλπίς· καὶ Cl. M. 219

νύξ, ἡ νύκτωρ ἡμέρα πρὸς ὕπνον, ἡ παρὰ τὸ
νύξαι ὁ πλῆξαι, ἡ παρὰ τὸ προσώπῳ τῇ
εἰς πλῆξαι τὸς βαδίζοντος ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ.

ἡμέρα, ἡ ἡμέρα, ἀπὸ τοῦ ἡμέρος, πρὸς ἀντίδια
σολῶν τ' νυκτὸς φοβεράς ὥρας
παρμύτωρ ἡμέρα. ὡς φησὶ παρμύτωρ - Παρ. 1. 534

ἀρμαλὴν, αἰδῶ, ὅτι ἀρριέει καὶ ἰχυροποιῇ τὰ μέλη
Hesych. ἢ παρὰ τὸ αἰετὸν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρματός φέρειν, καὶ
βάρματα εἶναι. Τηροεν. Idyll. 15. V. 35, p. 100

ἀρμαλίην ἔρμηνον ἐμετράσαντο περὶ τὰς αἰδῶναι
στρώματα διδιδύσαντες μινίστη. *p. prima d. lōgā*

ο πυρὸς τριτῶν / σιτοφόρος *καὶ. ζέας πυροφόρος*
πύρινος τριτίου. πυροκώλης ἀνίστορ. τριτίου
καυδίου, πυροκωλῆν θύει. ὁ πῦρ, πυρὸς καυ-
δίου.

ἑσπερας κατὰ λαβρῶν αἰδῶν καυδίου.
ἑσπερος καὶ φωσφόρος ῥηκα *9*
ἑσπερίη γαῖα *βρ. {δ. V. 19 ÷ δυτικῇ}* παρὰ
ὅ ἐδω ποιῇν περὶ τὰ ζῶα ἀνακαυδόμενα.

σίτος φάσματι *σίτον αἰδῶ* *καὶ. f.*
σίτοις μὲν σῶμα, λόγῳ δὲ ψυχὴ *ἡρῆται, καὶ*
φθάνω, μ. αἰδῶ. π. ἑφθακα, αον. 1. ἑφθακα &
ἑφθακα *απ. Τηροεν. αον. 2. ἑφθύν. αον. 2.*
καὶ. ἑφθαλίω, ἡνιε παντίρ. ἡ. 1. φθάρμην.

νέομαι καὶ αἰδῶ, εἰν. ἡ. & καὶ αἰδῶ, Τηροεν Idyll. 15
ἡνιε καὶ ῥηκα *καὶ. f.* ἀπὸ πέρας, ἑκὼν ἐθέλων.
ἡνιε καὶ αἰδῶ καὶ αἰδῶ καὶ αἰδῶ καὶ αἰδῶ, καὶ αἰδῶ
ἡνιε καὶ αἰδῶ *[δομῇ] διμίστηται, v. 78*

μυδαλέθ, βωπκῶς καὶ ὄρων, παρὰ ὅ μωδῶν
ὅ ὄρων ἢ διῶρραίνεσθαι φαίνο, ἡνιε καὶ αἰδῶ
ἀλεύω φῦσι. ἡνιε καὶ αἰδῶ.

